

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΓ΄

Δευτέρα 14 Ιουνίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13751, 13755, 13760, 13762, 13765, 13766, 13779, 13780, 13781, 13782, 13793, 13795, 13796, 13798, 13803, 13805, 13806, 13807, 13808, 13814, 13820, 13824, 13829, 13838, 13840, 13841, 13842, 13851, 13854, 13867

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής: Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων «Για την Προστασία της Εργασίας-Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας»-Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας-Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία-Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής», σελ. 13751

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Υποδομών και Μεταφορών, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών καθώς και ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη κατέθεσε στις 11.06.2021 σχέδιο νόμου: «Οικονομική αποκατάσταση παραχωρησιούχων αεροδρομίων λόγω των συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 για το έτος 2020», σελ. 13751

3. Κατάθεση πρότασης νόμου:

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και οι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν στις 11.06.2021 πρόταση νόμου: «Οικονομική εξυγίανση των πολιτικών κομμάτων», σελ. 13751

4. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας-Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας»-Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας-Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία-Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής», σελ. 13751 - 13872

5. Αιτήσεις αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων:

i. από Βουλευτές του ΚΚΕ, σελ. 13751 - 13759

ii. από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, σελ. 13760 - 13779

6. Συζήτηση επί των αιτήσεων αντισυνταγματικότητας:, σελ. 13793 - 13806

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 13854 - 13866
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 13789 - 13807
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 13751 - 13789
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 13866 - 13872
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 13822 - 13838
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 13838 - 13854
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 13807 - 13822

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 13855, 13860, 13862, 13865, 13866
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 13793, 13795, 13796, 13798, 13803, 13805, 13806
ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ., σελ. 13782
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 13807
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ., σελ. 13838
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι., σελ. 13806
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 13751, 13760, 13779, 13780, 13781, 13782
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 13867
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 13824, 13829
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ., σελ. 13782, 13820
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 13779, 13780
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ., σελ. 13803
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι., σελ. 13793
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 13838, 13840, 13841, 13842, 13851, 13854
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 13751
ΠΟΛΑΚΗΣ Π., σελ. 13806
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 13807, 13808, 13814, 13820
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 13760, 13782, 13803, 13806
ΦΑΜΕΛΟΣ Σ., σελ. 13806

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μ., σελ. 13789
ΑΚΤΥΠΗΣ Δ., σελ. 13851
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 13829
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ., σελ. 13863
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Γ., σελ. 13860
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 13861
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ι., σελ. 13847
ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ., σελ. 13791
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε., σελ. 13828
ΑΡΣΕΝΗΣ Κ., σελ. 13830
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ. 13818
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α., σελ. 13855
ΑΧΜΕΤ Ι., σελ. 13823
ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ., σελ. 13781, 13858
ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 13853
ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 13839, 13840
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 13807
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ., σελ. 13854
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ., σελ. 13780, 13835, 13838

ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 13849
 ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 13862
 ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 13798, 13810
 ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 13837, 13838
 ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. , σελ. 13842
 ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α. , σελ. 13833
 ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 13817
 ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 13824
 ΚΑΙΡΙΔΗΣ Δ. , σελ. 13838
 ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 13825
 ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 13852
 ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 13868
 ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 13834
 ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 13807, 13808
 ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 13786, 13788, 13797,
 13804, 13805, 13807, 13840
 ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13845
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 13869
 ΚΕΦΑΛΑ Μ. , σελ. 13859
 ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. , σελ. 13856
 ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ Γ. , σελ. 13830
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 13836
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
 σελ. 13809
 ΚΩΤΣΟΣ Γ. , σελ. 13866
 ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13848
 ΛΙΑΚΟΣ Ε. , σελ. 13871
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. , σελ. 13820
 ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 13780, 13781, 13782
 ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 13815
 ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 13784
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 13806, 13807
 ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. , σελ. 13867
 ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 13819
 ΜΠΙΖΙΟΥ Σ. , σελ. 13845
 ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. , σελ. 13808
 ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 13840, 13841, 13842
 ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ. , σελ. 13870
 ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 13802, 13844, 13846
 ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,
 σελ. 13782, 13866
 ΠΙΠΙΛΗ Φ. , σελ. 13819
 ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 13843, 13844
 ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 13814
 ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 13825
 ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 13812
 ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 13801
 ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 13781, 13797, 13866
 ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 13816
 ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ Λ. , σελ. 13826
 ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε., σελ. 13864, 13865
 ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 13843
 ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 13813, 13814
 ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 13805, 13806, 13850
 ΦΟΡΤΩΜΑΣ Φ. , σελ. 13827
 ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 13865
 ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. , σελ. 13835
 ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. , σελ. 13871
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 13821
 ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. , σελ. 13832
 ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. , σελ. 13857

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,
 σελ. 13793, 13794
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13799, 13806
 ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 13800
 ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 13801, 13804, 13805
 ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 13803, 13804, 13805, 13806
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 13798, 13806

Δ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 13781
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.,
 σελ. 13872
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13796, 13797, 13838
 ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 13806
 ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 13806
 ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ., σελ. 13858

Γ. Επί των αιτήσεων αντισυνταγματικότητας:

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 13802, 13803, 13806
 ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 13795
 ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 13798, 13806
 ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. , σελ. 13796, 13797

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΓ'

Δευτέρα 14 Ιουνίου 2021

Αθήνα, σήμερα 14 Ιουνίου 2021, ημέρα Δευτέρα και ώρα 9.28' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν μπούμε στο θέμα, θα ήθελα να κάνω κάποιες ανακοινώσεις προς το Σώμα: Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας-Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας»-Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας-Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία-Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Υποδομών και Μεταφορών, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών καθώς και ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη κατέθεσε στις 11-6-2021 σχέδιο νόμου: «Οικονομική αποκατάσταση παραχωρησιούχων αεροδρομίων λόγω των συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 για το έτος 2020».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και οι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν στις 11-6-2021 πρόταση νόμου: «Οικονομική εξυγίανση των πολιτικών κομμάτων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ξεκινάμε τώρα με τα διαδικαστικά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρω-

παϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε κατά πλειοψηφία στη συνεδρίαση της 10^{ης} Ιουνίου 2021 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Ειδικότερα η συζήτηση του σχεδίου νόμου προτείνεται να διεξαχθεί με φυσική παρουσία των Βουλευτών σε δωδεκαμελείς κύκλους που θα περιλαμβάνουν ομιλητές με την εξής αναλογία: Πέντε Νέα Δημοκρατία, τρεις ΣΥΡΙΖΑ και ένας από κάθε κόμμα, Κίνημα Αλλαγής, ΚΚΕ, Ελληνική Λύση, ΜέΡΑ25.

Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές και η αρμόδια υπηρεσία έχει καταρτίσει κατάλογο που θα σας διανεμηθεί.

Υπενθυμίζω ότι οι ομιλητές που επιθυμούν να τοποθετηθούν μέσω τηλεδιάσκεψης θα μιλήσουν μόλις ολοκληρωθούν οι κύκλοι των ομιλητών με φυσική παρουσία. Προσθήκες δεν θα γίνουν δεκτές παρά μόνο με αμοιβαίες αλλαγές.

Εδώ σας κάνω μια ενημέρωση. Δεν θα σας μοιράσουμε ακόμα τον κατάλογο. Σας κάνω μια πρόταση μέχρι να μιλήσουν οι έξι εισηγητές και αγορητές, να έχουν τα κόμματα το δικαίωμα αν θέλουν να κάνουν αμοιβαίες αλλαγές, να μας τις στείλουν, να βγάλουμε τον τελικό κατάλογο, ο οποίος και θα σας διανεμηθεί. Μη σας δώσουμε άλλο κατάλογο και μετά αρχίσετε να κάνετε αλλαγές και γίνει φύρδην μίγδην. Οπότε μέσα στις επόμενες δυο ώρες αν θα υπάρχουν αμοιβαίες αλλαγές, να μας τις πείτε.

Σημειώνω, επίσης, ότι αν δεν τηρηθούν αυστηρά οι χρόνοι ομιλίας, θα στερήσετε το δικαίωμα ομιλίας των συναδέλφων σας με δεδομένο ότι η συζήτηση θα ολοκληρωθεί την Τετάρτη με την ψηφοφορία γύρω στις οχτώ το βράδυ.

Επί αυτών των αρχικών υπάρχει κάποια αντίρρηση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα συνεφώνησε κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Παφίλη. Θέλετε τον λόγο επ' αυτών ή άλλου θέματος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστή η θέση η δική μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μα, είπα κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω συνολικά τώρα, για να μπούμε στην ουσία.

Εμείς ζητάμε την απόσυρση φυσικά. Η Κυβέρνηση δεν υποχωρεί.

Δεύτερον, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη -και ξέρετε ότι είμαστε πολύ φειδωλοί στις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας- ότι μπορεί να χαρακτηριστούν πάρα πολλές διατάξεις -να μην πω, οι μισές και παραπάνω- αντισυνταγματικές και είναι αντισυνταγματικές. Ωστόσο, επειδή δεν πρόκειται για οποιοδήποτε νομοσχέδιο, αλλά πρόκειται για κορυφαίο, το οποίο κυριολεκτικά κατεδαφίζει το Εργατικό Δίκαιο σε βάρος της εργατικής τάξης και

συνολικά των λαϊκών στρωμάτων, γι' αυτό καταθέτουμε -θα σας τη δώσουμε- ένσταση αντισυνταγματικότητας. Δεν θέλω να την περιγράψω τώρα. Θα την αναπτύξει ο Γιάννης Γκιόκας.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΚΚΕ, η οποία έχει ως εξής:

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
κ. Κ. Τασούλα

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (Άρθρο 100 ΚανΒ) ΕΠΙ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

"Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής "Επιθεώρηση Εργασίας" - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής".

Οι διατάξεις του ΣχΝ παραβιάζουν τα δικαιώματα που απορρέουν από τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος (συλλογική αυτονομία), καθώς και τα δικαιώματα της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της απεργίας (άρθρο 23 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος).

Το άρθρο 22 του Συντάγματος ορίζει ότι «2. Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διαιτησία».

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του ΣχΝ επιβάλλονται ιδιαίτερα σημαντικοί περιορισμοί στα προστατευόμενα με το άρθρο 22 του Συντάγματος εργασιακά δικαιώματα και τη συλλογική αυτονομία. Οι περιορισμοί αυτοί, εν όψει του αντικειμένου τους, της έντασης και της διάρκειάς τους, και με δεδομένη τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση, πλήττουν βάναυσα - μέχρι καταργήσεως - τα εν λόγω δικαιώματα, και ιδίως τη συνταγματικά κατοχυρωμένη συλλογική αυτονομία.

Η δημιουργία πρόσθετων εμποδίων στην άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, με βάση τις διατάξεις του ΣχΝ (απεργία, αναστολή διαπραγματεύσεων με απλή άσκηση αγωγής, άρση ουσιαστικής προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών, ηλεκτρονικό μητρώο και προϋπόθεση για άσκηση συνταγματικών δικαιωμάτων κλπ.) θα δημιουργήσει ουσιώδες συγκριτικό πλεονέκτημα υπέρ των εργοδοτών, καθώς και τη συνακόλουθη, μεταξύ άλλων, κωλυσιεργία τους για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων, αλλά και

την αφαίρεση του «όπλου» της απεργίας από τις προβλεπόμενες δυνατότητες των σωματείων. Εν όψει αυτών, οι ρυθμίσεις αυτές εξεταζόμενες, όχι αυτοτελώς, αλλά σε συνάρτηση με τη συνολική, σοβαρή επιδείνωση της διαπραγματευτικής θέσης των εργαζομένων από τις ρυθμίσεις των νομοθετημάτων της τελευταίας 10ετίας, αντίκεινται στην πιο πάνω συνταγματική διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2. Εξασθενίζουν σημαντικά τη διαπραγματευτική θέση των εργαζομένων έναντι της εργοδοσίας για τη σύναψη νέας συλλογικής σύμβαση, ως προϋπόθεση για τη λειτουργία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της συλλογικής αυτονομίας.

Η απεργία, ως μία από τις κύριες μορφές συνδικαλιστικής δράσης, αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα τόσο στο πλαίσιο της συνδικαλιστικής ελευθερίας όσο και ως αυτοτελές δικαίωμα. Πρόκειται για τη συλλογική αποχή μισθωτών, με απόφαση από νόμιμες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Αποσκοπεί στην προαγωγή και διασφάλιση οικονομικών, εργασιακών, συνδικαλιστικών και ασφαλιστικών συμφερόντων.

Το άρθρο 23§1Σ προβλέπει εμμέσως την προστασία του συνταγματικού δικαιώματος της απεργίας ως συνιστώσα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ως εξής : «το κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών με αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου».

Ρητά γίνεται λόγος για την προστασία του εν λόγω δικαιώματος στην ακόλουθη παράγραφο (23§2) του συγκεκριμένου άρθρου όπου και επισημαίνεται ότι «η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων».

Οι διατάξεις του ΣχΝ δημιουργούν αδικαιολόγητα κι εν πολλοίς ανυπέρβλητα προσκόμματα στην συνταγματική άσκηση του δικαιώματος αυτού. Πιο ειδικά:

Άρθρο 83 Καταχώριση συνδικαλιστικών οργανώσεων – Αντικατάσταση άρθρου 2 του ν. 1264/1982

Η εγγραφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο μητρώο, όπως εισάγεται στο ΣχΝ, αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση συνταγματικών δικαιωμάτων τους, όπως η συλλογική διαπραγμάτευση, η υπογραφή ΣΣΕ, η προκήρυξη απεργίας. Πρόκειται για ρύθμιση που θίγει τον πυρήνα δικαιωμάτων που προστατεύει το Σύνταγμα στα άρθρα 22 παρ. 2, 23 παρ.1, 2. Τα διαδικαστικά εμπόδια, που ορθώνει το ΣχΝ, μπορούν να οδηγήσουν, όχι απλώς σε περιορισμό, αλλά σε κατάλυση του δικαιώματος συλλογικής διαπραγμάτευσης, της απεργίας και γενικά της συνδικαλιστικής δράσης.

Άρθρο 86**Γενική Συνέλευση μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων –**

Η δυνατότητα εξ αποστάσεως παρουσίας και διενέργειας ηλεκτρονικής ψηφοφορίας θέτει ζητήματα συμμετοχής των μελών – ψηφοφόρων της οργάνωσης στη Γενική Συνέλευση, τα οποία θα μπορούν, ενδεχομένως, να ψηφίζουν και από απόσταση, χωρίς να παρίστανται στο συλλογικό όργανο. Με τον τρόπο αυτό υπονομεύεται η ζωντανή διαδικασία και λειτουργία των Γενικών Συνελεύσεων ως συλλογικών οργάνων, όπου συνδιαμορφώνονται ή μπορεί και να μεταβάλλονται γνώμες, μέσα από το ζωντανό διάλογο. Η ρύθμιση παραβιάζει την δημοκρατική και ελεύθερη λειτουργία της συνδικαλιστικής οργάνωσης και πλήττει τη συλλογική της αυτονομία που εγγυάται και προστατεύει το Σύνταγμα.

Επίσης, ένα συνταγματικά προστατευτέο δικαίωμα όπως η απεργία, τίθεται σε αμφισβήτηση για τεχνικούς λόγους και δύναται να ανασταλεί, αν δεν υπάρξει «πραγματική δυνατότητα εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου σε όποιο μέλος το επιθυμεί». Με άλλα λόγια, σε μία νόμιμη Γενική Συνέλευση, όπου η απόφαση λαμβάνεται με την προβλεπόμενη απαρτία, λαμβάνει χώρα μυστική ψηφοφορία κλπ., η απόφαση για κήρυξη απεργίας μπορεί να πάσχει μόνο από το γεγονός της έλλειψης της «δυνατότητας» συμμετοχής, λόγω π.χ. βλάβης του δικτύου ή χαμηλής ταχύτητας αυτού κλπ.!

Άρθρα 66 και 101 Προστασία συνδικαλιστών από απόλυση

Με το ΣχΝ θα επιτρέπεται η απόλυση συνδικαλιστών για σπουδαίο λόγο, η βασιμότητα του οποίου θα κρίνεται από τα Δικαστήρια. Καταργείται ο κατάλογος των λόγων, για τους οποίους περιοριστικά επιτρέπεται σήμερα η απόλυση των προστατευόμενων συνδικαλιστών. Καταργείται, ακόμη, και η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, η οποία έκρινε ως τώρα τη συνδρομή λόγου απόλυσης συνδικαλιστών.

Η ειδική προστασία συνδικαλιστών που, λόγω της συνδικαλιστικής δράσης τους, εκτίθενται άμεσα σε κινδύνους διώξεων από τον εργοδότη, κατοχυρώνεται σήμερα στα άρθρα 14 και 15 του ν. 1264/1982, που υλοποιούν τη συνταγματική πρόβλεψη για προστασία του βασικού συνδικαλιστικού δικαιώματος (άρθρο 23 παρ. 1 Συντάγματος). Χωρίς την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης από την απόλυση και τη μετάθεση, ακυρώνεται η συνταγματική πρόβλεψη.

Άρθρο 93 Προστασία δικαιώματος στην εργασία

Σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει απεργία υποχρεούται να προστατεύει το δικαίωμα των εργαζομένων, οι οποίοι δεν συμμετέχουν στην απεργία, ώστε να

προσέρχονται και να αποχωρούν ελεύθερα και ανεμπόδιστα από την εργασία τους και να παρέχουν αυτήν χωρίς εμπόδιο και ιδίως χωρίς την άσκηση σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος τους από οιονδήποτε. Σε περίπτωση παραβίασης της υποχρέωσης αυτής η απεργία μπορεί να διακοπεί με δικαστική απόφαση (που λαμβάνεται με τη γνωστή ταχύτητα). Στην περίπτωση αυτή, για την κήρυξη νέας απεργίας απαιτείται εκ νέου η τήρηση όλων των διατυπώσεων νόμου

Με την προτεινόμενη ρύθμιση η συνδικαλιστική οργάνωση καθίσταται υπεύθυνη για πράξεις τρίτων, με συνέπειες καταλυτικές για το απεργιακό δικαίωμα. Επιπλέον, η εισαγωγή αόριστων και αδόκιμων εννοιών, όπως η ψυχολογική βία, δημιουργεί μεγάλους κινδύνους για την άσκηση του δικαιώματος απεργίας, το οποίο κινδυνεύει να καταστεί ανενεργό. Οι περιορισμοί και απαγορεύσεις που ορθώνει το ΣχΝ δεν παρεμποδίζουν απλώς την νόμιμη άσκηση του δικαιώματος απεργίας, αλλά οδηγούν σε κατάλυσή του και σε παραβίαση του άρθρου 23 παρ. 2 του Συντάγματος. Στο όνομα της «περιφρούρησης της εργασίας», επιχειρείται πλήγμα στο δικαίωμα της απεργίας και της περιφρούρησής της, υπονομεύοντας τελείως το σκοπό για τον οποίο κηρύσσεται η απεργία.

Εξάλλου, το να υποχρεώνεται το σωματείο σε τήρηση «αστυνομικών μέτρων» κατά αγνώστων, ακόμα και προβοκατόρων και μάλιστα για την πρόληψη αόριστων συμπεριφορών όπως η «ψυχολογική βία», εκθέτει τα όργανά του σε μεγάλους κινδύνους.

Άρθρο 94 Τροποποίηση του άρθρου 3 του ν. 2224/1994 Δημόσιος διάλογος

Προβλέπεται ότι όσο διαρκεί ο δημόσιος διάλογος, αναστέλλεται η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας στις επιχειρήσεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982.

Άρθρο 95 Προσωπικό Ασφαλείας και Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας και νομιμότητα απεργίας - Αντικατάσταση άρθρου 21 και προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 22 ν. 1264/1982

Με τη ρύθμιση του ΣχΝ καταλύεται το δικαίωμα της απεργίας, αφού οι τιθέμενοι περιορισμοί και προϋποθέσεις εμποδίζουν την άσκησή του. Περαιτέρω, προβάλλεται ακόμα ένα, από τα πολλά, εμπόδιο στην κήρυξη της απεργίας, καταλύεται δε κι ο βασικός σκοπός της απεργίας η οποία, εξ ορισμού, περιέχει άρνηση των ανειλημμένων υποχρεώσεων από τη σύμβαση εργασίας, επέμβαση στη σφαίρα του εργοδότη και πρόκληση σ' αυτόν οικονομικής ζημίας.

Άρθρο 96 Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας - Νομιμοποίηση εκπροσώπων –Τροποποίηση του άρθρου 6 του ν. 1876/1990

Η νέα ρύθμιση εισάγει δυνατότητα αμφισβήτησης όχι μόνο της αντιπροσωπευτικότητας, όπως ισχύει σήμερα, αλλά και σειράς άλλων ζητημάτων, όπως η ικανότητα, η αρμοδιότητα, η ύπαρξη και η νομική φύση ή ο χαρακτήρας συνδικαλιστικής οργάνωσης εργαζομένων ή οργάνωσης εργοδοτών, δηλαδή ζητήματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα των σωμάτων Μεσολαβητών και Διαιτητών.

Με τη νέα ρύθμιση οδηγούνται στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου μια σειρά από ζητήματα, τα οποία μπορούν να εγερθούν τόσο από την πλευρά των εργαζομένων όσο και των εργοδοτών. Το σημαντικό είναι ότι μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης παγώνουν οι διαπραγματεύσεις και αναστέλλεται η κατάρτιση ΣΣΕ. Δηλαδή για πολλά έτη μετά την άσκηση μιας αγωγής, η οποία μπορεί να είναι εντελώς αόριστη, απαράδεκτη ή αβάσιμη, αρκεί να έχει ασκηθεί, εμποδίζονται οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να διαπραγματευθούν και να καταρτίσουν ΣΣΕ! Πρόκειται για ρύθμιση που καταλύει τη συλλογική αυτονομία που θεμελιώνεται στο άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος, αφού το πάγωμα των διαπραγματεύσεων για μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτόνομα απομακρύνει κάθε δυνατότητα κατάρτισης συλλογικής ρύθμισης, αφήνοντας αρρύθμιστους όρους αμοιβής και εργασίας.

Άρθρο 99 Δικαστικός έλεγχος των διαιτητικών αποφάσεων – Προσθήκη στο άρθρο 16B του ν. 1876/1990
«Άρθρο 16B Δικαστικός έλεγχος των διαιτητικών αποφάσεων

Με το ΣχΝ προστίθεται ρύθμιση σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση που ασκηθεί αγωγή προσβολής των διαιτητικών αποφάσεων, αναστέλλεται η ισχύς της προσβαλλόμενης συλλογικής σύμβασης εργασίας ή διαιτητικής απόφασης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης επί της αγωγής. Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και όταν υπάρξει συλλογική ρύθμιση αυτή δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί, σε περίπτωση που ασκηθεί αγωγή, για ένα μεγάλο διάστημα μέχρι η υπόθεση να τερματιστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

Η συνέπεια της ρύθμισης είναι ότι με την άσκηση αγωγής προσβολής του κύρους διαιτητικής απόφασης, ακόμη και αβάσιμης, μπορεί να αναβάλλεται επ' αόριστον η εφαρμογή της συλλογικής ρύθμισης. Η διάταξη είναι αντίθετη στο άρθρο 22 παρ. 2 του Σ, που προστατεύει τη συλλογική αυτονομία καθώς στερεί τους εργαζόμενους από την εφαρμογή συλλογικής ρύθμισης των όρων αμοιβής και εργασίας τους.

Άρθρο 59 Συμφωνία περί διευθέτησης του χρόνου εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 6 και προσθήκη παρ. 12 στο άρθρο 41 του ν. 1892/1990 –
Άρθρο 63 Εξαιρέσεις από την υποχρεωτική ανάπαυση κατά την Κυριακή και τις ημέρες αργίας

Στο άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος προβλέπεται ότι: «Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διαιτησία.»

Πλέον, δίπλα στον κατώτατο μισθό, που ήδη καθορίζεται με απόφαση του υπουργού Εργασίας, σύμφωνα με τους νόμους των κυβερνήσεων ΝΔ/ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ, και τα ζητήματα του ωραρίου και του χρόνου εργασίας, θα εξαιρούνται των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων, κατά παράβαση του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος, αφού αποτελούν ουσιώδη στοιχεία των γενικών όρων εργασίας.

Επιπλέον, από τις διατάξεις των άρθρων 2 (παρ. 1), 4 (παρ. 1), 5 (παρ. 1), 21 (παρ. 1 και 3), 22 (παρ. 1), 25 (παρ. 1) και 106 (παρ. 1 και 2) προκύπτουν τ' ακόλουθα: Το Σύνταγμα θεσπίζει τα επί μέρους ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα για τη διασφάλιση της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας. Στο πλαίσιο αυτό κατοχυρώνεται για τους πάσης φύσεως εργαζομένους και απασχολούμενους (εξερτημένα ή ανεξάρτητα εργαζόμενους, ελεύθερους επαγγελματίες κ.λπ.) το δικαίωμα του ελευθέρου χρόνου και της απολαύσεώς του, ατομικά και από κοινού με την οικογένειά τους, ως τακτικό διάλειμμα της εβδομαδιαίας εργασίας. Το δικαίωμα αυτό υπηρετεί την υγεία και την ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας, με την φυσική και ψυχική ανανέωση που προσφέρει η τακτική αργία στον εργαζόμενο άνθρωπο εντός της κάθε εβδομάδας εργασίας. Συναφώς δε, προσφέρει και την δυνατότητα οργανώσεως της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής του.

Περαιτέρω, το αναφερθέν δικαίωμα προσλαμβάνει πρακτική αξία για τους εργαζομένους, όταν αυτοί δύνανται, μόνοι ή από κοινού με την οικογένειά τους, να μετέχουν στην συλλογική ανάπαυλα μιας κοινής αργίας ανά εβδομάδα, ως τέτοια δε ημέρα έχει επιλεγεί -κατά μακρά διαμορφωμένη παράδοση, τόσο στην Ελλάδα όσο και στα λοιπά κράτη της Ευρώπης- η Κυριακή. Ειδικότερα, με τον νόμο ΓΥΝΕ΄ (3455/1909) καθιερώθηκε η Κυριακή ως γενική αργία, από τον κανόνα δε αυτόν προβλέφθηκαν, τόσο από τον νόμο αυτόν όσο και από επομένους, εξαιρέσεις για εργασίες και δραστηριότητες με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, οι οποίες επιτρέπεται να ασκούνται και κατά τις Κυριακές και λοιπές αργίες.

Κατά την θεσμοθέτηση των εξαιρέσεων, όμως, ο κοινός νομοθέτης δεν είναι ελεύθερος στις επιλογές του, αλλά οφείλει να λαμβάνει υπ' όψιν συγκεκριμένα κριτήρια και προϋποθέσεις, ούτως ώστε αφ' ενός να μην ανατρέπεται ο κανόνας και αφ' ετέρου οι εξαιρέσεις να επιβάλλονται από το δημόσιο συμφέρον, το οποίο συνίσταται όχι στην απλή επαύξηση του κέρδους ορισμένων επιχειρήσεων ή δραστηριοτήτων ούτε στην εξυπηρέτηση

αναγκών που είναι δυνατόν να ικανοποιούνται ομαλά κατά τις εργάσιμες ημέρες, αλλά στην εξυπηρέτηση βασικών αναγκών των πολιτών, των οποίων η ικανοποίηση δεν δύναται ν' ανασταλεί κατά τις Κυριακές και τις αργίες. Όπως π.χ. ισχύει για λειτουργίες, ασκούμενες από το Δημόσιο ή από τον ιδιωτικό τομέα, οι οποίες υπηρετούν ευθέως το δημόσιο συμφέρον, όπως την ασφάλεια των πολιτών, την υγεία (νοσοκομεία), την συγκοινωνία και επικοινωνία, την ύδρευση. (ΣτΕ 18/2019).

Τα συγκεκριμένα άρθρα του ΣχΝ παραβιάζουν τις ως άνω συνταγματικές διατάξεις, ειδικά αυτές που αφορούν το Άρθρο 21 (Προστασία οικογένειας, γάμου, μητρότητας και παιδικής ηλικίας, δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες) και Άρθρο 22 (Προστασία της εργασίας) του Συντάγματος.

Αθήνα, 14/06/2021

Οι βουλευτές της Κ.Ο. του ΚΚΕ

Γκιόκας Γιάννης

Κατσώτης Χρήστος

Παφίλης Θανάσης

Μαρίνος Γιώργος

Στολτίδης Λεωνίδας

Λαμπρούλης Γιώργος

Κομνηνάκα Μαρία

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή υποθέτω ότι ενδεχομένως και από άλλο κόμμα να υπάρξει, όταν θα κατατεθούν, θα φωτοτυπηθούν και θα μοιραστούν στους εισηγητές όλων των κομμάτων. Και σας κάνω την πρόταση, τελειώνοντας και ο έκτος αγορητής, αμέσως μετά να μπορούμε στην ένσταση αντισυνταγματικότητας, ώστε να έχουν τη δυνατότητα όλοι οι συνάδελφοι να ενημερωθούν επί του περιεχομένου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο. Δεν βάζω χρόνο, αλλά να είστε φειδωλός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Καλημέρα και καλή εβδομάδα.

Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι το νομοσχέδιο αυτό –και δεν θέλω να μακρηγορήσω– ουσιαστικά αποτελεί μία αρνητική ιστορική τομή, γιατί μας γυρνάει τουλάχιστον ενάμιση με δύο αιώνες πριν, όσον αφορά το καθεστώς που διέπει τις εργασιακές σχέσεις.

Εμείς θέλουμε εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και με βάση το άρθρο 100 του Κανονισμού να καταθέ-

σουμε ένσταση αντισυνταγματικότητας. Πλην, όμως, αυτή ουσιαστικά εξυπηρετεί έναν και μόνο βασικό στόχο, πέρα από τη συγκεκριμένη αναφορά στις διατάξεις, που κατά τη γνώμη μας είναι έξω το συνταγματικό πλαίσιο, την ανάγκη το νομοσχέδιο αυτό να αποσυρθεί. Ο μόνος τρόπος, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε ως κοινωνία σε μια εποχή με πρωτόγνωρες δυσκολίες σε μια νέα αντιμετώπιση των πραγμάτων, είναι η απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Καταθέτω, λοιπόν, την ένσταση αντισυνταγματικότητας και, παράλληλα, την πολιτική απαίτηση έστω την ύστατη στιγμή βλέποντας η Κυβέρνηση την πάνδημη –για να χρησιμοποιήσω έναν επίκαιρο όρο– αντίθεση της κοινωνίας, που γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, από τις κυλιόμενες δημοσκοπήσεις που παίρνετε κάθε μέρα στα χέρια σας, έχει ξεπεράσει το 60%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα τα πείτε αυτά στην αγόρευσή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Θα τα πω στην αγόρευσή μου.

Κατά συνέπεια, καταθέτουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας, προφανώς με το αίτημα της απόσυρσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

(κατ' άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής)

Του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων,
με τίτλο:

«Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».

Οι βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Προοδευτική Συμμαχία που υπογράφουμε, προβάλλουμε ένσταση και αντιρρήσεις λόγω αντισυνταγματικότητας κατά του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Το Σύνταγμα με το άρθρο 22 παρ.1 προβλέπει ρητά ότι «η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού.» Με το ίδιο άρθρο παρ.2 προβλέπει ότι «Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η δικαιοσύνη.».

Με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος κατοχυρώνεται το δικαίωμα στην έννομη προστασία.

Η συνδικαλιστική ελευθερία είναι θεμελιώδες δικαίωμα των εργαζομένων, που προστατεύεται, εκ του άρθρου 23 παρ.1 του Συντάγματος, αλλά και από Διεθνείς Συμβάσεις και Συνθήκες που δεσμεύουν τη χώρα μας.

Η συνδικαλιστική ελευθερία αποτελεί μια δυναμική σύνθεση του δικαιώματος ελεύθερης ιδρύσεως και συμμετοχής σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, του δικαιώματος ελεύθερης συλλογικής διαπραγμάτευσης των όρων εργασίας και σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας (ΣΣΕ) και του δικαιώματος συλλογικής δράσης και κινητοποίησης για την προστασία των εργατικών συμφερόντων και την προώθηση των εργατικών διεκδικήσεων με όρους συλλογικότητας και αλληλεγγύης.

Το Σύνταγμα του 1975 συνεπώς, προστατεύει από κοινού με την συνδικαλιστική ελευθερία και την ακώλυτη άσκηση των συναφών προς αυτήν δικαιωμάτων, ήτοι την απεργία και την συλλογική αυτονομία, που αποτελούν ειδικά συνδικαλιστικά δικαιώματα (με ειδική συνταγματική προστασία και βάρος). Η απόλυτη προστασία

του πυρήνα που παρέχεται σε όλα τα συνταγματικά δικαιώματα έναντι κάθε νομοθετικής επέμβασης που απαγορεύει ή καταργεί τα δικαιώματα, ειδικά για τα συνδικαλιστικά δικαιώματα επεκτείνεται και πέραν του πυρήνα τους.

Πρόκειται για μια περιοχή προστασίας που το άρθρο 23 παρ. 2 τελ. εδάφιο του Συντάγματος, ειδικά για την απεργία, αναφέρει ως περιοχή ακώλυτης άσκησης. Αυτό σημαίνει ότι ο κοινός νόμος υπερκεράζει τη συνταγματική προστασία όχι μόνο όταν καταλύει τον πυρήνα του δικαιώματος, π.χ. με την απαγόρευση ή την κατάργησή του, αλλά και όταν θέτει περιορισμούς που «παρεμποδίζουν τη νόμιμη άσκησή του». Με άλλα λόγια η απόλυτη προστασία του πυρήνα των συνταγματικών δικαιωμάτων επεκτείνεται εδώ για να περιλάβει και τους νομοθετικούς περιορισμούς που ναι μεν δεν θίγουν τον πυρήνα των δικαιωμάτων, παρεμποδίζουν ωστόσο τη νόμιμη άσκησή τους.

Τα θεμελιώδη αυτά δικαιώματα των εργαζομένων δίνουν το νόημα της ελεύθερης συνδικαλιστικής δράσης και αποτελούν τις εγγυήσεις της.

Οι εγγυήσεις αυτές αποτελούν τα ελάχιστα όρια προστασίας της συλλογικής αυτονομίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων από την παρέμβαση του Κράτους και των εργοδοτών.

Οι συνταγματικές διατάξεις που εγγυώνται την ίδρυση σωματείων και συνδικαλιστικών οργανώσεων, την συνδικαλιστική ελευθερία, την συλλογική αυτονομία και το δικαίωμα απεργίας είναι αυτές των άρθρων 12 παρ.1 και 2, 23 παρ.1 και 2 και 22 παρ.1, 2, και 3.

Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι και η δήλωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (10/6/2021): «Το σχέδιο νόμου για τα εργασιακά που εισήχθη στη Βουλή φαίνεται να κανονικοποιεί την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και να ανατρέπει την ουσία του προοδευτικού για την εποχή του συνδικαλιστικού νόμου 1264/82. Κυρίως όμως κλονίζει τη Συνταγματική ισορροπία ανάμεσα στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και στην υποχρέωση του Κράτους να μεριμνά για την «ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου πληθυσμού» και να διασφαλίζει την ανεμπόδιστη άσκηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων ιδιαίτερα το δικαίωμα στην απεργία (άρθρα 22 και 23 Σ)... Θεωρούμε ότι η ψήφιση του Νομοσχεδίου συνιστά σημαντική θεσμική οπισθοδρόμηση και θα διευρύνει την ήδη υφιστάμενη νομική και πραγματική ανισότητα στις εργασιακές σχέσεις.»

Κατόπιν των ανωτέρω Οι βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Προοδευτική Συμμαχία που υπογράφουμε, προβάλλουμε ένσταση και αντιρρήσεις λόγω αντισυνταγματικότητας για τα ακόλουθα άρθρα του σχεδίου νόμου:

Γενική παρατήρηση για ασυμβατότητα προς το Σύνταγμα ρυθμίσεων του Νομοσχεδίου για το ατομικό εργατικό δίκαιο.

Με βασικές ρυθμίσεις του Νομοσχεδίου προκρίνεται η ατομική σύμβαση εργασίας ως εργαλείο επιβολής όρων εργασίας από τον εργοδότη στον εργαζόμενο και αποκλείεται συγχρόνως η συλλογική σύμβαση εργασίας ως παράγοντας διάπλασης των όρων εργασίας. Αυτή είναι, μεταξύ άλλων, η περίπτωση του άρθρου 58 για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας (κατάλυση του 8ώρου) με ατομική σύμβαση εργασίας, όπως και η περίπτωση του άρθρου 68 για τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στη λεγόμενη οικονομία της πλατφόρμας. Το άρθρο αυτό (68) αφήνει ελεύθερο τον εργοδότη να επιβάλει στον εργαζόμενο την «έξωσή» του από το πεδίο εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας.

Πρόκειται για ρυθμίσεις που παραβιάζουν τόσο την αρχή της (ουσιαστικής) διαπραγματευτικής) ισότητας του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος όσο και το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος που προστατεύει την ελευθερία των συμβάσεων, που στην περίπτωση των ατομικών συμβάσεων μεταξύ εργοδότη εργαζομένου συρρικνώνεται μέχρι εξαφάνισης για τον εργαζόμενο. Στον βαθμό που με τις επίμαχες ρυθμίσεις αποκλείεται η συλλογική σύμβαση εργασίας παραβιάζεται και το άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος που απωθεί την ατομική σύμβαση και προκρίνει στη θέση της τη συλλογική σύμβαση.

1. Άρθρο 66

Α. Στην πρώτη παράγραφο παρατίθενται ορισμένες διατάξεις, δια των οποίων απαγορεύεται η καταγγελία της σύμβασης εργασίας για συγκεκριμένους λόγους. Για όλες αυτές τις περιπτώσεις, ορίζεται στη δεύτερη παράγραφο του υπό ψήφιση άρθρου ότι, αν ο εργαζόμενος αποδείξει, ενώπιον δικαστηρίου, πραγματικά περιστατικά, ικανά να στηρίξουν την πεποίθηση ότι η απόλυση έγινε για κάποιον από τους ανωτέρω συγκεκριμένους λόγους, αναπόκειται στον εργοδότη να αποδείξει ότι η απόλυση δεν έγινε για τον προβαλλόμενο λόγο από τον εργαζόμενο. Δηλαδή ο εργαζόμενος έχει το βάρος της πιθανολόγησης των μη επιτρεπόμενων λόγων της καταγγελίας, και, αν συμβεί αυτό, ο εργοδότης έχει πλέον το βάρος της απόδειξης ότι η απόλυση έγινε για κάποιον άλλο επιτρεπόμενο λόγο.

Όπως επισημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής: «Η δικονομική αυτή βελτίωση της θέσης των εργαζομένων δεν είναι αυτονόητη για όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο της υπό ψήφιση διάταξης, δοθέντος ότι ορισμένες εξ αυτών γεννούν προβληματισμό. Ειδικότερα, στις περισσότερες περιπτώσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο της προτεινόμενης διάταξης, και ειδικά για όσες απαιτείται σπουδαίος λόγος (λ.χ., έγκυοι εργαζόμενες, συνδικαλιστικά στελέχη, προστατευόμενα πρόσωπα του ν. 2643/1998), ο εργοδότης είναι, υπό το ισχύον δίκαιο, αυτός που φέρει το βάρος της απόδειξης του νόμιμου ή σπουδαίου λόγου της καταγγελίας. Στην προτεινόμενη, όμως, διάταξη, και για τις περιπτώσεις αυτές, αναφέρεται ότι ο εργοδότης θα φέρει το βάρος της απόδειξης, μόνο όταν ο εργαζόμενος αποδείξει, ενώπιον δικαστηρίου, πραγματικά περιστατικά ικανά να στηρίξουν την πεποίθηση ότι η απόλυση έγινε για κάποιον από τους ανωτέρω λόγους.» Η ανωτέρω ομαδοποίηση των περιπτώσεων προστασίας του εργαζομένου σε περίπτωση καταγγελίας μεταβάλει το ισχύον πλαίσιο του βάρους της απόδειξης σε περίπτωση καταγγελίας, επιβάλλοντας στον μισθωτό το βάρος της πιθανολόγησης, το οποίο δεν φέρει υπό το ισχύον πλαίσιο.

Σύμφωνα με την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής: «Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, στη δεύτερη παράγραφο της υπό ψήφιση διάταξης αναφέρεται ότι ο εργοδότης μπορεί να αποδείξει ότι η απόλυση δεν έγινε για τον προβαλλόμενο λόγο, ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο. Εν προκειμένω, για λόγους σαφήνειας, πρέπει, ενδεχομένως, να διακριθούν οι περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου της υπό ψήφιση διάταξης σε εκείνες στις οποίες προστατεύεται ο εργαζόμενος από την απόλυση, λόγω του καθεστώτος που τον διέπει, και σε εκείνες στις οποίες οι απολύσεις μπορούν να θεωρηθούν παράνομες βάσει της αιτίας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, οπότε θα είναι δυνατόν, στη συνέχεια, να διακριθεί ευχερώς και το σχετικό δικονομικό βάρος. Επίσης, σχετικό ερμηνευτικό ζήτημα τίθεται και ως προς την έννοια της ενάσκησης

νόμιμου δικαιώματος του εργαζομένου, οπότε προκύπτει, κατά την προτεινόμενη διάταξη, απόλυτη ακυρότητα, ως προς όλες, δηλαδή, τις συνέπειες της παράνομης καταγγελίας.» Η ακυρότητα όμως δεν αφορά μόνο την άσκηση όσων δικαιωμάτων συνδέονται με τη σχέση εργασίας, προκύπτει και για αυτά που είναι ανεξάρτητα από αυτήν, αλλά αδιαμφισβήτητα συνδέονται με καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Συνεπώς τίθεται το ζήτημα της απόλυτης ακυρότητας, σε περίπτωση, λ.χ., καταγγελίας λόγω εμπάθειας ή άλλου είδους κακοβουλίας ή επιλήψιμων κινήτρων εκ μέρους του εργοδότη ή στην περίπτωση άσκησης «ατομικού δικαιώματος του εργαζομένου», όπως, λ.χ., της ιδιωτικής ζωής, της ελευθερίας έκφρασης, κ.ά. **Εν προκειμένω, δεν προστατεύεται επαρκώς το κοινωνικό δικαίωμα στην εργασία του απολυθέντος, ειδικά για τους ανωτέρω λόγους, εργαζομένου. (άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος).**

Β. Σημαντική, εν τούτοις, διαφοροποίηση προκύπτει ως προς τις συνέπειες της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, όταν αυτή δεν οφείλεται σε κάποιον από τους λόγους που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο της υπό ψήφιση διάταξης.

Υπό το ισχύον νομικό πλαίσιο, σε περίπτωση παραβίασης οποιουδήποτε όρου της νομότυπης άσκησης του δικαιώματος καταγγελίας (εγχείριση εγγράφου, καταβολή αποζημίωσης, παραβίαση του ειδικού προ- στατευτικού καθεστώτος, καταχρηστική άσκηση δικαιώματος για οποιαδήποτε αιτία), η καταγγελία θεωρείται άκυρη, θεωρείται, δηλαδή, ως μη γενομένη (180 ΑΚ). Δεν επιφέρει τη λύση της σύμβασης εργασίας, η οποία συνεχίζεται κανονικά και μετά από αυτήν την άκυρη καταγγελία. Κατά συνέπεια, ο εργοδότης, ο οποίος δεν αποδέχεται την εργασία του μισθωτού, καθίσταται υπερέμερος και οφείλει μισθούς υπερεμερίας για όσο διάστημα διαρκεί αυτή η άρνηση αποδοχής (349, 350, 351, 656 ΑΚ). Επίσης, μπορεί να υποχρεωθεί από το αρμόδιο δικαστήριο να επαναπροσλάβει τον εργαζόμενο, με απειλή χρηματική ποινής ή προσωπικής κράτησης (άρθρο 946, 947 ΑΚ).

Με την τρίτη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου περιορίζονται οι συνέπειες σε περίπτωση άκυρης καταγγελίας. Δεν θα είναι δυνατόν να επιβληθεί υποχρέωση επαναπρόσληψης ή καταβολή μισθών υπερεμερίας, μέχρι αυτήν την επαναπρόσληψη.

Ορίζεται έτσι ότι αν η απόλυση πάσχει για λόγο διαφορετικό από τους λόγους της παραγράφου 1, το δικαστήριο, αντί οποιασδήποτε άλλης συνέπειας, μετά από αίτημα είτε του εργαζομένου είτε του εργοδότη, επιδικάζει, υπέρ του εργαζομένου ποσό πρόσθετης αποζημίωσης, το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τακτικών αποδοχών τριών (3) μηνών, ούτε μεγαλύτερο του διπλάσιου της κατά νόμον αποζημίωσης λόγω καταγγελίας, κατά τον χρόνο απόλυσης. Το αίτημα υποβάλλεται από τον εργαζόμενο ή από τον εργοδότη σε οποιοδήποτε στάδιο της δίκης, σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας.

Κατά τον καθορισμό του ποσού της πρόσθετης αποζημίωσης, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του, ιδίως, την ένταση του πταίσματος του εργοδότη και την περιουσιακή και οικονομική κατάσταση του εργαζομένου και του εργοδότη. Τα ανωτέρω αφορούν, κυρίως, τις περιπτώσεις καταγγελίας που σήμερα χαρακτηρίζονται ως παράνομες λόγω κάποιων τυπικών παραλείψεων, αλλά και αυτών που χαρακτηρίζονται ως καταχρηστικές λόγω μη τήρησης της αρχής της προσφυγής στην καταγγελία ως έσχατο μέσο ή λόγω της μη ορθής επιλογής των απολυτέων εργαζομένων σε περίπτωση οικονομικο-τεχνικού χαρακτήρα απολύσεων.

Η ανωτέρω προτεινόμενη διάταξη του σχεδίου νόμου παραβιάζει τα άρθρα 26 Σ και 20 Σ για την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών και το δικαίωμα έννομης προστασίας αντίστοιχα, καθώς προβλέπεται ευθεία παρέμβαση του νομοθέτη στη δικανική κρίση. Το δικαστήριο αναγνωρίζοντας την ακυρότητα μιας εργασιακής σχέσης, αποφαίνεται ότι η σχέση αυτή παραμένει ενεργή όλο το χρονικό διάστημα και εκ τούτου απορρέουν οι υποχρεώσεις επαναπρόσληψης και καταβολής μισθών υπερημερίας. Η κατάργηση από τον νομοθέτη των συνεπειών συνιστά απαράδεκτη παρέμβαση στη δικανική κρίση, δεδομένου ότι, παρότι κρίνει διαφορετικά το δικαστήριο, ο νομοθέτης καθορίζει ότι η σχέση εργασίας δεν ήταν ενεργή.

Γ. Στην έκτη παράγραφο του υπό ψήφιση άρθρου προβλέπεται ότι, σε αγωγή που περιέχει αίτημα για πρόσθετη αποζημίωση, δεν μπορεί να σωρεύεται αίτημα για την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την επέλευση των εννόμων συνεπειών της ακυρότητας, αν τα δύο αιτήματα στηρίζονται στην ίδια ιστορική και νομική βάση. Η σώρευση των δύο αιτημάτων, ακόμη και επικουρική, οδηγεί στην απόρριψη αμφοτέρων ως απαράδεκτων. Όπως επισημαίνει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, η απαγόρευση σώρευσης επικουρικών αιτημάτων, τα οποία δεν είναι αντιφατικά, εκ των οποίων το κύριο αφορά τη αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, δεν συμβιβάζεται με το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας ως προς το κύριο αίτημα (άρθρο 20 του Συντάγματος).

2. Άρθρα 82-83

Με τα άρθρα 82 και 83, εκφεύγουν τα συνδικαλιστικά σωματεία από την αρμοδιότητα των Πρωτοδικείων, και πλέον εγγράφονται στο Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε.), κατά τα πρότυπα του ΓΕ.ΜΗ. των εμπορικών εταιρειών. Σύμφωνα με την ισχύουσα περ. γγ της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 1264/1982 η ιδρυτική πράξη μιας ένωσης προσώπων κατατίθεται στο γραμματέα του Ειρηνοδικείου.

Πρόκειται για ρυθμίσεις που θίγουν τον πυρήνα δικαιωμάτων που προστατεύει το Σύνταγμα στα άρθρα 22 παρ. 2, 23 παρ.1, 2 Σ. Τα διαδικαστικά εμπόδια που ορθώνει το άρθρο 83 μπορούν να οδηγήσουν όχι απλώς σε περιορισμό αλλά σε κατάλυση του δικαιώματος συλλογικής διαπραγμάτευσης, της απεργίας και γενικά της συνδικαλιστικής δράσης.

Οι προαναφερόμενοι περιορισμοί δεν είναι σύμφωνοι με το άρθρο 12 παρ.1 Συντ., αλλά και το άρθρο 23 παρ.1 Συντ., την στιγμή που δια τούτων αφ'ενός μεν επέρχεται αντικατάσταση του Βιβλίου σωματείου που τηρείται στο Πρωτοδικείο, υπό την εγγύηση δικαστικής αρχής, από το ηλεκτρονικό ΓΕΜΗΣΟΕ που τηρείται από το ίδιο το Κράτος. Πρόκειται για επέμβαση του κράτους στην διαδικασία ίδρυσης συνδικαλιστικής οργάνωσης και στην θέσπιση των προϋποθέσεων για την άσκηση των συνδικαλιστικής της δράσεως, που θέτει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, αφού η εγγραφή της στο ΓΕΜΗΣΟΕ καθίσταται όρος απόκτησης της νομικής της προσωπικότητας, και το ΓΕΜΗΣΟΕ δεν έχει τις εγγυήσεις λειτουργικής ανεξαρτησίας ενός δικαστηρίου. Με τις διάταξη αυτή, επίσης εντείνονται οι υπάρχουσες ανησυχίες για την επεξεργασία των στοιχείων αυτών από τρίτους και την παραβίαση των προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων.

3. Άρθρα 86-87

Το άρθρο 13 του ν. 1264/1982 τροποποιείται και προβλέπεται ότι η ψηφοφορία μπορεί να γίνεται είτε διά φυσικής παρουσίας είτε ηλεκτρονικά εξ αποστάσεως, με διασφάλιση και στις δύο περιπτώσεις της ταυτοπροσωπίας των ψηφοφόρων.

Με τη νέα ρύθμιση οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να παρέχουν υποχρεωτικά στα μέλη τους τη δυνατότητα ηλεκτρονικής εξ αποστάσεως ψηφοφορία. Με το άρθρο 86, για την κήρυξη απεργίας προστίθεται στη φυσική ψήφο και η εξ αποστάσεως ψήφος. Καταργείται, συνεπώς, κάθε δυνατότητα αμεσότητας των γενικών συνελεύσεων και πέραν των περιπτώσεων κατάστασης ανάγκης, όπως π.χ. αυτή που δημιουργείται υπό το καθεστώς επειγόντων μέτρων προστασίας από μια πανδημία.

Στις περιπτώσεις της εξ αποστάσεως ψηφοφορίας δεν καθιερώνεται καμία διασφάλιση της ταυτοπροσωπίας των ψηφοφόρων και ιδίως διασφάλιση της μυστικότητας της ψήφου.

Ας σημειωθεί επίσης ότι το καταστατικό των σωματείων, αποτελεί έκφραση της αυτονομίας των εργατικών σωματείων, η οποία διασφαλίζεται τόσο από το γενικό δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι (άρθρο 12 Συντ.), όσο και από την συνδικαλιστική ελευθερία (άρθρο 23 παρ.1 Συντ.). Η συνδικαλιστική ελευθερία δεν προστατεύει μόνον το δικαίωμα των μισθωτών να ιδρύουν συνδικαλιστικές οργανώσεις, αλλά πέρα από αυτό προστατεύει και το δικαίωμα των μισθωτών να θέτουν μόνοι τους, τους κανόνες για την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία της συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως επίσης προστατεύει και το δικαίωμα της ίδιας της συνδικαλιστικής οργάνωσης να αυτοδιοικείται και να μεταβάλλει ελεύθερα τους κανόνες αυτούς.

Η αυτονομία των εργατικών σωματείων προστατεύεται από το άρθρο 3 της ΔΣΕ 87/1948, που έχει κυρωθεί στην Ελλάδα με το ν.δ. 4204/1961 και έχει αυξημένη τυπική ισχύ κατά το άρθρο 28 παρ.1 Συντ.

Η ρυθμιστική επέμβαση του νομοθέτη στην αυτονομία των συνδικαλιστικών οργανώσεων δεν μπορεί να εξικνεῖται σε τέτοιο σημείο, ώστε να ορίσει ο νόμος ότι τα καταστατικά των συνδικαλιστικών οργανώσεων πρέπει να παρέχουν υποχρεωτικά την δυνατότητα ηλεκτρονικής εξ αποστάσεως συμμετοχής των μελών της Γενικής Συνέλευσης και την δυνατότητα της διεξαγωγής ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

Στον πυρήνα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ανήκει η εσωτερική αυτονομία των συνδικαλιστικών οργανώσεων και το δικαίωμά τους στο αυτοδιοίκητο, από το οποίο απορρέει η αυτόνομη εξουσία τους να εκπονοούν τα καταστατικά τους και να καθορίζουν ελεύθερα τους κανόνες για την εσωτερική οργάνωση, διοίκηση, λειτουργία και δράση τους.

Στον πυρήνα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ανήκει ακόμη ο ελεύθερος σχηματισμός συλλογικής βούλησης των μελών μιας Γενικής Συνέλευσης, τον οποίο ελεύθερο σχηματισμό μπορεί να εγγυηθεί μόνο μια συνέλευση που λειτουργεί με φυσική παρουσία των μελών της.

Παράλληλα, ιδρύεται και αυτοτελής λόγος για να κηρυχθεί παράνομη μία απεργία, εάν δεν προκύπτει ότι δόθηκε πραγματικά η δυνατότητα εξ αποστάσεως συμμετοχής των μελών της οργάνωσης στην σχετική Γενική Συνέλευση, ρύθμιση που καθιστά σαφές ποιος είναι απώτατος στόχος του κοινού νομοθέτη για την υποχρεωτική πρόβλεψη στα καταστατικά των συνδικαλιστικών οργανώσεων εξ αποστάσεως συμμετοχής και εξ αποστάσεως ψηφοφορίας με ηλεκτρονικά μέσα. Με αυτό ως δεδομένο είναι σαφές ότι το σύστημα ρυθμίσεων των άρθρων 83 και 84 δεν επιδιώκει την διευρυμένη και περισσότερο δημοκρατική λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων, αλλά την θέσπιση περαιτέρω (έναντι των όσων προβλέπει ακολούθως το νομοσχέδιο) περιορισμών στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας.

Όπως επισημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής: *«Η συνταγματική αναγνώριση της απεργίας (άρθρο 23 του Συντάγματος) αποκλείει τη δυνατότητα του νομοθέτη να λάβει μέτρα τα οποία φθάνουν στην κατάργησή της ή θέτουν εμπόδια στην άσκησή της, όπως, λ.χ., η καθιέρωση διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών, η επιβολή στις οργανώσεις εσωτερικών διαδικασιών, οι οποίες ουσιαστικά τη δυσχεραίνουν (πρβλ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων, Συμπεράσματα XVII-1 Δημο- κρατία της Τσεχίας, σελ. 100. Ομοίως B.I.T, La liberté syndicale, 2006, no 548). Οι μόνες συνταγματικά ανεκτές νομοθετικές ρυθμίσεις είναι εκείνες που αποβλέπουν στον δημοκρατικό τρόπο λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, χωρίς ουσιαστικά να την παρακωλύουν (λ.χ., απόφαση Γ.Σ.) ή που αποτρέπουν υπέρμετρη βλάβη του εργοδότη (πρόβλεψη σύντομης προθεσμίας προειδοποίησης), επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό συγκεκρισμένο και εξισορρόπηση των αμοιβαίων συμφερόντων, υπό το πνεύμα πάντοτε της κανονιστικής προτεραιότητας της απεργίας (βλ. Π. Δαγτόγλου, Ατομικά δικαιώματα, σελ. 843). Μία τέτοια διαδικασία ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, αφενός, διευκολύνει τη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού εργαζομένων, αφετέρου, οι σχετικές αποφάσεις θα μπορούν να λαμβάνονται, χωρίς άμεσο διάλογο. Οι κίνδυνοι, πάντως, από την υιοθέτηση της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας είναι υπαρκτοί και, όπως υπογραμμίζεται και από θεσμικά όργανα ή Επιτροπές άλλων χωρών, όπου έχει, έστω και σε περιορισμένο βαθμό, υιοθετηθεί η ηλεκτρονική ψηφοφορία, αφορούν το αδιάβλητο της ψήφου, την αποφυγή παραχάραξης της με παράνομα τεχνικά μέσα, το απολύτως απόρρητο της προσωπικής επιλογής, όπως και την αποφυγή πιέσεων είτε, κυρίως, από την*

εργοδοτική πλευρά, είτε και από συναδέλφους των εργαζομένων για ψήφιση προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση. (Βλ. έκθεση προς το Βρετανικό κοινοβούλιο, Sir Ken Knight, Electronic Balloting Review, The Report of the Independent Review of Electronic Balloting for Industrial Action, 2016. Commission nationale de l'informatique et des libertés, Délibération n° 2010-371/ 21 octobre 2010 portant adoption d'une recommandation relative à la sécurité des systèmes de vote électronique. M. Démolain, Nouvelles technologies et droit des relations de travail, 2012, σελ. 247 επ.). Τα μέτρα αυτά προστασίας επιβάλλονται να λαμβάνονται πριν, κατά τη διάρκεια, και μετά την ψηφοφορία. Αφορούν, επίσης, τόσο τον τόπο ή το σημείο της ψηφοφορίας, όσο και το σημείο όπου βρίσκεται εγκατεστημένο το σύστημα διαλογής. Παρατηρείται, συναφώς, ότι, ενώ προβλέπεται, στην ίδια διάταξη, η μυστικότητα της ψηφοφορίας (άρθρο 8 παρ. 3 εδάφ. β' του ν. 1264/1982), δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο στην ηλεκτρονική ψηφοφορία να ασκηθούν, εκατέρωθεν, πιέσεις, δηλαδή από εκπροσώπους του εργοδότη ή από συναδέλφους του εργαζομένου, προκειμένου να κινηθεί η ψήφος προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις.»

4. Άρθρο 88 παρ.10

Η ειδική προστασία συνδικαλιστών, που λόγω της συνδικαλιστικής δράσης τους εκτίθενται άμεσα σε κινδύνους διώξεων από τον εργοδότη, κατοχυρώνεται σήμερα στα άρθρα 14 και 15 του ν. 1264/1982, που υλοποιούν την συνταγματική επιταγή για προστασία του βασικού συνδικαλιστικού δικαιώματος (άρθρο 23 παρ. 1 Συντάγματος). Χωρίς την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης από την απόλυση και τη μετάθεση, η αποτελεσματικότητά της θα ήταν εξαιρετικά αμφίβολη.

Με το άρθρο 88, καταλύεται η προστασία των προστατευόμενων συνδικαλιστών από την απόλυση. Το ισχύον άρθρο 14 παρ. 10 του ν. 1264/1982, επιτρέπει κατ'εξαίρεση την απόλυση των προστατευόμενων προσώπων, για έναν από τους λόγους που περιγράφονται περιοριστικά σ' αυτό. Η διάταξη αυτή εισάγει εξαιρετικό δίκαιο, και για το λόγο αυτό και χάριν διαφύλαξης της προστασίας της συνδικαλιστικής δράσης, που αποτελεί προτεραιότητα του ν. 1264/1982 οι διατάξεις του πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Ωστόσο η νομολογία των δικαστηρίων μας, με την αξιοποίηση του άρθρου 281 ΑΚ διεύρυνε ήδη σημαντικά τους λόγους, για τους οποίους περιοριστικά επιτρέπεται απόλυση των προστατευόμενων προσώπων, περιορίζοντας ανεπίτρεπτα την προστασία του νόμου.

Τώρα, η κατάργηση της Επιτροπής του άρθρου 15 του ν. 1264/1982 αποτελεί ένα ακόμη μέτρο κατάλυσης της προστασίας των προστατευόμενων προσώπων, αφού η ύπαρξή της εξυπηρετεί την ταχεία σχετικά εκκαθάριση του ζητήματος της συνδρομής λόγου απόλυσης συνδικαλιστών.

5. Άρθρο 91,93,94,95

Το άρθρο 23 παρ.2 Συντ. προστατεύει το δικαίωμα της απεργίας, κατά τρόπο γενικό, γεγονός που επιτρέπει στον κοινό νομοθέτη να εξειδικεύσει και να προσδιορίσει τα ακριβή όρια του δικαιώματος μέσα στο πλαίσιο του άρθρου 23 Συντ., των υπόλοιπων συνταγματικών διατάξεων και σύμφωνα με την φύση της απεργίας. Το δικαίωμα απεργίας προστατεύεται και από ΔΣΕ που έχει επικυρώσει η Χώρα μας (βλ. άρθρο 11 της ΕΣΔΑ, ΔΣΕ 87/1948, άρθρο 6 παρ.4 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη).

Α.Η νέα ρύθμιση θέτει νέα διαδικαστική προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας. Προβλέπει ότι η προειδοποίηση του εργοδότη για την άσκηση του δικαιώματος της απεργίας είναι έγγραφη, επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή τους εργοδότες που αφορά και περιλαμβάνει την ημέρα και ώρα

έναρξης και λήξης της απεργίας, τη μορφή αυτής, τα αιτήματα της απεργίας και τους λόγους που τα θεμελιώνουν.

Το ισχύον δίκαιο αρκείται σε απλή προειδοποίηση του εργοδότη, η οποία δεν είναι απαραίτητο να κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή, καθόσον ενδιαφέρει το ουσιαστικό στοιχείο της ενημέρωσης του εργοδότη. Στο έγγραφο της προειδοποίησης δεν απαιτείται εκτός από τα αιτήματα, να εκτίθενται και οι λόγοι που τα θεμελιώνουν.

Στο δίκαιο μας το απεργιακό δικαίωμα υποβάλλεται ήδη σε σειρά περιορισμών και προϋποθέσεων νομιμότητας. Επιπλέον με την ερμηνεία που υιοθετείται από την νομολογία των δικαστηρίων μας (στη μεγάλη πλειονότητα των αποφάσεων) έχει οδηγήσει σε περαιτέρω απορρύθμιση του σχετικού δικαιώματος που έχει και συνταγματική προστασία στο άρθρο 23 παρ. 2 Σ. Η νέα ρύθμιση θέτει περαιτέρω περιορισμούς που οδηγούν σε παρεμπόδιση άσκησης του απεργιακού δικαιώματος.

Β. Προβλέπεται ότι η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει απεργία υποχρεούται να προστατεύει το δικαίωμα των εργαζομένων, οι οποίοι δεν συμμετέχουν στην απεργία, ώστε να προσέρχονται και να αποχωρούν ελεύθερα και ανεμπόδιστα από την εργασία τους και να παρέχουν αυτήν χωρίς εμπόδιο και ιδίως χωρίς την άσκηση σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος τους από οιονδήποτε.

Σε περίπτωση παραβίασης της υποχρέωσης αυτής η απεργία μπορεί να διακοπεί με δικαστική απόφαση (που λαμβάνεται με τη γνωστή ταχύτητα). Στην περίπτωση αυτή, για την κήρυξη νέας απεργίας απαιτείται εκ νέου η τήρηση όλων των διατυπώσεων νόμου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση η συνδικαλιστική οργάνωση και οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι, καθίσταται υπεύθυνοι για πράξεις τρίτων, με συνέπειες καταλυτικές για το απεργιακό δικαίωμα.

Η εισαγωγή αόριστων και αδόκιμων εννοιών, όπως η ψυχολογική βία, δημιουργεί μεγάλους κινδύνους για την άσκηση του δικαιώματος απεργίας, το οποίο κινδυνεύει να καταστεί ανενεργό.

Επιπλέον, καθιερώνεται η εξοντωτικού χαρακτήρα «αστική ευθύνη» της συνδικαλιστικής οργάνωσης και των υπαίτιων μελών του διοικητικού συμβουλίου για αποζημίωση των εργοδοτών.

Οι περιορισμοί και απαγορεύσεις δεν παρεμποδίζουν απλώς την νόμιμη άσκηση του δικαιώματος απεργίας, αλλά οδηγούν σε κατάλυσή του και σε παραβίαση του άρθρου 23 παρ. 2 του Συντάγματος. Σημειωτέον ότι η θετική άσκηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, εδώ του απεργιακού δικαιώματος, ποτέ δεν θεωρήθηκε ισότιμη με την αρνητική. Περί αυτού μαρτυρεί πλήθος νομοθετικών επιλογών. Γιατί η θετική άσκηση είναι αυτή που παρέχει και στους μη απεργούς τα οφέλη μιας απεργίας, αφού τα αποτελέσματά της, κατά σχεδόν ανεξάιρετο κανόνα, επεκτείνονται και στους μη απεργούς.

Γ. Προβλέπεται ότι όσο διαρκεί ο δημόσιος διάλογος, αναστέλλεται η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας στις επιχειρήσεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982.

Στο ισχύον δίκαιο προβλέπεται ότι η διεξαγωγή του δημόσιου διαλόγου δεν αναστέλλει την άσκηση του δικαιώματος της απεργίας. Πρόκειται για αποστέρηση ενός δικαιώματος των εργαζομένων που αποτελεί το έσχατο μέσο διεκδίκησης των δικαιωμάτων τους.

Δ. Στις υπηρεσίες οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 19, πέραν του προσωπικού ασφαλείας διατίθεται και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά τη διάρκεια της απεργίας (Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας).

Οι στοιχειώδεις αυτές ανάγκες ορίζονται ως τουλάχιστον το ένα τρίτο ($\frac{1}{3}$) της συνήθως παρεχόμενης υπηρεσίας, ανάλογα με τους κινδύνους που προκύπτουν για τη ζωή, την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών. Πρόκειται για ένα μεγάλο ποσοστό κάλυψης αναγκών, που αν προσμετρηθεί και με τις υπηρεσίες των τυχόν μη απεργών, εξουδετερώνει την αποτελεσματικότητα του δικαιώματος απεργίας.

Ο νομοθετικός καθορισμός - απευθείας δηλαδή από τον κοινό νομοθέτη - των αναγκών των επιχειρήσεων του άρθρου 19 παρ.2 ν.1264/1982 είναι δυσανάλογος και άγει σε υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος απεργίας.

Ορίζεται ακόμη, ότι δεν επιτρέπεται η κήρυξη απεργίας χωρίς να έχει προηγουμένως καθοριστεί το προσωπικό ασφαλείας και, όπου απαιτείται, το προσωπικό στοιχειώδους λειτουργίας ή χωρίς να τεθεί πραγματικά στη διάθεση του εργοδότη το προσωπικό αυτό, υποκείμενο στο διευθυντικό του δικαίωμα, με ευθύνη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κηρύσσει την απεργία. Πρόκειται για μια οριζόντια ρύθμιση που δεν λαμβάνει υπόψη της την ιδιαιτερότητα κάθε επιχείρησης του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 1264/1982 σε σχέση με το προσωπικό εξυπηρέτησης στοιχειωδών αναγκών. Με τη ρύθμιση αυτή προσβάλλεται - καταλύεται το δικαίωμα της απεργίας, αφού οι πιθέμενοι περιορισμοί και προϋποθέσεις εμποδίζουν την άσκησή του, με όρους αποτελεσματικότητας που προστατεύει το άρθρο 23 παρ. 2 του Συντάγματος. Στο ισχύον δίκαιο υπάρχει υποχρέωση διάθεσης προσωπικού ασφαλείας και, προκειμένου για επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Ο ισχύων νόμος δεν καθορίζει ελάχιστο ποσοστό του προσωπικού αυτού. Αν η μεσολάβηση για το ζήτημα του καθορισμού προσωπικού ασφαλείας δεν καταλήξει σε συμφωνία, η υπόθεση μπορεί να παραπεμφθεί από οποιαδήποτε πλευρά στην επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264/1982. Οι εν λόγω προβλέψεις αποστερούν πλήρως από το δικαίωμα της απεργίας το στοιχείο του αιφνιδιασμού, αντιστρέφουν πλήρως την διατύπωση της ρυθμίσεως του άρθρου 3 ν.2224/1994 που όριζε το ακριβώς αντίθετο, ότι δηλαδή όσο διαρκεί ο δημόσιος διάλογος δεν αναστέλλεται η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας και καθιστούν πλήρως αποδυναμωμένο και ανενεργό το οικείο συνταγματικό δικαίωμα, άγοντας σε υπέρμετρο περιορισμό του ο οποίος κείται εκτός του άρθρου 23 παρ.2 Συντ.

Ε. Περαιτέρω περιορισμό στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας θέτει η διάταξη, σύμφωνα με την οποία εάν απεργία πρωτοβάθμιου σωματίου κριθεί παράνομη και καταχρηστική απαγορεύεται η προκήρυξη νέας απεργίας για τους ίδιους λόγους από τριτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο σωματείο, ομοσπονδία ή εργατικό κέντρο.

Πρόκειται για προληπτική απαγόρευση απεργίας, με την οποία καταλύεται συγχρόνως και το αυτοτελές δικαίωμα των δευτεροβάθμιων και της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης να αποφασίζουν την κήρυξη απεργίας, δικαίωμα που εγγυάται το άρθρο 23 παρ. 2 του συντάγματος.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και η ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων: «Τα άρθρα 91, 93 και 95 θέτουν ακόμα περισσότερα βάρη και νομοθετικούς περιορισμούς στο συνταγματικό δικαίωμα στην απεργία, το οποίο

πλέον καθίσταται κενό περιεχομένου, αφού με τους ήδη υπάρχοντες περιορισμούς το 90% των απεργιών δεν πληρούν τις αυστηρές προϋποθέσεις του νόμου.»

6. Άρθρα 96,98,99

Με τη νέα ρύθμιση, ορίζεται ως κριτήριο αντιπροσωπευτικότητας της εργοδοτικής οργάνωσης ο αριθμός των εργαζομένων, που συνδέονται με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας με μέλη της οργάνωσης ή μέλη αυτών μέχρι φυσικού προσώπου, ατομικής επιχείρησης ή εταιρίας, όπως προκύπτουν από το ΓΕ.ΜΗ.Ο.Ε.. Ορίζεται ακόμη ότι μπορούν να αμφισβητηθούν η ικανότητα, η αρμοδιότητα ή και η αντιπροσωπευτικότητα για σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας, καθώς και η ύπαρξη και η νομική φύση ή ο χαρακτήρας συνδικαλιστικής οργάνωσης εργαζομένων ή οργάνωσης εργοδοτών.

Η νέα ρύθμιση εισάγει δυνατότητα αμφισβήτησης όχι μόνο της αντιπροσωπευτικότητας, όπως ισχύει σήμερα, αλλά και σειράς άλλων ζητημάτων, όπως η ικανότητα, η αρμοδιότητα, η ύπαρξη και η νομική φύση ή ο χαρακτήρας συνδικαλιστικής οργάνωσης εργαζομένων ή οργάνωσης εργοδοτών, δηλαδή ζητήματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα των σωμάτων Μεσολαβητών και Διαιτητών.

Με τη νέα ρύθμιση οδηγούνται στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου μια σειρά από ζητήματα, τα οποία μπορούν να εγερθούν τόσο από την πλευρά των εργαζομένων όσο και των εργοδοτών.

Το σημαντικό είναι ότι μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης παγώνουν οι διαπραγματεύσεις και αναστέλλεται η κατάρτιση ΣΣΕ. Παρά το ότι εισάγονται σύντομες προθεσμίες για την εκδίκαση της αγωγής σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, ωστόσο, αυτές οι προθεσμίες είναι, ως γνωστόν, όπως και σε άλλες παρόμοιες ρυθμίσεις, ενδεικτικές και δεν τηρούνται από τα δικαστήρια λόγω του γνωστού φόρτου υποθέσεων.

Πρόκειται για ρύθμιση που καταλύει τη συλλογική αυτονομία που θεμελιώνεται στο άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος, αφού το πάγωμα των διαπραγματεύσεων για μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτονόητα απομακρύνει κάθε δυνατότητα κατάρτισης συλλογικής ρύθμισης, αφήνοντας αρρύθμιστους όρους αμοιβής και εργασίας.

Στο ισχύον δίκαιο δεν ορίζεται κριτήριο αντιπροσωπευτικότητας των εργοδοτικών οργάνων. Ρυθμίζεται η αμφισβήτηση αντιπροσωπευτικότητας της συνδικαλιστικής οργάνωσης, για την οποία αρμόδια είναι η επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264/1982, η οποία αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

7. Άρθρα 102-125

Η ουσιαστική κατάργηση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), μέσω της μετατροπής του σε Ανεξάρτητη Αρχή, είναι αντισυνταγματική, διότι ρητά προβλέπεται στο άρθρο 22 παρ. 1 Σ άμεση ευθύνη του κράτους για την προστασία του δικαιώματος στην εργασία.

Στις περιπτώσεις για τις οποίες προβλέπεται ευθεία κρατική ευθύνη για προστασία δικαιώματος, με ανάλογη ευθεία συνταγματική πρόβλεψη μπορεί η συγκεκριμένη αρμοδιότητα να ανατεθεί σε Ανεξάρτητη Αρχή, όπως έγινε με την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, με την αναθεώρηση του 2001. Είναι επίσης ελεύθερη η θέσπιση Ανεξάρτητων διοικητικών αρχών για την καλύτερη άσκηση αρμοδιοτήτων του κράτους που δεν σχετίζονται με την προστασία δικαιώματος. Στην περίπτωση όμως του δικαιώματος

στην εργασία δεν μπορεί η Πολιτεία να απεκδυθεί τη συνταγματική της ευθύνη για τον έλεγχο τήρησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Αυτό αντίκειται και στο πνεύμα και στο γράμμα του Συντάγματος.

Επιπλέον, η αρχή της υπαγωγής σε μία κεντρική δημόσια αρχή που προΐσταται, ελέγχει και εποπτεύει την Επιθεώρηση Εργασίας κατοχυρώνεται και στο άρθρο 4 παρ.1 της ΔΣΕ 81 που κυρώθηκε με νόμο το 1955 (Ν.3249/55) και ορίζει ότι «Εφόσον αυτό θα είναι συμβατό με την διοικητική πρακτική του μέλους, η Επιθεώρηση Εργασίας θα τοποθετηθεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο μιας κεντρικής Αρχής...».

Τα ίδια αναφέρει και η ΔΣΕ 150, για τη διοίκηση της εργασίας που κυρώθηκε με νόμο το 1985 (Ν.1546/85) στο άρθρο 9 της οποίας ορίζεται ότι. «το υπουργείο Εργασίας εποπτεύει το σύστημα διοίκησης της εργασίας ενός κράτους...». Ως κυρωθείσες διεθνείς συμβάσεις είναι σαφές ότι έχουν αυξημένη τυπική ισχύ στην Χώρα μας μέσω του άρθρου 28 Συντ. Συμπληρωματικός αυτής της αρχής είναι ο κανόνας της υποχρέωσης υποβολής περιοδικών εκθέσεων για τα αποτελέσματα των ενεργειών του Σώματος σε κεντρική αρχή (άρθρο 19 παρ.1 της 81 ΔΣΕ) στην οποία θα γίνει αναφορά ακολούθως.

Όπως είναι γνωστό, ήδη από το 1997 με απόφαση των οργάνων της ελεγκτικής διαδικασίας για την εξέταση των «Διαμαρτυριών», η οποία επικυρώθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΛΟ47, έγινε αποδεκτή προσφυγή κατά της Ελλάδας και το ζήτημα της λειτουργίας της Επιθεώρησης Εργασίας «υπό την εποπτεία και τον έλεγχο μιας κεντρικής εξουσίας», δεδομένης της υπαγωγής της Επιθεώρησης Εργασίας στην αρμοδιότητα των αυτόνομων αιρετών Νομαρχιακών αρχών. Οι παραπάνω ρυθμίσεις παραβιάζουν τη ΔΣΕ 81/1947 που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν.3249/55, η οποία στο άρθρο 4 παρ. 1 ορίζει ότι «Εφ' όσον τούτο συμβιβάζεται προς την διοικητικήν πρακτικήν του Μέλους η επιθεώρησης εργασίας τίθεται υπό την εποπτεία και τον έλεγχον μιας κεντρικής αρχής».

Η προωθούμενη ρύθμιση μεταβάλλει τον διοικητικό χαρακτήρα του ΣΕΠΕ, υπό τον οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα. Συγχρόνως, με την μετατροπή του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή, το Υπουργείο αποποιείται και αποσείει την ευθύνη για την θεσμική αποστολή και τον έλεγχο τήρησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας από την Επιθεώρηση Εργασίας, γεγονός που επιτείνει την ήδη υπάρχουσα απαξίωση του ΣΕΠΕ.

Με τα δεδομένα αυτά και ενόψει του περιορισμού ή/και πλήρους αποδυνάμωσης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων ανακύπτει ζήτημα παραβίασεως από το υπόψη νομοσχέδιο της εγγυητικής ευθύνης του Κράτους, που κατά τα ανωτέρω θεσπίζει το Σύνταγμα στο άρθρο 25, και της παραβίασεως του κοινωνικού κεκτημένου που είχε καθιερωθεί στο επίπεδο της προστασίας της συνδικαλιστικής δράσεως, παραβιάσεις που εκτός του εθνικού συνταγματικού πλαισίου άγουν και σε παραβίαση διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας από κυρωθείσες διεθνείς συμβάσεις στο πλαίσιο της ΔΟΕ.

Αθήνα, 14.6.2021

Οι ενιστάμενοι Βουλευτές

Τσίπρας Αλέξης

Γεροβασίλη Όλγα

Ξενογιαννακοπούλου Μαριλίζα

Σκούρλέτης Πάνος

Αβραμάκης Λευτέρης

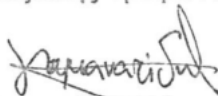
Αγαθοπούλου Ειρήνη

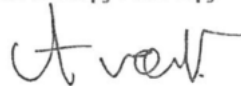
Αθανασίου Νάσος

Αλεξιάδης Τρύφωνας

Αμανατίδης Γιάννης

Αναγνωστοπούλου Σία

Αποστόλου Βαγγέλης

Αραχωβίτης Σταύρος

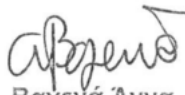
Αυγέρη Δώρα

Αυλωνίτης Αλέξανδρος – Χρήστος

Αχτσιόγλου Ευτυχία

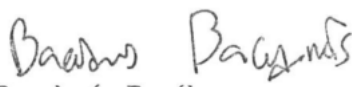
Βαγενά Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Βαρεμένος Γιώργος

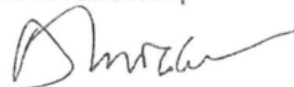
Βασιλικός Βασίλης

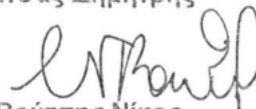
Βερναρδάκης Χριστόφορος

Βέττα Καλλιόπη

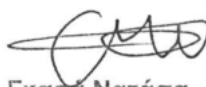
Βίτσας Δημήτρης

Βούτσης Νίκος

Γιαννούλης Χρήστος

Γκαρά Νατάσα

Γκιόλας Γιάννης

Δραγασάκης Ιωάννης

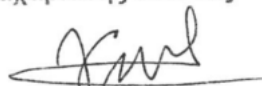
Δρίτσας Θεόδωρης

Ελευθεριάδου Σουλτάνα

Ζαχαριάδης Κώστας

Ζεϊντνέκ Χουσεϊν

Ζουράρης Κωνσταντίνος

Ηγουμενίδης Νίκος

Οραφανιώτης Μανώλης

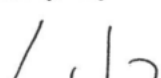
Καλαματιανός Διονύσης-Χαράλαμπος

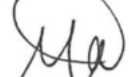
Καρασαβλίδου Φρόσω

Κασιμάτη Νίνα

Κατρούγκαλος Γιώργος

Κάτσης Μάριος

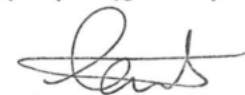

Καφαντάρη Χαρά

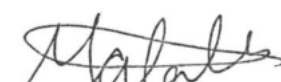

Κόκκαλης Βασίλης

Κουρουμπλής Παναγιώτης

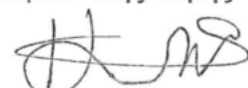
Λάππας Σπυρίδων

Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χάρης

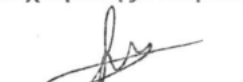
Μάρκου Κώστας

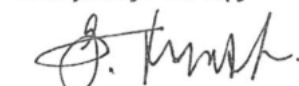
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μιχαηλίδης Ανδρέας

Μουζάλας Γιάννης

Μπαλάφας Γιάννης

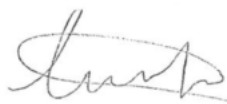
Μπάρκας Κώστας

Μπουργούκς Γιάννης

Μωραΐτης Αθανάσιος

Νοτοπούλου Κατερίνα

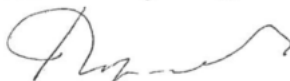
Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Ξανθός Ανδρέας

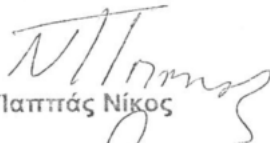
Παπαδόπουλος Σάκης

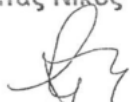
Παπαηλιού Γιώργος

Παπανάτσιου Κατερίνα

Παππάς Νίκος

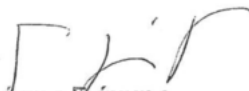
Πέρκα Πέτη

Πολάκης Παύλος

Πούλου Γιώτα

Ραγκούσης Βιάννης

Σαντορινιός Νεκτόριος

Σαρακιώτης Γιάννης

Σκουρολιάκος Πάνος

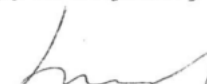
Σκούφα Μπέττυ

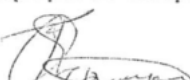
Σπίρτζης Χρήστος

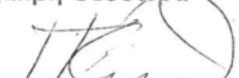
Συρμαλένιος Νίκος

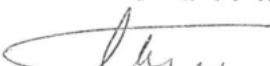
Τελιγιορίδου Ολυμπία

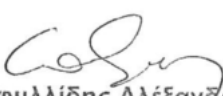
Τζακρη Θεοδώρα

Τζανακόπουλος Δημήτρης

Τζούφη Μερóπη

Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος

Τσακαλώτος Ευκλείδης

Τσίπρας Γιώργος

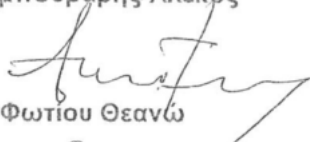
Φάμελλος Σωκράτης

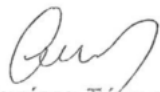
Φίλης Νίκος

Φλαμπουράρης Αλέκος

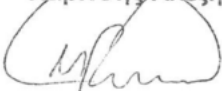
Φωτίου Θεανώ

Χαρίτου Τάκης

Χαρίτσης Αλέξης

Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχολγίος Γιώργιος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, εντάξει. Η απάντηση είναι ίδια με αυτή που είπα στον κ. Παφίλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μη χάνουμε, όμως, χρόνο τώρα. Ορίστε, κύριε Μουλκιώτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζητάμε ως Κίνημα Αλλαγής την απόσυρση των διατάξεων των άρθρων 55 έως και 125. Εξαιρούνται η κύρωση των διεθνών συμβάσεων και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, είστε συγκεκριμένοι τίνος ακριβώς ζητάτε απόσυρση. Ωραία, ευχαριστώ πολύ.

Μπορούμε, λοιπόν, να ξεκινήσουμε. Καλώ στο Βήμα τον κ. Κωνσταντίνο Μαραβέγια, γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Μαραβέγια, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας, που έρχεται σήμερα για συζήτηση, αποτελεί μια emblematicή μεταρρύθμιση, γιατί μετουσιώνει με ξεκάθαρο τρόπο τις κοινωνικές προτεραιότητες της Νέας Δημοκρατίας σε κυβερνητικές πράξεις. Πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο νομοθετικό πλαίσιο που αυξάνει την προστασία των εργαζομένων από απολύσεις, βελτιώνει τις συνθήκες εργασίας ιδιαίτερα σε θέματα προστασίας της προσωπικότητας των εργαζομένων, της υγείας και της ασφάλειάς τους. Θεσμοθετεί σειρά νέων αδειών για προσωπικούς και οικογενειακούς λόγους. Δίνει τη δυνατότητα προσωρινής του ωραρίου εργασίας στις ανάγκες των εργαζομένων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η τετραήμερη εβδομάδα εργασίας με πλήρεις αποδοχές. Εξασφαλίζει τον έλεγχο και αμοιβή για όλες τις ώρες απασχόλησης, κανονικής, υπερωριακής κ.λπ., με την εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας εργασίας.

Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται αυτόματα είναι: Γιατί όλα τα παραπάνω προφανώς θετικά για τους εργαζόμενους μέτρα δεν γίνονται αποδεκτά από την Αντιπολίτευση; Αντίθετα, ακούμε επί σχεδόν δύο μήνες τα υποτιθέμενα φιλεργατικά κόμματα, στην πραγματικότητα εργατοπατερικά, να καταγγέλλουν το νομοσχέδιο ως εκτροχιαστικό, ως τετατοίωτο και ούτω καθεξής.

Ακούστηκαν ακραία θεματάκια για κατάργηση του οκτάωρου, μείωση αποδοχών, διευκόλυνση απολύσεων και ένα σωρό άλλες αστειότητες, ας μου επιτραπεί. Μάλιστα, πρόσφατα ορισμένοι συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ και το Κομμουνιστικό Κόμμα θεώρησαν σκόπιμο να προσθέσουν στα ψέματα και προσωπικές ύβρεις και οργανισμένες απειλές κατά της Νέας Δημοκρατίας.

Πρόκειται, επομένως, για μια αντιπαράθεση, την οποία η Αντιπολίτευση οδηγεί στα άκρα κάνοντας τους πολίτες να αναρωτιούνται: Τι ισχύει τελικά; Γιατί κάποιος από τους δύο λέει ψέματα και μάλιστα, χοντρά. Ο σοφός λαός, βέβαια, μας θυμίζει ότι «Κυριακή, κοντή γιορτή». Η εφαρμογή του νέου εργασιακού θα είναι άμεση, οπότε όλοι οι εργαζόμενοι θα έχουν την ευκαιρία να δουν ότι όχι μόνο, για παράδειγμα, το οκτάωρο δεν έγινε δωδεκάωρο, αλλά πως απέκτησαν δικαιώματα σε νέες άδειες και τη δυνατότητα να διαχειρίζονται καλύτερα το χρόνο της εργασίας τους.

Το ερώτημα, λοιπόν, που μπαίνει αυτόματα είναι: Γιατί η Αντιπολίτευση επιμένει να εκτίθεται σε τέτοιο βαθμό επιμένοντας σε ψέματα που θα αποκαλυφθούν πολύ σύντομα; Γιατί ζητούν με τόση εμπάθεια, ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ και το Κομμουνιστικό Κόμμα, την απόσυρση του νομοσχεδίου; Προβληματίστηκα και εγώ και αναρωτήθηκα μήπως αυτή η ακραία αντίδραση πηγάζει από κάποιο ειδικό λόγο που έχουν τα ίδια τα κόμματα. Γιατί λόγω χάριν ένα κόμμα, φιλεργατικό στα χαρτιά, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, να αρνείται το νέο πλαίσιο περιορισμού των απολύσεων; Μήπως γιατί, αν ήταν νόμος το σημερινό νομοσχέδιο το 2018, ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορούσε να κάνει τις τιμωρητικές απολύσεις που έγιναν στον ραδιοφωνικό σταθμό «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ»;

Θυμίζω ότι το 2018, είχε απολυθεί σύσσωμη η απεργιακή επιτροπή των εργαζομένων στον κομματικό αυτόν ραδιοσταθμό, αφού είχαν προηγηθεί και άλλες απολύσεις εργαζομένων του που αντιδρούσαν. Και σε τι αντιδρούσαν οι άνθρωποι; Αντιδρού-

σαν στη μείωση των αποδοχών τους κατά 20% από έναν ΣΥΡΙΖΑ που είχε προσπαθήσει εκβιαστικά και μονομερώς να επιβάλλει στους εργαζόμενους ριζικό κούρεμα των μισθών τους, την ώρα που εκείνοι δεν ζητούσαν τίποτε περισσότερο από διάλογο με τη διοίκηση του ραδιοσταθμού. Και ακούμε σήμερα τον ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει για συλλογικές διαπραγματεύσεις, απολύσεις και άλλα ηχηρά. Θυμίζω εδώ ότι οι απολύσεις «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ», κρίθηκαν το 2019 παράνομες και καταχρηστικές από τη δικαιοσύνη στην οποία προσέφυγαν οι πρώην εργαζόμενοι του κομματικού ραδιοφώνου του ΣΥΡΙΖΑ.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις καταγγελίες των εργαζομένων και τη σχετική δικαστική απόφαση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θυμίζω εδώ ότι το ίδιο φαινόμενο είχαμε και με το Κομμουνιστικό Κόμμα, που το 2010 απέλυσε τους εργαζόμενους του δικό του σταθμού τον «902» και μάλιστα, τους κατηγορούσε και μέσω του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ».

Καταθέτω το σχετικό απόσπασμα επίσης στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Τρεις χιλιάδες κόσμο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έλα, ηρεμία! Όταν ανέβετε στο Βήμα, θα πείτε αυτά που θέλετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Οι φωνές σας είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι θα κάνουμε; Λογοκρισία στον εισηγητή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: ...και προσομοιάζουν και κυλιόμενο γκαζοντενεκέ. Αυτού του επιπέδου είναι.

Οι εργαζόμενοι μιλούσαν και τότε -σύμπτωση άραγε;- για εκδικητική συμπεριφορά του ΚΚΕ, αντεργατικό όργιο, χαφιεδισμούς, τιμωρητικές απολύσεις ακόμα και εκπροσώπων των εργαζομένων και ένα σωρό άλλα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

Σήμερα, όμως, το ΚΚΕ καταγγέλλει τη δήθεν απονομιμοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, λόγω της προβλεπόμενης από το νομοσχέδιο υποχρεωτικής εγγραφής των σωματείων σε μητρώο. Τόσο απαγορευτικός περιορισμός στα σωματεία γιατί εγγράφονται σε μητρώο.

Για να δούμε τώρα την πραγματικότητα, θέλω να θυμίσω αυτά που έλεγαν οι απολυμένοι εργαζόμενοι του «902» για το ίδιο το ΚΚΕ. Ότι στον σταθμό απαγορευόταν από πάντα η συνδικαλιστική οργάνωση. Αν θέλουμε, επομένως, να δούμε ποιοι στρέφονται εναντίον των σωματείων, πρέπει να διαβάσουμε τις ανακρίσεις των απολυμένων του «902», τις οποίες -επίσης- καταθέτω στα Πρακτικά, για όποιον ενδιαφέρεται να τις θυμηθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Εκτίθεστε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την Πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Οι ίδιοι κατήγγειλαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πρέπει να καταλάβετε ότι έχετε εγγραφεί διακόσιοι δέκα. Ηρεμήστε για να τελειώνουμε εγκαίρως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: ...εργασιακού γκέτο, καθώς προσπάθησε να τους απομονώσει ακόμη και από την κλαδική συνδικαλιστική οργάνωσή τους, την ΕΝΤΙΤΑ, προκειμένου οι εργαζόμενοι να μην έχουν καμμία απολύτως συνδικαλιστική παρουσία. Το δήθεν φιλεργατικό ΚΚΕ που θυμίζω ότι και το 2013 απέλυσε δεκάδες εργαζόμενους του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και της «Σύγχρονης Εποχής», αφήνοντας σύμφωνα με δημόσιες καταγγελίες τους απλήρωτους τους εργαζόμενους σε «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», «902», και «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ» για περισσότερο από επτά, δέκα και δώδεκα μήνες αντίστοιχα. Και όμως, τα ίδια αυτά εργατοπατερικά

κόμματα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ έρχονται να κατηγορήσουν σήμερα τη Νέα Δημοκρατία για κατάπλυση αντεργατική πολιτική. Αν αυτό δεν είναι αποκορύφωμα της υποκρισίας, να μου πείτε εσείς τι είναι. Ένα είναι βέβαιο, πως όλες αυτές οι ακρότητες δεν αφορούν την κοινωνία, κάτι που αποδείχθηκε και από τη μονοψήφια συμμετοχή σε ποσοστό των εργαζόμενων στην απεργία της περασμένης Πέμπτης. Παρά ταύτα ο κ. Τσίπρας δήλωσε ότι σε ποσοστό 80% οι πολίτες είναι αρνητικοί στις αλλαγές που προσπαθεί να επιβάλλει η Κυβέρνηση. Εντάξει, γνωρίζουμε ότι δεν τα πάει καλά με την αριθμητική και έχει μιλήσει και για στροφή 360 μοιρών. Οπότε, το μονοψήφιο ποσοστό να το κάνει κανείς 80% μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι και ιδιαίτερα παράξενο. Βέβαια, ο συνάδελφος, κ. Ζαχαριάδης, έδωσε μία ερμηνεία πριν από έναν μήνα, όταν σε κοιμητική εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ έλεγε ότι σπανιότερα μπορεί να έχει ο Αλέξης άρτια γνώση των θεμάτων. Κατά τη γνώμη μου αυτό δεν μπορεί να αποτελεί δικαιολογία. Γιατί να μην μπορεί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ να έχει άρτια γνώση των θεμάτων, συχνότερα; Τι τον εμποδίζει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Το είπα εγώ αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ήταν, για παράδειγμα, δύσκολο να κοιτάξει γύρω του στο Σύνταγμα την περασμένη Πέμπτη και να δει ότι εκεί υπήρχαν μόνο οργανωμένα μέλη του δικού του κόμματος και άλλων κομμάτων και συνδικαλιστικά στελέχη; Και, εν πάση περιπτώσει, αυτοί όλοι αντιστοιχούν στο 80% του ελληνικού λαού; Νομίζω ότι τέτοιες απίθανες δηλώσεις δεν οφείλονται σε έλλειψη άρτιας γνώσης των θεμάτων, όπως είπε ευγενικά ο κ. Ζαχαριάδης για τον Αρχηγό του. Υπήρχε, όμως, και κάτι αυτοκριτικό σε όσα είπε ο κ. Τσίπρας την περασμένη εβδομάδα για το νομοσχέδιο. Παραδέχθηκε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να καταθέσει τις δικές του προτάσεις για τον κόσμο της εργασίας. Και έχει δίκιο. Γιατί σε ό,τι αφορά τη Βουλή, οι σχετικές προτάσεις νόμου εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ την τελευταία διετία απλά δεν υπάρχουν. Μηδέν, λοιπόν, εις το ηλίθιον, που έλεγε και κάποιος άλλος από τους σοσιαλιστές. Και μιας και αναφέρθηκε και σε σοσιαλισμό με ελληνικά χαρακτηριστικά, οφείλω να πω ότι εντυπωσιάστηκα και από τη δήλωσή της κ. Γεννηματά ότι το ΚΙΝΑΛ θα καταργήσει και αυτό το νέο εργασιακό μόλις μπούμε στον δρόμο της νέας αλλαγής. Ο ακραίος αυτός αναχρονισμός δείχνει, δυστυχώς, ότι δεν είναι μόνο η Αριστερά που ζει στην Ελλάδα του παρελθόντος. Διάφορα κόμματα διαμορφώνουν τη δική τους εικονική πραγματικότητα. Με ψέματα ή αυταπάτες, όπως λένε οι ίδιοι.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφέρω κάτι σ' αυτό το σημείο που σίγουρα θα ενδιαφέρει, επίσης, τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θα αναφερθώ σε ένα επιστημονικό πόνημα που είναι πάρα πολύ σχετικό με τη σημερινή συζήτηση. Τη διδακτορική διατριβή της κ. Αχτσιόγλου στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ένα πολύ ενδιαφέρον σύγγραμμα που αν και δημοσιεύτηκε το 2014 σε εποχές μνημονίων, είχε ελάχιστο να κάνει με τα κακά μνημόνια. Ποιο ήταν, λοιπόν, το αντικείμενό της; Επαναλαμβάνω, επιστημονικό πόνημα και όχι πολιτικό. Τη διατριβή της συναδέλφου. Τα συνδικαλιστικά δικαιώματα απέναντι στις οικονομικές ελευθερίες της ενωσιακής έννομης τάξης και καταθέτω τη διατριβή στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Διάβασέ την.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Θα σας τη περιγράψω, μη στενοχωριέστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, τώρα είναι παρατήρηση αυτή «διάβασε τη διατριβή»; Μέχρι το απόγευμα θα τη διαβάξει, τότε. Συγγνώμη!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Αφού την επικαλείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Να μου αφαιρέσετε και από τον χρόνο, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Η θέση του διδακτορικού της, με δύο λόγια, είναι ότι οι εργασιακά δικαιώματα σκοπίμως δεν προστατεύονται από την Ευρω-

παϊκή Ένωση. Υπογραμμίζω πως η κ. Αχτσιόγλου, δεν εξετάζει τι δεν έκανε η Ελλάδα μέχρι το 2014, αλλά τι δεν έκαναν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Δηλαδή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, της κ. Αχτσιόγλου, ήταν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διά των θεσμών της αρνείται συστηματικά να προστατεύσει τα εργασιακά δικαιώματα. Μάλιστα. Πολύ ωραίο και σεβαστό. Αυτό, δηλαδή, που καταλογίζει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ και στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Πάρα πολύ ωραίο. Στη διατριβή αυτή, μάλιστα, ξετυλίγει μία επιχειρηματολογία για ποιον λόγο κάνει αυτό το κακό η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτα απ' όλα, φτάνει η ανεπάρκεια της χάρτας θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ένωσης για τους εργαζόμενους.

Επίσης, κατά την κ. Αχτσιόγλου, συνυπεύθυνο είναι και το δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις καίριες αντεργατικές αποφάσεις που έχει λάβει.

Ας πούμε, λοιπόν, ότι μέχρι εδώ δεν είναι μία πολιτική θέση που διατυπώνεται ισοπεδωτικά από την μεριά της κ. Αχτσιόγλου, αλλά ότι έκρινε επιστημονικά το εάν προστατεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα συνδικαλιστικά και άλλα δικαιώματα. Στη συνέχεια, όμως, η κ. Αχτσιόγλου, εξαπολύει και έναν λίβελο κατά διάφορων κοινοτικών οδηγιών για τα εργασιακά δικαιώματα, για τις οποίες επικρίνει αυτές τις οδηγίες -θυμίζοντας ΚΚΕ- που ως γνωστόν, αποτελούν πολιτικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλα αυτά, βέβαια, στο μακρινό 2014.

Πάμε τώρα πέντε χρόνια μετά στο πρώτο εξάμηνο του 2019, όπου ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κυβέρνηση και η μοίρα ήθελε η κ. Αχτσιόγλου να είναι αρμόδια Υπουργός Εργασίας. Πώς τα φέρνει η ζωή! Καλείται η ελληνική κυβέρνηση να υπογράψει την κοινοτική οδηγία 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, η οποία οριστικοποιείται τελικά, επί ΣΥΡΙΖΑ στις 20 Ιουνίου 2019. Τι λέει μεταξύ άλλων αυτή η οδηγία; Μήπως η κ. Αχτσιόγλου, μέσω αυτής της οδηγίας, κατόρθωσε να μεταστρέψει την πορεία της Ευρώπης σύμφωνα με την προηγηθείσα διατριβή της; Όχι. Περιλαμβάνει τις λεγόμενες ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας, τις οποίες, επαναλαμβάνω, συνυπέγραψε η κ. Αχτσιόγλου, ως τότε αρμόδια Υπουργός. Και τι προβλέπει αυτή η ευελιξία; Δίνει τη δυνατότητα στον εργαζόμενο, με δική του αίτηση να διαμορφώνει το ωράριο εργασίας του, ανάλογα με τις ανάγκες του. Και πολύ σωστά.

Σας θυμίζει αυτό κάτι, κύριοι συνάδελφοι; Αν ναι, δικαίως σας το θυμίζει, γιατί πρόκειται ακριβώς για τη δυνατότητα διαμόρφωσης του οκταώρου, που γενικεύει το παρόν νομοσχέδιο, έτσι ώστε αυτή να προσφέρεται σε όλους τους εργαζόμενους. Όχι μόνο στους γονείς ή στους συγγενείς ασθενών, όπως προβλέπει η κοινοτική οδηγία, αλλά σε όλους. Και στους φοιτητές και στους εργαζόμενους που δεν έχουν παιδιά.

Αυτή είναι η περίφημη ατομική διευθέτηση που κατακεραυνώνει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά την υπέγραψε Υπουργός Εργασίας του ΣΥΡΙΖΑ πριν από δύο χρόνια. Αφού εσείς την υπογράψατε τότε και σήμερα έχετε πρόβλημα, προφανώς το πρόβλημά σας είναι η ενσωμάτωση των φοιτητών και όσων δεν έχουν παιδιά. Εδώ, όμως, δεν μιλάμε για τις παρομιώδεις πολιτικές κολοτούμπες, τις οποίες συνηθίζετε. Μιλάμε για την τεράστια προσωπική αναξιοπιστία Υπουργού, που το 2014 γράφει ολόκληρη διατριβή για το πώς φαλκιδεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα δικαιώματα των εργαζομένων αλλά το 2019 συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το 2021 ξανακαταγγέλλει ως κατάπτυστο αυτό που η ίδια υπέγραψε.

Τελικά στον ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και τα όποια στελέχη του μπορεί να έχουν άρτια γνώση των θεμάτων, κατά τον κ. Ζαχαριάδη, ακόμη και εκείνα ακολουθούν το κομματικό εκκρεμές, πηγαίνουν διαρκώς από το ένα άκρο στο άλλο και πιστεύοντας ότι έτσι θα ζαλίσουν τους ψηφοφόρους, ώστε να μην μπορούν να τους αποδώσουν κάποια συγκεκριμένη πολιτική θέση ή απλά, νομίζουν ότι οι πολίτες πάσχουν από αμνησία.

Κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία σέβεται τους Έλληνες, μιλάει τεκμηριωμένα και κάνει αυτά που λέει. Έτσι και με το νέο εργασιακό η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έρχεται να υλοποιήσει σειρά δεσμεύσεών της, όπως η Κύρωση των Συμβά-

σεων 187 και 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την προώθηση της ασφάλειας και υγείας, καθώς και την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στους χώρους εργασίας.

Επιπροσθέτως, λαμβάνονται αυστηρά μέτρα προστασίας των εργαζομένων από τυχόν κακοποιητικές συμπεριφορές και εργασιακού κινδύνους.

Ενσωματώνεται η κοινοτική οδηγία 2019/1158 για την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής. Θεσπίζονται πολλές νέες άδειες για τους εργαζόμενους με στόχο την προστασία των ιδίων και των οικογενειών τους.

Εισάγονται ρυθμίσεις για την προστασία της εργασίας και τη νομοθετική κατοχύρωση νέων μορφών, όπως η τηλεργασία και η απασχόληση ντελίβερι και κούριερ σε ψηφιακές πλατφόρμες.

Θεσπίζονται κανόνες διαφανούς λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, προκειμένου οι όποιες αποφάσεις να μη λαμβάνονται από οργανώσεις-σφραγίδες.

Εφαρμόζεται επιτέλους η ψηφιακή κάρτα εργασίας για την προστασία του οκταώρου, που όχι μόνο δεν καταργείται αλλά θα ελέγχεται πραγματικά για την επιβολή κυρώσεων σε βάρος του εργοδότη. Πλέον τόσο η κανονική όσο και η υπερωριακή απασχόληση θα καταγράφονται ψηφιακά, εξασφαλίζοντας ότι θα πληρώνονται στο σύνολό τους.

Θεσπίζεται η προστασία και του νέου πατέρα από την απόλυση, καθώς και το δικαίωμά του σε νέες γονικές άδειες δεκατεσσάρων ημερών με αποδοχές και δύο μηνών με επιδότηση ΟΑΕΔ, όπως και στις μητέρες.

Περιορίζονται τα αντικίνητρα για πρόσληψη γυναικών, καθώς οι γονικές άδειες θα δίνονται σε όλους τους εργαζόμενους γονείς χωρίς καμμία εξαίρεση.

Αυστηροποιείται το πλαίσιο προστασίας από τις απολύσεις. Διευρύνεται το φάσμα προστασίας από τις απολύσεις για πολλές καταχρηστικές συμπεριφορές εργοδοτών. Ενισχύουμε τις υποχρεώσεις των εργοδοτών. Μεταξύ άλλων, εισάγουμε την απαγόρευση των εργασιακών αντιποίνων και την αντιστροφή -άντε να μην το πω «αντιστροφή»- τη μετατόπιση του βάρους της απόλυσης σε περιπτώσεις παρενόχλησης των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαραβέγια, βλέπετε και τον χρόνο απέναντί!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Τον βλέπω, ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αν τον βλέπετε, συντομεύετε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη διαμαρτύρεστε, τα ίδια θα κάνει και ο εισηγητής σας! Να τον κόψω; Μη διαμαρτύρεστε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κατοχυρώνουμε το δικαίωμα αποσύνδεσης στην τηλεργασία, το δικαίωμα δηλαδή του εργαζόμενου να μην απαντά σε κλήσεις και μηνύματα του εργοδότη πέραν του συμφωνημένου ωραρίου, προστατεύοντας έτσι την οικογενειακή και προσωπική του ζωή.

Αναβαθμίζουμε το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας σε Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή και τέλος, προβλέπουμε ότι κατά τη διάρκεια απεργιών θα υπάρχει υποχρεωτικό προσωπικό εγγυημένης υπηρεσίας, προκειμένου να εξασφαλίζεται η παροχή τουλάχιστον του 1/3 των κανόνων υπηρεσίας σε κρίσιμους κλάδους, όπως υγεία, συγκοινωνίες, καθαριότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έδειξε τόσο η πρόσφατη συμμετοχή στη δημόσια διαβούλευση για το νομοσχέδιο όσο και η μη συμμετοχή στην απεργία της Πέμπτης, οι πολίτες απορρίπτουν ευθέως τον ξύλινο λόγο, τις κιτρινωμένες ιδεοληψίες, αλλά και την πολιτική χυδαιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαραβέγια, δεν θα κάνω άλλη παρατήρηση. Κλείστε, το είπατε πέντε φορές το «ολοκληρώνω».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ολοκληρώνω.

Λέγοντας χυδαιότητα, εννοώ τους ακραίους χαρακτηρισμούς, γιατί οι εργαζόμενοι γνωρίζουν τις πραγματικές συνθήκες της αγοράς και δεν χρειάζονται «πατερούληδες» να τις περιγράφουν. Αυτό που ζητούν είναι εφαρμογή της νομιμότητας, πλήρη αμοιβή

για την εργασία τους και καλύτερες συνθήκες.

Αυτές ακριβώς εγγυάται και το νέο εργασιακό, προοδευτική αντίληψη και ολοκληρωμένη θεώρηση της αγοράς εργασίας, βασισμένη στην αυστηρή ρύθμιση από το κράτος.

Αφιερώνω αυτή τη μάχη που έδωσα ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι συνάδελφοι, σε όσους εργαζόμενους είχα την τιμή να έχω κατά καιρούς κοντά μου ως συνεργάτες από τη θέση του εργοδότη ή τους συνυπαλλήλους συναδέλφους μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, κλείστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Με γνωρίζουν καλά και ξέρουν ότι είναι ένας ακόμα αγώνας που δίνω με τον σωστό τρόπο για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων τους και την ισορροπία της ζωής τους. Γι' αυτό και αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν και με τη φιλία τους. Τους μιλάω διαρκώς με τη φωνή μου και το παράδειγμά μου. Έχει φτάσει η ώρα να συντονιστούμε με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινωνική πολιτική και με τις ραγδαίες αλλαγές που φέρνει η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαραβέγια, κλείστε, είπα, ολοκληρώστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δώστε του χρόνο, κύριε Πρόεδρε! Τώρα μπήκε στο θέμα!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Αφού τώρα μπήκε στο θέμα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Η Νέα Δημοκρατία, εκφράζοντας τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, στηρίζει το εργασιακό νομοσχέδιο και τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακούστε, λοιπόν, μέχρι να καθαριστεί το Βήμα, πρώτον, από σήμερα και για αύριο, δύο μέρες, γίνεται μοριακός έλεγχος -το λέω για να το ακούσουν και οι συνάδελφοι και οι εργαζόμενοι, αν και θα το έχουν πληροφορηθεί- οπότε όποιος θέλει, κατά τα ειωθότα.

Δεύτερον, επειδή είναι 100% σίγουρο ότι κανένας εισηγητής δεν θα μείνει στα δεκαπέντε λεπτά, αφήστε τις φωνές και δεν υπάρχει περίπτωση να αδικήσω τον δεύτερο ή τον τρίτο. Οι εισηγητές πρέπει να καταλάβουν ότι είναι γραμμένοι διακόσιοι δέκα συνάδελφοι. Αλλιώς, δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσω τον Μαραβέγια δεκαεννιά λεπτά και να κόψω τον δικό σας στα δεκαπέντε. Μη φωνάζετε, λοιπόν!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Θα έπρεπε να του δώσετε παραπάνω χρόνο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και να έχουμε αυτοπειθαρχία, δεν έχετε τον λόγο. Συνεχίζεται, δεν διακόπτεται η διαδικασία.

Τον λόγο έχει η γενική εισηγήτρια κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι σαφές νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ομιλία -γιατί δεν μπορώ να την πω εισήγηση- του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι πρώτον, δεν είχε ούτε ένα επιχείρημα για να στηρίξει το νομοσχέδιο. Στο δέκατο έκτο λεπτό θυμήθηκε ότι πρέπει να πει δυο λόγια για το νομοσχέδιο. Ενδεικτικό ενδεχομένων της αμηχανίας του.

Αυτό που ακούσαμε είναι μία αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση, συκοφαντίες εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ και θα έλεγα, αγαπητέ συνάδελφε της Συμπολίτευσης, ότι το κόμμα εκείνο το οποίο έχει χρεωθεί με το κλείσιμο της ΕΡΤ, με την απόλυση χιλιάδων εργαζομένων, όταν ο κ. Μητσοτάκης ήταν Υπουργός Δημοσίας Διοίκησης, θέσπισε τη διαθεσιμότητα και απέλυσε δημοσίους υπαλλήλους, είναι το τελευταίο εδώ πέρα που μπορεί να έρθει και να γίνει τιμητής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει κηρύξει πόλεμο διαρκείας στους εργαζομένους από την πρώτη στιγμή μετά τις εκλογές του 2019. Κατήργησε όλες τις θετικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Και επειδή ο κ. Μαραβέγιας αναφέρθηκε, ενώ απουσιάζει, στη συνάδελφο Έφη Αχτσιόγλου, πρέπει να πω ότι η Έφη Αχτσιόγλου ως Υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η Υπουργός που όταν βγήκαμε από τα μνημόνια μπόρεσε να

αποκαταστήσει τις συλλογικές συμβάσεις, θέσπισε μια σειρά από πολύ θετικές συμβάσεις για τα εργασιακά δικαιώματα, ήταν η Υπουργός εκείνη η οποία μαζί με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατήργησε τον ντροπιαστικό υποκατώτατο μισθό και αύξησε τον κατώτατο μισθό.

Τι κάνατε, όμως, εσείς ως Κυβέρνηση; Αμέσως μετά τις εκλογές ήρθατε να απελευθερώσετε τις απολύσεις, καταργώντας τον βάσιμο λόγο της απόλυσης, καταργήσατε την προστασία των εργαζομένων, απαξιώσατε το ΣΕΠΕ και υπονομεύσατε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις.

Και τώρα, σε συνθήκες πανδημίας, έχοντας αξιοποιήσει την ίδια την πανδημία για την περαιτέρω απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, είδαμε ότι φέρατε σοβαρές μειώσεις μισθών, μείωση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και μια γενικευμένη εργασιακή επισφάλεια, γιατί εκμεταλλευτήκατε ακριβώς την πανδημία, προκειμένου να προχωρήσετε αυτό το σχέδιο της ραγδαίας και βίαιης απορρύθμισης της αγοράς εργασίας.

Για του λόγου το αληθές, καταθέτω στα Πρακτικά την έκθεση του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, όσον αφορά τις δραματικές επιπτώσεις που έχει στους εργαζόμενους η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα με αυτό το νομοσχέδιο-έκτρωμα, με αυτή την αντιδραστική αντιμεταρρύθμιση έρχεστε να κάνετε την τελική μεγάλη επίθεση, να δώσετε το τελειωτικό χτύπημα στον κόσμο της εργασίας. Επιδιώκετε να θεσμοθετήσετε και να επιβάλλετε ακόμα και ρυθμίσεις που και στην πιο σκληρή μνημονιακή εποχή οι κυβερνήσεις δεν τόλμησαν ή δεν μπόρεσαν να φέρουν να θεσπίσουν.

Και ξέρετε, κύριε Υπουργέ, όσο και να προσπαθείτε με τις συνεχείς τηλεοπτικές εμφανίσεις των μονολόγων καθημερινά, όσο και να προσπαθείτε να κάνετε το μαύρο-άσπρο, την προπαγάνδα, την παραπληροφόρηση, είστε απόλυτα απομονωμένοι και αυτό έχει φανεί και στη Βουλή, αλλά πάνω από όλα είστε απόλυτα απομονωμένοι στην κοινωνία. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν πολύ καλά το κόστος που θα έχει στη ζωή, στους μισθούς και στα δικαιώματά τους αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό συμμετείχαν αγωνιστικά και μαζικά την προηγούμενη Πέμπτη στη γενική απεργία, που είχαμε πάρα πολλά χρόνια να δούμε και στην Αθήνα τέτοια μαζικότητα -ίσως και εννιά χρόνια από το δεύτερο μνημόνιο για εργασιακό θέμα- αλλά και σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Και απορρίπτουν την πολιτική σας.

Ταυτόχρονα, έχετε τους περισσότερους φορείς απέναντι, και τους φορείς των μικρομεσαίων, όχι μόνο των εργαζομένων, όπως επίσης και επιστημονικούς φορείς, όπως τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών που σας καλεί να το αποσύρετε ως απαράδεκτο.

Και βέβαια, έχετε απέναντι και την εξαιρετική ως προς τη σφοδρότητά ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, η οποία με δύο λόγια λέει ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί θεσμική οπισθοδρόμηση της χώρας που έρχεται να διευρύνει τις ήδη μεγάλες και σοβαρές ανισότητες σε νομικό και πραγματικό επίπεδο στον χώρο της εργασίας. Καταθέτω τη δήλωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η έκθεση επίσης της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής είναι κόλαφος, κύριε Υπουργέ, για το νομοσχέδιο, καθώς θέτει σοβαρά ζητήματα ασυμβατότητας με το Σύνταγμα, τα οποία θα συζητήσουμε και αργότερα, αλλά και συνολικά αποδομεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Είναι, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που ό,τι και να κάνετε ο κόσμος συνειδητοποιεί ότι πλήττει την κοινωνική πλειοψηφία. Πλήττει όλους τους εργαζόμενους χωρίς κοινωνικό αυτοματισμό και του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Πλήττει κατεξοχήν τους νέους και τους καταδικάζετε σε ένα μέλλον επισφάλειας, φθηνής, ελα-

στικής εργασίας χωρίς προστασία και χωρίς δικαιώματα.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, πλήττετε και τους ανέργους με αυτό το νομοσχέδιο γιατί μέσα από τη νεοφιλελεύθερη επιλογή και στρατηγική της εντατικοποίησης της φθηνής εργασίας έρχεστε να μειώσετε και τις νέες θέσεις απασχόλησης. Με μία πρώτη εκτίμηση, γιατί σίγουρα στην πορεία θα υπάρξουν πολλές μελέτες με δυσμενή αποτελέσματα, θα σημάνει ένα κόστος σαράντα χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας, που θα χαθούν εξαιτίας της φθηνής αυτής εντατικοποίησης.

Γι' αυτόν τον λόγο καταθέτω και μία πολύ εμπειρισταμένη μελέτη του Ινστιτούτου Εναλλακτικών Πολιτικών, η οποία παρουσιάζει τις δραματικές συνέπειες που θα έχει και στην ανεργία αυτό το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πλήττετε, όμως, και τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα. Σας το είπε ο Πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ, καθώς όταν υπονομεύετε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις δημιουργείτε αθέμιτο ανταγωνισμό υπέρ των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, και εκεί στοχεύετε όταν διευρύνετε τη δουλειά της Κυριακής. Το ίδιο και πολύ περισσότερο κάνετε, όπως οι ίδιοι οι μικρομεσαίοι σας λένε, όταν μειώνετε τις αποδοχές των εργαζομένων, μειώνετε η ζήτηση και την κατανάλωση που κατεξοχήν κατευθύνεται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι όταν εσείς λέτε ότι δίνετε δύναμη στους εργαζόμενους, γιατί αυτό είναι που μας λέτε συνεχώς, στην πράξη τους αποδυναμώνετε πλήρως. Γιατί δεν μπορεί να δώσετε δύναμη όταν έρχεστε να θεσπίσετε την ατομική σύμβαση και να εξατομικεύσετε τις εργασιακές σχέσεις. Στην πραγματικότητα κατεδαφίζετε ένα οικοδόμημα που έχει χτιστεί με θυσίες, αγώνες, και ένα νομικό πολιτισμό για το εργατικό δίκαιο εδώ και εκατό χρόνια.

Δύναμη στους εργαζόμενους, κύριε Υπουργέ, δίνουν τα κοινωνικά δικαιώματα, δίνει η συλλογική διαπραγμάτευση, δίνει ο ελεύθερος συνδικαλισμός, δίνει η προστασία της εργασίας.

Τι να περιμένουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης έχει πει επανειλημμένως ότι το οκτάωρο είναι ξεπερασμένο ως έννοια γι' αυτό φυσικά έρχεστε τώρα να το καταργήσετε, και το καταργείτε στην πράξη, θεσιπίζοντας μέσω της ατομικής σύμβασης τη δεκάωρη απασχόληση, τη δεκάωρη εργασία με δύο ώρες απλήρωτης δουλειάς και μάλιστα, όπως σε κρίση ειλικρίνειας ο ίδιος ομολογήσατε, θα πληρώνονται γι' αυτές τις δύο ώρες οι εργαζόμενοι με ρεπό, που κάποια στιγμή ενδεχομένως θα λάβουν. Δίνετε το απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα και ταυτόχρονα βέβαια αυτό που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι σας ρωτούν είναι «Μα καλά, με ρεπό θα πληρώσουμε τα ψώνια στο σούπερ μάρκετ και θα καλύψουμε τους λογαριασμούς του σπιτιού μας»; Τι απαντάτε, κύριε Υπουργέ; Δεν μπορείτε να απαντήσετε. Το μόνο που κάνετε είναι παραπληροφόρηση και αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση.

Και δεν φτάνει ότι διπλασιάζετε τις φθηνές υπερωρίες, θέτοντας σε κίνδυνο και την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, ενώ επιάρεστε ότι φέρνετε μία σύμβαση διεθνή -θετική σύμβαση- για την υγεία και ασφάλεια, όταν ξέρετε ότι από όλες τις μελέτες τα εργατικά ατυχήματα γίνονται ακριβώς στην τελετή της βάρδιας, όταν ξεπερνιέται το οκτάωρο, όπως προειδοποιεί ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας.

Κι επειδή διαστρεβλώνετε όλες τις λέξεις μέσα στη λογική της επικοινωνιακής προπαγάνδας και νομίζετε ότι ο κόσμος δεν καταλαβαίνει γιατί τον υποτιμάτε, βάζετε τον βαρύγδουπο τίτλο «προστασία της εργασίας». Είναι σαφές ότι ο τίτλος είναι «προστασία της εργοδοσίας». Και βάζετε και έναν υπότιτλο «προστασία από τις απολύσεις» και έρχεστε με κάθε τρόπο να διευρύνετε τη δυνατότητα των απολύσεων. Από τη μία θεσπίζεται ορισμένους λόγους για τους οποίους δεν επιτρέπεται η απόλυση, αλλά με έναν πονηρό τρόπο νομοτεχνικά βάζετε τον εργαζόμενο να έχει το βάρος τελικά της απόδειξης ως προς τα ζητήματα των απολύσεων και τον εργοδότη να μπορεί να αντிகρούσει.

Ερχόσαστε με έναν τρόπο ο οποίος δεν έχει προηγούμενο και

καταργείτε και την τελευταία προστασία του εργαζόμενου, δηλαδή τη δικαιοσύνη. Γιατί σήμερα αν υπάρχει απόλυση παράνομη και καταχρηστική και δικαιωθεί στο δικαστήριο, δικαιούται επαναπρόσληψη και όλους τους μισθούς που έχασε με υπερμερία. Εσείς εδώ καταργείτε την επαναπρόσληψη στην πράξη και λέτε «Θα πάρεις μία αποζημίωση και αν μπορούν οι εργοδότες λόγω οικονομικών δυνατοτήτων, θα δούμε αν θα την πάρεις κι αυτή».

Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι όχι απλώς απελευθερώνετε τις απολύσεις, που είναι και ο εκβιασμός συμμόρφωσης προς την ατομική σύμβαση, αλλά φτάνετε στο σημείο να ελαστικοποιείτε ακόμα και τη μερική απασχόληση. Δηλαδή ακόμα και στη μερική απασχόληση των 400 ευρώ που αφορά κυρίως τις γυναίκες και τους νέους, επιβάλλετε το σπαστό ωράριο, δηλαδή δύο ώρες το πρωί και τους ξαναφέρνετε να δουλεύουν και το βράδυ.

Λέτε «και αυτό είναι και το κύριο επιχείρημα σας- ότι φέρνετε την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Δεν είναι αρνητική. Θετική είναι η ψηφιακή κάρτα εργασίας. Το ερώτημα είναι: Πόσο αποτελεσματική μπορεί να είναι, κύριε Υπουργέ; Πρώτον, όταν καταργείτε όλους τους κανόνες δικαίου, τι θα προστατέψετε με την ψηφιακή κάρτα; Δεύτερον, δεν είναι πανάκεια. Γιατί η ψηφιακή κάρτα πρέπει να ελέγχεται αν εφαρμόζεται σωστά, και εσείς υποβαθμίζετε, καταργείτε στην ουσία το ΣΕΠΕ και την Επιθεώρηση Εργασίας.

Επιπλέον, ανοίγεται ένα μεγάλο «παράθυρο» παραβατικότητας δίνοντας στην «ΕΡΓΑΝΗ» τη δυνατότητα να γίνονται διορθώσεις εκ των υστέρων από τους εργοδότες.

Εκεί βέβαια που δίνετε τα ρέστα σας του ακραίου και αυταρχικού νεοφιλελευθερισμού είναι το κομμάτι του συνδικαλισμού, της απεργίας και των συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Λέτε ότι εκσυγχρονίζετε το συνδικαλιστικό δίκαιο όταν στην πραγματικότητα καταργείτε τον εμβληματικό ν.1264/82 του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος ήταν νόμος, που με τίτλο «Εκδημοκρατισμός του συνδικαλιστικού κινήματος» ήταν το αποτέλεσμα αγώνων και θυσιών πολλών δεκαετιών από τον Εμφύλιο και μετά τη δικτατορία.

Εδώ θα ήθελα να σταθώ. Γιατί το κάνετε αυτό; Και γιατί λέτε ότι αυτό είναι η πρότασή σας για το μέλλον; Η πραγματικότητα είναι ότι αναβιώνετε διατάξεις του ν.330/1976 του αλήστου μνήμης Λάσκαρη. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εσείς θεωρείτε άλλα στο μέλλον την επιστροφή στην πιο μαύρη και αυταρχική περίοδο της χώρας και της δικής σας παράταξης, τότε που ο αείμνηστος Λάσκαρης πλέον από αυτό το Βήμα καταργούσε την πάλη των τάξεων και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτή είναι προφανώς η επιλογή σας. Αλλά βέβαια έχετε μένος με το δημοκρατικό και κοινωνικό κεκτημένο της Αντιπολίτευσης. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και για τον ν.330 είχε βγει δέκα μέρες πριν ο ΣΕΒ τότε το 1976 είχε ζητήσει να σταματήσει η ασυδοσία των συνδικαλιστών. Τι μας θυμίζει; Καθ' υπαγόρευση του ΣΕΒ και το σημερινό νομοσχέδιο. Δυστυχώς, η ιστορία επαναλαμβάνεται με μαύρο τρόπο, αλλά στίγματιζε, κύριε Υπουργέ, και τον εαυτό σας και δυστυχώς και συνολικά την παράταξή σας και πλήττεται αυτή τη στιγμή τον κόσμο της εργασίας και τη χώρα.

Έρχεστε, λοιπόν, να φέρετε ένα κατάφορο και αντισυνταγματικό πλήγμα -θα αναφερθούμε αργότερα- γιατί δεν είναι βέβαια εκσυγχρονισμός η χειραγώγηση των σωματείων. Δεν είναι εκσυγχρονισμός όταν γίνονται διώξεις και απειλές απόλυσης των συνδικαλιστών για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες και καταργείτε και την αντίστοιχη επιτροπή προστασίας. Δεν είναι σε καμία περίπτωση εκσυγχρονισμός το να κάνετε παρέμβαση νομοθετική στην αυτοτέλεια, που είναι συνταγματικό δικαίωμα, των εργατικών σωματείων και να επιβάλλετε πώς θα λειτουργούν και ιδιαίτερα να επιβάλλετε την ηλεκτρονική ψηφοφορία στις απεργίες χωρίς να έχετε καμμία διασφάλιση. Και το ξέρετε πολύ καλά, το λέει και η έκθεση της Επισημημονικής Επιτροπής της Βουλής ότι είναι ανοικτό σύστημα για χειραγώγηση και από την εργοδοσία και για τα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων και θεσπίζεται μάλιστα αυτοτελής διάταξη για να είναι παράνομη απεργία αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που εσείς θέτετε όσον αφορά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής και εξ' αποστάσεως ψηφοφορίας για τα θέματα της απεργίας.

Η ψυχή της συλλογικότητας του εργατικού κινήματος είναι ακριβώς η φυσική παρουσία, είναι η γενική συνέλευση, είναι το ίδιο το κίνημα και ο τρόπος που δρα συλλογικά, διεκδικεί και διαπραγματεύεται. Αυτό θέλετε να πλήξετε.

Ταυτόχρονα, φέρνετε και μια σειρά από άλλες ρυθμίσεις. Εισάγετε την έννοια της ψυχολογικής βίας, μία έννοια αόριστη με την οποία ακόμα και αν είναι με μία ντουντούκα ένας συνδικαλιστής στην είσοδο ενός εργοστασίου, την ώρα που γίνεται η απεργία, να μπορείτε να τον κατηγορήσετε για ψυχολογική βία. Στην πραγματικότητα, αντί να προστατεύετε, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα, το δικαίωμα της απεργίας, εσείς εδώ προστατεύετε την απεργοσπασία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και εισάγετε τη διάταξη, εξοντωτική και εκφοβιστική και αποτρεπτική για τους εργαζόμενους, να μην συνδικαλίζονται με την περίφημη «αστική ευθύνη αποζημίωσης» των εργοδοτών για τα ζητήματα αυτά.

Και πάτε κι ακόμα παραπέρα. Θεσπίζεται προληπτική απαγόρευση του δικαιώματος της απεργίας, δηλαδή να μην μπορούν τα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια σωματεία να απεργήσουν, για τον ίδιο λόγο που για ένα πρωτοβάθμιο σωματείο η απεργία του κρίθηκε παράνομη. Ενώ ξέρετε ότι σήμερα κατά 90% κρίνονται παράνομες οι απεργίες και πλέον με αυτό το νομοσχέδιο θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει απεργία. Ακόμα, αναστέλλετε την απεργία όταν υπάρχει δημόσιος διάλογος. Στην ουσία, δηλαδή, αναστέλλετε τη δυνατότητα της απεργίας να λειτουργεί ως μοχλός πίεσης κατά τη διαπραγμάτευση, προκειμένου να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Γιατί τα κάνετε όλα αυτά; Γιατί φέρνετε ένα τέτοιο νομοσχέδιο που πλήττει αυτήν τη στιγμή τον κόσμο της εργασίας και την κοινωνική πλειοψηφία; Η απάντηση είναι τριπλή. Πρώτα απ' όλα, γιατί είναι καθ' υπαγόρευση του ΣΕΒ και είναι οι επιταγές, τις οποίες εξυπηρετείτε. Δεύτερον, όπως είπα και πριν, είναι το μένος σας να καταλύσετε το δημοκρατικό και κοινωνικό κεκτημένο της Μεταπολίτευσης, όπως κάνατε και με τον νόμο για τις συναθροίσεις και τις διαδηλώσεις, και με τον νόμο για τα πανεπιστήμια.

Υπάρχει, όμως, ένας πιο σοβαρός λόγος πιο επικίνδυνος, ότι αυτό εδώ το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το όχημα μιας νεοφιλελεύθερης ακραίας πολιτικής για να μετατρέψει την Ελλάδα σε μια ειδική οικονομική ζώνη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με φτηνή ελαστική εργασία, χωρίς συνδικαλισμό, χωρίς δικαιώματα, χωρίς προστασία. Είναι απαράδεκτη και αντιδραστική αυτή η επιδίωξή σας, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει καμμία επανεκκίνηση της οικονομίας και καμμία βιώσιμη ανάκαμψη αν δεν στηρίξετε τους εργαζόμενους, τα εισοδήματα, τα δικαιώματά τους, τη συλλογική αυτονομία και τις διαπραγματεύσεις τους. Γι' αυτό είναι και μοιραία αυτή η απόφαση για τη χώρα, αλλά είναι ταυτόχρονα και απόλυτα αντιδραστική.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ζητούμε, έστω και τώρα, να το αποσύρετε. Πάνω απ' όλα, όμως, το καταψηφίζει ο ίδιος ο ελληνικός λαός. Το καταψηφίζουν και οι εργαζόμενοι, κάτι που έδειξαν με τη μεγάλη απεργία της Πέμπτης. Το έχουν ήδη καταψηφίσει και δεν είναι νομιμοποιημένο στην κοινή γνώμη και στη συνείδησή τους. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα ακυρωθεί στην πράξη από το εργατικό κίνημα. Αυτό είναι σίγουρο. Είναι ένα νομοσχέδιο που όταν θα έχουμε την εντολή του λαού, εμείς θα το καταργήσουμε και επίσημα στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να καθαριστεί το Βήμα, παρακαλώ.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Μουλκιώτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στις επιτροπές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε αναφέρει ότι υπήρχε μια υπολानθάνουσα νευρική κατάσταση από πλευράς της Κυβέρνησης, σε σχέση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Σήμερα, μετά την τοποθέτηση του εισηγητή, είναι καταφανέστατη η νευρική κατάσταση της Κυβέρνησης, σε σχέση με το νομοσχέδιο. Είναι καταφανέστατη, διότι αντιλαμβάνεται ότι δεν έχει πείσει τον κόσμο. Είναι καταφανέστατη, γιατί προχθές είδε ότι αντέδρασε ο κό-

σμος και η κοινωνία. Είδαμε ότι ο κόσμος δεν έχει παρατηθεί, όπως το θέλει η κυρίαρχη αφήγηση. Οι νέοι διεκδικούν μια ζωή με προοπτικές. Η κοινωνία αναζητά κάτι το καλύτερο, σίγουρα ένα καλύτερο μέλλον. Επίσης, σημειώνουμε ότι ήταν η πρώτη μέρα μιας νέας δυναμικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πλειοψηφία μ' ένα στόμα, με μία φωνή -να το πω- αναφερόμενη στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο αναπαράγει ένα non paper, του οποίου τα βασικά στοιχεία αναφέρονται σε μια διαστρεβλωμένη πραγματικότητα. Μιλάει για την προστασία της εργασίας, αποκομμένη όμως, δυστυχώς, από την καθημερινή πραγματικότητα. Ισχυρίζεται ότι ήρθε η ώρα να υιοθετήσουμε πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών χωρών, τη στιγμή που οι χώρες της Ευρώπης προχωρούν σε νέες και διαφορετικές μεταρρυθμίσεις.

Θα σας πω κάτι. «Μεγάλη αναταραχή, θαυμάσια κατάσταση» είχε πει πριν εβδομήντα και πλέον χρόνια κάποιος ηγέτης της Ανατολής. Με αυτό, λοιπόν, το δεδομένο η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, με το εργασιακό νομοσχέδιο, να ισχυρίζεται ότι γκρεμίζει το παλιό απαρχαιωμένο καθεστώς της αγοράς εργασίας, γεγονός που προκαλεί κλυδωνισμούς, ανησυχίες, διαμαρτυρίες και επομένως, αναταραχή δημιουργώντας, όμως, μία θαυμάσια κατάσταση είναι ευκαιρία να ξεπηδήσει κάτι το ωραίο, δηλαδή ένας κόσμος, κατά την άποψή της, με ανάπτυξη, ευημερία, εκσυγχρονισμό κ. τ.λ.λ..

Είναι, όμως, άγνωστο αν τα πιστεύουν αυτοί που τα λένε, στο πλαίσιο μιας αυταπάτης η οποία καθημερινά διογκώνεται. Εκείνο που βλέπουν και βιώνουν οι πολίτες σήμερα, ανεξάρτητα με το τι πιστεύει η Κυβέρνηση, είναι μια μεγάλη αναταραχή, δίχως όμως να προκύπτει μία θαυμάσια κατάσταση. Το αντίθετο, μάλιστα.

Σύσσωμη η Αντιπολίτευση αντιδρά στις αντεργατικές, κυριολεκτικά, μεταρρυθμίσεις που προωθούνται. Επί μια εβδομάδα, θέτει καίρια ερωτήματα, τα οποία παραμένουν δίχως απαντήσεις, γιατί η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη ν' αλλάξει με κάθε κόστος το εργασιακό τοπίο, προκειμένου να ικανοποιήσει και να εκπληρώσει υποσχέσεις και βεβαίως, να ικανοποιήσει χρόνιες επιθυμίες του ΣΕΒ και βεβαίως, και άλλες δεσμεύσεις της.

Και το θλιβερό συμπέρασμα είναι -γιατί είναι θλιβερό- ότι ζούμε, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε παράλληλους κόσμους. Τι και αν ο κόσμος, έξω η κοινωνία, καταρρέει, η Κυβέρνηση γοητευμένη από τις αλλαγές που έχουν επιφέρει αυτές οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές, τις υιοθετεί πλήρως και βεβαίως, τα σαρώνει όλα. Στερείται διάθεσης για κοινωνικό διάλογο, αλλά και σοβαρής επιχειρηματολογίας. Σχεδιάζει και διαβουλεύεται μόνο με τον εαυτό της, χωρίς κανένα σχέδιο διαμόρφωσης συνθηκών για αξιοπρεπή εργασία και υγιή επιχειρηματικότητα, χωρίς καμμία μέριμνα για τους νέους, τη διαγενεακή αλληλεγγύη, αλλά και το σύγχρονο συμβόλαιο που επιβάλλεται από τις συνθήκες του μέλλοντος, με μία επιθετική ρητορική, με μονολόγους και σίγουρα διαστρεβλωση των των δεδομένων και των επιπτώσεων των νομοθετημάτων της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεκατρία δεδομένα είναι λίγα χαρακτηριστικά για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Πρώτον, το νομοθέτημα αυτό είναι καταστροφικό, όχι μόνο για τον κόσμο της εργασίας, αλλά και για την ίδια την ανάπτυξη. Όπως έχουν δείξει άλλωστε όλες οι έρευνες, η ανάπτυξη που βασίζεται σε συνεχή μείωση του εργασιακού κόστους, εκτός από παρωχημένο και συντηρητικό μοντέλο, είναι ένα αποτυχημένο παραγωγικά και οικονομικά μοντέλο. Αυτή τη στιγμή στη χώρα μας, το 39% του εργατικού δυναμικού αμείβεται κάτω από τον κατώτατο μισθό και βρίσκεται κάτω από τα όρια της απόλυτης και σχετικής φτώχειας βάσει διεθνών ορισμών. Το 17% εργάζεται με παρατεταμένο ωράριο, δηλαδή πάνω από σαράντα οκτώ ώρες την εβδομάδα, όταν ο αντίστοιχος μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι στο 8%, ενώ το 33% εργάζεται και τα Σαββατοκύριακα με ευρωπαϊκό μέσο όρο το 20%. Επίσης, μόνο το 20% των εργαζομένων καλύπτεται από συλλογικές συμβάσεις, όταν η ευρωπαϊκή σύσταση στα κράτη μέλη είναι για το 70%.

Σε αυτό, λοιπόν, το κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο νομοθετεί η Κυβέρνηση. Αυτό το νομοθέτημα, λοιπόν, θα το κρίνει η ιστορία και ήδη το κατακρίνει η κοινωνία.

Δεύτερο δεδομένο: Το νομοθέτημα οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας. Σύμφωνα με προβλέψεις των επιστημονικών μελετών από πραγματοποιηθείσα ποσοτικοποίηση των επιπτώσεων προκύπτει ότι οι δυνητικές απώλειες θα φθάσουν τουλάχιστον τις τριάντα οκτώ χιλιάδες θέσεις εργασίας, θέσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης, ανεβάζοντας έτσι το ποσοστό της ανεργίας κατά μία μονάδα.

Και ερωτάμε: Το Υπουργείο θεωρεί ότι αυτό είναι μία σωστή πολιτική για τη χώρα, η οποία, σημειωτέον, έχει το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στην Ευρώπη;

Τρίτο θέμα: Το νομοθέτημα ανατρέπει ριζικά την έννοια του ωραρίου και, προφανώς, οδηγεί σε απώλεια εισοδήματος. Καταργείται η υπερωριακή απασχόληση και ο εργοδότης, ουσιαστικά, θα έχει πλήρες δικαίωμα να ρυθμίζει όπως επιθυμεί τον εργασιακό χρόνο, δηλαδή τη μισή ζωή του εργαζομένου. Διαφωνείτε; Δεν νομίζω. Αν διαφωνείτε, ρωτήστε σήμερα τους εργαζόμενους στα σούπερ μάρκετ -σήμερα!- που συμπωματικά αυτή την εβδομάδα λειτουργούν από τις 7.00' το πρωί έως τις 22.30'.

Τέταρτον, το νομοθέτημα αυτό ακρωτηριάζει κοινωνικά τη χώρα, οξύνοντας περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες.

Πέμπτον, με την ατομική διαπραγμάτευση έναντι των συλλογικών διαπραγματεύσεων, ανατρέπονται οι βασικές αρχές του Εργατικού Δικαίου. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, με το πρόσημα της υποτιθέμενης ατομικής ελευθερίας ο εργαζόμενος αντιμετωπίζεται σαν ίσος με τον εργοδότη -κι ας ξέρουμε και από τις κλασικές αρχές του Εργατικού Δικαίου, που διδάσκεται στα πανεπιστήμια και έχει αναπτυχθεί ακριβώς και χωρίς πολλές ευγένειες- για να ρυθμίσει μία πλήρως άνιση σχέση του εξ ορισμού ισχυρού εργοδότη με τον εξ ορισμού ανίσχυρο εργαζόμενο. Έτσι πλάθεται και αναπτύσσεται και η διαδικασία του Εργατικού Δικαίου.

Διαμορφώνεται, δηλαδή, με αυτό το νομοσχέδιο ένας νέος μηχανισμός νομοποίησης του δικαίου του ισχυρότερου.

Έκτο δεδομένο: Αλλάζει ο ρόλος του κράτους όσον αφορά στην προστασία των εργαζομένων, αφού μετατρέπεται το ΣΕΠΕ σε κατ' ευφημισμό Ανεξάρτητη Αρχή. Η Κυβέρνηση αυτοαποκαλύπτεται και γκρεμίζει όλους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς της δημόσιας διοίκησης. Με τη διάταξη τη συγκεκριμένη αρχίζει να ξηλώνεται και το επιτελικό κράτος Γεραπετρίτη. Σας υπενθυμίζω τον ν.4622/2019, άρθρο 111, για το επιτελικό κράτος. Δικαιολόγησε τότε η Κυβέρνηση την υποβάθμιση της ειδικής γραμματείας του ΣΕΠΕ σε γενική διεύθυνση, αναφέροντας στην αιτιολογική έκθεση ότι αποσκοπεί -ακούσατε!- στην ενίσχυση των ελεγκτικών οργάνων της διοίκησης, προκειμένου αυτά να εκτελούν την αποστολή τους χωρίς πολιτικές παρεμβάσεις.

Έρχεται η Κυβέρνηση, λοιπόν, και αναίρει αυτό το οποίο είχε πει πριν από δύο χρόνια το επιτελικό κράτος του κ. Γεραπετρίτη. Και τι λέει: Νίπτει τας χείρας. Κάνει τον Πόντιο Πλάτο. «Δεν θέλω να έχω καμμία σχέση με τις εργασιακές σχέσεις και την εποπτεία του ΣΕΠΕ.». Γιατί; Ακούστε τη δικαιολογία στην αιτιολογική έκθεση: Η υπαγωγή του ΣΕΠΕ στην υπηρεσιακή ιεραρχία του Υπουργείου του αφαιρεί σε σημαντικό βαθμό το τεκμήριο αξιοπιστίας και αντικειμενικότητας και δημιουργεί την εντύπωση ότι η ελεγκτική δραστηριότητα, σε μεγάλο βαθμό, δεν υπαγορεύεται από τις πραγματικές ανάγκες για τον έλεγχο της τήρησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας.

Άλλα, λοιπόν, τον Οκτώβρη του 2019 και άλλα σήμερα για το ίδιο θέμα, για το ΣΕΠΕ.

Αδιαφορεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση ότι παραβιάζει την 81/1947 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας, την οποία έχουμε κυρώσει από το 1955 ως χώρα και κινδυνεύει να καταδικαστεί ξανά από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας σε περίπτωση προσφυγής -που θα ασκηθούν προσφυγές- όπως είχε γίνει και το 1997 για το ΣΕΠΕ, όταν υπήρχε τότε στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και στη συνέχεια επανήλθε, συμμορφούμενο το ελληνικό δημόσιο προς το ILO, στις υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας.

Και, βέβαια, εγώ εκπλήσσομαι διότι ο κύριος Υπουργός αυτή τη φορά, όσον αφορά στο ΣΕΠΕ, δημιουργεί Ανεξάρτητη Αρχή. Είχε την ευθύνη -υπενθυμίζω- την αρμοδιότητα, με την προηγούμενη υπηρεσία την οποία είχε στο Υπουργείο, για τους επιθεωρητές περιβάλλοντος. Και οι επιθεωρητές περιβάλλοντος από

ειδική γραμματεία υποβαθμίστηκαν και πήγαν υπηρεσία του Υπουργείου του ανάλογου. Αυτοί, όμως, μέχρι σήμερα δεν έγιναν ανεξάρτητη αρχή. Δεν ξέρω πώς έκρινε ο κύριος Υπουργός. Δεν πρόλαβε ή δεν το ζήτησε κανένας ή είχε άλλη άποψη.

Έβδομο δεδομένο: Δεσμεύει όχι μόνο την παρούσα γενεά αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και όλες τις επόμενες, καθώς έχει θέσει τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου σαν υποχρεώσεις που θα πρέπει να τηρηθούν εξ ανάγκης από τη χώρα, ώστε να αποδυσμευτούν οι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης με την πανδημία.

Όγδοο δεδομένο: Το νομοθέτημα αυτό είναι ανερυθρίαστα μεροληπτικό υπέρ των εργοδοτών, διαταράσσοντας σαφέστατα την κοινωνική δημοκρατία. Τα συλλογικά δικαιώματα, η άσκηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, τα δικαιώματα που προκύπτουν από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις αποτελούν βασικούς μηχανισμούς εκδημοκρατισμού της χώρας.

Το νομοσχέδιο, όμως, έτσι επιστρέφει σε έναν ανταγωνιστικό καπιταλισμό, που το κράτος προστατεύει το κεφάλαιο και ο εργαζόμενος πρέπει να τα βγάλει πέρα μόνος του.

Ένατο σημείο: Αυτό το νομοθέτημα καταργεί τις ασφαλιστικές δικλίδες του άρθρου 7 του ν.3846/2010, αλλά και του άρθρου 42 του ν.3986/2011 -και τα αναφέρω πολύ συγκεκριμένα- δηλαδή της συλλογικής συμφωνίας με την επιχειρησιακή ή κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση.

Ο νομοθέτης του ν.3846/2010, το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, τότε, σε πολύ δύσκολους καιρούς, καίτοι οι δανειστές και το ΣΕΒ πίεζαν αφόρητα, δεν θέλησε η ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας να επιχειρείται μονομερώς από τον εργοδότη, ούτε να γίνεται με ατομική σύμβαση, γιατί η διαπραγματευτική θέση του εργαζόμενου σίγουρα και πάντα είναι ανίσχυρη.

Δέκατο δεδομένο: Με αυτό το νομοθέτημα ο εργαζόμενος υποτάσσεται στην αγορά εργασίας. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας παράγει ένα πρότυπο εργαζόμενου διαρκώς διαθέσιμου, αλλά και προσαρμοστικού στις οποιεσδήποτε ανάγκες, όμως, της επιχείρησης και τις μεταβολές της. Η διάκριση εργασιακού και ελεύθερου χρόνου γίνεται πλήρως δυσδιάκριτη, αλλά, παράλληλα, και διαπερατή.

Ενδέκατο δεδομένο: Οι αλλαγές διευθέτησης του χρόνου εργασίας, η κυριακάτικη αργία, οι υπερωρίες κ.λπ., δεν αρκούσαν, φαίνεται, για να αποτελειώσουν τον κόσμο της εργασίας και αποφασίστηκε να δοθεί η χαριστική βολή με την κατάργηση, ουσιαστικά, του εμβληματικού ν.1264/1982. Έτσι, περιορίζεται με τις ρυθμίσεις η συλλογική αυτονομία των συνδικάτων και το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι, όπως κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα. Περιορίζεται, όμως, και η προστασία των συνδικαλιστικών στελεχών, εισέρχονται γραφειοκρατικά εμπόδια που θα θέσουν τυπικά κωλύματα στη διαδικασία της συλλογικής διαπραγμάτευσης και, σε κάθε περίπτωση, καθιστούν την απεργία, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, γράμμα χωρίς παραλήπτη.

Δωδέκατο δεδομένο: Αυτό το νομοθέτημα προωθεί παραπληντικές διατάξεις. Ενώ μιλάμε, για παράδειγμα, για τη δημοκρατία στην εργασία, ενισχύει σημαντικότητα το διευθυντικό δικαίωμα. Δεύτερον, ενώ φέρεται να επικυρώνει διεθνείς συμβάσεις υγείας και ασφάλειας, παράλληλα εισάγει και άλλες διατάξεις που καταργούν αυτά τα δικαιώματα ή δεν τα αφορούν. Να σας πω χαρακτηριστικό παράδειγμα: Η επικύρωση της Διεθνούς Σύμβασης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας ενάντια στη σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία -το θέτει σε ισχύ, πράγματι, το νομοσχέδιο- αφορά μόνο τον ιδιωτικό τομέα και μιλάμε για επιχειρήσεις άνω των είκοσι ατόμων. Αλήθεια, στις υπόλοιπες επιχειρήσεις, στις κάτω των είκοσι ατόμων, δεν υπάρχει τέτοια παρενόχληση; Τι θέση παίρνουμε και τι λέει η Κυβέρνηση περί αυτού;

Το ίδιο ισχύει και για την άδεια πατρότητας, το ίδιο ισχύει και την εξάμηνη άδεια του ΟΑΕΔ, όπως ορίζεται στο άρθρο 142 του ν.3655/2008, του νόμου Πετραλιά, για τις εργαζόμενες με αορίστου ή ορισμένου χρόνου συμβάσεις στο δημόσιο ή στους ΟΤΑ. Δεν καλύπτονται! Γι' αυτόν τον λόγο έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία. Ελπίζω το Υπουργείο να τη λάβει υπ' όψιν. Δεν καλύπτονται αυτές οι περιπτώσεις.

Δέκατο τρίτο δεδομένο: Αναγάγει την ψηφιακή κάρτα εργασίας σε απόλυτο εργαλείο μηχανισμού ελέγχου και ρύθμισης της

αγοράς εργασίας. Να υπενθυμίσω, βέβαια, εδώ στον κύριο Υπουργό και στην Πλειοψηφία, ότι αυτή η νομοθετική διάταξη για την ψηφιακή κάρτα εργασίας θεσπίστηκε από το ΠΑΣΟΚ το 2011, όταν τότε η Νέα Δημοκρατία την καταψήφισε. Παράλληλα, την καταψήφισε και η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πριν δέκα χρόνια δεν το ήξερε ή δεν το ήθελε. Σήμερα το θέλει.

Βεβαίως -χωρίς να θέλω να κάνω το συνήγορο του διαβόλου- εύχομαι και ελπίζω ότι η ψηφιακή κάρτα δεν θα έχει την τύχη της ψηφιακής σύνταξης, δεν θα έχει, δηλαδή, αυτό που λέμε «με ένα κλικ», που ακόμα περιμένουν οι συνταξιούχοι.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Συμπόλιτευσης και απέχει παρασάγγας από την αντίληψή σας για τις ανάγκες του κόσμου της εργασίας.

Έχει κριθεί -επαναλαμβάνω- το νομοσχέδιο και έχει απορριφθεί από την ελληνική κοινωνία. Και θα κριθεί, βέβαια, και στην πράξη στη συνέχεια, γιατί το μόνο κριτήριο της αλήθειας είναι η πράξη. Και η αλήθεια είναι ότι με τις ρυθμίσεις που φέρνετε, η ποιότητα ζωής των εργαζομένων αντί να βελτιωθεί, θα χειροτερεύσει περισσότερο. Οι επιπτώσεις τους θα είναι κόλαφος για αυτούς του εργαζόμενους.

Και γινόμαστε, βέβαια, μάρτυρες της ακραίας ελαστικοποίησης της εργασίας, της απελευθέρωσης των απολύσεων, του στιγματισμού της συλλογικής διεκδίκησης, αλλά και της αποθώωσης του απεργοσπαστισμού.

Με άλλοθι το δήθεν εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας, οι κατακτήσεις των εργαζομένων που ήταν αποτέλεσμα διεκδικήσεων και αγώνων τους, σήμερα ισοπεδώνονται. Δεν είναι ξύλινος λόγος η λέξη «ισοπεδώνονται». Ισοπεδώνονται στην κυριολεξία.

Κάναμε τις παρατηρήσεις κατ' επανάληψη στις επιτροπές. Ο κύριος Υπουργός επέλεξε να αντιδράσει σπασμωδικά, χωρίς, όμως, να δώσει ουσιαστικές απαντήσεις στα ερωτήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγοντας, λέω το εξής: Είναι ξεκάθαρο ότι η Νέα Δημοκρατία, με τις απαράδεκτες αυτές διατάξεις που εισηγείται, επιχειρεί, εξυπηρετώντας συμφέροντα προεκλογικών και μετεκλογικών υποστηρικτών της, να αλλάξει δραματικά το εργασιακό τοπίο.

Η Κυβέρνηση έχει ξεπεράσει πλέον τα όρια του αυτοθαυμασμού και αυτοεπαίνου για το έργο της. Γι' αυτό και με περισσή έπαρση, αλλά χωρίς αιδώ με τις σημερινές μεταρρυθμίσεις στρώνει το δρόμο για την αύξηση της ανισότητας και των αντισυστηματικών πεποιθήσεων, γιατί ο κυνισμός και η αδιαφορία για τους όρους ζωής των ανθρώπων έχουν πάντοτε πολιτικές συνέπειες και αυτά η Κυβέρνηση θα τα βρει μπροστά της.

Οι ρυθμίσεις, λοιπόν, του νομοσχεδίου αποτελούν κοινωνικοοικονομική πρόκληση και με την κυοφορούμενη αυτή εργασιακή αβεβαιότητα, αλλά επίσης και με την εισοδηματική ανασφάλεια με ό,τι αυτό θα συνεπάγεται για την κοινωνία μας.

Η επιμονή της Κυβέρνησης να εισάγει για τα επόμενα χρόνια μια ιδιότυπη εργασιακή, οικονομική και ασφαλιστική πραγματικότητα με περισσότερο ευέλικτο χρόνο εργασίας, λιγότερο εισόδημα, αλλά και χαμηλότερο επίπεδο συντάξεων θα διευρύνει σίγουρα, σιγουρότατα την αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Εμείς τώρα, ως Κίνημα Αλλαγής, δεσμευόμαστε απέναντι στην ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα απέναντι στους νέους για τους οποίους η Κυβέρνηση με αυτό το νομοθέτημα προδιαγράφει ένα ζοφερό, ζοφερότατο μέλλον και τους διώχνει μακριά από τον τόπο και έτι περαιτέρω ενισχύοντας το brain drain ότι όταν επιτρέψουν οι πολιτικοί συσχετισμοί -και θα επιτρέψουν- το τερατούργημα αυτό θα καταργηθεί άμεσα. Θα είναι το πρώτο από αυτά τα έργα και τις ημέρες της Κυβέρνησης. Το οφείλουμε στους νέους, το οφείλουμε στα παιδιά μας, το οφείλουμε στην κοινωνία και δεσμευόμαστε γι' αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο θα πάρει τώρα ο ειδικός αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο συνάδελφος κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ανεργμία, γεμάτη ψέματα σε ό,τι αφορά το ΚΚΕ επίθεση

χρυσαιγίτικου τύπου στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα δείχνει τον πανικό και το φόβο μπροστά στην αγανάκτηση και την οργή της πλειοψηφίας των εργαζομένων για το νομοσχέδιο έκτρωμα και τους αγώνες που δυναμώνουν. Η λυσσαλέα επίθεση στο ΚΚΕ είναι αναμενόμενη, γιατί βρίσκεται στην πρώτη γραμμή, γιατί ενημερώνει και κινητοποιεί την εργατική τάξη.

Δεν πρόκειται να απαντήσουμε στις γελοιότητες και συκοφαντίες τύπου Κασσιδιάρη. Θα συνεχίσουμε και εμείς και οι εργαζόμενοι με μεγαλύτερο πείσμα. Το ποτήρι θα το πιείτε μέχρι τέλους. Στις μεγαλειώδεις απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη την Ελλάδα στις 10 Ιούνη οι εργαζόμενοι μίλησαν και είπαν ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι οδοστρωτήρας για τη ζωή τους και για τη ζωή της οικογένειάς τους, είναι για τα σκουπίδια.

Η μεγάλη επιτυχία της απεργίας, η οργή που ξεχειλίζει, η απόφαση για κλιμάκωση των αγώνων τρόμαξε και τρομάζει επιχειρηματικούς ομίλους, Κυβέρνηση και κόμματα του κεφαλαίου. Γι' αυτό μετά την απεργία οι καλοπληρωμένοι κονδυλοφόροι, τα ενεργούμενα του κεφαλαίου άρχισαν να απαξιώνουν και να εντείνουν την προσπάθεια ενάντια στους εργαζόμενους με χτύπημα των ταξικών συνδικάτων.

Σας λέμε ότι οι εργαζόμενοι δεν θα κάνουν πίσω. Θα ξεπεράσουν κάθε εμπόδιο, θα συνεχίσουν να αγωνίζονται ενάντια στο νομοσχέδιο έκτρωμα για να υπερασπιστούν τη ζωή τη δική τους και των παιδιών τους.

Κύριοι, σ' αυτές τις συνθήκες της αλματώδους προόδου της επιστήμης και της τεχνικής που απογειώνουν την παραγωγικότητα της εργασίας, που δημιουργείται αμύθητος πλούτος από το μόχθο των εργαζομένων το σύγχρονο και προοδευτικό είναι να ικανοποιηθούν αιτήματα, όπως: σταθερός ημερήσιος χρόνος δουλειάς με μείωση του εργάσιμου χρόνου, επτάωρο, πενθήμερο, τριανταπεντάωρο, ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις χωρίς καμμία εμπλοκή του κράτους, συλλογικές συμβάσεις εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς και κατοχύρωση δικαιωμάτων, προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων με ευθύνη του κράτους και των επιχειρηματικών ομίλων, κατοχύρωση της ελεύθερης και ανεμπόδιστης δράσης των συνδικάτων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων κόντρα συνολικά στην κρατική εργοδοτική παρέμβαση και καταστολή.

Εμπόδιο στην ικανοποίηση όλων αυτών είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη που μοναδικό της κριτήριο είναι το κέρδος. Αυτό υπηρέτησαν ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα όλοι οι μνημονιακοί νόμοι όλων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό υπηρέτησαν τα μέτρα που πάρθηκαν για την πανδημία. Αυτό το σχέδιο υπηρετεί το σχέδιο Πισσαρίδη, όπως και το Ταμείο Ανάκαμψης.

Το νομοσχέδιο είναι το πρώτο προαπαιτούμενο για την εκταμίευση από το Ταμείο Ανάκαμψης που συμφώνησαν όλες οι άλλες δυνάμεις για χρηματοδότηση των μονοπωλιακών και επιχειρηματικών ομίλων, που θα την πληρώσουν οι εργατικές λαϊκές οικογένειες. Αυτό το νομοσχέδιο είναι ο πρώτος λογαριασμός. Κάθε άρθρο του αποπνέει το ταξικό μίσος απέναντι στην οργάνωση των εργαζομένων, στους αγώνες, στα δικαιώματά τους. Κάθε άρθρο αποτελεί ικανοποίηση των αξιώσεων των εργοδοτών όσες μέχρι τώρα δεν είχαν ικανοποιηθεί. Χτυπά την καρδιά, το σταθερό ημερήσιο χρόνο, το οκτάωρο, την μεγαλύτερη κατάκτηση της εργατικής τάξης. Είναι αποτέλεσμα ταξικών σκληρών συγκρούσεων που πολλές φορές κατέληξε σε λουτρό αίματος των εργατών από μπράβους των καπιταλιστών και από τους καταστροφικούς μηχανισμούς του κράτους του, την αστυνομία και το στρατό.

Είναι ένα νομοσχέδιο τερατούργημα, γυρίζει σε συνθήκες δουλειάς και ζωής του δέκατου ένατου αιώνα, ενώ ο πλούτος που δημιουργείται είναι αμύθητος και η παραγωγικότητα της εργασίας έχει απογειωθεί. Είναι νομοσχέδιο εχθρικό, βάρβαρο σε βάρος της ζωής όχι μόνο του εργαζόμενου, αλλά όλης της οικογένειάς του. Βάζει μπουρλότο στη ζωή εκατομμυρίων εργαζομένων. Το πόσο δουλεύουν, πόσο αμείβονται, πόσο ξεκουράζονται θα καθορίζεται από την ατομική συμφωνία κάθε μεμονωμένου εργαζόμενου με την εργοδοσία.

Η Κυβέρνηση προκειμένου να καλύψει όλα αυτά έδωσε τα ρέστα της προβάλλοντας την κύρωση των συμβάσεων, τις εκα-

τόν ενενήντα και των άλλων, για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας και της παρενόχλησης στο χώρο εργασίας ότι δήθεν διασφαλίζει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε έναν κόσμο εργασίας χωρίς βία και παρενόχληση.

Ο Υπουργός αναρωτήθηκε «Μα, τι θα κάνετε στα 54 αυτά άρθρα;» Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, δεν είναι βία ο εκβιασμός της τηλεργαζόμενης μητέρας να δουλεύει με σπαστό ωράριο πρωί, βράδυ με βάση τις ανάγκες των ομίλων; Δεν είναι βία οι απολύσεις εγκύων που είναι με συμβάσεις λίγων μηνών; Δεν είναι βία ο εξαναγκασμός γυναικών που είναι σε άδεια τοκετού να παρακολουθεί διαδικτυακά σεμινάρια μόλις είκοσι μέρες μετά τον τοκετό; Δεν είναι βία όταν μία εμποροϋπάλληλος δεν μπορεί να προγραμματίσει τη ζωή της; Όταν ψάχνει να βρει μια Κυριακή μια νέα κοπέλα να παντρευτεί με βάση το πρόγραμμα που της έχει δώσει το εμπορικό κέντρο για το μήνα; Δεν είναι άσκηση βίας οι απολύσεις, η ανεργία εκατοντάδων χιλιάδων; Δεν είναι βία η μη καταβολή δεδουλευμένων, δώρων, αδειών;

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη υποκρισία από αυτά που ισχυρίζεστε όταν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι τώρα έχουν νομοθετήσει διαχρονικά την εργασιακή ζούγκλα και με αυτό το νομοσχέδιο γενικεύεται το ξεχείλωμα του εργάσιμου χρόνου. Το διευθυντικό δικαίωμα απογειώνεται.

Με διατάξεις του νομοσχεδίου βάζετε τον ίδιο τον εργοδότη να εξασφαλίζει, λέτε υποκριτικά, τις συνθήκες πρόληψης και καταπολέμησης της βίας. Η βία ασκείται από τον εκμεταλλευτή προς τον εκμεταλλεόμενο. Οι κυβερνήσεις στηρίζουν, ενισχύουν τους εκμεταλλευτές με νέα όπλα άσκησης βίας και ένταση της εκμετάλλευσης. Οι εργατικές λαϊκές οικογένειες βρίσκονται μπροστά σε νέες μεγάλες ανατροπές στους όρους αμοιβής και εργασίας που θα χειροτερέψουν τους όρους ζωής τους.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι εισάγει τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ναι, αυτές είναι οι βέλτιστες πρακτικές: ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων για αύξηση της ανταγωνιστικότητας της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το νομοσχέδιο ανατρέπει τον εργάσιμο χρόνο, το σταθερό ημερήσιο χρόνο, χτυπά τα συνδικάτα, καταργεί συνδικαλιστικές ελευθερίες, νομοθετεί το διάλειμμα εκτός ωραρίου εργασίας αυξάνοντας τον ημερήσιο χρόνο δουλειάς αμέσως σε μισή ώρα, καταργεί το οκτάωρο, νομοθετεί το δεκάωρο. Η διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου που έγινε με τον νόμο του ΠΑΣΟΚ το 2011, την διατήρησε ο ΣΥΡΙΖΑ και την επέκτεινε στους νοσοκομειακούς γιατρούς με δωδεκάωρο και στους εργαζόμενους του ΟΣΕ με εννιάωρο έρχεται σήμερα να την συμπληρώσει η Νέα Δημοκρατία.

Νέα διάταξη ορίζει ότι η διευθέτηση θα καθορίζεται με ατομική συμφωνία εργαζόμενου-εργοδότη. Ισχυροποιεί τον εργοδότη, αποδυναμώνει παραπέρα τον εργαζόμενο, τον αποκόπτει από τη συλλογική διεκδίκηση. Ο εργάσιμος χρόνος με βάση το νομοσχέδιο θα καθορίζεται από τις ανάγκες της επιχείρησης, θα υποκειται στο διευθυντικό δικαίωμα. Αν κάποιος μέχρι τώρα δούλευε ως υπερωρία τις δύο ώρες για να αυξήσει τον μισθό του, τώρα θα πληρώνεται με ρεπό ή με χρόνο σε άλλη περίοδο.

Προχθές, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν το είδατε, έξω από το Υπουργείο σας πετάξαν πεντηντάρεπο αντί για πεντηντάευρω, που με αυτά βέβαια δεν ψωνίζεις.

Στους εργαζόμενους λέτε ότι κατοχυρώνετε το οκτάωρο και στους εργοδότες το δεκάωρο. Την αλήθεια τη λέτε στους εργοδότες.

Θεοσχεματίζετε τη μερική απασχόληση με διακεκομμένο ωράριο πρωί-απόγευμα καθώς και πρόσθετη εργασία και πρωί και απόγευμα. Οι μητέρες στο σούπερ μάρκετ ή ο φοιτητής για τους οποίους δήθεν ενδιαφέρεστε να συνδυάσουν την επαγγελματική και οικογενειακή ζωή, τη φοίτηση με τη δουλειά θα είναι όλη την ημέρα στον δρόμο. Στο όνομα αυτής της διευκόλυνσης έγιναν όλες οι ανατροπές, γενικεύτηκαν οι ελαστικές μορφές εργασίας. Αυτές επικαλείστε ακόμη σήμερα.

Η υπερεργασία από τρεις ώρες την εβδομάδα γίνεται πέντε ώρες για το πενήνταήμερο και έξι για το εξήνταήμερο με αμοιβή μόλις 20% επιπλέον. Αυξάνετε τις νόμιμες υπερωρίες σε εκατόν πε-

νήντα ώρες τον χρόνο με τρεις ώρες την ημέρα με πρόσθετη αμοιβή από 60% σε 40%. Έτσι ο ημερήσιος χρόνος εργασίας γίνεται δωδεκάωρο.

Γενικεύετε την εργασία τις Κυριακές, συμπαραλιάζοντας τη ζωή των εργαζομένων που δουλεύουν επτάημερο, αλλά και των αυτοαπασχολούμενων που δεν μπορούν να αντέξουν και πολύ γρήγορα θα αναγκαστούν να κλείσουν.

Νομιμοποιείτε την τηλεργασία, καθιερώνετε την τηλετιμότητα όλο το εικοσιτετράωρο για τον εργαζόμενο. Καταλαβαίνετε τι συνθήκες δημιουργούνται για τον εργαζόμενο σε τηλεργασία.

Καταργείτε κάθε αντικίνητρο στις απολύσεις, το δικαίωμα της διεκδίκησης της επαναπρόσληψης και της καταβολής μισθών υπερημερίας. Μέχρι και δική σας Βουλευτής σας λέει ότι αυτό είναι από τα ανήκουστα και όμως εσείς το κάνετε. Με μία πρόσθετη μικρή αποζημίωση ο εργοδότης θα απαλλάσσεται από τον εργαζόμενο και από κάθε άλλη συνέπεια. Για όσες περιπτώσεις προστατεύονται οι εργαζόμενοι από τις απολύσεις αυτή όταν γίνεται το βάρος της απόδειξης προβλέπεται ότι επιμερίζεται, αλλά πρώτα ο εργαζόμενος καλείται να αποδείξει ικανά περιστατικά για την άδικη απόλυση.

Κάνετε ρυθμίσεις για τις πλατφόρμες, τους delivery. Με τις διατάξεις όμως την εργασία τους την ορίζεται ως αυτοαπασχόληση και όχι ως εξαρτημένη σχέση εργασίας με αποτέλεσμα – κουνάτε το κεφάλι, αλλά έτσι είναι- οι εργαζόμενοι να στερούνται όλων αυτών που έχει κατακτήσει η εργατική τάξη και που ακόμα υπάρχουν.

Διατηρείτε τη δοκιμαστική περίοδο του ενός χρόνου από δύο μήνες που ήταν για την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης και με περισσή υποκρισία ισχυρίζεστε ότι καταργείτε τη διάκριση υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών στο νομοσχέδιο. Και μάλιστα ο Πρωθυπουργός μας έλεγε ότι ικανοποιεί ένα αίτημα χρόνων του ΚΚΕ. Μα, όταν ο άλλος στον έναν χρόνο απολύεται και δεν δικαιούται αποζημίωση και σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ οι προσλήψεις είναι ίδιες με τις απολύσεις, τότε προς τι αυτό;

Το νομοσχέδιο χτυπά της συνδικαλιστικές οργανώσεις πάνω απ' όλα γιατί για να μπορέσουν να περάσουν όλα αυτά προϋποθέτει ένα κίνημα στον γύφο. Παρεμβαίνει στη λειτουργία τους. Δίνει όπλα για μεγαλύτερη και αποτελεσματικότερη παρέμβαση εργοδοτική και κρατική. Θέτει νέα εμπόδια στο δικαίωμα της απεργίας.

Οι ενώσεις προσώπων ισχυροποιούνται και αναγορεύονται σε συνδικαλιστικές οργανώσεις. Μία ένωση προσώπων που μπορεί να γίνει με πέντε μέλη μπορεί να υπογράψει συλλογική σύμβαση ενώ όταν θα κάνει συνέλευση ο χώρος ο δουλειάς για να αποφασίσει για απεργία θα πρέπει να είναι το 50% συν ένα. Δηλαδή σε μία επιχείρηση είκοσι ατόμων να είναι έντεκα, αλλά με πέντε μπορεί να υπογράψει όσα θέλει ο εργοδότης. Αυτό κάνετε με το νομοσχέδιο, ισχυροποιείτε τα όπλα της εργοδοσίας, τις ενώσεις προσώπων, όπως το κάνατε εξάλλου και το 2013 όπου μπήκαν μπροστά να μειώσουν οριζόντια τους μισθούς, αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα.

Δημιουργείτε στο Υπουργείο Εργασίας τον χαφιεδίστικο μηχανισμό, το Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων. Είναι ένας μηχανισμός που θα είναι στην υπηρεσία των εργοδοτών για να μπορούν να παρεμβαίνουν και να απαλλάσσονται ανά πάσα στιγμή από όποιον σηκώνει κεφάλι και διεκδικεί. Τον θωρακίζετε αυτόν τον μηχανισμό με την αναγκαστική διάταξη της εγγραφής του σωματείου στο μητρώο, αλλιώς δεν θα έχει νομική προσωπικότητα, δεν θα μπορεί να κηρύξει απεργία, δεν θα έχουν δικαίωμα να παρεμβαίνουν στους χώρους δουλειάς, δεν θα νομιμοποιούνται να υπογράψουν συλλογικές συμβάσεις, δεν θα προστατεύονται οι συνδικαλιστές.

Νομίζετε ότι έτσι θα σταματήσετε την ταξική πάλη. Έχουν υπάρξει και άλλοι πριν από εσάς, κύριε Χατζηδόκη, που προσπάθησαν να καταργήσουν την ταξική πάλη υψώνοντας φραγμούς αλλά δεν τα κατάφεραν.

Νομοθετείτε την υποχρεωτική προσαρμογή των καταστατικών στη ρύθμιση που επιτρέπει την εξ αποστάσεως συμμετοχή και ψήφο, χτυπώντας τη ζωντανή λειτουργία του συνδικάτου. Γιατί αυτό σας ενδιαφέρει, να μην υπάρχει αυτή η γενική συνέλευση,

η ζωντανή λειτουργία όπου οι εργαζόμενοι καταθέτουν τις απόψεις τους, τις θέσεις τους, γίνεται διάλογος, αντιπαράθεση, σύγκρουση και στο τέλος αποφασίζουν και προσπαθούν να υλοποιήσουν αυτήν την απόφασή τους να διεκδικήσουν αυτά που αποφασίζουν. Αυτό θέλετε να αλλοιώσετε, να ελέγξετε τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και να αλλοιώσετε τους συσχετισμούς δυνάμεων με την ηλεκτρονική ψηφοφορία. Να μπορεί ο εργοδότης ανά πάσα στιγμή να λείι στον εργαζόμενο «κοίταξε, ψήφισε τώρα, κάνε ένα like όχι στην απεργία». «Ψήφισε αυτόν γιατί είναι συνεννοήσιμος», για να είναι στο σωματείο. «Ψήφισε αυτόν γιατί είναι καλό παιδί» να εκπροσωπεί τους εργαζόμενους στην ομοσπονδία ή στη ΓΣΕΕ. Αυτός είναι ο στόχος όλων αυτών των προσαρμογών που κάνετε στο νομοσχέδιο.

Περιορίζετε τη δυνατότητα των σωματείων στην ενημέρωση των εργαζομένων. Τι λέτε; Θα καθορίζεται το πού θα ενημερώνουν τα σωματεία τους εργαζόμενους με συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη για τον χώρο που θα μοιράζεται η ανακοίνωση, στους υπαίθριους χώρους, στους χώρους που θα τρώνε. Η Δημοκρατία σταματά στις πύλες των εργοστασίων. Περιορίζει λοιπόν αυτή τη δυνατότητα.

Στο πλέγμα των ρυθμίσεων για την απεργία, που η μια συμπληρώνει και ενισχύει την άλλη, υψώνει νέα αλληπάλληλα εμπόδια. Θέτει νέες δυσκολίες για την απόφαση κήρυξης απεργίας. Προβλέπει, όπως είπαμε, τη συμμετοχή εξ αποστάσεως καθώς και την ηλεκτρονική ψηφοφορία του 50% συν ένα των οικονομικά ενεργών μελών. Δηλαδή ένας που δεν παίρνει μέρος, όπως είπαμε, στη συνέλευση για να ακούσει, να θέσει τις απόψεις του μπορεί όμως χωρίς να ξέρει τι έχει γίνει να ψηφίσει ηλεκτρονικά για την απεργία.

Με το επιχείρημα της προστασίας της εργασίας προστατεύετε την απεργοδοσία και ποινικοποιείτε την περιφρούρηση της απεργίας. Προβλέπεται ότι η απεργία να κηρύσσεται παράνομη σε περίπτωση άσκησης ψυχολογικής βίας. Ξαν τέτοια τι μπορεί να χαρακτηριστεί; Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί η παρουσία του σωματείου την ημέρα της απεργίας έξω από τον χώρο δουλειάς με μία ντυντούκα που θα καλεί τους εργαζόμενους να πάρουν μέρος στην απεργία για τα αιτήματα ένα, δύο, τρία; Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί η ανακοίνωση που θα καλεί τους εργαζόμενους και θα την μοιράζουν οι εκπρόσωποι των σωματείων; Σε αυτή, λοιπόν, την περίπτωση η απεργία να κηρύσσεται παράνομη και το διοικητικό συμβούλιο του σωματείου θα έχει αστική ευθύνη. Θα προσφεύγει ο εργοδότης για να εξοντώσει το σωματείο οικονομικά. Αυτή είναι η πρόοδος, αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός του νομοσχεδίου σας. Απαγορεύει προληπτικά την κήρυξη απεργίας από δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα σε περίπτωση που έχει βγει παράνομη η απεργία που έχει κηρύξει το πρωτοβάθμιο σωματείο. Θέλετε από παντού να θωρακίσετε την εργοδοσία.

Προβλέπει την ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία στο 1/3 της υπηρεσίας σε κλάδους κοινής ωφέλειας κατά τη διάρκεια της απεργίας. Δηλαδή να μη γίνεται καθόλου απεργία. Θέλετε απλά ένα περιβραχιόνιο, να είναι συμβολική η απεργία των εργαζομένων.

Αν κάποιο συνδικάτο είναι στη διαδικασία διεκδίκησης με απόφαση απεργίας, τότε ο εργοδότης μπορεί, όπως προβλέπεται στο νομοσχέδιο, να προσφεύγει στον ΟΜΕΔ για έναρξη διαλόγου. Το νομοσχέδιο λέει ότι σε αυτή την περίπτωση διακόπτεται η απεργία. Άρα, από χίλιες μεριές εδώ προστατεύετε την απεργοδοσία, χτυπάτε την απεργία.

Καταργείτε το άρθρο 15 του ν.1264/1982 για την προστασία των συνεταιριστών. Λέτε ότι έχουν προνόμια οι συνδικαλιστές. Τα προνόμια τα έχουν οι δικοί σας, αυτοί που έχουν καθίσει στον σβέρκο της εργατικής τάξης χρόνια τώρα και μέσα από τη λογική του κοινωνικού εταιρισμού, του συμβιβασμού και της υποταγής σε αυτή την πολιτική βάζουν πλάτη να περάσει. Τέτοια προνόμια δεν έχουν οι ταξικοί συνδικαλιστές που δώκονται καθημερινά, απολύονται. Και εσείς τώρα τι φέρνετε; Προκειμένου να περάσουν όλα αυτά να δυσκολέψετε ακόμα περισσότερο όποιον μπαίνει μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε σιγά-σιγά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μονιμοποιείτε τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από τον Υπουργό και ουσιαστικά καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Καταργείτε το ΣΕΠΕ, δημιουργείτε την Ανεξάρτητη Αρχή Επιθεώρησης Εργασίας, πλήρως εξαρτημένη από το κεφάλαιο και τις ανάγκες του, που ουσιαστικά θα υλοποιεί όλο το αντεργατικό πλαίσιο που έχει νομοθετηθεί. Οι εργαζόμενοι, που μέχρι τώρα προσέφευγαν στην Επιθεώρηση Εργασίας και έβρισκαν κάποιο δίκιο, τώρα θα πηγαίνουν στα όργανα τριμερούς συνεργασίας.

Η εργατική τάξη, κύριοι, δεν θα συμβιβαστεί με τη σύγχρονη σκλαβιά. Θα αγωνιστεί, θα ματώσει, μα στο τέλος θα νικήσει. Αυτό φοβάστε και θέλετε να παρατείνετε τη ζωή αυτού του βάρβαρου, του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος, θωρακίζοντας τη δικτατορία του κεφαλαίου, ποινικοποιώντας τους αγώνες.

Η εργατική τάξη θα ξεπεράσει κάθε δυσκολία, κάθε εμπόδιο με την οργάνωσή της, με τους αγώνες της για τις δικές της ανάγκες. Αυτός είναι μονόδρομος για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων, των παιδιών τους, που συνθλίβονται τα δικαιώματά τους, οι ανάγκες τους και τα όνειρά τους. Σε αυτόν τον δρόμο το ΚΚΕ δίνει όλες του τις δυνάμεις και καλεί τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα αν συμφωνούν μαζί του, να συμπορευθούν στον αγώνα για τη ζωή που δικαιούνται.

Ψηφίζουμε κατά στο νομοσχέδιο και ζητούμε έστω και τώρα να αποσυρθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο θα πάρει τώρα η συνάδελφος κ. Μαρία Αθανασίου από την Ελληνική Λύση.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσφατη υγειονομική κρίση αλλά πολύ περισσότερο η χρηματοπιστωτική, έχουν αφήσει ανεξίτηλα τα αποτυπώματά τους στην αγορά εργασίας της χώρας μας. Οι οικονομικές αναταράξεις εκτόξευσαν την ανεργία σε πολύ υψηλά επίπεδα, άνω του 27%, ενώ ακόμα και σήμερα κατέχουμε τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας, 16%, με την πραγματική ανεργία να υπολογίζεται πολύ μεγαλύτερη. Στους νέους και τους μακροχρόνια ανέργους τα ποσοστά αυτά είναι πολύ πιο μεγάλα, δημιουργώντας συνθήκες πόλωσης ανάμεσα στα στρώματα της κοινωνίας. Δυστυχώς, η οικονομική κρίση που βιώσαμε ως χώρα οδήγησε πολλούς Έλληνες να αναζητήσουν ευκαιρίες στο εξωτερικό και ιδιαίτερα οι νέοι με πτυχία, ενώ αυτοί που παρέμειναν δεν αμείβονται αντίστοιχα των δυνατοτήτων τους.

Βλέποντας στον τίτλο του παρόντος σχεδίου νόμου να προβλέπονται μέτρα ισορροπίας μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής, θεωρήσαμε ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις θα έχουν χαρακτήρα βελτιωτικό, ότι θα πάμε ένα βήμα μπροστά. Όμως, προς μεγάλη μας έκπληξη διαπιστώσαμε, διαβάζοντας το περιεχόμενο των άρθρων, ότι μάλλον πηγαίνουμε πολλά βήματα πίσω και ότι τελικά η λέξη ισορροπία θα έπρεπε να μπει εντός εισαγωγικών, ώστε να δηλώνει το δήθεν και την υποτιθέμενη πρόθεσή σας. Και τούτο διότι η πλειονότητα των διατάξεων του παρόντος δεν συνάδουν με τους στόχους ούτε της ελληνικής οικονομίας ούτε της ελληνικής κοινωνίας και θα δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς εργασίας. Μετά τις λανθασμένες επιλογές των ολικών απαγορευτικών που επιβάλατε για την αναχαίτιση της πανδημίας και που αναμένεται να επιφέρουν πολλά λουκέτα στην αγορά, ωθώντας κατά συνέπεια πολύ κόσμο στην ανεργία με τα ποσοστά της να εκτοξεύονται ιδιαίτερα για τους νέους μας, φέρντε προς ψήφιση ένα σχέδιο νόμου που αντί να θεραπεύσει και να συμβάλει στην οικονομική ανάταξη θα πλήξει έτι περαιτέρω την πολύπαθη ελληνική οικογένεια και για άλλη μια φορά σας τονίζουμε ότι είναι επιτακτική η ανάγκη αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου.

Κύριε Υπουργέ, είναι τραγική η οικονομική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα περισσότερα ελληνικά νοικοκυριά μετά την δεκαετή οικονομική κρίση, η οποία έπληξε τους περισσότερους οικονομικούς κλάδους και οδήγησε πολλούς νέους φερέλπιδες Έλληνες στο δρόμο της μετανάστευσης. Η κατάσταση επιτάχθηκε από την υγειονομική κρίση η οποία ήρθε αμέσως μετά χωρίς να αφήσει ανάσα στους ήδη πληγνόντες, πάνω που περίμεναν κάποιες ελπίδες ανάκαμψης.

Γνωρίζετε ασφαλώς ότι πολλές επιχειρήσεις μετά τα άσκοπα lockdown σας δεν έχουν ανοίξει ακόμη. Γνωρίζετε ασφαλώς ότι

ένα μεγάλο ποσοστό αυτών των επιχειρήσεων δεν πρόκειται να ξανανοίξει ποτέ, με συνέπεια πολλοί συμπολίτες μας να καταλήξουν τέως επιχειρηματίες και τέως εργαζόμενοι.

Αναλογιστείτε πόσες οικογένειες θα μείνουν –μέσα σε εισαγωγικά- «στο δρόμο» και πόσοι από αυτούς βρίσκονται σε ηλικία λίγο πριν την συνταξιοδότηση μη δυνάμενοι ωστόσο να προσληφθούν λόγω του προχωρημένου της ηλικίας τους ούτε, όμως, και να εξαγοράσουν ασφαλιστικό χρόνο μη δυνάμενοι να αντέξουν το κόστος της εξαγοράς.

Μέσα σε αυτόν τον εφιάλτη βρήκατε εύλογη ευκαιρία να απελευθερώσετε τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, αν και δώσατε εννεάμηνη παράταση για να εξυπηρετήσετε προφανώς συμφέροντα «ημετέρων» αφήνοντας ακόμα πιο εκτεθειμένους τους συμπολίτες μας. Μεταξύ αυτών βρίσκονται και τέως επιχειρηματίες και τέως εργαζόμενοι της προηγούμενης παραγράφου. Αντί να τους προστατεύσετε και να είστε αρωγοί, αντί να τους βοηθήτε να βγουν από τη δύνη των χρεών, για τα οποία εν πολλοίς οι πολιτικές οι δικές σας ευθύνονται, αντιθέτως βγάξετε τα εισαγωγικά από τη φράση τους αφήνεται στον δρόμο και δίνετε σε αυτή τη φράση την κυριολεκτική έννοια. Τους παίρνετε τα σπίτια και τους αφήνεται στον δρόμο. Η παράταση ή κάθε είδους επιμήκυνση δεν είναι λύση. Η Ελληνική Λύση σας έχει καταθέσει προτάσεις.

Αλήθεια, κύριοι, μας βάζει σε πολύ μεγάλο προβληματισμό, ακόμα μας καθιστά καχύποπτους η χρονική συγκυρία της απελευθέρωσης των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Ακόμα πιο καχύποπτους μας κάνει το γεγονός ότι δεν πτοηθήκατε από τις συνθήκες που επέφερε η πανδημία, ώστε να δώσετε μια ελάφρυνση στους δανειολήπτες. Τίποτα από αυτά δεν σας συγκίνησε.

Πώς ελαφρύνετε και ενισχύσατε το επιχειρείν και την οικογένεια; Ουδόλως. Εσείς ακάθεκτοι επί τω έργω της κατακρήμνισης της ελληνικής μεσαίας τάξης η οποία εν μια νυκτί κινδυνεύει να μείνει χωρίς εισόδημα και χωρίς στέγη. Ο νέος πτωχευτικός νόμος έρχεται να επισφραγίσει τις προθέσεις σας να μείνουν χωρίς στέγη πολλοί συμπολίτες μας και χωρίς εργασία.

Είναι αναμενόμενο ένα νομοσχέδιο να περιέχει διατάξεις που μπορεί να αξιολογηθούν ως περισσότερο ή λιγότερο ευνοϊκές, ως θετικές ή αρνητικές. Αυτή τη φορά, όμως, ξεπεράσατε εαυτούς. Ο κύριος Υπουργός, ο ίδιος στην ομιλία της δεύτερης συνεδρίασης σε μια αποστορφή του λόγου του ρώτησε την Αντιπολίτευση με ποια οργή θα καταψηφίσουμε τα πενήντα τρία από τα εκατόν τριάντα άρθρα που περιέχουν θετικές διατάξεις. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, κατά την ομολογία σας μόνο πενήντα τρία από τα εκατόν τριάντα άρθρα περιέχουν θετικές διατάξεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Τα υπόλοιπα εβδομήντα επτά τι διατάξεις περιέχουν; Αρνητικές. Εσείς ο ίδιος οδηγείτε τις σκέψεις μας εκεί. Εμείς συμπληρώνουμε την ερώτηση του κυρίου Υπουργού με το αποτέλεσμα της αφαίρεσης την οποία ο ίδιος έκανε. Με ποια καρδιά, λοιπόν, με ποια συνείδηση ως Έλληνες πολίτες να υπερψηφίσουμε τα υπόλοιπα εβδομήντα επτά άρθρα τα οποία εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, εξαίρεσατε από τον χαρακτηρισμό των θετικών.

Και εξηγούμε: Το νέο εργασιακό νομοσχέδιο πλήττει τους νέους, γιατί έρχεται να υποθηκεύσει το μέλλον τους και να τους καταδικάσει σε μια συνεχή εργασιακή ανασφάλεια με μειωμένους μισθούς, με ασταθή ωράρια και χαμηλές φιλοδοξίες, χωρίς παράλληλα να δίνετε κανένα απολύτως κίνητρο επαναπατρισμού στα παιδιά μας, που ξενιτεύτηκαν, τα περισσότερα, παρά τη θέλησή τους.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι φέρντε παράλληλα με τον εργασιακό νόμο την κύρωση δυο διεθνών συμβάσεων και μιας ευρωπαϊκής οδηγίας και τις έχετε ενσωματώσει, τις έχετε βάλει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο ως βιτρίνα προκειμένου να έχετε μια δικαιολογία. Το έχετε κάνει δεκάδες φορές, ενσωματώνοντας επωφελείς συμβάσεις για τη χώρα μας με διατάξεις νομοσχεδίων που είμαστε κάθετα αντίθετοι με το αποτέλεσμα, να αναγκάζομαστε να καταψηφίζουμε.

Για ποιον λόγο τα φέρντε όλα μαζί; Το παρόν νομοσχέδιο δεν

λαμβάνει υπ' όψιν τις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων ούτε τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Περιορίζει σημαντικά την οργάνωση της λειτουργίας της επιχείρησης και αξιοποιεί τα ευέλικτα και σύγχρονα σχήματα απασχόλησης κατά τρόπο μερικό και σε τέτοιες περιπτώσεις αντίθετο προς τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα, αλλά και τις πρακτικές άλλων ανεπτυγμένων χωρών.

Το νομοσχέδιο, επιδιώκει τη διασφάλιση της μέγιστης ευελιξίας του εργοδότη με την κατάργηση της συλλογικής σύμβασης εργασίας και την ενίσχυση της ατομικής σε μια περίοδο που η ανεργία είναι στα ύψη και η διαπραγματευτική θέση του εργαζόμενου είναι δεινή, όπως γλαφυρά ελέγχθη προχθές από τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ. Είναι ένα νομοσχέδιο που αφήνει τους συντριπτικά περισσότερους δυσαρεστημένους, έχει πολλές ασάφειες και θίγονται κατάφωρα πλέον τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Αποτελεί, όπως ελέγχθη από τους καθ' ύλην αρμόδιους φορείς, την ταφόπλακα της συλλογικότητας και την ενίσχυση της ατομικότητας, εκθέτοντας τον εργαζόμενο-οικογενειάρχη, εργαζόμενο-γονέα, εργαζόμενο-ελεύθερο στις διαθέσεις κάθε εργοδότη.

Συγκεκριμένα, παρά τις διαβεβαιώσεις του Υπουργού Εργασίας να πείσει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αλλά και τους εργαζόμενους ότι το οκτώωρο δεν καταργείται, είναι βέβαιο ότι κάτι τέτοιο δεν θα ισχύσει στην πράξη. Οι δύο ώρες παραπάνω εργασίας, που δήθεν βέβαια θα είναι οικειοθελείς υπό την απειλή μιας ενδεχόμενης απόλυσης, θα μειώνουν τον ελεύθερο χρόνο του εργαζόμενου, καθώς και την ενασχόληση με την οικογένειά του. Όταν το σαραντάωρο γίνεται πενήντάωρο, έστω και με οικεία βούληση του εργαζόμενου, ο οποίος θα έχει, υποτίθεται, την ίδια δύναμη με τον εργοδότη -στα αλήθεια το πιστεύετε αυτό;- αυτό πραγματικά οδηγεί σε μια ζούγκλα εργασιακών σχέσεων. Ο εργαζόμενος θα είναι εργαζόμενος-λάστιχο που δεν θα γνωρίζει το ωράριο της εργασίας του, γεγονός που θα του δημιουργεί τεράστια σύγχυση και πρόβλημα στον οικογενειακό του προγραμματισμό.

Η Κυβέρνηση στερείται διάθεσης για ουσιαστικό διάλογο. Διαβουλεύεται και νομοθετεί με τον εαυτό της, χωρίς να την ενδιαφέρει μια ευρύτερη κοινωνική συναίνεση. Πραγματικά απορούμε, πώς θα μειωθεί η ανεργία και πώς θα βελτιωθούν οι συνθήκες απασχόλησης; Το ποσοστό ανεργίας είναι ιδιαίτερα υψηλό, η «μαύρη» εργασία είναι ανεξέλεγκτη, συν το ότι οι παραβιάσεις στους χώρους εργασίας πληθαίνουν.

Σαφώς και το προς ψήφιση νομοθέτημα περιέχει και θετικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στο χώρο της εργασίας, αυτή αποτελείται από γενικές αρχές που αφορούν την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας, που κάθε κράτος πρέπει να υιοθετεί. Σαφώς και είναι θετική η εξάλειψη κάθε μορφής και είδους βίας στον εργασιακό και κοινωνικό χώρο και σαφώς και είναι θετική η λήψη κάθε πρόσφορου μέτρου που θα εξυπηρετεί στην εξάλειψη κάθε μορφής βίας.

Ωστόσο, το άρθρο 6 της σύμβασης κάνει λόγο για περισσότερες ευάλωτες ομάδες ή ομάδες σε επισφαλείς καταστάσεις, που επηρεάζονται δυσανάλογα από τη βία και την παρενόχληση στον κόσμο της εργασίας. Ελπίζουμε να μην αναφέρεστε εμμέσως στους λαθρομετανάστες, οι οποίοι θα προστατεύονται, ενώ τα ελληνόπουλα έχουν οδηγηθεί στο εξωτερικό. Ζητούμε, κύριε Υπουργέ, την άμεση διευκρίνιση.

Σχετικά με το άρθρο 5 του δεύτερου μέρους, η διατύπωση περί μέριμνας και πρόληψης βίαιων συμπεριφορών από τον εργοδότη, αποτελεί σαφώς θετική ρύθμιση, ενέχει ωστόσο το ζήτημα αοριστίας και υπάρχει κίνδυνος αυθαιρεσιών από τα όργανα της διοίκησης.

Ας μην παραλείψουμε τις θετικές διατάξεις των άρθρων 34, όπως επέκταση της άδειας μητρότητας την υιοθεσία, του άρθρου 35 που προβλέπει άδεια για υποβολή σε μεθόδους ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής για τις εργαζόμενες μητέρες που υποβάλλονται σε μεθόδους ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Πρόκειται για επίπονη και ιδιαίτερη διαδικασία,

αλλά και πολυέξοδη. Εδώ θα έπρεπε να αναλάβει το κράτος τα έξοδα στις Ελληνίδες, έχοντας πρόβλημα δημογραφικό, κύριε Υπουργέ. Ας μην παραβλέψουμε και το άρθρο 36 για επέκταση ειδικής παροχής προστασίας μητρότητας στην υιοθεσία, με την οποία να απονέμεται άδεια έξι μηνών που έπεται της άδειας λοχείας και στη μητέρα που υιοθετεί.

Ωστόσο, θα πρέπει να τονίσουμε ότι υπερέρχουν και μάλιστα συντριπτικά τα αρνητικά στοιχεία του νομοθετήματος, τα οποία εκθέτουν το πιο μεγάλο μέρος του εργαζόμενου πληθυσμού. Συγκεκριμένα, με δεδομένο το δημογραφικό μας ζήτημα, πείτε μας, πώς ακριβώς προάγετε την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής ζωής και πώς διευκολύνετε τις οικογένειες, όταν με το άρθρο 55 θεσμοθετείτε την ελαστικοποίηση του ωραρίου, την εφαρμογή της δεκάωρης εργασίας και μάλιστα με τις υπερωρίες απλήρωτες, κρατώντας τους γονείς μακριά από τα παιδιά τους για το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας; Δημιουργήσατε υποστηρικτικές δομές, ώστε τα παιδιά να μη μεγαλώνουν μόνα τους ή έχοντας παρέα τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και την τηλεόραση; Ή η ύπαρξη του παππού και της γιαγιάς έλυσε το θέμα; Και αν δεν υπάρχουν; Με τέτοιες αμοιβές πώς θα πληρώσουν μία βοηθό; Ιδού το δίλημμα της οπισθοδρόμησης που τίθεται για τη γυναίκα: Εργασία ή μητρότητα; Πώς στηρίζετε, αλήθεια, τη γυναίκα με τους πολλαπλούς ρόλους στην οικογένεια και τις περισσότερες ευθύνες, που εκ φύσεως επιμύζεται; Έτσι δεν λύνεται το δημογραφικό, το ελληνικό τουλάχιστον, όχι το εισαγόμενο.

Αντίθετα, όπως ήδη έχουμε επισημάνει, σε σχέση μάλιστα με το άρθρο 57 περί παροχής πρόσθετης εργασίας από εργαζόμενους μερικής απασχόλησης, με τα νέα δεδομένα πλήττονται πρωτίστως οι μητέρες και οι νέοι μας. Τι κίνητρα δίνετε στους νέους μας να επιστρέψουν στην πατρίδα μας; Δίνετε επιδόματα σε λαθρομετανάστες για την ομαλή ένταξή τους στην χώρα μας. Με τις διατάξεις του παρόντος δημιουργείτε συνθήκες τέτοιες που προάγουν τις ίσες ευκαιρίες στην ισότητα και την ανεκτικότητα για τις ευάλωτες ομάδες. Τι δράσεις υιοθετήσατε για την προστασία της ελληνικής οικογένειας, για την ισορροπία στην καθημερινότητα των μελών της;

Είναι απαραίτητο να καταργηθεί η παγκόσμια πρωτοτυπία της μονομερώς επιβαλλόμενης από τον εργοδότη υπερεργασίας και να οριστεί ως υπερωριακή απασχόληση η υπέρβαση του συμβατικά καθορισμένου ωραρίου, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι υπερωρίες θα γίνονται αποκλειστικά κατ' εξαίρεση, όταν, πραγματικά, υπάρχουν έκτακτες, απρόβλεπτες και κατεπείγουσες ανάγκες και όχι με σκοπό την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων του εργαζόμενου. Επιβάλλεται η υπέρβαση αυτή να αμειβεται ως υπερωρία.

Το ίδιο άρθρο αναφέρεται στην πρόσθετη εργασία των απασχολούμενων μερικής απασχόλησης. Θα πρέπει να καταργηθεί η εν λόγω διάταξη για δυνατότητα υπερωριών σε διακεκομμένο μάλιστα ωράριο με προσαύξηση μόνο 12%. Στη χώρα μας, όπου η υποδηλωμένη εργασία σε παραγωγικούς κλάδους είναι σύνθηθος φαινόμενο και ιδιαίτερα στους νέους, η συγκεκριμένη διάταξη μπορεί να έχει τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα με εξοικονομικά διακεκομμένα ωράρια για τους εργαζόμενους με χαμηλούς μισθούς.

Επιπρόσθετα, η αύξηση του ανώτατου ορίου υπερωριών σε εκατόν πενήντα ανά έτος από εκατόν είκοσι ώρες ανά έτος για τις υπηρεσίες και ενενήντα έξι ώρες ανά έτος για τη βιομηχανία δεν κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Η συγκεκριμένη διάταξη δεν βοηθά στη μείωση της ανεργίας, αλλά παρακινεί τις επιχειρήσεις με το υπάρχον προσωπικό να ανταπεξέλθουν στην αυξημένη ζήτηση.

Άρθρο 58: Αμοιβή υπέρβασης χρονικών ορίων εργασίας, ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας. Ούτε να επιχειρείται μονομερώς από τον εργοδότη, ούτε και να αφήνεται στα μέρη της ατομικής σύμβασης εργασίας και στην ασθενή διαπραγματευτική θέση του εργαζόμενου.

Άρθρο 65: Απαλλαγή από την υποχρέωση παροχής εργασίας μετά την προμήνυση καταγγελίας. Επιχειρείται η κατάργηση προστατευτικών διατάξεων του Εργατικού Δικαίου για τις απολύσεις και παραβιάζεται το δικαίωμα του εργαζόμενου για τη διατήρηση της θέσης εργασίας του. Με τη διάταξη αυτή διευκολύ-

νονται οι απολύσεις και μάλιστα σε μία εξαιρετικά δυσχερή εποχή για την αγορά εργασίας και την κοινωνία, λόγω της πανδημικής κρίσης.

Ακολουθώντας, πώς στηρίζετε τις οικογένειες, όταν με το άρθρο 63 και τις εξαιρέσεις από την υποχρεωτική ανάπαυση κατά την Κυριακή και τις ημέρες αργίας, διευρύνετε τις επαγγελματικές κατηγορίες που μπορούν να εργαστούν Κυριακές και άλλες αργίες; Βάζετε εμμέσως τέλος στο παραδοσιακό κυριακάτικο οικογενειακό τραπέζι και την οικογενειακή ζωή και συνύπαρξη. Πόσο πρέπει να αλλοτριωθούν οι συνήθειές μας; Φανταστείτε, τι θα γινόταν αν στο Ισραήλ καταργούσαν την αργία του Σαββάτου!

Αξιοπρόσεκτο είναι, επίσης, ότι προκρίνετε εναλλακτικούς τρόπους συμβίωσης, πέραν του παραδοσιακού γάμου, δίνοντας τα ίδια δικαιώματα, αν όχι και περισσότερα κίνητρα, σε ανθρώπους οι οποίοι επιλέγουν τις ευκολίες ενός συμφώνου από τις ευθύνες ενός ισόβιου γάμου. Αφού αρνείται την ευθύνη του γάμου, πώς παράλληλα αξιώνει από την πολιτεία τα οφέλη που απορρέουν από την οικογένεια και τους οικογενειακούς δεσμούς;

Χαρακτηριστικά, στο άρθρο 26, στο κεφάλαιο για την ενσωμάτωση της οδηγίας 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής για τους γονείς και τους φροντιστές, ως συγγενής ορίζεται και ο σύντροφος με σύμφωνο συμβίωσης. Για ποιον λόγο η Κυβέρνηση εξομοιώνει τους συζύγους με τα μέλη ενός συμφώνου, μιας εταιρείας στην ουσία, η οποία αξιώνει παροχές μόνο και μόνο επειδή συγκατοικούν, αρνούμενοι να αναλάβουν περαιτέρω ευθύνες και να δεσμευτούν μεταξύ τους; Ήδη, πολλοί θεωρούν το γάμο περιττό, μιας και οι απλοί σύντροφοι έχουν τα ίδια, αν όχι και παραπάνω δικαιώματα από τους παντρεμένους.

Επίσης, διευκολύνετε, αν όχι παροτρύνετε, με αυτόν τον τρόπο τη σύναψη εικονικών συμφώνων συμβίωσης, αφού παρέχετε τόσα προνόμια, όπως επί παραδείγματι άδειες, όπως λόγους χάρη άδειας γάμου, του άρθρου 39. Αλήθεια, ποιου γάμου; Αυτού που αρνούνται οι δικαιοφύχες της άδειας; Επίσης, και διευκολύνσεις στους συντρόφους με σύμφωνο συμβίωσης.

Επίσης, ποια ουσιαστική προστασία παρέχετε στον εργαζόμενο γονέα, όταν θεσπίζετε μεν διευκολυντικές γονικές άδειες, οι οποίες όμως θα λαμβάνονται με την προϋπόθεση ότι θα βολεύει την επιχείρηση; Επιπρόσθετα, πώς ο εργαζόμενος θα τις διεκδικεί γνωρίζοντας ότι με την επιστροφή του δύναται να τοποθετηθεί στην ίδια ή ανάλογη ισοδύναμη θέση στην καλύτερη περίπτωση, όπως ορίζεται στο άρθρο 28;

Απαντήστε μας, κύριε Υπουργέ, πώς διευκολύνετε γονείς με παιδιά ΑΜΕΑ, όταν με το άρθρο 41 ορθώς τους δίνετε τη δυνατότητα μειωμένου ωραρίου από τη μια, αλλά την ίδια στιγμή προβλέπετε και την ανάλογη περικοπή του μισθού τους; Έχετε αναλογιστεί τις τεράστιες δυσκολίες, ακόμα και απλής επιβίωσης, οι οποίες θα επέλθουν απ' αυτές τις ανάληπτες περικοπές, αντί να ενισχύσετε ιδιαίτερως τους γονείς με παιδιά ΑΜΕΑ; Και ομιλώ για υλική αλλά και ηθική ενίσχυση, την οποία έχουν ανάγκη. Γιατί θα πρέπει να γνωρίζετε ότι η καθημερινότητα ενός τέτοιου γονέα είναι τόσο σκληρή, χωρίς κανένα απολύτως διάλειμμα ή ξεκούραση, ώστε ελάχιστοι να αντέχουν.

Επίσης, πείτε μας ποια τα όρια που ορίστηκαν στα άρθρα 31, 67, 72 για την εφαρμογή της τηλεργασίας, ώστε να εξασφαλίζεται ωράριο που επιτρέπει το κλείσιμο του υπολογιστή και όχι ατέρμονες ώρες εργασίας από το σπίτι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέτρα σαν τα προτεινόμενα, με τον ασφαλή και αόριστο τρόπο που έχουν διατυπωθεί, δεν προάγουν καμμία ισορροπία, δεν ευνοούν δυστυχώς ούτε τις οικογένειες ούτε τους εργαζόμενους και κατά συνέπεια, δεν οδηγούν σε ουσιαστική ανάκαμψη, αφού η επίτευξη της είναι άμεσα συσφασμένη με την κοινωνική δικαιοσύνη. Ως εκ τούτου, δεν φαίνεται να επιθυμείτε να επενδύσετε στο κοινωνικό κράτος. Δεν έχετε ως βασικό σας στόχο την ευημερία του ατόμου και της κοινωνίας.

Ακόμα και τους εργαζόμενους στην υγεία, τους ήρωες της πανδημίας, όπως τους αποκαλείτε, τους εμπαιείτε η Κυβέρνησή σας. Διαβάσαμε στη «REAL NEWS» στις 6-6-2021 ότι θα πραγματοποιηθούν από το Υπουργείο Υγείας μέσω ΕΣΠΑ προγράμ-

ματα ιατρικής φροντίδας ύψους επτάμισι εκατομμυρίων ευρώ για τη διαχείριση του στρες και την αποκατάσταση και ενδυνάμωση γιατρών, νοσηλευτών, και εργαζομένων στο ΕΣΥ μετά την δεκαπεντάμηνη μάχη που έδωσαν εξαιτίας της πανδημίας. Είναι προγράμματα από τα οποία θα ωφεληθούν τελικά όλοι οι εμπλεκόμενοι «υμέτεροί» σας.

Αντ' αυτών, μεριμνήστε, επιτέλους, ώστε οι αμοιβές τους να γίνουν ξανά αξιοπρεπείς και ισάξιες των πολυετών σπουδών τους και του υψηλού επιπέδου μάχιμων υπηρεσιών τους στα δημόσια νοσοκομεία μας. Και να είστε βέβαιοι ότι ως γιατροί και λοιποί υγειονομικοί προσωπικοί έχουν τις γνώσεις να αποταθούν στον ειδικό και να διαχειριστούν το εργασιακό τους άγχος, όταν και εφόσον οι ίδιοι το κρίνουν.

Κύριοι της Κυβέρνησης, πριν προχωρήσετε στην ψήφιση του παρόντος, εφιαλτικού στο μεγαλύτερο μέρος του για την κοινωνία, νομοσχεδίου, δέον είναι να βελτιώσετε κάθε αντιφατική διάταξη που περιέχεται σ' αυτό, να θεσπίσετε τα ακριβή πλαίσια που θα διασφαλίσουν την ισότητα και θα προάγουν τα συμφέροντα των εργαζομένων. Ακούστε τους ανθρώπους που διαμαρτύρονται, γιατί νιώθουν ανασφαλείς στην καθημερινότητά τους, αφού βλέπουν όλα όσα θεωρούσαν κεκτημένα να ανατρέπονται σε μια στιγμή. Προπαντός, δημιουργήστε τις προϋποθέσεις για ατομική και εργασιακή ασφάλεια στην πατρίδα μας, για την ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας αλλά και τον πολυπόθητο επαναπατρισμό των παιδιών μας από το εξωτερικό, τα οποία οι κάκιστες πολιτικές και η εχθρική συμπεριφορά της πολιτείας των προηγούμενων ετών τα οδήγησε στην ξενιτιά. Μην επαναλαμβάνουμε τα λάθη του παρελθόντος.

Η Ελληνική Λύση ψηφίζει όχι επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Αθανασίου.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25, κ. Μαρία Απατζίδη.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «γνωρίζω ότι υπάρχουν άνθρωποι που είναι εξαρτημένοι από το μισθό τους». Είναι φράση του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, αρχές Νοεμβρίου 2020. Αναφέρεται σε όσους δεν ζουν από την οικογενειακή περιουσία ή παρασιτούν πολιτικά στο κράτος και στήνουν δυναστείες εξουσίας. Αναφέρεται στη μεγάλη, στην τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που είναι εξαρτημένη από το μισθό της.

Έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο απεξάρτησης. Κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για όλο και περισσότερους σκλάβους. Θεσμοθέτηση δεκάωρης εργασίας. Υπερωρίες μέχρι θανάτου. Ατομικές συμβάσεις εργασίας. Διακεκομμένο υποχρεωτικό ωράριο σε εργαζόμενους μερικής απασχόλησης, όπως και όποτε επιθυμεί ο εργοδότης. Διευκόλυνση απολύσεων με τίτλο «Προστασία από τις απολύσεις», προστασία του εργοδότη, προφανώς. Ουσιαστική διάλυση του συνδικαλισμού που είναι η στοιχειώδης άμυνα των εργαζομένων απέναντι στην αυθαιρεσία και την αδηφαγία του εργοδότη και όχι αυτό που παπαγαλίζει η ΔΑΠ - ΝΔΦΚ και η ΟΝΝΕΔ για το τι είναι συνδικαλισμός. Παρακώλυση της απεργίας, της τελευταίας γραμμής άμυνας των εργαζομένων, που συνιστά ουσιαστική απαγόρευση της απεργίας. Και το Σύνταγμα; Ένα όνομα απλά σε μια πλατεία. Κατάργηση της Επιθεώρησης Εργασίας και μετατροπή σε ανεξάρτητη αρχή. Και όλοι γνωρίζουμε τι σημαίνει αυτό μετά από μια δεκαετία μνημονίων. Και λοιπά και λοιπά και λοιπά. Είναι τόσα πολλά που δεν μπορούμε να αναφερθούμε σε αυτά, ένα προς ένα, όπως κάναμε στην επιτροπή. Έχουμε μπροστά μας τον τελευταίο εφαρμοστικό νόμο των προηγούμενων μνημονίων και το πρώτο των επόμενων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι αλήθεια ότι το νομοσχέδιο μας γυρνάει στο Μεσαίωνα, ότι στήνει μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις. Όπως δείχνει σειρά μελετών της Τζούλιετ Σορ, του Γκρέγκορι Κλαρκ, της Νόρα Ρίτσι, οι εργασιακές σχέσεις στο Μεσαίωνα ήταν πολύ πολύ καλύτερες από αυτές που περιγράφει σήμερα το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη, του Σούπερμαν της Τρόικας, το εργασιακό νομοσχέδιο του αιώνιου μητσοτακισμού.

Η Κυβέρνηση μας γυρνάει στη βιομηχανική επανάσταση, όταν

οι άνθρωποι ήταν δούλοι στην αλυσίδα παραγωγής, πριν τους αγώνες με αίμα για τα στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα που καταργούνται σήμερα. Φυσικά, όπως φαίνεται, και από το τίτλο του νομοσχεδίου-μίζερ που βάζει μαζί στον οδοστρωτήρα των εργασιακών κυρώσεων συμβάσεων και ενσωμάτωση Οδηγίας, στο μίζερ υπάρχουν και θετικά στοιχεία, παραδείγματος χάριν, ενάντια στις έμφυλες διακρίσεις στην εργασία. Δηλαδή, ο κ. Χατζηδάκης προσέρχεται και με καρότο και με μαστίγιο. Το πρόβλημα είναι πως το καρότο είναι εξαιρετικά μικρό και το μαστίγιο πραγματικά τεράστιο. Ας μην ανησυχεί η Κυβέρνηση θα τα υπερψηφίσουμε τα καρότα της ενάντια στις εμφύλιες διακρίσεις και λοιπά. Τα μαστίγια, όμως, είναι το θέμα.

Η συνεχής υπονόμευση κάθε εργασιακού δικαιώματος, η συνεχής απομείωση της όποιας ισχύος έχει μείνει στον εργαζόμενο απέναντι στον εργοδότη του θα συνεχίζεται για όσο η χώρα βρίσκεται στο μνημόνιο, για πάντα, στη λιτότητα δίχως τέλος, στη φυλακή-χρέος, σε ό,τι έχουμε ονομάσει συνοπτικά, εν ολίγοις «χρεοδουλοπαροικία». Έτσι ήταν και έτσι θα είναι όσο η χώρα παραμένει στις απολύτως αυτοκτονικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει, αρχής γενομένης από το πρώτο μνημόνιο και χάρη στη μεγαλειώδη έξοδο από τα μνημόνια του κ. Τσίπρα το 2018, περί μέχρι το 2060, όπως ήταν το χρονικό όριο πριν προκύψει η πανδημία που ακόμα εξελίσσεται. Δηλαδή, ήδη πριν την πανδημία γνωρίζαμε ότι το υπογεγραμμένο μνημόνιο για πάντα θα συνεπάγεται συνεχή υποβάθμιση της κατάστασης των εργαζομένων και αλλεπάλληλα σχετικά νομοθετήματα, πόσω δε μάλλον τώρα που περιμένουμε ακόμη τον λογαριασμό ενός κορωνοϊού που δεν έχει τελειώσει.

Όσο κι αν ο κ. Μητσοτάκης προσπαθεί να κρύψει τα επερχόμενα κάτω από το χαλί της μιντιακής μονοφωνίας, που έχει πετύχει αυταρχικά, δωροδοκώντας τη δημοσιογραφία με τις διάφορες λίστες Πέτσα, με την Αξιωματική Αντιπολίτευση ως μνημονιακό συνέταιρο και με το μεγαλύτερο μέρος της δημοσιογραφίας σε αφωνία ή κυβερνητική δοξολογία, ολόκληρο το βάρος του κριτικού ελέγχου της εξουσίας έχει πέσει στην Ελάσσονα Αντιπολίτευση, αλλά το σηκώνουμε και θα το σηκώνουμε.

Το ότι η Κυβέρνηση γνωρίζει καλά το τι φέρνει προς ψήφιση, το ότι οι Βουλευτές της γνωρίζουν σε τι θα είναι συνυπεύθυνοι φαίνεται και από την αλλοπρόσβαση και πολλαπλή υπερασπιστική γραμμή που έχει επιλεγεί στο δημόσιο διάλογο. Τι μία, ο ένας εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στα κανάλια μία για ένα νομοσχέδιο που απλώς φέρνει κάποιες μικρές αλλαγές. Την άλλη, ένας εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας βγαίνει στα κανάλια και διακηρύττει ότι επιτέλους κατεδαφίζουμε ένα κάστρο που είχε χτίσει η Αριστερά εδώ και δεκαετίες. Ποια ακριβώς Αριστερά; Της Νέας Δημοκρατίας; του ΠΑΣΟΚ; του ΣΥΡΙΖΑ; του ΛΑΟΣ; Αυτοί, δηλαδή, που κυβέρνησαν τη χώρα. Την παράλλη, άλλος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι το νομοσχέδιο φέρνει δύναμη στον εργαζόμενο. Αυτή η απόλυτη Βαβέλ, βέβαια, αυτή αλλοπρόσβαση πολυφωνία μέσα στο ίδιο το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας λαμβάνει χώρα μόνο, όταν κάποιος έχει λερωμένη τη φωλιά του και το ξέρει.

Και μια που αναφερόμαστε σε λερωμένες φωλιές, ας πούμε και το εξής. Το νομοσχέδιο διαπνέεται από μια λογική, σύμφωνα με την οποία ο εργοδότης και ο εργαζόμενος έχουν ίση διαπραγματευτική δύναμη, οπότε μπορούν να προβαίνουν σε ορθολογικές συνεννοήσεις μεταξύ τους για το κοινό τους συμφέρον και όφελος, με το κρατικό περιορισμό να είναι περιττός. Ωραία! Εργοδότης, δηλαδή, και εργαζόμενος είναι, ας πούμε, δύο ενήλικοι που κάθονται σε ένα τραπέζι και είναι ίσοι. Ενδεχομένως – επειδή δεν βλέπω και τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας – αυτό όντως να ισχύει σε περιπτώσεις κυβερνητικών Βουλευτών που παράλληλα και ταυτόχρονα με τα βουλευτικά τους καθήκοντα εργάζονται σε κανάλια συγκεκριμένου ολιγάρχου. Μπορεί εκεί όντως να τα βρίσκουν μια χαρά, ωραιότατα με τη εργοδοσία. Σίγουρα, όμως, δεν εμποδίζονται από πολιτικές διαφωνίες. Αλλά κάτι τέτοιο απλώς δεν συμβαίνει στον πραγματικό κόσμο. Φυσικά και προφανώς, μια τέτοια αντίληψη μπορεί να την έχει μόνο ή όποιος δεν έχει την παραμικρή ιδέα για τον κόσμο της εργασίας ή όποιος συνειδητά και κυνικά παίρνει το μέρος της εργοδοσίας παντού και πάντα, έτσι, άνευ λόγου, που θέλει επί τόπου να της

δώσει λευκή επιταγή για κάθε αυθαιρεσία της.

Τελικά, με τι έχουμε να κάνουμε; Με ολική άγνοια και απουσία επαφής με την πραγματικότητα ή με συνειδητή ενοχή και αυτουργία; Το μεγάλο επίτευγμα αυτού του νομοσχεδίου, το μεγάλο επίτευγμα της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι συμβαίνουν και τα δύο ταυτόχρονα.

Από τη μία υπαίτιος του νομοσχεδίου είναι ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Τι ειρωνεία! Εδώ μιλάμε για κατεξοχήν αντικοινωνικές υποθέσεις. Ο κ. Κωστής Χατζηδάκης, ή αλλιώς σούπερμαν της τρόικας. Το ζήτημα είναι απολύτως πολιτικό και καθόλου προσωπικό. Σε αντίθεση με την τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού ο κ. Χατζηδάκης γνωρίζει τον κόσμο της εργασίας με τον ίδιο τρόπο που γνωρίζουμε χώρες και φανταστικούς τόπους, διαβάζοντας ένα μυθιστόρημα ή βλέποντας μία ταινία.

Σύντομο βιογραφικό του Υπουργού. Ενηλικίωση, ΔΑΠ - ΔΝΦΚ, Γραμματεία Πολιτικού Σχεδιασμού Νέας Δημοκρατίας, προεδρία ΟΝΕΔ, αμέσως μετά Ευρωβουλευτής, ξανά Ευρωβουλευτής, τρίτη φορά Ευρωβουλευτής, Βουλευτής, Υπουργός, Βουλευτής, ξανά Υπουργός, ξανά Υπουργός και σήμερα Υπουργός Εργασίας, για να μας δώσει τα αποτελέσματα της εμπειρίας του για το πώς πρέπει να εξελιχθούν οι εργασιακές σχέσεις σε αυτή τη χώρα. Αυτά τα ζητήματα, όπως είπα και προηγουμένως, αποτελούν απολύτως πολιτικά θέματα και ως τέτοια πρέπει να τα συζητά ο ελληνικός λαός, τον οποίο η μνημονιακή στροφή του ΣΥΡΙΖΑ έριξε ατυχώς, στην αγκαλιά σας, ώστε να μπορείτε σήμερα να ισχυρίζεστε πως νομοθετούμε πράγματα που είχαμε υποσχεθεί προεκλογικά.

Ενδέχεται να ρωτήσει κανείς εθισμένος στις τακτικές των δικτυακών υπογείων του νέου δικοματισμού «και ποια είσαι εσύ που θα μας λες στα τριάντα ένα σου ότι έχεις και εργασιακή εμπειρία;». Σας μιλάω με εργασιακή εμπειρία στον χώρο των ενσήμων στον ιδιωτικό τομέα σε υπαλληλικές θέσεις. Βρίσκομαι εδώ για να εκπροσωπήσω ακριβώς αυτόν τον κόσμο, τον κόσμο που αγωνίζεται για τα προς το ζην. Τον κόσμο της εργασίας και των ενσήμων. Δεν ήρθα να κουνήσω το δάκτυλο στους εργαζόμενους, έχοντας μεταπηδήσει μία ζωή από τη μία στην άλλη έμμιση πολιτική θέση. Και γνωρίζω καλά από την εμπειρία μου ως εργαζόμενη επί έντεκα χρόνια στον ιδιωτικό τομέα για το ποια είναι η διαπραγματευτική ισχύς του εργαζομένου απέναντι στον εργοδότη του. Δηλαδή, ακριβώς αυτό το στοιχείο που το νομοσχέδιο αγνοεί και από ασχετοσύνη και από δόλο.

Έχω ακούσει «Μαρία μου, αν δεν σου αρέσουν οι όροι, μπορείς να φύγεις». Είναι η πιο συνηθισμένη έκφραση από εργοδοτική χείλη. «Αν δεν σου αρέσει, περιμένουν άλλοι εκατό εκεί έξω». Και εδώ κρύβεται και μία ακόμη χυδαιότητα των non paper του Μαξίμου στους ατυχείς κυβερνητικούς Βουλευτές, το φοβρό επιχείρημα: Μα, αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό συμβαίνει ούτως ή άλλως, κάποιοι απλώς αρνούνται να δουν την πραγματικότητα. Μάλλον, η Κυβέρνηση έχει μπερδέψει τον ρόλο της.

Η Κυβέρνηση έχει μεταξύ άλλων τη συνταγματική υποχρέωση και ευθύνη να διαφυλάσσει μία σειρά από κατευθυντήριες γραμμές του Συντάγματος για την εργασία, για τη συνδικαλιστική ελευθερία, για την ασφάλιση, κ. ο.κ.. Όταν αυτά τα στοιχειώδη δικαιώματα αμφισβητούνται από κάποιους, η δουλειά της Κυβέρνησης και του κράτους είναι να τα διαφυλάσσει, να τα υπερασπίζεται και όχι να καθιστά νόμο του κράτους την ακύρωσή τους. Αφού έτσι συμβαίνει, πάμε να το νομοθετήσουμε. Γιατί εδώ, από την κοπτοραπτική, βλέπουμε την ουσιαστική ακύρωση. Ρόλος και έργο της Κυβέρνησης δεν είναι η επισημοποίηση και η πανηγυρική θεσμοποίηση της αυθαιρεσίας, εκτός και αν έχουμε καταλάβει κάτι λάθος. Δηλαδή, αν, ας πούμε, έχει επιτυχίες η ελληνική μαφία και τα πάει καλά, θα την αναγνωρίσουμε ως μόνιμη και θα φέρουμε και σχετικό νομοσχέδιο; Αλλά έφαχα, εδώ έχουμε Υπουργό τον κ. Χρυσόχοϊδη, επί των ημερών του οποίου πέφτουν, σχεδόν κάθε ημέρα, πυροβολισμοί ξεκαθαρίσματος λογαριασμών του υποκόσμου σε δρόμους και πλατείες.

Επιστρέφουμε στο θέμα. Από τη μία, λοιπόν, οι αυτοурγοί του σχεδίου νόμου έχουν όντως την ίδια σχέση με τον κόσμο της εργασίας και τις συνθήκες που έχω εγώ με τις νεότερες εξελίξεις

της πυρηνικής φυσικής. Καμμία. Από την άλλη, να υπάρχει δόλος. Γνωρίζουμε όλοι πως στην πολιτική υπηρετούνται συμφέροντα, με την έννοια ότι κάθε πολιτική πράξη που παράγει οποιαδήποτε αλλαγή είναι προς το συμφέρον κάποιων και ενάντια στο συμφέρον κάποιων άλλων, εξ ορισμού. Σήμερα, κάποιοι λίγοι θέλουν να υπηρετούν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, στη μεγάλη πλειονότητά τους, του εργαζόμενου, αλλά και του άνεργου λαού, των ανθρώπων που υφίστανται τη λιτότητα στις ζωές τους και είναι σήμερα στριμωγμένοι στην Ελάσσονα Αντιπολίτευση, διότι, ενάντια σε αυτά που φέρνει ο οδοστρωτήρας του Υπουργού Εργασίας και Αντικοινωνικών Υποθέσεων, δεν επαρκούν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι καλές και αριστερές προοδευτικές προθέσεις, αν έχεις δώσει ήδη τα μνημονιακά διαπιστευτήρια που γεννάνε και θα γεννάνε, δυστυχώς, τέτοια νομοσχέδια. Αυτό, όμως, που καταγγέλλουμε ως ΜέΡΑ25 ως τοξική και παρασιτική ολιγαρχία της χώρας, έχει και αυτό συμφέροντα για να εξυπηρετηθούν και ευτυχώς, για εκείνη και δυστυχώς, για όλους εμάς, έχει βρει ιδιαίτερος πρόθυμο πολιτικό προσωπικό, από την εκποίηση της χώρας, το Ελληνικό και τα καζίνο, το γενικό ξεπούλημα μέχρι και την τελευταία απογύμνωση του εργαζομένου, έναντι στην αντιπαρά της αυθαιρεσίας, αυτά τα συμφέροντα πρέπει να γίνουν νόμοι του ελληνικού κράτους. Και έτσι ερχόμαστε στο σήμερα.

Σε ένα νομοσχέδιο που κατατίθεται, έτσι όπως κατατίθεται και λόγω προφανούς άγνοιας για τον κόσμο της εργασίας και λόγω προφανούς δόλου για την εξυπηρέτηση τοξικής, παρασιτικής ολιγαρχίας, για την οποία ο εργαζόμενος λαός είναι αναλώσιμος ξενιστής. Ένα δηλητηριώδες νομοσχέδιο με διάφορα καρότα για γαρνιτούρα και μία νεολαία στο θυσιαστήριο είτε έχει βάλει πλήρη για το εξωτερικό είτε ετοιμάζεται να βάλει.

Δηλώνω, όμως, βέβαια πως υπάρχουν κάποιοι Βουλευτές κυβερνητικής πλειοψηφίας με πατριωτικά αισθήματα, άνθρωποι που δεν θέλουν να γίνουν συνυπεύθυνοι στο χαντάκωμα κάθε επόμενης γενιάς, που δεν θέλουν να είναι συνυπεύθυνοι στο να γίνουν οι νέοι πολίτες αυτής της χώρας, ακόμη περισσότεροι εργαζομένοι δούλοι απ' ό,τι είναι ήδη μετά από μία δεκαετία μνημονίων, που αντιλαμβάνονται ότι τα παιχνίδια με τους όρους εργασίας, όπως η απόπειρα κατάργησης των απεργιών, της ελάχισης, δηλαδή, άμυνας του εργαζομένου στη βίαιη αυθαιρεσία, η ουσιαστική εξαφάνιση της κυριακάτικης αργίας, κ. ο. κ., πάνε να κάνουν χειρότερη τη ζωή της πλειοψηφίας και ιδίως των νέων.

Είμαι σίγουρη πως ο αριθμός αυτών των Βουλευτών που αντιλαμβάνονται κάποια ζητήματα, έστω, είναι επαρκής, ώστε αυτό το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη, να μη μαζέψει την απαιτούμενη πλειοψηφία, να μη γίνει νόμος του κράτους. Αλλά, ακόμη και αν δεν επαρκεί η ευαισθησία για τη μοίρα αυτού του τόπου, ώστε να αποφύγουμε κάτι τέτοιο, ας γνωρίζουν, τουλάχιστον, ότι την επόμενη ημέρα του νομοσχεδίου, οι νέοι πολίτες μπορεί να μην έχουν πια εργασιακά δικαιώματα, αλλά θα έχουν μνήμη και εκλογικά δικαιώματα. Όμως, έχουμε πλέον και τους νέους Έλληνες μετανάστες του εξωτερικού που ειδικά τώρα δεν μπορούν να διανοηθούν να γυρίσουν.

Όποιος δεν έχει την ευαισθησία για το μέλλον αυτής της χώρας, ώστε να κινητοποιηθεί, τουλάχιστον, ας έχει τον εκλογικό φόβο στην περιφέρειά του. Ας φοβηθούν, τουλάχιστον, την επόμενη τους συνάντηση με τον μητροπολίτη της εκλογικής τους περιφέρειας, αφού, ουσιαστικά, καταργούν την ψήφο τους στην αργία της Κυριακής. Κάτι είναι και αυτό. Ό,τι είναι για καλό! Ό,τι είναι για να μην καταστεί νόμος του κράτους. Το τελευταίο καρφί στο φέρετρο της εργασίας.

Συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας καλώ ευθέως να μη γίνετε συνυπεύθυνοι. Μη γίνετε συνεργοί! Δεν χρωστάτε το μέλλον της χώρας και το δικό σας πολιτικό μέλλον ούτε στον κληρονόμο μίας πολιτικής δυναστείας ούτε στον αξιότιμο Υπουργό Εργασίας με τα μηδενικά έσοδα. Αν συνεργήσετε στο αίτημα, ο ελληνικός λαός δεν θα το ξεχάσει ποτέ.

Σας θυμίζω μετά από έντεκα χρόνια ερήμου και ανυποληψίας η παράταξή σας κυβέρνησε για λίγο από το 2004 μέχρι το 2009. Μετά πήρατε 18% και μετά έπρεπε να σφίξουν τα μνημόνια για να ξαναδείτε Θεού πρόσωπο. Και ναι, μεν, θα ξανάρθουν νέα μνημόνια μετά την πανδημία, αλλά τώρα έχετε στην Αξιωματική

Αντιπολίτευση καλύτερους ανταγωνιστές. Τα εφαρμόζουν πιο γρήγορα, πιο αποτελεσματικά και με καλύτερο μάρκετινγκ.

Συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μην επιλέξετε να επιστρέψετε για πάντα στην αφάνεια. Είναι στο χέρι σας να σώσετε τους εαυτούς σας. Καταψηφίστε αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως πολίτης προερχόμενη καθαρά από τον κόσμο της μισθωτής εργασίας σας διαβεβαιώνω ότι αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να πεθάνει και αν ψηφιστεί από την Κυβέρνηση πρέπει να την ξεπληρώσει ο λαός με μόνιμο ρεπό για πάντα, ας μη τρομάζουν οι εκπρόσωποι της Κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας από το ενδεχόμενο. Μπορείτε να πάτε να μαζέψετε ελιές ή να έχετε περισσότερο χρόνο με την οικογένειά σας. Αυτό άλλωστε, δεν προτείνει ο κ. Χατζηδάκης στους νεόπτατους πολίτες σε πανελλήνια και τηλεοπτική μετάδοση; Αλλά ξέχασα, το να πει κανείς την αλήθεια είναι λαϊκισμός. Είμαστε από άλλη τάξη, κύριε Χατζηδάκη. Καταψηφίζω το νομοσχέδιό σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας έχει γνωστοποιηθεί, έχουν υποβληθεί ενστάσεις αντισυνταγματικότητας τόσο από τον ΣΥΡΙΖΑ όσο και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Όπως είναι γνωστό, θα μιλήσουν ένας από τους ενισταμένους ως λέγοντες. Έχουν δηλώσει, η κ. Ξενογιαννακοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Λέγων θα είναι ο κ. Μπούγας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία. Στη συνέχεια, θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εφόσον το επιθυμούν, και θα κλείσει ο κύριος Υπουργός.

Η κ. Ξενογιαννακοπούλου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη είναι αντεργατικό, αυταρχικό, αντιδημοκρατικό και κατάφωρα αντισυνταγματικό. Υπάρχει πλήθος διατάξεων -έχουμε υποβάλει το υπόμνημά μας με την ένσταση αντισυνταγματικότητας- που παραβιάζουν το Σύνταγμα. Γιατί το Σύνταγμα με το άρθρο 22 προβλέπει ρητά ότι η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος. Με το ίδιο άρθρο και παράγραφο 2 με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας μετά από ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Η συνδικαλιστική ελευθερία και το δικαίωμα στην απεργία είναι θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων που προστατεύονται με το άρθρο 23 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Τι παραβιάζει και ποιες διατάξεις αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο; Πρώτα απ' όλα, με το άρθρο 58 θεσπίζεται η ατομική σύμβαση εργασίας και με αυτόν τον τρόπο αποκλείονται και υπονομεύονται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Επίσης, με το άρθρο 68 εισάγεται αρνητικό τεκμήριο όσον αφορά τους εργαζόμενους στις πλατφόρμες σε σχέση με τη μισθωτή εργασία. Είναι ρυθμίσεις που παραβιάζουν τόσο την αρχή της ουσιαστικής διαπραγματευτικής ισότητας του άρθρου 4 παράγραφος 1 του Συντάγματος όσο και το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος που προστατεύει την ελευθερία των συμβάσεων, γιατί φυσικά δεν υπάρχει ισοτιμία στη διαπραγμάτευση με ατομική σύμβαση του εργαζομένου απέναντι στην εργοδοσία.

Με όλες αυτές τις ρυθμίσεις αποκλείεται η συλλογική σύμβαση εργασίας. Παραβιάζεται, λοιπόν, κατάφωρα το άρθρο 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος που αναφέρεται ακριβώς στην κατοχύρωση της συλλογικής αυτονομίας.

Δεύτερο σημείο. Το άρθρο 66, που υποτίθεται ότι είναι η προστασία από τις απολύσεις, είναι το άρθρο το οποίο ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα της καταγγελίας. Περιορίζονται όλες εκείνες οι διατάξεις οι οποίες προστάτευαν τον εργαζόμενο από καταχρηστικές και παράνομες απολύσεις. Δηλαδή, εφόσον θα δικαιωνόταν από το δικαστήριο, θα μπορούσε να επαναπροσληφθεί και να λάβει και μισθούς υπερημερίας.

Εδώ έχουμε μία σαφή παραβίαση των άρθρων 26 του Συντάγ-

ματος και 20 του Συντάγματος όσον αφορά την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, σε σχέση δηλαδή με την παρέμβαση του νομοθέτη στη δικαστική εξουσία, διότι ο νομοθέτης παρεμβαίνει στη δικανική κρίση καθώς και του δικαιώματος της έννομης προστασίας.

Επίσης, με το ίδιο αυτό άρθρο για την απελευθέρωση των απολύσεων προβλέπεται ότι σε αγωγή που περιέχει αίτημα για πρόσθετη αποζημίωση δεν μπορεί να σωρεύεται αίτημα για την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την επέλευση των εννόμων συνεπειών της ακυρότητας, εάν τα δύο αιτήματα στηρίζονται στην ίδια ιστορική και νομική βάση. Είναι ένα σημείο, που η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής επισημαίνει, δηλαδή ότι η απαγόρευση σώρευσης επικουρικών αιτημάτων, τα οποία δεν είναι αντιφατικά, εκ των οποίων το κύριο αφορά την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, δεν συμβιβάζεται με το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας ως προς το κύριο αίτημα. Άρα, έχουμε παραβίαση του άρθρου 20 του Συντάγματος.

Πάμε στα άρθρα 82 και 83 και την υποχρεωτική εγγραφή των σωματείων των εργαζομένων στο περιφημο Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων. Εδώ θίγεται ο πυρήνας των δικαιωμάτων.

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την κατανόησή σας, γιατί είναι πάρα πολλά τα άρθρα που πάσχουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν σας διακόπτω.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θίγεται ο πυρήνας των δικαιωμάτων που προστατεύει το Σύνταγμα στο άρθρο 22 παράγραφος 2 και στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 2. Πρόκειται για ωμή επέμβαση του κράτους στη διαδικασία ίδρυσης συνδικαλιστικής οργάνωσης και στη θέσπιση των προϋποθέσεων για την άσκηση της συνδικαλιστικής δράσης που θέτει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Άρθρα 86 και 87, με τα οποία θεσπίζεται ως υποχρεωτική υποχρέωση των σωματείων η ηλεκτρονική εξ αποστάσεως ψηφοφορία. Το καταστατικό των σωματείων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά έκφραση της αυτονομίας, η οποία διασφαλίζεται τόσο από το γενικό δικαίωμα του Συντάγματος, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, που είναι το άρθρο 12, όσο και από τη συνδικαλιστική ελευθερία, άρθρο 23 παράγραφος 1, πολύ περισσότερο που και η ίδια η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής αναφέρει ότι δεν υπάρχουν εχέγγυα ως προς τη μυστικότητα της ψηφοφορίας, τη δυνατότητα -το λέει η έκθεση της επιτροπής- της εργοδοσίας να παρεμβαίνει και να ασκεί πιέσεις και φυσικά για τα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων.

Στον πυρήνα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ανήκει η εσωτερική αυτονομία των συνδικαλιστικών οργανώσεων και το δικαίωμα στο αυτοδιοίκητο, που εδώ παραβιάζεται. Στον πυρήνα, επίσης, της συνδικαλιστικής ελευθερίας ανήκει ο ελεύθερος σχηματισμός συλλογικής βούλησης των μελών μιας γενικής συνέλευσης μέσα από τη φυσική παρουσία και τη ζωντανή διαβούλευση, όπως γίνεται και στη Βουλή, που και εδώ παραβιάζεται. Επίσης, ιδρύεται ξεχωριστός λόγος, πέραν όλων των άλλων, για να κηρυχθεί παράνομη μία απεργία.

Άρθρο 88 παράγραφος 10. Με αυτό το άρθρο καταλύεται η προστασία των προστατευόμενων συνδικαλιστών από την απόλυση και καταργείται η σχετική επιτροπή προστασίας. Υπάρχει παραβίαση του άρθρου 23 του Συντάγματος για την προσπάθεια της συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Και πάμε τώρα στην πιο κατάφωρη παραβίαση απ' όλες. Άρθρα 91, 93, 94 και 95, που στην ουσία καθιστούν το δικαίωμα της απεργίας κενό γράμμα. Εδώ έχουμε παραβίαση του σκληρού πυρήνα των δικαιωμάτων του Συντάγματος, του άρθρου 23 παράγραφος 2, που προστατεύει το δικαίωμα της απεργίας. Και εδώ παραβιάζεται με πάρα πολλούς τρόπους, από διαδικαστικούς λόγους για να κηρυχθεί παράνομη μια απεργία, από την υποχρέωση των συνδικαλιστών ως προς την απεργοσπασία, όταν το Σύνταγμα βάζει τεκμήριο υπέρ της εργασίας φυσικά και

όχι υπέρ της απεργοσπασίας, όταν έχουμε την άσκηση, κατά τις διατάξεις, ψυχολογικής βίας, που αναδείξαμε πριν όλοι οι ομιλητές της Αντιπολίτευσης, γιατί είναι μία έννοια γενική και αόριστη, η οποία στην ουσία έρχεται να φιμώσει και να προκαλέσει διώξεις εναντίον των συνδικαλιστών, η καθιέρωση της εξοντωτικής αστικής ευθύνης αποζημίωσης για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τα μέλη της διοίκησης. Έχουμε αναστολή του δικαιώματος της απεργίας, αν υπάρχει διαπραγματεύση, αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έννοια του συνταγματικού δικαιώματος είναι ότι η απεργία είναι μοχλός πίεσης στις διαπραγματεύσεις. Ταυτόχρονα, έχουμε και για πρώτη φορά προληπτική απαγόρευση απεργίας, καθώς απαγορεύεται στα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια σωματεία να κηρύξουν απεργία για ίδιους λόγους ή παρεμφερείς πρωτοβάθμιας απεργίας, δηλαδή πρωτοβάθμιου σωματείου, που κηρύχθηκε παράνομη.

Θα διαβάσω, γιατί νομίζω ότι αξίζει, γιατί είμαστε πραγματικά στο σκληρό πυρήνα των δικαιωμάτων, τι λέει η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων: Τα άρθρα 91, 93 και 95, θέτουν ακόμα περισσότερα βάρη και νομοθετικούς περιορισμούς στο συνταγματικό δικαίωμα στην απεργία, το οποίο πλέον καθίσταται κενό περιεχομένου, αφού με τους ήδη υπάρχοντες περιορισμούς -χωρίς αυτό το νομοσχέδιο που πλέον δεν αφήνει κανένα περιθώριο, προσθέτω εγώ- το 90% των απεργιών δεν πληρούν τις αυστηρές προϋποθέσεις του νόμου.

Τα άρθρα 96, 98 και 99, παραβιάζουν το άρθρο 22 παράγραφος 2 της συλλογικής αυτονομίας. Με τη νέα ρύθμιση οδηγούνται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου μια σειρά από ζητήματα τα οποία μπορεί να εγερθούν από την πλευρά και των εργαζομένων και των εργοδοτών και μέχρι την έκδοση τελεστικής απόφασης παγώνουν οι διαπραγματεύσεις και αναστέλλεται η κατάρτιση συλλογικής σύμβασης εργασίας. Άρα, έχουμε εδώ πλήρη παραβίαση του άρθρου 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος για τη συλλογική αυτονομία.

Επίσης, με το ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι αν δεν έχουν κωδικοποιηθεί οι όροι προηγούμενης συλλογικής σύμβασης, δεν εφαρμόζονται. Αυτή είναι, όπως καταλαβαίνουμε όλοι, μία πλήρης παραβίαση της συλλογικής αυτονομίας και των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και καταλήγω, κυρίες Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την κατανόηση, με τα άρθρα από το 122 μέχρι το 125 που αφορούν τη μετατροπή του ΣΕΠΕ, την κατάργηση στην ουσία και μετατροπή σε ανεξάρτητη αρχή.

Εδώ έχουμε ουσιαστική κατάργηση του ΣΕΠΕ. Και θα ήθελα να επισημάνω ότι σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 του Συντάγματος, το κράτος έχει την άμεση ευθύνη για την προστασία του δικαιώματος στην εργασία. Και εκεί που το Σύνταγμα αναγνωρίζει στο κράτος την ευθύνη, προκειμένου να προστατεύσει ένα συνταγματικό δικαίωμα, δεν μπορεί να μεταφέρει αυτή την αρμοδιότητα, στην ουσία να παραιτηθεί από αυτή την ευθύνη, χωρίς να υπάρχει αντίστοιχη συνταγματική διαδικασία.

Δηλαδή προκειμένου να γίνει αυτό, όπως έγινε για την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, σας θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπήρξε αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, προκειμένου το κράτος να απεκδυθεί αυτής της υποχρέωσης που είχε να προστατεύει το δικαίωμα προσωπικών δεδομένων.

Επειδή, λοιπόν, και η εργασία, σύμφωνα με το Σύνταγμα και το άρθρο 22 είναι υποχρέωση του κράτους, είναι δικαίωμα που προστατεύεται, δεν μπορεί με απλή νομοθετική διάταξη της Βουλής να ιδρυθεί μία τέτοιου τύπου ανεξάρτητη αρχή.

Πέραν αυτού -και κλείνω με αυτό- σε αυτό συνηγορούν και οι διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, δηλαδή το άρθρο 4 παράγραφος 1 της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας 81, που λέει με σαφήνεια ότι η Επιθεώρηση Εργασίας πρέπει να βρίσκεται υπό την εποπτεία και τον έλεγχο κεντρικής αρχής.

Και θα ήθελα να θυμίσω και για την ιστορία ότι όταν ιδρύθηκαν στη χώρα μας οι αιρετές νομαρχίες στη δεκαετία του 1990 και είχε γίνει η μεταφορά αρμοδιότητας τότε των επιθεωρήσεων εργασίας σε νομαρχιακό επίπεδο, υπήρξε τότε προσφυγή στον Διε-

θνή Οργανισμό Εργασίας, ο οποίος δικαίωσε τότε τη ΓΣΕΕ και υπήρξε νομοθετική ρύθμιση με την οποία επέστρεψαν στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους και για αυτό το πλήθος των κατάφωρων παραβιάσεων του Συντάγματος εμείς θεωρούμε ότι είναι αντισυνταγματικό το νομοσχέδιο και ζητούμε να γίνει δεκτή η ένσταση αντισυνταγματικότητας και συνολικά να καταψηφιστεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος ο κ. Γκιόκας θα υποστηρίξει την ένσταση της αντισυνταγματικότητας.

Παρακαλώ μόνο τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των κομμάτων που έκαναν τις ενστάσεις να μην κάνουν επαναλήψεις στην επιχειρηματολογία που ήδη αναπτύσσεται, για να κερδίσουμε χρόνο.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Είναι τέτοια η επιμονή σας, η πρεμούρα σας να υπηρετήσετε τις απαιτήσεις του κεφαλαίου και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων που δεν διστάζετε να κάνετε κουρελόχαρτο στην κυριολεξία ακόμη και το δικό σας το Σύνταγμα, αποδεικνύοντας τελικά -και αυτό το λέμε όχι για σας, το λέμε για τους εργαζόμενους, για τον λαό που παρακολουθεί, για την κατεύθυνση που πρέπει να έχει ο αγώνας και η πάλη του σήμερα- ότι ακόμη και οι όποιες θετικές διατυπώσεις υπάρχουν σε ένα αστικό Σύνταγμα δεν είναι τίποτα άλλο παρά διακηρύξεις που μπορούν να πεταχτούν στο καλάθι των αχρήστων για να υπηρετηθούν οι ανάγκες αυτού του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος. Αυτό κάνετε σήμερα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο παραβιάζει βάνουσα το άρθρο 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος που κατοχυρώνει τη συλλογική αυτονομία και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και το άρθρο 23 παράγραφος 1 και 2 που κατοχυρώνει τη συνδικαλιστική ελευθερία και το δικαίωμα στην απεργία, δικαίωμα που ήδη έχει υπονομευτεί όλα αυτά τα χρόνια από όλες τις κυβερνήσεις, με αποτέλεσμα οι εννιά στις δέκα απεργίες να κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο που προσθέτει νέα μεγάλα, τεράστια εμπόδια στην άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 22 και 23 του Συντάγματος, δίπλα σε όσα εμπόδια ήδη υπήρχαν από τη νομοθεσία των προηγούμενων κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ. Θυμίζω τους νόμους για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, την υπουργική απόφαση του 2012 που έκανε αρμοδιότητα του Υπουργού Εργασίας τον καθορισμό του κατώτατου μισθού -υπουργική απόφαση του 2012 που έγινε νόμος του ΣΥΡΙΖΑ- όπως επίσης και τον απεργιοκτόνο νόμο του ΣΥΡΙΖΑ για την απεργία στα πρωτοβάθμια σωματεία.

Τα νέα εμπόδια που τίθενται με την ποινικοποίηση ουσιαστικά της απεργίας, με το Ηλεκτρονικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, με τις διώξεις σε βάρος των συνδικαλιστικών στελεχών που έχουν διπλό χαρακτήρα, δίωξη είτε με τη μορφή της απόλυσης για σπουδαίο λόγο -όπως λέτε- είτε με τη μορφή της αστικής ευθύνης, αν αυτοί οι εργαζόμενοι μπουν μπροστά να υπερασπιστούν την απόφαση για μια απεργία, με την αναστολή των διαπραγματεύσεων, αν ασκηθεί αγωγή σε βάρος διαιτητικής απόφασης, με την προληπτική απαγόρευση της απεργίας, δηλαδή με την κατάργηση της δυνατότητας σε δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια όργανα να στηρίζουν την απόφαση της απεργίας μιας πρωτοβάθμιας οργάνωσης, με το προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης παρουσίας και με την ατομική σύμβαση για το ωράριο, όλα αυτά και πολλά άλλα εξασθενίζουν έως εξαφανίζουν τη διαπραγματευτική θέση των εργαζομένων -έστω αυτή που υπήρχε και είχε κατακτηθεί με τον ν. 1264/1982- και μετατρέπουν τη σχέση εργαζόμενου-εργοδότη σε μια απλή ιδιωτική διαφορά.

Αυτή είναι η μεγάλη τομή που γίνεται σήμερα στο Εργατικό Δίκαιο. Δεν μιλάμε πλέον για συλλογικές διαπραγματεύσεις, όπως κατοχυρώνονται από το άρθρο 22, μιλάμε για ένα στημένο παι-

χνίδι με όλα τα όπλα από τη μεριά της εργοδοσίας, μονά-ζυγά υπέρ των εργοδοτών, «κορώνα κερδίζω, γράμματα χάνεις».

Πιο συγκεκριμένα, άρθρο 83 για την καταχώρηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων: Η εγγραφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο Ηλεκτρονικό Μητρώο αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση συνταγματικών τους δικαιωμάτων, όπως είναι η συλλογική διαπραγμάτευση, η υπογραφή συλλογικής σύμβασης, η προκήρυξη απεργίας.

Παρά το γεγονός ότι και σήμερα υπάρχει αυστηρός δικαστικός έλεγχος του συνδικαλιστικού κινήματος από τη συγκρότηση συνδικαλιστικών οργανώσεων, από τη λειτουργία, από τις αρχαιρεσίες, παρά το γεγονός ότι υπάρχει ο ίδιος ο εσωτερικός έλεγχος των οργάνων του συνδικαλιστικού κινήματος από τους ίδιους τους εργαζόμενους-μέλη τους, εσείς έρχεστε να προσθέσετε και το μητρώο, ένα εκτεταμένο δηλαδή ηλεκτρονικό φακέλωμα συνδικατών και συνδικαλισμένων εργαζομένων στα χέρια του κράτους και της εργοδοσίας και μάλιστα αυτό το θεωρείτε ως προϋπόθεση για την άσκηση συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι μια επιχείρηση ανώνυμων μετόχων αν ανώνυμων μετοχών θα μπορεί να παίρνει όποια μέτρα θέλει εναντίον των εργαζομένων, αλλά ένας εργαζόμενος που θα θέλει να αντισταθεί σε αυτά τα μέτρα θα πρέπει να φακελώνεται εφ' όρου ζωής. Αυτό κάνετε!

Με την ηλεκτρονική ψηφοφορία υπονομεύεται η ζωντανή διαδικασία και η λειτουργία των γενικών συνελεύσεων.

Οι γενικές συνελεύσεις των συνδικάτων είναι όργανα, είναι συλλογικά όργανα, δεν είναι πλατφόρμες και social media, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι τέτοιο πράγμα. Είναι όργανα, όπου οι εργαζόμενοι συμμετέχουν συλλογικά, συλλογικά αποφασίζουν, συλλογικά αντιπαρατίθενται και παίρνουν τις αποφάσεις τους.

Στον απεργιοκτόνο νόμο του ΣΥΡΙΖΑ προσθέτετε, λοιπόν, και την ηλεκτρονική ψηφοφορία, με αποτέλεσμα ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα να τίθεται σε αμφισβήτηση ακόμη και για τεχνικούς λόγους. Σε μια νόμιμη γενική συνέλευση, όπου η απόφαση λαμβάνεται με την προβλεπόμενη απαρτία, λαμβάνει χώρα μυστική ψηφοφορία, η απόφαση μπορεί να πάρει μόνο από το γεγονός της έλλειψης δυνατότητας συμμετοχής λόγω βλάβης του δικτύου.

Προστασία του δικαιώματος στην εργασία: Με τη νέα ρύθμιση η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει απεργία υποχρεούται να προστατεύει το δικαίωμα των εργαζομένων οι οποίοι δεν συμμετέχουν στην απεργία, την απεργιοσπασία δηλαδή και να παρέχει αυτή χωρίς εμπόδιο και ιδίως χωρίς την άσκηση σωματικής και ψυχολογικής βίας. Με αυτή τη ρύθμιση η συνδικαλιστική οργάνωση καθίσταται υπόλογη για πράξεις τρίτων, ακόμη και προβλεπόμενες, με συνέπειες καταλυτικές για το απεργιακό δικαίωμα.

Εισάγετε την αντικειμενική ευθύνη. Και σε ποιο άλλο νομοσχέδιο το κάνατε αυτό; Το κάνατε στο νομοσχέδιο για τις συναθροίσεις. Δηλαδή, πρωτοπόροι εργαζόμενοι, συνδικαλιστές θα σέρνονται στα δικαστήρια, θα εξοντώνονται ηθικά και οικονομικά επειδή μπήκαν μπροστά να περιφρουρήσουν το δικαίωμά τους στην απεργία.

Άρθρα 94 και 95: Αναστέλλεται η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας όσο διαρκούν οι διαπραγματεύσεις και ο δημόσιος διάλογος. Ενώ με το άρθρο 95 για το προσωπικό ασφαλείας και το προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας στην ουσία μετατρέπετε για αυτούς τους χώρους την απεργία σε μια συμβολική πράξη. Παραβιάζετε ακόμη και το άρθρο 23 του Συντάγματος για αυτές τις επιχειρήσεις -μία αρνητική διάταξη του Συντάγματος- το οποίο λέει ότι οι περιορισμοί δεν μπορούν να φτάνουν ως την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας ή την παρεμπόδιση της νόμιμης άσκησής τους.

Με τα άρθρα 96 ως 99, μπορούν να εγερθούν νομικά ζητήματα για προσβολή διαιτητικών αποφάσεων και να ανασταλεί η ισχύς υπογεγραμμένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Γίνεται, δηλαδή, κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 22 παράγραφος 2 που

προστατεύει τη συλλογική αυτονομία, καθώς στερεί τους εργαζόμενους από την εφαρμογή συλλογικής ρύθμισης των όρων αμοιβής και εργασίας.

Τελειώνω με τα άρθρα 59 και 63, διευθέτηση και εξαιρέσεις από την υποχρεωτική ανάπαυση κατά την Κυριακή και τις ημέρες αργίας. Στο άρθρο 22 του Συντάγματος προβλέπεται ότι με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Πλέον δίπλα στον κατώτατο μισθό -που ήδη καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας- και τα ζητήματα του ωραρίου και του χρόνου εργασίας θα εξαιρούνται των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των συλλογικών συμβάσεων. Και τι θα μένει πλέον να ορίζουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και οι συλλογικές συμβάσεις, όταν τα δύο βασικά ζητήματα, ο κατώτατος μισθός και το ωράριο θα μπορούν να καθοριστούν είτε με απόφαση του Υπουργού είτε με ατομική σύμβαση;

Τελειώνω με το εξής: Αυτές τις μέρες προκλήθηκαν μεγάλες αντιδράσεις -και σωστά- για ένα συνέδριο, κύριε Υπουργέ, για ένα συνέδριο σκοταδισμού, διαφόρων εμπόρων στο χώρο της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, δήθεν για το ζήτημα της υπογονιμότητας με καλεσμένο το μισό Υπουργικό Συμβούλιο, διάφορους σελέμπριτι, παπάδες και ούτω καθεξής. Για πείτε, λοιπόν, πώς προστατεύεται η οικογενειακή ζωή, η μητρότητα, τα παιδιά που υποτίθεται προστατεύει το άρθρο 21 του Συντάγματος, όταν καταργούνται τα όρια μεταξύ οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, όταν καταργείται ο ελεύθερος χρόνος, όταν ελαστικοποιείται ακόμη και η ελαστική μερική απασχόληση και όταν καταργείται η κυριακάτικη αργία;

Τι αποδεικνύουν όλα αυτά; Αποδεικνύουν όχι μόνο τον αντεργατικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου -αυτό είναι δεδομένο και το αναγνωρίζουν όλοι-, αλλά αποδεικνύουν την υποκρισία της δημοκρατίας σας ότι μιλάμε για μια ωμή, κυνική και απροκάλυπτη δικτατορία του κεφαλαίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Γκιόκα.

Εκ μέρους των αντιλεγόντων παρακαλείται ο κ. Μπούγας από τη Νέα Δημοκρατία να λάβει τον χρόνο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τείνει να γίνει κοινοβουλευτικό έθιμο να υποβάλλετε εκ μέρους της Αντιπολίτευσης ένσταση αντισυνταγματικότητας πριν τη συζήτηση σημαντικών νομοσχεδίων. Και είναι κοινοβουλευτικό έθιμο -νομίζω- κανένα από τα κόμματα, τα οποία κατέθεσαν τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, δεν μπόρεσε με επάρκεια να υπερασπιστεί τις ενστάσεις που κατέθεσε. Άλλωστε, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής σε μια έκθεσή της πενήντα εννέα σελίδων δεν κάνει νύξη για τη αντισυνταγματικότητα καμιάς από τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Όσο για τις παρατηρήσεις της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, αυτές νομίζω ότι έχουν περισσότερο πολιτικό παρά επιστημονικό χαρακτήρα.

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ περισσότερο χρόνο από πέντε λεπτά, διότι είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω συνολικά επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας.

Ξεκινώντας, λοιπόν, να απαντώ επί των συγκεκριμένων άρθρων που υποτίθεται ότι είναι αντισυνταγματικά στο νομοσχέδιο, πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας υπενθυμίσω μία συνταγματική αρχή, την αρχή της τυπικής ισοδυναμίας των συνταγματικών διατάξεων. Αυτό σημαίνει ότι κανένα συνταγματικό αγαθό δεν έχει προβάδισμα έναντι άλλου συνταγματικού αγαθού. Προστατεύεται μεν η απεργία αλλά προστατεύεται και η εργασία. Προστατεύεται η συνδικαλιστική ελευθερία, όμως προστατεύεται και η ανάπτυξη της προσωπικότητας και της οικονομικής ζωής. Αυτά δεν πρέπει να τα λησμονείτε και θα πρέπει, όταν μιλάμε για την συνταγματικότητα ή μη συγκεκριμένων διατάξεων, να έχετε υπ' όψιν σας την συστηματική ερμηνεία των διατάξεων του Συντάγματος.

Ξεκινώ τώρα να απαντώ ένα προς ένα στα άρθρα.

Στο άρθρο 83, προβάλλεται η ένσταση αντισυνταγματικότητας διότι δεν μπορεί, κατά την άποψη της Αντιπολίτευσης, να εξαρτάται η άσκηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων από την εγγραφή

στο γενικό μητρώο. Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λησμονείτε ότι με το υφιστάμενο δίκαιο, τον ν. 1264/1982, προβλέπεται η εγγραφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο βιβλίο του σωματείου. Κι αυτό γιατί συμβαίνει; Διότι είναι προϋπόθεση να αποκτήσει η συνδικαλιστική οργάνωση νομική προσωπικότητα, κατά το άρθρο 83. Τι αντικαθιστάμε, λοιπόν; Αντικαθίσταται το βιβλίο των πρωτοδικείων με το γενικό μητρώο.

Αναλογιστείτε: Κάτι ανάλογο δεν γίνεται και με το ΓΕΜΗ; Ισχυρίζεται εκεί κανείς ότι υπάρχει πρόβλημα συνταγματικότητας στη διάταξη, η οποία προβλέπει την εγγραφή των επιχειρήσεων στο ΓΕΜΗ προκειμένου να αποκτήσουν νομική προσωπικότητα; Και, βεβαίως, η επικαιροποίηση των στοιχείων είναι μία διαδικασία η οποία πρέπει να γίνει προκειμένου να υπάρχει για τους εργαζόμενους, για την πολιτεία, για τα συνδικάτα, καθαρή εικόνα των μελών και του τρόπου λειτουργίας. Η προστασία των συνδικαλιστικών οργανώσεων αποτελεί βασική υποχρέωση της πολιτείας και σ' αυτήν την υποχρέωση της έρχεται να ανταποκριθεί η διάταξη για την οποία εσείς υποβάλλατε ένσταση αντισυνταγματικότητας.

Έρχομαι στα άρθρα 86 και 87, για την πρόβλεψη δυνατότητας συμμετοχής στην γενική συνέλευση εξ αποστάσεως. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, αν προσεκτικά διαβάσετε αυτήν τη διάταξη, παρέχεται το δικαίωμα στους εργαζόμενους διαζευκτικά, δηλαδή, είτε να συμμετέχουν με φυσική παρουσία είτε να επιλέξουν την εξ αποστάσεως συμμετοχή τους στην ψηφοφορία ή στη διαδικασία της γενικής συνέλευσης. Άρα, λοιπόν, ελευθερία παρέχεται στον εργαζόμενο. Ο ίδιος επιλέγει. Έχει το δικαίωμα της επιλογής είτε να συμμετέχει αυτοπροσώπως είτε να συμμετέχει και να ψηφίζει εξ αποστάσεως. Τι πρέπει να κάνει το σωματείο; Το αυτονόητο, να του διασφαλίζει, σε περίπτωση που έχει επιλέξει την εξ αποστάσεως συμμετοχή, το αδιάβλητο της ψηφοφορίας. Δηλαδή το σωματείο έχει την ευθύνη, όπως πρέπει να γίνεται, για να διασφαλίζει τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή στα μέλη του και η συμμετοχή αυτή να γίνεται χωρίς σωματική ή ψυχολογική βία, κάτι που, δυστυχώς, συμβαίνει. Στην συζήτηση, στην επιτροπή της Βουλής αναφέρθηκαν συγκεκριμένα παραδείγματα, αλλά δεν θέλω να αναλώσω χρόνο για να τα επαναλάβω.

Πάμε στο άρθρο 53, για την απαγόρευση ψυχολογικής βίας σε όσους επιθυμούν να εργαστούν. Η Αντιπολίτευση εστιάζει στην παράγραφο 1 του άρθρου 93 θεωρώντας ότι τάχα είναι υπερβολικό και αντισυνταγματικό να απαγορεύεται η ψυχολογική βία κατά των εργαζομένων που θέλουν να δουλέψουν επειδή -άκουσα να ισχυρίζονται οι ομιλητές- δεν μπορεί να προσδιοριστεί η έννοια της ψυχολογικής βίας. Δηλαδή εάν τα μέλη της διοίκησης ενός σωματείου πουν στον εργαζόμενο που θέλει να δουλέψει: «Θα δεις τι θα πάθεις. Θα σου δείξουμε εμείς. Θα το βρεις μπροστά σου αυτό το οποίο κάνεις», είναι «γκρίζα ζώνη» κατά την Αντιπολίτευση και...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν το πει ο εργοδότης δεν είναι βία; Τότε είναι αγάπη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ πολύ μην διακόπτετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Εσείς με αυτά που λέτε, κύριοι συνάδελφοι, υπονομεύετε το επιχειρημά σας. Μην το κάνετε αυτό! Υπονομεύετε το ίδιο το επιχειρημά σας. Ακούστε την αιτιολογία, όπως εγώ σας άκουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστηκαν οι λέγοντες, θα ακουστεί και ο αντιλέγων και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έννοια της ψυχολογικής βίας είναι μια έννοια που ορθά δεν προσδιορίζεται εννοιολογικά στον νόμο, αλλά αφήνεται στη νομολογία των δικαστηρίων και υπάρχει θαφιλής νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων σχετικά με την έννοια της ψυχολογικής βίας. Αφήνεται, λοιπόν, στα δικαστήρια να προσδιορισθεί.

Επίσης, εάν ανατρέξετε στη σχετική νομολογία, θα δείτε τη νομολογιακή διακύμανση, σχετικά με την απλή προτροπή, την έντονη προτροπή ή την ψυχολογική βία.

Αυτά, λοιπόν, στον νομικό μας κόσμο, στο δίκαιο το ελληνικό,

έχουν ήδη αποσαφηνιστεί.

Επίσης, η διάταξη αυτή του νομοσχεδίου, την οποία επικαλείστε, ανταποκρίνεται ουσιαστικά στο περιεχόμενο και στο πνεύμα του άρθρου 22 παράγραφος 1, που καθιερώνει το δικαίωμα για την εργασία. Σας υπενθυμίζω τη διάταξη: «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος». Επίσης, ανταποκρίνεται και στη διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 1 και αυτή πρέπει να τη θυμάστε κάθε φορά που υποβάλλετε ένσταση αντισυνταγματικότητας. «Καθένας έχει το δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας». Έχει, λοιπόν, το δικαίωμα και αυτός που εσείς ονομάζετε «απεργοσπάστη» να εργαστεί. Απεργοσπάστες, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, είναι αυτοί που πληρώνονται για να απεργούν, όχι αυτοί που ασκούν το δικαίωμά τους στην εργασία. Θα πρέπει κάποτε επιτέλους να ξεκαθαρίσετε και εσείς τους όρους και να τους προσδιορίσετε εννοιολογικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Σοφία μεγάλη είπες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν έρχονται τα πούλμαν με τους απεργοσπάστες δεν πληρώνονται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Είναι πολύ ενδιαφέρον ο διάλογος με την Αριστερά γι' αυτές τις έννοιες, δυστυχώς, όμως, ο χρόνος είναι αμελίκτος.

Προβάλλετε, επίσης, ότι η διάταξη στο άρθρο 95 είναι αντισυνταγματική, όταν μια πρωτοβάθμια επιχειρησιακή ή κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση κηρύξει απεργία, η απεργία αυτή κριθεί με απόφαση του δικαστηρίου παράνομη και μετά ταύτα, η δευτεροβάθμια ή η τριτοβάθμια οργάνωση έρχεται να «υιοθετήσει», επαναπροκηρύσσοντας την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, την απεργία.

Τι μας λέει η Αντιπολίτευση με την ένστασή της; Μας λέει ότι με τη διάταξη αυτή περιορίζουμε -τάχα- το δικαίωμα μιας δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης να κηρύξει απεργία. Δεν γίνεται -λέει- να περιορίζεται το δικαίωμα αυτό εξαιτίας τυπικών παραλείψεων. «Τυπικές» παραλείψεις βαφτίζει η Αντιπολίτευση δύο ουσιαστικές προϋποθέσεις για την κήρυξη της απεργίας. Μία προϋπόθεση είναι ότι η απεργία δεν προκηρύσσεται από τη γενική συνέλευση, όπως πρέπει σύμφωνα με τον νόμο, ή από την πλειοψηφία των εργαζομένων και δεν τηρείται η προθεσμία, η οποία προβλέπεται από τον νόμο. Αυτές χαρακτηρίζονται ως τυπικές προϋποθέσεις.

Εάν οι συνάδελφοι έκαναν τον κόπο ν' ανατρέξουν στη νομολογία των δικαστηρίων πριν καταθέσουν την ένστασή τους, θα διαπίστωναν ότι τα δικαστήρια τις θεωρούν τις προϋποθέσεις αυτές κανόνες δημοσίας τάξεως, δηλαδή κανόνες και αρχές ηθικού πολιτικού, πολιτειακού χαρακτήρα που διέπουν τον βιοτικό ρυθμό της χώρας.

Έχω, κύριε Πρόεδρε -και θα τα καταθέσω στα Πρακτικά- δύο πρόσφατες αποφάσεις ελληνικών δικαστηρίων. Είναι η 892/2019 του Εφετείου Θεσσαλονίκης και τη 258 του Εφετείου Πειραιώς.

Καταθέτω για τα Πρακτικά αυτές τις δύο αποφάσεις, για του λόγου το αληθές, δηλαδή δεν πρόκειται για τυπικές προϋποθέσεις, αλλά για προϋποθέσεις που αφορούν -επαναλαμβάνω- στη δημόσια τάξη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπούγας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν κανείς ήθελε να προσεγγίσει από άποψη συνταγματικότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ισχύουσα ρύθμιση, που δίνει τη δυνατότητα στη δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια οργάνωση να υιοθετήσει και να επαναπροκηρύξει απεργία με αυτή που εισηγάται το νομοσχέδιο, θα έλεγε ότι προβληματική και αντισυνταγματική είναι μάλλον η ισχύουσα διάταξη, διότι δίδεται η δυνατότητα σε μία δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση να καταργήσει, ουσιαστικά, να θέσει εκ ποδών μία απόφαση δικαστηρίου, η οποία έχει εκδοθεί. Δηλαδή, ανατρέπονται οι έννομες συνέπειες μιας αποφάσεως δικαστικής με την παρέμβαση των συνδικαλιστικών οργάνωσεων.

Επίσης, για το άρθρο 95, κύριε Πρόεδρε, σχετικά με την ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία, στην ένσταση προβάλλεται ότι ο καθορισμός ποσοστού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, ουσιαστικά, καταργεί το δικαίωμα για απεργία. Για να δούμε, όμως, τι λέει το άρθρο 23 του Συντάγματος; Λέει ότι το δικαίωμα προσφυγής σε απεργία των δημοσίων υπαλλήλων και του προσωπικού κάθε μορφής επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας που η λειτουργία τους έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου υπόκειται στους συγκεκριμένους περιορισμούς που ρυθμίζει ο νόμος. Δηλαδή, αφήνεται στον κοινό νομοθέτη η κατάσταση των περιορισμών για τη μη καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της απεργίας.

Το σχέδιο νόμου, ορίζει, λοιπόν, με βάση αυτήν τη συνταγματική πρόβλεψη, ότι θα πρέπει να διασφαλίζεται η παροχή του 1/3 παρεχόμενης υπηρεσίας, όταν πρόκειται για εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Το ποσοστό αυτό μπορεί να μειωθεί ανάλογα με υπουργική απόφαση. Πρόκειται για ένα ποσοστό, το οποίο κατά την κοινή πείρα διασφαλίζει μια στοιχειώδη εξυπηρέτηση των βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, χωρίς όμως να καταργεί επί της ουσίας το δικαίωμα της απεργίας. Και εδώ, τι κάνει ουσιαστικά ο νομοθέτης; Έρχεται να δημιουργήσει την ισορροπία μεταξύ της άσκησης του δικαιώματος και της καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος. Δεν μπορεί -και δεν μπορεί με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 25- ένα δικαίωμα, όπως αυτό της απεργίας, να στρέφεται κατά του κοινωνικού συνόλου γενικά και να μην διασφαλίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις λειτουργίας της κοινωνικής και οικονομικής ζωής. Κάποτε θα πρέπει να απαλλαγείτε και εσείς από αυτά τα ιδεοληπτικά στερεότυπα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, έρχομαι στα άρθρα 102 κι επόμενα του νομοσχεδίου. Η Αντιπολίτευση προβάλλει με τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε ότι οι διατάξεις για την ανεξαρτησία της Επιθεώρησης Εργασίας παραβιάζουν -τάχα- το άρθρο 22 του Συντάγματος. Η ένσταση αυτή δεν έχει την παραμικρή νομική βάση. Στηρίζεται στην εσφαλμένη θεώρηση ότι οι ανεξάρτητες αρχές, χωρίς νομική προσωπικότητα, όπως είναι η ΑΑΔΕ ή η Εθνική Αρχή Διαφάνειας, δεν αποτελούν κράτος, δεν είναι δημόσιο.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ήδη απαντηθεί με νόμο του ΣΥΡΙΖΑ του 2014. Σας υπενθυμίζω ότι είναι ο ν.4270/2014, ο οποίος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Δείτε το λίγο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Συγγνώμη.

Το παίρνω πίσω. Έχει απαντηθεί, λοιπόν, με νόμο. Δεν είναι του ΣΥΡΙΖΑ.

Εσείς, όμως, κύριοι συνάδελφοι, αφήσατε να είναι σε ισχύ αυτός ο νόμος, όσο χρόνο κυβερνήσατε. Επομένως, δεν μπορείτε να παραπονιέστε, διότι κι εσείς είστε υπαίτιοι διά παραλείψεως.

Επομένως, για να επανέλθω σε αυτά, τα οποία έλεγα, είναι ο ν.4270/2014, που στο άρθρο 14 παράγραφος 1 οριοθετεί τον δημόσιο τομέα, αναφέροντας ότι κεντρική διοίκηση ή δημόσιο κράτος περιλαμβάνει την Προεδρία Δημοκρατίας, τα Υπουργεία και τις αποκεντρωμένες διοικήσεις, καθώς και τις ανεξάρτητες αρχές που δεν έχουν νομική προσωπικότητα, όπως είναι η αρχή, η οποία θεσπίζεται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Άλλωστε, η αρχή αυτή ενώπιον των δικαστηρίων, εφόσον δεν έχει νομική προσωπικότητα, να ξέρετε ότι παρίσταται και εκπροσωπείται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Επομένως, και σε αυτή τη διάταξη δεν υπάρχει τίποτα μεμπτό. Υπάρχει η διάταξη του νόμου, την οποία σας προανέφερα, που ορίζει ότι πρόκειται για κράτος. Άρα, δεν έχουμε καμμία συνταγματική αντινομία, όπως εσείς την εμφανίσατε. Υπάρχει και πρόσφατη απόφαση -επειδή θέλω πάντα να έχω αναφορές στη νομολογία όταν μιλώ για ενστάσεις αντισυνταγματικότητας- της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είναι η υπ' αριθ. 698/2020 που λέει ακριβώς ό,τι λίγο πριν είπα.

Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπούγας καταθέτει

για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, επειδή θέλω για την πληρότητα της απάντησής μου να απαντήσω και στις αιτιάσεις για το άρθρο 66 του ΣΥΡΙΖΑ, εδωμάς μας λένε ότι είναι αντισυνταγματικό επειδή δεν υπάρχει δυνατότητα σώρευσης του αιτήματος αναγνώρισης της ακυρότητας της καταγγελίας με το αίτημα της καταβολής των μισθών που προβλέπεται, στις περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος, για να μην τις επαναλάβω. Εδώ, δεν υπάρχει καμία απολύτως αντισυνταγματικότητα. Για την πληρότητα -επαναλαμβάνω- της τοποθέτησης και της απάντησης, πρέπει να αναφέρω και την επιφύλαξη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Όμως, η Επιστημονική Υπηρεσία δεν αναφέρεται σε αντισυνταγματικότητα. Μιλάει μάλλον για τη δικονομική ορθότητα του δικογράφου της αγωγής. Να δούμε τα πράγματα τεχνικά, για να απαντήσουμε αν υπάρχει αντισυνταγματικότητα.

Τι μπορεί να κάνει ένας εργαζόμενος; Ένας εργαζόμενος μπορεί να προσφύγει στο δικαστήριο με αγωγή. Και τι μπορεί να πει με την αγωγή του; Μπορεί να ισχυριστεί είτε ότι απολύθηκε για τους λόγους τους γνωστούς που μέχρι σήμερα ισχύουν και να ζητήσει την επαναπρόσληψή του ή επικουρικά να πει: «Αν αναγνωρίσει το δικαστήριο ότι δεν απολύθηκα για τους λόγους που αναφέρω στην κύρια βάση της αγωγής, να αναγνωριστεί ότι απολύθηκα για λόγους που αφορούν τις διατάξεις του νομοσχεδίου που αναφέρει το άρθρο 66. Γι' αυτόν τον λόγο, ζητώ να μου επιδικαστούν τρεις μισθοί υπερημερίας επιπλέον».

Αυτό, όμως, είναι απολύτως θεμιτό. Ο ίδιος ο εργαζόμενος έχει κάνει την επιλογή του. Και εδώ δεν απαγορεύεται η επικουρικότητα. Η επικουρικότητα απαγορεύεται μόνο όταν έχουμε την ίδια ιστορική και νομική βάση της αγωγής.

Κατά συνέπεια, όχι μόνο δεν υφίσταται πρόβλημα αντισυνταγματικότητας, αλλά θα έλεγα ότι είναι νομοτεχνικά άρτια η διάταξη του άρθρου 66, διότι προβλέπει τα δικαιώματα του ενάγοντος και του εναγομένου κατά τρόπο τέτοιο που να θεωρείται δικονομικά ορθός.

Δυστυχώς, ο χρόνος δεν μου επιτρέπει περισσότερη ανάπτυξη των επιχειρημάτων για τη συνταγματικότητα των διατάξεων.

Κλείνοντας, όμως, θα ήθελα να πω, κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Δεν μπορείτε να κρύβεστε πίσω από ενστάσεις δήθεν αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου. Είστε υποχρεωμένοι να λάβετε καθαρή θέση επί της ουσίας των διατάξεων. Δεν σας κρίνει εδώ ο κρατικοδίαιτος συνδικαλισμός. Σας κρίνουν οι εργαζόμενοι με τις πραγματικές τους ανάγκες και σας κρίνει, επίσης,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

...και η κοινωνία. Σε αυτή θα λογοδοτήσετε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ να απορριφθούν ως αβάσιμες οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας που κατέθεσαν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ.

Θα μιλήσουν τώρα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Θα ξεκινήσουμε από το μικρότερο κόμμα και θα πάμε στο μεγαλύτερο. Εάν, όμως, βιάζεται κάποιος κοινοβουλευτικός, μπορεί να προταθεί. Συνηθίζουμε, όμως, να πηγαίνουμε από τα μικρότερα κόμματα στα μεγαλύτερα. Η σειρά, βέβαια, αλλάζει. Εννοείται. Δεν είναι απαγορευτικό.

Ο κ. Γρηγοριάδης έχει τον λόγο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, κατά τη γνώμη μας στο ΜέΡΑ25 δεν χωράει η παραμικρή, πραγματικά, αμφιβολία, ότι τόσο η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για όλο και περισσότερους κλάδους... Δεύτερον θα μου πείτε αυτό. Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα με τη σειρά.

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου που φέρνετε για ψήφιση, κύριε Χατζηδάκη, σήμερα -και όχι εσείς, η Κυβέρνηση «Μητσοτάκης Κυριάκος Α.Ε.»- το φέρνει καταστρατηγούν, κατά τη γνώμη μας, ευθέως, ασφαλώς, το Σύνταγμα της χώρας όσον αφορά τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που είναι κάτι πρωτοφανές για

όλη την Ευρώπη, όσον αφορά τα δικαιώματα της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της απεργίας, τα οποία καταστρατηγούνται και η απεργία γίνεται ένα τόσο δύσκολο πράγμα που αγγίζει τα όρια του αδυνάτου, όσον αφορά στην κατάργηση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας μέσω της μετατροπής του σε δήθεν Ανεξάρτητη Αρχή, μια τόσο Ανεξάρτητη Αρχή που όλο το ΔΣ της θα ορίζεται από στελέχη των Υπουργείων σας, όσον αφορά τις διατάξεις που αφορούν στο διακεκομμένο υποχρεωτικό ωράριο για τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης όπως και όποτε το επιθυμήσει ο εργοδότης τους, όσον αφορά σε ένα τεράστιο μέρος του νομοσχεδίου σας.

Κοιτάτε, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του ΣΥΡΙΖΑ έχουμε να πούμε τα εξής: Είναι φανερό ότι ολόκληρο το παρόν νομοσχέδιο διαπνέεται από μία βασική, κατά τη γνώμη μας εντελώς ιδεοληπτική θέση, μία θέση, μάλιστα, που προωθείται ως αναπόδραστη τάχα, την περίφημη θέση υπέρ της ανταγωνιστικότητας. Η ανταγωνιστικότητα είναι το παν για την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας.

Πρόκειται, κατ' αρχάς, για μία αντίληψη, η οποία, βεβαίως, θέλει το κεφάλαιο, δηλαδή τα συμφέροντα της εργοδοσίας -και προσοχή, για να μην παρεξηγούμαστε, όχι οποιασδήποτε εργοδοσίας, όχι της εργοδοσίας του μικρομαγαζάτορα, αλλά των μεγάλων- να τηρούνται και να προηγούνται των συμφερόντων των εργαζομένων. Η ευημερία του κεφαλαίου, δηλαδή, προηγείται της ευημερίας των ανθρώπων. Αυτή είναι, με μία λέξη, η διαβόητη ανταγωνιστικότητά σας.

Αυτό ακριβώς, κύριε Πρόεδρε, ενισχύει περαιτέρω, κατά τη γνώμη μας, η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη με το παρόν νομοσχέδιο. Καταρρακώνει τα εργασιακά δικαιώματα στη βάση της δήθεν ανταγωνιστικότητας, η εργοδοσία αποκτά τεράστια και πολύ περισσότερα δικαιώματα από τους εργαζόμενους, τα δικαιώματα των οποίων περικόπονται. Θεσμοθετείται το δικαίωμα στην απεργοσπασία, η εργασία έτσι ρευστοποιείται και καταργείται κάθε συνταγματική επιταγή, τελικά, προστασίας της ίδιας της εργασίας.

Κύριε Πρόεδρε, συνεπώς, εμείς ως ΜέΡΑ25 υπερψηφίζουμε όλες τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας. Ωστόσο, επιθυμούμε να υπενθυμίσουμε στους όψιμους τιμητές της συνταγματικής νομιμότητας -δεν κρύβομαι πίσω από το δάκτυλό μου, εννοώ την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, υπήρξε η κυβέρνηση του τρίτου και του τέταρτου μηνονίου- καθώς υπερψηφίζουμε την πρότασή σας περί αντισυνταγματικότητας, το εξής: Αγαπητοί πρώην σύντροφοι, το ιδεολογικό δόγμα της ανταγωνιστικότητας που κάποτε σήμερα τόσο βάνουσα το Σύνταγμά μας, δεν έρχεται τώρα, ούτε γεννήθηκε χθες με το παρόν σχέδιο νόμου αλλά διατρέχει κάθε λέξη καθενός από τα μνημόνια που ψηφίστηκαν από το 2010 μέχρι και σήμερα, για να είμαστε εξηγημένοι.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Γρηγοριάδη, και για την τήρηση του χρόνου.

Ο κ. Κωνσταντίνος Χήτας από την Ελληνική Λύση έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ένα αρχαίο γνωμικό λέει, απλά γαρ εστί της αληθείας έπη. Δηλαδή, δεν χρειάζεται κανείς να πει πολλά πράγματα για οφθαλμοφανή πράγματα. Δεν χρειάζονται λόγια, λόγια, ούτε να φάμε το χρόνο μας εδώ μέσα. Και επειδή σεβόμαστε τη διαδικασία και επειδή θα κλείσουμε εδώ τρεις μέρες, θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Ποια είναι τα οφθαλμοφανή; Πρώτον, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο έκτρωμα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία επ' αυτού. Ξέρετε, κύριε Χατζηδάκη, όταν τελείωσε το δημιουργημά τους ένας δόκτωρ -μπορεί να έχετε δει το έργο, να έχετε διαβάσει και το βιβλίο, δεν ξέρω- ο Φράνκενσταϊν, είπε, «δημιούργησα ένα τέρας». Πραγματικά αυτό είναι ένα νομοσχέδιο-τέρας, με διάφορα κομμάτια δεξιά και αριστερά και το αποτέλεσμα είναι τερατώδες. Φοβάμαι μη δούμε στην πράξη, στην εφαρμογή του.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Ένα θα πω μόνο για τη Νέα Δη-

μοκρατία, γιατί αυτό ακουμπάει πάρα πολύ -και πρέπει να το ακούσουν και οι ψηφοφόροι σας- το DNA του κόμματός σας, γιατί, κύριε Υπουργέ, όλα τα συζητάμε. Πολλές διατάξεις, τα πάντα. Ένα πράγμα, όμως: Είναι η πρώτη φορά από καταβολής της Νέας Δημοκρατίας, από το 1974, που το φιλελεύθερο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις. Αυτό είναι τεράστιο θέμα και συγκρούεται με την ιδεολογία σας γενικότερα.

Πάμε παρακάτω. Δεύτερο οφθαλμοφανές: Πρόκειται περί ακραίας πολιτικής εκμετάλλευσης του θέματος από τα κόμματα της Αριστεράς. Ξέρετε, μας δημιουργείται η αίσθηση κάποιες στιγμές, ότι στην κοινωνία υπάρχουν κάποια θέματα για τα οποία κάποιο κόμμα είναι ταγμένο. Θαρρείς ότι οι άλλοι δεν έχουν δικαίωμα να μιλήσουν για αυτά. Αυτό είναι θέμα της Αριστεράς. Τι είναι εδώ; Αυτό είναι θέμα της Δεξιάς. Δεν υπάρχουν δεξιά, αριστερά θέματα. Υπάρχει λογική. Και όταν επιστρατεύουμε την πολιτική λογική, θα πρέπει κάποια στιγμή τα κόμματα να συμφωνούμε.

Ερώτηση: Τι θα κάνει η Ελληνική Λύση στην ένσταση αντισυνταγματικότητας του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ; Είμαι σίγουρος -και είμαστε σίγουροι, γιατί το αποδείξατε στην πράξη- ότι τις τέσσερις φορές που κατέθεσε ένσταση αντισυνταγματικότητας η Ελληνική Λύση, παρά το ότι συμφωνούσατε, δεν υπερψηφίσατε. Ε, μην πάθετε και τίποτα αν έρθετε μαζί μας! Λες κι αν πάτε με τη λογική καμιά φορά, κάτι θα πάθετε.

Πότε θα ξεπεράσουμε αυτές τις πολιτικές και ιδεολογικές αγκυλώσεις; Εμείς θα πούμε «ναι» και αυτή τη φορά. Και άλλες φορές έχουμε πει. Και έχουμε την πολιτική ανδρεία και το σθένος να το παραδεχθούμε. Θα πούμε «ναι». Όταν, όμως, καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας για την κύρωση της Συμφωνίας με την Ιταλία για καθορισμό ΑΟΖ, μειωμένη επήρεια για την πατρίδα μας, είπατε όχι όλα τα κόμματα. Όταν καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας για τη Συμφωνία με την Αίγυπτο, που ισχύουν τα ίδια -μειωμένη επήρεια για την πατρίδα μας- είπατε όχι. Όταν καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας κατά του πτωχευτικού νόμου, που θα πετάξει τους Έλληνες έξω από τα σπίτια τους, κι εκεί είπατε όχι, ενώ είναι λογικοφανή και λογικά όσα λέμε. Και λογικά και λογικοφανή! Είπατε όχι. Γιατί; Μη συρθούμε, όμως, πίσω από την Ελληνική Λύση.

Εμείς ούτε συρθούμε, ούτε τίποτε. Εμείς είμαστε με τη λογική. Και όταν καταθέσαμε προχθές ένσταση αντισυνταγματικότητας κατά του ψηφιακού πιστοποιητικού, το φακέλωμα των Ελλήνων, ενώ συμφωνούσατε πάλι οι περισσότεροι, είπατε όχι πάλι.

Ε, λοιπόν, εμείς σας αποδεικνύουμε ότι δεν έχουμε τέτοια κωλύματα. Θα πούμε «ναι» εδώ. Όμως, θα πρέπει και εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ να το δείτε λίγο. Αυτό δεν ξέρω πώς λέγεται. Θα πρέπει να λέγεται «πολιτικό διπολικό σύνδρομο». Δείτε το λίγο, γιατί λησμονείτε κάτι. Εγώ γιατρός δεν είμαι. Η γιατρός μας εκεί είναι. Εγώ, όμως, το ερμηνεύω ως πολιτικό διπολικό σύνδρομο. Έχετε κυβερνήσει. Το ξεχνάτε. Είσατε σε ένα βέρτιγκο πολιτικό. Δηλαδή, σε πράγματα τα οποία μπορεί να έχετε ψηφίσει και εσείς οι ίδιοι, τώρα αντιτίθεστε.

Ακούστε. Αποφασίστε. Ή είστε εργατοπατέρες ή είστε με την εργοδοσία. Ή είστε με τους βιομηχάνους ή είστε με τους εργάτες. Ή είστε με την παλαιστινιακή μαντήλα ή είστε με τους Αμερικανούς. Ή έχετε συγκεκριμένη πορεία, για παράδειγμα στην πορεία του Πολυτεχνείου ως οποία καταλήγει στην αμερικανική πρεσβεία ή καταλήγει μέσα στο γραφείο της αμερικανικής πρεσβείας. Αποφασίστε.

Επειδή, όμως, έχετε κυβερνήσει και το αφήγημα πρώτη φορά Αριστερά θα τα αλλάξω όλα, θα τα φτιάξω όλα, θα τα σκίσω όλα, θα τα διορθώσω όλα δεν υπάρχει πλέον, πρέπει, λοιπόν, να αποφασίσετε.

Και κάτι τελευταίο. Είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το ΚΚΕ, έχει τους Βουλευτές του, εμείς τους Βουλευτές μας. Εσείς είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αφού, λοιπόν, το σηκώνετε το θέμα τόσο ψηλά, τόσο δυνατά, τόσο χάλια νομοσχέδιο φέρνει ο κ. Χατζηδάκης -εμείς δεν έχουμε το δικαίωμα βάσει του Κανονισμού της Βουλής, κάντε το εσείς- καταθέστε πρόταση μομφής κατά του Υπουργού. Και να το χοντρώνω παραπάνω; Ζητήστε εκλογές.

Εμείς ζητάμε εκλογές τώρα! Ζητήστε εκλογές και πείτε εδώ στον κόσμο, στους Έλληνες πολίτες να ψηφίσουν, εγκρίνουν το νομοσχέδιο ναι ή όχι;

Έτσι γίνονται οι δουλειές, όχι απλά πυροτεχνήματα και όχι απλά επικοινωνιακή πολιτική για να λέμε την ουσία, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ και εγώ.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' ότι είμαστε φειδωλοί και το ξέρετε αυτό, γιατί ξέρουμε τι συμβαίνει με την ένσταση αντισυνταγματικότητας, δεν μετανιώσαμε. Η συζήτηση ήταν αποκαλυπτική και μακάρι να την δουν οι εργαζόμενοι. Γιατί, τι θα καταλάβουν με βάσει αυτά που είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας; Για τους άλλους έχω να πω.

Θα καταλάβουν ότι όλα όσα έχουν ρυθμιστεί εδώ και τριάντα χρόνια και παραπάνω που αφορούσαν δικαιώματα των εργαζομένων είναι όλα αντισυνταγματικά. Όλα ήταν αντισυνταγματικά και η κάλυψη των απεργιών από εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες και όσα είπατε. Και συνταγματικά είναι τα καινούργια.

Εμείς δεν έχουμε καμμία αυταπάτη. Σύνταγμα αστικό είναι, της αστικής τάξης, επομένως κατοχυρώνει τα συμφέροντα και τη δικτατορία του κεφαλαίου. Ποτέ δεν το κρύψαμε αυτό. Είναι τόσο αποκαλυπτικό όχι μόνο σήμερα, όλη η συζήτηση που γίνεται αυτό το διάστημα βγάζει μάτι και ο κόσμος θα κρίνει, όπως κρίνει και από την ζωή του.

Επίσης, ξέρετε ότι ό,τι αποσπά η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα τα αποσπά με σκληρούς αγώνες και αιματηρούς και να μην ανοίξουμε τα βιβλιάρια, που τους πυροβολούσαν και τους σκότωναν σαν ποντίκια όταν ξεκινούσαν και ζητούσαν το οκτάωρο, ότι τους πέταγαν από τα παράθυρα όταν διαφωνούσαν, ότι είχανε Μακρή και Θεοδώρου για να ελέγξουν το συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτά τα πράγματα τα ξέρει και η νεολαία. Τα κατάφεραν; Όχι. Τα κατάφερε ο Λάσκαρης, που ήταν αυτός που είπε ωμά ότι καταργείται η ταξική πάλη με τον ν.330, από τους πιο αντιδραστικούς νόμους; Όχι. Η ζωή συνεχίζεται.

Δεύτερο, ακούγοντας την επιχειρηματολογία από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας όλο αυτό το διάστημα ξέρετε δεν μάθαμε τίποτα άλλο. Τα λέει ο ΣΕΒ χίλια οκτακόσια χρόνια τώρα, δηλαδή το λέω καθ' υπερβολήν. Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών και των εργοδοτικών οργανώσεων, αυτή ήταν η ομιλία. Αυτά τα λέει, πάρτε τα, το τελευταίο διάστημα που λίγο έως πολύ παρουσιάζει ότι η ελληνική οικονομία και οι «φτωχοί» εφοπλιστές, βιομήχανοι, τραπεζίτες, κ.λπ., καταστρέφονται από τις εργατικές κατακτήσεις. Ξεφτίλα! Δεν ντρέπεστε λίγο;

Με 300 ευρώ δουλεύει ο άλλος, με 400, με 500 και φτάνει τα συνδικάτα και οι εργαζόμενοι που προσπαθούν να κερδίσουν κάτι, που τρέχουν από το πρωί μέχρι το βράδυ και οι άλλοι κάνουν ένα νάρτι ένα βράδυ ενός εκατομμυρίου; Έτσι δεν είναι; Έτσι.

Τώρα λέτε ότι φταίνε οι κρατικοδίαιτοι συνδικαλιστές, πάτε στους δικούς σας. Και όχι μόνο στους συνδικαλιστές και στους κρατικοδίαιτους επαγγελματίες στελέχη που έχει μέσα το κράτος, γιατί εμάς μας κατηγορείτε ότι έχουμε, άλλα παίρνουμε οκτώ κατστάρικα οι Βουλευτές και τα συνδικαλιστικά μας στελέχη. Και τον στρατό ολόκληρο των δημοσίων που έχετε εσείς και οι άλλοι που κυβέρνησαν τον πληρώνει ο ελληνικός λαός και τον πληρώνει αδρά. Επομένως, μη μιλάτε για κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές, να μιλάτε και να κοιτάτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη για εργοδοτικούς συνδικαλιστές.

Τρίτον, είναι τόσο ωμά αυτά που λέτε, τόσο κυνικά που είναι απίστευτα κυριολεκτικά. Λέει ισοδυναμία των δικαιωμάτων. Αυτά λέει το Σύνταγμα. Τι σημαίνει αυτό; Κατ' αρχάς, ισοδυναμία υπάρχει στη ζωή; Ίδια δύναμη έχει ο ατομικός εργάτης που τον στέλνεται βора μαζικά πλέον στην εργοδοσία και ίδια έχει ο βιομήχανος, ο τραπεζίτης, ο εργοδότης; Δεν μιλάω για τους μι-

κρούς, για αυτούς που κατέχουν το 60% του ΑΕΠ. Όχι. Ανισότιμο είναι. Ποιους υπερασπίζεστε εσείς; Δήθεν ότι παραβιάζονται τα δικαιώματα αυτών. Καλά έλεος! Έλεος ότι παραβιάζουν τα συνδικάτα και ο εργαζόμενος τα δικαιώματα αυτών που του ρουφάει το αίμα και από αυτό ζει, από την απλήρωτη εργασία ζει. Από πού ζει, από την εξυπνάδα του;

Δεύτερο θέμα, δεν μπορεί να μην υπάρχει μητρώο εργαζομένων. Σήμερα δεν υπάρχει; Δεν κατατίθεται στα δικαστήρια; Δεν ελέγχονται με βάση το νόμο; Τι θέλετε εσείς; Όνομα, επώνυμο, στεφανοχάρτι, τα πάντα στο μητρώο στο Υπουργείο και ελεύθερα να τα βλέπει η εργοδοσία για να ξέρει ποιος είναι οργανωμένος, ποιος δεν είναι. Ολικό φακέλωμα.

Να σας πω και κάτι ακόμα. Στις ανώνυμες εταιρείες οι μετοχές είναι ονομαστικές όλες ή είναι και ανώνυμες για το ταξικό δηλαδή; Γιατί δεν τις βγάζετε όλες στη φόρα για να ξέρουμε ποιος έχει τι και από πού το απέκτησε; Εκεί τις κρύβετε, ε; Ενώ τους εργαζόμενους και στέλντε βορά στην εργοδοσία.

Τρίτο θέμα, θα ήθελα λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Ψυχολογική βία. Ακούστε να σας πω τώρα, να μιλήσουμε πιο ανοιχτά. Οι κατακτήσεις και τα δικαιώματα δεν έγιναν με λουλούδια, έγιναν με σκληρούς αγώνες, πολύ σκληρούς αγώνες. Και να απευθυνθώ και σε ορισμένους που είναι και αδόκιμο. Πάλεψαν οι πρωτοπόροι και ακολούθησαν οι εργαζόμενοι, αλλά ό,τι κέρδιζαν το τσέπωσαν και άλλοι, και από αυτούς που ήταν απέναντι, δεν λέω για τους άλλους που είναι τρομοκρατημένοι που παρακαλάνε να πάει το ΠΑΜΕ απέξω για να βρουν πρόσχημα να απεργήσουν, γιατί την άλλη μέρα θα τους τσακίσει ο εργοδότης.

Πού ζείτε; Σάμπως πάτε στα εργοστάσια; Στους επιχειρηματίες πάτε. Πηγαίνετε να δείτε τι γίνεται μέσα στους χώρους δουλειάς. Δεν υπάρχει ψυχολογική βία του εργοδότη; Τι λέτε τώρα; Πόσα περιστατικά έχουμε από καταγγελίες; Άπειρα. Αυτήν γιατί δεν την καθορίζετε και δεν τους τιμωρείτε; Τι θέλετε να κάνετε; Θέλετε να ευνουχίσετε το συνδικαλιστικό κίνημα.

Άλλο ζήτημα για να δούμε τα δύο μέτρα και δύο σταθμά. Λέει ότι άμα το εργατικό κέντρο προκηρύξει απεργία για μια απόφαση που κρίθηκε παράνομη αυτό δεν μπορεί να το κάνει. Πρώτον, για να μιλήσουμε νομικά η απόφαση του εργατικού κέντρου δεν έχει κριθεί από το δικαστήριο, έχει κριθεί από το πρωτοβάθμιο. Αλλά δεύτερον για πέστε μας, λοιπόν, τώρα όταν απολύει έναν εργαζόμενο και πάει στα δικαστήρια και κερδίζει, τι γίνεται; Τον υποχρεώνεις να τον επαναπροσλάβει; Όχι. Τι κάνετε εδώ; Νομοθετική ρύθμιση. Δηλαδή, βγάζει μάτι. Φτιάχνετε νόμο για να μπορεί άμα δεν τον θέλει και άμα είναι επικίνδυνος -επικίνδυνος γι' αυτόν- και άμα παλεύει να του δώσει κάτι παραπάνω και να σηκωθεί να φύγει. Αυτό κάνετε. Κατοχυρώνετε, δηλαδή, τη βαρβαρότητα αυτή και μετά μιλάτε για ίδια δικαιώματα.

Θα μπορούσα να πω και άλλα, αλλά θα πάω με την κορωνίδα, το άρθρο 22 που είναι η διατύπωση, γιατί η ουσία είναι τελείως διαφορετική. Καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας. Με συγχωρείτε, ο κατώτατος μισθός είναι γενικοί όροι εργασίας και οι συλλογικές συμβάσεις, κατακτήσεις, ανθυγιεινά, κ.λπ., είναι το γενικό; Όχι. Αυτά γίνονται με τις συλλογικές συμβάσεις. Και μάλιστα οι φιλελεύθεροι, το άκρον άωτον της υποκρισίας, «ο α μ ν, γραμματε ς κα Φαρισα οι», λέει ότι καθορίζονται, συμπληρώνονται από συλλογικές συμβάσεις εργασίας στο Σύνταγμα συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Έτσι δεν λέει;

Γιατί καθορίζει ο Υπουργός τον κατώτατο μισθό; Αυτό που κολλάει; Παραβιάζει ή όχι τη διατύπωση τουλάχιστον του Συντάγματος; Ή τον έχετε κάνει μεταφορά και αυτόν στους γενικούς όρους εργασίας; Και είναι πάρα πολλά άλλα.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στις συλλογικές συμβάσεις με την ατομική σύμβαση υπονομεύεις ή όχι τις συλλογικές συμβάσεις; Όταν φτιάχνεις ένωση προσώπων, που είναι η κερκόπορτα με πέντε άτομα που τα βάζει ο εργοδότης και υπογράφουν τη συλλογική σύμβαση και δεσμεύουν και τους υπόλοιπους, αυτό τι κάνει; Δεν καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις;

Και η πονηράδα της απεργίας. Τα έχουν πει όλα και έχουν γίνει φύλλο και φτερό. Λέει, «όταν στρέφεται κατά του κοινωνικού συνόλου», είναι το ποίημα. Καλά τι νομίζετε ότι είναι απεργία; Θα κάνεις απεργία όταν δεν έχει δουλειά ο εργοδότης; Εδώ υπάρχει

σκληρή πάλη, αντιτιθέμενα συμφέροντα. Θα πας να τον στριμώξεις όταν είναι στριμωγμένος και τον εργοδότη και το κράτος-εργοδότη.

Αλλά σας ρωτάω έμεινε ποτέ κανένας ασθενής έξω όταν έχει απεργία; Ποιος κόβει το ρεύμα, τη ΔΕΗ; Οι απεργιοί το κόβουν ή εσείς, που δεν έχει ο κόσμος να πληρώσει τη ΔΕΗ; Να πω και πάρα πολλά άλλα. Λέτε επίταξη, επιτάχθηκαν οι ναυτεργάτες, οι καθηγητές, οι τάδε και τάδε. Όταν ήταν και είναι ακόμη η πανδημία γιατί δεν επιτάξατε τις ιδιωτικές κλινικές; Αυτό δεν έχει σχέση με το κοινωνικό σύνολο, που πετάγατε ανθρώπους έξω από τη ΜΕΘ και πέθαιναν και οι ιδιώτες από εκεί θησαύριζαν και έχουν θησαυρίσει;

Άρα λοιπόν, τελειώνω και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και λέω ότι αυτή η συζήτηση και η πολιτική είναι αποκαλυπτική και για εσάς. Ο νόμος Βρούτση έγινε νόμος Νέας Δημοκρατίας - ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν είναι θέμα προσώπων. Δεν τον κρατήσατε; Τι φωνάζετε τώρα; Τι λέτε ότι είναι αντισυνταγματικό; Αν πείτε ότι σας υποχρέωσαν τα μνημόνια, εσείς πήγατε στην Ιθάκη και είπατε ότι βγήκαμε από τα μνημόνια. Και όταν σας καταθέσαμε εμείς τροπολογία για κατάργηση αυτής της απεργοκτόνας διάταξης δεν την κάνατε δεκτή. Γιατί; Ε, γιατί ο καθένας τοποθετείται. Στα λόγια καμιά φορά και στην Αντιπολίτευση είσαι με την εργατική τάξη και στην κυβέρνηση υπηρετείς και καλύτερα καμιά φορά τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Σκανδαλίδης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν ξέρω εσείς τι νιώθετε, αλλά αν μιλάει ο φίλος μου ο Θανάσης, σε παρασύρει σε άλλες σκέψεις πιο νεανικές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είναι η χαμένη συνειδηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Τώρα να μη σου πω για τη δικτατορία των εργοδοτών και τη δικτατορία του προλεταριάτου και την αντιπαράθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Να το πεις. Γιατί να μην το πεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Όχι, όχι. Δεν θέλω εγώ αντιπαράθεση με το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε εξ αρχής και θα το επαναλάβουμε κατά κόρον στο τριήμερο των εργασιών της Βουλής ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ούτε συγκυριακό ούτε αθώο από ιδεολογικής και πολιτικής πλευράς. Είναι μια στοχευμένη παρέμβαση στον χώρο της εργασίας, μια ωμή και απροκάλυπτη επίθεση της Κυβέρνησης στο επίπεδο των εργασιακών δικαιωμάτων. Αποτελεί το αποκορύφωμα για τη δραματική αλλαγή της αγοράς εργασίας στην κατεύθυνση της απόλυτης ευελιξίας, της μείωσης αποδοχών, της απελευθέρωσης των απολύσεων, της αποδυνάμωσης των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του περιορισμού στο δικαίωμα του συνδικαλισμού και της απεργίας.

Είναι αξιοπερίεργο, κύριε Υπουργέ, αυτό που καταφέρνετε με το παρόν νομοσχέδιο. Μέσα από τα άρθρα και τις ρυθμίσεις του επιτυγχάνετε κατά συρροή παραβίαση δικαιωμάτων συνταγματικά κατοχυρωμένων και θεσμικά κατακτημένων σε μια ευνομούμενη δυτική δημοκρατία όπως είναι η δημοκρατία στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Δεν αλλάζετε απλώς τον εμβληματικό ν. 1264, που όλη η Βουλή τώρα τον θυμάται με νοσταλγία της πρώτης κυβέρνησης της πραγματικής αλλαγής, αλλά τον εκθεμελιώνετε. Δεν αποτελεί μία συνέχεια και βελτίωση με βάση τις σύγχρονες εξελίξεις που απαιτούν αλλαγές και στον συνδικαλιστικό νόμο, αλλά ουσιαστικά τον διαλύετε, τον παίρνετε πίσω.

Μέσα, λοιπόν, από το σχέδιο νόμου -θα πω δύο λόγια για το πνεύμα του Συντάγματος που παραβιάζεται και για το γράμμα θα πω μετά- επιφέρετε ένα καίριο πλήγμα στο δικαίωμα στην εργασία και την απασχόληση που δεν αποτελεί πλέον επιλογή του πολίτη, αλλά του εργοδότη όταν αυτός μπορεί να του το αφαιρέσει οποιαδήποτε στιγμή και για οποιονδήποτε αυθαίρετο λόγο. Αποτελεί καίριο πλήγμα στο δικαίωμα στη συλλογική διεκδίκηση και εκπροσώπηση των εργαζομένων όταν τους αφαιρείτε κάθε δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης. Αποτελεί καίριο πλήγμα ακόμα και στο δικαίωμα διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου όταν η οργάνωση της εργασίας εξαρτάται αποκλειστικά από

τις ορέξεις και τα συμφέροντα της επιχείρησης. Του προσβάλλετε με άλλα λόγια το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια, στην αξιοπρεπή διαβίωση και αυτό είναι εγκληματικό και είναι κατά το πνεύμα του Συντάγματος εξόχως αντισυνταγματικό. Δεν είμαι συνταγματολόγος, δεν μπορώ ίσως να τα πω έτσι όπως θα τα έλεγε ένας που ασχολείται –δόξα τω Θεώ είχαμε και έχουμε στη Βουλή πολλούς τέτοιους.

Αλλά και ως προς το αυστηρό γράμμα του Συντάγματος πολλές διατάξεις του σχεδίου νόμου προσκρούουν στον καταστατικό χάρτη της χώρας, άλλες ευθέως και άλλες οριακά. Ιδίως δε βρίσκονται σε ευθεία αντίθεση με το κοινωνικό δικαίωμα στην εργασία όπως αυτό κατοχυρώνεται και προστατεύεται στο άρθρο 22 του Συντάγματος. Το ίδιο το Σύνταγμά μας, δηλαδή, περιλαμβάνει στον σκληρό πυρήνα των κοινωνικών δικαιωμάτων την εργασία, υποχρεώνοντας το κράτος να μεριμνά διαρκώς για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης των πολιτών.

Σταχυολογώντας μόνο ορισμένες από τις συνταγματικά απαράδεκτες ρυθμίσεις του σχεδίου λέω πρώτον, με την κατάργηση των προστατευτικών διατάξεων του εργατικού δικαίου για τις απολύσεις παραβιάζεται ευθέως τόσο το άρθρο 22 για την εργασία όσο και το άρθρο 25 για την αρχή της αναλογικότητας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ειδικά για τις διατάξεις του άρθρου 66 για την απόλυση η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής με την έκθεσή της διατυπώνει σοβαρές επιφυλάξεις για το αν εν προκειμένω προστατεύεται επαρκώς το κοινωνικό δικαίωμα στην εργασία του απολυθέντος, όπως λέει το άρθρο 22 παρ.1 του Συντάγματος.

Δεύτερον, με τις διατάξεις για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και την προτεινόμενη συρρίκνωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων πλήττεται η συλλογική αυτονομία που κατοχυρώνεται στο άρθρο 22 του Συντάγματος, καταλύεται η συλλογική αυτονομία αφού το πάγωμα των διαπραγματεύσεων για μεγάλο χρονικό διάστημα αυτόνομα απομακρύνει κάθε δυνατότητα κατάρτισης συλλογικής ρύθμισης αφήνοντας αρρυθμίστους όρους αμοιβής και εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε δύο λεπτά.

Τρίτον, το ίδιο συμβαίνει και με τους εισαγόμενους περιορισμούς στην απεργία που κατ' ουσία καθιστούν ανενεργό το δικαίωμα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2, αλλά και με τους υπέρμετρους περιορισμούς στην άσκηση της συνταγματικής ελευθερίας που επίσης κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα. Τα διαδικαστικά εμπόδια που ορθώνονται με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου μπορούν να οδηγήσουν όχι απλώς σε περιορισμό, αλλά σε κατάλυση του δικαιώματος συλλογικής διαπραγμάτευσης, της απεργίας και γενικά της συνδικαλιστικής δράσης.

Και τέλος, ακόμη και η μετατροπή του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 22 του Συντάγματος καθώς το κράτος φαίνεται να απεμπολεί θεμελιώδεις αρμοδιότητές του για την προστασία των εργαζομένων και του έννομου αγαθού της εργασίας. Εδώ για το επιχείρημα ότι δεν έχει νομική μορφή, πρέπει να πω ότι το θέμα του ελέγχου γενικότερα στην οικονομική, την παραγωγική, την κοινωνική λειτουργία, των ελεγκτικών μηχανισμών είναι θέμα που αφορά τον σκληρό πυρήνα του κράτους, τον στενό δημόσιο τομέα γι' αυτό και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αποτελεί ουσιαστικά υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας.

Αντί να ενισχύσετε, λοιπόν, την υπηρεσία απεκδύεστε της ευθύνης της δικής σας που διοικεί το κράτος να ελέγχει τον χώρο της εργασίας. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, συνταγματικά δεν είναι σωστό. Μιλάμε, λοιπόν, για κατά συρροή αντισυνταγματικότητα του σχεδίου νόμου και προφανή αντίθεση στο γράμμα και το πνεύμα των σχετικών συνταγματικών ρυθμίσεων.

Εμείς, όπως είπε ο εισηγητής μας, ζητούμε ξανά την απόσυρση των άρθρων 55 έως 125 του σχεδίου νόμου και τη διαφύλαξη του κατοχυρωμένου δικαιώματος στην εργασία, όπως το Σύνταγμα επιτάσσει και επιβάλλει, και προφανώς ψηφίζουμε υπέρ της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Σκανδαλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Σκουρλέτης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι η σημερινή συζήτηση γίνεται στο πλαίσιο ενός κοινοβουλευτικού εθίμου. Δεν θεωρώ πιο άστοχη παρατήρηση από αυτήν, ιδιαίτερα όταν κανείς έχει γνώση των παρατηρήσεων που έχουν υπάρξει για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και από την Ένωση Εισαγγελέων.

Νομίζω ότι σας τα είπαν πάρα πολύ καθαρά. Δεν πρόκειται περί αυτού. Πρόκειται για διατάξεις οι οποίες περιλαμβάνονται σε αυτό το σχέδιο νόμου, οι οποίες είναι κατάφωρα αντισυνταγματικές. Νομίζω, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν μπορείτε να προσεγγίζετε το Σύνταγμα και το συνταγματικό πλαίσιο με βάση τη συγκυριακή πλειοψηφία. Το Σύνταγμα μέσα από τις διατάξεις του αποτυπώνει συσχετισμούς, αντιλήψεις, κοινωνικούς αγώνες και δεν μπορεί κάθε φορά να το αντιμετωπίζουμε στη βάση μιας πλειοψηφίας, όπως τον οποιονδήποτε νόμο.

Έρχεστε εδώ, λοιπόν, με τις συγκεκριμένες διατάξεις και παρεμβαίνετε στον πυρήνα των συνδικαλιστικών ελευθεριών που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα. Ναι ή όχι; Όταν εισαγάγετε την έννοια της προληπτικής απαγόρευσης απεργίας τι σημαίνει αυτό; Τι είναι; Όταν για πρώτη φορά απέναντι στη συνταγματικά κατοχυρωμένη έννοια της συλλογικής σύμβασης και διαπραγμάτευσης εισαγάγετε την ατομική σύμβαση είναι ή δεν είναι κατάφωρα αντισυνταγματικό;

Από πού και ως πού έρχεστε και παρεμβαίνετε στο αυτοδιοίκητο των σωματείων; Ποια είναι η αντίληψή σας για τα σωματεία, για τους κοινωνικούς αγώνες, για την αυτονομία που πρέπει να τα χαρακτηρίζει; Και καταφεύγετε σε εύκολους όρους, όπως εργατοπατέρες και κρατικοδίαιτος συνδικαλισμός. Ποιοι; Εσείς που πάντοτε υποστηρίζατε μέσα από τις πρακτικές σας και τις δικές σας δυνάμεις αυτή την πρακτική και μόνο μετά το 1974 είχαμε σκιρτήματα αυτόνομων κοινωνικών διεργασιών και συνδικαλιστικών πρακτικών. Ναι ή όχι;

Έρχεστε και καταργείτε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας όταν η προστασία της εργασίας είναι από τα πρώτα καθήκοντα που επιβάλλει το Σύνταγμα στην πολιτεία. Πώς θα υπάρξει η προστασία εκ μέρους του κράτους, του Υπουργείου στον χώρο της εργασίας χωρίς όπλα, χωρίς βραχίονες; Μέσα από τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης, διορισμένης με τον γνωστό τρόπο, αρχής;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε ότι η χώρα μας έχει υπογράψει διεθνείς συμβάσεις εργασίας που ακριβώς προβλέπουν την ύπαρξη, τη λειτουργία, την αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας, μιας Επιθεώρησης Εργασίας που βεβαίως την βάλατε στο ψυγείο. Το είχατε κάνει πριν το 2015 και φροντίσατε να το κάνετε όλο το προηγούμενο διάστημα, καταργώντας την ως ειδική γραμματεία και τώρα με το πολύ ευφάνταστο σενάριο της ανεξαρτητοποίησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες η ελληνική κοινωνία είδε ξανά μπροστά της να προβάλλονται εικόνες από το παρελθόν. Μέσα από αυτή την υπόθεση του συνεδρίου για την υπογονιμότητα είδαμε ξανά αναχρονιστικά στερεότυπα, σκοταδιστικές αντιλήψεις. Είδαμε να αναπαράγονται πρότυπα, τα οποία θέλουν τη γυναίκα σε συγκεκριμένους ρόλους, θίγοντας το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση της, στις επιλογές της.

Προσέξτε, όλοι όσοι άσκησαν κριτική θα πρέπει λίγο να παρακολουθήσουν τη σημερινή συζήτηση, γιατί τόσο υποκριτικό είναι να μιλάμε για έναν διαφορετικό ρόλο της γυναίκας και να εισαγάγετε εδώ πέρα ρυθμίσεις, όπως το σπαστό ωράριο, που κάνει λάστιχο τη ζωή των εργαζομένων. Για ποιο δικαίωμα, για ποια διάθεση μιλάμε των νέων ζευγαριών να τεκνοποιήσουν, να γονιμοποιήσουν όταν στη ζωή τους είναι καταδικασμένοι να δουλεύουν δεκάωρα με απλήρωτα τα δώρα επί πέντε μήνες, επί έξι μήνες;

Έρχεστε κυριολεκτικά να ανατρέψετε μια πολύ μεγάλη κατάκτηση των εργατικών κινημάτων και αγώνων από τους προηγούμενους αιώνες, το οκτώ ώρες εργασία, οκτώ ώρες ανάπαυση, οκτώ ώρες ελεύθερος χρόνος. Εκεί μας γυρνάνε αυτές οι διατάξεις.

Θέλω να πω από το Βήμα της Βουλής, κοιτώντας προς την ελληνική κοινωνία αλλά και στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, το εξής: Εάν δεν υπήρχε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, το διάστημα της πανδημίας δεν θα ήταν 534 ευρώ αυτά που έπαιρναν οι εργαζόμενοι σε αναστολή αλλά θα ήταν 450 ευρώ. Αυτό εσείς συλλήβδην το υποτιμάτε και το ισοπεδώνετε μέσα από μια κριτική που δεν καταλαβαίνει τι σημαίνουν συγκεκριμένες κατακτήσεις σε δεδομένες συνθήκες, όπως συγκεκριμένη ήταν η επιλογή να αυξηθεί κατά 11% ο κατώτατος μισθός, να καταργηθεί ο υποκατώτατος μισθός. Θα ήμασταν ακόμα η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που θα ήμασταν με μισθούς του 2014 μαζί με την Λετονία και την Βουλγαρία, αν δεν υπήρχε ο συμβιβασμένος ΣΥΡΙΖΑ που επανέφερε σε δώδεκα κλάδους τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και διακόσιες χιλιάδες άνθρωποι είδαν αύξηση των εισοδημάτων τους, που προστάτευσε με συγκεκριμένες διατάξεις τους εργολαβικά εργαζόμενους όσο το επέτρεπαν οι συσχετισμοί.

Ναι, δεν ήταν πολλά τα βήματα, αλλά μην τα υποτιμάτε. Αν πραγματικά είμαστε σε αυτή τη συζήτηση από την ίδια πλευρά, τότε να δούμε ο καθένας μέσα από τη διαφορετικότητά του τη συμβολή του και την ανάγκη δημιουργίας ενός μετώπου, που απέναντι σε αυτόν τον νεοφιλελεύθερο αντικοινωνικό Αρμαγεδδώνα θα στήσει ένα ανάχωμα.

Είναι εύκολη η κριτική εκ του ασφαλούς. Αναγνωρίζετε πολύ καλά και να μπορούσα να σας φέρω παραδείγματα δεκάδων ρυθμίσεων που υπήρξαν επί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που αναγνωρίστηκαν από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Έχετε ακούσει για τη διάταξη για τα ένδικα μέσα στους εργαζόμενους στη τοπική αυτοδιοίκηση; Πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες εργαζόμενοι συμβασιούχοι έλυσαν το πρόβλημα της ομηρίας τους με βάση αυτή τη διάταξη. Έχετε ακούσει για την αναδρομική παροχή των μέσων ατομικής προστασίας στους συμβασιούχους στην καθαριότητα που δεν τους τα έδινε ο κ. Βρούτσης και τους τα δώσαμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μην τα υποτιμάτε αυτά μιλώντας συλλήβδην για μνημονιακές κυβερνήσεις. Έχουμε συνείδηση των ορίων, των προσπαθειών μας, της ήττας μας, των επιτυχιών μας, αλλά γνωρίζουμε καλά ποιο είναι το ιστορικό μας καθήκον και σε αυτό σας καλούμε να συμπορευτούμε μαζί. Από εκεί και πέρα ο κόσμος κρίνει και παίρνει τις αποφάσεις του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Σκουρλέτη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γιάννης Βρούτσης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαδέχομαι στο Βήμα τον κ. Σκουρλέτη, ο οποίος λίγο πριν μου έδωσε την αίσθηση ότι είναι έτοιμος για την επανάσταση του προλεταριάτου. Μόνο που άργησε λίγο...

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Μη φοβάστε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: ...διότι πέρασε από Υπουργός Εργασίας, διαψεύστηκε σε όλα όσα έλεγε την προεκλογική περίοδο μέχρι και το 2014 και το 2015 άλλαξε τελείως ρότα.

Πριν μπω, λοιπόν, στην ουσία της τοποθέτησής μου για το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας, να θυμίσω στον κ. Σκουρλέτη - διότι προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να το κάνει καραμέλα και να το επαναλαμβάνει- ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού δεν έγινε με κάποιον αυθαίρετο τρόπο απόφασης του ΣΥΡΙΖΑ, έγινε με τον ν. 4173 του Βρούτση, όπως πολύ σωστά λέει το ΚΚΕ, ένα νόμο για τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ αποχώρησε από τη Βουλή και δεσμεύθηκε ότι την επόμενη μέρα θα τον καταργήσει με ένα νόμο και ένα άρθρο. Και όχι μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το κατήγγειλε, αλλά αποτελεί έναν νόμο τομή που σήμερα, ακούγοντας και τον Κωστή Χατζηδάκη στην επιτροπή, επιβεβαιώνει ότι έρχεται να εφαρμοστεί σε όλη την Ευρώπη, ο νόμος που έχουμε πρωτοποριακά στην Ελλάδα, διότι ο κατώτατος μισθός δεν καθορίζεται κατά το δοκούν αλλά στη βάση των αντοχών της οικονομίας, οποίος εφαρμόστηκε αμέσως από τον ΣΥΡΙΖΑ. Και στη βάση αυτή, της εφαρμογής δόθηκε η αύξηση την οποία χαιρετίζουμε.

Και αυτός ο νόμος θα επαναξιολογείται κάθε χρόνο στη βάση της δυνατότητας της αντοχής της οικονομίας και της ανάπτυξης του ρυθμού της οικονομίας, για να δίδεται η αντίστοιχη αύξηση μισθού στους εργαζόμενους.

Και αυτός ο νόμος είναι, κύριε Σκουρλέτη, που έδωσε την αύξηση στους εργαζόμενους, την οποία εμείς χαιρετίσαμε την περίοδο εκείνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί παράδοση στην ελληνική Βουλή, όταν και όποτε έρχεται εργασιακό νομοσχέδιο, να σηκώνονται τα ξίφη του πολέμου. Σε ποια κατεύθυνση, όμως;

Από τη μία, όταν η Αριστερά φέρνει εργασιακό νόμο, τον καταγιάζει, γιατί είναι από την αριστερή πλευρά, άρα εκ προοιμίου είναι κάτι πολύ καλό. Από την άλλη, όταν και όποτε τολμήσει η πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, για την οποία θα σας μιλήσω, να φέρει εργασιακό νόμο -που δεν είναι αυτή η πρώτη φορά, κύριε Χατζηδάκη, επανειλημμένως έχουμε φέρει νόμους, τον ν.4172, που είπα πριν, τον ν.4093, τον ν.4635 όπου καταργήσαμε τον βάσιμο λόγο απόλυσης και πολλούς άλλους νόμους-, να σηκώνεται θύελλα πολέμου. Γιατί; Γιατί υπάρχει μια παγιωμένη αντίληψη -που πιστεύετε ότι είναι ο προνομιακός σας χώρος στην κοινωνία- ότι με αυτόν τον τρόπο στο πεδίο των εργασιακών, της εργασιακής συζήτησης έχετε το αυθεντικό δικαίωμα να λέτε ότι είστε οι φιλεργατικοί. Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος.

Προσωπικά, δεν κακίζω την πρόθεσή σας. Δικαίωμά σας να το πιστεύετε και καλά κάνετε. Δεν παραχωρούμε, όμως, ούτε ένα χιλιοστό από τη βασική μας θέση ότι στην ευαισθησία, στο ποιος είναι υπέρ των εργαζομένων ή όχι, δεν υπερτερείτε. Είναι δικαίωμά σας με δική σας οπτική, με δική σας εργαλεία να βλέπετε ποιο είναι το καλό για τους εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Αντιπολίτευσης, αυτή η παράταξη που υπηρετώ από μικρό παιδί, η Νέα Δημοκρατία, στο ιδεολογικό της οπλοστάσιο από τη μέρα που ιδρύθηκε από τον Εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή, και όλους τους αρχηγούς που την υπηρέτησαν, έχει πάντα μια βασική αρχή, ότι δημιουργήθηκε, για να υπηρετεί τον άνθρωπο, τον εργαζόμενο, τον συνταξιούχο. Και για να τελεστεί αυτή η ιδεολογικοαξιακή δέσμευση της εφευρίσκει εργαλεία, μέσα από τα οποία δημιουργείται πλούτος στην κοινωνία, για να αυξηθεί το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Γι' αυτό διαχρονικά είμαστε υποχρεωμένοι στο δρόμο της προόδου της κόμης, όποτε κυβερνάμε, να μη μένουμε πίσω προσηλωμένοι σε αναχρονιστικές αρχές και ιδεολογίες και αξίες, αλλά να ανοίγουμε το δρόμο μπροστά στο μέλλον, να προσαρμόζουμε τη θέση μας για το καλό των εργαζομένων και των ανθρώπων, στη βάση της νέας κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας. Γιατί έχει αποδειχθεί ότι, όταν μένεις αδρανής, όταν δεν αλλάζεις, στο τέλος της διαδικασίας, βλάπτεις τον εργαζόμενο. Και είμαστε το κόμμα που έχει το θάρρος να ανοίγει δρόμους και να προσαρμόζεται στη νέα πραγματικότητα, όπως αυτή διαμορφώνεται παγκόσμια. Και το έχουμε αποδείξει ότι έχουμε την πολιτική γενναιότητα και το θάρρος κόντρα στις άναρθρες κραυγές και τα συνθήματα, όταν διεξάγεται μια τέτοια συζήτηση στη Βουλή, να προχωράμε μπροστά.

Και για να δούμε τώρα τα παραδείγματα. Σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα με ιδιότητα του Υπουργού τα προηγούμενα χρόνια ή απλού Βουλευτή, πόσες φορές άκουσα σε νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας ότι την άλλη μέρα καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ότι την άλλη μέρα θα απελευθερωθούν οι απολύσεις και θα έχουμε χιλιάδες απολύσεις, ότι την άλλη μέρα θα καταρρεύσει η αγοράς εργασίας, ότι την άλλη μέρα δεν θα υπάρχει ο ελεγκτικός μηχανισμός του ΣΕΠΕ, ότι την άλλη μέρα θα έχουμε καταρράκωση των εργασιακών δικαιωμάτων; Πόσες φορές το έχουμε πει αυτό σε άλλα νομοσχέδια; Τι έγινε στην πράξη; Τίποτα από όλα αυτά.

Τα επιχειρήματα που επικαλείται σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι επιχειρήματα που έχει επαναλάβει και στο παρελθόν και όλη η πλευρά της Αριστεράς διαχρονικά. Και τελικά τι συνέβη; Διαψεύστηκαν. Καταργήθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις; Εννοείται πως όχι. Ο ιστορικός ιδρυτικός ν.1876/1990 παραμένει αναλλοίωτος και αποτελεί πυρήνα της αντίληψής μας. Ή στο ζήτημα της ανεργίας, είχατε προαναγγείλει, προβλέψει ότι η ανεργία θα εκτοξευ-

θεί με το νόμο της κατάργησης του βάσιμου λόγου απόλυσης, που φέραμε τον Σεπτέμβριο του 2019 και που σωστά το κάναμε, γιατί το αντίθετο θα έφερνε αύξηση της ανεργίας. Είχατε προβλέψει αύξηση ανεργίας και η ανεργία παρά την κρίση, με τα μέτρα που πήραμε υπέρ των εργαζομένων, μειώθηκε και συνεχίζει να μειώνεται. Άρα, επί της ουσίας όλη αυτή η επιχειρηματολογία, την οποία θέτετε διαχρονικά, ακυρώνεται στην πράξη. Πείτε και κανένα καινούργιο επιχείρημα!

Τώρα κατηγορείται ο Υπουργός Εργασίας για το νομοσχέδιο και συνολικά η Κυβέρνηση ότι είναι αντισυνταγματικό και αντεργατικό. Επιβεβαιώνω, λοιπόν, ότι το δικαίωμα στην εργασία παραμένει αναλλοίωτο, όπως και το δικαίωμα στην απεργία. Δεν θίγεται πουθενά ο πυρήνας του δικαιώματος της απεργίας. Για εμάς είναι ιερό δικαίωμα η απεργία. Απλά αλλάζουμε το πλαίσιο, ώστε να σταματήσουν μέσα από αυτό να υπάρχουν καταστρατήρησεις.

Μας καταγγέλλετε ότι είναι αντισυνταγματικό το να ψηφίζουν όλοι οι εργαζόμενοι. Αλήθεια; Δεν είναι διεύρυνση στη δημοκρατία το ότι, αφού έχουμε την τεχνολογική δυνατότητα, δίνουμε το δικαίωμα σε όλους τους εργαζόμενους να αποφασίζουν για αυτό το πολύ σοβαρό, θεμελιακό ζήτημα που αφορά τον κλάδο της δουλειάς τους, αν μπορούν να κάνουν παιδιά ή αν θέλουν; Είναι κακό το να ψηφίζουν όλοι οι εργαζόμενοι ή οι λίγοι για το δικαίωμα αυτό; Συνταγματικό ή μη συνταγματικό λοιπόν; Συνταγματικότατο να ψηφίζουν οι περισσότεροι και δημοκρατικότερο.

Λέτε για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Πού είδατε ότι οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας διαλύονται; Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας -το είπα και πριν- ο ν.1876/1990 παραμένει αναλλοίωτος και σταθερός πυλώνας του εργατικού δικαίου της χώρας μας.

Είναι αντεργατική η τηλεργασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Καλά, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ξέρω τι θέση θα πάρει στο τέλος. Από την πλευρά του ΚΚΕ, όμως, άκουσα ότι είναι κατεχρήνη αντεργατική. Ποια; Η πρόοδος; Να κλείσουμε τα μάτια στο μέλλον; Η τηλεργασία, πράγματι, για τη χώρα μας δεν ήταν ένα πεδίο στο οποίο είχαμε μπορεί να διαβλέψουμε ότι έρχεται. Αναδείχθηκε μέσα από την κρίση. Θα κλείσουμε τα μάτια μας σε μία πραγματικότητα που έρχεται από το μέλλον, στην τηλεργασία που ήρθε για να μείνει; Γιατί η τηλεργασία, τελικά, αποτελεί ένα νέο εργασιακό πλαίσιο, το οποίο αναδείχθηκε στην κρίση, θα εφαρμοστεί και εφαρμόζεται σε όλο τον κόσμο.

Και εμείς τι κάνουμε; Φέρνουμε θεσμικό πλαίσιο. Και είπα και στην επιτροπή ότι κατά τη διάρκεια του 2020 υιοθέτησα πολλές από τις προτάσεις της κ. Αχτσιόγλου, οι οποίες είναι ενσωματωμένες μέσα στο νομοσχέδιο για την τηλεργασία. Προσθέσαμε και άλλες σύμφωνα με την ευρωπαϊκή εμπειρία όπου ήδη εφαρμόζονταν η τηλεργασία και έβαλε και το δικαίωμα της απόσυρσης από την ηλεκτρονική εργασία ο Υπουργός ο κ. Χατζηδάκης.

Είναι κακό, αντισυνταγματικό και αντεργατικό να φτιάσουμε ηλεκτρονική πλατφόρμα, το ονομαζόμενο ΓΕΜΗΣΟΕ; Εφαρμόστηκε και ψηφίστηκε με τον νόμο του 2019. Υπήρξε εντονότατη κριτική την περίοδο εκείνη και ολοκληρώνεται τώρα με την παρούσα νομοθετική μας παρέμβαση. Είναι αντισυνταγματικό και αντεργατικό το να γνωρίζουμε ποιοι είναι οι συνομιλητές του κράτους και ποιοι εκπροσωπούν εργαζόμενους και εργοδότες; Γιατί αυτό το ξεχνάτε. Διότι και οι εργοδοτικές οργανώσεις αντιδρούν στη δημιουργία του ΓΕΜΗΣΟΕ. Είναι αντιδημοκρατικό, είναι αντισυνταγματικό, είναι αντεργατικό να ξέρουμε με καθαρούς κανόνες και διαφάνεια με ποιους θα έχουμε να κάνουμε ως κράτος διαχρονικά και οι εργαζόμενοι ποιοι τους εκπροσωπούν και οι εργοδοτικές οργανώσεις; Αλήθεια; Συνταγματικό και φιλεργατικό είναι, για να σταματήσουν να υπάρχουν οι σφραγίδες-σωματεία και οι σφραγίδες-συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Είναι αντισυνταγματικό και αντεργατικό το ότι υιοθετούμε ευρωπαϊκές οδηγίες για τη βία, την σεξουαλική παρενόχληση, τις δεκατέσσερις μέρες που δίνουμε και πάνω από την ευρωπαϊκή οδηγία, για να εναρμονίσουμε την επαγγελματική και οικογενειακή ζωή; Είναι αντισυνταγματικά και αντεργατικά αυτά; Σαφέστατα όχι. Φιλεργατικά και συνταγματικότερα είναι.

Είναι αντισυνταγματικό και αντεργατικό η υγεία και η ασφάλεια που φέρνουμε διαθέτοντας την ευρωπαϊκή οδηγία; Σαφέστατα

όχι. Και είμαστε από τις πρώτες ευρωπαϊκές χώρες που υιοθετούμε και τις τρεις αυτές οδηγίες πολύ γρήγορα και αυτόματα. Υπέρ των εργαζομένων είναι.

Είναι αντισυνταγματικό το ζήτημα το οποίο αφορά την «ΕΡΓΑΝΗ II», δηλαδή το ψηφιακό ωράριο; Άκουσα λίγο πριν τον αντιλόγοντα, τον κ. Σκουρλέτη, να λέει για τη διάλυση του ΣΕΠΕ και ότι δεν έχει πλέον εργαλεία. Αλήθεια; Πού το βρήκατε αυτό; Υπήρχαν πιο ισχυρά εργαλεία από την «ΕΡΓΑΝΗ I», που δώσαμε τη δυνατότητα να γίνεται ηλεκτρονική καταγραφή απολύσεων-προσλήψεων και μειώθηκε η αδήλωτη εργασία από το 42,3% στο 4% σήμερα;

Μειώθηκε από το 42,3% τον Φεβρουάριο του 2013 στο 4%. Έγινε τυχαία; Έγινε με την «ΕΡΓΑΝΗ I» και με τα 10.500 ευρώ, το πολύ αυστηρό πρόστιμο, για το οποίο με καταγγέλατε την περίοδο εκείνη και το διατηρούμε με αυστηρούς κανόνες.

Και έρχεται η «ΕΡΓΑΝΗ II», η οποία ψηφιοποιεί το ωράριο και εδώ γίνεται μια παρερμηνεία που δεν τη γνωρίζουν οι συνάδελφοι, να την πω: Δεν είναι η πρόταση της ΓΣΕΕ η «ΕΡΓΑΝΗ II». Η κάρτα του εργαζομένου ήταν η πρόταση της ΓΣΕΕ το 2011, που δεν υιοθετήθηκε και υιοθετείται τώρα διευρυμένα, γιατί η «ΕΡΓΑΝΗ II», το ψηφιακό ωράριο, είναι η καινοτομία που δεν υπάρχει σε όλη την Ευρώπη, καθώς η καταγραφή του ψηφιακού ωραρίου δεν θα περιορίζεται μέσα σε ένα μηχανογραφικό περιβάλλον της επιχείρησης, αλλά θα έχει γνώση το Υπουργείο Εργασίας. Και οι ελεγκτές του ΣΕΠΕ πλέον με τα πεντακόσια laptop, τα οποία πήραν πριν έναν μήνα, θα μπορούν να γνωρίζουν και να έχουν το προφίλ και τη σκιαγράφηση κάθε επιχείρησης, ποιοι εργάζονται και πόσες ώρες με ακρίβεια. Υπάρχουν πιο ισχυρά εργαλεία για την προστασία των εργαζομένων στο ΣΕΠΕ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Βρούτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση στη Βουλή θα έχει ενδιαφέρον. Εγώ πιστεύω ότι στο τέλος θα επικρατήσουν οι ψύχραιμες φωνές, η ψύχραιμη σκέψη, διότι πιστεύω ότι όλοι -καλοπροαίρετα σκεπτόμενος- θέλουν το καλό και της αγοράς εργασίας και των εργαζομένων και των επιχειρήσεων. Γιατί, όπως πολύ σωστά λέγεται, δεν μπορεί να υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις αλλά και επιχειρήσεις χωρίς εργαζόμενους.

Η Νέα Δημοκρατία, διαχρονικά και σταθερά είναι ένα λαϊκό κόμμα που στέκεται δίπλα στους εργαζόμενους, που θέλει την πρόοδο, τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, καλές ποιοτικές θέσεις εργασίας και καλά αμειβόμενες. Απλά εμείς τα εργαλεία τα οποία χρησιμοποιούμε είναι εργαλεία τα οποία ανοίγουν τον δρόμο στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Δεν κλείνουμε τα μάτια στην νέα κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα, αλλά κάθε φορά προσαρμόζομαστε έτσι ώστε να είμαστε και εμείς μαζί με τον σύγχρονο κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ο Υπουργός Εργασίας κ. Κωστής Χατζηδάκης έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός κάνει την κανονική του παρέμβαση ή μιλάει επί της συνταγματικότητας;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Επί της συνταγματικότητας. Πάντα έτσι γίνεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Όχι, πάντοτε δεν γίνεται έτσι, γι' αυτό ρωτάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν προβλέπεται, κύριε Σκουρλέτη, δεν προβλέπεται.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ που τα λέμε είχε ένα δίκιο ο κ. Βρούτσης προηγούμενος, ο οποίος επισήμανε ότι τόσο καιρό κατηγορούσατε τον ίδιον ότι έχει καταργήσει τις συλλογικές συμβάσεις, ότι έχει

σφαγιάσει τους εργαζόμενους και ότι έχει καταστρέψει γενικό-τερα τη χώρα. Εάν είχατε δίκιο τότε, τι επαναλαμβάνετε τα ίδια; (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά, βεβαίως, είναι γνωστό ότι έχετε, όπως και να το κά-νουμε, μία απέχθεια προς την αλήθεια, η οποία θα διεκδικούσε και ίσως και ένα παγκόσμιο ρεκόρ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Το ξεπέρασες εσύ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Αν πηγαίνατε σε ένα τελικό, θα ξεπε-νούσατε τον Τσιτσιπά με τον αντίστοιχο ψεύτη παγκοσμίως. Θα το κερδίζατε το τουρνουά του ψέματος.

Εν πάση περιπτώσει, επίσης, θα είχε δίκιο κάποιος να παρα-τηρήσει -εγώ τουλάχιστον κάθισα και μέτρησα τα άρθρα- ότι παρ' ό,τι δεν συμφωνείτε -περιέργως, θα εξηγήσω μετά- με τη διάταξη για την Επιθεώρηση Εργασίας, συμφωνείτε με τα ογδόντα πέντε από τα εκατόν είκοσι εννέα άρθρα του Συντάγμα-τος. Εξαιρώ το ΚΚΕ. Κάθισα και μέτρησα ένα-ένα τα άρθρα που δεν δέχθηκαν καμμία κριτική. Αν συμπεριελάμβανα και το ΣΕΠΕ, θα φτάναμε στα εκατόν εννιά από τα εκατόν είκοσι εννιά άρθρα.

Για αυτό το νομοσχέδιο διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας, για το νο-μοσχέδιο το οποίο προβλέπει για πρώτη φορά άδεια πατρότητας για δεκατέσσερις μέρες, για το νομοσχέδιο το οποίο προβλέπει γονική άδεια πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ και για τους δύο γονείς -για πρώτη φορά στα ιστορικά της χώρας!- για το νομοσχέδιο το οποίο προβλέπει συγκεκριμένα μέτρα για τη βία και τη σεξουα-λική παρενόχληση στον χώρο εργασίας, για το νομοσχέδιο το οποίο κατοχυρώνει τα δικαιώματα τα συνδικαλιστικά, αλλά και τα δικαιώματα στην υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων στα ντελίβερι, για το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται και ρυθμίζει τα θέματα της τηλεργασίας και μάλιστα, η Ελλάδα γίνεται τρίτη χώρα μετά τη Γαλλία και την Ισπανία που ρυθμίζει σε αυτό το νο-μοσχέδιο το δικαίωμα της αποσύνδεσης των εργαζομένων- για το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται και εξισώνει τους εργατοτεχνί-τες προς τα πάνω με όλους τους υπολοίπους υπαλλήλους, για το νομοσχέδιο που κάνει μια βασική τομή -αυτή είναι η βασικό-τερη τομή αυτού του νομοσχεδίου- την εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας, που είναι το βασικό εργαλείο για να ελέγχεται ο χρόνος, το ωράριο, όλες οι επιμέρους σχέσεις εργασίας του εργαζόμε-νου μέσα στην επιχείρηση.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι που κατακεραυνώνετε, διότι προφα-νώς δεν σας ενδιαφέρει το νομοσχέδιο, αλλά η απόγνωση που έχετε από τις δημοσκοπήσεις, γιατί όσο περνάνε οι μήνες και όσο περνάει ο καιρός με τον Κυριάκο Μητσοτάκη Πρωθυπουργό, αντί να μικραίνει το χάσμα ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και σε όλους εσάς -κυρίως τον ΣΥΡΙΖΑ- το χάσμα μεγαλώνει. Αυτή είναι η ανησυχία σας και όχι η ανησυχία για τους εργαζομένους!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Τι λένε οι δημοσκο-πήσεις για το νομοσχέδιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μη διακόπτετε! Δεν σας δέκοψε κανείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Προσθέτω, λοιπόν, παραπέρα, προ-χωρώ, λοιπόν, παραπέρα, για να πω ότι κάνετε όλες τις διαφω-νίες σας λόγο για να θεωρήσετε αντισυνταγματικό το νομο-σχέδιο. Δικαίωμά σας! Όλοι κρινόμαστε.

Θα απαντήσω, λοιπόν, από εδώ και πέρα όσο πιο σύντομα γί-νεται σε αυτές τις διαφωνίες για την αντισυνταγματικότητα.

Άρθρο 95: Κάλυψη απεργίας που έχει κηρυχθεί προηγουμέ-νως παράνομη, κάλυψη από δευτεροβάθμιο σωματείο, το Εργα-τικό Κέντρο, ας πούμε. Αυτό που συνέβη πρόσφατα στο μετρό, κήρυξε παράνομη το δικαστήριο την απεργία ενός από τα εννιά σωματεία του μετρό που νέκρωσε την κυκλοφορία στην Αθήνα και μετά ήρθε το Εργατικό Κέντρο την ίδια μέρα και κάλυψε την ίδια απεργία.

Για ποιον λόγο κηρύσσονται παράνομες αυτές οι απεργίες; Σας εξηγήθηκε ήδη από τον κ. Μπούγα. Διότι κατά βάση δεν έχουν προκηρυχθεί από γενική συνέλευση, όπως πρέπει, ή γιατί δεν τηρούνται οι προθεσμίες. Είναι νοητό να καλύπτεται η απερ-γία σε μία τέτοια περίπτωση; Αυτό υποστηρίζετε; Αυτό υποστη-ρίζετε;

Επικαλείστε τα άρθρα του Συντάγματος για την προστασία της

απεργίας, πράγματι, αλλά βλέπετε τα μισά άρθρα του Συντάγ-ματος. Δεν έχετε δει το άρθρο 25 παράγραφος 3 που μιλάει για την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, ας πούμε. Εδώ είναι ή δεν είναι καταχρηστική άσκηση δικαιώματος; Ή δεν έχετε δει το άρθρο 25 παράγραφος 1 για την αρχή της αναλογικότητας, το οποίο το επικαλεστήκατε, αλλά το επικαλεστήκατε εκεί που σας βολεύει.

Πάμε στο άρθρο 93: Ψυχολογική βία, στην περίπτωση που υπάρχει εν εξελίξει μια απεργία.

Αναφέρετε το άρθρο 23 του Συντάγματος. Πράγματι, το άρθ-ρο 23 μιλάει για προστασία της απεργίας μέσα στο πλαίσιο του νόμου. Ο νόμος τα προσδιορίζει, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο αυτά τα πλαίσια.

Και επίσης, υπάρχει ένα άλλο άρθρο το οποίο το αναφέρατε κατ' επανάληψη, το άρθρο 22 -θα επανέλθω και στο άρθρο 22 μετά- για την Επιθεώρηση Εργασίας, το οποίο λέει -εσείς το εί-πατε- ότι η εργασία επίσης είναι δικαίωμα που προστατεύεται από το κράτος. Βλέπετε μόνο το δικαίωμα στην απεργία, αλλά δεν βλέπετε το δικαίωμα στην εργασία. Δικαιώματα έχουν μόνο όσοι απεργούν, αλλά δεν έχουν -κατά την άποψή σας- όσοι θέ-λουν να εργαστούν. Μάλιστα, είναι μια αντίληψη και αυτή.

Επίσης, το ΚΚΕ, αναφερόμενο στην ψυχολογική βία, λέει «μα, αναφέρατε μόνο στους εργαζομένους και στους συνδικαλι-στές;». Πού το είδατε; Διαβάστε το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, το οποίο μιλάει για τη βία στην εργασία και το οποίο αναφέρεται προφανώς και στους εργοδότες.

Δεν κοιτάζουμε μόνο το φαινόμενο της βίας και της ψυχολογι-κής βίας όταν αφορά τους συνδικαλιστές. Το αντιμετωπίζουμε και όταν αφορά και στους εργοδότες, διότι είμαστε ένα μεγάλο λαϊκό κόμμα το οποίο σταθερά πιστεύει ότι πρέπει να υπάρχει μια ισορροπία ανάμεσα στις δύο πλευρές. Όπως ήδη σημει-ώθηκε θεωρούμε ότι δεν μπορεί να υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις αλλά και επιχειρήσεις με τους εργαζόμενους στα κεραμίδια. Και αυτή είναι η φιλοσοφία αυτού του νομοσχεδίου.

Προχωρώ περαιτέρω στο άρθρο 22 ξανά για την Επιθεώρηση Εργασίας το οποίο το θυμηθήκατε στην Επιθεώρηση Εργασίας και λέτε εδώ η εργασία είναι δικαίωμα που προστατεύεται από το κράτος. Προηγουμένως δεν ήταν, στο 102 είναι. Και τι σας ενοχλεί; Ότι κάνουμε μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή όπως είναι η ΑΑΔΕ η οποία θα κάνει τους ελέγχους. Αντί να τους κάνει το ίδιο το Υπουργείο και τελικά ο ίδιος ο Υπουργός. Ερώτημα: Συγ-γνώμη σας διάβασε το νόμο προηγουμένως ο κ. Μπούγας. Η ΑΑΔΕ σήμερα που είναι διοικητική αρχή χωρίς νομική προσωπι-κότητα, όπως λέγεται στα νομικά, δεν είναι κράτος; Τι είναι κ. Πι-τσιλής; Είναι κάτι το οποίο δεν είναι στα όρια του ελληνικού χώρου; Δεν είναι κρατική αρχή; Δηλαδή, πόσοι πια πολιτικής υπο-κρισία και πόσο μεγάλο πάθος; Αλλά έχω να κάνω και ένα άλλο ερώτημα. Εσείς εδώ και δύο δυόμισι μήνες κάθε μέρα, δεν έχει περάσει μέρα, λέτε ότι εγώ έχω τις γαλέρες, τους οδοστρωτή-ρες, ότι θέλω να καταστρέψω τους εργαζόμενους τάχα μου, κ.λπ... Με συγχωρείτε, έχετε αντιληφθεί τι λέγατε τόση ώρα όλοι μαζί; Ότι εμπιστεύεστε εμένα με τις γαλέρες και τους οδοστρω-τήρες να προστατεύουν τους εργαζόμενους περισσότερο από έναν Πιτσιλή νούμερο δύο. Αυτή είναι η αντιπολίτευσή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αντιπολίτευση, ό,τι να' ναι! Αδιάβαστη Αντιπολίτευση, απλώς για να λέμε κάτι.

Πάμε παραπέρα. Άρθρο 86, 87. Δυνατότητα για συμμετοχή στη γενική συνέλευση εξ αποστάσεως. Λέμε ότι εκτός από αυ-τούς που θα είναι παρόντες στη γενική συνέλευση, να μπορούν και άλλοι που δεν έχουν για διάφορους λόγους τη δυνατότητα να είναι παρόντες, να ψηφίζουν εξ αποστάσεως. Τι σας ενοχλεί; Θέλετε να έχουμε μια περιορισμένης εκτάσεως δημοκρατία; Δεν θέλετε να υπάρχει μία μεγαλύτερη αντιπροσωπευτικότητα; Τι σας ενοχλεί; Εκείνο το οποίο προβλέπουμε είναι η δυνατότητα να υπάρχει και αυτό από δίπλα. Και επίσης, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις θα εξασφαλίζουν ότι όλα θα γίνονται κατά τρόπο κα-νονικό και νόμιμο. Εμείς τις εμπιστευόμαστε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Εσείς δεν τις εμπιστευόσαστε ότι μπορούν να ορ-γανώσουν σωστά μια ψηφοφορία ή όραμά σας είναι να διαιωνι-

στούν; Αυτά που ζήσαμε πέρυσι, πρόπερσι στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ με τα φαινόμενα βίας και ξυλοδαρμών. Αυτή είναι η προοδευτική σας πολιτική; Αυτή; Ή είστε τεχνοφοβικοί -δεν ξέρω τι να υποθέσω- και φοβάστε πια και τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κάντε ειδική αστυνομία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Προχωρώ περαιτέρω. ΓΕΜΣΟΕ, το καινούργιο μητρώο που θα είναι και για τις εργατικές οργανώσεις και για τις εργοδοτικές οργανώσεις. Τι γίνεται με αυτό; Αντικαθίσταται κάτι που υπάρχει σήμερα και που είναι το βιβλίο του πρωτοδικείου το οποίο καταγράφει τις οργανώσεις. εσείς, λοιπόν, τι θέλετε;

Θέλετε να παραμείνουμε στα συστήματα των περασμένων διαδικασιών και να μην προχωρήσουμε σε ένα ηλεκτρονικό εκσυγχρονισμό. Με την ίδια λογική, όπως ήδη σας ειπώθηκε, να μην κάναμε το ΓΕΜΗ, το γενικό εμπορικό μητρώο, το ηλεκτρονικό για τις επιχειρήσεις, αλλά να μέναμε στα χαρτιά και στη γραφειοκρατία. Πολύ σημαντική προοδευτική αντίληψη σημειώνω να υπάρχει από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και για αυτό το θέμα.

Προχωρώ περαιτέρω. Πάμε στην προστασία από απόλυση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να σας πω ότι οι συνθέσεις δεν ορίζονται στο Σύνταγμα. Καθαρά νομικά μιλώντας, αλλά στο άρθρο 180 του Αστικού Κώδικα. Μπορούμε να διαφωνούμε επί της ουσίας και ευχαρίστως στη συνέχεια που θα ακούμε τη συζήτηση επί των άρθρων να δούμε αναλυτικά τι προβλέπει αυτό το άρθρο και να φωτίσει ο καθένας τη δική του πλευρά, αλλά πάντως το ζήτημα δεν είναι ζήτημα συνταγματικής τάξεως. Δεν αντέχω, όμως, να μη σας πω ότι και σε αυτή την περίπτωση που πάλι ολοφύρεστε και καταγγέλλετε και βλέπετε ότι η Κυβέρνηση, εν πάση περιπτώσει, έχει καταστρέψει ακόμα μια φορά τους εργαζόμενους, υπάρχουν έξι περιπτώσεις που προστίθενται στον ήδη υπάρχοντα κατάλογο σε σχέση με την ακυρότητα της απόλυσης, μεταξύ των οποίων έξι περιπτώσεων είναι ο πατέρας μέχρι κάθε παιδί του να γίνει έξι μηνών. Μέχρι τώρα αυτό δεν προβλεπόταν. Δεν υπήρχε προστασία του πατέρα και, επίσης, προβλεπεται για πρώτη φορά προστασία του εργαζομένου για ενάσκηση δικαιώματος, που εργατολόγοι ακόμα και από το χώρο της Αριστεράς θεωρήσαν ότι είναι μια προοδευτική κίνηση εκ μέρους της Κυβέρνησης. Αυτά θα έχετε την ειλικρίνεια να τα αναγνωρίσετε; Θα βγει ένας από την Αντιπολίτευση σε αυτή την Αίθουσα να πει, εν πάση περιπτώσει, ναι, τα κάνατε αλλά είναι λίγα. Όχι, τα αποκρύπτετε με μια αντίληψη δεν ξέρω κι εγώ πώς να τη χαρακτηρίσω. Και παρόμοια αντίληψη έχετε και στο άρθρο 58, σε σχέση με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας την οποία την έχετε κάνει καραμέλα. Δεν θα κάνω ολόκληρη ανάλυση ότι ισχύει σε όλη την Ευρώπη, ότι ισχύει στην Ελλάδα εδώ και τριάντα χρόνια, ότι υπογραφόντουσαν συμβάσεις και επί των ημερών σας, θα πω μόνο δύο τρία πράγματα. Το ένα είναι ότι οι ατομικές συμβάσεις που εισάγουμε εμείς για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ισχύουν όπως απέδειξα στην επιτροπή -έδειξα τη σχετική ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης- ισχύουν στην πλειονότητα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την πλειονότητα συντάσσεται και η Ελλάδα. Επίσης, μέσα σε αυτά τα κράτη που εφαρμόζουν αυτές τις ρυθμίσεις είναι η Ισπανία και η Πορτογαλία, όπου κυβερνούν οι σοσιαλιστές με την αριστερά να είναι συγκυβέρνηση. Δείτε τι κάνουν οι σύντροφοί σας επιτέλους στην Ισπανία και στην Πορτογαλία. Προσθέτω, επίσης, περαιτέρω ότι η ατομική σύμβαση για την οποία αυτήν την ώρα μας κάνετε αυτήν την οξεία κριτική, εισήχθη πρώτη φορά από εσάς για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Έχω εδώ την οδηγία 1158 που σήμερα ενσωματώνουμε στο εθνικό δίκαιο. Υπογράφηκε επί ΣΥΡΙΖΑ σε ευρωπαϊκό επίπεδο στις 20 Ιουνίου του 2019, άρθρο 9. Τα κράτη-μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι εργαζόμενοι με παιδιά έως μια ορισμένη ηλικία η οποία είναι τουλάχιστον οκτώ έτη και οι φροντιστές δικαιούνται να ζητούν ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας για λόγους φροντίδας. Εδώ δεν είναι ατομική σύμβαση; Τι είναι; Δηλαδή, θα μαζευτούν όλοι οι εργαζόμενοι με παιδιά και θα ζητήσουν μια συλλογική σύμβαση; Σάμπως όλοι οι εργαζόμενοι έχουν τον ίδιο αριθμό παιδιών, έχουν γεννηθεί τα παιδιά τους την ίδια μέρα, έχουν τις ίδιες ανάγκες ως οικογένεια; ΈΕ, για όνομα

του Θεού! Δεν ξέρω σε ποιον Θεό πιστεύετε αλλά έπρεπε να υπάρχει και μια στοιχειώδης αυτοσυγκράτηση ή με ατομική σύμβαση την οποία εισήγαγε ο ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα ξιφουλκεί εναντίον του εαυτού του. Γι' αυτό πρόκειται. Τι σας πειράζει η ατομική σύμβαση; Είναι καλά η ατομική σύμβαση να είναι για εργαζόμενους με παιδιά μέχρι οκτώ ετών, αλλά να μην είναι εργαζόμενοι με παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας ή να μην είναι εργαζόμενοι οι οποίοι δεν είναι παντρεμένοι. Αυτό είναι το θέμα για το οποίο κάνατε όλες αυτές τις καταγγελίες εδώ και δυόμιση μήνες;

Επίσης, άλλη μία ερώτηση. Σας ενοχλεί ατομική σύμβαση εργασίας, όταν είναι για τη διευθέτηση. Στις υπερωρίες που ισχύουν εδώ και δεκαετίες φυσικά στη χώρα, πώς προχωρεί το πράγμα;

Μήπως προχωρεί και εκεί με ατομικές συμβάσεις; Εκεί ο εργοδότης στις υπερωρίες δεν είναι ισχυρότερος; Ξαφνικά στις υπερωρίες γίνεται ίσος με τον εργαζόμενο; Πόση πια πολιτική υποκρισία και ψέμα; Πόση πια πολιτική υποκρισία και ψέμα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχω δει τέτοια φαινόμενα και στην Ελλάδα, αλλά τέτοιο ψέμα, τέτοια υποκρισία, τόσα fake news όσα σε αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά δεν έχω ξαναδεί!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια τελευταία παρατήρηση πάλι για θέματα συνδικαλιστικά.

Προστασία του συνδικαλιστή από απόλυση. Ο συνδικαλιστής είχε ισχυρότερο καθεστώς προστασίας από απόλυση μέχρι τώρα απ' ό,τι οι έγκυοι. Σας ενοχλεί ότι τους φέρνουμε στο ίδιο επίπεδο; Μέχρι τώρα δεν μπορούσε να έχει κύρωση από πλευράς Εργατικού Δικαίου ο συνδικαλιστής, εάν είχε εμπλακεί σε βιαιοπραγία εναντίον συναδέλφου του ή ακόμα και εάν είχε εμπλακεί σε περίπτωση σεξουαλικής παρενόχλησης. Θέλετε συνδικαλιστική ασυλία σε περίπτωση σεξουαλικής παρενόχλησης; Και μετά κάνατε μαθήματα προηγούμενως σε εμάς για αυτά τα θέματα;

(Θόρυβος από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Είναι πολύ συγκεκριμένο το ερώτημα. Και εδώ θα πάμε με επιχειρήματα, δεν θα πάμε με συνθήματα. Η Βουλή είναι χώρος επιχειρημάτων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τον Λιγνάδη να ρωτήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Εάν είστε αδιάβαστοι, εάν είστε γκαφατζήδες, να κοιτάξετε τους εαυτούς σας!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ντροπή σας! Να ρωτήσετε τον κ. Γεωργιάδη, τον σύμβουλο του Πρωθυπουργού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Να κοιτάξετε πώς οργανώνετε σε αυτές τις συγκεντρώσεις και μετά να έρθετε να κάνετε μαθήματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ψεύδεστε! Ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, θα σας δοθεί η ευκαιρία να απαντήσετε στις ομιλίες σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Γιατί, θέτοντας ζήτημα συνταγματικότητας, ουσιαστικά καλύπτετε συνδικαλιστές οι οποίοι βιαιοπραγούν εναντίον συναδέλφων τους ή κάνουν σεξουαλική παρενόχληση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ξέρουμε ποιοι κάνουν σεξουαλική παρενόχληση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ψεύδεστε, κύριε Χατζηδάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ. Έχει δικαίωμα και ο κύριος Υπουργός να απαντήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Τελειώνω με μία μόνο παρατήρηση σε σχέση με τις απεργίες στην κοινή ωφέλεια. Στην κοινή ωφέλεια γιατί βάζουμε να λειτουργεί το 1/3 της υπηρεσίας; Στην κοινή ωφέλεια, λοιπόν, προβλέπεται από το άρθρο 23 ότι η απεργία υπόκειται σε συγκεκριμένους περιορισμούς του νόμου που το ρυθμίζει. Αυτό κάνουμε και εμείς και λέμε, όπως συμβαίνει σε χώρες όπως το Βέλγιο, η Γαλλία, η Ισπανία, η Αυστραλία, ο Καναδάς, να παρέχεται το ένα τρίτο της υπηρεσίας, διότι οι απεργίες αυτές στρέφονται εναντίον των κυβερνήσεων ή της εργοδοσίας, δεν στρέφονται εναντίον της κοινωνίας. Θα περιμέναμε ειλικρινά, με αυτά που έχουν γίνει σε διάφορες απεργίες, στην ακτοπλοΐα, στο μετρό, να έχετε πάρει το μάθημα και να θέλατε και εμείς να ακολουθήσουμε το δρόμο των ευρωπαϊκών χωρών. Όμως, εσείς επαναλαμβάνετε το γνωστό μόντο ότι νόμος είναι το δικό του εργάτη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ακριβώς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Εντάξει, να το δεχθούμε, λοιπόν. Αλλά, εάν το δεχθούμε εμείς, πρέπει και εσείς να δεχθείτε ότι νόμος είναι το δικό του φοιτητή που θέλει να δώσει εξετάσεις και να λειτουργεί το μετρό.

(Θόρυβος από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ψηφίζετε και τους διαγράφετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ανοίξε τα πανεπιστήμια. Εσείς τα κλείσατε τα πανεπιστήμια!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Νόμος είναι το δικό του αρρώστου που θέλει να αγοράσει φάρμακα. Νόμος είναι το δικό του ανάπηρου που πρέπει να εξηγηθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς είστε με τους εργατοπατέρες. Εμείς είμαστε με την κοινωνία. Εσείς είστε με την καθυστέρηση. Εμείς είμαστε με την Ευρώπη. Εσείς είστε με την αντίδραση. Εμείς είμαστε με την πρόοδο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν χρειάζεται ένταση, θα δοθεί η ευκαιρία να απαντήσετε όλοι. Εντάξει, θέσεις είναι, πολιτικές θέσεις είναι, δεν χρειάζεται αντίδραση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 100 των δύο ενστάσεων αντισυνταγματικότητας. Θα προχωρήσουμε με αυτό που έχει καθιερωθεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων και από την πρακτική εν όψει του ότι λόγω των ειδικών συνθηκών δεν μπορούμε να έχουμε την απαρτία η οποία χρειάζεται. Συνεπώς, θα πάμε με την αρχή της δεδηλωμένης.

Να ψηφίσουν, λοιπόν, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Να εγερθούμε, κύριε Πρόεδρε. Πότε άλλαξε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Δι' εγέρσεως λέει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ να μη διακόπτετε.

Κύριε Γρηγοριάδη.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Εμείς στηρίζουμε όλες τις ενστάσεις, και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Σκανδαλίδης έχει πει υπέρ.

Ο κ. Σκουρλέτης είναι υπέρ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν αιτιολογείται

η ψήφος.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριε Σκουρλέτη, εσείς είστε παλιός κοινοβουλευτικός, εξαντλήσατε το θέμα...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Πάλι φήμωση, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν αιτιολογείται η ψήφος, θα δημιουργηθεί προηγούμενο. Είστε υπέρ.

Ο κ. Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σύμφωνα, λοιπόν, με την αρχή της δεδηλωμένης, απορρίπτεται η ένσταση αντισυνταγματικότητας.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Η κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, πρώτη ομιλήτρια, έχει τον λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Να θυμίσω ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν μετά από τρεις-τέσσερις ομιλήτες να λαμβάνουν τον λόγο και να μιλούν όποτε κρίνουν, εφόσον το δηλώσουν στο Προεδρείο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε τον λόγο να πω κάτι τώρα, πριν λάβει τον λόγο η κ. Μπακογιάννη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μη διαμαρτύρεστε άδικα. Εφαρμόζουμε τον Κανονισμό και ό,τι έχει αποφασιστεί από την Ολομέλεια σε όλες τις προηγούμενες συνεδριάσεις.

Κυρία Μπακογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ εδώ και μέρες στο δημόσιο διάλογο τη συζήτηση και τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης για το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και οφείλω ειλικρινά να ομολογήσω την απορία μου και τη σύγχυσή μου. Φέρνει ο κ. Χατζηδάκης ένα καλά μελετημένο, ευρωπαϊκού επιπέδου νομοσχέδιο, που μετά από σχεδόν σαράντα χρόνια -σε ορισμένες δε περιπτώσεις, μισό αιώνα- επικαιροποιεί την εργατική νομοθεσία αυτής της χώρας, με στόχο όχι μόνο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας αλλά και της κοινωνικής συνοχής και της ισότητας.

Είναι απολύτως λογικό ότι η Αντιπολίτευση θα το αρνηθεί. Είναι, επίσης, πολύ λογικό ότι η Αντιπολίτευση θα προσπαθήσει να παρουσιάσει τα επιχειρήματά της. Αναρωτιέμαι, όμως -και σας το λέω τελείως ειλικρινά-, για το επίπεδο των επιχειρημάτων. Άκουσα πριν τον φίλο μου, τον Κώστα Σκανδαλίδη, να λέει ότι νοσταλγεί τον ν. 1264 του 1982.

Τα νιάτα μας νοσταλγούμε, κύριε Σκανδαλίδη, αλλά το 1982 και το 2021 έχουν τεράστια διαφορά. Δεν μπορούμε να μείνουμε κολλημένοι στην επιχειρηματολογία του 1982. Δεν μπορούμε να μείνουμε κολλημένοι στην επιχειρηματολογία του 1982.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Τα είπα και εγώ αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Αφήστε με να τελειώσω. Θα έχετε τον λόγο επί προσωπικού μετά και μπορείτε να πείτε ότι θέλετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Μη διαστρεβλώνετε αυτά που είπα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Και δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό κάνετε και σήμερα στη Βουλή. Μείνατε κολλημένοι σε μία επιχειρηματολογία του χθες, les και δεν έχετε παρακολουθήσει τίποτα απ' όλα αυτά τα οποία έχουν γίνει τα τελευταία σαράντα και, εν πάση περιπτώσει, τα τελευταία δέκα χρόνια στον κόσμο ολόκληρο.

Αρνείστε τα πάντα και έχετε δε -και θα μου επιτρέψετε εδώ να πω ότι αυτό το δικαίωμα δεν το έχετε- τη δυνατότητα να παρουσιάσετε από την αρχή μέχρι το τέλος ψέματα. Και το λέω ειλικρινά. Καταργείται το οκτώωρο. Το άκουσα εγώ στην τηλεόραση από τουλάχιστον τέσσερις συναδέλφους, να λένε δηλαδή με πολύ μεγάλη σοβαρότητα ότι καταργείται το οκτώωρο. Πώς είναι δυνατόν να καταργείται το οκτώωρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο -περιττά κατά την άποψή μου, τελείως περιττά- το νομοσχέδιο επαναλαμβάνει ότι υπάρχει; Ήσαυτε απέναντι με μια στείρα ρητορική, les και πραγματικά δεν θα μπορούσατε να έχετε κάποια πρόσθετα επιχειρήματα σήμερα, που ενδεχομένως να βελτίωναν πραγματικά ένα νομοσχέδιο που έρχεται στη Βουλή, γιατί, ως γνωστόν, τέλειος νόμος δεν υπάρχει.

Αντί γι' αυτό, όμως, επιχειρηματολογείτε με έναν τρόπο, ο οποίος πραγματικά θυμίζει και επιβεβαιώνει το πόσο μακριά από την κοινωνία είσαστε σήμερα, πόσο μακριά από τους εργαζόμενους είσαστε, πόσο μακριά απ' όλους αυτούς οι οποίοι έχουν απόλυτη συναίσθηση του τι συμβαίνει σε αυτή την κοινωνία και σε τι συνθήκες εργάζονται σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα σήμερα στη χώρα είναι η «μαύρη» εργασία -το ξέρετε πάρα πολύ καλά και εσείς- ή οι εργαζόμενοι που εξαναγκάζονται να δουλέψουν πάνω από το οκτάωρό τους με αδήλωτες και απλήρωτες υπερωρίες.

Έρχεται, λοιπόν, η ψηφιακή κάρτα εργασίας και δεν άκουσα έναν από εσάς να πει ότι πρόκειται περί μιας τεράστιας τομής. Η ψηφιακή κάρτα εργασίας όταν ολοκληρωθεί -και θα πάρει τον χρόνο της- θα είναι πραγματικά η διασφάλιση για τον εργαζόμενο και για τις υπερωρίες του, δίνοντάς του την πραγματική δύναμη να μπορεί να αντισταθεί απέναντι σε οποιονδήποτε ενδεχομένως κακό εργοδότη.

Το νομοσχέδιο ενισχύει την επιθεώρηση εργασίας. Για μένα το μεγαλύτερο πρόβλημα στην Ελλάδα ήταν πάντοτε οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί σίγουρα έπασχαν και επί των ημερών σας -δεν θέλω να θυμηθώ διάφορες αθλιότητες που συνέβαιναν- αλλά και επί των ημερών μας. Η επιθεώρηση εργασίας είχε αδυναμίες. Έρχεται σήμερα μία νέα πρόταση, μία πρόταση η οποία βγάζει την επιθεώρηση εργασίας από τον στενό εναγκαλισμό του Υπουργού.

Το είπα πριν πολύ ώρα ο κ. Χατζηδάκης και είναι σαφές ότι εσείς εμπιστεύεστε πολύ περισσότερο τον Υπουργό Εργασίας της Νέας Δημοκρατίας από ότι μία ενδεχομένως ανεξάρτητη αρχή. Αλλά ο στόχος αυτής της ανεξάρτητης αρχής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακριβώς να ενδυναμώσει τους μηχανισμούς ελέγχου, να τους απομακρύνει από οποιαδήποτε επιρροή πολιτική, κομματική ή ρουσφετολογική, να μπορέσει η Ελλάδα επιτέλους να αποκτήσει σωστούς μηχανισμούς ελέγχου, διότι χωρίς σωστούς μηχανισμούς ελέγχου ό,τι νόμο και να ψηφίσουμε, τον πιο τέλει νόμο να ψηφίσουμε, από την ώρα που δεν υπάρχει μηχανισμός ελέγχου, δεν θα μπορέσει σωστά να εφαρμοστεί και δεν θα μπορέσει και σωστά να προστατευθεί ο εργαζόμενος.

Δεν θα μιλήσω για όλα αυτά τα οποία τα ξέρετε πάρα πολύ καλά και για τα οποία μου κάνει εντύπωση ότι δεν βρήκατε να πείτε έναν καλό λόγο, για την προστασία της πατρότητας τους, για τη σύγχρονη αντιμετώπιση των φαινομένων σεξουαλικής παρενόχλησης στον χώρο της εργασίας, για τις άδειες οι οποίες δίνονται, για την τηλεργασία η οποία πραγματικά στην Ελλάδα σήμερα για πρώτη φορά προστατεύεται με το πιο σύγχρονο ευρωπαϊκό πλαίσιο δίνοντας στον εργαζόμενο το δικαίωμα της αποσύνδεσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Κάποιοι από εσάς, ενδεχομένως όχι όλοι, ξέρετε τι θα πει τηλεργασία. Ξέρετε τι θα πει να εργάζεται ο εργαζόμενος και να τον ενοχλεί ο εργοδότης του στις 22.00', στις 23.00' και στις 12 το βράδυ. Αυτό είναι πρωτοφανές για τα ελληνικά δεδομένα δικαίωμα που δίνεται σήμερα στους εργαζόμενους και νομίζω ότι θα πρέπει τουλάχιστον να το αναγνωρίσουμε όλοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω αμέσως.

Θέλω να πω δυο λόγια για το θέμα της ψηφοφορίας των γενικών συνελεύσεων. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1982 που νοσταλγεί ο κ. Σκανδαλίδης ήμουν συνδικαλίστρια στο Υπουργείο Συντονισμού. Η Νέα Δημοκρατία είχε τότε το συνταρακτικό ποσοστό του 12% και το ΠΑΣΟΚ είχε πάντα περίπου 80%. Ήμασταν -για να σας το περιγράψω αλλιώς- μια θλιβερή, θλιβερότατη μειοψηφία. Επειδή, όμως, είχαμε «κέφι» αντιπολιτευτικό αποφασίσαμε στη γενική συνέλευση των υπαλλήλων του Υπουργείου Συντονισμού να πάρουμε τη γενική συνέλευση. Και πώς την πήραμε; Ακολουθώντας μια παλιά και καλή μέθοδο του Κομμουνιστικού Κόμματος, αρχίσαμε να μιλάμε επί της διαδικασίας από τις 3 το μεσημέρι μέχρι τις 3' τη νύχτα. Κάποια στιγμή είχανε

βαρεθεί όλοι οι άλλοι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ποτέ δεν το έχει κάνει το ΚΚΕ. Άλλα πράγματα θυμάστε!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Συγγνώμη! Εντάξει, λάθος!

Εν πάση περιπτώσει, πήραμε τη γενική συνέλευση διότι οι άλλοι είχαν εξοντωθεί και είχαν φύγει. Αυτά είναι λογικές του χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το ότι σήμερα στο Συμβούλιο της Ευρώπης μπορούμε να ψηφίζουμε τους δικαστές του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου με ηλεκτρονική ψηφοφορία εμείς από την Ελλάδα και οι άλλοι επιτόπου, όσοι είχαν το δικαίωμα να πάνε στο Στρασβούργο, δείχνει ακριβώς το ότι να μη δίνεις σήμερα το δικαίωμα σε έναν εργαζόμενο να ψηφίσει στη γενική του συνέλευση, είναι σκέψη που αντανακλά το προχθές, όχι το χθες!

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πάει μπροστά. Οι εργαζόμενοι θα αυξήσουν το εισόδημά τους από την ώρα που η χώρα θα αναπτυχθεί και τα δικαιώματά τους με την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι, θα είναι απολύτως προστατευμένα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να υποβάλω μια ερώτηση στην κ. Μπακογιάννη;

Μπορείτε να τη δεχτείτε, κυρία Μπακογιάννη;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Μετά χαράς, κύριε Πρόεδρε! Αν το επιτρέπει και η κυρία Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, αλλά θα σας παρακαλέσω να είστε σύντομος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Καμμία κατάχρηση του χρόνου!

Κυρία Μπακογιάννη, επειδή αναφερθήκατε στους μηχανισμούς ελέγχου που είναι ένα πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα κι εδώ μιλάμε προφανώς για τους μηχανισμούς ελέγχου που έχουν σχέση με την εργασία και τα δικαιώματα στην εργασία, έχετε υπ' όψιν σας τον πρότυπο πραγματικά απολογισμό του ΣΕΠΕ και των μηχανισμών ελέγχου για τα συγκεκριμένα ζητήματα που συζητάμε σήμερα, που είχανε καταλήξει σε σειρά ελέγχων και σε σειρά προστίμων και σε σειρά θεσμίσεων, τα οποία από τα πρώτα μέτρα της Κυβέρνησής σας ήταν αυτά τα οποία πήρατε πίσω. Το γνωρίζετε; Με τρόπο αξιωματικό μιλήσατε περίπου για αθλιότητα που ήταν επί των ημερών μας και είναι λάθος με βάση τα στοιχεία, τα πρόστιμα και τις προσπάθειες που έγιναν. Έγινε μια πολύ σημαντική προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κυρία Μπακογιάννη, θα απαντήσετε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, αν εσάς σας ικανοποιούσε ο τρόπος με τον οποίο λειτουργήσε η Επιθεώρηση Εργασίας επί των ημερών σας, είναι δικαίωμά σας. Μένα ούτε σήμερα ούτε χθες ούτε προχθές με ικανοποιούσε πλήρως. Θεωρώ ότι χρήζει βελτίωσης ο μηχανισμός ελέγχου. Αυτό πιστεύω, αυτό καταθέτω, κύριε Πρόεδρε. Αν εσείς ήσασταν ευτυχής με τον τρόπο που λειτουργούσε επί των ημερών σας, το σέβομαι αλλά δεν συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κατρούγκαλος από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα παρακαλέσω να κρατάμε, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αγαπητή κ. Μπακογιάννη αστειευόμενη βέβαια εγκάλεσε τον κ. Σκανδαλίδη ως νοσταλγό της δεκαετίας του 1980. Στην πραγματικότητα νοσταλγοί αυτής της δεκαετίας είναι ο κ. Χατζηδάκης και ο κ. Μητσοτάκης, γιατί επαναφέρουν σχεδόν αυτούσιες τις διατάξεις των δύο κλασικά αντεργατικών νόμων της κ. Θάτσερ, των Employment Acts του 1980 και του 1982. Και ακριβώς επειδή σκοπός των δύο αυτών, κατά τη γνώμη μου, ακραία νεοφιλελεύθερων πολιτικών είναι να συγκαλύψουν αυτή την πραγματικότητα, γι' αυτόν τον λόγο προχώρησαν στην ένταξη στο νομοσχέδιο αυτό και μιας πληθώρας θετικών ρυθμίσεων υποχρεώσεων της χώρας είτε από διεθνείς συμβάσεις είτε από ευρωπαϊκές οδηγίες.

Θέλω, όμως, να είμαι συγκεκριμένος επεδίωξε αντιμεταρρύθ-

μιση, ή αντεπανόσταση η Θάτσερ; Να τσακίσει τον συνδικαλισμό, τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, με βραχυπρόθεσμο στόχο να μπορέσει να προωθήσει ένα ιδιαίτερα εκτεταμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, αλλά και με στρατηγικό σκοπό να υπονομεύσει τη δύναμη της συλλογικά οργανωμένης εργασίας.

Έχουμε στο μυαλό μας όταν μιλάμε για Θάτσερ κυρίως τη μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων. Όμως εκεί δεν χρησιμοποιήθηκε κυρίως αυτό το οπλοστάσιο. Εκεί το δικαίωμα που παραβιάστηκε ήταν το ιερό αστικό δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Η απεργία έσπασε όταν κατασχέθηκε, με ιδιαίτερα προβληματικές διαδικασίες, το ταμείο αλληλεγγύης των ανθρακωρύχων. Ακόμα και ο πιο ηρωικός απεργός δεν μπορεί να συνεχίσει να απεργεί, όταν δεν έχει λεφτά για το νοίκι ή γάλα για το παιδί του. Αντιθέτως το αντιαπεργιακό οπλοστάσιο χρησιμοποιήθηκε κυρίως εναντίον του ιδιωτικού τομέα όχι του δημοσίου.

Πού αναφέρονται και ποιες είναι οι θατσερικές ρυθμίσεις που επαναλαμβάνονται αυτούσια στο αντεργατικό, νεοφιλελεύθερο, πιο προωθημένο και από τα πιο ακραία όνειρα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου νομοσχέδιο; Ψυχολογική βία: Στις employment acts θεωρείται ότι υφίσταται αποδεδειγμένη και αυτοδίκαιη ψυχολογική βία, όταν υπάρχει συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από ένα χώρο απεργίας, στην οποία συμμετέχουν πάνω από έξι εργαζόμενοι. Ο έβδομος είναι η ψυχολογική βία που ασκεί το συνδικάτο σ' αυτούς που υποτίθεται ότι θέλουν να εργαστούν. Εδώ, ο κ. Χατζηδάκης ευθέως υιοθέτησε την εκδοχή του δικαίωματος στην εργασία, όχι όπως το θέλει το Σύνταγμα -δικαίωμα να έχει κανείς δουλειά- αλλά ως δικαίωμα εναντίον της απεργίας.

Συνέχισε η κ. Θάτσερ και υιοθέτησε ο κ. Χατζηδάκης. (Θα έπρεπε να λέω οι κύριοι Χατζηδάκης και Μητσοτάκης): Όταν υπάρχει παρόμοια ψυχολογική βία ή σε οποιαδήποτε περίπτωση που παραβιάζει το συνδικατικό ρύθμιση των αντεργατικών αυτών νόμων υπέχει αστική ευθύνη απέναντι στο αφεντικό. Θα πληρώσει αποζημίωση το συνδικάτο στον εργοδότη. Και την υποχρέωση αποζημίωσης επεκτείνει ο κ. Χατζηδάκης και στα μέλη του σωματείου απεργούς, όχι μόνον στη διοίκησή του. Το πάει ένα βήμα παραπέρα, απ' όσο είχε πάει η κ. Θάτσερ, δηλαδή, ο κ. Χατζηδάκης.

Τρίτη αντιμεταρρύθμιση: Απαγόρευσε η κ. Θάτσερ κάθε δευτεροβάθμια απεργία (secondary strike) κάθε απεργία αλληλεγγύης κάθε απεργία που μπορεί να κηρύξει ένα σωματείο εθνικής εμβέλειας σ' έναν χώρο εργασίας που δεν υπάρχει συνδικάτο. Αυτή τη διάταξη την αξιοποίησε στρατηγικά ο Μέρντοχ, για να διαλύσει τη συλλογική εκπροσώπηση στον χώρο του Τύπου. Τι έκανε; Δημιούργησε εικονικές εταιρείες όπου δεν υπήρχε συνδικάτο, γιατί στην πραγματικότητα οι εταιρείες αυτές ήταν κελύφη στις οποίες «δανείζονταν» εργαζόμενοι και όταν το εθνικό συνδικάτο κήρυξε απεργία σ' αυτές τις εικονικές επιχειρήσεις, για να καλύψει τους εργαζόμενους, η απεργία κηρύχθηκε παράνομη. Παρά τη μαζική συμμετοχή, στην απεργία παρά τις διαδηλώσεις χιλιάδων αλληλέγγυων ανθρώπων στο Λονδίνο, σε βάρος του σωματείου κινήθηκε η διαδικασία αποζημίωσης, υπέρ του εργοδότη μιας που είχε κηρυχθεί η απεργία αυτή παράνομη, ως secondary strike.

Θα μπορούσα να συνεχίσω. Είναι, όμως, σαφές ότι αποτελεί αντιγραφή ακραίων νεοφιλελεύθερων ρυθμίσεων το νομοσχέδιο αυτό σε μια φάση που η ροή της ιστορίας κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση. Στην ίδια τη «Μέκκα του καπιταλισμού», όπου ο Ρίγκαν μετά τη Θάτσερ ολοκλήρωσε τη νεοφιλελεύθερη μεταρρύθμιση, τώρα, ο Πρόεδρος Μπίαντεν στρέφεται σε διαφορετική κατεύθυνση, από τη φορολογία των πολυεθνικών, τον ελάχιστο παγκόσμιο φόρο, μέχρι σε άλλα μέτρα. Αυτή την τάση προφανώς η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να την ακολουθήσει, γιατί το ιδεολογικό της πρότυπο εξακολουθεί να παραμένει, τουλάχιστον στη νεοφιλελεύθερη πτέρυγα της, η Θάτσερ και ο Ρίγκαν, σε ευθεία αντίθεση με το ιδεολογικό στίγμα του ιδρυτή της Νέας Δημοκρατίας.

Η στρατηγική στόχευση της Νέας Δημοκρατίας είναι ανάλογη, αν και όχι εντελώς ίδια με αυτήν της Θάτσερ. Η Θάτσερ ήθελε να διαλύσει ένα πολύ καλά οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα και σε μεγάλο βαθμό το πέτυχε. Το 80% των εργαζομένων καλυπτόταν συνδικαλιστικά όταν ήρθε η Θάτσερ στην εξουσία και

άρα, καλυπτόταν και από τις αντίστοιχες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ενώ τώρα, το αντίστοιχο ποσοστό είναι κάτω από 20%.

Η Νέα Δημοκρατία, δεν έχει απέναντι της παρόμοιο κίνημα στην Ελλάδα, γιατί με πολύ σημαντικές ευθύνες της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, σε πολύ μεγάλο βαθμό δεν έχουν αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση που τους ταιριάζει. Η Νέα Δημοκρατία, στρατηγικά προσπαθεί να εμποδίσει την αναζωογόνηση του συνδικαλιστικού κινήματος, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Γιατί θα αποτύχει όμως; Δύο βασικές διαφορές έχουμε με τη θατσερική Μεγάλη Βρετανία. Η πρώτη είναι ότι εμείς έχουμε τυπικό Σύνταγμα και διατάξεις που κατοχυρώνουν και το δικαίωμα στην απεργία και το δικαίωμα της συλλογικής εκπροσώπησης σε όλα τα επίπεδα του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει, όμως, μια δεύτερη -και τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε- διαφορά. Οι νέοι εργατικοί, αυτός ο λεγόμενος «τρίτος δρόμος» που ευαγγελίζονταν οι κύριοι Μπλερ, Σρέντερ, Σημίτης διατήρησαν τις αντεργατικές και αντι-συνδικαλιστικές αυτές ρυθμίσεις. Γι' αυτό η κ. Θάτσερ, όχι αστειεύομενη, είχε πει ότι το μεγαλύτερο επίτευγμά της ήταν ο Τόνι Μπλερ.

Εμείς αυτές τις διατάξεις θα τις καταργήσουμε. Και όταν μιλάω και χρησιμοποιώ αυτό το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο δεν εννοώ μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να κλείσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Αξιοποιήσατε αυτό το νομοσχέδιο, νομίζοντας ότι στρατηγικά θα τελειώσετε τον κόσμο της εργασίας. Όμως, ακούσια, συσπειρώσατε τις προοδευτικές δυνάμεις αυτού του τόπου, παρά τις σημαντικές διαφορές τους. Και ακριβώς εξασφαλίσατε με αυτόν τον τρόπο ότι το νομοσχέδιο αυτό θα τελειώσει μαζί με την Κυβέρνησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Και η ελάχιστη προγραμματική βάση που θα έχει η επόμενη προοδευτική κυβέρνηση θα είναι ακριβώς η κατάργηση αυτών των απαράδεκτων αντεργατικών αντεπαναστατικών διατάξεων. Προσφέρατε, έτσι, μία υπηρεσία.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλέσω, να κρατάτε ακριβώς τον χρόνο μας, γιατί είναι διακόσιοι δεκατρείς συνάδελφοι, οι οποίοι πρέπει να μιλήσουν. Εάν υπάρχει κατάχρηση χρόνου από τον καθένα μας, δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Παρακαλώ, λοιπόν, να είστε συνεπείς στον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μπούγας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Εργατικό μας Δίκαιο εξέχουσα θέση κατέχουν τρεις βασικές αρχές συνταγματικής, μάλιστα, περιωπής: ο ανθρωποκεντρικός χαρακτήρας του εργατικού δικαίου, η λεγόμενη «προστατευτική αρχή» και τέλος, ο συνδυασμός της ελευθερίας με την ισότητα. Οι άζονες αυτοί ασφαλώς δεσμεύουν κυριαρχικά και τον απλό νομοθέτη και διέπουν το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Η Αντιπολίτευση θεώρησε ότι το εργασιακό αποτελεί προνομιακό πεδίο αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση.

Όλα τα κόμματα, προεξάρχοντος του ΣΥΡΙΖΑ, αναλώθηκαν σε μια πρωτοφανή εκστρατεία παραπληροφόρησης. Είπαν -και εξακολουθούν να λένε- καταφανή ψέματα για τις διατάξεις του σχεδίου νόμου. Το αποτέλεσμα πενιχρό. Δεν κατάφεραν να πείσουν τους εργαζόμενους και την κοινωνία. Αντίθετα, έδειξαν ακόμη μια φορά ότι δεν τους ενδιαφέρει το συμφέρον των πολλών και ανώνυμων ανθρώπων του μόχθου. Νοιάζονται μόνο για τη διατήρηση αυτού που με δύο λέξεις χαρακτήρισε εύστοχα ο Υπουργός ως «εργατοπατερικό συνδικαλισμό».

Η Κυβέρνηση κερδίζει στην κοινωνία. Θα κερδίσει και στο Κοινοβούλιο και αυτή τη μάχη. Με επιχειρήματα αποδεικνύουμε ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου εκσυγχρονίζει σε πολλούς τομείς την εργατική μας νομοθεσία, σε αρμονία με το Σύνταγμα και τις διεθνείς συνθήκες.

Η συζήτηση για την αντισυνταγματικότητα ήταν απολύτως αποκαλυπτική. Κατά πρώτον, σε θέματα που επιβάλλεται να εναρμονιστούν με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, αλλά και τις βέλτιστες πρακτικές, η Ελλάδα ως ευνομούμενο ευρωπαϊκό κράτος, με τιτάνια προσπάθεια, αφήνει πίσω της οριστικά τις πρωτοφανείς επιπτώσεις της πανδημίας και επανέρχεται σε αναπτυξιακή τροχιά. Στο πλαίσιο αυτό, η Κυβέρνηση επιδιώκει με αποφασιστικότητα να επανακαθορίσει τις σχέσεις εργαζομένων και επιχειρήσεων, με γνώμονα την ισότητα και τη δικαιοσύνη.

Με τις προς ψήφιση διατάξεις θεσπίζονται δικαιώματα και υποχρεώσεις εκατέρωθεν, για εργαζόμενους και εργοδότες. Επιτυγχάνεται η ισορροπία μεταξύ της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων, από τη μια, και της παροχής του πλαισίου ορθής λειτουργίας και ανάπτυξης της επιχείρησης, από την άλλη. Βασική επιδίωξη του σχεδίου νόμου είναι ν' αποτρέψει τυχόν καταχρηστικές πρακτικές από οποιαδήποτε πλευρά και αν προέρχονται, είτε από τους εργαζόμενους είτε από τους εργοδότες.

Στην προσπάθεια αυτή, η Αντιπολίτευση αντιτρέπει την άρνηση και την εμμονή στη διατήρηση μιας νοσηρής πραγματικότητας, προβάλλει κωμικοτραγικούς ισχυρισμούς περί δήθεν κατάργησης του οκτάωρου, αν και υπάρχουν σαφείς και κατηγορηματικές προβλέψεις, τόσο στο ίδιο το σχέδιο νόμου όσο και στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Το σχέδιο νόμου, σε συμφωνία με την οδηγία 1158 που προ-σупέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ και ενσωματώνουμε, δίνει τη δυνατότητα στον εργαζόμενο, με πρωτοβουλία του, να ζητήσει τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Είπαν οι ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αποτελεί δέσμευσή μας η κατάργηση του νομοσχεδίου. Δεν θα το καταργήσετε, κύριοι συνάδελφοι, ακόμα κι αν είχατε την ευκαιρία να έρθετε στην εξουσία. Δεν θα το καταργήσετε, γιατί εσείς έχετε δεσμευτεί, με την οδηγία που σας προανέφερα και ψηφίσατε, στη διατήρηση και στη θέσπιση αυτών των διατάξεων. Μην παραπλανάτε, λοιπόν, τους πολίτες. Τίποτα δεν θα καταργήσετε, ακόμα κι αν είχατε την ευκαιρία να το κάνατε.

Η ρύθμιση, δε, για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, δεν είναι νεοπαγής. Ισχύει εδώ και τριάντα περίπου χρόνια. Έχει εφαρμοστεί και εφαρμοζόταν και επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ στον ΟΤΕ, στην Alpha Bank, στον «ΠΑΓΙΑΣΤΡΑΤΟ», στην «ΗΒΗ», αλλά και στον ξενοδοχειακό τομέα. Σκόπιμα η Αντιπολίτευση επιχειρεί να προκαλέσει σύγχυση μεταξύ διευθέτησης του χρόνου εργασίας και των υπερωριών. Στην περίπτωση της διευθέτησης ο εργαζόμενος εξακολουθεί να εργάζεται σαράντα ώρες την εβδομάδα συνολικά, μέσα στην περίοδο αναφοράς που ορίζεται από τη νομοθεσία ή σε μικρότερες περιόδους αναφοράς, που συνήθως προσδιορίζονται μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη. Στην περίπτωση, όμως, των υπερωριών, ο εργαζόμενος δουλεύει μεν περισσότερες ώρες, εισπράττοντας, όμως, περισσότερα χρήματα σε βάρος του ελεύθερου χρόνου του.

Οι επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι, ανάλογα με τις δυνατότητες, τις επιθυμίες και τις ανάγκες τους, μπορεί να καταλήγουν σε αντίστοιχες συμφωνίες, είτε για υπερωριακή απασχόληση είτε για ευέλικτη διευθέτηση του εργασιακού χρόνου, καθώς, επίσης, μπορούν, βεβαίως, να παραμείνουν αυστηρά στο οκτάωρο, το οποίο εξακολουθεί να αποτελεί τη νομικά καθιερωμένη βάση.

Για πρώτη φορά, προβλέπεται ότι ο ΟΑΕΔ καλύπτει τις γονικές άδειες για διάστημα δύο μηνών και για τον πατέρα και για τη μητέρα. Θεσπίζεται για πρώτη φορά η άδεια πατρότητας διάρκειας δεκατεσσάρων ημερών, από δύο ημέρες που είναι σήμερα. Αλήθεια, τι θα πείτε στους πατέρες που επιπλέον προστατεύονται για έξι μήνες από τη γέννηση του τέκνου τους, αν δεν ψηφίσετε τις σχετικές διατάξεις;

Η ψηφιακή κάρτα είναι, πράγματι, μία επανάσταση στην εργασία. Εγγυάται και διασφαλίζει τα δικαιώματα του εργαζόμενου, το ωράριο, τις υπερωρίες, την τυχόν εργασιακή διευθέτηση. Ο εργαζόμενος έχει το δικαίωμα αποσύνδεσης, ώστε να μην τον ενοχλεί ο εργοδότης εκτός του ωραρίου του. Η ρύθμιση αυτή για την αποσύνδεση της ψηφιακής κάρτας, θέτει τη χώρα μας στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία. Ενιαχύνεται η προστασία του εργαζομένου και προβλέπονται νέοι λόγοι ακυρότητας της απόλυσής

του. Το δικαίωμα της απεργίας δεν μπορεί να στρέφεται κατά του κοινωνικού συνόλου, ούτε είναι αποδεκτό να υφίστανται υπέρμετρες στερήσεις και κινδύνους οι πολίτες.

Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου αποσκοπούν στην προστασία του κοινωνικού συνόλου, αφ' ενός, από τις απεργίες στις κοινω-φελείς επιχειρήσεις με την υποχρέωση παροχής εγγυημένης υπηρεσίας στο 1/3 του συνήθους και αφ' ετέρου, από την ενδε-χόμενη επαναπροκήρυξη απεργίας η οποία έχει κριθεί παράνομη από τη δικαιοσύνη. Εξάλλου, οι ρυθμίσεις για τη δυνατότητα εξ αποστάσεως ενάσκησης δικαιωμάτων και εγγραφής των οργα-νώσεων σε μητρώα, υπηρετούν τη διαφάνεια στο συνδικαλισμό, ώστε να μην μπορούν ισχνές μειοψηφίες να λαμβάνουν αποφά-σεις ερήμην των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αποτελεί ένα ση-μαντικότατο και αναγκαίο βήμα εξορθολογισμού, εκσυγχρο-νισμού και αναμόρφωσης του Εργατικού Δικαίου, περαιτέρω προστασίας των εργαζομένων, αποκατάστασης αδικιών και και-νοτόμων ρυθμίσεων. Η εργασία βρίσκεται σήμερα στο επίκεντρο ραγδαίων κοινωνικών, οικονομικών, τεχνολογικών και άλλων εξε-λίξεων. Οι νέες μορφές εργασίας, οι ρευστές οικονομίες, αλλά και η παγκόσμια υγειονομική απειλή διαμορφώνουν ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο εργασιακό τοπίο. Η Αντιπολίτευση επιμένει και παραμένει περιχαρακωμένη σε μικροπολιτικές νοστορίες και περιορίζεται σε παλαιοκομματικά συνθήματα. Η κοινωνία και η Κυβέρνηση ακούν την πραγματικότητα, αντιμετωπίζουν τα πράγ-ματα με ρεαλισμό. Σας καλώ να υπερψηφίσετε το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, που τηρήσατε, και το χρόνο.

Τον λόγο έχει τώρα ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κων-σταντίνου Πουλος, από το Κίνημα Αλλαγής.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ανέβω στο Βήμα είχαν ανέβει δυο διαφορετικοί θεωρητικοί εκπρόσωποι, η κ. Μπακογιάννη και ο κ. Κατρούγκαλος, εκφράζοντας δυο δια-φορετικές πολιτικές αντιλήψεις. Τι είπε η κ. Μπακογιάννη για τον ν. 1264; Είπε ότι έπρεπε να αλλάξει και ότι ο κ. Σκανδαλίδης θέλει και αναπολεί το 1982.

Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Αναπολούμε τα θετικά μας και έχουμε μάθει από τα αρνητικά μας και είπε ο κ. Σκανδαλίδης ότι ο νόμος αυτός χρειάζεται βελτιώσεις αλλά όχι κατάργηση. Και γιατί όχι κατάργηση; Γιατί διέπεται από κάτι διαφορετικό πολιτικά.

Καταλαβαίνουμε ότι είστε απέναντι σε αυτό που εμείς εκφρά-ζουμε πολιτικά. Ποιο είναι αυτό που εκφράζουμε; Ότι η κοινωνία, αυτό που λέτε σήμερα εσείς ως έκφραση, η εργασία, η επιχεί-ρηση αποτελείται από μεμονωμένα άτομα, αντίθετα με εμάς, που πιστεύουμε στην επιχείρηση, σε οποιαδήποτε έκφανση της ζωής, ότι εκφράζει συλλογικότητες. Για σκεφθείτε να αντιμετωπίζαμε την πανδημία ατομικά και όχι συλλογικά!

Όμως, πάμε τώρα στο άλλο θέμα. Άρα, τι είπε η κ. Μπακο-γιάννη; Είπε αυτό για την ψηφιακή κάρτα εργασίας, που η ίδια δεν την ψήφισε όταν ήρθε. Κι εσείς δεν την ψηφίσατε. Καλώς ήρ-θατε!

Τι είπε ο κ. Κατρούγκαλος, ο οποίος σας κάνει κριτική για δύο πράγματα; Η πολιτική του αντίληψη ήταν η εξής: Τον πιο μικρο-μεσαίο τον έβαζε να πληρώνει τον ΕΦΚΑ ως φορολογία, δηλαδή διέλυσε τη μεσαία επιχείρηση! Τον πιο μικρομεσαίο, όχι το με-γάλο! Την κόκα κόλα δεν την διέλυσε! Ο ΕΦΚΑ αυτό έκανε. Δεύ-τερον, τι είπε; Για ηγεσίες της ΓΣΕΕ και ότι βεβαίως υπάρχουν προβλήματα. Και γι' αυτό και αντιπαράκειται με τη Νέα Δημο-κρατία θεωρώντας ότι οι νόμοι είναι για τους συνδικαλιστές και όχι για τους εργαζόμενους.

Είπε, λοιπόν, για τις ηγεσίες και αναρωτιέμαι την ίδια ώρα για το εξής βλέποντας προχθές τον κ. Φωτόπουλο, το συνδικαλιστή τη ΔΕΗ, μαζί με τον κ. Τσίπρα: Μα, νομίζουν ότι ο κόσμος δεν κα-ταλαβαίνει, ότι απαξιώνουμε το ένα μέρος; Είναι σαν τον Σίμο Κεδίκογλου. Λέμε για τους «Σαμαροβενιζέλους» και πήραμε αυτόν που απολύει και τον κάναμε πρώτο στέλεχος. Ε, έλεος!

Και πάμε στο επόμενο θέμα. Ας πάμε να δούμε λίγο δυο σημεία που υπάρχουν και τα οποία νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικά και αυτό αφορά όλους μας. Γιατί αν δεν γίνει από όλους μας, δεν μπορεί να προχωρήσει.

Κύριε Υπουργέ, όταν συμφωνούμε όλοι –και δεν βλέπω κάποιον εδώ από νησιωτική Ελλάδα ή οτιδήποτε άλλο– ότι κατ' αρχάς η εποχική εργασία είναι 50% επίσημα και 50% ανεπίσημα, η υπερωρία έχει να κάνει με τον επιχειρηματία και με τον εργαζόμενο.

Το λύνετε αυτό; Δίνετε κίνητρα κάπου ώστε και ο επιχειρηματίας να δίνει τα χρήματα και ο εργαζόμενος να μη θέλει να πάρει ανεπίσημα χρήματα, ώστε να μπορούν όλοι να τα δηλώσουν κανονικά, να δηλώνονται οι υπερωρίες και να πάμε στην ψηφιακή κάρτα; Όχι βέβαια. Τι φιλελεύθεροι είστε εσείς; Τι κάνετε εσείς τώρα;

Θα σας πω εγώ. Το ακριβώς αντίθετο κάνατε, το πρόγραμμα «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ». Ξέρετε τι κάνατε με το πρόγραμμα «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ», κύριε Υπουργέ; Ακούστε τι κίνητρο δίνετε. Λέτε σε έναν ότι πληρώνεται οκτάωρο, αλλά θα δουλεύει τετράωρο. Μία επιχείρηση που θέλει είκοσι εργαζόμενους, θα χρειαστεί σαράντα. Κι εσείς είστε φιλελεύθεροι!

Όμως, για να δούμε πού βρισκόμαστε σήμερα εδώ και μετά από δύο χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Το επίσημο ποσοστό της χώρας σε ανεργία είναι το δεύτερο υψηλότερο στην Ευρωζώνη, μετά την Ιαπωνία. Η χώρα έχει τον τρίτο μεγαλύτερο πληθυσμό μη ενεργών οικονομικά πολιτών. Οι μεγάλοι αποκλεισμένοι είναι προφανώς οι γυναίκες, οι νέοι έως είκοσι τεσσάρων ετών, αλλά και οι άνδρες ηλικίας άνω των πενήντα ετών.

Πάμε όμως να δούμε και για την προ covid εποχή τι λέει η Eurostat, όπου κυβερνούσε μια άλλη αντίληψη θεωρητικώς. Έλεγε, λοιπόν, ότι είμαστε στην υψηλότερη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας απασχολούμενων πλήρους απασχόλησης με εξαρτημένη εργασία. Άρα αυτό που έρχεται η Νέα Δημοκρατία να νομοθετήσει σήμερα είχε γίνει στην πράξη πριν πέντε χρόνια!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το επόμενο χρονικό διάστημα για τους εργαζόμενους –αυτούς που μας παρακολουθούν, αν μας παρακολουθούν, αν παρακολουθούν αυτή την αντιπαράθεση που γίνεται ή απλά λένε ότι γίνεται μια αντιπαράθεση χωρίς τους έχει κανένα ενδιαφέρον γιατί η πράξη είναι εντελώς διαφορετική από αυτά που ψηφίζουμε εμείς– πρέπει να σκεφτούμε και να αποφασίσουμε όλοι, ακόμα και η Νέα Δημοκρατία που πιθανόν δεν θα το πιστεύει, ότι οι συλλογικές συμβάσεις με κανόνες πρέπει να ενεργοποιηθούν ξανά.

Αυτό είναι κάτι το οποίο θα πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα να υποστηριχθεί πλειοψηφικά από τη Βουλή, για να μπορέσουμε να πάμε στη νέα εποχή και στη νέα μετάβαση.

Και επειδή λέτε για χώρες οι οποίες έχουν συντηρητικές κυβερνήσεις, αυτό κάνουν στη Φινλανδία, αλλά η Φινλανδία...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Δεν έχω το χρόνο και δεν θέλω να υπερβώ το χρόνο.

Άρα, λοιπόν, τι θέλουμε; Και ουσιαστικά τι κάνετε με αυτή τη ρύθμιση;

Εγώ θα σας πω κάτι το οποίο αφορά την ουσία της πολιτικής σας, κύριε Χατζηδάκη. Οι ρυθμίσεις λειτουργούν ως αντικίνητρο για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Εγώ δεν θα σας πω αυτά που θα μπορούσα να κάνω από τη δική μου πολιτική σκοπιά, να επιχειρηματολογήσω. Είναι κυρίως αντικίνητρο για τις επιχειρήσεις για νέες θέσεις εργασίας. Σας το λένε όλοι.

Όπως και η αντιπαράθεση –δεν έχω το χρόνο και θα τελειώσω με αυτό– το να γίνει η Επιθεώρηση Εργασίας «Πιτσιλής», δεν ξέρω ποιος το θέλει και ποιος όχι, δηλαδή αν είναι υπέρ ή όχι των επιχειρηματιών. Είναι μια γενικότερη κουβέντα που πρέπει να γίνει για το πώς λειτουργεί η ΑΔΑΕ, αν μας ενδιαφέρει να λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ. Θέλω να είμαι συνεπής με το χρόνο μου. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Ζακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Χατζηδάκη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απευθύνομαι σε όλους τους Βουλευτές της Βουλής όσους βρίσκονται αυτή τη στιγμή εδώ, αλλά κυρίως σε εσάς τους αγαπητούς Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Ξέρετε, αν οι εκλογές γίνονταν σήμερα, πραγματικά θα καταφέρνατε να τις χάσετε. Και είναι πρωτοφανές! Ναι, καταλαβαίνω την έκπληξή σας γιατί όλα τα γκάλοπ, όλες οι δημοσκοπήσεις των παρασιτικών δημοσκοπών, σας δίνουν δεκατρείς έως δεκατέσσερις μονάδες μπροστά. Αν αφαιρέσουμε την παρασιτικότητα και το πόσο εξαρτημένοι είναι από εσάς, δηλαδή τέσσερις μονάδες, πάτε στις οκτώ έως εννέα μονάδες μπροστά.

Και λέτε τώρα: Καλά, ανεβαίνει ένας τρελός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 να μας πει ότι αν οι εκλογές γίνονταν σήμερα, θα τι χάναμε; Θα τις χάνατε! Σας το ορκίζομαι.

Προσέξτε τι εννοώ. Αν γίνονταν χθες, Κυριακή, θα τις κερδίζατε, όχι με δεκατρείς μονάδες διαφορά, αλλά με επτά έως οκτώ μονάδες. Εκεί είναι η πραγματική διαφορά σας. Αν γίνονταν την Πέμπτη, πάλι θα τις κερδίζατε με επτά έως οκτώ μονάδες διαφορά. Όμως, αν τολμούσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης να κάνει εκλογές Δευτέρα, Τρίτη και Τέταρτη της τρέχουσας εβδομάδας, θα τις χάνατε τις εκλογές.

Και ξέρετε γιατί σας το λέω; Σας το λέω σε όλους και σε εσάς κυρίως, κύριε Υπουργέ. Γιατί πραγματικά αυτή η αποκοπή σας και η αποξένωσή σας από μεγάλα στρώματα –όχι από όλα– της ελληνικής κοινωνίας σας έχει κάνει –και δεν το λέω καθόλου πολιτικάντικα και λαϊκίστικα– σε μεγάλο βαθμό να ζείτε στον κόσμο σας.

Πραγματικά, δεν ασκεί και πολύ σπουδαία αντιπολίτευση. Δεν θέλω να τον κριτικάρω. Είναι η θέση του, δεν είναι η ικανότητα. Οι άνθρωποι είναι ικανότεροι ημών. Όμως, δεν μπορούν να ασκήσουν και καμμία ιδιαίτερη αντιπολίτευση. Τι να πουν; Ότι επικυρώνονται οι συμβάσεις που οι ίδιοι έχουν υπογράψει;

Τι να πουν; Ότι εφαρμόζεται απαρέγκλιτα το τρίτο-τέταρτο μνημόνιό τους, το οποίο λήγει το 2060; Η επιχειρηματολογία στενέει. Πώς να υπερασπιστείς αυτά που δεν υπερασπίζονται με τίποτα;

Μην αποκόβεστε όμως, γιατί σας βεβαιώνω ότι αν οι εκλογές γίνονταν σήμερα, αύριο, μεθαύριο, θα τις χάνατε. Τόσο πολύ έχετε θυμώσει τον μέσο εργαζόμενο εκεί έξω. Μερικοί δεν ξέρουν καν λεπτομέρειες, δεν είναι καν σίγουροι ότι έχετε τόσο άδικο όσο τους λέει όλη η Αντιπολίτευση, αλλά είναι έξαλλοι μαζί σας. Είναι θυμωμένοι. Αν, λοιπόν, οι εκλογές γίνονταν σήμερα, θα τις χάνατε.

Επομένως, αδίκως θα συζητάμε και τώρα και τις επόμενες τρεις μέρες. Αδίκως συζητάμε και αδίκως θα ψηφίσουμε. Γιατί; Γιατί ο ελληνικός λαός έχει ήδη καταψηφίσει, κύριε Χατζηδάκη, το σχέδιο νόμου σας. Το έχει καταψηφίσει και σας το λέω μετά λόγου γνώσεως και με καλή προαίρεση. Το έχουν καταψηφίσει το 60% των ψηφοφόρων σας. Έχουν την ιδέα ότι είναι διαλυτικό και καταστρεπτικό, αποσθαιρωτικό για ό,τι ικμάδα εργασιακής σχέσης και κανονικότητας έχει απομείνει στον τόπο.

Σκόπευα πραγματικά, κύριε Υπουργέ, να επικαλεστώ τους φορείς οι οποίοι σπάνια ομοφωνούν. Ξέρετε, πολλές φορές πολλοί φορείς αντιπολιτεύονται την κυβέρνηση. Αλλά εδώ έχουμε να κάνουμε με μια πρωτοφανή ομοφωνία. Τα δύο χρόνια που εγώ είμαι Βουλευτής και συμμετέχω σε αρκετές επιτροπές, γιατί ξέρετε εμείς τα μικρά κόμματα συμμετέχουμε σε πολλές, δεν μου έχει τύχει να δω τέτοια ομοφωνία φορέων. Σκόπευα να επικαλεστώ τους φορείς, μετά σκόπευα να επικαλεστώ την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, την οποία κάθε φορά που φέρνεται ένα νομοσχέδιο την επικαλείστε, αλλά δεν μπορεί να είναι α λα καρτ. Αφού την επικαλείστε κάθε φορά και λέτε «βρε παιδιά, δεν είναι αντισυνταγματικό, θα το είχε πει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής», τώρα που ουρλιάζει τρεις μέρες η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής ότι είναι όλα αυτά αντισυνταγματικά, γιατί δεν τα κάνετε συνταγματικά; Γιατί δεν αλλάζετε τις διατάξεις που αντιβαίνουν το Σύνταγμα της Ελλάδας;

Εκτός από την Επιτροπή της Βουλής σκόπευα να επικαλεστώ

την κοινή λογική. Σκόπευα να επικαλεστώ ό,τι μπορεί κανείς και δεν μπορεί να φανταστεί. Τελικά δεν επικαλούμαι τίποτε άλλο ενώπιον εδώ του Σώματος της Βουλής των Ελλήνων, παρά μόνο την εμπειρία μου την προηγούμενη Τετάρτη στην πορεία που έγινε στην Αθήνα τόσο από το ΠΑΜΕ όσο και από την ΓΣΕΕ – αυτήν την «προδότηρια» ΓΣΕΕ, αυτήν την «κακορίζικη» ΓΣΕΕ- όσο και από το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας. Σε αυτήν την πορεία όποιος πήγε και δεν ήταν στο γραφείο του το υπουργικό ή το βουλευτικό εδώ μέσα και έκανε τον κόπο να πάει, όπως εγώ, να σας πω την αλήθεια, εμείς το ΜέΡΑ25 στο Σύνταγμα είχαμε τον λιγότερο κόσμο απ' όλους. Δεν το λέω εγώ για να πλέξω το εγκώμιο του κόμματός μου. Το λέω γιατί ήμουν εκεί. Και όποιος ήταν εκεί, ξέρετε ότι έχει καταψηφιστεί το νομοσχέδιό σας. Από όταν κυβερνάτε δεν ξαναείχαμε ποτέ πόσες δεκάδες χιλιάδες κόσμο στους δρόμους. Δεν ξαναείχαμε τόσες δεκάδες χιλιάδες.

Ακόμα και αν την Τετάρτη την ερχόμενη –την προηγούμενη ήταν η emblematicή συγκέντρωση- εσείς το κάνετε νόμο του κράτους και επιμένετε, στα χαρτιά θα μείνει, κύριε Χατζηδάκη μου, όπως έμειναν στα χαρτιά οι εξορύξεις σας. Αν δεν κάνω λάθος, είχε τύχει να είστε πάλι Υπουργός εκεί, καθώς αλλάζετε Υπουργεία. Έμειναν στα χαρτιά γιατί δεν συμφέρουν κανέναν, ούτε το Αιγαίο ούτε τα ψάρια το ούτε τους Έλληνες, ούτε τους Ισραηλινούς ούτε τους Τούρκους ούτε τους Κυπρίους. Και η πανεπιστημιακή αστυνομία του κ. Χρυσοχοϊδη σας στα χαρτιά πάλι έμεινε. Ψηφίστηκε. Εδώ την ψηφίσαμε και ουρλιάζαμε «μην το κάνετε, είναι απαράδεκτο». Τελικά η ζωή η ίδια τα απορρίπτει. Οπότε μερικά πολύ-πολύ παρασιτικά νομοσχέδια που θέλετε να περάσετε τα οποία ταυτοχρόνως τυχαίνει -σύμπτωση είναι- να είναι και εξόχως συμβολικά, αυτές οι λίγες περιπτώσεις, όπως ήταν το άσυλο, ακόμα και αν καταφέρατε να τα περάσετε μέσα στη Βουλή, να ξέρετε ότι στον ελληνικό λαό δεν περνάνε με τίποτα, με τίποτα.

Τώρα να μιλήσουμε σοβαρά. Κατ' αρχάς, κύριε Χατζηδάκη, να σας πω ότι σας βγάζω από το κάδρο. Δηλαδή αυτή η στοχοποίηση σας με έχει και εμένα ενοχλήσει και σε επίπεδο ηθικό και ανθρώπινο –κακώς στοχοποιείται ένας Υπουργός- αλλά με έχει ενοχλήσει κυρίως πολιτικά. Γιατί η πραγματικότητα είναι ότι στοχοποιείτε συστηματικά από τους πάντες, ακόμα και από τα φιλικά μέσα ενημέρωσης, για έναν και μόνο λόγο, γιατί –συγχωρήστε μου την έκφραση- είστε κατά κάποιον τρόπο ο «αυτοφωράκις» της υπόθεσης. Ξέρω, είναι αγοραία η έκφραση. Να το πω αλλιώς. Είστε αυτός που φαίνεται μπροστά για να κρυφτεί ο «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.».

Και το λέω αυτό επίσης μετά λόγου γνώσεως. Ξέρω καλά. Δεν γίνεται να είσατε ο Υπουργός-μπαλάντερ. Όπου υπάρχει μια φοβερή δύσκολη αποστολή, απάνθρωπη για τα ελληνικά συμφέροντα, απάνθρωπη για τον ελληνικό λαό, ο Κυριάκος Μητσοτάκης βρίσκει εσάς, σας «συλλαμβάνει», σας θέτει στο κατάλληλο πόστο, για να είστε αντ' αυτού στη θέση του. Επομένως, μακριά από εμάς στο ΜέΡΑ25. Δεν τα έχουμε με κανέναν Κωστή Χατζηδάκη, τα έχουμε με αυτό που εκπροσωπεί ο «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.».

Έρχομαι στο επιχείρημά σας τώρα, κύριε Υπουργέ μου, το επιχείρημα του κ. Μητσοτάκη δηλαδή, αν δεν κάνω λάθος και διορθώστε με, εδώ είστε για να μου πείτε ότι κάνω λάθος ή ότι το λέω σωστά. Λέτε ότι εσείς θέλετε να ρυθμίσετε μια κατάσταση. Η κατάσταση, λέτε, που περιγράφουμε εμείς ως αλγεινή είναι μια κατάσταση που έχει επικρατήσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Δηλαδή ποιος κάνει οκτώωρο; Το οκτώωρο ουσιαστικά έχει καταργηθεί. Δηλαδή ποιοι εργαζόμενοι καταφέρνουν να έχουν συλλογικές συμβάσεις; Οι συντριπτικά περισσότεροι δεν καταφέρνουν να έχουν συλλογικές συμβάσεις εδώ και δέκα χρόνια.

Το επιχείρημά σας, λοιπόν, αν έχω καταλάβει καλά, είναι ότι στην πραγματικότητα εμείς είμαστε οι ουτοπικοί εμμονικοί αριστοί που βλέπουμε τα φύκια ως μεταξωτές κορδέλες και φανταζόμαστε ένα εργασιακό περιβάλλον τέλει, ενώ η πραγματικότητα μάς έχει ξεπεράσει, έχει καλπάζει, έχει εξαφανίσει κάθε εργασιακό δικαίωμα των ανθρώπων και εσείς τι έρχεστε να κάνετε; Έρχεστε απλώς να βάλετε μια τάξη στο χάος της αντεργατικής νομοθεσίας που ήδη υπάρχει ή της αντεργατικής –καλύπτετε- κατάσταση που είναι ήδη βαθιά εμπεδωμένη στην αγορά

εργασίας γύρω μας.

Σας λέω ευθέως, κύριε Υπουργέ: Ποιος φταίει; Εγώ συμφωνώ. Έτσι ακριβώς είναι η κατάσταση. Είναι τόσο άθλια η κατάσταση, που οι εργαζόμενοι μάς περιγελούν όταν τους λέμε ότι ο στόχος πρέπει να είναι το τρανταπεντάωρο. Λένε «καλά, κάτσε να φύγει το εξηντάωρο, και το συζητάμε για το τριανταπεντάωρο».

Σας ρωτώ ευθέως: Φταίω εγώ, ο Κλέων Γρηγοριάδης, φταίει το ΜέΡΑ25, φταίει η επάρατος, καταραμένη, βελζεβούλικη πεντάμηνη διαπραγμάτευση του Βαρουφάκη; Ή μήπως φταίνε οι μνημονιακές πολιτικές και αυτό που ακολουθήσαμε ως αιχμάλωτοι των Βρυξελλών επί δέκα χρόνια;

Κύριε Χατζηδάκη, πάλι δεν είναι προσωπικό, αλλά εσείς ήσασταν Υπουργός της κυβέρνησης Σαμαρά, Υπουργός Ανάπτυξης όπως και την πρώτη σας φορά εδώ σε αυτήν την παρούσα Κυβέρνηση. Εγώ ήμουν στο σπίτι μου. Το πολύ-πολύ να έπαιζα στο θέατρο εκείνη την εποχή. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούσα να επηρεάσω κατά οποιονδήποτε τρόπο τα τεκταινόμενα. Εσείς όμως, όσοι κυβερνήσατε, ο κ. Σαμαράς, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου πριν από εσάς, οι διάφορες κυβερνήσεις-ζόμπι που δεν είχαν καμμία λογική, καμμία στήριξη κοινοβουλευτική, δεν τις είχε νομιμοποιήσει ο λαός με εκλογές, των διάφορων Πικραμμένων, με ιστορίες για πικραμένους μέσα, των διάφορων αποστρατευμένων στελεχών του Αρείου Πάγου κ.λπ., που εκλήθησαν να κυβερνήσουν στη θέση των πολιτικών, άλλη μία ανωμαλία, εσείς κυβερνούσατε τα χρόνια που εξαφανίστηκαν όλες οι εργασιακές θέσεις.

Και ξέρετε; Είναι θρασύτατο και προκλητικό να κοιτάτε έναν λαό στα μάτια και να του λέτε «επί δέκα χρόνια τρεις κυβερνήσεις, μία του ΠΑΣΟΚ, μία της Νέας Δημοκρατίας και μία του ΣΥΡΙΖΑ εξαφανίστηκε όλα τα εργασιακά σου δικαιώματα και τώρα γιατί διαμαρτύρεσαι που ερχόμαστε να βάλουμε και μια στάμπα του κράτους ότι έτσι θα είναι θεσμικά πια, θα είναι εξαφανισμένα όλα τα εργασιακά σου δικαιώματα».

Μα γιατί, κύριε Χατζηδάκη μου, είναι τεράστια η διαφορά μεταξύ του να έχουν στη ζούλα εξαφανιστεί δικαιώματα σε μια ανώμαλη κατάσταση. Άλλη μια ανώμαλη συνεπαγωγή είναι να χαθούν και μερικά δικαιώματα. Και όλοι περιμένουν να αποκατασταθεί κάποια στιγμή επιτέλους με τη βοήθεια του Θεού και της Παναγίας η ανώμαλη κατάσταση, ώστε να φτάσουμε στην κανονική ομαλή κατάσταση που ήταν πριν.

Όταν μια κυβέρνηση έρχεται, κύριε Χατζηδάκη, και λέει «Ξέρετε κάτι; Έχει γίνει γης μαδιάμ, δεν υπάρχει οκτώωρο, δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις και εγώ δεν θέλω να εθελουφλώ, εγώ θα ψηφίσω για να μην υπάρχουν πια συλλογικές συμβάσεις, θα ψηφίσω ατομικές συμβάσεις, θα πω ότι ο Γρηγοριάδης και ο Νιάρχος είναι ισότιμοι όταν διαπραγματεύονται για μια θέση που άλλοι χίλιοι πεντακόσιοι Γρηγοριάδηςδες είναι απ' έξω και κλωτσάνε τον Γρηγοριάδη να πέσει κάτω για να πάρουν τη θέση, να φάνε λίγο ψωμάκι αυτοί και τα παιδιά τους».

Θα θεσμοθετήσετε έτσι τη νομιμοποίηση. Και προσέξτε. Να σας πω ένα παράδειγμα για να γίνει πιο κατανοητό, κύριε Χατζηδάκη. Αν κάθε βράδυ μία συμμορία Βησιγόθων εισέβαλλε στο σπίτι σας και σας κατέκλεβε όταν δεν εβίαζε τους ενοίκους και εσείς επί μήνες προσπαθούσατε να ανασχέσετε αυτήν τη δράση της συμμορίας, να μην μπει και σήμερα στο σπίτι σας, να μην μπει και αύριο σπίτι σας και δεν τα καταφέρνατε, αποτυγχάνετε, τι θα κάνατε; Θα νομοθετούσατε τη νομιμοποίηση της εισβολής της συμμορίας; Για να μην κοροϊδεύετε τον εαυτό σας;

Κύριε Χατζηδάκη, κύριε Μητσοτάκη, αυτό είναι το επιχείρημά σας, ότι είναι μια συμμορία που μας κλέβει δέκα χρόνια, μας έχει βάλει τα χέρια στις τσέπες, στα παντελόνια, στον εγκέφαλο, μέσα από τα ρούχα μας. Και επειδή έχει γίνει μια κατάσταση μετά από δέκα χρόνια, το σωστό δεν είναι να κοροϊδεύομαστε, το σωστό είναι να πούμε ότι η Βουλή των Ελλήνων ψηφίζει να μας κλέβουν εσείς, όχι μέχρι το 2060 που τελειώνει το μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ. Εγώ λέω ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα. Γιατί είναι άλλο πράγμα ο εργασιακός μεσαίωνας να μπαίνει από το παράθυρο και άλλο πράγμα να στρογγυλοκάθεται στο σαλόνι και ο Πρωθυπουργός να μην κοκκινίζει από ντροπή.

Τώρα, η λογική βεβαίως οδηγεί όλες τις δυνάμεις του τόπου σε αποκατάσταση της κανονικότητας. Αυτό που θέλουμε όλοι

εδώ είναι να έχουμε συλλογικές συμβάσεις -πανθομολογούμενο, όλοι το έχετε πει -και δεν είναι να συνεχιστεί αυτό το χάος.

Πρόσεξε τώρα! Ας δούμε λίγο τη μεγάλη εικόνα και θα τελειώσω σύντομα, κυρία Πρόεδρε, δεν θα μακρηγορήσω. Η μεγάλη εικόνα είναι, νομίζω, διαφωτιστική για το τι σημαίνει το συγκεκριμένο βαριά αντεργατικό και απάνθρωπο, αντιανθρώπινο νομοσχέδιο.

Κοιτάξτε, λοιπόν, δύο λεπτά μαζί μου τη μεγάλη εικόνα. Κυβερνάτε δύο χρόνια. Ξέρετε τι έχετε κάνει αυτά τα δύο χρόνια που κυβερνάτε; Έχετε εκποιήσει με κάθε τρόπο τον πλούτο των ανθρώπων, των κατοίκων και τον δημόσιο πλούτο αυτής της χώρας. Πώς το έχετε κάνει αυτό; Με εκποιήσεις τύπου Ελληνικό. Πάρε, Λάτση, δάνειο 7 δισεκατομμύρια, βάλε και 2 δισεκατομμύρια από την τσέπη σου και προχώρα με τα λεφτά του ελληνικού λαού. Με το Ελληνικό, λοιπόν, το οποίο θα φέρει και καζίνο παντού. Και αυτά είναι χρήματα από τις τσέπες Ελλήνων φορολογούμενων που πάνε έξω, γιατί οι ιδιοκτήτες των καζίνο είναι έξω.

Επίσης, με εξορύξεις υδρογονανθράκων στο Αιγαίο, στο Ιόνιο, στην Κρήτη, με εξορύξεις χρυσού στις Σκουριές Χαλκιδικής. Πάλι δημόσιος πλούτος που θα φεύγει έξω. Εμείς θα παίρναμε 18 εκατομμύρια σε τέσσερα χρόνια από τους υδρογονάνθρακες που, δόξα τω Θεώ, δεν εξορύχθηκαν ποτέ! Αυτή ήταν η συμφωνία σας! Τα δισεκατομμύρια τα έπαιρναν τρεις ολλανδικές και μία αμερικανική πολυεθνικές! Με εκποιήσεις, λοιπόν, με τον τρόπο που σας είπα, όπως στις Σκουριές. Παρασιτικές πολυεθνικές παίρνουν όλα αυτά τα λεφτά!

Και έρχομαι στο σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ» και στην αποτοξικοποίηση των τραπεζών με τα κόκκινα δάνεια των φουκαράδων, τα οποία παίρνει ο «ΗΡΑΚΛΗΣ», τα παίρνουν τα ξένα funds, τα «αρπακτικά» ταμεία στην τιμή του 4% της πραγματικής αντικειμενικής τους αξίας, την οποία τώρα με θράσος αυξήσατε κιόλας! Στο 4%! Αν το πουλήσουν 5%, έχουν κέρδος! Όμως, επειδή φοβάστε κιόλας ότι αυτά τα «αρπακτικά» δεν θα καταφέρουν να το πουλήσουν στο 5% της αντικειμενικής αξίας, τι κάνετε; Τους εγγυάστε με 12 δισεκατομμύρια ευρώ του παμπτώχου ελληνικού λαού ότι αν δεν πάρουν τα λεφτά τους, θα τους τα δώσετε εσείς!

Επίσης, νέος Πτωχευτικός Κώδικας, όπου όλοι μπορούν να πάρουν το σπίτι κάποιου φουκαρά που τα μνημόνια τον «έσκισαν» -με συγχωρείτε και πάλι για την αγοραία έκφραση- και δεν μπορεί να ξεχρεώσει ένα δάνειο που από 50.000 έχει γίνει 300.000 ευρώ σε δύο χρόνια, εκτός από τον ίδιο! Μόνο ο ίδιος με τον Πτωχευτικό σας Κώδικα απαγορεύεται να διεκδικήσει ξανά το ρημάδι το σπίτι του στην τιμή που θα του το πάρει το «αρπακτικό» fund. Προτιμάτε να πάρει το σπίτι του κυρ-Γιώργος! Δεν του το δίνετε στα ίδια λεφτά!

Λέω, λοιπόν, ότι όλα αυτά θα μπορούσαν να βρουν μια νομιμοποίηση, μια δικαιολογία στο μυαλό κάποιων αν έκαναν ανταγωνιστική -η περίφημη λέξη «ανταγωνιστικότητα»- την ελληνική οικονομία. Φευ, αλίμονο, δεν! Όλα τα διεθνή μοντέλα λένε -κάτι που ξέρετε καλύτερα από εμένα, γιατί εσείς είστε νεοφιλελεύθεροι, εγώ είμαι μαρξιστής- ότι, δυστυχώς, δεν υπάρχει ανάπτυξη όταν σκίζεις, όταν ζουλάς, όταν κονσερβοποιείς, όταν στύβεις το λάδι των εργαζομένων. Και δεν υπάρχει ανάπτυξη για συγκεκριμένους λόγους.

Προσέξτε, κύριε Χατζηδάκη: Δεν μεπερδεύω την κερδοφορία. Κερδοφορία στους «παρασιτικούς φίλους» της Κυβέρνησης θα υπάρξει και μάλιστα τεράστια κερδοφορία. Ανάπτυξη στις εταιρείες δεν θα υπάρξει! Ξέρετε γιατί; Διότι ξέρετε τι κάνουν με τα λεφτά που τους δίνετε τόσα χρόνια με «θαλασσοδάνεια» και άλλους τρόπους όλοι αυτοί, είτε είναι η Εθνική Τράπεζα, είτε είναι η Alpha Bank είτε είναι η Eurobank; Παίρνουν 2 δισεκατομμύρια, 4 δισεκατομμύρια, δεν θυμάμαι πόσα, όπως πήρε μόλις τώρα η Alpha Bank από εσάς, και τα ξοδεύουν κατά το δοκούν, για να μην πτωχεύσει για χιλιοστή φορά η τράπεζά τους. Τι κάνουν, λοιπόν; Πάνε αμέσως στο Χρηματιστήριο της Αθήνας, το οποίο δεν υπάρχει, είναι «περίπτερο», και αγοράζουν ίδιες μετοχές. Αγοράζουν ίδιες μετοχές, γιατί αν ανέβει η τιμή της μετοχής, το παρασιτικό μπάναους που θα πάρουν τα στελέχη που εσείς χρηματοδοτείτε θα αυξηθεί, θα πάρει 2 εκατομμύρια αυτό το εξάμηνο! Δεν τους νοιάζει αν η τράπεζα φαλιρίσει ξανά, αφού εσείς θα την

κρατικοποιήσετε ξανά, για να τους τη χαρίσετε πάλι μετά σε μια δήθεν ιδιωτικοποίηση στο 10% της αξίας από αυτή που το αγοράσατε.

Και κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής. Δεν πρόκειται, λοιπόν, να έρθει καμμία ανάπτυξη, σύμφωνα και με τον Henry Ford, που ήταν ολιγάρχης, αλλά όχι παρασιτικός ολιγάρχης. Ξέρετε, είναι αυτός που ακόμα και σήμερα η οικογένειά του φτιάχνει τη Ford.

Κατ' αρχάς, στο σημείο αυτό, θα ήθελα να απαντήσω και στην απορία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για το ποια είναι η διαφορά μεταξύ παρασιτικής και άλλης ολιγαρχίας, αφού, όπως λέτε, η ολιγαρχία είναι ίδια. Όχι! Ο κανονικός ολιγάρχης παίρνει «θαλασσοδάνεια», παίρνει επιδοτήσεις από το ελληνικό κράτος, παίρνει τα πάντα, τα δικά μας λεφτά, και με αυτά παράγει κάτι και το πουλάει και αισχροκερδεί. Ο «παρασιτικός παίρνει όλα αυτά, αυξάνει το μπάναους του με τον τρόπο που περιέγραψα πριν από ένα λεπτό και δεν παράγει τίποτα! Οι περισσότεροι «παρασιτικοί» στην Ελλάδα δεν έχουν παράξει τίποτα!

Ο Henry Ford, όμως, κύριε Χατζηδάκη, παρήγαγε το περίφημο «Model T». Και ξέρετε τι είπε; Είπε το εξής στην περίφημη ρήση του που έχει επιβιώσει εδώ και δύο αιώνες τώρα: Αν ο τελευταίος, ο φτωχότερος, ο χαμηλότερα αμειβόμενος εργάτης της βιομηχανίας μου δεν είναι σε θέση να αγοράσει με δική του αποταμίευση το «Μοντέλο T», τότε εγώ μακροπρόθεσμα είναι μοιραίο να φαλιρίσω, να πτωχεύσω. Αυτή είναι η αιτία που δεν είναι λειτουργικό το μοντέλο αυτό, το περίφημο μοντέλο της ανταγωνιστικότητας. Καμμία ανταγωνιστικότητα! Την κερδοφορία ενισχύετε!

Και κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με τη φράση αυτή. Αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν πρόκειται να ψηφιστεί. Όμως, δεν κρατιέμαι από τον πειρασμό να δανειστώ τα λόγια της φίλης και συντρόφισσάς μου, της κ. Απατζίδου, και να σας πω ότι το νομοσχέδιο δεν πρέπει να ψηφιστεί πάση θυσία. Ωστόσο, σας προειδοποιούμε ότι αν ψηφιστεί, αυτή η Κυβέρνηση θα ξεπληρωθεί από τον ελληνικό λαό με ένα μόνιμο ρεπό για πάντα. Όπως ακριβώς εσείς τους δίνετε ρεπό για να ξεπληρώσετε τις υπερωρίες τους, έτσι κι αυτοί θα σας δώσουν ρεπό από την πολιτική ζωή του τόπου!

Ωστόσο, αγαπητές και αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, να μην τρομάζετε από αυτό το ενδεχόμενο, καθώς όταν θα πάρετε το μόνιμο ρεπό σας, θα έχετε όλο τον καιρό να πάτε χωριά, ωραία να μαζέψετε τις ελιές στο χωριό σας ή να έχετε, εσείς θα το κρίνετε, πολύ περισσότερο και ενδιαφέροντα και ευχάριστο χρόνο με τις οικογένειες και τα παιδιά σας!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία. Ορίστε, κύριε Σιμόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, κι άλλοι επιχειρήσαν στο παρελθόν να βάλουν τη Νέα Δημοκρατία στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Η Νέα Δημοκρατία είναι παρούσα εδώ τα τελευταία σχεδόν πενήντα χρόνια.

Εδώ και δύο χρόνια, τόσο μέσα στη Βουλή όσο και έξω από αυτήν, είμαστε στο ίδιο έργο θεατές. Πώς διαδραματίζεται η πλοκή του έργου; Από τη μία πλευρά έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία φέρνει νομοσχέδια κινούμενα στους άξονες της λογικής και της κανονικότητας και από την άλλη, έχουμε την Αντιπολίτευση να σηκώνει τα λάβαρα ή να το πω σαρακατσάνος, και να είμαι Σαρακατσάνος, τα φλάμπουρα μέσα στη Βουλή και στο πεζοδρόμιο με διαδηλωτές που στην πλειοψηφία τους είναι επαγγελματικά συνδικαλιστικά στελέχη ή ανήκουν στον σκληρό κομματικό πυρήνα.

Οι πολίτες δεν ακολουθούν, είτε αφορά στο πανεπιστημιακό άσυλο είτε στον περιορισμό των διαδηλώσεων ανάλογα με τον όγκο τους, στη δημιουργία προπτυχιακών τμημάτων ξένων γλωσσών στα πανεπιστήμια ή στην κατάργηση της διαδικασίας του βάσιμου λόγου απόλυσης έως το σημερινό εργασιακό νομοσχέδιο. Παρατηρούμε και το ΚΚΕ και τους συνοδοιπόρους του στον ΣΥΡΙΖΑ να κραυγάζουν για χούντα, για αντιδημοκρατικό κατή-

φορο και να έχουν μένος για το δημοκρατικό κεκτημένο και τη χειραγώγηση των σωματείων.

Ακούσαμε πριν, ίσως δεν άκουσα καλά ή ίσως ο κ. Κατρούγκαλος να ήθελε να πει κάτι άλλο, για αντεπαναστατικές κινήσεις. Το είπατε, κύριε Κατρούγκαλε, προς το τέλος.

Η κοινωνία φυσικά παρακολουθεί και κυρίως νιώθει στο πετσί της τα αποτελέσματα. Γνωρίζει ότι δεν αποτελεί κανονικότητα η παράλυση της χώρας από μία οργανωμένη μειοψηφία συνδικαλιστών στους οργανισμούς κοινής ωφέλειας. Δεν αποτελεί κανονικότητα η παρακώλυση του απόπλου ενός πλοίου με τριακόσιους επιβάτες από μία χούφτα, επίσης, συνδικαλιστές. Δεν αποτελεί κανονικότητα να μη μπορεί να συγκληθεί το τακτικό συνέδριο της ΓΣΕΕ. Γι' αυτό αντιδρά θετικά η κοινωνία όταν νομοθετείται το ελάχιστο όριο του 33% των εργαζομένων, όταν γίνονται απεργίες στους οργανισμούς κοινής ωφέλειας. Οι άνθρωποι θέλουν να έχουν φως, θέλουν να έχουν αστικές συγκοινωνίες, θέλουν να μετακινούνται, γιατί ζουν από τη δουλειά τους και όχι από επιδόματα.

Επίσης, κανονικότητα είναι όταν υπάρχει αστική ευθύνη για όσους παρακωλύουν το δικαίωμα στην εργασία και όταν θεσπίζεται η ψηφιακή καταγραφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Δεν αποτελεί κανονικότητα να κηρύσσεται παράνομη μία απεργία και μετά να επαναπροκηρύσσεται από το δευτεροβάθμιο όργανο.

Για τα παραπάνω υπάρχει αντίδραση από όσους νομίζουν ότι έχουν πάρει εργολαβικά την υπεράσπιση των εργαζομένων, όπως άλλωστε και του περιβάλλοντος.

Όμως, όπως και στο περιβάλλον, έτσι και στα δικαιώματα των εργαζομένων η Κυβέρνηση σας ξεδοντιάζει πολιτικά, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Διότι τι άλλο μπορεί να είναι οι φιλεργατικές διατάξεις για την άδεια πατρότητας, τη γονική άδεια που θα πληρώνονται οι γονείς από τον ΟΑΕΔ, τη δυνατότητα αποσύνδεσης του εργαζόμενου όταν εργάζεται με τηλεδιάσκεψη και τα μέτρα για τη σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία; Τέτοια μέτρα είναι, επίσης, η άδεια φροντιστή, η απαγόρευση απόλυσης πατέρα, η εξίσωση της αποζημίωσης και της απόλυσης υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών και, φυσικά, η προστασία των νέων που εργάζονται στη διανομή του φαγητού.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, αιχμή του δόρατος της Αντιπολίτευσης. Βασίζεστε στην πραγματικά υπάρχουσα προνομιακή θέση του εργοδότη απέναντι στον εργαζόμενο. Είναι, όμως, κάτι που δεν συμβαίνει και σήμερα; Σήμερα υπάρχει πλαίσιο προστασίας κυρίως στις μεσαίες και τις μικρές επιχειρήσεις, όπου δεν υπάρχουν επιχειρησιακές ή κλαδικές συμβάσεις; Όχι. Απροσάλευτος είναι ο εργαζόμενος από τον λεγόμενο κακό εργοδότη. Κι έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να τον προστατεύσει με την ψηφιακή κάρτα που θα είναι συνδεδεμένη με το σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ II» σε πραγματικό χρόνο, αλλά και με την αναβαθμισμένη Επιθεώρηση Εργασίας, η οποία γίνεται και Ανεξάρτητη Αρχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικίο μπορεί να είναι το δικίο του εργάτη, αλλά υπάρχει και ο εργοδότης και βέβαια και η κοινωνία. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ένα νομοσχέδιο το οποίο κάνει περισσότερο ευέλικτες τις σχέσεις εργασίας και δεν έχει σχέση η διευθέτηση με τις υπερωρίες, οι οποίες αυξάνονται στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλες του οι ρυθμίσεις είναι λογικές και κινούνται στο πλαίσιο της κανονικότητας. Όσοι εργαζόμενοι επιθυμούν να ζουν από τη δουλειά τους θα το αγκαλιάσουν. Η ανεργία ήδη μειώνεται. Δημιουργούνται νέες και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Η οικονομία ήδη κινείται στον χώρο των επενδύσεων και των κατασκευών προς μία πολύ θετική κατεύθυνση. Μεγάλοι διεθνείς παίκτες παίρνουν θέση.

Παρά τις κραυγές, λοιπόν, όσων δεν έχουν καταλάβει ότι στην Ελλάδα εδώ και δεκαετίες κακιά σκουριά δεν πιάνει, η χώρα προχωρά. Και, βέβαια, όλοι κατανοούμε ποιους εννοώ «κακιά σκουριά».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά

λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω λέγοντας καλή δύναμη και καλή επιτυχία στα παιδιά μας που δίνουν σήμερα εξετάσεις, μιας και πρέπει να ξεπεράσουν όλα τα εμπόδια μίας δύσκολης χρονιάς, αλλά και τα εμπόδια που έβαλαν ο κ. Μητσοτάκης και η κ. Κεραμέως, όσον αφορά τον περιορισμό των εισακτέων. Και μιλάω για τη ρύθμιση την οποία αρνήθηκε, παραβιάζοντας τον Κανονισμό, να έρθει να συζητήσει εδώ ο κ. Μητσοτάκης, όπως έκανε τρεις φορές, κάτι που επαναλήφθηκε την τελευταία Παρασκευή όταν δεν ήρθε εδώ να τοποθετηθεί για τα δάνεια της Νέας Δημοκρατίας που αυξήθηκαν 120 εκατομμύρια ευρώ κατά τη διάρκεια της δικής του προεδρίας.

Οφείλω να πω, κυρία Πρόεδρε, ότι ήταν ακραίο περιστατικό η φήμηση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα. Είναι φήμηση της δημοκρατίας, γιατί τελικά για τη Νέα Δημοκρατία οι κοινοβουλευτικοί κανόνες ισχύουν μόνο όταν τη συμφέρουν. Όταν δεν τη συμφέρουν, τόσο το χειρότερο για τους κανόνες. Το ότι δεν έχει έρθει ο κ. Μητσοτάκης στη Βουλή, αποδεικνύει ότι δεν είχε τίποτα να πει ούτε για τα παιδιά και τον αγώνα τους ούτε για τα χρέη της Νέας Δημοκρατίας και την εκτίναξή τους.

Όμως, είναι τόσο αρνητικές οι επιπτώσεις του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, που δεν μου επιτρέπεται να συζητήσω άλλο γι' αυτά τα μείζονα ζητήματα αντιδημοκρατικών παραβιάσεων που κάνει η Νέα Δημοκρατία και στην ελληνική Βουλή.

Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη τα τελευταία δύο χρόνια έχει κηρύξει τον πόλεμο και στους εργαζόμενους και στο σύνολο της κοινωνίας. Βαθαίνει την κρίση, μειώνει τα εισοδήματα, δημιουργεί επισφάλεια και ανεργία.

Το αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη είναι η κορυφαία απόδειξη της αντιλαϊκής, αλλά και της αντιδημοκρατικής ταυτότητας της Νέας Δημοκρατίας και αποκαθλώνει και το προσωπείο του φιλελεύθερου πολιτικού. Ο κ. Χατζηδάκης και ο κ. Μητσοτάκης θέλουν να επιφέρουν το τελειωτικό χτύπημα στον κόσμο της εργασίας. Είναι χειρότερο και από το νομοσχέδιο των μνημονίων και ταυτόχρονα πλήττει και τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και τον κόσμο του εμπορίου. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία, μνημόνια για όλους, περιορισμούς για όλους και λίγιοι κολλητοί που μιλάνε απευθείας με το σύστημα εξουσίας να τακτοποιούνται.

Παράλληλα, έχουμε αύξηση των μη εκκαθαρισμένων συντάξεων.

Είναι ντροπή, κύριε Χατζηδάκη, εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι να είναι αντιμέτωποι με το φάσμα της φτώχειας σήμερα. Ταυτόχρονα, προχωρούν οι κατασχέσεις, γιατί ούτε καν τον φορέα που προστατεύει τα ευάλωτα νοικοκυριά στον Πτωχευτικό Κώδικα δεν έχετε φτιάξει, ενώ μειώνεται διαρκώς ο ενεργός εργατικός πληθυσμός της χώρας, ο αριθμός των απασχολούμενων και πέφτουμε σε συνθήκες εργασίας, σε απασχόληση, σε ώρες, σε αμοιβές, κάτω και από πολλές βαλκανικές χώρες.

Τι κάνει, όμως, αυτό το νομοσχέδιο; Πρώτα από όλα καταργεί το οκτάωρο, επιβάλλει τη δεκάωρη εργασία με μείωση αποδοχών, εφόσον δεν πληρώνονται ως υπερωρίες. Η διευθέτηση των ωρών εργασίας στο δεκάωρο γίνεται με ατομική σύμβαση, αφήνοντας ευάλωτο και απροστάτευτο τον εργαζόμενο, κάτι το οποίο επισημαίνει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Οδηγούμε πρακτικά σε μία εβδομάδα πενήντα ωρών εργασίας και, μάλιστα, είναι κάτι που θα επιτρέπεται για μήνες. Είναι ρητό αυτό στο νομοσχέδιο. Αντί να πηγαίνουμε προς την Ευρώπη της καινοτομίας, με αξιοποίηση της επιστήμης, των νέων τεχνολογιών, προκειμένου να αξιοποιούμε τους νέους και τις νέες Ελληνίδες και Έλληνες επιστήμονες, εμείς πηγαίνουμε προς τα πίσω.

Επίσης, επιβάλλει το σπαστό ωράριο ακόμα και στη μερική απασχόληση, επιβάλλει τη χαμηλή αμοιβή στις υπερωρίες, τις φθηνές υπερωρίες με διπλασιασμό τους και οδηγεί τελικά την απασχόληση σε δωδεκάωρα.

Αυτό είναι το όραμά σας, κύριε Χατζηδάκη, για τα νέα παιδιά, για τους νέους και τις νέες επιστήμονες και επιστημότισσες;

Έτσι, τελικά, φθάνουμε σε δωδεκάωρη εργασία, με μείωση των αποδοχών και περιορίζονται οι προσλήψεις, μιας και τεντώ-

νει τους εργαζόμενους –τους κάνει λάστιχο- με βάση τις ανάγκες μόνο της εργοδοσίας. Θα έλεγα, μάλιστα, όχι όλων των εργοδοτών, αλλά των μεγάλων και κολλητών του συστήματος εξουσίας. Έτσι, όμως, εντείνετε το «brain drain», αποθαρρύνετε τους νέους να επενδύσουν στη χώρα μας, να διεκδικήσουν τη γνώση.

Το νομοσχέδιο, επιπλέον, διευρύνει την κυριακάτικη εργασία, αλλά και την αναγκαστική άδεια εις βάρος του εργαζόμενου. Καταλύει τις συλλογικές συμβάσεις και οδηγεί σε ανεξέλεγκτες απολύσεις, αφού ούτε καν ο δικαιωμένος εργαζόμενος δεν θα επιστρέψει στην εργασία του. Δεν προστατεύει τον εργαζόμενο ούτε από άδικες, με απόφαση του δικαστηρίου, απολύσεις και πραγματοποιεί μία άνευ προηγουμένου επίθεση στα συνδικαλιστικά δικαιώματα, στις ελευθερίες και στο δικαίωμα της απεργίας. Αποδεικνύει, ιδιαίτερα με τις ρυθμίσεις ενάντια στα συνδικάτα, στα σωματεία και στις απεργίες, πόσο ακροδεξιά είναι η πολιτική και του Υπουργού Εργασίας και του κ. Μητσοτάκη.

Ο κ. Χατζηδάκης στοχεύει –και το δηλώνει- στον εκφοβισμό των συνδικαλιστών και των εργαζομένων, διότι τους μεταφέρει και αστικές ευθύνες. Συνολικά το κεφάλαιο Δ είναι τραγικό. Το λέει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Νομίζω ότι αυτό αξίζει να το ξεκαθαρίσουμε. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και για το σύστημα διεύθεσης του χρόνου εργασίας και για τις ατομικές συμφωνίες και για την τετραήμερη δεκάωρη εργασία και για την αστική ευθύνη στον συνδικαλισμό, είναι ξεκάθαρα κατά το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα, όμως, να απαντήσω σε ένα δίλημμα που πολλές φορές θέτει ο κ. Χατζηδάκης. Είναι, άραγε, το νομοσχέδιο σύμφωνο με τις ανάγκες των εργαζομένων;

Αναρωτιέμαι, κύριε Χατζηδάκη, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας θα δώσει ποιοτικό χρόνο και ποιότητα οικογενειακής ζωής στους εργαζόμενους;

Κύριε Χατζηδάκη, το σπαστό ωράριο στη μερική απασχόληση στους εργαζόμενους των διακοσίων ωρών θα δώσει ποιότητα εργασίας ή ποιότητα αμοιβών;

Κύριε Χατζηδάκη, βοηθά τους εργαζόμενους το ωράριο 7:00' τα ξημερώματα, με 22:30' το βράδυ στα σούπερ μάρκετ; Διότι αυτές είναι οι ρυθμίσεις της Κυβέρνησής σας.

Αν θέλει να βοηθήσει ο κ. Χατζηδάκης τη μητέρα εργαζόμενη, τότε να δώσει τώρα –και το ψηφίζουμε μαζί- το τριανταπεντάωρο, όπως ισχύει και στην Ευρώπη ή να δώσουμε και λιγότερες ώρες εργασίας, να δώσουμε και κίνητρα στους εργαζόμενους, στους νέους οικογενειάρχες, για να ανταποκριθούν στις ανάγκες της οικογενειακής ζωής.

Έτσι, αν θέλετε, εδώ και τώρα θα ενισχύσουμε και το πρόβλημα το δημογραφικό, θα ανατρέψουμε την υπογεννητικότητα και την κοινωνική ανασφάλεια και όχι με τα σκοταδιστικά συνέδρια με περιέργες οικονομικές από πίσω ιστορίες που συμμετέχει το μισό Υπουργικό Συμβούλιο και δεν παραιτήθηκε μέχρι και την ακύρωση του συνεδρίου. Κανένας δεν μπορεί να βοηθήσει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την οικογένειά του αν δουλεύει πενήντα ώρες τη βδομάδα, κανέναν συγγενή του, κανέναν άρρωστο. Γιατί ακούσαμε χυδαία επιχειρήματα εδώ στη Βουλή από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που αμφισβητούσαν ακόμα και την αναρρωτική άδεια. Είναι ξεκάθαρο ότι η Νέα Δημοκρατία μάς οδηγεί πολύ πιο πίσω από την ΕΡΕ του '50 και του '60. Πριν από έναν αιώνα λύθηκαν αυτά τα ζητήματα.

Αλλά αν θέλετε να ξεκαθαρίσουμε πόσο υποστηρίζει τους εργαζόμενους ο κ. Χατζηδάκης θά σας υπενθυμίσω το νομοσχέδιο για τη ΔΕΗ. Ο κ. Χατζηδάκης εισηγήθηκε το φθινόπωρο του 2019 την κατάργηση του ΑΣΕΠ, για να μπαίνουν με ρουσφέτια και από την πίσω πόρτα εργαζόμενοι, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων για τους νέους εργαζόμενους στη ΔΕΗ για να παίρνουν τον κατώτατο, ενώ ταυτόχρονα και τα «γαλάζια» παιδιά έφτασαν σε σημείο να ψηφίσουν υπερμπόνους 350.000 ευρώ. Και λέω, κύριε Χατζηδάκη: γιατί δεν δίνετε στα «γαλάζια» σας στελέχη στη ΔΕΗ ρεπό ως μπόνους; Γιατί, κύριε Χατζηδάκη, επιτρέπετε με αισχροκέρδεια εις βάρος των καταναλωτών να παίρνουν αμοιβές υπερμπόνους τα «γαλάζια» παιδιά, ενώ οι καταναλωτές, οι εργαζόμενοι, τα νοικοκυριά πληρώνουν 20% περισσότερο ενέργεια εξαιτίας σας, ενώ η ελληνική βιομηχανία καταγ-

γέλλει ότι υπάρχει χειραγώγηση των τιμών ενέργειας; Δικές σας επιλογές, κύριε Χατζηδάκη, είναι να πληρώνουν ακριβά οι εργαζόμενοι, ακριβά τα νοικοκυριά, για να τακτοποιούνται λίγα «γαλάζια» παιδιά, ενώ πουλάτε με δικές σας επιλογές και το δίκτυο φυσικού αερίου και το δίκτυο μέσης τάσης. Χαρίσατε τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ» στον Όμιλο Λάτση, γιατί αυτή είναι η πολιτική σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πρέπει να κλείσετε, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Όπως καταλαβαίνετε –και κλείνω, κυρία Πρόεδρε και με συγχωρείτε- κανένα όφελος δεν έχουν οι εργαζόμενοι, η ελληνική κοινωνία από αυτήν την πολιτική. Εξάλλου η διεύθεση και η ελαστικοποίηση της εργασίας είναι αυτά που ζητούσαν οι εργοδότες. Τις υπερωρίες δεν τις ζητάει ο εργαζόμενος, ο εργοδότης τις ζητάει και με αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση Μητσοτάκη μάς οδηγεί σε μια Ελλάδα που δεν θα έχει κανόνες, δεν θα έχει ποιοτική εργασία, δεν θα έχει καλές αμοιβές, δεν θα έχει ελέγχους. Άρα διακινδυνεύετε και τα θέματα υγείας και ασφάλειας της εργασίας, που είναι μείζον στοιχείο της προόδου.

Να το πούμε απλά –και με αυτό κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Δεν υπάρχουν οικονομίες που αναβαθμίστηκαν όταν υποβαθμίστηκε η εργασία, όταν υποβαθμίστηκαν οι μισθοί, όταν υποβαθμίστηκαν οι συνθήκες εργασίας. Αυτό είναι δείγμα υπανάπτυξης. Δεν επιτρέπεται να γυρίζετε την Ελλάδα στον μεσαίωνα της εργασίας. Δεν μπορούμε να γυρίζουμε στον 21^ο αιώνα την Ελλάδα, στην περίοδο που οι εργαζόμενοι δούλευαν νύχτα με νύχτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Γι' αυτό απαιτείται μια προοδευτική κυβέρνηση, για να ανατρέψει αυτές τις ρυθμίσεις, αν παρ' όλη την ντροπή που έχετε τις ψηφίσετε στο τέλος της συζήτησης.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, αλλά με καθυστέρησατε πάρα πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Ρουσόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τη συνεδρίαση στην επιτροπή από την τηλεόραση βέβαια, από το κομπιούτερ μου και σήμερα εδώ από το πρωί έχω την εντύπωση ότι έχουν περισσέψει οι επιθετικοί προσδιορισμοί και έχει περισσέψει και η λήθη σε πάρα πολλά πράγματα. Κορυφαίο παράδειγμα και θεωρώ ότι ήταν κορυφαία στιγμή της ομιλίας του Κωστή Χατζηδάκη, η αναφορά στην οδηγία 1158 της 20^{ης} Ιουνίου του 2019. Είπε δηλαδή ότι αυτή η οδηγία, την οποία έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ και θα μπορούσε να την αφήσει για έναν μήνα μετά που θα ερχόταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας –ήταν εμφανές- και να μας τη φορτώσει, έκανε διεύθεσης του ωραρίου για συγκεκριμένες κατηγορίες, με ευελιξία ωραρίου, την οποία κατηγορεί σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι φέρνει η Κυβέρνηση στο σύνολο του ιδιωτικού τομέα και κυρίως εκεί –για να το θυμίσουμε σε όλους- όπου δεν υπάρχουν συλλογικά σωματεία.

Γνωρίζουμε όλοι –και έχουμε τουλάχιστον τέσσερις μεγάλες επιχειρήσεις- ότι γίνεται διεύθεση ωραρίου, δηλαδή μπορεί να δουλέψει κάποιος δέκα ώρες την ημέρα τέσσερις ημέρες την εβδομάδα και να καθίσει τρεις ημέρες την εβδομάδα, να είναι Δευτέρα με Πέμπτη δουλεύω, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή ξεκουράζομαι και συμβαίνει αυτό στον ΟΤΕ, στην Alpha Bank, στην «ΗΒΗ» και στην εταιρεία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ», η οποία μάλιστα μόλις την περασμένη εβδομάδα πήρε τα εύσημα ως η καλύτερη εταιρεία σε διάφορους τομείς, και στη συμπεριφορά απέναντι στους εργαζόμενους της και στα μπόνους που δίνει και στην ποιότητα της εργασίας της, από διεθνείς οίκους αλλά και από ελληνικούς για αυτά ακριβώς τα επιτεύγματά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να θυμίσω ότι ήταν η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά η οποία έβαλε ένα πολύ υψηλό πρόστιμο, με τον Γιάννη Βρούτση τότε Υπουργό, 10.500 ευρώ αν δεν με απάτα η μνήμη μου, για όσους παραβιάζουν τη νομοθεσία που αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, την ασφάλιση των εργαζομένων. Έρχεται σήμερα ο Κωστής Χατζηδάκης και βάζει ένα αντί-

στοιχο πρόστιμο πάρα πολύ υψηλό για όσους παραβιάζουν κανόνες που τίθενται από το νομοσχέδιο. Για παράδειγμα, εάν κάποιος από την Επιθεώρηση Εργασίας συνελάμβανε έναν εργοδότη να παραβιάζει τον κανόνα για τις υπερωρίες, τότε θα τον υποχρέωνε να πληρώσει 80% επιπλέον την υπερωρία. Τώρα θα υποχρεωθεί να πληρώσει 120% επιπλέον την υπερωρία ανά ώρα και 10.500 ευρώ πρόστιμο. Αν ούτε αυτό είναι υπέρ του εργαζομένου τότε βεβαίως δεν πρόκειται να σας πείσω για τίποτε άλλο.

Δεν είναι εύκολο, σίγουρα δεν είναι εύκολο να με πείσετε εμένα ότι δεν είναι θετικό μέτρο η πατρική άδεια, που για πρώτη φορά καθιερώνεται και στην πατρίδα μας, των δεκαεσσάρων ημερών και των συνολικά τεσσάρων μηνών στα πρώτα δύο χρόνια που ένας νέος πατέρας αποκτά ένα παιδί. Εξισώνεται δηλαδή απέναντι στην κοινωνία και ο πατέρας σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα που έχει και τις υποχρεώσεις, άρα και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις έναντι και της συζύγου του όταν γεννιέται ένα παιδί. Δεν είναι δυνατόν να με πείσει κανείς ότι δεν μπορεί να συναινέσει σε αυτό το οποίο έρχεται για πρώτη φορά και επιβάλλει, γιατί οι κανόνες του τελευταίου καιρού, δηλαδή στην κοινωνία, τη διεθνή κοινωνία, για τη σεξουαλική παρενόχληση έχουν αλλάξει και οι ορθές έχουν αλλάξει. Και αυτός είναι σεβασμός του εργαζόμενου, και της εργαζόμενης γυναίκας και του εργαζόμενου άνδρα. Η εξίσωση των εργατοτεχνιτών επίσης, πάγιο αίτημα του ΚΚΕ επί δεκαετίες.

Η σύσταση των συνδικάτων γίνεται πολύ πιο απλή, πολύ πιο εύκολη. Και βεβαίως εδώ καταλαβαίνω ότι έχουμε τη μεγάλη αντιπαράθεση με το ΚΚΕ, με τον ΣΥΡΙΖΑ και γενικότερα με την Αντιπολίτευση. Θα σας πω ένα μικρό παράδειγμα από τη δική μου εμπειρία. Εγώ τον Αύγουστο κλείνω σαράντα χρόνια ταμείο, όπως λέμε. Το ταμείο μου είναι το Ταμείο των δημοσιογράφων. Έπαιρνα συνεχώς προσκλήσεις για τις γενικές συνελεύσεις. Ερχόταν η πρώτη πρόσκληση, γενική συνέλευση την τάδε του μηνός, απαιτείται παρουσία του 75% των εργαζομένων. Δεύτερη, νέα: παρουσία 50%, 35%. Φτάναμε σε ένα σημείο όπου από τους σχεδόν πέντε χιλιάδες τότε δημοσιογράφους -δεν ξέρω πόσοι είναι τώρα στην ΕΣΗΕΑ- εμφανίζονταν γύρω στους εκατόν πενήντα με διακόσιους στην αίθουσα της Ενώσεως Συντακτών και αποφασίζαν για το σύνολο των υπολοίπων.

Και μπαίνω στο ουσιαστικό, που έχει να κάνει με την ηλεκτρονική ψηφοφορία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας έχουμε μια ηλεκτρονική κάρτα και ψηφίζουμε εδώ πολλές φορές. Βεβαίως θα μου πείτε είμαστε παρόντες. Έτυχε με την πανδημία να χρειαστεί να ψηφίσουμε και ενώ ήμασταν μακριά από εδώ. Όμως έχουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα. Διάβαζα πρόσφατα ένα άρθρο στην κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» του Ανδρέα Δρυμιώτη, ο οποίος λέει ότι τον Οκτώβριο του 2019 το αμερικανικό υπουργείο αμύνης υπογράφει δεκαετές συμβόλαιο αξίας 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων με την «MICROSOFT» για να αποθηκεύει στο «νέφος», στο cloud τα αρχεία του. Δηλαδή τις πλέον απόρρητες πληροφορίες το αμερικανικό Πεντάγωνο τις βάζει πλέον στο «νέφος».

Η BP, μια μεγάλη εταιρεία, κάνει το ίδιο τον Δεκέμβριο του 2019.

Στην Εσθονία έχουν περάσει ήδη δύο εκλογικές αναμετρήσεις όπου οι άνθρωποι ψηφίζουν ηλεκτρονικά, από μακριά και μάλιστα αυτό προσήλκυσε ένα τεράστιο ποσοστό νέων ανθρώπων να συμμετέχουν στις εκλογές, ενώ πριν δεν πήγαιναν στην κάλπη.

Δεν θα επεκταθώ, υπάρχουν κι άλλα παραδείγματα. Θα κλείσω με μια αναφορά σε αυτό που ο Γιώργος Κατρούγκαλος προηγουμένως ανέφερε ως ψυχολογική βία, επώθησε και από την πλευρά του Θανάση Παφίλη, αν θυμάμαι καλά. Υπάρχει εδώ μία αντιπαράθεση μεταξύ του συλλογικού και του ατομικού, ενώ δεν θέλει η Κυβέρνηση ούτε αυτό το νομοσχέδιο φέρνει αυτή την αντιπαράθεση. Δεν αντιπαράθετούμε στο συλλογικό το ατομικό. Δηλαδή το ατομικό μήνυμα το οποίο ξεκίνησε από το τηλέφωνο κάποιου ή κάποιας στην Αίγυπτο οδήγησε στην πλατεία Ταχρίρ εκατομμύρια ανθρώπους, οι οποίοι στη συνέχεια οδήγησαν στην πτώση καθεστώτων που επί χρόνια δικτατορικά τω τρόπω τάλαιπωρούσαν τους πολίτες.

Έχουμε παραδείγματα στον σύγχρονο κόσμο όπου το ατομικό μπορεί να γίνει πολύ εύκολα συλλογικό. Έχουμε ψυχολογική

πίεση στους εργαζόμενους; Βεβαίως και έχουμε, βεβαίως και έχει υπάρξει ψυχολογική πίεση. Αλίμονο. Ποιος δεν μπορεί να το παραδεχθεί αυτό; Έχουμε τη δυνατότητα πια, υπάρχει με αυτή την τεχνολογία που μερικοί από εσάς καταγγέλλετε η δυνατότητα αυτή η ψυχολογική πίεση να αντιστραφεί και να γίνει ανάρτηση στο διαδίκτυο, δημοσιοποίηση της πληροφορίας, γνώση πλέον και δυνατότητα μέσα από αυτό το ατομικό να μπορέσει να επικρατήσει αν όχι του συλλογικού, πάντως τουλάχιστον να προσελκύσει το ατομικό περισσότερους ανθρώπους από την αρχική μονάδα που ξεκίνησε τον αγώνα.

Δεν είναι η καλαμιά στον κάμπο, δεν είναι ο Μαρίνος Αντύπας μόνος του πια. Υπάρχουν πολλοί οι οποίοι μπορούν να προστρέξουν σε αυτήν τη διαδικασία, να ενισχύσουν αυτήν την πολιτική, να ενισχύσουν τα πολιτικά δικαιώματα που γίνονται συλλογικά και που παραμένουν συλλογικά και δεν καταργούνται σε περίπτωση από αυτόν τον νόμο. Η προσέγγιση, λοιπόν, του να παραγνωρίζουμε τον παράγοντα του τι δύναμη έχει ένα άτομο κατά τη γνώμη μου στη σημερινή εποχή είναι εντελώς λάθος.

Κάποτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μήνυμα ξεκινούσε από έναν πομπό, ήταν η εξουσία, ήταν ο εργοδότης και πήγαινε σε έναν δέκτη. Η δεκαετία του '80, στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Κατρούγκαλος με την Θάτσερ ήταν περίπου αυτό ή ακριβώς αυτό και με τα κλασικά μέσα ενημέρωσης περιορισμένα κ. ο. κ.. Σήμερα το μήνυμα έχει πολλαπλούς αποδέκτες και κυρίως πολλαπλασιαστές. Οι δυνατότητες και οι δυνάμεις είναι πολύ διαφορετικές από ό,τι ήταν στο παρελθόν. Ας μην υποτιμούμε το άτομο και τις δυνατότητές του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίνος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χιλιάδες απεργοί, χιλιάδες διαδηλωτές καταδίκασαν και απαίτησαν την απόσυρση του κυβερνητικού εκτρώματος. Συγκρούστηκαν με την εργοδοτική τρομοκρατία, τις ψευδολογίες των κυβερνητικών στελεχών, αλλά και τις ατιμίες ότι το νομοσχέδιο παίρνει βελτιώσεις, ότι οι απεργίες δεν έχουν νόημα. Σπάσετε τα μούτρα σας, κύριοι της Κυβέρνησης. Χαρακτηρίσατε παράνομη την απεργία των ναυτεργατών και είχε 100% επιτυχία, με τη μεγάλη στήριξη των πληρωμάτων.

Σήμερα καταγγέλλουμε ότι εκ νέου η Εφοπλιστική Ένωση των Ακτοπλόων κατέθεσε ασφαλιστικά μέτρα. Να ξέρετε, όμως, κύριε Χατζηδάκη, ότι αυτές τις μορφές της καταστολής και της βίας το ναυτεργατικό κίνημα τις έχει αντιμετωπίσει παλικάρσια για δεκαετίες. Η απεργία, οι απεργιακές συγκεντρώσεις, οι μαζικές διαδηλώσεις του ΠΑΜΕ σας κάνουν να παραμιλάτε. Αυτοθυσία, ηρωισμός σε εκατοντάδες εργασιακούς χώρους. Και δεν έχετε δει ακόμα τίποτα.

Πρωωθείτε τις ανατροπές του αιώνα για να φορτώσετε και αυτήν την καπιταλιστική κρίση στους εργαζόμενους, για να δοθούν τα δισεκατομμύρια του Ταμείου Ανάκαμψης, του υπερμνημονίου στους επιχειρηματίες της πράσινης και ψηφιακής οικονομίας που υμνείτε όλοι σας.

Οι εργαζόμενοι βγάζουν συμπεράσματα. Όλα τα κόμματα, πλην ΚΚΕ, συμφωνούν στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που είναι μηχανισμός εκμετάλλευσης για την αύξηση της εναλλακτικής, της ευελιξίας και της απλήρωτης δουλειάς. Όλα τα κόμματα, πλην ΚΚΕ, στηρίζουν τις λεγόμενες «βέλτιστες πρακτικές», τις αντιδραστικές ανατροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που άνοιξαν τον δρόμο στη διευθέτηση με δεκατρείς ώρες δουλειάς την ημέρα, χώρισαν τον εργάσιμο χρόνο σε ενεργό και ανενεργό, επέκτειναν τις ελαστικές μορφές απασχόλησης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πατάει στο αντεργατικό πλαίσιο που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ και διατήρησε ο ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος επέβαλε νόμο για δωδεκάωρη δουλειά στους νοσοκομειακούς γιατρούς. Μαζί ψηφίσατε τα μνημόνια, πολλά αντεργατικά μέτρα, μαζί καταργήσατε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και καταντήσατε τον κατώτερο μισθό στα 650 ευρώ μεικτά. Γι' αυτό λέμε στον ΣΥΡΙΖΑ να αφήσει αυτές τις καιροσκοπικές κινήσεις περί προοδευτικής

κ.λπ. κυβέρνησης.

Η μια κυβέρνηση χειρότερη από την άλλη, για να υπηρετήσουν τη στρατηγική του κεφαλαίου, διαμορφώνοντας την εργασιακή ζούγκλα που γέννησε αυτό το τερατούργημα, κύριε Χατζηδάκη, που καταργεί το οκτάωρο, τον σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας και επιβάλλει δεκάωρη δουλειά με δύο ώρες απλήρωτη υπερωρία -αυτό λησμονάτε να πείτε στις τοποθετήσεις σας-, με αμοιβή αέρα κοπανιστό, ρεπό όποτε γουστάρει η εργοδοσία.

Κλέβετε τον εργατικό μόχθο, επιδιώκετε να ξεμοναχιάσετε τους εργαζόμενους με τις λεγόμενες ατομικές συμφωνίες, που είναι στον πυρήνα των αντιδραστικών αλλαγών. Νομιμοποιείτε τους εργοδοτικούς εκβιασμούς. Στις δέκα ώρες δουλειάς μόνο δυο, τρεις ώρες χρειάζονται για την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, οι άλλες είναι υπεραξία, καπιταλιστικό κέρδος. Αυτό θέλατε να αυξήσετε. Να μετρήσουμε τις ώρες δουλειάς του άρθρου 57: Έχουμε οκτάωρο συν μια ώρα φτηνή υπερεργασία, συν τρεις ώρες υπερωρία, δώδεκα ώρες δουλειά την ημέρα και μισή ώρα το διάλειμμα, που δεν το υπολογίζετε ως εργάσιμο χρόνο, εξοντωτική εργασία στον χώρο δουλειάς ή με τηλεργασία στο σπίτι και από την άλλη μερική απασχόληση με διακεκομμένο ωράριο για να είναι όλη την ημέρα οι εργαζόμενοι στην υπηρεσία των εκμεταλλευτών τους. Αυτή τη βαρβαρότητα θα καταγράφει η λεγόμενη «ψηφιακή κάρτα».

Τον 21^ο αιώνα που η τεχνολογία επιτρέπει μεγάλη μείωση του εργασιακού χρόνου, γυρίζετε τους εργαζόμενους στις αρχές του εικοστού αιώνα. Αυτός είναι ο καπιταλισμός: δουλειά από ήλιο σε ήλιο, εκμετάλλευση, ανεργία, ατυχήματα, απολύσεις. Καταργείτε την κυριακάτικη αργία, εξουθενώνετε τους εργαζόμενους και τους αυτοαπασχολούμενους, γενικεύοντας τη νομοθεσία του ΣΥΡΙΖΑ, που καθιέρωσε τριάντα δύο εργάσιμες Κυριακές για το εμπόριο.

Κάνετε λάστιχο τη ζωή των γονιών. Η λεγόμενη ισορροπία της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής είναι όχημα για τα αντιδραστικά μέτρα.

Το ταξικό μίσος απογειώνεται στο χτύπημα της απεργίας και της συνδικαλιστικής δράσης, που τα αντιμετωπίζεται ως εγκληματικές ενέργειες. Αξιοποιείτε τον νόμο του ΣΥΡΙΖΑ που επιβάλλει συμμετοχή του 50% των οικονομικά εντάξει μελών για απεργιακή απόφαση. Χρησιμοποιείτε την εξ αποστάσεως ψηφοφορία για να διαλύσετε τις συλλογικές διαδικασίες, τις γενικές συνελεύσεις των σωματείων. Φακελώνετε τα συνδικάτα, προσπαθείτε να τρομοκρατήσετε με την απειλή της αστικής ευθύνης. Φτάσατε να απαγορεύετε προληπτικά το απεργιακό δικαίωμα δευτεροβάθμιων ή τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων σε περίπτωση που χαρακτηριστεί παράνομη η απεργία ενός σωματείου. Εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι βασανίζονται και θυμάστε το δικαίωμα στην εργασία για να στηρίξετε την απεργοσπασία!

Το έκτρωμά σας προβλέπει να δουλεύει το 1/3 των εργαζομένων στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, πέρα από το προσωπικό ασφαλείας. Θέλετε να μπλοκάρετε τη διεκδικητική πάλη αλλά είστε μακριά νυχτωμένοι. Με τους εργατοπατέρες είστε, κύριε Χατζηδάκη στην ίδια βάρκα.

Αυτό που τρέμει είναι ο μαζικός ταξικός αγώνας ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική, τα μονοπώλια και τον καπιταλισμό για τις εργατικές - λαϊκές ανάγκες. Το θράσος σας δεν θα σας σώσει. Η Κυβέρνηση κήρυξε τον πόλεμο στους εργαζόμενους και θα διασυρθεί όπως οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η εργατική τάξη θα πετάξει το έκτρωμα στα σκουπίδια, θα δυναμώσει την πάλη για εφτάωρο, πενήνήμερο, τριανταπεντάωρο, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς, κατάργηση των αντεργατικών μέτρων της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Θα περάσει στην αντεπίθεση για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτό είναι πρόοδος. Αυτό υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες και αυτός είναι ο εφιάλτης σας.

Οι εργαζόμενοι δεν θα γίνουν σκλάβοι τον 21^ο αιώνα! Όλοι στον αγώνα! Στη νέα απεργιακή κινητοποίηση την Τετάρτη! Η ταξική πάλη δείχνει τον δρόμο και θα δώσει την τελική απάντηση. Το ΚΚΕ είναι στην πρώτη γραμμή μαζί με πολλές χιλιάδες εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε

συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ξεκινήσαμε σήμερα τη συζήτηση στην Ολομέλεια για την επικαιροποίηση και τις αλλαγές στην εργατική νομοθεσία, τις οποίες πολλοί βιάστηκαν να τις απορρίψουν πριν ακόμα τις διαβάσουν, αποδεικνύοντας με τον τρόπο αυτό για μια ακόμα φορά το μέγεθος της υποκρισίας τους και της ισοπεδωτικής ρητορικής που έχουν επιλέξει να ακολουθούν.

Είναι στοιχεία της Αντιπολίτευσης που τα βλέπουμε να ξεδιπλώνονται και σήμερα σε μια προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων, η οποία, όμως, πέφτει κι αυτή στο κενό. Και πέφτει στο κενό, γιατί πολύ απλά το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων αποτελεί αναμφίβολα μια τομή στα εργασιακά της χώρας μας και αποκαθιστά αδικίες, επιλύει παλιά ζητήματα και αντιμετωπίζει τα σύγχρονα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων και ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων, όπως έχουμε τονίσει επανειλημμένως.

Παράλληλα με τα παραπάνω, δημιουργεί ένα ευνοϊκό πλαίσιο και συμμετέχει καθοριστικά στην επίτευξη του βασικού στόχου αυτής της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, δηλαδή της δημιουργίας μιας παραγωγικής Ελλάδας, που βαδίζει στο μέλλον με σχέδιο, με αισιοδοξία, αφήνοντας πίσω τις παθογένειες και τα βαρίδια που την κρατούσαν ακόμα στάσιμη. Και αυτό επιτυγχάνεται με την εναρμόιση του εργατικού νομοθετικού πλαισίου με τις κοινωνικοοικονομικές, αλλά και τεχνολογικές εξελίξεις.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων υλοποιούν μια μεγάλη και αναγκαία μεταρρύθμιση στον τομέα των εργασιακών. Έχουμε μπροστά μας μια πρωτοβουλία νομοθετική, με βασικές αρχές την ενδυνάμωση της θέσης του εργαζομένου, την ευελιξία, αλλά και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.

Επειδή ακούσαμε πάρα πολλά το τελευταίο διάστημα, είναι απαραίτητο να τονίσουμε για μια ακόμα φορά ότι το σημερινό νομοσχέδιο αφορά κυρίως την ενίσχυση της θέσης των εργαζομένων. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ενίσχυση όταν νομοθετούμε προβλέψεις για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας με την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας. Το έχουμε πει και προεκλογικά ότι ο βασικός μας στόχος είναι να εξασφαλίσουμε την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας μέσα από την αξιοποίηση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και τα νέα συστήματα, πάντοτε για την προστασία του κόσμου της εργασίας.

Είναι ενίσχυση των εργαζομένων όταν νομοθετούμε αλλαγές που διασφαλίζουν τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα στους ελέγχους, που θα έρθουν ως αποτέλεσμα της αναβάθμισης του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

Προφανώς, έχετε αλλεργία στις ανεξάρτητες αρχές. Σας αρέσει το κομματικό κράτος.

Είναι επίσης ενίσχυση των εργαζομένων η παροχή της δυνατότητας διευθέτησης του χρόνου εργασίας, που προσφέρει μέσα σε άλλα και την επιλογή προγραμματισμού των οικογενειακών και προσωπικών υποχρεώσεων. Ούτε το οκτάωρο γίνεται δωδεκάωρο ούτε πρόκειται να συμβεί τίποτα από αυτά τα απίθανα τα οποία λέτε αυτές τις ημέρες.

Επίσης, το νομοσχέδιο έρχεται με κοινωνικό πρόσωπο. Διευρύνει παροχές και διευκολύνσεις μέσα από τις άδειες για γονείς και φροντιστές, ενώ παράλληλα λαμβάνονται μέτρα για την ουσιαστική αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία.

Ενσωματώνει επίσης μια σειρά από ρυθμίσεις, τις οποίες ανέλυσε διεξοδικά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και αναφέρονται και εγώ επιγραμματικά: Πρόκειται για ρυθμίσεις που αφορούν μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, τη δημιουργία ενός πλαισίου προστασίας συνδικαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους στις ψηφιακές πλατφόρμες, την εξίσωση των αποζημιώσεων εργατοτεχνιτών με αυτές των υπαλλήλων, την τηλεργασία, την ενίσχυση των επιτρεπόμενων υπε-

ρωριών στον ευρωπαϊκό μέσο όρο και τη διεύρυνση της προστασίας των εργαζομένων από άκυρες απολύσεις. Είναι όλες ρυθμίσεις που εκσυγχρονίζουν το νομοθετικό πλαίσιο, υιοθετώντας παράλληλα τις καλές ευρωπαϊκές πρακτικές.

Δυστυχώς, όμως, για τη χώρα, η Αντιπολίτευση δεν μπορεί να ακολουθήσει την προσπάθεια μεταμόρφωσης της Ελλάδας. Δεν μπορεί να αντιληφθεί τις αλλαγές που συντελούνται σε παγκόσμιο επίπεδο και τις νέες προκλήσεις που ανοίγονται μπροστά μας και, συνεπώς, αδυνατεί να συμμετέχει στον διάλογο για την εξέλιξη της χώρας την επόμενη μέρα, τον εκσυγχρονισμό των δομών και το οριστικό πέρασμα στο μέλλον.

Αμφισβητείτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, κάθε αλλαγή. Είστε απέναντι σε κάθε μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία. Αμφισβητείτε διαρκώς την ικανότητα της Κυβέρνησης να εφαρμόσει όσα νομοθετεί, να έχει αποτέλεσμα και να πετύχει τους στόχους. Αλλά, κάθε φορά πέφτετε έξω. Κάθε φορά έρχεται η πραγματικότητα και σας διαψεύδει.

Τρανό παράδειγμα, η επιτυχία στη μεγάλη επιχείρηση των εμβολιασμών. Θεωρούσατε απίθανο να φτάσουμε τους είκοσι πέντε χιλιάδες εμβολιασμούς την ημέρα και σήμερα εμβολιάζονται καθημερινά πάνω από εκατό χιλιάδες συμπολίτες μας. Ειρωνεύσασταν την ψηφιακή σύνταξη «ΑΤΛΑΣ», που αρχίζει και λειτουργεί. Την Πέμπτη αίτηση η αγρότισσα για σύνταξη γήρατος, τον Ιούλιο πληρωμή.

Το ίδιο κάνετε και στα εργασιακά, παγιδεύετε μέσα στις αντιφάσεις σας. Δεν ξέρετε πού να συμφωνήσετε και πού να διαφωνήσετε. Έρχεστε χωρίς προτάσεις, παρά μόνο με καταγγελτικό λόγο για ολετήρες, οδοστρωτήρες, γαλέρες εργαζομένων και άλλα τέτοια αναχρονιστικά, που, όμως, η κοινωνία δεν τα ασπάζεται, ούτε τα υιοθετεί ούτε καν τα ακούει.

Ποντάρτε στις αντιδράσεις, αλλά απογοητευτήκατε, ό,τι και να λέτε εδώ σήμερα, από τα αποτελέσματα της συμμετοχής. Πάλι οι γνωστοί κατέβηκαν στον δρόμο για να διεκδικήσουν τη στασιμότητα και την οπισθοδρόμηση. Στην Πέλλα το είδαμε, τριάντα άτομα στις κινητοποιήσεις. Τόσο μεγάλες αντιδράσεις! Δεν συζητάμε για τα ποσοστά συμμετοχής.

Σας έθεσε πολύ σωστά τα ερωτήματα ο Υπουργός Εργασίας κ. Χατζηδάκης, σας τα θέτω κι εγώ σήμερα. Θα σταθείτε απέναντι στις ρυθμίσεις για τις γονικές άδειες; Θα καταψηφίσετε τις ρυθμίσεις για τους εργατοεχνίτες ή για την τηλεργασία; Είστε αντίθετοι με τα προνόμια και τις διευκολύνσεις προς εργαζόμενους σε ντελίβερι και κούριερ; Θα καταψηφίσετε τα πρόστιμα των 10.500 ευρώ για την καταστράγγιση του νόμου των υπερωριών; Υποπτεύομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάτι άλλο θα βρείτε αυτές τις τρεις ημέρες για να μην απαντήσετε στα παραπάνω ερωτήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πει ότι η σημερινή Κυβέρνηση έχει φέρει μια σειρά από νομοσχέδια με τα οποία υλοποιεί μία-μία τις προεκλογικές της δεσμεύσεις και εφαρμόζει το πρόγραμμα που παρουσίασε στους Έλληνες πολίτες προεκλογικά και για το οποίο αυτοί την επέλεξαν ως Κυβέρνηση κι όχι εσάς.

Είμαστε της άποψης ότι δεν πρέπει να χαθεί χρόνος για την υλοποίηση όλων αυτών των αναγκών αλλαγών ούτε στο ελάχιστο. Αυτό το αποδείξαμε και με το γεγονός ότι η πανδημία δεν αποτέλεσε άλλοθι για καθυστερήσεις ή υπαναχωρήσεις από τις θέσεις, αλλά πολύ περισσότερο μια αφορμή για να «τρέξουμε» πιο γρήγορα για όσα πρέπει να γίνουν.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένοι να βάλουν για τα καλά την Ελλάδα στον ευρωπαϊκό δρόμο, να μετασχηματίσουν την Ελλάδα σε μια σύγχρονη χώρα, που θα είναι πρωταγωνίστρια και δεν θα ακολουθεί τις εξελίξεις. Προς την κατεύθυνση αυτή δεν διστάζουν να παίρνουν αποφάσεις, να προχωρούν σε μεταρρυθμίσεις και πρώτα και πάνω απ' όλα να συγκροτούνται με το παλιό και το φθαρμένο. Και αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι μέρος αυτής της προσπάθειας, η οποία θα δικαιωθεί με την εφαρμογή της, αλλάζοντας το τοπίο στα εργασιακά. Γι' αυτό και σας καλώ να την υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ

πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Ηγουμενίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που ήρθε σήμερα για ψήφιση στη Βουλή δεν μου προκαλεί καμμία έκπληξη. Γιατί και αυτό από τη θέση του σκιαγραφεί το αντιδημοκρατικό, αυταρχικό, αντεργατικό πρόσωπο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όπως τη γνωρίσαμε και από όλα όσα έχει νομοθετήσει μέχρι τώρα.

Εν αρχή είναι το επιτελικό κράτος, πίσω από παχιά και μεγάλα λόγια ο απόλυτος έλεγχος από το επιτελείο του κ. Μητσοτάκη νευραλγικών υπηρεσιών, όπως η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, οι γενικές γραμματείες των Υπουργείων, η ΕΡΤ. Για να δούμε στη συνέχεια και να ζήσουμε ένα μπαράζ αντιδημοκρατικών ρυθμίσεων και σε ορισμένες περιπτώσεις αδιαφανούς χρηματοδότησης με στόχο τον έλεγχο των συστημικών μέσων μαζικής ενημέρωσης της χώρας. Ενδιάμεσα αυξήθηκαν οι δαπάνες για τα πανεπιστήμια, όχι για την εκπαίδευση ή την έρευνα. Έτσι κι αλλιώς φροντίσατε με αυτά που θεσμοθετήσατε να είναι είκοσι πέντε χιλιάδες λιγότεροι. Και αν νομίζετε, επειδή δεν υπάρχει συλλογική έκφραση, ότι τους γονείς δεν τους απασχολεί αυτό το πράγμα, θα σας πω, κύριε Υπουργέ και κυρία Υφυπουργέ, παραφράζοντας το γνωστό τραγούδι «Τούτος ο λαός, Υπουργοί μου, δεν ξέρει πολλά λόγια». Ας επαναπαύεστε εσείς στο ότι δεν βλέπετε οργανωμένη συλλογική αντίσταση.

Δεν μου προκαλεί έκπληξη αυτό το νομοσχέδιο γιατί υπήρξε προπομπός του η έκθεση Πισσαρίδη. Αυτό που έχω ως ερώτημα είναι το εξής. Σε έναν κόσμο, σε όλο τον κόσμο, στη συνείδηση σήμερα της ελληνικής κοινωνίας η πανδημία θέτει στο περιθώριο νεοφιλελεύθερες λογικές. Πώς, ενώ αυτό συμβαίνει συνολικά, έρχεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και επαναφέρει την πολιτική λογική των μνημονίων και της τρόικας ο' ό,τι αφορά την εργασία, με την περαιτέρω συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων; Θα έλεγα ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο δεν δημιουργεί αναχώματα στις κοινωνικές συνέπειες της πολλαπλής κρίσης που ζούμε, αλλά ίσα ίσα επιταχύνει τη συντελούμενη κοινωνική καταστροφή.

Ξέρετε, παρακολουθούσα με προσοχή τις ομιλίες των συναδέλφων που προηγήθηκαν από όλα τα κόμματα. Βλέπω τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να στέκονται σε ορισμένα κομμάτια του παζλ, σε ορισμένα κομμάτια της συνολικής εικόνας. Και είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο έφερε κύρωση διεθνών συμβάσεων, έφερε την ψηφιακή κάρτα. Ναι, να το δεχτώ ότι είναι μια θετική ρύθμιση. Ωστόσο αυτά τα κομμάτια του παζλ δεν πιάνουν τη συνολική εικόνα. Και εδώ είναι το θέμα. Ελπίζω ότι δεν θα συνεχιστούν τέτοιοι παράλληλοι μονόλογοι. Πιστεύω ότι σε αυτά που τίθενται από όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης πρέπει και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να απαντήσουν.

Όμως, θα ήθελα σταθώ όχι στα κομμάτια του παζλ, αλλά στη συνολική εικόνα. Είπε ο συνάδελφος που μίλησε πριν από εμένα ότι δεν μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να παρακολουθήσει την προσπάθεια μεταμόρφωσης της Ελλάδας. Ίσα ίσα εμείς διαφωνούμε στη συνολική εικόνα. Στις προκλήσεις της εποχής μας η Αριστερά, η δημοκρατική παράταξη, απαντά με την προώθηση ενός άλλου παραγωγικού μοντέλου που όχι μόνο δεν θα αναγνωρίζει τον ρόλο της εργασίας, ίσα ίσα θα την καθιστά κινητήριο μοχλό της ανάπτυξης.

Ποια είναι η πρότασή σας; Ποιο είναι το όραμά σας; Μειώσεις μισθών, μειώσεις συντάξεων και όπου δεν μας φτάνει μειώσεις εργαζομένων, απολύσεις. Ανάγλυφα το ζήσαμε αυτό την περίοδο των μνημονίων τότε που για εσάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, και αν δεν είχαμε τρόικα, έπρεπε να εφεύρουμε. Και έτσι εκεί που εμείς βλέπουμε και βλέπαμε καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, απορρύθμιση της εργασίας, εξαθλίωση της κοινωνίας. Εσείς αντίστοιχα βλέπατε και βλέπετε μαγνήτη επενδύσεων, προϋποθέσεις οικονομικής ανάκαμψης, παράπλευρες απώλειες. Γι' αυτό δεν είναι έκπληξη για την Ελλάδα, για την ελληνική κοινωνία το ότι φτάσατε με τη διακυβέρνηση και τους χειρισμούς σας στο 30% την ανεργία, στο 60% την ανεργία των νέων, σε αυτήν την

τεράστια φτωχοποίηση του συνόλου των κοινωνικών ομάδων.

Το δεύτερο που διαφωνούμε είναι ότι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εμείς για την Ελλάδα του μέλλοντός μας σημείο εκκίνησης θεωρούμε την οικοδόμηση ενός σταθερού πλαισίου εργασιακών σχέσεων. Θεωρούμε σημείο εκκίνησης την ενίσχυση της διαπραγματευτικής δύναμης και του διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων. Θέλουμε ένα πλαίσιο εργασιακών δικαιωμάτων ισχυρό για να μπορεί ο κάθε εργαζόμενος να αισθάνεται ασφαλής και να είναι πραγματικά παραγωγικός. Εσείς θέλετε την απορρύθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων γιατί, εγκλωβισμένοι στις ιδεοληψίες σας, πιστεύετε ότι η φτηνή εργατική δύναμη είναι προωθητική δύναμη ανάπτυξης. Θέλουμε ισχυρό κοινωνικό κράτος. Θέλετε λιγότερο κράτος. Το γνωρίσαμε, το γνώρισαν και οι εργαζόμενοι και όλη η ελληνική κοινωνία στο πώς αντιμετωπίσατε το δημόσιο σύστημα υγείας και τη δημόσια παιδεία. Θέλουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα νιάτα της χώρας μας, που να πάρουν σιγά σιγά την τύχη της χώρας στα χέρια τους. Το αίσχος του υποκατώτατου μισθού, το αίσχος του ύψους της ανεργίας για τους νέους, το ότι το Κόμμα σας παρακολουθεί θεατής τη φυγή των νέων στο εξωτερικό δείχνουν τι θέλετε για τη νέα γενιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ. Ζητώ την ανοχή σας για δέκα δευτερόλεπτα.

Όλα τούτα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορούν κάθε πολιτή, κάθε εργαζόμενο είτε του ιδιωτικού είτε του δημόσιου τομέα, αφορούν κάθε άνεργο, αφορούν κάθε νέο και νέα. Μπροστά μας οι εργασιακές σχέσεις και η προστασία της εργασίας που αφορούν το σύνολο της κοινωνίας είναι μια υπόθεση αγώνων. Σε αυτούς τους αγώνες να είστε σίγουροι ότι η Αριστερά, η δημοκρατική παράταξη, θα είναι στην πρώτη γραμμή. Οι απορρυθμίσεις που προωθεί η Νέα Δημοκρατία είναι βαθιά αντιλαϊκές και βαθύτατα αντεργατικές. Να είστε σίγουροι, θα καταργηθούν αμέσως μόλις δοθεί η δυνατότητα σε μια προοδευτική κυβέρνηση να επαναφέρει την κοινωνία και τον τόπο σε μια κατεύθυνση κοινωνικής συνοχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ασημακοπούλου από την Ελληνική Λύση.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιοπρεπής εργασία θα πρέπει να βρίσκεται στον πυρήνα των παγκόσμιων εθνικών και τοπικών στρατηγικών που στοχεύουν στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Τι συμβαίνει όμως σήμερα στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα; Ενδιαφέρεται κανείς για την επιβίωση της σύγχρονης ελληνικής οικογένειας που μαστιάζεται από τις συνεχόμενες κρίσεις ή για την κατάσταση των ανέργων που καθημερινά νιώθουν την ταπείνωση του κράτους που αντί να τους εξασφαλίσει μία θέση εργασίας τους οδηγεί στην κυριολεκτική εξαθλίωση; Αλήθεια, γνωρίζετε ποιο είναι το κόστος των πάγων εξόδων μιας οικογένειας για τα απολύτως αναγκαία;

Η Ελλάδα, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων που εκπονήθηκε από ομάδα ερευνητών και πανεπιστημιακών, βρίσκεται στην τελευταία θέση ανάμεσα στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον δείκτη αξιοπρεπούς εργασίας. Επιπλέον η χώρα μας το 2019 βρέθηκε πίσω και από το επίπεδο στο οποίο βρισκόταν το 2010 ως προς τη βαθμολογία κατάταξης με βάση τον δείκτη για την αξιοπρεπή εργασία και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η ανάγκη της επιβίωσης αναγκάζει πολλούς ανθρώπους να αποδεχτούν προτάσεις εργασίας οι οποίες όμως δεν αναγνωρίζουν και δεν σεβονται τα δικαιώματά τους και αντί να αναδεικνύεται η προσωπικότητά τους εκείνη υποτιμάται και προσβάλλεται. Η κατάσταση αυτή είναι αδιέξοδη και βρίσκεστε δυστυχώς πολύ μακριά από τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα για να μπορέσετε να καταλάβετε την τόσο δύσκολη καθημερινότητά τους.

Αντί να λάβετε ουσιαστικά υπ' όψιν σας τα σύγχρονα εργα-

σιακά προβλήματα, εσείς κοιτάζετε να συστήσετε ακόμη μια αρχή, παραβλέποντας το ίδιο το Σύνταγμα. Και όλα αυτά γιατί; Μα, φυσικά, για να διοριστούν μερικά ακόμα δικά σας «γαλάζια» παιδιά. Μη μένεις κανείς παραπονεμένος.

Αντί να λάβετε, ουσιαστικά υπ' όψιν σας τα σύγχρονα εργασιακά προβλήματα, εσείς κοιτάζετε να συστήσετε ακόμη μια ανεξάρτητη αρχή, παραβλέποντας το ίδιο το Σύνταγμα. Και όλα αυτά γιατί; Μα, φυσικά, για να διοριστούν μερικά ακόμα δικά σας «γαλάζια» παιδιά. Μη μένεις κανείς παραπονεμένος.

Πήξαμε στις ανεξάρτητες αρχές, αλλά κανείς δεν σκέφτεται την τσέπη των ελληνικών νοικοκυριών, που αδειάζει, αν δεν έχει ήδη εντελώς αδειάσει από την πληθώρα τους. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά για την Ανεξάρτητη Αρχή ή Επιθεώρηση Εργασίας, δίνετε να ορίζεται εντός των ορίων του προϋπολογισμού ειδικό σύστημα επιπλέον ανταμοιβής μπόνους του προσωπικού της Επιθεώρησης Εργασίας, στο πλαίσιο της αξιολόγησης του. Η αντικειμενικότητα και η αξιοκρατία έχουν κάνει φτερά.

Πείτε μας πώς θα ελέγξει η Επιθεώρηση Εργασίας τη νομιμότητα της απασχόλησης των εργαζομένων υπηκόων τρίτων χωρών. Πουθενά δεν διευκρινίζεται.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στον εργοδότη να αρνηθεί γονική άδεια σε περίπτωση που διαταράσσεται σοβαρά η εύρυθμη λειτουργία της επιχείρησης. Θεωρείτε ότι έτσι διασφαλίζεται η γονική άδεια;

Παρατηρείται, επίσης, μια προσπάθεια εξίσωσης του γάμου με το σύμφωνο συμβίωσης όσον αφορά στην άδεια γάμου, με την οποία βεβαίως διαφωνούμε. Ρωτήσαμε και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής, χωρίς να λάβουμε απάντηση όμως, αν τα νομικά πρόσωπα στις ενώσεις προσώπων στις οποίες αναφέραμε, που θα μπορούν να ασκούν στο όνομα του θιγόμενου από τις διατάξεις του παρόντος προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών ή δικαστικών αρχών, θα είναι και ΜΚΟ.

Και σε αυτό το νομοσχέδιο οι εξουσιοδοτήσεις που παρέχονται στον εκάστοτε Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων είναι σχεδόν εντυπωσιακά πολλές. Και λέμε εντυπωσιακά, γιατί προκαλεί μεγάλη εντύπωση και ακόμα περισσότερα ερωτηματικά το γεγονός πως θα μπορεί να καθορίζει τους σοβαρούς ιατρικούς λόγους για τη χορήγηση άδειας.

Στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια οι συνθήκες εργασίας προσημοιάζουν περισσότερο στον Μεσαίωνα και με το παρόν σχέδιο νόμου βυθίζονται ακόμη περισσότερο τα εργασιακά κεκτημένα ετών, όπως η επί της ουσίας κατάργηση του οκταώρου -είναι η πρώτη φορά που καταργούνται οι συμβάσεις εργασίας- και φυσικά, το καθεστώς ομηρίας στο οποίο εισάγετε τους εργαζόμενους, όταν κάνετε λόγο για πρόσθετη εργασία, η οποία θα μπορεί να παρασχεθεί, εφόσον συμφωνήσει ο εργαζόμενος και κατά ωράριο που δεν είναι συνεχόμενο σε σχέση με το συμφωνημένο ωράριο της ίδιας ημέρας. Και όλα αυτά υπό τον φόβο της απόλυσης.

Λέτε ότι η δικαιούμενη κατ' έτος άδεια πρέπει να εξαντλείται μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους. Πάμε, δηλαδή, σε δεκαπέντε μήνες αντί για δώδεκα για την εξάντληση της κανονικής άδειας. Με ποιο σκεπτικό;

Διαφωνούμε ξεκάθαρα, επίσης, με την απαλλαγή από την υποχρέωση παροχής εργασίας, μετά την προμήνυση καταγγελίας, καθώς επί της ουσίας πρόκειται για εκδίωξη. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού για το 2020, οι επιπτώσεις στην Ελλάδα λόγω του κορωνοϊού φαίνονται σε όλες τις στατιστικές μετρήσεις. Φαίνεται χαρακτηριστικά η μείωση της απασχόλησης τόσο στην αύξηση των απολύσεων όσο και στη μείωση των προσλήψεων.

Χαρακτηριστικό είναι ότι τον Μάρτιο του 2020 σημειώθηκε αρνητικό ισοζύγιο μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα κατά σαράντα μία χιλιάδες εννιάκοσιες τρεις θέσεις, ενώ τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους το ισοζύγιο ήταν θετικό κατά σαράντα τρεις χιλιάδες τριακόσιες εβδομήντα τρεις θέσεις. Τον μήνα αυτόν, δηλαδή, χάθηκαν περισσότερες από ογδόντα χιλιάδες θέσεις απασχόλησης.

Φέρνεται την ψηφιακή κάρτα εργασίας, χωρίς να υπολογίζετε τις μικρότερες επιχειρήσεις. Θα αντέξουν το κόστος για να την εφαρμόσουν; Σας ενδιαφέρει; Προφανώς και όχι. Μια ακόμη με-

γάλη πληγή την οποία με κάθε ευκαιρία οφείλουμε να επισημαίνουμε είναι όσοι νέοι μας, πάνω από εξακόσιες χιλιάδες, έφυγαν στο εξωτερικό στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, για να βρουν δουλειά σε χώρες εκτός Ελλάδας και ζητούν κίνητρα και ευκαιρίες να επιστρέψουν στην πατρίδα μας. Οφείλουμε να τους τα δώσουμε.

Εμείς, στην Ελληνική Λύση, πιστεύουμε ότι και σε αυτό το εφιαλτικό εργασιακό σκηνικό που έχει διαμορφωθεί οι ευθύνες σάς βαρύνουν αποκλειστικά και αυτό, γιατί βρίσκεστε εκτός της πραγματικότητας, έξω και πολύ μακριά από αυτή. Οι επιχειρήσεις αργοπεθαίνουν και στην αγορά εργασίας η απασχόληση κατεδαφίζεται και η ανεργία εκτοξεύεται στα ύψη. Με το παρόν νομοσχέδιο αντί να δώσετε μια ανάσα σε εργοδότες και σε εργαζόμενους, τους βάζετε μια ακόμη θηλιά στον λαιμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα η κ. Πιπλή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ώρα είναι ακριβώς 15.25^η της 14^{ης} Ιουνίου του 2021 και επειδή σχεδόν το σύνολο της Αντιπολίτευσης εδώ μέσα έχει παραμείνει σε ιδέες ξεπερασμένες από τα πράγματα, να τους ενημερώσω ότι, εκτός από τον σκουριασμένο και βολεμένο συνδικαλισμό, που στη δική τους ιδεολογία παραμένει ως ο κινητήριος μοχλός, τα πάντα όλα παγκοσμίως έχουν αλλάξει.

Θα σας τα πω σιγά-σιγά για να μην υποστείτε κανένα σοκ. Δεν ξέρω: Έχετε ακούσει ότι έχουν εφευρεθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, το ίντερνετ, το Google, εφευρέθηκαν οι πλατφόρμες τηλεδιασκέψεων, οι ηλεκτρονικές ψηφοφορίες και οι παραγγελίες στο εμπόριο. Ακόμη και το σατανικό για κάποιους ψεκασμένους κινητό, αυτό το σατανικό μπορεί να οδηγήσει έναν εργαζόμενο, ελεύθερο επαγγελματία, αν χρειάζεται, ή υπάλληλο να επικοινωνήσει και να λειτουργήσει ως κανονικός εργαζόμενος για λίγο.

Για όλους εμάς που έχουμε πλήρη εικόνα του τι συμβαίνει στην παγκόσμια κοινότητα, εμείς που βιώνουμε καθημερινά τη χρησιμότητα της τεχνολογίας, που πάνω από όλα, διευκολύνει την επαγγελματική και σύγχρονη κοινωνική δραστηριότητα, το εργασιακό νομοσχέδιο του Κωστή Χατζηδάκη, με την προεκλογική υπογραφή και σφραγίδα του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, ανοίγει ακριβώς τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας εργατικής στην Ελλάδα, σύμφωνα πάντα με τους κανονισμούς που επιτάσσει η σύνδεσή μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αρέσει-δεν αρέσει σε ορισμένους.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, το εξής. Τώρα πια η ώρα είναι 15.29^η και το τονίζω, γιατί σχεδόν συντριπτικά και σύσσωμη η Αντιπολίτευση προσπαθεί να μας πείσει με το εργασιακό νομοσχέδιο πως η ώρα είναι τρεις τα μεσάνυχτα. Δηλαδή, λέμε το αυτονόητο. Η πλειονότητα της κοινωνίας γνωρίζει γραφή και ανάγνωση πλέον και είναι πολύ υποτιμητικά τα επιχειρήματα από όλες τις πτέρυγες που αντιδρούν, που θεωρούν ότι είναι ακόμα υπαλληλάκια στο καθεστώς Τσαουσέσκου στη Ρουμανία, που για να συμπληρώσουν τον μισθό, γιατί δεν μπορούσαν να μιλήσουν, έβγαιναν και ζητιάνευαν στις κεντρικές λεωφόρους, πράγματα που ζήσαμε όχι εμείς, αλλά κατέγραψε η ιστορία.

Έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Οι εργαζόμενοι δεν είναι πρόβατα. Ξέρουν πολύ καλά από την αρχή τι είναι αυτό το νομοσχέδιο, εξ ου και φάνηκε -να το τονίσουμε αυτό- στις δικές τους αντιδράσεις που δεν υπήρξαν. Άλλωστε, εδώ και δυο μήνες, ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά, ο Πρόεδρος του κόμματος, ο Αλέξης Τσίπρας, έχουν κρεμαστεί στα μανταλάκια των ΜΜΕ με τα χλιοσακουσμένα τσιτάτα που γελάει ο κόσμος: «Εργασιακός μεσαίωνα, αντεργατικό νομοσχέδιο, καταργείται το οκτώωρο, αντί για υπερωρίες με αμοιβή, υποχρεωτικό ρεπό».

Ξεκίνησε δε και ο «Θούριος» της εξαγγελίας της μάχης των μαχών. Περιμέναμε, λοιπόν, τι θα γίνει την Πέμπτη και πιο «αναίμακτη» -σε εισαγωγικά και μεταφορικά- «μάχη των μαχών» από αυτή που έγινε την Πέμπτη στην παγκόσμια ιστορία δεν έχει καταγραφεί, όπου έλειπαν οι μάζες των εργαζόμενων και ήταν οι γνωστοί συνδικαλιστές, πολιτικοί και βολεμένοι γενικά με αυτό

το σύστημα.

Το να προσπαθούμε να αποκρούσουμε με κραυγαλέα ψέματα και να ανατρέψουμε την ξεπερασμένη ρητορική σχεδόν όλων εδώ της Αντιπολίτευσης θα ήταν απλώς χάσιμο χρόνου. Εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε -και αποδεικνύεται από αυτά που λέει το νομοσχέδιο- πολύ πιο ασφαλή την εργασία, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα, που όλοι αναγνωρίζουμε ότι απαιτείται αυστηρός έλεγχος. Δηλαδή να πούμε τα απλά: Άλλο η διευθέτηση χρόνου -οι εργαζόμενοι το έχουν καταλάβει- με τη διευθέτηση χρόνου, που παραμένει ο χρόνος εργασίας μόνο σαράντα ώρες την εβδομάδα. Ο εργαζόμενος, εάν θέλει ο ίδιος και όχι ο εργοδότης του, μπορεί να δουλεύει δύο ώρες παραπάνω και να έχει την Παρασκευή, για παράδειγμα, ρεπό για να κάνει τριήμερο ή να κάνει ό,τι θέλει ο ίδιος. Άλλο, λοιπόν, η διευθέτηση χρόνου εργασίας, άλλο οι υπερωρίες, που αυξάνονται ετησίως στις εκατόν πενήντα ώρες και με την αμοιβή που προβλέπει αυστηρά η νομοθεσία.

Επειδή, λοιπόν, μας παρακολουθεί ο κόσμος, να δούμε ποια άρθρα ακριβώς θα καταψηφίσετε όλοι εσείς, που κόπτεσθε κατά τα άλλα για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, εσείς, λοιπόν, θα καταψηφίσετε αυτό που θωρακίζει νομοθετικά το νομοσχέδιο για τις επικίνδυνες συνθήκες εργασίας, την παντελή έλλειψη ασφάλειας, κοινωνικής και γενικότερης, των ντελιβεράδων που λέμε και των κούριερ. Εσείς, χωρίς να θέλετε να βγείτε από τα λαγούμια της στείρας αντιπολίτευσης, να πάτε να πείτε από την Πέμπτη στο γείτονά σας ότι καταψηφίζετε τη για πρώτη φορά εφαρμογή της πατρότητας, της άδειας και του απαγορευτικού των απολύσεων και για τους πατεράδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνοντας, είτε ψηφίσετε είτε δεν ψηφίσετε, να δείτε χαρές και ικανοποίηση από την κοινωνία με το νομοσχέδιο, που επιτέλους γλιτώνουμε από το «νταβατζλίκι», όπως το λέει ο λαός, του πάσα ένα συνδικαλιστή, που αποφασίζει χωρίς να εξυπηρετείται μαζικό αίτημα εργαζομένων να κλείνει τρένα, πλοία, μετρό, να αιχμαλωτίζει πανικόβλητους πολίτες, που έχουν το αναφαίρετο συνταγματικό δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης και της πρόσβασης στην εργασία. Απαγορεύεται η επαναπροκήρυξη απεργίας -πολύ σημαντικό- που έχει κριθεί παράνομη από τη δικαιοσύνη. Οπότε δεν θα έχουμε αυτή την απειθεία στις αποφάσεις της δικαιοσύνης από δυο, τρεις νταγκλαράδες συνδικαλιστές, οι οποίοι παρακωλύουν χωρίς μαζική συμμετοχή εργαζομένων -το τονίζω αυτό- οποιαδήποτε άλλη κίνηση.

Με όλα αυτά, πριν από μερικές ημέρες, σκεφτείτε το, είδατε την εικόνα στο λιμάνι του Πειραιά, όπου ξαφνικά κάτι αγριεμένοι συνδικαλιστές επιχείρησαν να εγκλωβίσουν πολίτες που ήθελαν να κάνουν αυτό που ήθελαν; Να το θυμάστε και να το έχετε μάθημα πώς πολίτες, οι ταλαιπωρημένοι οι ίδιοι, αντέδρασαν και υποχώρησαν οι συνδικαλιστές. Και ειπώθηκε και η κορυφαία άτακα της χρονιάς από έναν πολίτη: «Έχω πέντε χιλιάδες ένσημα, ρε, θα μου πεις εσύ που έχεις πεντακόσια;». Κυρίες και κύριοι, η αυλαία από την εποχή των Σταμουλοκολλάδων έχει πέσει οριστικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Λυπάμαι πολύ, λυπάμαι πολύ, κύριοι συνάδελφοι, για το γεγονός ότι το επίπεδο συζήτησης για το σημερινό νομοσχέδιο, ένα άκρως σημαντικό νομοσχέδιο για την πλειοψηφία των εργαζομένων στην χώρα, τυγχάνει τέτοιου είδους τοποθετήσεων από Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, όπου χαρακτηρίζει συνδικαλιστές με τον τρόπο που χαρακτηρίζει -διαφωνείς ή συμφωνείς, τέτοιου είδους χαρακτηρισμοί, κατά την άποψή μου, δεν συνάδουν στο επίπεδο της ελληνικής Βουλής- ή χαρακτηρίζει τελοσπάντων ομάδες με τις οποίες ενδεχομένως κάποιοι να μη συμφωνούν.

Σήμερα, λοιπόν, έχει εισαχθεί στην Ολομέλεια της Βουλής ένα νομοσχέδιο από έναν Υπουργό, ο οποίος είδους χαρακτηρισμοί, στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής- ο κ. Χατζηδάκης -λείπει πάλι

τώρα- είναι αυτός ο οποίος είχε εισαγάγει τη θεωρία της Νέας Δημοκρατίας το 2017, λέγοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ανταλλάξει τις συντάξεις με το «μακεδονικό». Επειδή, λοιπόν, ανήκει πλέον στην ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και φαντάζομαι ότι έχει τη δυνατότητα να ψάξει να δει τι είχε συζητηθεί τότε μεταξύ της αρμόδιας Υπουργού ή του Υπουργείου τελοσπάντων για τις συντάξεις και του Υπουργείου Εξωτερικών για το «μακεδονικό» και επειδή φαντάζομαι ότι και εσείς πλέον συμφωνείτε, σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, με την ονομασία της Βορείου Μακεδονίας, αν και ορισμένοι το θεωρείτε ακόμα κακό να το χρησιμοποιείτε, αλλά τελοσπάντων θα έρθετε να το ψηφίστε, κύριε Μαραβέγια, στη Βουλή, ήθελα λοιπόν να ρωτήσω: Είτε ψέματα τότε ο κ. Χατζηδάκης ότι ανταλλάξαμε με τις συντάξεις με το όνομα της γειτονικής χώρας, της Βορείου Μακεδονίας ή είναι αλήθεια; Κι αν είναι αλήθεια, μπορεί να μας φέρει τις αποδείξεις; Γιατί αν δεν μπορεί να το αποδείξει, λέει ψέματα, είναι ένας Υπουργός ψεύτης. Και άρα όλη η αναφορά του στο εν λόγω νομοσχέδιο, το οποίο επιτίθεται στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων έτσι όπως τα γνωρίζαμε μέχρι τώρα, έτσι όπως αυτά έχουν διεκδικηθεί πολλά χρόνια τώρα, ακόμα και μέσα από την απώλεια ζωών εργαζομένων σε όλον τον κόσμο, δεν είναι απλά παραπλανητικός, όπως ο τίτλος του εν λόγω νομοσχεδίου. Φαντάζομαι ότι η συνάδελφος κ. Ευθυμίου, η οποία γνωρίζει ως νομικός και ως εργατολόγος το τι συζητάμε σήμερα, φαντάζομαι ότι αυτός ο παραπλανητικός τίτλος του εν λόγω νομοσχεδίου, η προστασία της εργασίας, είναι έξω και πέρα από την όποια φαντασία.

Εγώ καταλαβαίνω ότι ο κ. Χρυσόχοϊδης, ο οποίος έρχεται από άλλον πολιτικό χώρο, σας έχει επηρεάσει και δεν διαβάσετε το νομοσχέδιο. Οφείλτε, όμως, ορισμένα πράγματα να τα γνωρίζετε και να μη δημιουργείτε τη δική σας φαντασία όσον αφορά άρθρα του εν λόγω νομοσχεδίου. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας έχει επηρεαστεί από τον κ. Χρυσόχοϊδη και συνεχώς πέφτει σε λάθη, αναλήθειες, ασυναρτησίες. Λέτε ασυναρτησίες για το εν λόγω νομοσχέδιο. Ταυτίζετε μια ευρωπαϊκή οδηγία, η οποία έχει να κάνει με τη διευθέτηση παραπάνω δικαιωμάτων των εργαζομένων και δη των νέων γονέων, με το νομοσχέδιο. Κυρία Ευθυμίου, εσείς που είστε εργατολόγος και νέα μητέρα παρακαλώ ενημερώστε την Κοινοβουλευτική Ομάδα για το τι έλεγε η οδηγία του 2019. Διότι, κύριε Μαραβέγια, εγώ ήμουν στην ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και καμμία σχέση δεν έχει να κάνει με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, μα καμμία απολύτως σχέση. Λέτε ασύστολα ψέματα όσον αφορά τη συγκεκριμένη οδηγία.

Έρχεστε, λοιπόν, και λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προκάλεσε τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Μα εσείς το κάνετε σε ατομικό επίπεδο. Κανείς δεν έχει πει ότι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας δεν υπήρχε στο Σύνταγμα και στους νόμους όσον αφορά τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, κανείς δεν το έχει πει αυτό. Αυτό που εμείς λέμε, η σοβαρότατη διαφορά μεταξύ των δύο νομοθετημάτων και των δύο άρθρων έχει να κάνει με το ότι είναι άλλο πράγμα να συζητά ο εργαζόμενος με τον εργοδότη κι είναι άλλο πράγμα να συζητά το σωματείο. Διότι, βεβαίως, εσείς είστε με τη μεριά των εργοδοτών και προφανώς σε μια τέτοια συζήτηση τους εργοδότες υπερασπίζετε, αλλά εμείς σας λέμε -και αποδεικνύεται από την πραγματικότητα- ότι όταν συζητά ο εργοδότης με τον εργαζόμενο ουδεμία τύχη νίκης έχει ο εργαζόμενος στη συζήτηση αυτή.

Έρχεστε και κάνετε αναφορά σε ένα πρόστιμο που έβαλε η κυβέρνηση Σαμαρά, ο κ. Βρούτσης, για τα 10.500 ευρώ όσον αφορά την αλλαγή των ωραρίων εργασίας κ.λπ., και μια σειρά αλλαγών, αλλά θα ήθελα να σας θυμίσω ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτή η οποία επέβαλε 1,5 εκατομμύριο ευρώ πρόστιμο στην Τράπεζα Πειραιώς για υπερωρίες τις οποίες έκαναν οι εργαζόμενοι της Τράπεζας Πειραιώς χωρίς αυτές να αμειβονται. Μην κάνετε έτσι το στόμα σας, κύριε Μαραβέγια, θα πάθετε και τίποτα. Να διαβάσετε σας λέω, να είστε ενήμεροι για αυτά που συμβαίνουν στη χώρα.

Το έκανε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και ο τότε Γενικός Γραμματέας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας -και μετέπειτα Υφυπουργός- ο Νάσος Ηλιόπουλος, τον οποίο είχα την

τύχη να διαδεχθώ στο Υπουργείο. Η Τράπεζα Πειραιώς πλήρωσε 1,5 εκατομμύριο ευρώ.

Τι κάναμε εμείς στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας; Τους πεντακόσιους εργαζόμενους στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, αριθμό που παραλάβαμε επί δικής σας θητείας -επί θητείας Νέας Δημοκρατίας και ως προέρχεστε από άλλο κομματικό φορέα, η Νέα Δημοκρατία τότε την περίοδο 2012 - 2014 διοικούσε τη χώρα- τους φθάσαμε στους χίλιους και είχαμε κάνει διαγωνισμό για την πρόσληψη περαιτέρω χιλίων εργαζομένων στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, έτσι ώστε να αυξηθούν η ασφάλεια των εργαζομένων και οι τρόποι ελέγχου.

Τι κάνετε εσείς; Το κάνετε μια ΜΚΟ, μια ανώνυμη εταιρεία. Γιατί; Μα, είναι απλός ο λόγος. Όταν οι εργαζόμενοι θα έρχονται στο Υπουργείο Εργασίας να ζητάνε το λόγο από τον Υπουργό και να του λένε «αμάν, Υπουργέ μου, εδώ δουλεύουμε παραπάνω, δεκάωρο, δωδεκάωρο» -όπως τώρα νομοθετείτε- «βοήθησέ μας», εκείνος θα λέει «όχι σε εμένα, παιδιά, θα πηγαίνετε στην ανεξάρτητη αρχή». Σε ποια ανεξάρτητη αρχή; Σε αυτήν στην οποία βάζετε επικεφαλής μέσα από τους άριστους, από αυτή τη δεξαμενή δεξιών που έχετε δημιουργήσει.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε το τελειωτικό χτύπημα στους εργαζόμενους. Νομοθετείτε τη δεκάωρη εργασία, την αύξηση των υπερωριών, χωρίς να αμειβονται οι εργαζόμενοι και προσπαθείτε όλο αυτό το πράγμα να το κρύψετε μέσα από πέντε ενδεχόμενες αλλαγές καλές, τις οποίες φέρνετε στο νομοσχέδιο αυτό.

Γιατί το κάνετε αυτό; Για έναν πολύ απλό λόγο. Διότι ντρέπεστε. Διότι αυτά που τοποθετείτε σήμερα δεν τα είπατε στον ελληνικό λαό. Ίσα ίσα που εσείς είχατε υποσχεθεί περισσότερες δουλειές και καλύτερα αμειβόμενες. Κάνετε πράξη τον αντίποδα όλων αυτών και επιτίθεσθε λυσσαλέα στους εργαζόμενους και στις εργαζόμενες της χώρας.

Και φοβάστε, κύριε Μαραβέγια. Γιατί μπορεί να λέτε στα λόγια ότι η απάντηση της απεργιακής κινητοποίησης την Παρασκευή, στις 10 του μηνός, ήταν μικρή, αλλά ήταν μεγάλη! Ήταν η πρώτη απάντηση των εργαζομένων, των συνδικάτων της χώρας απέναντι στο νομοθέτημα αυτό.

Σας καλώ, λοιπόν, να διαβάσετε, γιατί είστε αδιάβαστοι. Σας καλώ να μάθετε από την κ. Ευθυμίου το τι περιέχει το νομοσχέδιο αυτό, να μην κρύβεστε πίσω από το δάχτυλό σας και να αποσύρετε το νομοσχέδιο αυτό. Είναι η μόνη επιλογή που μπορείτε να κάνετε, για να υπερασπιστείτε τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Για ποιον λόγο, κύριε συνάδελφε; Πείτε μου το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Αναφέρθηκε επανειλημμένα ο κύριος συνάδελφος στο πρόσωπό μου, θεωρώ, καθ' υπερβολήν και σε κάποια θέματα, τα οποία δεν συνάδουν με τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κοιτάξτε, ο κύριος συνάδελφος τοποθετήθηκε. Εσείς κάνατε την τοποθέτησή σας ως εισηγητής. Δεν νομίζω ότι θα ανοίξουμε συζήτηση τώρα σε αυτό το θέμα. Υπάρχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όταν πάρει το λόγο, να τοποθετηθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Να υπερασπιστεί ότι αναφερόταν σε εμένα και στους μορφασμούς που έκανα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν είναι επί προσωπικού, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

Ελάτε, κύριε Λοβέρδο, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προηγουμένως άκουσα το φίλο μου, τον Κλέωνα Γρηγοριάδη -διαφέρουμε σε ό,τι αφορά την πολιτική, αλλά τον εκτιμώ γιατί είναι ένας άνθρωπος με ανθρωπιά και συναίσθημα- να χρησιμοποιεί μια αγορά έκφρασης, όπως ο ίδιος παραδέχτηκε -αλλά είναι και αυτό που πιστεύουν πολλοί

στην Αντιπολίτευση- ότι δήθεν ο Χατζηδάκης είναι ο «αυτοφω-
ράκις» του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Δεν ισχύει και δεν ισχύει ούτε αυτή η στοχοποίηση που προ-
σπαθήσατε να κάνετε εις βάρος του κ. Χατζηδάκη και αναφέρο-
μαι συνολικά στην Αντιπολίτευση.

Το νομοσχέδιο αυτό, φυσικά έπαιξε πολύ μεγάλο ρόλο στη
συγγραφή του ο κ. Χατζηδάκης, αλλά δεν είναι νομοσχέδιο του
Χατζηδάκη. Είναι νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημο-
κρατίας, που το υποστηρίζει ολόκληρη η Κυβέρνηση με συλλο-
γική της απόφαση. Είναι νομοσχέδιο με την προσωπική σφρα-
γίδα του ίδιου του Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος θα έρθει εδώ
στη Βουλή να το υπερασπιστεί. Είναι νομοσχέδιο όλης της Κοι-
νοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, για το οποίο –
αντίθετα απ' ό,τι είπε ο κ. Μπάργκας- όχι μόνο δεν ντρεπόμαστε,
αλλά είμαστε υπερήφανοι που θα το υποστηρίξουμε και θα το
ψηφίσουμε με μεγάλη μας χαρά. Γιατί είναι μέσα αυτό που υπο-
σχεθήκαμε στον ελληνικό λαό: καλύτερες θέσεις εργασίας, κα-
λύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίας, καλύτερες εργασιακές
σχέσεις για τους εργαζόμενους.

Ξέρετε αναρρώτηκα γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έριξε τόσο μεγάλη έμ-
φαση σε αυτό το νομοσχέδιο και μαζί του πήρε και όλη την Αντι-
πολίτευση. Για το ΚΚΕ, εντάξει, το καταλαβαίνω, κατανοητό είναι.
Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είχε και έχει τόσο μεγάλο πάθος εναντίον αυτού
του νομοσχεδίου; Διότι μετά από τόσο καιρό, δύο χρόνια περά-
σαμε και μια τρομερή πανδημία, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να ανακάμ-
ψει και νόμιζε ότι βρήκε προνομιακό πεδίο το εργασιακό να το
ανεβάσει και να το κάνει τη μάχη των μαχών.

Και, πράγματι, προσπάθησε –γιατί στην προπαγάνδα και στη
στοχοποίηση είναι πολύ ικανός- να περάσει την αντίληψη στον
κόσμο ότι δήθεν αυτό το νομοσχέδιο ανατρέπει συνολικά τις ερ-
γασιακές σχέσεις, ότι οδηγεί σε κατάργηση των συλλογικών συμ-
βάσεων εργασίας, σε μείωση μισθών, σε αύξηση του χρόνου
εργασίας.

Τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει. Όχι, δεν ισχύει. Δεν αυξάνεται
ο χρόνος εργασίας. Όχι, δεν μειώνονται οι μισθοί. Όχι, δεν υπάρ-
χει τίποτα από όλα αυτά. Όχι, δεν καταργούνται οι συλλογικές
συμβάσεις εργασίας.

Αγαπητέ κύριε Σαντορινιέ, θα λάβετε το λόγο αμέσως μετά και
θα μου απαντήσετε.

Αυτό που γίνεται είναι ένας εκσυγχρονισμός της εργατικής νο-
μοθεσίας μετά από πάρα πολύ καιρό προς τη σωστή κατεύθυνση
και είμαι βέβαιος ότι στην πράξη αυτό θα το αντιληφθεί ο εργα-
ζόμενος, ο οποίος και δεν διαμαρτύρεται τόσο πολύ όσο λέει η
Αντιπολίτευση, παρά το γεγονός ότι προσπαθείτε να τον πείσετε.
Θα το αντιληφθεί στην πράξη.

Τώρα, ξέρετε, ο μέσος πολίτης δεν μπορεί να γνωρίζει τι ακρι-
βώς περιλαμβάνει το νομοσχέδιο και μπορεί να παρασύρεται από
κάποιες κουβέντες που ακούει. Το τι θα γίνει και το τι θα ισχύσει
θα το αντιληφθεί στην πράξη. Εκείνο που ξέρω και που θέλω να
πω είναι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και η Αντιπολίτευση επιμένει εναντίον
αυτού του νομοσχεδίου.

Ο πρώτος λόγος είναι μια πάγια αγκύλωση, κατά τη γνώμη
μου, που έχει η Αριστερά. Ό,τι αναφέρεται στα εργασιακά και το
φέρνει η Νέα Δημοκρατία, η Δεξιά, είναι εναντίον των εργατών.
Η Δεξιά είναι αντεργατική, η Αριστερά είναι φιλεργατική.

Αυτό το σχήμα δεν ισχύει! Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα φιλε-
λεύθερο κόμμα που ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη της κοινω-
νίας μας, για την ανάπτυξη της οικονομίας μας και είναι ένα βαθιά
λαϊκό κόμμα που ενδιαφέρεται για την προστασία του ελληνικού
λαού και του εργαζόμενου. Και αυτό υλοποιεί η Κυβέρνηση του
κ. Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας στα δύο αυτά χρόνια
στην εξουσία και στα επόμενα τουλάχιστον έξι που θα βρίσκεται
στην εξουσία.

Όμως, υπάρχει κι ένας άλλος λόγος, ο οποίος δείχνει για ποιον
λόγο έχετε εγκλωβιστεί στο παρελθόν. Δεν θέλετε να ανατρα-
πούν τα προνόμια κάποιων βολεμένων συνδικαλιστών.

Εμείς είμαστε εναντίον των βολεμένων συνδικαλιστών. Είμα-
στε υπέρ των εργαζομένων. Άλλοι οι συνδικαλιστές που έχουν
πολλές φορές φέρει πολλά δεινά σε αυτή την κοινωνία και την
οικονομία και άλλοι οι εργαζόμενοι.

Γι' αυτό δεν κατάλαβα γιατί δεν θέλετε την απεργία να την

αποφασίζει το σύνολο των εργαζομένων. Γι' αυτούς γίνεται! Εί-
μαστε υπέρ του δικαιώματος της απεργίας. Το προβλέπει το Σύν-
ταγμα και σεβόμαστε πλήρως το Σύνταγμα, αλλά δεν είμαστε
υπέρ της κατάχρησης του δικαιώματος της απεργίας, αυτό που
έχει γίνει κατά κόρον τα τελευταία τριάντα-σαράντα χρόνια στη
χώρα μας και μας έχει οδηγήσει σε πολλά αδιέξοδα από τα ση-
μερινά.

Το δεύτερο, είναι ότι έχετε κάποιες εμμονές. Άκουσα κάποιον
ομιλητή νωρίτερα να μιλάει για κατάργηση της κυριακάτικης αρ-
γίας, ότι «οδηγείτε τον εργαζόμενο στον αφανισμό γιατί καταρ-
γείτε την κυριακάτικη αργία».

Να σας πω την αλήθεια αυτή την κυριακάτικη αργία, έτσι όπως
το θέτετε, ποτέ δεν την κατάλαβα. Γιατί δηλαδή ο εργαζόμενος
που δουλεύει σε ένα κατάστημα που πουλάει καφέ, που πουλάει
πίτσα, που πουλάει σουβλάκια, που πουλάει τυρόπιτες μπορεί να
εργάζεται την Κυριακή –και είναι φιλεργατική πολιτική αυτό-
αλλά ο εργαζόμενος που δουλεύει σε ένα κατάστημα που που-
λάει ρούχα και παπούτσια δεν πρέπει να δουλεύει την Κυριακή
και είναι αντεργατική πολιτική αυτό!

Δεν μου κολλάει στο δικό μου το μυαλό, γιατί έχετε μείνει εγ-
κλωβισμένοι στο παρελθόν. Και ξέρετε, πρόοδος δεν είναι να μέ-
νεις στο παρελθόν και να μη θες τίποτα να αλλάξει. Αυτό είναι
αντίδραση. Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Αντιπολίτευση μετατράπησε σε αν-
τιδραστικά κόμματα και όχι σε προοδευτικά, όπως λέει ο τίτλος
του κόμματός σας. Πρόοδος είναι να προσαρμόζεσαι στις τερά-
στιες αλλαγές που συμβαίνουν στην παγκόσμια κοινωνία και να
μπορείς αυτό να το εξειδικεύεις, να το παρουσιάζεις, να το φέρ-
νεις ως νομοθεσία, να το επιβάλλεις ως νομοθεσία προς όφελος
του ελληνικού λαού, προς όφελος της πατρίδας μας και προς
όφελος των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ,
κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής
Λύσης κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Και να θες να αγιάσεις σε αυτήν την Αίθουσα, δεν μπορείς
πραγματικά. Δηλαδή πού να αφήσεις να πέσουν κάτω τα όσα
είπε ο κ. Λοβέρδος τώρα, ο Γιάννης, αλλά και δύο συνάδελφοι
δημοσιογράφοι και Βουλευτές και η κ. Πιπιλή πριν.

Κυρία Πιπιλή, κύριε Λοβέρδο, η ώρα είναι τέσσερις παρά εννιά
πρώτα λεπτά. Έχουμε 14 Ιουνίου. Θα σας πω τώρα τι θα πει πρό-
οδος. Καθίστε λίγο να ακούσετε, θα σας πούμε εμείς τι θα πει
πρόοδος που μας βάλατε και τα γυαλιά τώρα. Μας κάνετε και
μαθήματα προόδου. Μας είπατε οπισθοδρομικούς, μας ενημε-
ρώσατε με ειρωνικό ύφος ότι έχουν κυκλοφορήσει υπολογιστές,
τάμπλετ, κινητά, ότι πρέπει να εκσυγχρονιστούμε κι εμείς.

Να ενημερώσει κάποιος συνάδελφος τη συνάδελφο Βουλευ-
τρια της Νέας Δημοκρατίας, αφού αυτή μας ενημέρωσε ότι
έχουμε εκσυγχρονιστεί και δεν ζούμε πλέον στον Μεσαίωνα, να
την ενημερώσουμε κι εμείς ότι, ξέρετε, η χώρα χρεοκόπησε. Σας
το έχει πει κανείς ή ζείτε σε καμμία χρονοκάψουλα άλλη εσείς;
Μπορεί να ζείτε κάπου αλλού εσείς.

Και ξέρετε, η χώρα δεν χρεοκόπησε μόνη της. «Τι να κάνω σή-
μερα; Ας χρεοκοπήσω!». Τη χρεοκοπήσατε εσείς, με ένα πολύ
μεγάλο μερίδιο ευθύνης, το μεγαλύτερο, το κόμμα το οποίο υπη-
ρετείτε εσείς, που θα μας κάνετε και μαθήματα εδώ μέσα εκσυγ-
χρονισμού. Το δικό σας το κόμμα. Καλημέρα, λοιπόν, ξυπνήστε
στη σημερινή εποχή. Αυτά λέει η σημερινή εποχή.

Ξέρετε τι άλλο λέει το σήμερα; Σήμερα, λοιπόν, τέσσερις παρά
πέντε πλέον 14 Ιουλίου, το κόμμα σας χρωστάει 340 εκατομμύρια
ευρώ, που θα μας κουνήσετε και το δάχτυλο και θα μας πείτε ότι
έχουμε προχωρήσει και έχουμε υπολογιστές και τάμπλετ και ότι
είμαστε οπισθοδρομικοί!

Να σας ενημερώνουμε επίσης, εσείς οι εκσυγχρονιστές και οι
μοντέρνοι, ότι με το κόμμα σας στην κυβέρνηση, το δικό σας το
κόμμα, επί πέντε μήνες τα τοπογραφικά και τα γεωτρύπανα του
Ερντογάν κάνανε βόλτες στο Αιγαίο κι εμείς λέγαμε ότι τα πήρε
ο αέρας, έχει φασαρία, οι προπέλες ακούγονται. Να τα πούμε κι
αυτά λιγάκι.

Να πούμε, επίσης, ότι το δικό σας το κόμμα, το οποίο είναι εκσυγχρονιστικό και μοντέρνο, ενώ εμείς είμαστε οι άνθρωποι των σπηλαίων, έτσι μας είπατε, το δικό σας το κόμμα είναι αυτό το οποίο εξαπάτησε τους Έλληνες και τις Ελληνίδες πολιτικά και τους κοροϊδίασε κατάμουτρα με το Σκοπιανό.

Ορίστε, πάρτε να έχετε τώρα Μακεδονία στα μούτρα και ευχαριστηθείτε το. Μακεδονία, πάρτε να ευχαριστιέστε τώρα, οι εκσυγχρονιστές, οι μοντέρνοι, που αναφερθήκατε και στον Τσαουσέσκου.

Θα τα καταθέσω μετά όλα μαζί στα Πρακτικά, γιατί έχω κι άλλα για εσάς. Πολλά ράμματα. Γιατί δεν λέτε τουλάχιστον να είστε ήσυχοι, προκαλείτε, μας ξύνετε κιόλας! Καθίστε τουλάχιστον ήσυχα, ήρεμα, περάστε τα τερατουργήματα που είναι να περάσετε, έχετε πλειοψηφία. Ε, μη μας προκαλείτε κιόλας. Μη μας προκαλείτε κιόλας! Όλα έχουν ένα όριο, κύριε Λοβέρδο.

Αυτά σημαίνουν πρόοδος, που είπατε φεύγοντας τώρα; Αυτά είναι, λέει, η πρόοδος. Αυτά που σας είπα εγώ είναι πρόοδος, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Όλα αυτά είναι πρόοδος; Η χρεοκοπία, τα χρέη, τα PSI, η φτωχοποίηση του Έλληνα, η απώλεια της πρώτης κατοικίας, η ανεργία, τα εθνικά θέματα, οι μειωμένες ΑΟΖ, όλα αυτά είναι πρόοδος; Γιατί μας κάνετε μαθήματα οι εκσυγχρονιστές στους ανθρώπους των σπηλαίων. Ωραίος εκσυγχρονισμός! Πολύ μοντέρνοι είστε! Να μας λείπει το βύσσινο! Να μας λείπει το βύσσινο! Τέτοιοι εκσυγχρονισμοί δεν τον θέλουμε!

Δεν θα πάω τώρα που αναφέρθηκε στον Τσαουσέσκου η κυρία συνάδελφος προηγούμενης. Πάντως, δεν ξέρω αν ο Τσαουσέσκου έλεγε στον κόσμο υποχρεωτικά να εμβολιαστεί. Δεν το ξέρω αυτό πραγματικά. Μου διαφεύγει αυτό. Δεν ξέρω αν έδινε προνόμια σε εμβολιασμένους ή μη εμβολιασμένους. Μου έχει διαφύγει. Θα διαβάσω ιστορία και θα επανέλθω στο ζήτημα.

Τώρα σε ό,τι αφορά στο νομοσχέδιο, έχουμε πει πάρα πολλά, αλλά πραγματικά λες και το έχει ο Υπουργός αυτός να συγκεντρώνει όλα τα πυρά απέναντί του. Δεν ξέρω αν ο ίδιος το επιδιώκει ή απλά τον έχουν χρίσει ως το «κομάντο» -μετά από σούπερμαν να γίνει και κομάντο- της παράταξής του, να βγάλει, ας πούμε, τα κάστανα από τη φωτιά.

Ξέρετε τι μου θυμίζει, κυρία Υπουργέ, κυρία Συρεγγέλα, που είστε εσείς τώρα εδώ από την Κυβέρνηση; Υπόσχεστε τη μία πλευρά ότι υπάρχει ήρεμη θάλασσα -κάντε το λίγο εικόνα- από την άλλη είναι σκυλοπνίχτρα και στο ενδιαμέσο συνθλίβετε τα πάντα. Αυτή είναι η εικόνα που έχω τώρα. Εργασιακά δικαιώματα, κατοχυρωμένες ελευθερίες, το Σύνταγμα το ίδιο. Και πραγματικά θέλει υπεράνθρωπες προσπάθειες για να συνθέσει κανείς αυτόν τον εργασιακό μεσαίωνα, εσείς οι εκσυγχρονιστές. Αλλά δυστυχώς για τους σκληρά εργαζόμενους πάντα υπάρχει ένας σούπερμαν και ο σούπερμαν είναι εδώ. Έτσι αυτοαποκαλέστηκε, σούπερμαν, ο Υπουργός Χατζηδάκης, για τον οποίο οι λέξεις εργασία, ένσημα, οκτώωρο είναι μάλλον άγνωστες.

Εγώ θα σταθώ σε δύο σημεία μόνο, για να πάω και σε κάποια άλλα θέματα. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Το είπαμε και πριν, να το πούμε και τώρα. Είναι η πρώτη φορά που το κόμμα της Δεξιάς, η Νέα Δημοκρατία, το φιλελεύθερο για εσάς κόμμα από καταβολής του το 1954, καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις. Πρώτη φορά. Βγείτε και πείτε το αυτό στον κόσμο. Κοιτάξτε τους ψηφοφόρους στα μάτια και πείτε το «καταργούμε τις συλλογικές συμβάσεις». Το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή και όλων των υπόλοιπων. Πείτε το. Οι εκσυγχρονιστές.

Και δεν μας λέτε, ο νέος που θέλει να πάει να δουλέψει έρχεται στο αφεντικό. «Έλα εδώ, αγόρι μου. Αυτά είναι». «Αλλά δεν μου κάνουν, θέλω κι άλλα». Α! Άκου όμως. Δεν σε απολύω. Δεν σε προσλαμβάνω. Ωραίο! Δεν θα σε απολύσω, όχι. Δεν θα σε απολύσω τώρα, απλά δεν θα σε προσλάβω. Πολύ έξυπνο κι αυτό. Έχει πάρα, πάρα πολλά.

Να ξέρετε κάτι. Παρά την πίκρα του ο Έλληνας, παρά τη φτώχεια του, παρά την αγωνία του για τα παιδιά του, για το αύριο, παρά όλο αυτό που τραβάει έξω, έχει και χιούμορ. Ο Έλληνας έχει χιούμορ και το έχει ρίξει στο καλαμπούρι μαζί σας, κυρία Συρεγγέλα, όχι με εσάς προσωπικά, με την Κυβέρνησή σας. Ξέρετε το στιγμιότυπο που πίνουν δύο κυρίες καφέ και χιούμορ οι καφές και της λέει η άλλη «Ρεπό θα πάρεις!». Εκεί φτάσαμε!

Και να πω και δύο πράγματα για εσάς για να προχωρήσω και στα υπόλοιπα. Επειδή πρόκειται πραγματικά για μια μνημονιακή σύμβαση, δεν το συζητώ, δεν είναι ένα εργασιακό νομοσχέδιο, είναι μια μνημονιακή σύμβαση, κατοχυρώνονται απόλυτα τα συμφέροντα των δανειστών και όχι τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Εδώ έχετε τεράστια ευθύνη και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ και θα πω επίσης ότι είναι αργά για δάκρυα. Πολύ αργά για δάκρυα τώρα. Προλάβετε στα τεσσεράμισι-πέντε χρόνια που κυβερνήσατε τη χώρα να φθαρείτε πάρα πολύ, να πάρετε αποφάσεις οι οποίες σας κοστίζουν πάρα πολύ και αυτή τη στιγμή ουσιαστικά είστε «Κράμερ εναντίον Κράμερ». Αυτοσυγκρούεστε και αυτοδιαλύεστε, αυτό κάνετε. Δεν μπορείτε να υπερασπιστείτε αυτά τα οποία λέγατε πριν και είχατε ως αφήγημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Και πάμε τώρα σε ένα άλλο παγκόσμιο φαινόμενο. Πείτε μου μία χώρα στον κόσμο που να στηρίζεται, να μη δουλεύει η κυβέρνηση, να μη δουλεύουν τα υπουργεία, κυρία Συρεγγέλα, και να έχει τριάντα τέσσερις ανεξάρτητες αρχές. Πού ισχύει αυτό; Δηλαδή εμείς τι κάνουμε εδώ; Εσείς τι κάνετε; Οι ανεξάρτητες αρχές από τη μία υποδηλώνουν την ανικανότητα της εκάστοτε κυβέρνησης, γιατί προϋπήρχαν, δεν τις κάνατε όλες εσείς τώρα, άρα οι κυβερνήσεις είναι ανίκανες να διοικήσουν, να ελεγχθούν, να εξασφαλίσουν δικαιώματα, οτιδήποτε άλλο. Βάζουμε ανεξάρτητες αρχές, τις οποίες τις χρυσόπληρώνει ένα πτωχευμένο κράτος, το οποίο δεν έχει να πληρώσει τους εργαζόμενους, αλλά πληρώνει 600 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο μόνο για την ΑΑΔΕ, την οποία μας τη φύτεψαν οι Γερμανοί και η τρόικα και από τις πέντε που λέει το Σύνταγμα αναγνωρισμένες ανεξάρτητες αρχές, όχι τριάντα τέσσερις, βάζετε ακόμα μία τώρα.

Το ΣΕΠΕ δεν σας έκανε! Γιατί; Αφού υπάρχει το Σώμα! Δεν σας αρέσει ο τρόπος που δουλεύει; Φωνάξτε τους και πείτε τους «θέλω να δουλεύετε έτσι, αυτά θα είναι τα πρόστιμα, έτσι θα δουλεύετε, εδώ θα είστε ελαστικοί, αυτοί θα είναι οι έλεγχοι». Κάντε το! Άντε να το γκρεμίσουμε αυτό, να κάνουμε κάτι άλλο, άλλη μία ανεξάρτητη αρχή! Πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ τον χρόνο κοστίζει η μισθοδοσία μόνο για το προσωπικό που απασχολείται στις τριάντα τέσσερις ανεξάρτητες αρχές στην Ελλάδα! Δεν υπάρχει προηγούμενο σ' αυτό! Τι το θέλουμε το κράτος; Κλείστε το, παιδιά, το μαγαζί, κλείστε το! Ανεξάρτητες αρχές για όλα! Αυτό είναι κατάντη! Μιλάμε για χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία θα μπορούσατε να τα ρίξετε στην αγορά, να τα ρίξετε στην εργασία, να τα ρίξετε στους ανθρώπους, στην κοινωνία! Όχι, όχι, όχι!

Δεν θα πάω στους πλειστηριασμούς. Διαβάσαμε, βέβαια, ότι πήραν εννιά μήνες παράταση. Εντάξει, είναι σαν τον θανατοποινίτη που του λες «αναβλήθηκε η εκτέλεσή σου για δύο μήνες». Τι να κάνουμε; Όμως, θα πεθάνεις, δεν υπάρχει περίπτωση. Θα σου το πάρω το σπίτι, ρε φίλε, δεν υπάρχει περίπτωση να μη σου το πάρω! Συνεννοήθηκα εγώ με τους δανειστές, ζήσε ακόμα λίγο, άλλους εννέα μήνες. Έτσι έχετε τους Έλληνες!

Και ξέρετε, οι Έλληνες, οι απλοί πολίτες που μας ακούν τώρα, δεν έχουν κάποια ΜΚΟ να τους βοηθήσουν, να τους στηρίξουν, να αποταθούν σε αυτές, δηλαδή στις ΜΚΟ. Σας λέμε από τώρα ότι ένα νέο «φρούτο» που θα βρείτε μπροστά σας είναι οι πλειστηριασμοί των ξενοδοχείων. Βγαίνουν στο σφυρί σαράντα ένα ξενοδοχεία! Μιλάμε για σαράντα ένα ξενοδοχεία σε διάσπαρτες μονάδες στην Ελλάδα, σε Κρήτη, Λέρο, Πτολεμαίδα, Μακεδονία, Πελοπόννησο, και είναι έτοιμα να τα πάρουν οι ΜΚΟ! Δεν μας ακούτε! Θα το βρείτε μπροστά σας και αυτό!

Θα κλείσω το θέμα με τα σπίτια με το εξής: Σας έχουμε πει εδώ και μήνες, από την πρώτη μέρα που μπήκαμε εδώ μέσα, να αντιγράψετε το μοντέλο της Αμερικής, «Bad Bank» για τα «κόκκινα» δάνεια!

Και όπως είπα, δεν γίνεται να έχει χάσει τον ύπνο του ο Έλληνας που κινδυνεύει να χάσει την πρώτη κατοικία, γιατί δεν είναι όλοι μπαταχτσήδες, δεν είναι όλοι αυτοί που κοροϊδεύουν. Υπάρχει κοσμάκης εκεί έξω που μπορεί να χρωστάει ογδόντα έως εκατό χιλιάδικα και να έχει χάσει τον ύπνο του ότι θα χάσει το σπίτι του!

Και από την άλλη, δεν γίνεται να χρωστάνε τα κόμματα, τα

οποία νομοθετούν, 340 εκατομμύρια ο ένας, διακόσια τόσα εκατομμύρια ο άλλος. Βλέπω εδώ, 245 εκατομμύρια ευρώ για το 2018 το ΠΑΣΟΚ, το οποίο άλλαξε, λέει, ΑΦΜ. Η Νέα Δημοκρατία χρωστάει 340 εκατομμύρια. Δεν φταίμε εμείς, λέει, η Νέα Δημοκρατία. Εμείς πληρώνουμε τις δόσεις μας, αλλά είναι υψηλοί οι τόκοι. Σώπα! Για τον κόσμο δεν είναι υψηλοί οι τόκοι; Ένας που πήρε δάνειο 100.000 ευρώ και οι τοκογλύφοι, οι τράπεζες, του έχουν πει το αίμα και έχουν κάνει το δάνειο διακόσια χιλιάδικα, εκεί δεν είναι «κακοί» οι τόκοι; Μόνο σε εσάς είναι «κακοί»; Είναι ντροπή! Είναι ντροπή!

Το γερμανικό «SPD» που χρωστάει 48 εκατομμύρια ευρώ είναι τρίτο στη λίστα, αλλά η Γερμανία έχει πολλαπλάσιο ΑΕΠ από ό,τι η Ελλάδα! Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στη δέκατη τέταρτη θέση με χρέος 3,9 εκατομμύρια ευρώ! Καλά, μπροστά στα περίπου 340 εκατομμύρια, είστε σε νηπιακό ακόμα στάδιο! Δεν το συζητάμε! Από την άλλη, εμείς προτιμούμε να δουλεύει ο Πρόεδρος μας και να είναι οικονομικά ανεξάρτητος. Κι ας μη σας ενοχλεί.

Από την άλλη, νούμερα για το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης. «Τι χρωστάει η Ελλάδα;», ρωτάει ο άλλος έξω. Να πούμε κάποια στιγμή απλά νούμερα, όπως είναι: 298,5 δισεκατομμύρια την περίοδο 2009 - 2020 και πήγαμε στα 374 δισεκατομμύρια. Τόσα χρωστά η Ελλάδα! Αυτά είναι όλα μαζί, 374 δισεκατομμύρια είναι το 225,6 του ΑΕΠ της χώρας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, κυρία συνάδελφε που φύγατε, ότι εσείς, οι εκσυγχρονιστές και εμείς, οι άνθρωποι των σπηλαίων, έχετε καταχρεώσει τη χώρα με 374 δισεκατομμύρια; Τον Μάρτιο του 2021, το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης είχε πάει στα 380 δισεκατομμύρια! Και το άλλο μεγάλο τραγικό είναι ότι σε ενάμιση χρόνο covid, τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, καταφέραμε και χρεωθήκαμε -ακούστε, κύριε Πρόεδρε!- 40 δισεκατομμύρια, 24 δισεκατομμύρια για το 2020 και 16 δισεκατομμύρια για το πρώτο εξάμηνο του 2021! Μιλάμε για 40 δισεκατομμύρια! Και αυτά τα λεφτά τα δώσαμε σε επιδόματα, ούτε τα επενδύσαμε ούτε στηρίξαμε την εργασία. Αυτό που κάναμε ήταν να στηρίξουμε την ανεργία. Χαμένα λεφτά!

Και δεν το λέμε εμείς ότι είναι δανεικά. Το είπε ο Θεόδωρος Σκυλακάκης στα Πρακτικά, τα οποία θα καταθέσω μετά. Είπε, λοιπόν: «Οι πόροι μιας οικονομίας είναι περιορισμένοι. Από ένα σημείο και πέρα, δανειζόμαστε για να τα βγάλουμε πέρα, αλλά αυτά τα δανεικά κάποια στιγμή θα κληθούμε να τα επιστρέψουμε.». Αυτό είπε ο Υφυπουργός Οικονομικών, ο κ. Σκυλακάκης! Τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας!

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε -ούτως ή άλλως, δεν θα ξαναμιλήσω- με αυτήν την τραγική εικόνα, με αυτή τη ντροπιαστική πραγματικά εικόνα που αντανάκλα σχεδόν όλο το Κοινοβούλιο εδώ μέσα, πλην της Ελληνικής Λύσης. Είναι αυτή η εικόνα που σας δείχνω! Γι' αυτό λέμε ότι αυτοί οι άνθρωποι ούτε φίλοι πιάνονται ούτε συμφωνίες πρέπει να κάνουν μαζί τους. Η χώρα αυτή παίζει στο «Euro» με το νόημα «Μακεδονία» σκέτο! Και να το πω απλά; Μας πουλάνε και τρέλα! Θα την καταθέσω στα Πρακτικά έγχρωμη! Δείτε την αν σας ικανοποιεί! Αυτά είναι τα αποτελέσματά σας! Τα «παιδιά» σας είναι αυτά, οι πράξεις σας, τα αποτελέσματα των πράξεών σας!

Πείτε μας εσείς στη Νέα Δημοκρατία πώς νιώθετε γι' αυτήν την εικόνα; Πείτε μας! Άντε, ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό ήθελε! Πείτε μας εσείς πώς νιώθετε! Μας διασύρουν! Μας διασύρουν οι ψευτομακεδόνες! Αυτές είναι εικόνες από το «Euro», από μια διοργάνωση που τη βλέπουν καθημερινά εκατομμύρια πολίτες σε όλη την υφήλιο! Κι αν τολμάτε, ελάτε να κάνουμε την εξεταστική! Αν τολμάτε, φέρτε εδώ τα μνημόνια, τα πρωτόκολλα συνεργασίας με τα Σκόπια, για να δούμε «πόσα απίδια παίρνει ο σάκος»; Όμως, ο νους σας και η έννοια σας είναι να τους βάλετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τρέμετε μην κάνει κανένα βέτο η Βουλγαρία! Εκεί φτάσατε, εκεί πραγματικά!

Είναι πραγματικά ντροπή -και θα κλείσω με αυτό- να βλέπουμε αυτήν την εικόνα, γιατί είναι ντροπιαστικό για την Ελλάδα. Είναι ντροπή αυτοί εδώ, αυτοί οι σλαβοαλβανοβούλγαροι να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες»! Και αυτό είναι το αποτέλεσμα των κυβερνήσεων του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ιλχάν Αχμέτ από το Κίνημα Αλλαγής. Μετά θα μιλήσει ο κ. Καββαδάς, ο κ. Σαντορινιός, ο κ. Καππάτος και ο κ. Στολτίδης.

Ορίστε, κύριε Αχμέτ, έχετε τον λόγο.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος της εργασίας δέχτηκε αποφασιστικά πλήγματα στη διάρκεια της κρίσης που ταλαιπώρησε την ελληνική κοινωνία την τελευταία δεκαετία. Η ευελιξία στην αγορά εργασίας, τα φθηνά μεροκάματα, η αποδυνάμωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, η υποχώρηση συνδικαλιστικών ελευθεριών, η απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος ως η μήτρα όλων των δεινών στην ελληνική κοινωνία δεν έφεραν, δυστυχώς, την πολυπόθητη ανάταξη της ελληνικής οικονομίας. Αντιθέτως, η Ελλάδα έχει τη χειρότερη επίδοση ως προς την ποιότητα της απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ταυτόχρονα το υψηλότερο ποσοστό υποβάθμισης της εργασίας σε σχέση με το 2010.

Ο δείκτης ποιότητας της απασχόλησης της Συνομοσπονδίας των Ευρωπαϊκών Εργατικών Συνδικάτων που ενσωματώνει βασικούς δείκτες-στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ εμφανίζει τη χώρα μας, την Ελλάδα, το 2019 στην τελευταία θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάμεσα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, ήταν το μόνο κράτος μέλος, δηλαδή η Ελλάδα, που παρουσίασε τόση μεγάλη πτώση στον δείκτη ποιότητας της απασχόλησης. Συγκεκριμένα, μεταξύ του 2010 και 2019, ο δείκτης μειώθηκε κατά 11,45%, ενώ στην Πορτογαλία κατά 3,21% και στην Κύπρο κατά 1,96%. Σε όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη υπήρξε βελτίωση.

Ένας από τους βασικούς λόγους για τους οποίους η ποιότητα της απασχόλησης είναι τόσο χαμηλά στην Ελλάδα έχει να κάνει με τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας. Η διάρκεια μιας τυπικής εβδομαδιαίας εργασίας είναι η υψηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η τρίτη υψηλότερη αν συνυπολογίσουμε την Τουρκία, το Μαυροβούνιο, τη Σερβία και τη Βόρεια Μακεδονία.

Παράλληλα, όμως, η Ελλάδα έχει και το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό απασχολούμενων που εργάζονται με παρατεταμένο ωράριο, δηλαδή από σαράντα εννέα ώρες και άνω και το υψηλότερο, βέβαια, ποσοστό μισθωτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση που εργάζονται Σάββατο και Κυριακή.

Η διευρυμένη χρήση της υπερεργασίας φέρνει την αγορά εργασίας της Ελλάδας πιο κοντά στο πρότυπο των βαλκανικών χωρών αναδεικνύοντας το αναπληρωτικό χάσμα μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης και της Ελλάδας.

Η Ελλάδα είναι το μόνο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο ο μέσος μισθός μειώθηκε, δυστυχώς, σε σχέση με το 2010, ενώ κατά τη διάρκεια της πανδημίας υπήρξε και περαιτέρω επιδείνωσή του. Η απόκλιση του μέσου μισθού από αυτού του μέσου όρου της Ευρωζώνης και όχι των βαλκανικών χωρών είναι ακόμα πιο σημαντική, αν συνυπολογιστεί ότι στα κράτη-μέλη της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων υπάρχει ισχυρή σύγκλιση, γεγονός που καθιστά την Ελλάδα μία ειδική περίπτωση παλινδρόμησης της κοινωνικής ευημερίας.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία που σας ανέφερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι του Ινστιτούτου της ΓΣΕΕ.

Θα έπρεπε κανονικά, κύριε Υπουργέ, να λειτουργούσαν αποτρεπτικά προς την Κυβέρνηση προκειμένου να ανοίξει το καπάκι της απόλυτης εργοδοτικής αυθαιρεσίας στη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Μάταια όμως! Σε μία εποχή μεγάλων αλλαγών που η γνώση, η ποιότητα, η πρωτοβουλία του ανθρώπινου δυναμικού αποκτούν κυρίαρχο ρόλο, η Νέα Δημοκρατία προωθεί ένα εργασιακό, ξεπερασμένο κατ' εμάς, μοντέλο του χθες. Μας γυρίζει στην εποχή των ατομικών συμβάσεων. Απορρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις, ισοπεδώνει τα εργασιακά δικαιώματα, υπονομεύει τις συλλογικές

συμβάσεις, ενισχύει τους ασύδοτους εργοδότες και διαλύει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους.

Σήμερα, ο κοινωνικός διάλογος είναι όσο ποτέ αναγκαίος. Η Κυβέρνηση επιλέγει τον δρόμο του αυταρχισμού, περιορίζει τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και το δικαίωμα της απεργίας.

Εμείς ως Κίνημα Αλλαγής είμαστε δυναμικά απέναντι σε αυτήν την πολιτική. Πιστεύουμε βαθιά ότι η ανάπτυξη πρέπει να αφορά όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς προτείνουμε ένα νέο «πράσινο» κοινωνικό συμβόλαιο της ψηφιακής εποχής, με νέες ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις, με συλλογικές συμβάσεις, με τους εργαζόμενους να είναι ασφαλείς, με αξιοπρεπείς αμοιβές και συνθήκες εργασίας.

Εμείς ως προοδευτική παράταξη δεν έχουμε σχέση με τον λαϊκισμό και τη δημαγωγία. Όταν είναι κάτι θετικό, το ψηφίζουμε και το έχουμε δείξει αυτό μέσα σε αυτά τα τελευταία δύο χρόνια.

Προφανώς θα ψηφίσουμε τις θετικές ρυθμίσεις που είναι ευρωπαϊκές οδηγίες και τις οποίες διεκδικούσαμε εδώ και πάρα πολύ καιρό που καθυστερούσε να τις φέρει η Κυβέρνηση για κύρωση. Αυτές, όμως, δεν μπορούν να κρύψουν την επιδίωξη της Κυβέρνησης να αφήσει τους εργαζόμενους στο έλεος του κάθε ασφυκτικού εργοδότη του.

Εμείς προτείνουμε τον δρόμο της νέας αλλαγής, μέσα από τις Συμπληγάδες της συντήρησης και του λαϊκισμού.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Αθανάσιος Καββαδάς από τη Νέα Δημοκρατία.

Πριν ξεκινήσει ο κύριος συνάδελφος, θερμή παράκληση προς το Σώμα να τηρείται το επτάλεπτο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημόσια συζήτηση για το περιεχόμενο της θεσμικής παρέμβασης που επιχειρεί η Κυβέρνηση αναμορφώνοντας το πλαίσιο προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων, αναδεικνύει πράγματι τις νέες διαχωριστικές γραμμές. Αυτές οι νέες διαχωριστικές γραμμές, όμως, δεν έχουν τον χαρακτήρα που θέλει να τους προσδώσει η Αντιπολίτευση. Αντίθετα, αναδεικνύονται και υπαγορεύονται από τη σύγχρονη πραγματικότητα. Είναι ανάμεσα στο νέο και στο παλιό, ανάμεσα σε αυτούς που δεν έχουν φοβικά σύνδρομα απέναντι στην πραγματικότητα και στην αναγκαιότητα των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων και σε αυτούς που μένουν προσκολλημένοι στο παρθελόν.

Οι αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, είναι προσχηματικές και ορθότατα η Κυβέρνηση θέτει ζήτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για να πέσουν οι μάσκες, διότι τότε κάποιοι θα πρέπει να εξηγήσουν στους εργαζόμενους για ποιον λόγο καταψηφίζουν διατάξεις που στοχεύουν στην προστασία τους, αλλά και στην ανάδειξη δικαιωμάτων που προκύπτουν από τη σύγχρονη πραγματικότητα. Ποιος και με ποια επιχειρήματα μπορεί να καταψηφίσει: Πρώτον, τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία με την κύρωση της πολύ σημαντικής Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας;

Δεύτερον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την ψηφιακή κάρτα εργασίας που στοχεύει στην καταπολέμηση της «μαύρης» εργασίας, των αδήλων υπερωριών και της απώλειας δημοσίων εσόδων;

Τρίτον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την καθιέρωση γονικής άδειας τεσσάρων μηνών και από τους δύο γονείς και της άδειας πατρότητας –για πρώτη φορά μάλιστα με αποδοχές– για δεκατέσσερις ημέρες έναντι δέκα που προβλέπει η Οδηγία και δύο που ισχύουν σήμερα;

Τέταρτον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει τη θέσπιση του δικαιώματος της αποσύνδεσης μετά το τέλος του ωραρίου για τις περιπτώσεις της τηλεργασίας, ώστε να μην παραβιάζεται το οκτάωρο;

Πέμπτον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την καθιέρωση άδειας φροντιστή πέντε ημερών στον εργαζόμενο για την παροχή φροντίδας σε συγγενικό πρόσωπο που αντιμετωπίζει προβλήματα

υγείας, άδειας υποβοηθούμενης αναπαγωγής επτά ημερών με αποδοχές στον ιδιωτικό τομέα, άδειας ανωτέρας βίας δύο ημέρες τον χρόνο και πολλές άλλες νέες κατηγορίες αδειών;

Έκτον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει τη δημιουργία πλαισίου προστασίας για τους εργαζόμενους στις ψηφιακές πλατφόρμες; Πλέον, αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενοι σε ψηφιακές πλατφόρμες θα έχουν δικαιώματα στην πρόνοια, στην υγιεινή και στην ασφάλεια, αντίστοιχα με αυτά των εργαζομένων με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας.

Έβδομον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την εξίσωση των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών που μέχρι σήμερα υπολογίζονταν σε λίγα μεροκάματα με εκείνες των υπαλλήλων που ισοδυναμούν με μισθούς έως και δώδεκα μηνών;

Όγδοον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την ενίσχυση των επιτρεπόμενων υπερωριών στις εκατόν πενήντα ώρες που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, όχι για να υποχρεώσουμε τον εργαζόμενο να δουλέψει εκατόν πενήντα ώρες παραπάνω τον χρόνο, αλλά για να προστατέψουμε αυτόν που, πράγματι, δουλεύει αυτές τις ώρες και να διασφαλίσουμε ότι τις πληρώνεται.

Και, βεβαίως, οι υπερωρίες δεν θα πληρώνονται με ρεπό, όπως διακινούν τα «fake news» που διασπείρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά θα πληρώνονται κανονικά. Μάλιστα, οι υπερωρίες πάνω από εκατόν πενήντα ώρες θα πληρώνονται πια με 120% επιπλέον και όχι με το 80% που ισχύει σήμερα.

Ένατον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την αύξηση των περιπτώσεων κατά τις οποίες μία απόλυση εργαζομένου χαρακτηρίζεται άκυρη και παράνομη και επιβάλλεται η επιστροφή στην εργασία του; Μεταξύ αυτών, είναι και περιπτώσεις εργαζομένων που δεν υπέκυψαν στην πίεση του εργοδότη για διευθέτηση του χρόνου εργασίας ή τηλεεργαζόμενοι που άσκησαν το δικαίωμα αποσύνδεσης.

Δέκατον, ποιος μπορεί να καταψηφίσει την αναβάθμιση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε Ανεξάρτητη Αρχή, για να μην υπάρξει ποτέ ξανά σκιά για κυβερνητικά χατίρια σε εργοδότες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέφερα δέκα μόνο σημεία που περιέχονται στο νομοσχέδιο, τα οποία έχουν αναμφίβολα θετικό πρόσημο για τους εργαζόμενους. Θα μπορούσα να αναφέρω πολλά περισσότερα. Εύχομαι και ελπίζω κάποια από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να παραμείνουν στην ονομαστική ψηφοφορία και να μην αποχωρήσουν, για να δούμε αν θα ψηφίσουν αυτές τις ρυθμίσεις, γιατί σίγουρα είναι πολύ δύσκολο να έχουν επιχειρήματα για την καταψήφισή τους.

Αναρωτιέμαι, επίσης, αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταψηφίσει την ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο της ευρωπαϊκής οδηγίας 1158/2019 που οι ίδιοι συνυπέγραψαν, όταν ήταν κυβέρνηση. Τι προβλέπει αυτή η οδηγία; Προβλέπει τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας μέσω ατομικών συμβάσεων και με πρωτοβουλία του εργαζομένου, με στόχο τη βελτίωση και την εναρμόνιση της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας επιτυγχάνεται και συμφωνείται μόνο με πρωτοβουλία, αλλά και συναίνεση του εργαζομένου. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να υπενθυμίσω ότι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας εφαρμόστηκε κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEL σε επιχειρήσεις όπως ο ΟΤΕ, η Alpha Bank και σε πολλές άλλες. Έτσι εφαρμόζονται και στον ξενοδοχειακό κλάδο, όπου η ίδια κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας περιέχει πρόβλεψη για διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Να επιστημάνω εδώ ότι όσοι προερχόμαστε από νησιωτικές και γενικά τουριστικές περιοχές γνωρίζουμε ότι οι ανάγκες ανεβαίνουν κατακόρυφα το καλοκαίρι όχι μόνο στα ξενοδοχεία και στα καταλύματα, αλλά και σε όλες τις επιχειρήσεις τουρισμού, της εστίασης και βεβαίως της εφοδιαστικής αλυσίδας. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στη ζήτηση είναι απολύτως απαραίτητη για να λειτουργήσει η οικονομία και να ζήσει η κοινωνία, είτε πρόκειται για εργοδότες, είτε πρόκειται για εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι θέλουν να κρατήσουν τη χώρα πίσω και να μας γυρίσουν σαράντα χρόνια πίσω, γιατί από τότε έχουν να γίνουν ουσιαστικές αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο που προστατεύει τα δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθ-

μίζει τις εργασιακές σχέσεις.

Στα σαράντα, όμως, αυτά χρόνια επήλθαν ραγδαίες αλλαγές και εξελίξεις. Η τεχνολογία έφερε μεγάλες ανατροπές. Πριν από σαράντα χρόνια δεν υπήρχαν οι ίδιες ανάγκες, δεν υπήρχε τηλεργασία, δεν λειτουργούσαν ψηφιακές πλατφόρμες. Εντολή των πολιτών είναι να αλλάξουμε τη χώρα, να απελευθερώσουμε δημιουργικές δυνάμεις, να την απαλλάξουμε από τα βαρίδια που την κρατούν στο παρελθόν και την καταδυναστεύουν.

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μέρος της εντολής που έδωσαν στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οι πολίτες τον Ιούλιο του 2019, μια εντολή που εξακολουθεί να παραμένει ισχυρή και εκφράζει την πλειοψηφία της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν υπερβώ τον χρόνο μου, θα το πάρω σε ρεπό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν ψηφίστηκε το νομοσχέδιο ακόμα. Υπάρχει χρόνος για απόσυρση. Γι' αυτό το λέω.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Να το κρατήσουμε.

Πριν από λίγο άκουσα κ. Λοβέρδο ο οποίος είπε ότι δεν είναι ο κ. Χατζηδάκης -δεν λέω για σας, ναύαρχε, για τον Υπουργό λέω- «αυτοφωράκις» του κ. Μητσοτάκη. Συμφωνώ απόλυτα με τον κ. Λοβέρδο. Δεν είναι «αυτοφωράκις», είναι ο σούπερ dealer. Όλα τα deals που δεν μπορούσε κανένας να τα κάνει, τα ανέλαβε ο κ. Χατζηδάκης.

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα γράφονται ίσως οι πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του Εργατικού Δικαίου. Ρυθμίσεις που δεν τόλμησε η τρόικα, που δεν τόλμησαν οι θεσμοί να ζητήσουν, έρχονται σήμερα με τα deals του κ. Χατζηδάκη και του κ. Μητσοτάκη γιατί, πραγματικά, αυτός κάνει τα deals. Νομοθετείτε κατά παραγγελία του ΣΕΒ και απέναντι σε όσα λέει και η ίδια η ΓΣΒΕΕ, που είναι επίσης εργοδοτικός φορέας.

Τον Μάη του 1886 στο Σικάγο, οι εργαζόμενοι φώναζαν: «Οκτώ ώρες δουλειά, οκτώ ώρες ελεύθερο χρόνο, οκτώ ώρες ξεκούραση». Το πέτυχαν και εσείς σήμερα με έναν νόμο θέλετε να το καταργήσετε. Είσατε περήφανοι γι' αυτό;

Τι κάνετε σήμερα; Καθιερώνετε μια θάλασσα απλήρωτης και φθηνής υπερεργασίας, καταργείτε το οκτάωρο με την καθιέρωση της δεκάωρης εργασίας, με ταυτόχρονη μείωση τελικά των αποδοχών των εργαζομένων -και θα σας δείξω και πώς-, αυξάνετε το όριο της νόμιμης υπερωρίας που τίθεται σε τρεις ώρες, ουσιαστικά οδηγώντας σε δώδεκα ώρες εργασίας και αυξάνεται η φθηνή υπερεργασία γιατί αυξάνεται το πλάφόν στις εκατόν πενήντα ώρες των υπερωριών, 40% αύξηση.

Και όλο αυτό πού θα οδηγήσει; Θα οδηγήσει σε νέες καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας; Όχι. Σε μείωση των θέσεων εργασίας θα οδηγήσει. Από τη στιγμή που ο εργοδότης θα έχει αυτόν τον ωκεανό απλήρωτων και φθηνών ωρών υπερεργασίας γιατί να προσλάβει άλλους; Και ταυτόχρονα μας λέτε «μα μην ανησυχείτε, θα πρέπει να συμφωνήσει και ο εργαζόμενος». Είστε σοβαροί; Ειλικρινά, όσοι λένε αυτό το επιχείρημα μπορεί να αισθάνονται ότι είναι σοβαροί; Δηλαδή ο εργαζόμενος έχει την ίδια θέση σε μία διαπραγμάτευση μόνος του με τον εργοδότη; Και ταυτόχρονα όταν έχουμε ποσοστό ανεργίας που αγγίζει το 16%, 17%, 20%, πιστεύετε ότι ο εργοδότης δεν θα του πει «ξέρεις πόσοι περιμένουν απέξω από την πόρτα, άμα δεν υπογράψεις».

Επειδή, όμως, μίλησε και ο προλαλήσας Βουλευτής από τη Λευκάδα για τους εποχικά εργαζόμενους, να ρωτήσω το εξής: Αλήθεια, οι εποχικά εργαζόμενοι που θα έχουν συμβάσεις κάτω των έξι μηνών, τότε θα πάρουν τα ρεπό τους ακριβώς; Θα τα πάρουν κάποτε. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι θα δουλεύουν δεκάωρα απλήρωτα, που υποτίθεται ότι θα τα πάρουν σε ρεπό, αλλά δεν θα τα πάρουν, και ταυτόχρονα θα χάσουν αυτό το μεγάλο πλεονέκτημα που έχουν οι εργαζόμενοι στον τουριστικό τομέα. Ξέρετε, αυτοί οι εργαζόμενοι δουλεύουν έξι μήνες και δουλεύουν υπερωρίες για να πάρουν περισσότερα λεφτά, για να μπορέσουν να συντηρηθούν όλο τον χρόνο. Ξέρετε πόσα θα

χάσει ένας εργαζόμενος ο οποίος παίρνει 1.000 ευρώ μεικτά; 175 ευρώ τον μήνα σε υπερωρίες. Σε τρεις μήνες θα χάσει 525 ευρώ. Συγχαρητήρια! Το καταφέρατε! Περιμένω, λοιπόν, από όλους τους Βουλευτές των τουριστικών περιοχών να δεσμευτούν, να μας πουν τι λένε για όλα αυτά.

Και τι λέτε; Ποια είναι τα επιχειρήματά σας; Ότι εσείς υπερασπίζετε το οκτάωρο. Μα ειλικρινά δεν ντρέπεστε να το λέτε αυτό; Το οκτάωρο καθιερώθηκε με αγώνες και με αίμα και έρχεστε εσείς να πείτε ότι επιβεβαιώνετε το οκτάωρο; Δεν ντρέπεστε να το λέτε αυτό; Μας λέτε ότι θα δοθεί περισσότερος χρόνος για τη διευθέτηση της οικογενειακής ζωής. Ακριβώς το αντίθετο θα γίνει.

Καταστρέφετε την οικογενειακή ζωή ελαστικοποιώντας το ωράριο εργασίας και κάνοντάς το όπως ακριβώς θέλει ο εργοδότης. Για να μην ακούσω αυτό το αστείο και εξοργιστικό επιχείρημα ότι θα έχει δικαίωμα, λέει, να πάει εργαζόμενος στον γιατρό. Δηλαδή τι του λέμε; Δούλεψε μέχρι να πεθάνει και αν είναι καλό το αφεντικό θα σε αφήσει να πας στον γιατρό;

Άλλο επιχείρημα, ψηφιακή κάρτα εργασίας. Αποκρίπτετε ότι θα λειτουργήσει πιλοτικά από το 2022. Είναι πανάκεια; Ξέρετε, η ψηφιακή κάρτα εργασίας ισχύει σήμερα στις τράπεζες. Όμως η δική μας κυβέρνηση επέβαλε πρόστιμο 1,5 εκατομμύριο για υπερωρίες. Ξέρετε τι συμβαίνει σήμερα; Όσο ήμασταν εμείς κυβέρνηση, έστελναν μήνυμα στους τραπεζικούς υπαλλήλους στις 15.15' να φύγουν. Σήμερα τους κρατάνε μέχρι τις 18.00' και δεν υπολογίζεται πουθενά η υπερωρία. Είδατε πουθενά κανέναν τραπεζικό να παίρνει υπερωρία; Πηγαίνετε να τους ρωτήσετε.

Και τι μας λέτε ακόμα; Μα δεν βλέπετε όλα αυτά επικρατούν, είναι σήμερα στην αγορά; Εγώ ξέρω ότι την παρανομία ή την πατάσεις ή την περιορίζεις, δεν την νομιμοποιείς. Εσείς τη νομιμοποιείτε.

Και από εκεί και πέρα μας λέτε για τη διευθέτηση εργασίας και αρνείστε αυτό που απλά σας λέμε ότι με τις ατομικές συμβάσεις ουσιαστικά καταργούνται οι κλαδικές και οι συλλογικές συμβάσεις και γίνεται κυρίαρχη η ατομική σύμβαση. Έτσι χάνεται η προστασία του εργαζόμενου από τις συλλογικές συμβάσεις. Ταυτόχρονα θα σας δώσω άλλο ένα παράδειγμα για να καταλάβετε ότι με αυτόν τον τρόπο θα μειωθούν και οι μισθοί. Μία εργαζόμενη καμαριέρα σε τουριστική επιχείρηση με δύο χρόνια προϋπηρεσία, έγγαμη, θα παίρνει 1.008 ευρώ. Αν δεν είναι υπό την σκέπη της κλαδικής σύμβασης και είναι με ατομική σύμβαση θα παίρνει 715 ευρώ, 30% μείωση. Αυτό θα γίνει αυτόματα μέσα σε μία στιγμή. Συγχαρητήρια, σας λέμε και πάλι!

Για να μην πούμε για το ΣΕΠΕ. Ουσιαστικά το υποβαθμίζετε διά της αναβάθμισής του. Να μην πούμε όλα αυτά που ουσιαστικά οδηγούν σε κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, δεν θα το πάρω το ρεπό αφού δεν ψηφίστηκε ακόμα ο νόμος! Θα πω, όμως, ένα παράδειγμα και θα σας ρωτήσω κάτι. Πολλοί από εσάς ξέρετε την έννοια της δημοκρατίας και λέτε ότι είναι δημοκρατικό να ψηφίζουν ηλεκτρονικά. Αλήθεια, η δημοκρατία δεν είναι η απόφαση της συνέλευσης του δήμου; Έτσι δεν ξεκίνησε; Τι ήταν ο δήμος; Ήταν η συνέλευση των πολιτών. Συνέλευση όμως. Εσείς την καταργείτε τη συνέλευση. Δεν θα διαβουλευεται κανένας. Απλά θα ψηφίζει. Θα ψηφίζει με το αφεντικό από πάνω του. Αυτό θα συμβαίνει. Και μου λέτε ότι αυτό είναι δημοκρατία; Έτσι εννοείτε εσείς τη δημοκρατία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθένας από εσάς γίνεται προσωπικά υπαίτιος για τη μεγαλύτερη αντιδραστική αλλαγή στις εργασιακές σχέσεις και στην υποβάθμιση της ζωής των εργαζομένων που έγινε τα τελευταία εκατό χρόνια. Γράφετε με την ψήφο σας τις πιο μαύρες ιστορίες στο Εργατικό Δίκαιο, αλλά πολύ φοβάμαι συνολικά στον νομικό πολιτισμό της χώρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Παναγής Καππάτος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω την εισήγησή μου με μια διαπίστωση που συμπυκνώνει το περιεχόμενο, τη φιλοσοφία και την πρόθεση του σχεδίου νόμου

που συζητούμε. Ποτέ ξανά ένας τίτλος νομοσχεδίου δεν ανταποκρίθηκε τόσο πιστά με ακρίβεια στην πραγματικότητα όπως το σημερινό για την προστασία της εργασίας, μια προστασία που αφορά στο περιβάλλον, τις συνθήκες, τα δικαιώματα και την ασφάλεια του επαγγελματικού μας βίου.

Στο χρονικό περιθώριο που μου δίνεται θα επιχειρήσω να αναδείξω τις πτυχές εκείνες στις διατάξεις του νομοσχεδίου που θεωρώ πως πρέπει να επισημανθούν.

Το πρώτο σημείο που θέλω να επισημάνω αφορά στην κάρτα εργασίας. «Ένα μεγάλο μέρος της υποδηλωμένης εργασίας και των παράνομων υπερβάσεων στα ωράρια των εργαζομένων μπορεί να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά με την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας, αρκεί να υπάρχει on line διαλειτουργικότητα στα συστήματα των ελεγκτικών μηχανισμών και των επιχειρήσεων». Τα λόγια αυτά δεν ανήκουν σε μένα ή σε κάποιο στέλεχος της Πλειοψηφίας ή της Κυβέρνησης. Αποτελεί επίσημη θέση της ΓΣΕΕ, που επιτέλους γίνεται πράξη στο παρόν σχέδιο νόμου.

Συγκεκριμένα, η ψηφιακή κάρτα εργασίας λειτουργεί ως μια ισχυρή εγγύηση σε πολλαπλά επίπεδα. Από την τήρηση του ωραρίου και των υπερωριών μέχρι τη διασφάλιση του δικαιώματος αποσύνδεσης και της διευθέτησης του χρόνου εργασίας του εργαζομένου η ψηφιακή κάρτα εγγυάται τις κατευθύνσεις αυτές. Την ίδια ώρα περιορίζει σημαντικά την απόκλιση από αρχές και κανόνες που προστατεύουν την εργασία και τον εργαζόμενο. Κινηταί, με άλλα λόγια, στον πυρήνα της ανησυχίας που η ΓΣΕΕ έχει εκδηλώσει αναφορικά με την αδήλωτη εργασία και τις παράνομες υπερβάσεις στα ωράρια εργασίας.

Από την άλλη, ως ένας σύγχρονος μηχανισμός που θα χρηματοδοτηθεί από το Ταμείο Ανάκαμψης και θα προωθηθεί σε συνεργασία με το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης η ψηφιακή κάρτα εργασίας ανταποκρίνεται και στο δεύτερο σκέλος της θέσης που το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο έχει θέσει, τη διαλειτουργικότητα δηλαδή των συστημάτων ελέγχου που θα εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα του μέτρου αυτού. Με μία εκδοχή της κάρτας εργασίας να εφαρμόζεται ήδη στη μικροκλίμακα ορισμένων επιχειρήσεων η ψηφιακή κάρτα εργασίας έρχεται να εφαρμοστεί σε κάθε έκφανση εργασίας. Ανάλογα με τη φύση της δουλειάς η χρήση της κάρτας μπορεί να πραγματοποιείται με φυσικό ή ψηφιακό τρόπο μέσω των κινητών συσκευών.

Η Επιθεώρηση Εργασίας είναι το δεύτερο σημείο που επιθυμώ να αναδείξω. Συγκεκριμένα, λοιπόν, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αντικαθίσταται από την Ανεξάρτητη Αρχή Επιθεώρησης Εργασίας. Αναβαθμίζουμε, με άλλα λόγια, το ΣΕΠΕ μετασχηματίζοντάς το σε μια διοικητική αρχή, ανεξάρτητη, θεσμικά αυτόνομη και σίγουρα πιο αποτελεσματική. Δείτε την περίπτωση της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων. Πρόκειται για μοντέλο ελέγχου προφανώς αποτελεσματικό, που αποκλείει ταυτόχρονα τις όποιες ενδεχόμενες πολιτικές παρεμβάσεις στον έλεγχο της αγοράς εργασίας. Αυτή άλλωστε είναι και η λογική που διέπει τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές. Αναφερόμαστε σε φορείς ενταγμένους στο νομικό πρόσωπο του κράτους, με μια αυξημένη ενδοδιοικητική αυτονομία.

Η θεσμική αυτή ανεξαρτησία και η μετατόπισή τους από τον άμεσο πολιτικό έλεγχο της εκάστοτε ηγεσίας εγγυώνται την απρόσκοπτη λειτουργία τους προς όφελος των Ελλήνων πολιτών. Η αποτελεσματικότητα επομένως της δημόσιας διοίκησης στον τομέα ελέγχου τήρησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας διασφαλίζεται στο ακέραιο. Την ίδια στιγμή με τη μετεξέλιξη του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή το τεκμήριο της αξιοπιστίας και αντικειμενικότητας παραμένει προφανώς αναφαίρετο.

Έρχομαι στο τρίτο ζήτημα, το ζήτημα των νέων αδειών. Τι κάναμε με το παρόν σχέδιο νόμου; Εισάγουμε σειρά νέων αδειών που συμβάλλουν στην ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών, συμφιλώνοντας παράλληλα την προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική ζωή.

Πρακτικά, προβλέπουμε γονική άδεια τεσσάρων μηνών και για τους δύο γονείς με πληρωμή από τον ΟΑΕΔ και για τους δύο μήνες για πρώτη φορά. Εισάγουμε την άδεια πατρότητας, επίσης για πρώτη φορά. Παρέχουμε δικαίωμα ευέλικτων ρυθμίσεων, όπως η τηλεργασία για γονείς παιδιών έως δώδεκα ετών. Επε-

κτείνουμε την άδεια λοχείας εννέα εβδομάδων μετά τη γέννα και στην υιοθεσία τέκνου. Επεκτείνουμε ακόμη την ειδική άδεια προστασίας της μητρότητας έξι μηνών με επιδότηση από τον ΟΑΕΔ και στην υιοθεσία τέκνου, καθώς και την άδεια φροντίδας τέκνου και στη μητέρα που απέκτησε τέκνο με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας. Παρέχουμε άδεια υποβοηθούμενης αναπαραγωγής επτά ημερών με αποδοχές στον ιδιωτικό τομέα και τέλος, άδεια ανωτέρας βίας δύο ημέρες τον χρόνο.

Και μια αναφορά για το ζήτημα του οκτώωρου που κυριολεκτικά κατακρεουργήθηκε στον δημόσιο διάλογο από την Αντιπολίτευση. Άρθρο 55 του σχεδίου νόμου: σε όλους ανεξαιρέτως τους κλάδους εργασίας και σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας η πλήρης απασχόληση καθορίζεται σε σαράντα ώρες εβδομαδιαίως. Πρακτικά, πέντε μέρες εργασίας επί οκτώ ώρες ισούνται με σαράντα ώρες εβδομαδιαίως, τέσσερις ημέρες εργασίας επί δέκα ώρες ισούνται με σαράντα ώρες εβδομαδιαίως και μία μέρα στον εργαζόμενο να την αξιοποιήσει όπως επιθυμεί. Καμμία επομένως καταστρατήγηση οκτώωρου πέραν εκείνης της Αντιπολίτευσης και των ψεμάτων που διασπείρουν επί εικοσιπενταώρου βάσεως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό δώστε μου ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρήσα να απარიθμήσω λίγες μόνο από τις πολλές και σημαντικές παρεμβάσεις που εισάγουμε με το παρόν σχέδιο νόμου. Τις απარიθμήσα όχι μόνο για να καταδείξω τη σημασία, την αναγκαιότητα και τον σύγχρονο χαρακτήρα του παρόντος νομοθετήματος, αλλά και για να διερωτηθώ: μπορεί κάποιος να ισχυριστεί βάσιμα ότι δεν πρόκειται για φιλεργατικές παρεμβάσεις; Μπορεί να αρνηθεί κανείς, για παράδειγμα, ότι η εργασιακή νομοθεσία προστατεύεται καλύτερα με τον έλεγχο να ανατίθεται σε ανεξάρτητη αρχή; Μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι η επέκταση μιας σειράς αδειών δεν ευνοούν τη συνύπαρξη οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής;

Και εν πάση περιπτώσει, εσείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, υπερασπιζόσασταν την εξίσωση των αποζημιώσεων εργατοτεχνιτών με αυτές των υπαλλήλων. Σήμερα που το πάγιο αίτημά σας γίνεται νόμος του κράτους γιατί δεν το ψηφίζετε; Γιατί διαφωνείτε ακόμη και σε αυτά που μέχρι πρότινος ήταν σημαία των διεκδικήσεών σας; Αφήνω την απάντηση στους πολίτες που μας παρακολουθούν αυτή τη στιγμή, στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες που αγωνιούν να συμβαδίσουν τη δουλειά και την οικογένειά τους, στους καλούς εργοδότες που δεν θέλουν να στοιβάζονται με εκείνους τους επαγγελματίες που έχουν πάρει διαζύγιο με την κοινή λογική και την τήρηση της εργασιακής νομοθεσίας, στους υπαλλήλους που επιχειρούν να εξισορροπήσουν την καθημερινότητά τους μεταξύ εργασίας, προσωπικής ζωής και ελεύθερου χρόνου.

Λένε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο χρόνος είναι ο καλύτερος κριτής. Ο χρόνος άλλωστε έκρινε και την περικοπή του 20% στις συντάξεις χρείας με υπογραφή ΣΥΡΙΖΑ. Έκρινε όμως και την επαναφορά τους στο 70%, με τη σφραγίδα και την πολιτική βούληση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Ψηφίζοντας επομένως το σχέδιο νόμου αφήνουμε την πραγματικότητα της εφαρμογής του να διαψεύσει κάθε ψέμα που ανερυθρίαστα ακούσαμε όλες αυτές τις μέρες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο Λεωνίδας Στολτίδης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Θα ακολουθήσουν ο κ. Φόρτωμας, ο κ. Αποστόλου, η κ. Αλεξοπούλου και ο κ. Αρσένης, με τον οποίο θα ολοκληρωθεί κι ο δεύτερος κύκλος των ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Στολτίδη, έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εντάξει, είστε Κυβέρνηση που εφαρμόζει ό,τι σχεδιάζει η στρατηγική του κεφαλαίου, αλλά εδώ φάνηκε η χυδαιότητα μερικών κοινοβουλευτικών που ξέχασαν ότι λαμβάνουν με δική τους απόφαση δεκαπλάσιο μέχρι και εικοσαπλάσιο μισθό από τους εργάτες στα μεταλλεία, στα ορυχεία, στη βαριά βιομηχανία,

στα σουπερμάρκετ, στα ξενοδοχεία, αυτούς όπου οφείλουμε τα πάντα δηλαδή, και με ένα απύθμενο θράσος καταφέρατε ενάντια στα δικαιώματά τους, στους αγώνες τους. Και πρέπει αυτό να πάρει απάντηση, να ληφθεί υπ' όψιν στην απάντηση της εργατικής τάξης.

Ανάσα στον αγώνα, για να ζήσουν οι εργαζόμενοι και τα παιδιά τους όπως τους αξίζει στον 21^ο αιώνα, με σταθερό ωράριο και λιγότερες ώρες δουλειάς, με πλήρη δικαιώματα και όχι σαν σκλάβοι στα πόδια του κεφαλαίου όποτε και όπως απαιτούν τα κέρδη του. Αυτό ήταν η απεργία την περασμένη Πέμπτη, η λαοθάλασσα που συγκεντρώθηκε στο κέντρο της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, οι διαδηλώσεις σε δεκάδες πόλεις, οι κινητοποιήσεις, που ήταν οι μεγαλύτερες των τελευταίων χρόνων.

Ήταν ανάσα για τη συνέχεια και την κλιμάκωση του αγώνα και για να ξηλωθεί όλο το αντεργατικό πλαίσιο που έφτιαξαν όλες οι κυβερνήσεις με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανοίγοντας διάπλατα την πόρτα στο σημερινό άθλιο νομοθέτημα. Μια κλιμάκωση του αγώνα με επόμενο σταθμό την Τετάρτη 16 Ιουνίου με τη νέα απεργιακή κινητοποίηση που αποφασίζουν και εισηγούνται οι συνδικαλιστικές οργανώσεις. Ήταν ανάσα για όσους μετά από καιρό ή για πρώτη φορά έκαναν το βήμα και βρέθηκαν στην ίδια αλυσίδα με τους συναδέλφους τους στη διαδήλωση.

Εσείς με το χτύπημα της συνδικαλιστικής δράσης, τον ηλεκτρονικό έλεγχο των συνελεύσεων και των αρχαιρεσιών από κράτος και εργοδοσία, με τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, το κυνήγι των απεργών, που οι συνδικαλιστικές σας παρατάξεις όλων, και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, πρωτοστατούν εδώ και καιρό στην εφαρμογή τους στους χώρους δουλειάς, πριν ακόμα δηλαδή το σημερινό νομοσχέδιο, αυτή την ανάσα θέλετε να κόψετε, τον ταξικό πόλο στο συνδικαλιστικό κίνημα, μέσα στον οποίο πρωτοστατούν οι κομμουνιστές, που οδήγησε τον εργαζόμενο λαό σε κατακτήσεις, που καθυστέρησε την επίθεση όλων των κυβερνήσεών σας απέναντι στα εργατικά δικαιώματα και τώρα κλαψουρίζετε ότι μείνατε οι τελευταίοι στις βέλτιστες πρακτικές.

Θέλετε να βγάλετε από τη μέση τον συνδικαλιστικό πόλο, που ξέρει πώς να οργανώνει την πάλη των εργαζομένων, πώς να καταργεί στην πράξη τα άθλια νομοθετήματά σας, όπως αυτό της καταργήσης των διαδηλώσεων, αυτό που έκανε πράξη «το νόμος είναι το δικίο του εργάτη» στην απαγόρευση της απεργίας των ναυτεργατών, τον πόλο που μέσα σε συνθήκες πανδημίας και εκτεταμένης τηλεργασίας κατάφερε να μαζικοποιήσει όσο ποτέ τις συλλογικές διαδικασίες των σωματείων, που έφεραν την επιτυχία της τεράστιας απεργιακής κινητοποίησης.

Φρέσκος αέρας και ελπίδα, λοιπόν, για τους εργαζόμενους από τις απεργιακές κινητοποιήσεις, αλλά βραχνάς για την Κυβέρνηση, την εργοδοσία, τα επιτελεία του συστήματος, για τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς και τους εργατοπατέρες σας. Βραχνάς για εκείνους που λίγες πριν από την έναρξη της απεργίας καλλιεργούσαν την ηττοπάθεια, προεξοφλούσαν την αποτυχία της, όπως έκαναν και πρωτοκλασάτα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, δείχνοντας ως μόνη λύση για ακόμη μια φορά την κυβερνητική εναλλαγή.

Η μαζική εργατική λαϊκή κινητοποίηση μετράει ήδη επιτυχία, όχι μόνο γιατί διέψευσε όλους όσους έλεγαν ότι η απεργία είναι ξεπερασμένη μορφή που δεν συγκινεί, αλλά γιατί πάνω απ' όλα εκφράζει τη μαζική απόρριψη του εκτρώματος από παλιούς, αλλά ειδικά και μαζικά από τους νέους εργαζόμενους, γιατί φανερώνει ότι δεν περνάει η προπαγανδιστική προσπάθεια όσων ακόμα επιμένουν να λιβανίζουν τα θετικά του εκτρώματος, όπως κάνει η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ, που αφού πρώτα το συνδιαμόρφωσε το έκτρωμα με την Κυβέρνηση και την εργοδοσία, σήμερα κάνει λόγο για θετικές ρυθμίσεις. Και πριν από λίγο τράβηξε με χυδαίο τρόπο το «χαλί» κάτω από τα πόδια των συνδικαλιστικών οργανώσεων που προετοιμάζονταν για πανελλαδική απεργία μη προκηρύσσοντας ούτε τετράωρη στάση εργασίας. Ξέρετε εσείς, θα σας ζητήσει τα ΜΑΤ όποτε της είναι αναγκαία.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η επιτυχία της απεργίας αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία, αφού οργανώθηκε κόντρα σε πιέσεις, εκβιασμούς και συκοφαντίες, κόντρα στον αυταρχι-

σμό, την καταστολή και την ανοιχτή υπονόμευση. Γι' αυτό και «το φυσάει και δεν κρυώνει» η Κυβέρνησή σας, η οποία, αφού δεν κατάφερε να ανακόψει το απεργιακό ποτάμι, επικαλείται στοιχεία για να απαξιώσει το μέγεθός της.

Μόνο που θυμίζετε του Υπουργού ότι επικαλείται στοιχεία που τον εκθέτουν. Γιατί διαφήμισε ο κύριος Υπουργός ως το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής στην απεργία στον ίδιο χώρο τον οποίο παρουσιάσατε ως εμβληματικό για την εφαρμογή της διευθέτησης. Τόσο αποδοχή απολαμβάνει το νομοσχέδιό σας!

Στελέχη του ΣΕΒ για πρώτη φορά μπαίνουν στον κόπο να τριγυρνούν στα αστικά μέσα μαζικής ενημέρωσης και να ανακοινώνουν ότι δεν έγινε και τίποτα με την απεργία. Ψάχνουν να βρουν ποσοστά συμμετοχής που να τους βολεύουν.

Ξέρουν βέβαια ότι με όλο το νομικό οπλοστάσιο στα χέρια τους δεν έχουν άλλο εμπόδιο πέρα από τα σωματεία που οργανώνουν την πάλη σε κάθε χώρο δουλειάς και κλάδο, που δεν υποτάσσονται στην γραμμή της σωτηρίας των κερδών της επιχείρησης, αλλά διεκδικούν το ξήλωμα των αντεργατικών μέτρων και διατάξεων. Έχουν συναίσθηση ότι η επιτυχία της απεργίας αποτρέπει παρακαταθήκη για πιο επιθετικούς αγώνες το επόμενο διάστημα. Ξέρουν ότι όσο παίρνουν κουράγιο οι εργαζόμενοι τόσο θα προβάλλονται αντιστάσεις στον εργασιακό μεσαίωνα.

Κάθε ανάσα ελπίδας για την εργατική τάξη και ένας βραχνάς για τους δυνάστες της, για τα απολιθώματα της κοινωνίας, που την καλούν να δουλεύει με όρους του περασμένου αιώνα, ενώ υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για πραγματικά σύγχρονα όρους δουλειάς με αξιοπρεπείς μισθούς, με λιγότερο εργάσιμο και περισσότερο ελεύθερο χρόνο, με σταθερό ωράριο, με κατοχύρωση της απρόσκοπτης συνδικαλιστικής δράσης.

Οι επόμενες μέρες και ώρες κάθε λεπτό είναι κρίσιμα για την οργάνωση της πάλης. Αν η απεργία της 10^{ης} Ιουνίου προκάλεσε τέτοια αντίδραση σε όλους σας στην αστική τάξη, την Κυβέρνηση και τα κόμματά της, τους ανθρώπους τους στο εργατικό κίνημα, η ερχόμενη απεργιακή μάχη μπορεί πραγματικά να σας «ζεματίσει». Ο φρέσκος αυτός αέρας μπορεί να πάρει και να σηκώσει την μόχλα της σύγχρονης σκλαβιάς που αναδίδει η χλωμότερή του σάπιου εκμεταλλευτικού σας συστήματος εκεί από όπου ήρθε, αλλά και θα καταλήξει ξανά το αντεργατικό έκτρωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Φίλιππος Φορτώμας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα από τα πιο εμβληματικά νομοσχέδια των τελευταίων ετών. Πρόκειται για ένα σύνολο εκατό τριάντα περίπου άρθρων μέσα από τα οποία στην ουσία εκσυγχρονίζουμε τον θεσμό της εργασίας, αντιμετωπίζουμε χρόνιες παθογένειες και φυσικά καταργούνται αναχρονιστικές ρυθμίσεις. Και πλέον, η εργασιακή, νομοθεσία της χώρας μας προσαρμόζεται στα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Τις τελευταίες εβδομάδες η παραπληροφόρηση, ειδικά από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, ήταν έντονη. Λογικό, βέβαια, αν σκεφτεί κάποιος ότι βρέθηκε ένας ακόμα λόγος για να δείξουν οι συνάδελφοι τα ευγενή, αλλά και, θα έλεγα, αγωνιστικά τους συναισθήματα μέσα από διαδηλώσεις κατά της Κυβέρνησης.

Ακούμε τόσες ημέρες το «ποίηση» ότι η Νέα Δημοκρατία καταργεί το οκτάωρο. Ποιος το καταργεί το οκτάωρο; Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να καταργεί κάποιος το οκτάωρο σε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι δυνατόν να καταργηθεί ένα νομοθετικά κατοχυρωμένο δικαίωμα; Φυσικά και όχι. Δεν το καταργούμε, λοιπόν. Αντιθέτως, θα έλεγα, το θωρακίζουμε. Και πώς το κάνουμε αυτό; Με τη θέσπιση της ψηφιακής κάρτας εργασίας, αλλά και με την ανεξάρτητη Επιθεώρηση Εργασίας. Και φυσικά, εγώ προσωπικά θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρχει επέκταση της κάρτας αυτής σε όλες τις επιχειρήσεις, μικρομεσαίες και μικρές. Ελέγχουμε, λοιπόν, τον εργοδότη, αλλά και την τήρηση του οκταώρου και φυσικά τις αδήλωτες υπερωρίες, και τη μαύρη εργασία.

Ας σταθώ, όμως, σε ένα άλλο σημείο της κριτικής σας. Λέτε ότι με το νέο νομοσχέδιο θα πληρωνόμαστε σε ρεπό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε λίγο σοβαροί και ας μη σπεύδουμε να βγάζουμε διάφορα συνθήματα, και τσιτάτα. Το νομο-

σχέδιο μιλά για την επιλογή της διευθέτησης του χρόνου εργασίας αντί των υπερωριών. Τι εισάγουμε λοιπόν; Τη δυνατότητα - και το τονίζω αυτό- όχι την υποχρέωση εάν το επιθυμεί ένας εργαζόμενος να δουλέψει από Δευτέρα έως Πέμπτη λίγες ώρες παραπάνω και την Παρασκευή να μείνει σπίτι του με την οικογένειά του. Οι σαράντα ώρες, λοιπόν, παραμένουν σαράντα και δεν αυξάνονται, απλώς ο εργαζόμενος θα μπορεί να επιλέξει πώς θα τις δουλέψει αυτές τις σαράντα ώρες.

Η διευθέτηση της εργασίας άλλωστε, είναι θεσμοθετημένη εδώ και τριάντα χρόνια. Και επί δικών σας ημερών υπήρχε μια τέτοια ρύθμιση. Γιατί, λοιπόν, τότε δεν πατάξατε αυτό το αντιλαϊκό -όπως λέτε- μέτρο εσείς που είστε γνήσιοι αγωνιστές της δημοκρατίας και της Αριστεράς; Άλλωστε το 2019 εσείς -μάλλον και εσείς- συνυπογράψατε την οδηγία 1158 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το θυμάστε ή μάλλον επιμελώς το έχετε αφήσει πίσω; Αυτή η οδηγία εισάγει τη λογική της ατομικής σύμβασης εργαζομένων με σκοπό τη συμφιλίωση επαγγελματικής και προσωπικής ζωής. Το ίδιο πράγμα με τη διευθέτηση χρόνου εργασίας. Εσείς τότε το είχατε φέρει, το είχατε ψηφίσει και το είχατε υπογράψει. Τότε φυσικά ήταν καλή διάταξη. Προφανώς τότε! Σήμερα όμως που την εισάγουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και νομοθεσία, είναι -λέτε- αντεργατική διάταξη. Οποία υποκρισία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Με το νομοσχέδιο λοιπόν το οποίο σήμερα φέρνουμε στην Ολομέλεια οι μη δηλωμένες υπερωρίες θα πληρώνονται με 120% προσαύξηση έναντι 80% που ίσχυε μέχρι σήμερα. Και αυτό είναι άλλη μία απάντηση στη δική σας παραπληροφόρηση και στα fake news.

Μάς κατηγορείτε ότι παρεμποδίζουμε το δικαίωμα της απεργίας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικαίωμα στην απεργία είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμά μας. Αυτό που κάνουμε με το παρόν νομοσχέδιο είναι η παρεμπόδιση της κατάχρησης του δικαιώματος της απεργίας. Και εξηγούμαι. Προβλέπουμε την αστική ευθύνη των συνδικαλιστών οι οποίοι προβαίνουν σε παράνομες πράξεις κατά τη διάρκεια της απεργίας. Βάζουμε, λοιπόν, τέλος στην ασυδοσία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικαίωμα στην απεργία είναι απολύτως σεβαστό. Όμως, το ίδιο σεβαστό πρέπει να είναι και το δικαίωμα των πολιτών να μη γίνονται όμηροι στην αυθαιρεσία των διαφόρων συνδικαλιστών. Ποτέ άλλοτε τόσο λίγοι δεν ταλαιπωρούσαν τόσο πολλούς. Δυστυχώς, πριν λίγες ημέρες ήμασταν στο ίδιο έργο θεατές. Ουσιαστικά η βάση των ανθρώπων οι οποίοι κινούνται γύρω από την εργατική τάξη δεν κατεβαίνει, όπως ξέρετε πολύ καλά, να διαμαρτυρηθεί και στους δρόμους. Και αυτό το έχετε λάβει υπ' όψιν σας. Φτάνει, λοιπόν, πια με την αυθαιρεσία των συνδικαλιστικών ηγεσιών που εσείς οι ίδιοι τις εκτρέφετε αλλά και τις στηρίζετε τόσα χρόνια. Εμείς στηρίζουμε την κοινωνία όταν ρυθμίζουμε να παρέχεται το 1/3 εργασίας στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας κατά την απεργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι κεκτημένο της Αριστεράς η προσπάθεια της εργασίας. Δεν είστε οι μόνοι οι οποίοι έχετε δουλέψει. Δεν είστε οι μόνοι που έχετε αδικηθεί. Δεν είστε οι μόνοι, που έχετε κοπιάσει. Η εργασία είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων. Και η προστασία της είναι υποχρέωση όλων. Και με το παρόν νομοσχέδιο εμείς προασπίζουμε αυτές τις έννοιες, αλλά και την ουσία όλων αυτών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Φόρτωμα.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ευάγγελος Αποστόλου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Αίθουσα πλανιέται το φάντασμα του περιβόητου απεργοσπαστικού νόμου Λάσκαρη, του ν.330/1976. Οι μνήμες στοιχειώνουν όλη τη χώρα και ειδικά την Εύβοια, την πατρίδα μου, όταν η κραταία τότε επιχείρηση «SHELMAN» ένα πρωί του 1978 απολύει εκδικητικά, με βάση τον συγκεκριμένο νόμο, οκτακόσιους απεργούς χωρίς αποζημίωση, επικαλούμενη προσηγορικά τυπικές παραλείψεις στην κήρυξη της απεργίας. Οι σκηνές, με αλλόφρονες από την πίεση δικαστι-

κούς επιμελητές να επιδίδουν τα έγγραφα της απόλυσης, είναι ακόμη ζωντανές.

Αυτήν την πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της αυταρχικής ρύθμισης, το τσάκισμα του δικαιώματος στην απεργία φέρνει με το παρόν νομοσχέδιο ο κ. Μητσοτάκης διά χειρός Χατζηδάκη. Την απάντηση, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, σας την έδωσε με τη μαζική προχθεσινή κινητοποίησή του ο ελληνικός λαός και θα σας τη δίνει κάθε μέρα.

Το δικαίωμα στην απεργία εξοβελίζεται αφού στην ήδη ζοφερή πραγματικότητα που το 90% των απεργιών κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές, προσθέτει σκληρές προϋποθέσεις, όχι μόνο απαγόρευσης επαναπροκήρυξης από άλλο δευτεροβάθμιο, τριτοβάθμιο σωματείο αν κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική, αλλά επιπλέον προσθέτει την υποχρέωση του σωματείου, που κηρύσσει την απεργία να προστατεύει -λέει- τους απεργοσπαστές από άσκηση ψυχολογικής βίας. Σε αυτήν την περίπτωση η απεργία διακόπτεται, ενώ παράλληλα θεσμοθετείται υποχρέωση αποζημίωσης από το σωματείο. Δεν μένει στους εργοδότες παρά το μοντάρισμα της με την επιστράτευση προθύμων, πράγμα εύκολο αν έτσι μπορεί να διακόπτεται μια δυναμική και μαζική απεργία. Στόχος σας είναι η κατάλυση του δικαιώματος της απεργίας και ο εκφοβισμός των εργαζομένων. Έτοιμος, λοιπόν, ο απεργοσπαστικός μηχανισμός της ψυχολογικής βίας με τη βούλα Μητσοτάκη!

Να μη μιλήσουμε για τις απεργίες στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στους κλάδους κοινής ωφέλειας, αφού κάθε απεργία τους συστηματικά κατασφυοφαντείνεται και τώρα ουσιαστικά καταργείται. Η προστασία των συνδικαλιστών μειώνεται. Η άκυρη απόλυση κάθε εργαζόμενου, ενώ είχε ως συνέπεια την επαναπρόσληψη και την πληρωμή μισθών υπερημερίας, με τη ρύθμιση που φέρνεται δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη μέχρι και στη δίκη στο εφετείο να ζητήσει τη μη επαναπρόσληψη πληρώνοντας λίγο παραπάνω αποζημίωση.

Σκεφθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναν εργαζόμενο ο οποίος στον πρώτο βαθμό έχει δικαιωθεί, δηλαδή έχει κηρυχθεί άκυρη η απόλυσή του, έχει διαταχθεί η επαναπρόσληψη και έχουν επιδικαστεί μισθοί υπερημερίας. Σε μια τέτοια περίπτωση ο ηττημένος στη δίκη εργοδότης κάνει τους λογαριασμούς του, αφού έχει το δικαίωμα να προβάλλει στο εφετείο για πρώτη φορά την αξίωσή του, δηλαδή να τον απολύσει καταβάλλοντας κατά παραπάνω από την αποζημίωση. Μάς λέτε ότι το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εργαζόμενος. Ας μην το σχολιάσουμε πόσο ισχυρή είναι η θέση των εργαζομένων σε αυτό το δίδυμο. Αυτή η πρωτοφανής σε σύλληψη διάταξη βάζει πλάτη να αναγκαστούν να φύγουν οι ενοχλητικοί για την εργοδοσία. Και όλοι ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί. Το γεγονόςό μάλιστα ότι ο εργαζόμενος δεν μπορεί να σωρέψει τις δύο αυτές δυνατότητες ούτε επικουρικά στην αγωγή του, όπως ρητά προβλέπεται, γιατί απορρίπτεται συνολικά ως απαράδεκτη, δίνει στον εργοδότη ένα νομικό μαστίγιο.

Βέβαια πώς να σχολιάσουμε τον ενθουσιασμό του κ. Χατζηδάκη για την κατάργηση του οκτάωρου με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «διευθέτηση χρόνου εργασίας», όπου ο εργαζόμενος θα καλείται να δουλεύει δύο ώρες παραπάνω την ημέρα όταν ο εργοδότης έχει ανάγκη, και μάλιστα με ατομική σύμβαση -το τονίζω με ατομική σύμβαση- και όχι με συλλογική. Με το νομοσχέδιο αυτό οι συλλογικές συμβάσεις εξαποστέλλονται στο πυρ το εξώτερον και αυτό όχι τυχαία, αλλά γιατί στοχεύετε στην απαξίωση και συρρίκνωση των συνδικάτων.

Ο εργαζόμενος στην περίπτωση αυτή δεν θα αμείβεται για το επιπλέον ώργο, αλλά θα κάνει κουμπαρά με τα ρεπό, όπως μας είπε ο ευρηματικός Υπουργός, για να μαζέψει ελιές.

Ασφαλώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ελιές θα τις μαζεύει μετά από τη διευθέτηση του χρόνου, δηλαδή Μάρτη, Απρίλη, Μάη; Οι αγρότες ξέρουν. Όταν διευκολύνεται ο εργοδότης. Αλίμονο!

Κυρία Υπουργέ, με αλαζονικό τρόπο προπαγανδίσατε το νομοσχέδιό σας, που στοχεύει κατευθείαν στην απαξίωση και διάλυση των συνδικάτων. Το κάνατε αυτό, γιατί ήταν προνομακό το πεδίο σας για να πετύχετε, όπως επιδιώκετε, την απανθράκωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την απάντηση θα σας τη δίνουμε καθημερινά στον δρόμο, στους χώρους δουλειάς, στη Βουλή, όπως την έδινε το εργατικό κίνημα μαζικά και νικηφόρα στον επαίσχυντο ν.330/1976 Υπουργό Εργασίας Λάσκαρη, ο οποίος μάλιστα είχε αποφασίσει, όπως έλεγε, να μην επιτρέπει την πάλη των τάξεων.

Φαίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι θιασώτες των απόψεων αυτών γίνεστε και εσείς σήμερα με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια η κ. Αναστασία - Αικατερίνη Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση. Ακολουθεί ο κ. Αρσένης.

Ώσπου να ετοιμαστεί το Βήμα και να έρθει και η κ. Αλεξοπούλου για την ομιλία της, να ανακινώσω στο Σώμα ότι, με βάση τον υπολογισμό του χρόνου των ομιλητών, που υπολείπονται ώσπου να τελειώσει η συζήτηση του νομοσχεδίου, ως προς τη σημερινή συζήτηση, στόχος τουλάχιστον είναι να ολοκληρώσουμε και τον έβδομο κύκλο. Θα δούμε την πορεία και θα εξαρτηθεί. Στόχος, όμως, είναι και ο έβδομος κύκλος. Δηλαδή, να υπολογίζετε την ώρα περί τη 1.00' με 1.30' ότι θα περατωθεί η σημερινή συνεδρίαση. Αν θέλετε και το όνομα του τελευταίου ομιλητή, είναι ο κ. Μάρκου.

Κυρία Αλεξοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβάμαι ότι το πολυδιαφημισμένο από την Κυβέρνηση εργασιακό νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο, που δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα υποτίθεται ότι λύνει. Διότι μπορεί μεν η Κυβέρνηση να ισχυρίζεται πως συνδυάζει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας με την προστασία των εργαζομένων, αλλά μια πιο βαθιά ανάλυσή του φανερώνει εντελώς άλλα πράγματα και καταστάσεις.

Κατ' αρχάς, διαβάζοντάς το, διακρίνουμε ότι είναι στην ουσία ένα πολυνομοσχέδιο, αφού αποτελείται από πολλά και διαφορετικά μέρη, καθένα από τα οποία θα μπορούσε να είναι ένα ξεχωριστό σχέδιο νόμου. Γιατί, άραγε, συμβαίνει αυτό;

Γιατί κατεβάσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο-μαμούθ, που μπερδεύει πιο πολύ την ήδη συγκεχυμένη στα εργασιακά κατάσταση; Μα, για να θολώσουν έτσι τα νερά και να μείνουν οι εργαζόμενοι για μια φορά στο περιθώριο των εξελίξεων.

Εμείς, η Ελληνική Λύση - Κυριάκος Βελόπουλος, τονίσαμε από την πρώτη στιγμή κάτι που το νομοσχέδιο αγνοεί πλήρως, πως στόχος κάθε μεταρρύθμισης πρέπει να είναι ο επαναπατρισμός των εξακοσίων χιλιάδων νέων Ελλήνων και Ελληνίδων, που εγκατέλειψαν την Ελλάδα στη διάρκεια των απαντών κρίσεων και στην αντιμετώπιση αυτού που ονομάσαμε «εθνική μάστιγα της ανεργίας».

Η Ελληνική Λύση, παράλληλα, κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις για την επιδότηση της εργασίας και την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, με στόχο τη δημιουργία εθνικού πλούτου, γιατί μόνο έτσι μπορεί να δοθεί λύση στη συνεχιζόμενη κατάρρευση.

Τι είδαμε από όλα αυτά στο νομοσχέδιο; Τίποτα. Και αν είδαμε κάτι, αυτά είναι τα εντελώς αντίθετα.

Πράγματι, αλλάζετε ριζικά, κύριοι της Κυβέρνησης, το παλιό εργασιακό του 1982, μόνο που το κάνατε ανατρέποντας εργασιακές και κοινωνικές κατακτήσεις δεκαετιών και πάντα σε βάρος των Ελλήνων εργαζομένων.

Εδώ προκύπτει ένα κεντρικό ερώτημα: Ποιος και πώς θα στηρίξει τα δημόσια ταμεία, με δεδομένη τη συρρίκνωση των μισθών και των αμοιβών, που νομοτελειακά έρχεται; Μήπως πάμε για ανατροπές και στο ασφαλιστικό, πάντα σε βάρος του ελληνικού λαού, με το παρόν σχέδιο νόμου να είναι απλά προπομπός των εξελίξεων;

Θα επιχειρήσω να επικεντρωθώ στα κύρια σημεία του σχεδίου νόμου, αυτά που ανατρέπουν τις ζωές εκατομμυρίων Ελλήνων, φωτίζοντας τα σημεία εκείνα, που έχουν πολύ ευρύτερες διαστάσεις και τα οποία η Κυβέρνηση επιχειρεί να αποκρύψει από την

κοινή γνώμη για λόγους ευνόητους.

Τα άρθρα 58 έως 63, προσδιορίζουν τις υπερωρίες την ατομική διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τις Κυριακές. Θα επικεντρωθώ λίγο στην αργία της Κυριακής, λέγοντας ότι με την ουσιαστική της κατάργηση καταστρέφεται μια παράδοση αιώνων, που μάλιστα ξεκίνησε τότε από την τουρκοκρατούμενη Ελλάδα. Έρχεται, όμως, τώρα το νομοσχέδιο να καταργήσει και τη χριστιανική μας παράδοση αιώνων;

Δuo λόγια και για το οκτάωρο. Αυτό που κάνει τώρα η Κυβέρνηση υπήρχε σε μια λιγότερο επιθετική μορφή και σε νόμους για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, που ψηφίστηκαν μετά το 1990, τότε από τη Νέα Δημοκρατία, τότε από το ΠΑΣΟΚ και με τελευταίο τον νόμο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ του 2017, που αφορούσε στην οργάνωση του χρόνου εργασίας των νοσοκομειακών γιατρών. Είναι νόμοι που στην πράξη καταργούσαν το οκτάωρο και καθιέρωναν τις απλήρωτες υπερωρίες, αρκεί να συμφωνούσε το αντίστοιχο σωματείο.

Τώρα ακόμα και αυτό καταργείται. Ο κάθε εργαζόμενος εγκαταλείπεται μόνος του και πρακτικά, υποχρεώνεται να αντέξει για πολλές συνεχόμενες μέρες ή και εβδομάδες και μήνες σε εννιάωρη και δεκάωρη εργασία, χωρίς ποτέ να πληρωθεί σαν υπερωρία. Τι αντάλλαγμα του προσφέρει το εργασιακό νομοσχέδιο; Να του μειωθεί αργότερα η υπερωριακή εργασία, αφού πρώτα θα εξαντληθεί; Είναι αυτό κατάκτηση για τους εργαζομένους; Αυτό αποκαλεί η Κυβέρνηση «εκσυγχρονισμό».

Διακεκομμένα ωράρια, αναγκαστικές άδειες, ανεξέλεγκτες απολύσεις, απελευθέρωση ωραρίου, ατομικές συμβάσεις: Αυτή είναι η πεμππουσία του σχεδίου νόμου, όπου με το άρθρο 66 περί δήθεν προστασίας από τις απολύσεις χρησιμοποιείτε οργουελική γλώσσα και αντιστρέφετε την πραγματικότητα: Προστασία, τάχα, των εργαζομένων, αλλά κατά το άρθρο, η εργοδοσία απαλλάσσεται από την υποχρέωση πληρωμής μισθών υπερημερίας. Εμποδίζεται η επαναπρόσληψη του εργαζομένου, ενώ προνόμια, όπως η πρόσθετη αποζημίωση, χάνονται για τους εργαζομένους και παίρνουν αποκλειστικά στα χέρια της εργοδοσίας.

Το άρθρο 67, καθιερώνει την τηλεργασία ως απότοκο της πανδημικής κρίσης. Υπάρχουν, όμως, σημαντικές ελλείψεις και αδυναμίες, γιατί πρώτα-πρώτα, η παροχή αυτής της μορφής εργασίας θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα συμφωνίας εργοδότη-εργαζομένου, κάτι που δημιουργεί νέα πεδία διενέξεων, με δεδομένη την ασφάλεια για τους ακριβείς όρους εργασίας, το ποιος θα επωμιστεί το κόστος του οικιακού χώρου εργασίας και των τηλεπικοινωνιών, που δημιουργείται, αλλά και με τη μη πρόβλεψη ζητημάτων υγείας και ασφάλειας. Είναι ή δεν είναι ανεφάρμοστη όσο και απαγορευτική, λοιπόν, η τηλεργασία, ειδικά για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις;

Συνδυάζοντάς το, μάλιστα, με το άρθρο 74 περί ψηφιακής κάρτας εργασίας, έχει κανείς την εντύπωση ότι θα μπορούσε η τηλεργασία να χρησιμοποιηθεί κάποτε προκειμένου να πάμε σε έναν πολύ πιο συνολικό ψηφιακό μετασχηματισμό της οικονομίας, χωρίς όμως να λαμβάνεται υπ' όψιν ο ανθρώπινος παράγοντας.

Εν συντομία, το σχέδιο νόμου αδιαφορεί για όσους έχουν πραγματικές ανάγκες, αφού δεν υπάρχει καμμία σοβαρή πρόβλεψη για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Πού είναι η έγνοια για τα ΑΜΕΑ, τους συνανθρώπους μας με αναπηρίες; Πού είναι το ενδιαφέρον για τους νεόπτωχους και τους μακροχρόνια άνεργους, αλλά και για όσους χτυπήθηκαν από τις διαρκείς κρίσεις δέκα και πλέον χρόνων;

Κλείνοντας, ας δούμε λίγο και τη γεωπολιτική διάσταση, ας δούμε το μέλλον. Αναρωτιέμαι μήπως το νομοσχέδιο λειτουργεί ως πρόπλασμα για μια επικείμενη νομοθέτηση ειδικών οικονομικών ζωνών στον ελλαδικό χώρο, όπου οι παράνομοι μετανάστες θα χρησιμοποιηθούν ως φτηνά εργατικά χέρια. Τι θα απογίνουν τότε οι Έλληνες και ειδικά οι νέοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε σε ένα λεπτό.

Πάμε μήπως για ακόμα μεγαλύτερη δημογραφική συρρίκνωση του Ελληνισμού, για αντικατάσταση των Ελλήνων από αλλοδα-

πούς προερχόμενους από τριτοκοσμικές χώρες, που θα είναι η χαρά των μεγάλων μονοπωλίων λόγω του πολύ χαμηλού κόστους εργασίας τους; Εάν ναι, τότε το παρόν νομοσχέδιο φέρνει έκρηξη της υπογεννητικότητας του ελληνικού έθνους, αλλά και μετατροπή της πατρίδας μας σε κόλαση για τους εργαζομένους. Καθιστά την Ελλάδα δέσμια της παγκόσμιας τάξης, ως αποικία χρέους αλλά και ως αποθήκη ζωντανών-νεκρών ψυχών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Αρσένης από το ΜέΡΑ25.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Βουλευτρίες και Βουλευτές, κυρία Υφυπουργέ, τελικά βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται πιο πολύ, ή τουλάχιστον έτσι λέει, για τα αγέννητα παιδιά από ό,τι για τα γεννημένα, αν κρίνουμε από τα πρόσφατα γεγονότα με το συνέδριο στα Γιάννενα, ενώ αντίθετα παρ' ό,τι επικαλείται πως σε αυτό το νομοσχέδιο δίνει χρόνο στους πατεράδες όταν γεννιούνται τα παιδιά τους, κάνει το παν αυτά τα παιδιά να μην δουν τους γονείς τους καθ' όλη τη ζωή τους μέχρι την ενηλικίωση.

Είναι και δική μου πάλη αυτή η πάλη για τους γονείς, για τους πατεράδες. Να θυμίσω ότι στην Αναθεώρηση του Συντάγματος πρότεινα και προτείναμε ως ΜέΡΑ25 να μπει η ρήτρα για την προστασία της πατρότητας, κάτι που αρνήθηκε και η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε καν να μπει σε ψηφοφορία δεν δέχτηκαν. Ζητώ και ζητάμε και γονική άδεια, ναι. Ζητώ την άδεια πλήρων αποδοχών, πλήρη άδεια για τον πρώτο χρόνο και για τον πατέρα και για τη μητέρα, για τον πρώτο χρόνο του νέου παιδιού και για το δεύτερο μερική απασχόληση με πλήρεις αποδοχές και δυνατότητα εναλλαγής.

Εσείς τι εισάγετε; Εισάγετε τον μηδενικό χρόνο του γονιού με το παιδί. Μας λέτε: «Θα ψηφίσετε το άρθρο για τη γονική άδεια;». Και φέρατε ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν θα επιτρέπει με αυτά τα δεκατριώρα στον γονιό να βλέπει το παιδί του, είτε είναι μανά είτε πατέρας. Και το φέρνετε, αν είναι δυνατόν, το φέρνετε την ημέρα που ξεκινάνε οι πανελλήνιες. Τα παιδιά αυτήν τη στιγμή που ξεκινάνε και γράψανε και θα γράψουν και αύριο με τι όνειρα θα βγουν στην κοινωνία; Με τα δεκατριώρά σας, με τις απλήρωτες υπερωρίες; Τι μήνυμα τους στέλνετε, να παλέψουν για μια θέση στο εξωτερικό, να τελειώσουν το πανεπιστήμιο για να φύγουν; Αυτό είναι που τους προτείνετε με το νομοσχέδιό σας, που το βάζετε στην Ολομέλεια σήμερα, πρώτη μέρα των πανελληνίων;

Για κάποιους βέβαια έχετε κλείσει ήδη την πόρτα για την ανώτατη εκπαίδευση, όπως για τους ανθρώπους όλων των ηλικιών, που σπουδάζουν στα νυχτερινά, που τους κόψατε το 1%, τώρα, πριν από λίγο καιρό, μη αποδεχόμενοι τον αγώνα ζωής που δίνουν, δουλεύοντας και σπουδάζοντας στο σχολείο, μη αποδεχόμενοι τον άνισο αγώνα που δίνουν για να μπουν στο πανεπιστήμιο.

Με αυτό το νομοσχέδιο, που διαλύει τα εργασιακά δικαιώματα και νομιμοποιεί την απλήρωτη υπερεργασία, θα αντιμετωπίσετε τον αποπληθυσμό, την υπογεννητικότητα, το brain drain, τους απόδημους για τους οποίους ενδιαφέρεστε; Θέλετε να δημιουργήσετε κι άλλους απόδημους; Διότι αυτό δημιουργεί αυτό το νομοσχέδιο. Ποιος νέος και νέα θα μείνουν να εργαστούν στην Ελλάδα του απλήρωτου δεκατριώρου, της απλήρωτης εργασίας, όταν στη Γαλλία, στην Ισπανία, στη Φινλανδία και σε τόσες άλλες χώρες η εργασία, το οκτάωρο, θεωρείται ξεπερασμένο και ζητάνε πλέον και τη μειωμένη απασχόληση ή την έχουν εφαρμόσει ή την έχουν εφαρμόσει πιλοτικά και ετοιμάζονται κι οι άλλες χώρες για τριανταδυώρο και πάνε σιγά σιγά για το εικοσιοκτάωρο, που είναι και ο φυσιολογικός μας στόχος στην κοινωνία που ζούμε σήμερα, με την τεχνολογική εξέλιξη, που αν δεν μειώσουμε τον χρόνο εργασίας, μοιραία πηγαίνουμε σε τεράστια ποσοστά ανεργίας.

Εσείς κινείστε ανάποδα στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια εμπειρία. Όχι μόνο αυξάνετε το ωράριο, αλλά διαλύετε και τα εργασιακά δικαιώματα. Το είπε ακόμα βέβαια και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, ότι η βάση του νομοσχεδίου σας, κύριε Χατζηδάκη, στηρίζεται σε κάτι εντελώς φαιδρό, ότι είναι ποτέ δυ-

νατό ο εργοδότης και εργαζόμενος να έχουν την ίδια διαπραγματευτική δυνατότητα και άρα δεν χρειάζεται συλλογικές συμβάσεις, οπότε ας κάνουν ατομικές. Πότε ο εξαρτημένος και ο εργοδότης είχαν ίση διαπραγματευτική ισχύ; Να σας πω πότε. Όταν υπάρχει δυνατή εργασιακή νομοθεσία, αυτό ακριβώς που διαλύετε σήμερα.

Και μια και ο κ. Μητσοτάκης είναι τώρα στο NATO και συζητάει τα θέματα και με την Τουρκία, αλήθεια πείτε μας πόσο μοιάζει το νομοσχέδιό σας με αυτό που κάνει ο κ. Ερντογάν; Ο κ. Ερντογάν αυτό δεν θέλει; Διμερείς συμφωνίες. Τι θέλουν όλες οι μικρές χώρες και οι μεσαίες χώρες; Διεθνές δίκαιο. Τι ζητά η Ελλάδα πάντοτε; Τα προβλήματα με την Τουρκία να λυθούν στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου. Τι ζητάει ο εργαζόμενος; Συλλογικές συμβάσεις. Αυτό είναι το Διεθνές Δίκαιο του εργαζόμενου. Αυτό διαλύετε με αυτό σας το νομοσχέδιο.

Αυξάνετε την ανεργία, καθώς θα έχουμε τέλος για τους εποχικούς. Ποιος θα προσλάβει εποχικούς όταν παίρνει μερικής εργασίας και τον βάζει να εργάζεται οκτάωρο, όταν τον πλήρους εργασίας τον βάζει να εργάζεται δεκατριώρο. Αλήθεια, ένας οικοδόμος στο Περιστέρι, στο Ίλιον, στο Αιγάλεω πόσον καιρό, πόσες ώρες θα αντέξει στη σκαλωσιά; Εξάωρο, οκτάωρο ή δεκατριώρο; Και δεν θα έπρεπε αυτό που φέρνατε εδώ πέρα να ήταν κάτι που να μειώνει τα εργασιακά ατυχήματα, που έχουμε δει να εκτινάσσονται με τα μνημόνια και τη διάλυση της επιθεώρησης εργασίας, που την αποδιαλύετε; Βέβαια, για να είμαστε ξεκάθαροι, αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που δεν φέρνετε ούτε για μαμάδες ούτε για μπαμπάδες ούτε για φοιτητές ούτε για αγρότες, εκτός αν έχουν μπαμπά εφοπλιστή.

Φέρνετε για τους πάρα πολύ λίγους επιχειρηματίες, καμμία πενηνταριά. Οι μικροί, που κλείνουν με τις επιστροφές και με το lockdown, που κλείνουν με το πτωχευτικό, που κλείνουν με το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ» -που περιμένουμε ακόμα τον ΣΥΡΙΖΑ να μας πει αν δεσμεύεται ότι θα το αποσύρει και πώς αλλιώς θα προστατεύει την πρώτη κατοικία-, κλείνουν τώρα και με αυτό το νομοσχέδιο.

Επιτρέπετε την εκμετάλλευση από τους πολύ μεγάλους έναντι των εργαζομένων και δημιουργείτε ακόμα πιο άνισο ανταγωνισμό των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων με τις μικρές, τους αυτοαπασχολούμενους και τις μεσαίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Να ολοκληρώσουμε, κύριε συνάδελφε.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Βεβαίως και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη όταν μιλάμε και κοιτάμε στα μάτια τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες. Ξέρουμε ότι αυτή τη στιγμή στο μεγαλύτερο ποσοστό του ιδιωτικού τομέα δεν ισχύουν τα κεκτημένα και το οκτάωρο. Παλεύουμε, τουλάχιστον, για την επιστροφή του οκτάωρου και τη μείωση αυτού, αλλά αυτή τη στιγμή στο δεκάωρο -ας πούμε- εργασίας που υπάρχει στην πραγματικότητα στον ιδιωτικό τομέα, φέρνετε ένα δεκατριώρο απλήρωτης υπερωρίας.

Ο εργαζόμενος που δεν αντέχει στο χώρο εργασίας, μετά το νομοσχέδιο, το σήμερα θα το βλέπει σαν τις παλιές καλές ημέρες. Αυτό είναι το αδιανόητο που καταφέρνετε με το νομοσχέδιο αυτό.

Σας καλούμε να αποσύρετε το μεγαλοεργοδοτικό νομοσχέδιο και να δώσετε στον τόπο αυτό μια ευκαιρία για επιβίωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία.

Συνεχίζουμε με τον κ. Γεώργιο Κοτρωνιά, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ακολουθήσουν η κ. Χρηστίδου, η κ. Ευθυμίου, ο κ. Κεγκέρογλου και ο κ. Χατζηβασιλείου, δηλαδή η πρώτη πεντάδα του τρίτου κύκλου ομιλητών.

Ελάτε, κύριε Κοτρωνιά, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως αναφέρει και ο τίτλος του νομοσχεδίου, στόχος του είναι η προστασία της εργασίας. Έχοντας ως οδηγό τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πολιτικές, το Υπουργείο θέτει στο στόχαστρο τα σύγχρονα προβλή-

ματα, που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι –αδικίες, άνιση μεταχείριση, αναχρονιστικές ρυθμίσεις- και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ενδυνάμωση τόσο των εργαζομένων όσο και της ίδιας της εθνικής οικονομίας.

Είναι όμως έτσι; Και αν ναι, γιατί η Αντιπολίτευση το χαρακτηρίζει ως αντεργατικό και ισοπεδωτικό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου όχι σαν εργατολόγος αλλά ως απλός Έλληνας Βουλευτής, που έχει τη στοιχειώδη ευφυΐα και τη δυνατότητα να μελετήσει ένα νομοθετικό κείμενο και να ερμηνεύσει αυτά τα οποία πραγματεύεται, να περιγράψω αυτά που βλέπω. Τι βλέπω, λοιπόν;

Πρώτον, ότι το οκτώωρο δεν θίγεται.

Δεύτερον, ότι προβλέπεται διευθέτηση του χρόνου εργασίας, εφόσον το ζητά ο εργαζόμενος και μάλιστα ότι πρόκειται για μία ρύθμιση, η οποία ισχύει στην εργατική νομοθεσία εδώ και τριάντα χρόνια –άλλωστε και σήμερα εφαρμόζεται σε τράπεζες, στον ΟΤΕ, στον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ»- και βλέπω ότι ενσωματώνεται στο παρόν νομοσχέδιο και η σχετική κοινοτική οδηγία, η οποία είχε ψηφιστεί επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Τρίτον, ότι οι γονικές άδειες αυξάνονται και θεσπίζονται νέες άδειες για τους γονείς, για νέους πατέρες και η επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ γονική άδεια και για τους δύο γονείς.

Τέταρτον, βλέπω ότι καθιερώνεται και συστηματοποιείται η τηλεργασία, με την πρόβλεψη μάλιστα της αποσύνδεσης, για να προστατεύονται οι εργαζόμενοι από εργοδοτικές αυθαιρεσίες.

Πέμπτον, ότι προστατεύονται οι εργαζόμενοι από παρενοχλήσεις και βία, ενώ κυρώνεται η Σύμβαση 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία και η Σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Έκτον, βλέπω ότι γίνεται πράξη το αίτημα της ΓΣΕΕ για την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας, με την οποία αντιμετωπίζονται η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες.

Έβδομον, ότι ανασυστήνεται η Επιθεώρηση Εργασίας και θεσπίζεται ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, σύμφωνα με το χρόνο αίτημα των εργαζομένων να μη βρίσκεται το ΣΕΠΕ κάτω από τον έλεγχο της εκάστοτε κυβέρνησης.

Όγδοον, ότι αυξάνονται οι επιτρεπόμενες και φυσικά αμειβόμενες υπερωρίες, σύμφωνα με αυτά που ισχύουν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένατον, ότι διευρύνεται η προστασία της εργασίας, αφού διευρύνονται οι περιπτώσεις ακυρότητας απολύσεως εργαζομένων, όπως για παράδειγμα η περίπτωση ενασκήσεως δικαιώματος καθώς και ότι θεσπίζεται και η προστασία του πατέρα για έξι μήνες μετά τη γέννηση κάθε παιδιού και ότι πλέον θεσπίζεται τριπλάσια αποζημίωση και αύξηση της αποζημίωσης απόλυσης για τους εργαζομένους, εξισώνοντάς τους με τους υπαλλήλους.

Δέκατον, βλέπω ότι προστατεύεται το κοινωνικό σύνολο από τις καταχρηστικές απεργίες με την υποχρέωση οι απεργούντες εργαζόμενοι σε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας της οικονομίας μας να παρέχουν εγγυημένη εργασία τουλάχιστον το 1/3 της συνήθως παρεχόμενης, ενώ προβλέπει τη λήψη μέτρων για διαφάνεια του συνδικαλισμού, στα συνδικάτα-σφραγίδα προβλέπει την απαγόρευση ενίσχυσης συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και κόμματα, απαγόρευση επαναπροκήρυξης της απεργίας από δευτεροβάθμιο ή τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο, όταν ήδη έχει κριθεί παράνομη και τέλος, προβλέπει τη θέσπιση αστικής ευθύνης για συνδικαλιστές, οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να ασκούν βία και να προβαίνουν σε παράνομες πράξεις.

Κυρίες και κύριοι, αυτά βλέπω εγώ και ειλικρινά και μόνον από αυτά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αυτή η έντονη αντίδραση, γιατί αυτή οι στομφώδεις ακραίοι χαρακτηρισμοί από την Αντιπολίτευση.

Ή, μάλλον όχι, μπορώ να καταλάβω. Γιατί όσα ανέφερα στο τέλος της προηγούμενης παραγράφου μου για την αναμόρφωση της συνδικαλιστικής νομοθεσίας και των απεργικών φαινόματα ότι επηρέασαν και τα κόμματα, γιατί οι συνδικαλιστικοί φορείς, βλέποντας ότι χάνεται η επί πολλά χρόνια ασυλία και η δυνατότητα άσκησης πίεσης μέσα από την απορρύθμιση της οικονομικής ζωής και την αφόρητη ταλαιπωρία του κοινωνικού συνόλου, δημιουργούν ένα σκληρό μέτωπο, στο οποίο δυστυχώς προστρέχουν και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης προσδοκώντας βραχυ-

πρόθεσμα την εύνοια των συνδικαλιστών.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιες διατάξεις θα καταψηφίσουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Τις διατάξεις για τις γονικές άδειες; Τις διατάξεις για την τηλεργασία και το δικαίωμα αποσύνδεσης; Τι διατάξη για την ψηφιακή κάρτα εργασίας; Θα επιμεινούν ότι οι υπερωρίες πληρώνονται με ρεπό;

Θα καταψηφίσουν, ειδικά οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τη διευθέτηση που εκείνοι έχουν ενσωματώσει στη νομοθεσία για τη διευθέτηση της εργασίας; Θα καταψηφίσουν τον τερματισμό των σωματείων-σφραγίδα και της καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της απεργίας;

Η αλήθεια είναι ότι σημαία στα ΜΜΕ όλες αυτές τις μέρες ήταν η κατάργηση του οκτώωρου. Επιτρέψτε μου να επισημάνω, ότι με σαφήνεια στο άρθρο 55 για την καθιέρωση χρονικών ορίων εργασίας αναφέρονται τα ακόλουθα:

Σε όλους ανεξαιρέτως τους κλάδους εργασίας και σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας η πλήρης απασχόληση καθορίζεται σε σαράντα ώρες εβδομαδιαίως, οι οποίες δύναται να κατανέμονται σε πενήνήμερη ή εξαήμερη εβδομαδιαία εργασία, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή τις διαιτητικές αποφάσεις. Όταν εφαρμόζεται σύστημα πενήνήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, το πλήρες συμβατικό ωράριο εργασίας ανέρχεται ημερησίως σε οκτώ ώρες, ενώ όταν εφαρμόζεται σύστημα εξαήμερο της εβδομαδιαίας εργασίας, το πλήρες ωράριο εργασίας ανέρχεται σε έξι ώρες και σαράντα λεπτά ημερησίως.

Με συλλογικές συμβάσεις εργασίας και διαιτητικές αποφάσεις ή ατομικές συμβάσεις εργασίας είναι δυνατή η εφαρμογή μικρότερων ωραρίων πλήρους απασχόλησης ημερησίως και εβδομαδιαίως.

Πού βλέπετε την κατάργηση του οκτώωρου; Με πόση ακόμη σαφήνεια πρέπει να διατυπωθεί για να σας ικανοποιεί; Και όμως, το κάνατε σημαία πριν καλά-καλά το διαβάσετε, δυστυχώς όμως σημαία καταρρέουσα, σημαία πλέον σε υποστολή.

Αφού, λοιπόν, πρόβλημα με καταστρατήγηση του οκτώωρου δεν υπάρχει, ας δούμε ποια άλλα καίρια ζητήματα επιλύει το νομοσχέδιο και πώς τα αντιμετωπίζει, σε σχέση πάντα με τη βελτίωση της θέσης των εργαζομένων;

Το νομοσχέδιο θέτει στο επίκεντρο της προβληματικής του την εξισορρόπηση μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής των σύγχρονων, σημερινών εργαζομένων. Μέσα από τις διατάξεις του καθίσταται σαφής η σημασία, που αποδίδει στο θεσμό της οικογένειας και η ουσιαστική προσπάθεια ενίσχυσής της με καινοτόμες και αποφασιστικές λύσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βλέπουμε ότι για πρώτη φορά θεσμοθετείται η άδεια πατρότητας δεκαεπτασάρων ημερών μετά τη γέννηση του τέκνου και η κάλυψη από τον ΟΑΕΔ των αδειών και των δύο γονέων για δύο μήνες, ενώ παράλληλα επεκτείνεται η άδεια λοχείας και η επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ ειδική άδεια προστασίας μητρότητας και στην υιοθεσία τέκνου. Και τέλος προβλέπεται άδεια φροντιστή για συγγενείς με σοβαρό πρόβλημα υγείας, καθώς και το δικαίωμα ευέλικτων ρυθμίσεων εργασίας για γονείς και φροντιστές.

Το ίδιο σημαντικό θέμα που αναδεικνύεται, αφορά την προστασία των εργαζομένων στις περιπτώσεις βίας και παρενόχλησης. Το θέμα αυτό έρχεται και το διευθετεί το παρόν νομοσχέδιο και μάλιστα στα προστατευόμενα άτομα προστίθενται και οι εργαζόμενοι στην άτυπη οικονομία, οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα.

Συνοψίζοντας, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να εκσυγχρονίσει τον εργασιακό τομέα, να περιφρουρήσει τα δικαιώματα των εργαζομένων, να προφυλάξει την κοινωνία από καταχρηστικές συμπεριφορές συνδικαλιστών και δικαιώνει τον τίτλο του ως νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας. Είναι ένα νομοσχέδιο του 21^{ου} αιώνα και όχι του 20^{ου} αιώνα. Είναι η βάση για καλύτερες συνθήκες εργασίας και γρήγορη ανάπτυξη της χώρας, είναι το βήμα που τολμά να κάνει η Κυβέρνησή μας για το αύριο.

Σας ευχαριστώ και ευχαριστώ και τον κύριο Πρόεδρο για την

ανοχή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλή επιτυχία σήμερα και από εδώ και στο εξής στα παιδιά που δίνουν τον αγώνα τους στις πανελλήνιες εξετάσεις, μέσα από την καρδιά μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια ένα σχέδιο νόμου, που είναι με μία λέξη τοξικό. Δεν είναι βέβαια η πρώτη επίθεση, που κάνει στα εργασιακά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η επίθεση ξεκίνησε από την πρώτη μέρα σχεδόν της εκλογής της τον Αύγουστο του 2019, με το καλημέρα σας που λέμε, και επανέρχεται κάθε τόσο ξεθεμελιώνοντας όσα είχαν μείνει, παρά την ασφυκτική πίεση και την επιτήρηση των θεσμών, αλλά και όσα έχει μπορέσει να επαναφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης ο Τσίπρας με το που βγήκαμε από εκείνη την κρίση. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε και μνημόνιο, έτσι; Εσείς ούτε σύμφωνο δημοσιονομικής σταθερότητας δεν έχετε.

Είναι τυχαίο; Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το φέρντε επειδή είστε υποχρεωμένοι για κάποιον λόγο ή το φέρντε από επιλογή; Η απάντηση είναι ότι το φέρντε σαφώς από επιλογή και μάλιστα σε μια κοινωνία που δοκιμάζεται από την πανδημία, από την οικονομική δυσπραγία, που είναι αποτέλεσμα της δικής σας διαχειριστικής ανικανότητας, της ανέμελης ανικανότητας, της αλαζονικής ανικανότητας. Και αντί να ενισχύσετε την αγορά, να ενισχύσετε τον κόσμο της εργασίας, τώρα που το χρειάζονται περισσότερο, το είδατε ως μία ευκαιρία για να λύσετε εντελώς τα χέρια σε εκείνους τους εργοδότες -δεν είναι όλοι ίδιοι φυσικά- που θεωρούν ότι τώρα είναι ιδανική ευκαιρία για να εκμεταλλευτούν τους εργαζόμενους όσο περισσότερο μπορούν, να τους απολύσουν ανεξέλεγκτα, να τους υποχρεώσουν σε ελαστική εργασία, αυτή τη φορά όμως με τον νόμο στο πλευρό τους.

Είναι πραγματικά εξοργιστική η ρητορεία της Κυβέρνησης προκειμένου να κάνει το άσπρο μαύρο και να μας πείσει ότι δεν ισχύει το απολύτως προφανές. Για τους ανθρώπους, που εργάζονται σε δουλειές όσα λένε ακούγονται απλά σαν προκλητικές ανοησίες. Λέω για τους εργαζόμενους, όχι για εκείνες ή για εκείνους, που βρίσκονται σε μια υψηλά αμειβόμενη θέση χάρη στις οικογενειακές ή τις κομματικές τους γνωριμίες. Οι πραγματικά εργαζόμενοι πραγματικά εκπλήσσονται από το ύψος, από την άγνοια των επιχειρημάτων σας, την έλλειψη επαφής σας με την καθημερινότητα, που βιώνουν όλοι όσοι ασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα, όχι μόνο στον δημόσιο.

Λέτε, για παράδειγμα, ότι μια μητέρα ή ένας πατέρας θα μπορεί να εργαστεί όλη την εβδομάδα περισσότερες ώρες προκειμένου να μείνει την Παρασκευή με την οικογένεια. Αυτό όμως, που δεν τους λέτε είναι ότι το πότε θα πάρει και αν θα πάρει το ρεπό ο εργαζόμενος δεν θα το αποφασίζει ο ίδιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αποφασίζει ο εργοδότης. Και δεν είναι όλοι «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ», καθώς ο εργοδότης έχει το περιθώριο να δώσει το ρεπό μέσα σε ένα εξάμηνο. Επίσης, δεν αναφέρετε ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, που θα μπορούσαν να ελέγξουν αν εφαρμόζονται όλα όπως θα πρέπει θα συμφωνούνται τελικά στο τέλος ή αν αυτοί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί έχουν αποδυναμωθεί τελείως.

Αφήνετε, λοιπόν, ανυπεράσπιστο τον εργαζόμενο να δουλέψει απλήρωτες διπλάσιες υπερωρίες μέσα σε γιορτές και αργίες και σε Κυριακές και με σπαστό ωράριο. Και από τη στιγμή που ο εργαζόμενος μένει να διαπραγματεύεται μόνος του, δήθεν σαν ίσος προς ίσο, χωρίς συλλογική σύμβαση εργασίας, χωρίς ΣΕΠΕ, χωρίς σωματείο, χωρίς προστασία από την απόλυση, δεν του έχετε αφήσει καμμία απολύτως επιλογή. Θα δηλώνει ό,τι του πει ο εργοδότης, θα δουλεύει ωράριο-λάστιχο και θα αφήνει τα ρεπό να μαζεύονται για έναν δεν θα του χρειάζονται. Και αν είναι και εποχικός με εξάμηνο, δεν θα τα πάρει. Παίζει κι αυτό, θα τα πάρει, δεν θα τα πάρει; Αλλά ο part ή ο full-time εργαζόμενος θα πάρει κάποια ρεπό, όσα πάρει, όταν πια θα έχει ήδη καεί και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για όσα κόλας κομμάζετε ως θετικά στο νομοσχέδιο, ισχύει το ίδιο και λειτουργούν, ουσιαστικά, ως προπέτασμα για τις δια-

τάξεις-λαιμητόμο. Οι επιπλέον συμφωνίες και οι ρυθμίσεις για τις γονικές άδειες ή τα μέτρα κατά της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία σαφώς είναι θετικές, αλλά λόγω της συνολικής διάλυσης που επέρχεται με το υπόλοιπο νομοσχέδιο δεν θα μπορέσουν να λειτουργήσουν σωστά και θα καταλήξουν κενό γράμμα. Διότι ναι, ο υπάλληλος μπορεί να ζητήσει, αλλά και ο εργοδότης μπορεί να αρνηθεί. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Ότι οι άνθρωποι με οικογενειακά θέματα, όσες γυναίκες μεγαλώνουν μόνες τους τα παιδιά τους, οι άνθρωποι με κλονισμένη υγεία ή με μειωμένες αντοχές λόγω της ηλικίας θα βγαίνουν ολοένα και συχνότερα στο περιθώριο της εργασιακής κούρας, μένοντας άνεργοι ή θα εξαναγκάζονται σε μαύρη εργασία. Προφανώς οι μισθοί θα πέσουν κι άλλο. Η ανεργία θα αυξηθεί, ειδικά σε όσους ήδη βρίσκονται σε πάρα πολύ δύσκολη θέση και αυτοί συνήθως είναι οι γυναίκες και οι νέοι χωρίς εμπειρία, οι νέες και οι νέοι εργαζόμενοι.

Το brain-drain αντί να αναστραφεί, όπως έταζε προεκλογικά και συνεχίζει και τάζει μέχρι και σήμερα η Νέα Δημοκρατία, θα ενισχυθεί από νέα κύματα φυγής όσων έχουν τη δυνατότητα και τα προσόντα και φιλοδοξούν να διεκδικήσουν κάτι παραπάνω από τον βασικό μισθό, τον οποίο αντί να τον αυξήσετε εδώ και δύο χρόνια, ούτε λέξη, ούτε κουβέντα.

Κάποια από τα προβληματικά σημεία, ειδικά στα άρθρα 55 και 59 τα επισημαίνει με σοβαρά επιχειρήματα και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Αναφέρει επί λέξει: «Πρέπει, όμως, να σημειωθεί εν προκειμένω ότι στην επιστημονική του εργατικού δικαίου αμφισβητείται εν γένει η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών εργαζομένου με τον εργοδότη λόγω ακριβώς αυτής της εξάρτησης του πρώτου με τον δεύτερο». Αυτά τα λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, αλλά εσείς με κυνισμό τα βαφτίζετε από το πρωί «παρωχημένες αντιλήψεις του περασμένου αιώνα». Τον περασμένο αιώνα εκμεταλλευόταν ο εργοδότης την υπεραξία της εργασίας, τώρα έχει σταματήσει να το κάνει! Τώρα δεν το κάνει πια!

Αν τα δούμε αυτά συνδυαστικά με όσα έχει δρομολογημένα στην παιδεία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ανακηρύσσεται πανηγυρικά ο χειρότερος εχθρός της αριστείας και της εργασίας με προοπτική σ' αυτόν εδώ τον τόπο. Από τη στιγμή που εξελέγη η Κυβέρνηση αυτή, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχει προσαρτήσει να βαθύνει αδιαμφισβήτητα τις ταξικές διαφορές στη χώρα και την αναδιανομή πλούτου προς το όφελος των λίγων. Από τη μία δηλώνει πως δεν έχει αυταπάτες και ότι όλοι είμαστε ίσοι. Αυτές τις αυταπάτες, όμως, τις είχε ο κ. Μητσοτάκης προεκλογικά. Το δήλωνε, δεν είμαστε όλοι ίσοι και ούτε πρόκειται ποτέ να γίνουμε ίσοι.

Ταυτόχρονα, περιμένει από τους εργαζόμενους να αποκτήσουν μαζί με την αυταπάτη ότι είναι ίσοι με τους εργοδότες τους και άρα δεν χρειάζονται το κράτος στο πλευρό τους, ούτε συλλογικές συμβάσεις ούτε ΣΕΠΕ ούτε δικαίωμα στην απεργία ούτε συνδικαλισμό. Οι εργαζόμενοι δηλαδή και οι αγώνες τους για το οκτώωρο ήταν λάθος τόσα χρόνια γιατί δεν είχαν κάποιον νομιμοποιημένο «άριστο» να τους μιλήσει για τη συμφιλίωση της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Για να μην μιλήσουμε για τις διεκδικήσεις, που τώρα πια δεν λέγονται δικαιώματα, αλλά προνόμια και όσοι τα ζητάνε είναι δογματικοί και εμπαθείς.

Ωστόσο, δεν έχει όντως αυταπάτες για τα κίνητρά σας ο κόσμος πια και θα σας το δείχνει με κάθε ευκαιρία από εδώ και στο εξής. Και μάλιστα θα το δείξει και με την κατάλληλη ώρα με το ύψιστο μέσο αντεπίθεσης που διαθέτει, την ψήφο του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κυρία Χρηστίδου.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και με συγχωρείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αιώνια διαφορά μεταξύ της συντηρητικής Δεξιάς παράταξης και της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων του τόπου ήταν και θα είναι πάντα ότι η Αριστερά ήταν με τους αδύναμους. Η Δεξιά ήταν πάντοτε με τους «φίλους» της, τους λίγους «φίλους» της. Αυτοί ήσανταν, αυτοί είστε, λίγοι και για λίγους!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Άννα Ευθυμίου από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Ευθυμίου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί την προσαρμογή του Εργατικού Δικαίου στις ανάγκες της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης και της ψηφιοποίησης. Η προσαρμογή αυτή έχει θετικές διατάξεις, που αφορούν την καταπολέμηση της παρενόχλησης και της βίας στους χώρους εργασίας. Άλλωστε, πολύ έγκαιρα είχα θέσει το θέμα να συνεδριάσει η Επιτροπή Ισότητας και Νεολαίας της Βουλής με το αντικείμενο αυτό.

Δεύτερον, τη θέσπιση νέου πλαισίου αδειών για τους γονείς και τους φροντιστές. Μου προκαλεί ικανοποίηση το γεγονός ότι εισακούστηκε η πρότασή μου μέσω ερώτησης, που είχα καταθέσει για θεσμοθέτηση ειδικής άδειας μητρότητας και για τις μητέρες ΙΔΟΧ, ορισμένου χρόνου δηλαδή, στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Επίσης, τη θέσπιση πλαισίου προστασίας εργαζομένων για τις πλατφόρμες, όπως τους ντελίβερι. Είχα καταθέσει ερώτηση για τους όρους εργασίας και την επικινδυνότητα της εργασίας που έχουν αυτοί οι άνθρωποι στην εργασία τους και μέτρα ρύθμισης της τηλεργασίας.

Παράλληλα, το νομοσχέδιο αυτό εισάγει τροποποιήσεις που βρίσκονται στον πυρήνα των εργασιακών δικαιωμάτων. Πριν χωρήσω σε αυτές, θα ήθελα να τονίσω τρία στοιχεία. Πρώτον, επειδή ακριβώς αναφερόμαστε σε δικαιώματα εργαζομένων, είναι ευνόητο ότι καθίστανται μείζονος κοινωνικής σημασίας. Επομένως, η οποία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να κριθεί από τις προθέσεις, αλλά εκ του αποτελέσματος από τη μεγαλύτερη κοινωνική αποδοχή που θα μπορούσε να έχει αυτή.

Το δεύτερο στοιχείο, είναι πώς αντιμετωπίζεται το θέμα των εργασιακών δικαιωμάτων στο ευρωπαϊκό και στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Στην Ευρώπη έχει ήδη ξεκινήσει ο δημόσιος διάλογος για την ενίσχυση του ρόλου των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Όσον αφορά στην Ελλάδα, έχω εδώ δημοσίευμα της ηλεκτρονικής έκδοσης της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» το 2015, που έλεγε ότι υπογράφονται κατά κύριο λόγο επιχειρησιακές συμβάσεις, ενώ αυξάνονται συνεχώς και οι ατομικές. Αντίθετα, στο δημοσίευμα αυτό λέει ότι στην Ολλανδία, στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ισπανία κυριαρχούν οι κλαδικές συμβάσεις.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, σύμφωνα με έρευνα του «GUARDIAN», από τη Γερμανία έως και τη Νέα Ζηλανδία οι συζητήσεις επικεντρώνονται πλέον στην τετραήμερη, αντί για την πενήνθημερη εργασία. Ήδη στην Μεγάλη Βρετανία εφαρμόζεται το σύστημα αυτό σε κάποιες επιχειρήσεις, αλλά έχει θεσμοθετηθεί πιλοτικά και στην Ισπανία. Μάλιστα, στην Ισπανία έχει θεσμοθετηθεί και η εξίσωση μισθού γυναικών και ανδρών.

Καταθέτω στα Πρακτικά όλα τα αποσπάσματα. Είναι στα αγγλικά, αλλά είναι από τον «GUARDIAN».

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μάλιστα, το οικονομικό πρόγραμμα του Μπλάντεν περιλαμβάνει υπερδιπλασιασμό του κατώτατου ομοσπονδιακού μισθού και την ενίσχυση της συμμετοχής των εργαζομένων στα συνδικάτα. Άρα, πάμε προς την ενίσχυση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Το τρίτο στοιχείο, έχει να κάνει με το εξής: Νομίζω πως είναι προφανές, είναι πασιδηλό ότι η ελαστικοποίηση των όρων εργασίας και των σχέσεων εργασίας, που επέβαλε η μνημονιακή κρίση δεν δημιούργησε νέες επενδύσεις. Είμαι υπέρμαχος των επενδύσεων, είμαι υπέρμαχος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Όμως, ακόμα και αυτοί οι ίδιοι οι επιχειρηματίες γνωρίζουν ότι για να έχει βιωσιμότητα ηχείρησή τους, θα πρέπει ο εργαζόμενος να έχει εισόδημα διαθέσιμο προς κατανάλωση.

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα δεδομένα, έχω την άποψη ότι οι διατάξεις που αφορούν τον πυρήνα των εργασιακών δικαιωμάτων χρειάζονται κάποιες βελτιωτικές προτάσεις και κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες. Μάλιστα, η σημερινή μου τοποθέτηση έχει ως στόχο να στηρίξει τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνηση, βάσει των αρχών της παράταξής μου, των προεκλογικών μας δεσμεύσεων και των προγραμματικών μας δηλώσεων, αλλά και αξιοποιώντας την πολιτική μου εμπειρία -είκοσι χρόνια τώρα είμαι σε υπεύθυνες θέσεις στη Νέα Δημοκρατία-, την επιστημονική μου κατάρτιση και την επαγγελματική μου εμπειρία, αφού εδώ και είκοσι χρόνια είμαι εξειδικευμένη σε θέματα ασφαλιστικού και Εργατικού Δικαίου.

Εκτός όμως από αυτά, εμφορούμαι και από δύο προσωπικά στοιχεία. Το πρώτο είναι, ότι έχω βαθιά συναίσθηση απέναντι στον εαυτό μου, στις επιλογές μου, στα βιώματά μου και σε ό,τι υπερασπίζομαι εδώ και είκοσι χρόνια τώρα μέσα στις αιθουσές των δικαστηρίων. Εξάλλου, με την ίδια υπευθυνότητα ασκώ και τα κοινοβουλευτικά μου καθήκοντα. Μάλιστα, είχα θέσει πολύ έγκαιρα και το θέμα των εκκρεμών συντάξεων, το πώς θα μπορούσαν κάποιες λύσεις να είναι πιο πρόσφορες. Ωστόσο, φάνηκε ότι από την αρχή ότι ίσως θα έπρεπε να γίνουν άλλοι χειρισμοί. Και σήμερα έχω καταθέσει απόψεις για κάποια σημεία στο παρόν θέμα που θα πρέπει να τύχουν περαιτέρω επεξεργασίας.

Το δεύτερο είναι, ότι εκφράζω και εκπροσωπώ τη γενιά μου αυθεντικά. Είμαστε η γενιά της μνημονιακής κρίσης, των τριαντάρηδων τότε, πριν δέκα χρόνια, τώρα σαραντάρηδων, που έχουμε βιώσει αυτή την κρίση, ενώ ήρθε και η πανδημία του κορωνοϊού. Και πραγματικά, είμαι φύσει και θέσει κοντά και στη δική μου γενιά, αλλά και στις νεότερες γενιές, διότι ήμουν και ενταλαμμένη σύμβουλος νεολαίας στον Δήμο Θεσσαλονίκης, αλλά και παράλληλα Πρόεδρος της οργάνωσης «Νέοι Ευρωπαίοι Οργανωμένοι Ικανοί».

Έτσι εμείς, όλοι οι νέοι έχουμε μια κοινωνική απαίτηση για δημιουργία νέων καλών αμειβόμενων θέσεων εργασίας με βιώσιμο τρόπο. Αυτό πρέπει να είναι και είναι το στοιχείο αυτού του νομοσχεδίου. Έτσι, λοιπόν, θα εστιάσω σε τρία σημεία, τα οποία είπα αναλυτικά στην επιτροπή.

Το πρώτο είναι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Εξ ορισμού η σχέση εργαζόμενου και εργοδότη είναι μία σχέση άνιση, μία σχέση ετεροβαρής. Εμπειρίεχει το στοιχείο της εξάρτησης. Άρα, εκεί θα πρέπει να βάλουμε ασφαλιστική δικλίδα και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι εάν πάμε στην ευρεία χρήση των ατομικών συμβάσεων, τότε θα καμφθεί η αρχή της συλλογικότητας, της συλλογικής διαπραγμάτευσης, που είναι κομβικό στοιχείο, κάτι που παρατηρεί και η επιτροπή της Βουλής.

Επίσης, ως προς το άρθρο 66, ως προς τις απολύσεις, πράγματι και πολύ ορθά διευρύνεται η «ομπρέλα» προστασίας. Όμως, όπως παρατηρεί και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, θα πρέπει να ξεκαθαριστεί η σαφής πρόθεση του νομοθέτη αν μετβάλλει το ισχύον πλαίσιο ως προς το βάρος απόδειξης. Και ως προς τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ της επαναπρόσληψης ή της πρόσθετης αποζημίωσης, όπως έχω πει ξεκάθαρα, αυτό θα πρέπει να είναι δικαίωμα μόνο του εργαζομένου, γιατί το κομβικό είναι η επαναπρόσληψη, η δουλειά. Διαφορετικά, ελλοχεύει ο κίνδυνος να πάμε στο άλλο σημείο, στο σημείο να καταργούμε και να ακυρώνουμε δικαστικές αποφάσεις.

Όμως, η πιο κομβική, η πιο ασφαλιστική δικλίδα απ' όλες είναι αυτό, που ακούστηκε και από άλλους συναδέλφους μου στην Αίθουσα, η αύξηση των ελεγκτικών μηχανισμών. Σωστή η αναβάθμιση του ΣΕΠΕ. Όμως, πώς θα γίνει αυτή η αναβάθμιση; Με στελέχωση, με τεχνολογικό εξοπλισμό, με οικονομική αυτοτέλεια, διότι ο ρόλος του ΣΕΠΕ δεν είναι μόνο εισπρακτικός. Ο ρόλος του είναι προληπτικός, ο ρόλος του είναι να θεραπεύσει εργατικά ατυχήματα και συμφιλωτικούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καταλήγοντας, το νομοσχέδιο αυτό θα πρέπει να θέσει εκείνες τις ασφαλιστικές δικλίδες, που θα εμπεδώνουν σχέση ασφάλειας και εργασιακής ειρήνης μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου. Αυτό είναι επ' ωφελεία και των δύο. Παράλληλα, η πολιτεία οφείλει να κάνει ό,τι μπορεί περισσότερο για να δώσει κίνητρα στους νέους

μας, ώστε να μείνουν εδώ και να μη δημιουργηθεί ένα άλλο κύμα brain drain. Η Ελλάδα έχει επενδύσει στα μυαλά της. Ας αξιοποιήσουμε την επένδυση αυτή και πραγματικά αυτή θα είναι η καλύτερη μεταρρύθμιση.

Τέλος, οφείλουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε περισσότερο και για τις εργαζόμενες γυναίκες και για τις εργαζόμενες μητέρες. Διότι η γυναίκα έχει αναφαίρετο δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζει το σώμα της και να μη βρίσκεται στο δίλημμα «καριέρα ή οικογένεια» και μάλιστα να τη λειοδορούμε γι' αυτό. Και πραγματικά καταθέτω βιωματικά ότι ως μητέρα, ως μαχόμενη δικηγόρος και ως ασχολούμενη με τα κοινά έχω συναντήσει πολλά εμπόδια σε όλη μου αυτήν την πορεία.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Υπουργέ, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και σας καλώ να δείτε θετικά τις προτάσεις μου.

Σας ευχαριστώ πολύ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ακολουθεί ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε Κατρίνη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δέκα χρόνια οικονομικής κρίσης και ενάμιση χρόνο πανδημίας, όπου έχουμε μεγάλη πτώση εισοδήματος εργαζομένων και οικογενειών, που μόνο μετά από πόλεμο έχουμε δει στον δυτικό κόσμο, μέσα σε μια πραγματικότητα όπου η κοινωνική και συνδικαλιστική διαμαρτυρία έχει σχεδόν εξαντληθεί, σε μια χώρα όπου η μακροχρόνια ανεργία είναι στο ζενίθ και το ιδιωτικό χρέος αυξάνεται διαρκώς και λίγο πριν τελειώσουν τα έκτακτα μέτρα στήριξης και οι ρήτρες διατήρησης της απασχόλησης και με τις κατασχέσεις να έχουν ξεκινήσει και να έπονται χιλιάδες πλειστηριασμοί και πρώτοι κατακόκκας, σε αυτή τη συγκυρία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επέλεξε να φέρει αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή.

Γιατί; Διότι πιστεύει ότι είναι μία μοναδική ευκαιρία με τον φόβο και την ανασφάλεια να κυριαρχεί στους εργαζόμενους και το συνδικαλιστικό κίνημα σε υποχώρηση και διότι πιστεύει ότι η μιντιακή υπερπολιτία, που διαθέτει της επιτρέπει και να λέει και να κάνει ό,τι θέλει, της επιτρέπει να περιορίζει τη συζήτηση στα σημεία που τη συμφέρει, να αποκρύπτει τις αρνητικές επιπτώσεις, να απαξιώνει αλλά και να συκοφαντεί ακόμα όλους όσους έχουν διαφορετική άποψη.

Το κυριότερο, ξέρει πολύ καλά ότι οι επιπτώσεις αυτού του νομοσχεδίου θα είναι μεν εξαιρετικά δυσμενείς για τους εργαζόμενους, αλλά θα εμφανιστούν σε δεύτερο χρόνο, ενώ την ίδια στιγμή ξέρει ότι θα είναι εξαιρετικά ευνοϊκές για τους εργοδότες και θα εμφανιστούν άμεσα.

Νομοθετεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση σήμερα εκβιαστικά, ευκαιριακά και κυρίως μονόπλευρα και, ως εκ τούτου, άδικα, με ένα σχέδιο φτηνής εργασίας και περιορισμένων δικαιωμάτων που δεν αφορά τους πολλούς, αλλά τους οδηγεί στο περιθώριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνώ με όσους υποστηρίζουν ότι το νομοσχέδιο φτιάχτηκε στο πόδι και είναι προχειρογράμμένο. Κατά τη γνώμη μου, γράφτηκε από πολύ έμπειρα χέρια –εμπειρότητα, τολμή να πω– στην επικοινωνία όμως και στην εξαπάτηση. Αυτοί που το διαμόρφωσαν ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν και πού αποσκοπούν. Πίσω από τις επιμέρους θετικές διατάξεις που όλοι μπορούμε να υποστηρίξουμε, κρύβεται η πραγματική στόχευση, δηλαδή η κατάργηση του οκταώρου και των συλλογικών συμβάσεων, η ακύρωση της ίδιας της έννοιας της υπερωρίας, η διευκόλυνση των απολύσεων και βεβαίως η δαιμονοποίηση και απονομιμοποίηση του συνδικαλισμού.

Αναφέρεστε σε παραδείγματα και καλές πρακτικές του εξωτερικού, όπως παιδικό σταθμό στον χώρο εργασίας, μπόνους ανταποδοτικότητας, άρτιος τεχνολογικός εξοπλισμός, δωρεάν γεύματα ή «launch brakes». Αποκρύπτετε, όμως, τις σημαντικές διαφορές με τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα.

Αλήθεια, ποια χώρα έχει 20% ανεργία και συνεχιζόμενο brain drain; Σε ποια χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάρκεια της τυπικής εβδομαδιαίας εργασίας είναι η υψηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποια χώρα έχει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό εργαζομένων με παρατεταμένο ωράριο; Τέλος, ποια χώρα έχει το υψηλότερο ποσοστό μισθωτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση,

που εργάζονται Σάββατο και Κυριακή, σύμφωνα με τελευταία μελέτη του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ;

Και στις τέσσερις ερωτήσεις η απάντηση είναι η Ελλάδα!

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, έχετε μιλήσει με εργαζόμενο των 300 ευρώ ή των 500 ευρώ, για τον οποίο είναι προαπαιτούμενο να έχει δικό του laptop ή έχει απολυθεί γιατί δεν είχε γραμμή internet στο σπίτι του ώστε να συνεχίσει να εργάζεται εκτός ωραρίου ή με τηλεργασία; Έχετε επισκεφτεί κάποιες από τις χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις της χώρας που στεγάζονται σε ακατάλληλους χώρους; Έχετε έστω αναλογιστεί το δυσβάσταχτο κόστος και τη χρονική ταλαιπωρία, που θα υποστεί ένας εργαζόμενος, όταν απολυθεί για να διεκδικήσει τη νόμιμη αποζημίωση –και όχι την κατά 10% μειωμένη όπως προβλέπεται– ή τη δικαστική δικαίωσή του όταν απολυθεί; Μήπως θα θεσπίσετε ειδικά δικαστήρια, όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, μια και λέτε και διατείνεστε ότι εναρμονιζόμαστε με το ευρωπαϊκό κεκτημένο;

Αλήθεια, πώς νομίζετε ότι μπορεί να ζήσει ένας απολυμένος εργαζόμενος τέσσερις μήνες χωρίς να πάρει παραμικρό εισόδημα που δικαιούται από τη νόμιμη αποζημίωσή του;

Και ο κατάλογος με τις απλές, ανθρωπίνες, καθημερινές ερωτήσεις είναι μεγάλος, όπως μεγάλη φαίνεται ότι είναι και η απόσταση, που σας χωρίζει από τον κόσμο της εργασίας και από την πραγματική ζωή.

Πιστεύετε, αλήθεια, στην Κυβέρνηση, στην πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας ότι οι περισσότεροι εργοδότες θα επενδύσουν χρόνο και χρήμα για τη διευθέτηση του ωραρίου των εργαζομένων, όπως ειδικά μας παρουσιάζετε και θα μας παρουσιάζετε τις επόμενες δύο μέρες; Ποιος θα τους αναγκάσει; Ο Γενικός Γραμματέας Εργασίας; Μήπως εθελουφλείτε ή απλά δεν σας απασχολεί γιατί εξυπηρετείτε συγκεκριμένη ατζέντα;

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, όλη αυτή τη μεθόδευση τη δικαιολογείτε με το πρόσχημα της ανάπτυξης. Ποτέ και πουθενά, όμως, δεν υπήρξε ανάπτυξη χωρίς κοινωνική συνοχή. Ποτέ και πουθενά δεν υπήρξε ανάπτυξη, χωρίς κοινωνική ειρήνη και συμφωνία. Ποτέ και πουθενά δεν υπήρξε βιώσιμη ανάπτυξη, χωρίς δικαιώματα και ελπίδα για τους εργαζόμενους.

Το σημερινό νομοσχέδιο, αλήθεια, αμβλύνει ή οξύνει τις ανισότητες μιας κοινωνίας, που προσπαθεί να πάρει ανάσα μετά από δώδεκα σχεδόν χρόνια συνεχούς κρίσης και ύφεσης; Εσείς διευρύνετε τις ανισότητες και δημιουργείτε συνθήκες κοινωνικής σύγκρουσης και κοινωνικής πόλωσης και τώρα που ψηφίζετε το νομοσχέδιο και στο άμεσο μέλλον με την εφαρμογή του, αλλά και όταν στο μέλλον μια προοδευτική κυβέρνηση αλλάξει αυτό το νομοσχέδιο, γιατί να είστε σίγουροι ότι θα αλλάξει.

Αυτό το οποίο κάνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι πολύ απλά να υπονομεύετε την προοπτική βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας, όταν την ίδια στιγμή ο νέος Αμερικάνος Πρόεδρος και οι ευρωπαϊκές ηγεσίες μπορούν να διαβάσουν τις προκλήσεις του μέλλοντος, φέρνοντας τους εργαζόμενους στο επίκεντρο του κοινωνικού και αναπτυξιακού μοντέλου. Εσείς τι κάνετε; Εσείς νομοθετείτε για τους λίγους και εκλεκτούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Χατζηδάκης και η σημερινή πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας ενδεχομένως μπορεί να θεωρεί ότι πετυχαίνει ιδεολογική νίκη ξηλώνοντας βασικές διατάξεις του ν. 1264/1982, νόμου του ΠΑΣΟΚ και του Ανδρέα Παπανδρέου, που για δεκαετίες έδωσε φωνή, ελπίδα, υπόσταση, αλλά και δύναμη στους εργαζόμενους.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οι δημοκρατικές και προοδευτικές μεταρρυθμίσεις του Ανδρέα Παπανδρέου δεν διαγράφονται από τη μνήμη και τη συνείδηση των πολιτών, αλλά και από την ίδια την ιστορία. Μετατρέπετε δικαιώματα, που κατακτήθηκαν με δημοκρατικούς αγώνες, σε ζητούμενα για τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο το νομοσχέδιο αυτό προστατεύει τα δικαιώματα των εργαζομένων, άλλο τόσο αποτελεί δεύτερη ευκαιρία ο Πτωχευτικός Κώδικας, που σύντομα θα οδηγήσει σε περαιτέρω αφελληνισμό και συρρίκνωση της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Πίσω από τους ωραίους τίτλους βρίσκεται μία κοινωνικά άδικη και βαθύτατα αντανάπτυξη επιλογή της Κυβέρνησης, μία επιλογή με κόστος κοινωνικό, ηθικό, οικονο-

μικό, για τους πολλούς, για τους αδύνατους, για τους μη προνομιούχους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μία επιλογή με την οποία εμείς στο Κίνημα Αλλαγής έχουμε τραβήξει ξεκάθαρη διαχωριστική γραμμή με τρόπο απόλυτο και αδιαπραγμάτευτο. Δημιουργείτε την ανάγκη για μία προοδευτική πολιτική έκφραση που δεν θα φέρει απλώς την ελπίδα στον κόσμο της εργασίας και τους νέους, αλλά θα δημιουργήσει προϋποθέσεις για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο. Γι' αυτό και η δική μας επιλογή ευθύνης απέναντι στον κόσμο της εργασίας, απέναντι στους νέους, απέναντι στην πατρίδα, είναι πολύ απλά η καταψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Αναστάσιος Χατζηβασιλείου από τη Νέα Δημοκρατία.

Θα ακολουθήσει ο κ. Γιαννούλης, ο κ. Κωνσταντινίδης, ο κ. Δελής και ο κ. Καιρίδης, η επόμενη πεντάδα του τρίτου κύκλου. Ορίστε, κύριε Χατζηβασιλείου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς με αφορμή του παρόν νομοσχεδίου ακούσαμε συνθήματα του προηγούμενου αιώνα. Ακούσαμε υπερβολές, όπως ότι καταργείται το οκτώωρο, καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, διαλύεται το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και άλλα αντίστοιχα, με τελικό σκοπό τη δήθεν εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εργοδοτών. Δεν ακούσαμε, όμως, τίποτα για τις διατάξεις εκείνες που θωρακίζουν τα εργασιακά δικαιώματα στη σημερινή, στη σύγχρονη εποχή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, πρωτοστάτησε στη διασπορά ψευδών ειδήσεων, διεκδικώντας το αποκλειστικό δικαίωμα της ευαισθησίας για τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους. Δυστυχώς, όμως, τα σύγχρονα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται ούτε με ανέξοδες κραυγές ούτε με δωρεάν συνθήματα.

Όλα τα fake news τι αποτέλεσμα είχαν; Κανένα. Θα το πω πολύ απλά: Οι εργαζόμενοι δεν «ταίπησαν» στο δόλωμα, δεν πίστεψαν σε καμμία από τις κραυγές σας. Άνθρακες ο θησαυρός! Έγινε σαφές στην απεργία της περασμένης Πέμπτης με την ελάχιστη συμμετοχή ότι η «μητέρα των μαχών» που ακούγαμε ήταν μία φαντασίωση, ότι η «επαναστατική γυμναστική» προφανώς και έχει ξεφτίσει και ότι ο κόσμος της εργασίας θέλει εκσυγχρονισμό του πλαισίου με ταυτόχρονη βέβαια τήρησή του.

Με τα σημερινά μέσα κανείς δεν μπορεί να κοροϊδέψει τον εργαζόμενο. Διαβάζει, ενημερώνεται και κρίνει ποιος λέει την αλήθεια. Ξέρει πάρα πολύ καλά τι συμβαίνει καθημερινά στην αγορά και ειδικά οι νεότεροι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι της δικής μου γενιάς, που ζουν στο πετσί τους τις δυσκολίες της αγοράς, τη μαύρη εργασία, τις αδήλως υπερωρίες, τις παρενοχλήσεις σε βάρος των γυναικών, τις αυθαίρετες απολύσεις, είναι αυτοί ακριβώς που αντιλαμβάνονται ότι το νομοσχέδιο αυτό ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών μας.

Έτσι, λοιπόν, το νομοσχέδιο ισχυροποιεί και προστατεύει πολύ καλύτερα τον εργαζόμενο. Η θέσπιση ψηφιακής κάρτας εργασίας σε συνδυασμό με την ευελιξία στο ωράριο απαντά στις σύγχρονες εργασιακές συνθήκες. Ο εργαζόμενος θα μπορεί να επιλέγει το ωράριό του και να κερδίζει περισσότερο ελεύθερο χρόνο για τον ίδιο και την οικογένειά του. Έτσι η Ελλάδα γίνεται μία από τις λίγες χώρες στην Ευρώπη, που θεσμοθετεί αξιώσεις από τον εργαζόμενο και επιπλέον αμοιβή και φυσικά αυστηρές κυρώσεις στον εργοδότη αν η υπερωριακή απασχόληση είναι εν τέλει παράνομη. Με την κάρτα ο εργοδότης δεν θα μπορεί να επιβάλλει υπέρβαση χρόνου εργασίας, καθώς χάρη στη τεχνολογία όλα θα ελέγχονται σε πραγματικό χρόνο.

Αυτή, λοιπόν, είναι η δήθεν κατάργηση του οκτώωρου; Η Αντιπολίτευση υποστηρίζει ότι ανοίγει σταδιακά ο δρόμος για να μπορεί εργοδότης να επιβάλλει δεκάωρη απασχόληση. Πρόκειται για μία σκόπιμη διαστρέβλωση. Σημειώνεται ότι στη χώρα μας ίσχυε και επί ΣΥΡΙΖΑ η διευθέτηση του ωραρίου εργασίας κατόπιν συλλογικών συμφωνιών. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση έξι στις

δέκα επιχειρήσεις προσφέρουν το δικαίωμα ευελιξίας στους χρόνους προσέλευσης και αποχώρησης από τη δουλειά.

Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη φέρνει μία πρωτοποριακή, λοιπόν, ρύθμιση. Με δεδομένο ότι θωρακίζει την οκτώωρη απασχόληση, επιτρέπει στους εργαζόμενους να ρυθμίζουν το εβδομαδιαίο τους ωράριο ανάλογα με την επιθυμία και τις ανάγκες τους. Πρόκειται για δικαίωμα, όχι για υποχρέωση, όπως λανθασμένα ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση. Τελικά αυτό συνιστά ελευθερία για τον εργαζόμενο.

Και ο έλεγχος και η τήρηση όλων αυτών θα είναι πολύ πιο αποτελεσματικά, πολύ πιο αυστηρά. Η μετατροπή του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε Ανεξάρτητη Αρχή θωρακίζει την ανεξαρτησία της. Θα μπορεί, λοιπόν, ανενόχλητη να διενεργεί αυστηρούς ελέγχους χωρίς παρεμβάσεις, υποσημειώσεις και αστερίσκους. Το νομοσχέδιο φέρνει πλήθος άλλων θετικών ρυθμίσεων, που η Αντιπολίτευση θα πρέπει σήμερα να μας πει γιατί δεν τα στηρίζει. Γιατί καταψήφιστε την ισχυροποίηση της εργαζόμενης γυναίκας, που πέφτει θύμα παρενόχλησης στη δουλειά της; Γιατί καταψήφιστε το δικαίωμά της να καταγγέλλει τα περιστατικά χωρίς να φοβάται απόλυση ή επαγγελματική υποβάθμιση; Γιατί καταψήφιστε την γονική άδεια τεσσάρων μηνών και για τους δύο γονείς πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ; Και γιατί καταψήφιστε την άδεια φροντιστή για πέντε ημέρες, την απαγόρευση απόλυσης του πατέρα για έξι μήνες από την γέννηση του παιδιού του;

Επίσης, μια άλλη σημαντική ρύθμιση για την εποχή μας, που κυριαρχείται από την εξ αποστάσεως εργασία είναι η εξής: Επitéλους έχουμε θέσπιση δικαιώματος του εργαζομένου να αποσυνδέεται ψηφιακά από τη δουλειά του από κάποια ώρα της ημέρας και έπειτα. Σήμερα το πλαίσιο είναι ακαθόριστο. Πολλοί προσφέρουν περισσότερες ώρες εργασίας από το σπίτι χωρίς αυτό βέβαια να αποδεικνύεται και φυσικά χωρίς να ανταμείβεται. Έτσι η χώρα μας γίνεται η τρίτη στην Ευρώπη και στον ΟΟΣΑ, μετά τη Γαλλία και την Ιταλία, που νομοθετεί επιτέλους το δικαίωμα των εργαζομένων να απέχουν από την ηλεκτρονική τηλεργασία μετά το πέρας του ωραρίου τους. Πρακτικά, λοιπόν, οι εργαζόμενοι κερδίζουν ποιοτικό ελεύθερο χρόνο για να τον διαθέσουν όπως οι ίδιοι επιθυμούν.

Και μιας και το δημογραφικό συνιστά πια εθνικό ζήτημα, εθνική πρόκληση, το νομοσχέδιο ισχυροποιεί τον εργαζόμενο, που θέλει να αποκτήσει παιδιά. Πλέον και οι δύο γονείς θα έχουν ειδικές γονικές άδειες. Ιδιαίτερα για τους νέους πατεράδες η άδεια πατρότητας θα φτάνει τις δεκατέσσερις ημέρες και χαίρομαι, κύριε Υπουργέ, που γίνεται πραγματικότητα αυτό που είχαμε συζητήσει με την κ. Συρεγγέλα εδώ στην Αίθουσα αυτή με αφορμή σχετική ερώτηση που είχα καταθέσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας απαντά στις ανάγκες της σημερινής εποχής και φέρνει την ελληνική αγορά εργασίας σε ρυθμό Ευρώπης. Πρόκειται για μία emblematicή μεταρρύθμιση, που θωρακίζει τα εργασιακά δικαιώματα με τρόπο αποτελεσματικό, προστατεύει την ιδιωτική ζωή των εργαζομένων και δημιουργεί συνθήκες για ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Είναι νομοσχέδιο προοδευτικό, όσο και αν αυτό δεν αρέσει σε ορισμένους. Αφήνει πίσω τον πολιτικό αναχρονισμό και επιλέγουμε τον 21^ο αιώνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω στον κ. Χατζηβασιλείου ότι ξέρω ότι στη Νέα Δημοκρατία δεν τους αρέσει η αλήθεια να χαλάει την πραγματικότητα. Επειδή, όμως, υπάρχει μια σκισματική μεταξύ αλήθειας και ψέματος, όφειλε να ξέρει ο κ. Χατζηβασιλείου ότι πολλά από αυτά που ανέφερε ότι δεν θα ψηφίσουμε, θα τα υπερψηφίσουμε. Άρα, λοιπόν, η αλήθεια θα σας χαλάει την πραγματικότητα.

Κύριε Υπουργέ, παρά την επιτηδευμένη σας επίθεση το πρωί κατά του ΣΥΡΙΖΑ, παρά τη ρηχή προσέγγιση του εισηγητή σας, παρά τα παιδαριώδη επιχειρήματα τύπου Κυρανάκη, που επενδύουν και πλαισιώνουν το εργασιακό σας νομοσχέδιο, είμαι βέβαιος ότι στο τέλος της ημέρας το ποσοστό του 60% με τις

αγαπημένες σας δημοσκοπήσεις των πολιτών που λένε «όχι» σε αυτό το νομοσχέδιο θα γίνει καθολικό. Αν αύριο συνεχίσετε στην ίδια κατεύθυνση, δεν ξέρω, μπορεί να κατακτήσει και ποσοστά - τα έχουμε δει σε δημοσκοπήσεις που αφορούν τη Νέα Δημοκρατία - και 110%. Δεν θα μας εκπλήξει.

Πάντως σίγουρα θα ήθελα να σας πω ότι έχετε μία ικανότητα που σε όρους τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης λέγεται «να αυτοτρολάρεστε». Εγώ θα το ορίσω ως εξής: Προκαλείτε τη συνείδηση και την κοινή γνώμη με όλες αυτές τις τραγικές ιστορικές συμπτώσεις που επιλέγετε.

Την ημέρα που οι Έλληνες διαδηλώνουν κατά του εργασιακού νομοσχεδίου, κατά της εργασίας και της προσπάθειάς σας να την πλήξετε, συζητάμε στη Βουλή για την τηλεργασία. Ανήμερα της ογδόης επετείου του κλεισίματος της ΕΡΤ με διεθνή αντίκτυπο και εξευτελισμό της χώρας φιμώνεται ο πρώην Πρωθυπουργός, την ώρα που προσπαθεί να μιλήσει. Σήμερα, που χιλιάδες νέα παιδιά που δοκιμάζονται από την εκδικητικότητα της κ. Κεραμέως, για να ανοίξουν τα φτερά τους, εμείς συζητάμε τις εργασιακές συνθήκες που αφορούν και αυτά τα παιδιά, να είναι συνθήκες ζούγκλας. Πώς το καταφέρνετε, ελικρινά απορώ.

Εξαντλήσατε κάθε δυνατότητα κακής νομοθέτησης στα προηγούμενα σχεδόν δύο χρόνια. Τι να θυμηθούμε; Για την πανδημία; Για το περιβάλλον; Για τη φτώχεια; Για την αναδιανομή του εισοδήματος; Για την αποδυνάμωση του ΕΣΥ και της παιδείας; Για τον πόλεμο που έχετε κηρύξει σε κάθε δημόσιο αγαθό; Σήμερα ήρθε η ώρα της εργασίας, σήμερα ειδικά που θα έπρεπε να τιμήσουμε τα παιδιά που δίνουν εξετάσεις. Το λέω αυτό, γιατί σίγουρα την Τετάρτη θα σας πιάσει ο πόνος αν απεργήσουν οι Έλληνες: «Απεργείτε τώρα που τα παιδιά μας δίνουν εξετάσεις;». Γιατί εσείς τα θυμηθήκατε μέσα στις συνθήκες και όσα προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο, ότι αυτά τα παιδιά είναι οι εργαζόμενοι του μέλλοντος που θα έχουν να αντιμετωπίσουν τα άρθρα, το περιεχόμενο - κόλαφο αυτού του νομοσχεδίου; Όχι, ήρθε η ώρα της εργασίας. Σήμερα θα έπρεπε να οραματιζόμαστε το μέλλον των επόμενων γενιών των εργαζομένων, που θα δούλευαν λιγότερο, ποιοτικότερα, καλύτερα, με καλύτερες αμοιβές και καλύτερες συνθήκες.

Αντ' αυτού εσείς τι λέτε; Εργοδότης εργαζόμενος «ίσα βάρκα, ίσα νερά». Μα, δεν γίνεται αυτό, εξ ορισμού δεν γίνεται. Και άντε, στη χθεσινή σας τήρηση της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου που έχετε με τον «ΣΚΑΐ» απευθύνετε ένα ερώτημα στην Αντιπολίτευση και είπατε «έχουμε διαβάσει το ίδιο νομοσχέδιο; Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει διαβάσει το ίδιο νομοσχέδιο;». Εγώ δεν έχω σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου με τον «ΣΚΑΐ» ούτε μερική απασχόληση. Σας αντιτείνω το ίδιο ερώτημα: Η Επισημονική Επιτροπή της Βουλής έχει διαβάσει το ίδιο νομοσχέδιο με αυτό που έχετε καταθέσει εσείς; Γιατί απ' ό,τι καταλαβαίνω διατυπώνει σοβαρές ενστάσεις και αντιρρήσεις.

Κύριε Χατζηδάκη, άκουσα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή την κ. Ευθυμίου. Υποθέτω ότι θα παραμείνει στη Νέα Δημοκρατία, παρά το γεγονός ότι επιχείρησε να διασώσει το κύρος της παράταξής σας το οποίο, όπως είπα, διασύρεται από τις προσεγγίσεις Κυρανάκη, από τη δική σας επιτηδευμένη σπουδή και την αντί ΣΥΡΙΖΑ υστερία, την ώρα που εσείς ήσασταν ο καλός αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κάποτε. Υπήρχε το αφήγημα ότι είστε ο διαλλακτικός αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και συναγωνίζεστε, από ό,τι καταλαβαίνω, σε ένταση το πρότυπο, το οποίο μάλλον θέλατε να αποφύγετε.

Πάντως, σας βεβαιώνω, η κ. Ευθυμίου το καλό σας θέλει. Και όλοι οι εργαζόμενοι, πάνω από το 60% που σας λένε «πάρτε το πίσω» θέλουν, αν όχι το καλό της Κυβέρνησης, το καλό του τόπου.

Ελικρινά, δεν μπορώ να παραβλέψω ότι ο Υπουργός, που είπαγε αυτό το νομοσχέδιο σήμερα, έχει ένα πολιτικό παρελθόν. Με πολύ σεβασμό, κύριε Χατζηδάκη, θα σας πω ότι είστε το πολιτικό πρόσωπο που τα τελευταία χρόνια εκτελεί συστηματικά συμβόλαια κατά του δημοσίου συμφέροντος. Ξεκινήσατε από τις αερομεταφορές. Σήμερα από τη Ρόδο για την Αθήνα το εισιτήριο των δύο εταιρειών έχει ακριβώς την ίδια τιμή. Αυτό λέγεται ολιγοπώλιο. Εκεί καταντήσατε μετά την αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής.

Το ίδιο συμβαίνει και με το περιβάλλον. Ενέσκηψαν τα golden boys της ΔΕΗ, ενέσκηψαν οι αποφάσεις σας με τη ΔΕΔΔΗΕ, με όλα αυτά.

Κύριε Καίριδη, γυμναστική αν θέλετε με τα χέρια μπορείτε να κάνετε και εκτός Αιθούσης.

Αυτήν τη στιγμή επίσης, το τρίτο συμβόλαιο αφορά την εργασία. Ξέρω ότι είναι δύσκολο να υπερασπιστείς μια λειτουργία, την οποία δεν την έχεις βιωματικά μέσα σου. Δεν σας το λέω για να σας προσβάλλω, αλλά αν δεν μπορείτε να αισθανθείτε τι σημαίνει εργασία είναι ίσως γιατί στη ζωή σας ο μόνος εργοδότης σας υπήρξε η Νέα Δημοκρατία. Σκληρό, αλλά αλήθεια. Τι να κάνουμε; Δεν συμβαίνει με όλους όσοι βρίσκονται σε αυτή την Αίθουσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου εργασίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρ' όλα αυτά όμως, πρέπει να αναρωτηθώ με ένα γιατί. Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Χατζηδάκη, ελικρινά με απασχόλησε το γιατί. Γιατί τόσο μίσος και επιμονή κατά της εργασίας και των εργαζομένων; Μου έρχεται στο μυαλό συνέχεια η ιστορία του βατράχου και του σκορπιού. Θα γνωρίζετε ότι ο σκορπιός τσίμπησε τον βάτραχο την ώρα που προσπαθούσε σε μια δύσκολη στιγμή να διαβεί τον Ρουβίκωνα. Τον τσίμπησε τον βάτραχο, με αποτέλεσμα να βυθιστούν και οι δύο. Θα ξέρετε φαντάζομαι την απάντηση. Είπε ο σκορπιός: «είναι η φύση μου».

Κύριε Χατζηδάκη, είναι η φύση σας, είναι η φύση της παράταξής σας, είναι η φύση του σκορπιού. Πολεμάτε την εργασία, πολεμάτε καθετί δημόσιο, τα δημόσια αγαθά, τους νέους ανθρώπους και τα όνειρά τους, φοβάστε να τους αντιμετωπίσετε ως αξιοπρεπή προοπτική αυτής της χώρας. Φοβάστε τη δημοκρατία σε σημείο να φιμώνετε τους αρχηγούς της Αντιπολίτευσης και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Φοβάστε την πρόοδο. Γιατί σίγουρα, όσον αφορά αυτό που λέγεται μεγαλόστομα πολλές φορές από πολιτικούς, ότι μετά το μεγάλο σκοτάδι έρχεται το ξημέρωμα, εμείς τώρα βιώνουμε το μεγάλο σκοτάδι. Γιατί στη φύση σας είναι ο σκορπιός και όχι οτιδήποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Ευστάθιο Κωνσταντινίδη από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δηλαδή αυτό το νομοσχέδιο είναι η «μητέρα των μαχών»; Σε αυτό το σχέδιο νόμου σύμβαση η Αντιπολίτευση ποντάει τα πολιτικά της ρέστα; Στα αλήθεια, πιστεύετε ότι η συζητούμενη νομοθετική πρωτοβουλία αντιστρατεύεται τα συμφέροντα των εργαζομένων ή συνασπιστήκατε ευκαιριακά, γιατί θεωρήσατε ότι προσφέρεται το θέμα για μία ολομέτωπη σύγκρουση;

Αν συμβαίνει το πρώτο, τότε δείτε τι επικρατεί σήμερα στην αγορά εργασίας και ξαναδιαβάστε το σχέδιο νόμου άρθρο προς άρθρο και τότε σίγουρα θα βρείτε τις απαντήσεις που δίνονται στις ανισότητες ανάμεσα σε δημόσιους και ιδιωτικούς υπαλλήλους, στην αδικία που υφίστανται οι πατέρες που σήμερα τους αναγνωρίζονται λιγότερα δικαιώματα από ό,τι στις μητέρες, κάτι που αποβαίνει τελικά εις βάρος των γυναικών όταν ο εργοδότης σκέφτεται ότι τον συμφέρει να προσλάβει στη θέση εργασίας έναν άνδρα, στη δυσμενή μεταχείριση των αναδόχων και παρένθετων μητέρων, στις αγωνίες και τις ανάγκες εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, που χρειάζονται λίγο ελεύθερο χρόνο παραπάνω στη διαδικασία της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής ή γιατί έχουν την ευθύνη να φροντίσουν έναν συγγενή τους, που είναι ανήμπορος. Κι όταν θα φτάσετε στα άρθρα για την ψηφιακή κάρτα εργασίας πώς θα αρνηθείτε ότι είναι ένα εργαλείο το οποίο καταπολεμά τη μαύρη εργασία, τις αδηλωτες υπερωρίες και την εισφοροδιαφυγή;

Διαβάζοντας για την αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή πώς θα παραβλέψετε την ορθότητα μιας επιλογής, που προσδίδει ακόμα μεγαλύτερη ανεξαρτησία στο όργανο και κάνει ακόμα πιο αδιάβλητη και αποτελεσματική την ελεγκτική διαδικασία;

Πώς γίνεται να αγνοήσετε τις ρυθμίσεις που αντιμετωπίζουν δραστηρότερα φαινόμενα βίας και παρενόχλησης κατά των εργαζομένων και εκείνες για την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο της εργασίας; Πώς δεν θα σκεφτείτε τις νέες και τους νέους, που έπεσαν θύματα κακοποιητικών συμπεριφορών, λόγω και των νομοθετικών κενών; Πώς θα τους κοιτάξετε ξανά στα μάτια;

Όταν θα βρίσκεστε στις ρυθμίσεις για την αναβάθμιση του συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ», «ΕΡΓΑΝΗ II» πλέον, πώς γίνεται να μην αντιληφθείτε τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις, τη διαφάνεια στις εργασιακές σχέσεις, αλλά και την ωφέλεια από τη διασύνδεση των διαφόρων ψηφιακών μητρώων και τη σύζευξη των πληροφοριακών συστημάτων, ώστε να βελτιώσουμε τις όποιες αδυναμίες εμφανίστηκαν κατά την περίοδο της πανδημίας; Εάν βγάλετε τα μυωπικά αντιπολιτευτικά γυαλιά, πώς δεν θα δείτε ότι με διατάξεις του σχεδίου νόμου διευρύνεται η προστασία των εργαζομένων από άκυρες απολύσεις και εξισώνεται η σχετική αποζημίωση των εργατοτεχνιτών με την αντίστοιχη άλλων εργαζομένων;

Όμως, αν αφαιρέσετε τις πολιτικές παρωπίδες, σίγουρα θα ανακαλύψετε ότι η έκταση των δραστηριοτήτων, στις οποίες επιτρέπεται η λειτουργία τις Κυριακές είναι αντίστοιχη με τα ισχύοντα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως της Μεσογείου, ότι υπάρχει αναγκαιότητα εκσυγχρονισμού του πλαισίου της τηλεργασίας και για την καθιέρωση του δικαιώματος στην αποσύνδεση.

Ιδίως όμως για την αποσύνδεση, ένα κορυφαίο δικαίωμα για τους εργαζόμενους, πώς θα εξηγήσετε ότι την καταψηφίζετε ή έστω ότι δεν την ψηφίζετε εσείς, που λίγους μήνες πριν ξιφουλκούσατε κατά των ευρωβουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επειδή δέχτηκαν να δοθεί κάποιος χρόνος προσαρμογής στα κράτη-μέλη; Πόση υποκρισία στ' αλήθεια!

Όποιος μπορεί να δει πέρα από την κομματική αυλή του γνωρίζει ότι, ανεξαρτήτως θεσμικού πλαισίου, στρεβλώσεις και καταχρηστικές πρακτικές υπήρχαν και θα υπάρχουν πάντα στις εργασιακές σχέσεις. Το ζήτημα είναι αν οι συζητούμενες ρυθμίσεις συνιστούν βελτίωση στα δικαιώματα των εργαζομένων και θωρακίζουν ακόμα παραπάνω τη νομιμότητα. Και σε αυτά τα ερωτήματα η απάντηση είναι ανεπιφύλακτα καταφατική.

Συνεπώς, πραγματικά, δυσεξήγητη η στάση σας, θα σκεφτόταν κάποιος μέχρι να συναντήσει τις ρυθμίσεις στο σχέδιο νόμου για τον συνδικαλισμό. Εκεί αποκαλύπτονται όλα. Πώς να δεχθείτε την εξομίωση της προστασίας των συνδικαλιστών με εκείνη των εγκύων, δηλαδή της ομάδας με τις υψηλότερες εγγυήσεις, τους φραγμούς στο πατρωνάρισμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και κόμματα, την απαγόρευση στην επαναπροκήρυξη παράνομης απεργίας από δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα, τη θέσπιση αστικής ευθύνης για συνδικαλιστές -για ποιους συνδικαλιστές μιλάμε; Γ' αυτούς που έχουν ασκήσει βία ή άλλη παράνομη πράξη κατά τη διάρκεια απεργιών- τη διασφάλιση σε περίπτωση απεργίας εγγυημένης υπηρεσίας τουλάχιστον στο 1/3 της συνήθως παρεχόμενης, την καθιέρωση μέτρων για τη διαφάνεια στον συνδικαλισμό με την απογραφή οργανώσεων και τη χρήση σύγχρονων μέσων στις συνδικαλιστικές διαδικασίες;

Πώς, όμως, να έρθετε σε σύγκρουση με εκείνους, που θεωρούν δικαίωμά τους την καταταλαιπώρηση των πολιτών, που θέλουν να ταξιδέψουν, να φτάσουν στη δουλειά τους, να πάρουν μεροκάματο, να πάνε ή να παραλάβουν το παιδί τους από μία υποχρέωση, να φτάσουν έγκαιρα σε ένα γιατρό; Εκείνους που στο τέλος-τέλος διαφωνούν με την απεργία. Δεν μπορείτε, γιατί αυτή είναι η μαγιά σας.

Δεν είναι, λοιπόν, το πρόβλημά σας ούτε οι ρυθμίσεις για τις υπερωρίες ούτε για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τις οποίες όσοι τουλάχιστον κυβερνήσατε έχετε ψηφίσει και εφαρμόσει στο παρελθόν. Μάλιστα, ο ΣΥΡΙΖΑ πρόσφατα ζήτησε την εφαρμογή της διευθέτησης στους ξενοδοχοϋπαλλήλους.

Το πρόβλημά σας, λοιπόν, είναι ότι δεν μπορείτε να αποστείτε από νοσηρές καταστάσεις που προκαλούν ανυπολόγιστη βλάβη στην κοινωνία και τους πολίτες. Είστε δέσμοι των παθογενειών, της συντήρησης, των στρεβλώσεων, της αυθαιρεσίας των λίγων σε βάρος των πολλών. Είμαστε οπαδοί των μεταρρυθμίσεων, του

εκσυγχρονισμού, της ισότητας, των ελευθεριών και της προόδου όλων των Ελληνίδων και όλων των Ελλήνων.

Θα κλείσω με αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα δικαιώματα των εργαζομένων τα περιγράφει και τα οριοθετεί, πράγματι, η εργασιακή νομοθεσία, αλλά στην πραγματικότητα τα προστατεύουν, τα υπηρετούν και τα αναβαθμίζουν η ανάπτυξη και η ευημερία της κάθε χώρας. Δεν υπάρχει αντίθετο παράδειγμα σε όλη την οικουμένη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Γιάννης Δελής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Πρώτα-πρώτα, να πω εδώ ότι οποιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις δεν είναι συμπτωματική.

Μια εργαζόμενη σε μεγάλο εμπορικό πολυκατάστημα και μητέρα δύο μικρών παιδιών λίγο πριν σχολάσει από τη βάρδια της καλείται στο γραφείο του γενικού διευθυντή. Ξεθεωμένη από την κούραση και με την αγωνία της να σφίγγει την ψυχή της παρουσιάζεται στον διευθυντή και τον ακούει να της λέει: «Αγαπητή μου, όπως γνωρίζεις, η επιχείρησή μας συναντά πολύ μεγάλο ανταγωνισμό και για να τα καταφέρει οφείλουμε όλοι να τη βοηθήσουμε. Γνωρίζουμε τις ικανότητές σου, όπως και την αφοσίωσή σου στην εταιρεία μας, για το επόμενο διάστημα και για όσο χρειαστεί θέλουμε -για το κοινό μας καλό- να σου ζητήσουμε να εργάζεσαι δύο ώρες περισσότερο από τις οκτώ που εργάζεσαι ως τώρα. Μη στεναχωριέσαι, όταν πείσει η δουλειά τις παραπάνω ώρες που δούλεψες δεν θα τις χάσεις, θα τις πάρεις σε άδειες και σε ρεπό. Μόνο που ξέρεις» -συνεχίζει ο διευθυντής- «σύμφωνα με τον νόμο αυτόν που ψήφισε η Κυβέρνηση, αυτό πρέπει να φαίνεται ότι το ζητάς, βρε παιδί μου, και εσύ. Σου έχουμε, λοιπόν, εδώ έτοιμη μία αίτηση διευθέτησης του χρόνου της εργασίας σου για να την υπογράψεις. Ξέρεις τώρα, πρέπει να είμαστε και νόμιμοι. Να μην το ξεχάσω, για τους επόμενους μήνες θα χρειαστεί το κατάστημα να μείνει ανοιχτό και τις Κυριακές. Και όπως καταλαβαίνεις, θα χρειαστεί, αγαπητή μου, να δουλέψεις εκ περιτροπής και τις περισσότερες από αυτές τις Κυριακές».

Η νεαρή γυναίκα και μητέρα μπαίνει αμέσως στο νόημα. Στο μυαλό της γυρνάνε όλα και γρήγορα. Σκέφτεται το «ναι», σκέφτεται και το «όχι». Σκέφτεται ότι αν πει το «ναι», τότε θα γυρνάει στο σπίτι της, όχι στις 5 που γυρνάει ως τώρα, αλλά γύρω στις 7 το βράδυ. Πότε θα προλαβαίνει να πάρει μια ανάσα; Να μαγειρέψει για την άλλη μέρα; Να δει λίγο τα παιδιά της; Να μιλήσουν για τα μαθήματα τους και για το σχολείο τους; Να τα χαρεί και να παίξει μαζί τους; Και η κόρη της τι γρήγορα που μεγαλώνει, χρειάζεται να μιλάει πιο πολύ μαζί της. Ποτέ, όμως; Πότε θα προλαβαίνουν να πηγαίνουν τον μικρό στη λογοθεραπεία που έχει ανάγκη; Και αυτό δεν παίρνει αναβολή. Πότε θα προλαβαίνει να βλέπει τον άντρα της, με εκείνα τα ωράρια τα ακανόνιστα και τα σπαστά, που έχει κι αυτός στο σουπερμάρκετ που δουλεύει; Πότε θα μπορούν να πάνε μια βόλτα την Κυριακή, να κάνουν ένα μπάνιο, να ζήσουν λίγο σαν άνθρωποι κι όχι σαν ρομπότ που δουλεύουν;

Η νεαρή γυναίκα και μητέρα δεν αργεί να πάρει την απόφασή της. Το λέει, βλέπετε, η καρδιά της και απαντά θαρρετά στον διευθυντή: «Με συγχωρείτε, κύριε διευθυντή, αλλά δεν μπορώ να δεχτώ την πρότασή σας. Καταλαβαίνετε ότι αν δουλέυα καμμία υπερωρία ως τώρα, αυτό το έκανα για να βγάλω κάτι παραπάνω για τα έξοδα που όλο τρέχουν. Τι να την κάνω την υπερωρία χωρίς λεφτά; Και έπειτα, ξέρετε, θέλω και λίγο χρόνο να βλέπω την οικογένειά μου και τα παιδιά μου. Και εσείς μου λέτε να χάσω και τις Κυριακές μου, τη μόνη μέρα που μας μένει; Δεν γίνεται. Προτιμώ, κύριε διευθυντά μου, να συνεχίσω να εργάζομαι όπως γινόταν μέχρι τώρα».

Ο διευθυντής κουνάει απογοητευμένος το κεφάλι του και λέει στην εργαζόμενη: «Κρίμα, γιατί η επιχείρησή μας, η εταιρεία μας, είναι η μεγάλη μας οικογένεια, κυρία Καιρίδη, και όλοι είμαστε κομμάτι αυτής της οικογένειας και στην οικογένειά μας δεν αρνούμαστε ποτέ την προσφορά μας. Έτσι δεν είναι; Αυτά δεν λέτε; Εκτός και αν εσύ δεν θεωρείς» -της λέει ο διευθυντής- «τον εαυτό σου μέλος αυτής της οικογένειας, γιατί αυτό δείχνει η άρνησή σου».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Περνάνε λίγες μέρες και στο τέλος του μήνα η νεαρή εμποροϋπάλληλος ειδοποιείται ότι απολύεται. Όταν ρωτάει το γιατί της τα μασάνε. Δεν της λένε βέβαια, ότι απολύεται επειδή αρνήθηκε να δουλέψει απλήρωτες υπερωρίες. Άλλωστε, την απόλυση για τέτοιο λόγο δεν την επιτρέπει ούτε ο νόμος, αυτός ο νόμος. Και όλα και όλα, η εταιρεία τον νόμο τον εφαρμόζει, τον τηρεί. Πότε της λένε, λοιπόν, ότι είχε μειωμένη απόδοση και πότε ότι έχονταν πέσει οι δουλειές.

Η νεαρή μητέρα, όμως, δεν το βάζει κάτω. Ειδοποιεί το επιχειρησιακό της σωματείο. Δεν είναι εργοδοτικό, υπάρχουν, ξέρετε, και τέτοια. Του έχει εμπιστοσύνη, γιατί αρνήθηκε αυτό το σωματείο να υπογράψει συλλογική σύμβαση με διευθέτηση του χρόνου εργασίας με εκείνο τον νόμο του ΠΑΣΟΚ που τον κράτησε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και η εργοδοσία το παρακάμπτει αυτό το σωματείο και καλεί τις εργαζόμενες μία-μία ξεμοναχιασμένες στο γραφείο της για να τους ζητήσει το δεκάωρο. Άλλες γυναίκες το σκέφτονται, άλλες αρνούνται. Μετά, όμως, από τη δική της απόλυση οι περισσότερες με κρύα καρδιά το δέχονται, καθώς σκέφτονται την ανεργία που τις περιμένει.

Τώρα πια, όπως καταλαβαίνετε, είναι η ώρα του σωματείου. Όλες αυτές οι άθλιες μεθοδεύσεις της εργοδοσίας και οι τιμωρητικές απολύσεις πρέπει να απαντηθούν με απεργία. Για να την αποφασίσει όμως το σωματείο, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να γίνει η γενική συνέλευση με το πενήντα συν ένα τοις εκατό των οικονομικά τακτοποιημένων μελών του σωματείου. Ξέρετε, εσείς το ψηφίσατε! Αυτό λέει ο νόμος σας, έναν νόμο που τον κρατάει και η Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Παρά τις επίμονες προσπάθειες του σωματείου, στη γενική συνέλευση μαζεύονται λιγότερες από τις μισές εργαζόμενες, καθώς η εργοδοσία –γνωστά πράγματα αυτά– ανοιχτά πιέζει, εκβιάζει, απειλεί και ήδη αρκετές εργαζόμενες δέχθηκαν τη διευθέτηση. Η νεαρή απολυμένη γυναίκα, λοιπόν, αποφασίζει τότε να πάει και στα δικαστήρια ζητώντας να επαναπροσληφθεί αφού η απόλυσή της, σύμφωνα και με το νόμο, είναι άκυρη.

Τι κάνει το δικαστήριο; Προσέξτε! Δεν τη δικαιώνει, αλλά της ζητά στοιχεία που να αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς της, όπως για παράδειγμα, να συγκεντρώσει οικονομικά στοιχεία της εταιρείας, που να δείχνουν ότι οι δουλειές της εταιρείας δεν πάνε καλά ή πάνε μια χαρά, όπως λέει αυτή. Η δίκη καθυστερεί, ως συνήθως. Εν τω μεταξύ, οι δικηγόροι του εργοδότη με πολύ διακριτικό τρόπο δείχνουν στην απολυμένη ότι, έτσι και γυρίσει στη δουλειά, ο βίος της θα γίνει αβίωτος. Μετά από όλα αυτά και με τα καθημερινά έξοδα και τα χρέη να τρέχουν, η νεαρή γενναία μητέρα δέχεται να λήξει εκεί το θέμα της με λίγους μισθούς παραπάνω ως αποζημίωση από τον παλαιό της εργοδότη, όπως δηλαδή προβλέπει και ο νόμος σας. Αυτός είναι νόμος σας. Αυτόν δείχνετε ξεστσίπωτα στους εργάτες σαν πρόοδο. Και δεν σας φτάνει που ρημάζετε τις ζωές των εργατών, τώρα πια αρχίσετε να ρημάζετε και τις λέξεις. Πώς το είπε ο Μπρέχτ; Είπε: «Αυτή η βαβυλωνιακή σύγχυση των λέξεων προέρχεται από το ότι είναι η γλώσσα αυτών που παρακαμάζουν...». Για εσάς το έγραψε το ποίημα.

Φαινομενικά η νεαρή εργαζόμενη μητέρα έχασε. Κέρδισε και κάτι όμως κι αυτό που κέρδισε δεν είναι λίγο. Συνειδητοποίησε ποιος είναι ο αντίπαλός της, καθώς φανερώθηκε μπροστά της αντίπαλός της ταξικός, όχι μόνο ο εργοδότης της, όχι μόνο το κράτος του, με τα κόμματά του, και με τους νόμους του και τα δικαστήρια του, αλλά όλοι αυτοί, όλοι εσείς οργανωμένοι καλά σε ένα σύστημα, που οι αγώνες οι ατομικοί δεν τον τρομάζουν. Το τρομάζει όμως, σάς τρομάζει, η οργάνωση των εργατών και ο μαζικός τους αγώνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Δελη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας τρομάζει η οργανωμένη τους απειθαρχία στους κατάπτυστους νόμους σας και στα φιρμάνια της εργοδοσίας. Ξέρετε κάτι;

Αυτό που σας τρομάζει εσάς και την τάξη σας θα γίνει πράξη. Θα φροντίσουμε εμείς γι' αυτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Καϊρίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε τον λόγο, κύριε Καϊρίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δύσκολα τα πράγματα τώρα. Μετά το παράδειγμα, δύσκολα πολύ. Σας καταλαβαίνω, αλλά δεν πειράζει. Προχωράτε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Καλησπέρα σε όλους.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξαν δύο αναφορές από τους προλαλήσαντες στο πρόσωπό μου. Αν ήταν μία, θα μπορούσα να την παραβλέψω. Στις δύο επιτρέψτε μου ένα σχόλιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ήταν οπτικός ο λόγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Αν θέλετε να συγκρίνουμε βιογραφικά και να δούμε ποιος έχει δουλέψει σε αυτήν τη ζωή σκληρά, πραγματικά, ποιος έχει πληρώσει φόρους και εισφορές και ποιος έζησε λάθρα προστατευόμενος σε διάφορα πόστα, ευχαρίστως να το κάνουμε. Καλοδεχούμενη η πρόκληση. Αν ήταν τέτοια η πρόκληση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αλλού αυτά! Όχι εδώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Μην κοιτάτε εδώ. Αλλού να κοιτάτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Αναφέρομαι σε όλους όσους αναφέρθηκαν σε εμένα. Μετά χαράς η σύγκριση, λοιπόν!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κύριε Καϊρίδη, εγώ αναφέρθηκα γιατί κάνατε σχήματα. Δεν λέω για το βιογραφικό σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Εγώ αναφέρομαι, λοιπόν, και στο από πού προέρχεται ο καθένας. Ποιος πραγματικά υπήρξε εργαζόμενος σε τούτον εδώ τον τόπο και μπορεί να μιλάει για τους εργαζόμενους και ποιος ήταν προνομιούχος των διαφόρων συστημάτων όλα τα προηγούμενα χρόνια και παριστάνει εδώ τον προστάτη των εργαζόμενων. Ξέρουν πάρα πολύ καλά και οι δύο προλαλήσαντες σε τι αναφέρομαι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Για τον Υπουργό σας το λέτε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Και έρχομαι τώρα στο κυρίως. Η κοινοβουλευτική και πολιτική μάχη παρουσιάστηκε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Μα, δεν ντρέπεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τώρα μάς λέει ανεπαγγέλτους....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εγώ παρακολουθούσα και διαπίστωσα ότι κανένας δεν διακόπηκε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ. Δεν συμφωνείτε. Το καταλαβαίνω. Δεν συμφωνούμε όλοι εδώ, κύριε συνάδελφε. Όμως, δεν διακόπουμε. Με συγχωρείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ναι, λιγότερο θράσος πείτε του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σεβασμό στον ομιλητή, τον οποίο εγώ οφείλω να περιφρουρήσω από όλες τις πτέρυγες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Να είναι λιγότερο θρασύς, όμως, όταν αναφέρεται σε πρόσωπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ, όχι διακοπές.

Συνεχίστε, κύριε Καϊρίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Πονάει η αλήθεια!

Η κοινοβουλευτική και πολιτική μάχη για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο παρουσιάστηκε από μέρος της Αντιπολίτευσης -σίγουρα από τον ΣΥΡΙΖΑ- ως η μητέρα των μαχών. Γύρω της χτίστηκε μια ευρύτερη ιδεολογική μάχη. Περίσσειαν οι κραυγές και οι υπερβολές, «Θάτσερ», «Θατσερισμός», νεοφιλελευθερισμός και όλα τα γνωστά. Γνωστό το λεξιλόγιο, σχεδόν μηχανική η επανάληψή του, μια καραμέλα που έχει λιώσει από καιρό.

Δεν θα μιλήσω αναλυτικά για τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Το έχουν κάνει άλλοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, και βεβαίως, ο ίδιος ο Υπουργός για τις διατάξεις που προστα-

τεύουν. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι τα 4/5 των άρθρων του νομοσχεδίου θα τα ψηφίσετε όταν τεθούν σε ψηφοφορία έτσι και αλλιώς, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Εγώ θα ήθελα να επιμείνω ωστόσο, στην ευρύτερη ιδεολογική και πολιτική μάχη που έχει μεγάλη σημασία. Καλοδεχούμενη, λοιπόν, η πρόκληση. Εδώ είμαστε για να τη συζητήσουμε.

Άκουσα την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ -δεν είναι τώρα στην Αίθουσα- και στην επιτροπή και σήμερα το πρωί εδώ στην Ολομέλεια, να μιλά για «Θάτσερ», νεοφιλελευθερισμό, Ανατολική Ευρώπη, Λατινική Αμερική. Δείτε τώρα το πρόβλημα. Διαβάζω από τα Πρακτικά της Βουλής: «Αυτό κάνετε, κυρίες και κύριοι της κυβέρνησης. Το κάνετε μόνο και μόνο για να μπορούν οι ευνοούμενοί σας και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο να καταφέρουν μέσα από αυτήν την κρίση να βγουν και κερδισμένοι από πάνω. Πώς θα γίνει αυτό; Διαλύοντας τις εργασιακές σχέσεις. Θεσμοθετώντας τη ζούγκλα στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων. Εξευτελίζοντας τους εργαζόμενους. Αλλά, βέβαια, τι να περιμένει κανείς από τους φανατικούς νεοφώτιστους του νεοφιλελευθερισμού; Φτιάχνοντας εργασιακές σχέσεις τύπου Λατινικής Αμερικής και μετατρέποντας την Ελλάδα, από χώρα της Ευρωζώνης, σε χώρα της Ανατολικής Ευρώπης». Από τα Πρακτικά.

Το πρόβλημα είναι ότι αυτά δεν τα είπε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ. Τα άκουσε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ από τον Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα, το 2010. Τότε η κ. Ξενογιαννακοπούλου, μαζί με τον κ. Ραγκούση βέβαια, ήταν στην κυβέρνηση. Τότε κατηγορούνταν για νεοφιλελευθερισμό και «θατσερισμό» και Λατινική Αμερική και Ανατολική Ευρώπη. Σήμερα ως ΣΥΡΙΖΑ, κατηγορεί τους άλλους για νεοφιλελευθερισμό και «θατσερισμό».

Το πράγμα γίνεται ακόμα πιο ενδιαφέρον -δεν θέλω να επιμείνω επί προσωπικού- και στο ζήτημα της πολιτικής συνέπειας και ασυνέπειας. Όμως, το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι την απάντηση κλήθηκε να τη δώσει τότε στον Αλέξη Τσίπρα η τότε Υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης Παπανδρέου, η πολύ γνωστή και δημοφιλής κ. Λούκα Κατσέλη, η οποία τότε κατήγγειλε τον Αλέξη Τσίπρα για ανακρίβειες, κινδυνολογία, αντιφάσεις, ψεύδη -εδώ είναι όλα, στα Πρακτικά- υπερβολές, τις οποίες τώρα υιοθετεί η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η τότε κατηγορούμενη από τον Αλέξη Τσίπρα, σήμερα η απολογητρια να κουνάει το δάχτυλο για νεοφιλελευθερισμό στην ελληνική Βουλή.

Επιτρέψτε μου να γενικεύσω. Εδώ και σαράντα χρόνια -δεν είναι τωρινή η κουβέντα, γίνεται το 2021, έγινε το 2010, έγινε το 2000, έγινε το 1990- καταγγέλλουμε τον «θατσερισμό» και την Ανατολική Ευρώπη. Το πρόβλημα έγκειται στο γεγονός ότι η Βρετανία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -αν δεν το ξέρατε- σε σχέση με το 1980 έχει αυξήσει την απόστασή της από τη χώρα μας.

Εμείς έχουμε μείνει πίσω. Εμείς καταγγέλλουμε τους «θατσεριστές», αλλά αυτοί προχώρησαν μπροστά, πολύ μπροστά. Η τότε προβληματική χώρα της Ευρώπης κατέστη η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης.

Ως προς την Ανατολική Ευρώπη δε, την οποία με τέτοια ευκολία καταγγέλλουμε, σχεδόν αυτογελοιοποιούμενοι, να σας πω είναι ότι το 1990 ήταν στο 1/5 του ελληνικού μισθού ο πολωνικός και σήμερα είναι στο ίδιο με εμάς και ότι κάποιες χώρες από την Ανατολική Ευρώπη μας έχουν ξεπεράσει, όπως η Σλοβακία, η Σλοβενία, η Τσεχία, οι Βαλτικές. Και εμείς συνεχίζουμε να καταγγέλλουμε τον εργασιακό μεσαίωνα της Ανατολικής Ευρώπης, την ώρα που οι μισθοί τους γίνονται καλύτεροι από τους δικούς μας, την ώρα που η ανεργία τους είναι στο 1/3 της δικής μας. Φυσικά, καταγγέλλουμε δια πάσαν νόσον τον «θατσερισμό».

Φτάσατε δε, στο σημείο, όχι ένας τυχαίος, αλλά ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών σας, να έρθει να μας μιλήσει για την απεργία των ανθρακωρύχων. Να σας πληροφορήσω ότι ουδείς στη Βρετανία το 1984 -ούτε στο Εργατικό Κόμμα- υπερασπίζεται την απεργία των ανθρακωρύχων. Όλοι, Αριστεροί και Δεξιοί, τη θεωρούν μέγα λάθος. Στα δε πρώην προπύργια των Εργατικών ανθρακωρύχων στη βόρεια Αγγλία εκλέγουν σήμερα τους επιγόνους της Θάτσερ και όχι τους Εργατικούς, όπως έκαναν μέχρι πρόσφατα. Αυτά για την ιστορία, για να ξέρουμε τι είναι το καθετί

και να μη μιλάμε με τέτοια ευκολία και σαν καραμέλα, για πράγματα που δεν γνωρίζουμε στην ουσία.

Την ώρα που καταγγέλλουμε μεταξύ μας τους άλλους, αυτοί γελούν, μας έχουν ξεπεράσει και μας έχουν αφήσει πίσω, μερικοί πολύ πίσω. Έχουμε τη χειρότερη επίδοση στην Ευρώπη από το 1981 και μετά και στην ανάπτυξη και στην προστασία του εργαζόμενου. Δεν έχουμε καταφέρει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Με αυτά και με κείνα και με αυτές τις γνωστές ευκολίες, τις οποίες λέμε, όταν είμαστε στην Αντιπολίτευση, ερχόμαστε στην Κυβέρνηση, τις ακούμε μετά από τους επόμενους -κουβέντα να γίνεται, δηλαδή- η χώρα έχει μείνει καθηλωμένη.

Ακούσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι εργαζόμενοι προστατεύονται από τον συνδικαλισμό, από τους νόμους, από το κράτος, από την Επιθεώρηση Εργασίας. Όλα είναι αυτά σωστά και καλά, ιδίως γι' αυτούς που εργάζονται στην επίσημη οικονομία. Όμως, οι εργαζόμενοι προστατεύονται, πάνω και πρώτα από όλα, από την ανάπτυξη, από την πτώση της ανεργίας. Αν υπάρχει ανεργία και υψηλή ανεργία, ό,τι και να κάνει η πολιτεία, ο εργαζόμενος και κυρίως, ο άνεργος που ψάχνει να βρει εργασία δεν μπορεί να προστατευθεί.

Γι' αυτό είναι πολύ κρίσιμο, επιτέλους, να συμφωνήσουμε σε αυτόν εδώ τον τόπο ότι δεν υπάρχουν εργαζόμενοι, χωρίς επιχειρήσεις και επιχειρήσεις, χωρίς εργαζόμενους και ότι τα δύο αυτά πάνε μαζί και χρειαζόμαστε και τα δύο μαζί, χρειαζόμαστε όχι την προστασία της συνδικαλιστικής αριστοκρατίας, όπως φαίνεται να ενδιαφέρει πολλούς από εσάς, αλλά την ουσιαστική προστασία της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων εργαζόμενων μέσα και από την προστασία και την ανάπτυξη και την πτώση της ανεργίας και την προσέλκυση επενδύσεων, που για να γίνουν, πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις και όλα τα συμπαρομαρτούντα, τα οποία συζητάμε σαράντα χρόνια, αλλά δυστυχώς πολύ λίγες φορές έχουμε την τόλμη να τα κάνουμε.

Εμείς τολμούμε και λέμε «ναι» και στην προστασία του εργαζόμενου και στην ανάπτυξη και στην προσαρμογή της χώρας στον 21^ο αιώνα και στις νέες δουλειές που θα φέρει το νομοσχέδιο αυτό και το συνολικό μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα. Εσείς θα μείνετε με τη λιωμένη καραμέλα. Συνεχίστε να μιλάτε για Θάτσερ, για Ανατολική Ευρώπη και να προκαλείτε τουλάχιστον -είμαι επιεικής μαζί σας, δεν θέλω να είμαι αυστηρός- το γέλιο και την απαξίωση, χωρίς ουσιαστική συμβολή στο πραγματικό πρόβλημα που έχει η χώρα μας σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, να σας συγχαρώ για την τόλμη, για το θάρρος, για το νομοσχέδιο και φυσικά κι εγώ μαζί με την υπόλοιπη Συμπολίτευση θα το στηρίξω μέχρι τέλους και στην ψηφοφορία. Θα έχει ενδιαφέρον να δούμε τι θα κάνουν οι της Αντιπολίτευσης στην ονομαστική ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καιρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο θα πάρει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Δημήτρης Βίτσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εγώ δεν φταίω, αλλά έφυγε ο κ. Καιρίδης...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Εδώ είμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Α, εντάξει, κύριε Καιρίδη.

Δεν φταίω εγώ τώρα, αλλά, όταν κάποιος αναγκάζεται να μας κάνει βόλτα σε όλη την Ευρώπη για να πει μετά πόσο καλό είναι το νομοσχέδιο, μάλλον έχει καταλάβει τι είναι το νομοσχέδιο, αλλά πρέπει να βγάλει μια ομιλία. Αυτό είναι το ένα ζήτημα.

Το δεύτερο, κύριε Μαραβέγια -για να συνεννοηθούμε- είναι το εξής. Από το 1919 το πρώτο ζήτημα ήταν οκτάωρο ημερησίως. Μετά έρχονταν οι μέρες. Όταν ήταν έξι μέρες -δεν ξέρω αν το είχατε ζητήσει- ήταν σαράντα οκτώ ώρες. Όταν ήταν πέντε μέρες, έγιναν σαράντα ώρες. Αν πάμε για τετραήμερο, θα είναι τριάντα δύο ώρες. Οτιδήποτε παραπάνω είναι υπερωρία. Γίνεται αυτό κατανοητό; Μπορούμε σε αυτό να συμφωνήσουμε ή θα συμφω-

νούμε γενικώς, θα πετάμε ώρες, θα πετάμε μέρες;

Μήπως να θυμηθούμε ότι είναι τόσο μπροστά αυτό το νομοσχέδιο και να θυμηθούμε την πρώτη απεργία στην Ελλάδα στη Σύρο, όπου το βασικό αίτημα, αν θυμάστε, ήταν δέκα ώρες εργασίας, το 1880 περίπου. Θα το ξέρει ο κ. Κατωτής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Το 1879.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, από όσο διάβασα το νομοσχέδιο -το διάβασα πάρα πολύ καλά- πρέπει να σας πω ότι συνέχεια μου ερχόταν στο μυαλό ένα τραγούδι του 1985. Λογικά θα το ξέρετε και εσείς. Είναι των αδελφών Κατσιμίχα. Να κάτσετε να το ακούσετε το βράδυ.

Θα σας πω τους τέσσερις-πέντε πρώτους στίχους: «Για ένα κομμάτι ψωμί, δεν φτάνει μόνο η δουλειά, δεν φτάνει μόνο το κορμί σου, δεν φτάνει μόνο το μυαλό σου. Είναι η ψυχή του που θέλουν, δικέ μου. Έχει τους νόμους της αυτή η ιστορία». Να ένας νόμος, αυτός είναι ο νόμος, ένας από τους νόμους της ιστορίας.

Εάν μακροημερεύσετε, ως Υπουργός Εργασίας, κάτι που δεν σας εύχομαι -είναι πολιτική διαφορά, δεν είναι προσωπικό το θέμα- θα φέρετε και άλλους νόμους. Θα φέρετε και άλλες τροπολογίες, που ακόμα και από αυτά τα ζητήματα αυτού του νόμου θα αφαιρέσετε.

Φτάσατε σε αυτή την Ολομέλεια κουρασμένος. Έχετε δώσει τους τελευταίους μήνες τόσες συνεντεύξεις, έχετε κάνει τόσες δηλώσεις -πάντοτε μόνος σας, χωρίς αντίλογο από την άλλη μεριά- και έχετε κάνει τόσες διαρροές για να πείσετε ότι το νομοσχέδιο είναι πάγκαλο και η Αντιπολίτευση είναι υποκριτική. Φτάσατε να διαρρεύσετε -το λένε και οι Βουλευτές σας αυτή τη στιγμή, που τα έχουν αποστηθίσει- τα δεκαεπτά σημεία του Απριλίου -εσείς τα βγάλετε, έτσι δεν είναι;- για το νομοσχέδιο που θα προκαλέσετε και ονομαστική ψηφοφορία επί άρθρων για να το αποδείξετε. Χρησιμοποιείτε όλα τα όπλα της σύγχρονης επικοινωνίας για να κατακεραυνώσετε την Αριστερά και τα άλλα προοδευτικά κόμματα.

Εγώ σας προκαλώ: Βάλτε σε ψηφοφορία τα άρθρα που θεωρείτε -και μάλιστα, ίσως σωστά- ότι θα τα ψηφίσουμε θετικά και αφαιρέστε τα άρθρα που έχουν προκαλέσει τον θυμό και την έκρηξη, όχι των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά του κόσμου της εργασίας. Μου αρέσει που βγαίνουν και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και αρθρογράφοι και λένε ότι η απεργία δεν πέτυχε και ο κόσμος ήταν λίγος.

Βρε παλληκάρια, ήσασταν εκεί; Ακολουθήσατε την απεργία; Πήγατε στα εργοστάσια; Να μιλήσουν αυτοί που ξέρουν, να το καταλάβω, αλλά να μιλάτε εσείς με αυτόν τον τρόπο;

Εδώ θέλω να μας εξηγήσετε το δήθεν παράδοξο γεγονός, που έφερε ένα νομοσχέδιο που, κατά τη γνώμη σας, δίνει νέες και καταπληκτικές ευκαιρίες στον εργαζόμενο, όπως να πληρώνεται με ρεπό, να δουλεύει δεκάωρο, να έχει χρόνο να κάνει τις αγροτικές του εργασίες, ότι έχει κληρονομήσει, να δουλεύει εξάωρο τη μια φορά και δέκα ώρες την άλλη φορά, ότι έχει βρει μόνο την αποδοχή και την ένθερμη υποστήριξη του ΣΕΒ.

Είστε λίγο κοντά -ίσως το κάνετε άλλη φορά- να μας πείτε το γενικό συμπέρασμα του Φρίντμαν, ότι η απληστία είναι καλή, εκτός αν είναι κακή. Αυτή είναι η βασική λογική. Σας άκουσα να λέτε πως πολλά από αυτά που θεσμοθετείτε ήδη συμβαίνουν. Έχετε δίκιο, είναι το δίκιο του αφεντικού. Εκείνο, όμως, που ξεχάσατε να προσθέσετε είναι ότι συμβαίνουν παράνομα.

Έρχεστε αυτήν τη στιγμή και νομιμοποιείτε την παρανομία και διερωτώμαι, γιατί δεν θεσπίζετε έξι ώρες την ημέρα για την τηλεργασία; Ξέρετε τι σημαίνει, ο γιατρός ξέρει τι σημαίνει να είσαι έξι ώρες μπροστά σε ένα κομπούτερ. Γιατί δεν θεσπίζετε κατώτατο μισθό τώρα 751 ευρώ, που σημαίνει άνοδο των μισθών; Γιατί δεν διαμορφώνετε ένα διαφορετικό νομοθετικό πλαίσιο; Θα τα πούμε μετά.

Σας εξήγησε ο κ. Δελής -ίσως με κατηγορήσει και για λογοκλοπή- με εκείνη την πολύ εύστοχη τοποθέτησή του, τι θα συμβεί μόλις ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Ο εργαζόμενος θα διαπραγματεύεται δήθεν ως ίσος προς ίσο με τον εργοδότη του για τη σύναψη ατομικής σύμβασης εργασίας -γιατί συλλογικές συμβάσεις, ξεχάστε τις, δηλαδή αυτό προσπαθείτε, να τις ξεχάσουμε- θα εργάζεται τουλάχιστον δέκα ώρες την ημέρα, όποτε θέλει ο

εργοδότης. Διότι τυπικά και ουσιαστικά, το οκτάωρο θα έχει καταργηθεί. Αν αναζητήσει τα ρεπό που του έχετε υποσχεθεί αντί αμοιβής, θα διαπιστώσει ότι εργοδότης δεν έχει υποχρέωση να του τα δώσει κι ότι πολύ εύκολα μπορεί να του τα αρνηθεί. Αυθαίρετα μπορεί να τον καλεί σε εργασία, ανά πάσα στιγμή και σε πάρα πολλές περιπτώσεις και επτά μέρες τη βδομάδα. Οι υπερωρίες που θα μπορεί να του ζητά θα έχουν διπλασιαστεί και θα έχουν γίνει εξαιρετικά φτηνές για τον εργοδότη.

Θέλω να σας θυμίσω και το εξής, τα περισσότερα εργατικά ατυχήματα συμβαίνουν την ώρα της υπερωρίας ή την ημέρα που ακολουθεί μια εξοντωτική υπερωρία. Αν δεν του αρέσει αυτή η κατάσταση, τότε ο εργοδότης -όπως τα είπε κι ο κ. Δελής- εύκολα μπορεί να απαλλαγεί από αυτόν, να απαλλαγεί με διάφορα. Αν θελήσει να καταγγείλει την αυθαιρεσία του εργοδότη στην πολιτεία, θα διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει κάποια κρατική υπηρεσία, αλλά μια ανεξάρτητη αρχή, που θα είναι τόσο ανεξάρτητη, που η διοίκησή της θα ορίζεται από την Κυβέρνηση. Άμα θα ζητήσει άλλους τρόπους και πάει στον συνδικαλισμό -να μην επαναλάβω την ίδια ομιλία με τον κ. Δελή και με συγχωρεί που τον αναφέρω, μη ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού- και αν πάει στα δικαστήρια, τότε θα δει ότι με ένα μικρό αντίτιμο θα απαλλαγεί ο εργοδότης του από αυτόν, ακόμα και αν δικαιωθεί. Αλλά ξέρετε ποιο θα είναι το χειρότερο; Αν κάνει όλον αυτόν τον κύκλο, θα του βγει και το όνομα στο κύκλωμα και δεν θα μπορεί να βρει εύκολα άλλη δουλειά.

Έτσι γίνεται στην πραγματική ζωή και με συγχωρείτε, αλλά σας το λέει ένας άνθρωπος, που επί σαράντα χρόνια στον ιδιωτικό τομέα άλλαξε δεκατέσσερις φορές δουλειά, διώχθηκε, απολύθηκε, κακοπληρώθηκε, καλοπληρώθηκε -δεν μπορώ να μην το πω αυτό το πράγμα- αλλά ξέρει στο πετσί του τι ακριβώς συμβαίνει. Άρα υπάρχουν.

Εσείς δεν επιχειρείτε τίποτα λιγότερο από μια συνολική ανατροπή της ίδιας της σχέσης κεφαλαίου-εργασίας. Ο κ. Μητσοτάκης είχε πει ότι η έννοια του ωραρίου εργασίας θεωρείται παρωχημένη. Ξέρετε ποιος είναι ο τελικός άρρητος στόχος σας; Η μείωση του μισθολογικού κόστους. Πιστεύετε ότι έτσι θα διευκολυνθούν οι επενδύσεις στην πράσινη μετάβαση και στην ψηφιακή μετάβαση αλλά και γενικώς. Θέλετε δηλαδή να πληρώσουν οι εργαζόμενοι και σε τελευταία φορά, στο τέλος-τέλος, το κράτος τις επενδύσεις από τις οποίες θα κερδίσουν το κεφάλαιο, οι ιδιώτες. Αυτό θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Βίτσα, ολοκληρώστε, γιατί θα κατηγορηθώ ότι υπερασπίζομαι τη συντεχνία των Αντιπροέδρων!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Είναι μια καλή συντεχνία η συντεχνία των Αντιπροέδρων, αν και μερικές φορές είναι και καλύτερη από τη συντεχνία των Προέδρων!

Αλλά σας λέω το εξής, ότι αυτό που μπορείτε πραγματικά να κάνετε είναι από τη μια μεριά να γνωρίζετε ότι αυτός ο νόμος δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Εδώ θα είμαστε, όπως το είχε πει και ο Κώστας Λουλής, θα είναι και ντάλα μεσημέρι, που και αυτός και άλλοι αντεργατικοί νόμοι θα φύγουν από το προσκήνιο και τότε από θέσεις Αντιπολίτευσης θα δούμε τι θα ψηφίζετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το βήμα και τον λόγο να πάρει ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είμαστε για γέλια και για κλάματα. Και είπα να μην βάλω πάλι κανένα αρχαίο ρητό, αλλά είναι αυτό που έχει πει ο Θουκυδίδης, «Αίσιον δε έχοντας αφαιρεθῆναι ἢ κτωμένους ατυχήσαι», δηλαδή είναι προτιμότερο να κρατήσουμε αυτά που έχουμε, τα κεκτημένα, παρά να μην αποκτήσουμε άλλα.

Πολύ φοβούμαι ότι αυτό το νομοσχέδιο το διανθίζετε με την ψηφιακή κάρτα, για να βλέπουμε τις υπερωρίες, το διανθίζετε με τη γονική άδεια και καταστρατηγείτε άλλα δικαιώματα, που αφορούν τη σχέση εργοδότη και εργαζομένου. Κατ' αρχάς, το κάθε νομοσχέδιο γύρω από τα εργασιακά έχει ως κάτοπτρο και ως αν-

τίκτυπο το συνταξιοδοτικό, όταν σήμερα η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική στην αγορά και πάει ο ίδιος εργαζόμενος και λέει στον εργοδότη «Μη μου κολλάς όλα τα ένσημα, θέλω παραπάνω για τα προς το ζην, γιατί σύνταξη ούτως ή άλλως δεν θα πάρω». Όταν παίρνουν σήμερα στον ΕΦΚΑ και δεν σηκώνει κανείς το τηλέφωνο και δεν έχετε μεριμνήσει στο επιτελικό κράτος που ευαγγελίζεστε να υπάρχει τηλεφωνικό κέντρο, με ανθρώπους με αναπηρία και τυφλούς ακόμη, να απαντούν στον κόσμο για να υπάρχει δίαυλος επικοινωνίας, τι να το κάνω εγώ το κάθε εργασιακό νομοσχέδιο, όταν στο διάβα, στο τέλος θα έχουμε το αδιέξοδο της συνταξιοδότησης; Όταν σήμερα ο εργοδότης και δη η μικρομεσαία επιχείρηση που είναι ραχοκοκαλιά, βάλλεται από φόρους και πρέπει να καταβάλει πάνω από το 75% προκαταβολικά του φόρου, πιέζεται, πυροβολείται από τους φόρους της εκάστοτε κυβερνητικής εξουσίας και δη τώρα με τη δικιά σας και μεγεθύνεται, και αυτός με τη σειρά του πυροβολεί τον εργαζόμενο, για ποια σχέση αγαστή να μιλάμε ανάμεσα στον εργοδότη και στον εργαζόμενο; Είναι ένα ελατήριο με ένα ωράριο-λάστιχο, όπου το λάστιχο κάποια στιγμή θα σπάσει και θα εκσφενδονιστεί το ελατήριο.

Τώρα, επειδή είστε νομικός, κύριε Χατζηδάκη, συνδέστε με μια προσπάθεια, που έχετε κάνει το 2009 σε καρτέλ τιμών. Οφείλω να το αναγνωρίσω. Έπесαν τότε κάποιες τιμές του καρτέλ. Όμως, συνδέστε και με τη λειτουργία για οκτώ Κυριακές τον χρόνο και μετά ήταν στη δικαιοδοσία του δεύτερου βαθμού της αυτοδιοίκησης, που κι εγώ την υπηρέτησα και το θυμάμαι αυτό από την αυτοδιοίκηση. Έχει ανοίξει ο ασκός του Αιόλου, όπου η Κυριακή -για να το πω απλά, στην καθομιλουμένη- θα πάει περίπατο.

Κι εγώ τώρα ρωτώ, γιατί έκανε ο προηγούμενος ομιλητής κ. Βίτσας μια αναδρομή, καταστρατηγείται ο ν.2190/1920, και επειδή είστε νομικός, κάθονται και διαβάζω: Τεμπονέρας, Βασιλείου, Πετράκη, καθηγητές Εργατικού Δικαίου είναι αυτοί, και λέει εδώ καταστρατηγούνται δικαιώματα εργαζομένων, συγκεκριμένα. Δεν είναι μόνο το άρθρο 59 -θα πάμε εκεί παρακάτω- αλλά είναι το άρθρο 65 σε ό,τι αφορά την αποζημίωση. Εδώ δίδεται η δυνατότητα στον εργοδότη, με μια αποζημίωση της πλάκας, να το πω έτσι, που μπορεί να είναι μειωμένη και κατά 10% -κι αυτό θα το κάνουν όλοι, γιατί ποιος θα πάει στο δικαστήριο να πάρει αυτό το υπολειπόμενο 10%;- να την καθυστερήσει τέσσερις μήνες.

Τι θα φάει, τι θα πιεί αυτός μέσα στο τετράμηνο; Αν θεωρηθεί ότι η απόλυση δεν είναι νόμιμη, δεν είναι υποχρεωμένος να τον ξαναπάρει πίσω, άρα ανοίγει η όρεξη, ανοίγει ο ασκός του Αιόλου για να απαλλαγεί από τους δήθεν ή θεωρητικά ακριβούς εργαζόμενους; Δεν τα λέω εγώ αυτά. Τα λένε καθηγητές Εργατικού Δικαίου.

Συνάδελφοί σας νομικοί τα λένε αυτά, κύριε Υπουργέ. Μην τους αμφισβητούμε. Είναι επαίοντες επιστήμονες, που λένε ότι εδώ καταστρατηγείτε, χώρια το ότι επειδή περάσατε και από τα έδρανα της γηραιάς στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, εδώ ο κ. Βασιλείου, καθηγητής Εργατικού Δικαίου, λέει ότι παραβιάζεται ο αναθεωρημένος ευρωπαϊκός κοινωνικός χάρτης, το άρθρο 24, με απόφαση 9-9-2020 144/2017 κατά της Ιταλίας, που είχε γίνει σε ό,τι αφορά τα εργασιακά δικαιώματα. Άρα είναι παραβίαση και του ευρωπαϊκού χάρτη κοινωνικών δικαιωμάτων.

Επειδή φέρατε ως παράδειγμα κάποια κράτη, να πω λοιπόν ότι η απεργία προστατεύεται και στη Γαλλία που ήσανταν και στη Γερμανία και στην Ιταλία και στο Βέλγιο, όχι απλά με συλλογικές συμβάσεις εργασίας και νομοθετικό πλαίσιο, αλλά μπορεί να ξεκινήσει μια απεργία και από μέλη μη συνδικάτου. Στη δε Γερμανία, υπάρχει συμβούλιο εργαζομένων στις περισσότερες επιχειρήσεις. Αν το συμβούλιο αποφανθεί ότι δεν είναι νόμιμη η απόλυση, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να σεβαστεί το συμβούλιο των εργαζομένων. Ακούγεται δικαίο. Δηλαδή εδώ α priori ο κάθε εργοδότης θα θεωρήσει ότι μπορεί κάποιος να απολυθεί, γιατί έτσι απλά γουστάρει, να το πω στην καθομιλουμένη. Ανοίγει η όρεξη.

Έχουμε Επιστημονική Επιτροπή στη Βουλή ή δεν έχουμε ή αν την έχουμε, είναι μόνο γνωμοδοτική και συμβουλευτική και δεν τη λαμβάνουμε υπ' όψιν; Διαβάζω ότι η Επιστημονική Επιτροπή

της Βουλής στο επίσημο site της Βουλής είναι ενάντια στο εργασιακό νομοσχέδιο, διότι εδώ τι λέει; Δεν μπορεί να γίνει ανακατανομή του χρόνου με ώρες παραπάνω και ώρες λιγότερες, γιατί αυτό δεν συνάδει με την ισοτιμία, με την αρχή της ισοτιμίας και μάλιστα λέει: «Οι συμβάσεις δεν θεωρούνται γενικά στο Εργατικό Δίκαιο αποδεκτές, λόγω της ανισοτιμίας της σχέσης εργοδότη και εργαζομένου». Δηλαδή η Επιστημονική Επιτροπή θέτει την ίδια ένσταση, που έχει εγείρει όλη αυτή η κατάσταση με το αν συνάδει με το Εργατικό Δίκαιο.

Θα πάω στο ρεζουμέ και θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, διότι εδώ είναι επιστήμονες, είναι εργατολόγοι, είναι άνθρωποι όπως είναι δύο νομικοί εισηγητές, τρεις πανεπιστημιακοί. Είναι ο κ. Κώστας Μαυριάς, καθηγητής Νομικής Αθηνών. Τι λέει το σημείο; Η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών εργαζομένου και εργοδότη, λόγω ακριβώς της εξάρτησης του πρώτου από τον δεύτερο, αμφισβητείται η αυθεντικότητα, διότι ο εργαζόμενος είναι σε αδύναμη θέση. Άρα, τι λένε εδώ οι νομικοί; Το αμφισβητούν αυτό. Μάλιστα, βιβλιογραφία. Κουκιάδης, «Ατομικές-εργασιακές σχέσεις», Παπαδημητρίου, «Ατομικό-Εργατικό Δίκαιο». Αυτούς δεν θα τους λάβουμε υπ' όψιν. Επειδή κάνετε και την Επιθεώρηση Εργασίας ανεξάρτητη αρχή και ο ΣΥΡΙΖΑ σας κατηγορήσε -συγκεκριμένα ο κ. Ραγκούσης- ότι τοποθετείτε πολιτικά πρόσωπα, τότε ποιον ρόλο παίζει εν προκειμένω η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, που θεωρεί ότι αυτό δεν συνάδει με το Εργατικό Δίκαιο; Δεν είναι αυθεντικό. Δεν σας δημιουργήσε έναν προβληματισμό ή αυτό που λέει ο κ. Βασιλείου για τον ευρωπαϊκό χάρτη;

Άρα θέλει πολλή προσοχή, γιατί οι κανόνες και οι όροι που επικρατούν αυτήν τη στιγμή στην αγορά, που ξεκίνησαν και οι πανελλαδικές, τα πτυχία θα γίνουν κορνίζα, γιατί κάποτε ο Άγιος Ιερώνυμος έλεγε: «ο άνθρωπος πρέπει να ασχολείται συνέχεια με μια δουλειά για να μην τον βρει ο διάολος». Αυτές είναι «διδασκαλίες», είναι δουλειές του ποδαριού, με εργατικά ατυχήματα σε αντίθετες συνθήκες, με υπερωρίες. Τι υπερωρίες; Που θα τις παίρνουν ρεπό; Αυτό τώρα ισχύει; Αυτό ισχύει χρόνια στην Ελλάδα. Τα ρεπό τα δίνει όποτε θέλει ο εργοδότης και όποτε μπορεί. Υπάρχουν, βέβαια και οι μικρομεσαίοι εργοδότες, οι οποίοι πραγματικά, περνούν τα πάνδεινα, όταν όλοι πέφτουν πάνω τους κι αυτός πέφτει στον εργαζόμενο.

Επίσης, επειδή καλό είναι να μην ψάχνουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Μπούμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στο θέμα της «ΛΑΡΚΟ», που θα μείνουν πολλοί χωρίς δουλειά, δεν ψάξατε κάτι άλλο. Διότι τότε μας λέγατε, Υπουργέ μου, κύριε Χατζηδάκη, ότι υπάρχει το πέναλτι με αυτά τα 136 εκατομμύρια, που είναι αυθαίρετα στα όρια του ανταγωνισμού. Δεν σας προβληματίσε ότι υπάρχει η Διακήρυξη της Βιέννης, όπου και η Ελλάδα είναι μέλος στις δεκαοκτώ χώρες της βιομηχανίας της Ευρώπης. Η Διακήρυξη της Βιέννης τι λέει; Όταν μια βιομηχανία είναι πολύ σημαντική για την Ευρώπη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μπούμα, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ολοκληρώνω.

Τότε μπορεί να χρηματοδοτηθεί για να μην είναι εξαρτημένη η Ευρώπη από τη Ρωσία ή την Ασία για το θέμα του κοβάλτιου. Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, όχι. «Τελειώνω» από τη μία, «κλείνω» από την άλλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Και ο προηγούμενος ομιλητής ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Δείξατε μια ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έκανα εγώ ένα λάθος και ζητώ συγγνώμη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Δεν είναι θέμα λάθους. Είναι δημοκρατικό αυτό που κάνετε, για να ολοκληρώσω τον ειρμό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώσατε. Παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: «Αφήνω τα σύνεργα, την όραση, την αφή, την ακοή. Βράδιασε επιτέλους. Γυρνάω ως τυφλοπόντικας στο χώμα, στο σπίτι μου. Όχι ότι κουράστηκα, αλλά επιτέλους βράδιασε». Καζαντζάκης.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Απευθύνομαι προς όλους. Ζήτησα και συγγνώμη, γιατί έδειξα μια ανοχή στον Αντιπρόεδρο της Βουλής και το είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Να ολοκληρώσω τον ειρμό μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κάνετε λάθος. Να μη φθάσετε στα δέκα λεπτά, γιατί πρέπει να σας πω ότι, καλώς εχόντων των πραγμάτων και τηρουμένου του επταλέπτου, ο τελευταίος απόψε θα μιλήσει στη μιάμιση ή ώρα. Αν αυτό το θεωρείτε σωστό και συναδελφικό, συνεχίστε μ' αυτόν τον τρόπο. Παράκληση θερμή να τηρείται ο χρόνος. Βέβαια, εγώ έκανα το λάθος σεβόμενος τον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βίτσα. Έκανα λάθος. Ζητώ συγγνώμη, λοιπόν, και δεν θα επαναληφθεί. Μια μικρή ανοχή είναι εντάξει, αλλά να το φτάσουμε στα δέκα λεπτά, αυτό δεν είναι ανοχή, είναι υπερβολή.

Κύριε Δημοσάκη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου είναι καινοτόμο με έντονο κοινωνικό πρόσημο. Συμβαδίζει και ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και των σύγχρονων κοινωνικών και τεχνολογικών συνθηκών. Εκσυγχρονίζει το εργατικό δίκαιο, καταργώντας αναχρονιστικές διατάξεις του παρελθόντος και υιοθετώντας τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, οι οποίες θα διασφαλίσουν τη σταθερότητα των εργασιακών σχέσεων και την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων, δίνοντας περισσότερες δυνατότητες, επιλογές και ευκαιρίες στον εργαζόμενο.

Με την κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, η Ελλάδα πρωτοπορεί, αποτελώντας μια από τις πρώτες χώρες που προβαίνουν σε πράξη κύρωσης της εν λόγω σύμβασης. Διασφαλίζει την εξάλειψη των φαινομένων βίας, σεξουαλικών παρενοχλήσεων στους χώρους εργασίας.

Η Κυβέρνηση δείχνει το κοινωνικό της πρόσωπο, προστατεύοντας τον εργαζόμενο γονέα χωρίς διακρίσεις. Η ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 1158/2019 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου συμβάλλει στη συμφιλώση προσωπικής, οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, καθώς θεσπίζονται νέες άδειες για τους εργαζόμενους με στόχο την προστασία του θεσμού της οικογένειας. Ειδικότερα, αυξάνονται οι γονικές και άλλες ειδικές άδειες σε όλους τους εργαζόμενους γονείς φυσικούς, θετούς και αναδόχους, όπως επίσης και στους εργαζόμενους, που φροντίζουν οικείους τους με προβλήματα υγείας. Προβλέπεται, για πρώτη φορά, ότι ο ΟΑΕΔ θα καλύπτει τις γονικές άδειες για δύο μήνες και για τον πατέρα και για τη μητέρα. Καθιερώνεται, για πρώτη φορά, η άδεια πατρότητας διάρκειας δεκατεσσάρων ημερών, όταν έρχεται στον κόσμο ένα παιδί. Διευρύνεται η λίστα των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης, όπως λόγου χάρι του νέου πατέρα, κάτι που συνεπάγεται επιστροφή του εργαζόμενου στην εργασία του και καταβολή των μισθών για όλη την περίοδο, μέχρι την επαναπρόσληψή του.

Παράλληλα, δίνεται εξάμηνη άδεια μητρότητας στις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου γυναίκες του δημόσιου τομέα και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να σταματήσω και να σας ευχαριστήσω, διότι στις 28 Μαΐου του τρέχοντος έτους ανέδειξα μέσα από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο ένα παράδειγμα μιας δημοσιογράφου της Αλεξανδρούπολης, που δεν ετύγχανε αυτού του προνομίου και τώρα συμπεριλαμβάνετε και μάλιστα, σε έναν χώρο πρώτης γραμμής, που εργάζονται οι γυναίκες, που ανήκουν στον χώρο της επικοινωνίας και της ενημέρωσης. Πρόκειται

για μια κατηγορία εργαζομένων γυναικών, που μέχρι και σήμερα δεν υπήρχαν πουθενά στις σχετικές νομοθετικές προβλέψεις.

Συνάμα η Κυβέρνηση αξιοποιώντας την ψηφιακή της εργαλειοθήκη συνδυαστικά με την αναβάθμιση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας σε ανεξάρτητη διοικητική αρχή προβαίνει σε ένα σημαντικό βήμα για την καταπολέμηση της μαύρης εργασίας των αδήλων υπερωριών της εισφοροδιαφυγής και αυτό επιτυγχάνεται μέσω της ψηφιακής κάρτας εργασίας, η οποία αποτελεί μια επανάσταση, μια μεγάλη πρωτοπορία στον χώρο και στην αγορά εργασίας και είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για τον εργαζόμενο, καθώς εγγυάται την τήρηση του οκταώρου ωραρίου το οποίο προστατεύεται πλήρως, δίνοντας νέα δυνατότητα στον εργαζόμενο εφόσον ο ίδιος το αιτηθεί να συμπυκνώσει την εργασία του σε λιγότερες ημέρες, ενώ ως γνωστόν εγγυάται την καταγραφή και τον έλεγχο των υπερωριών, του δικαιώματος αποσύνδεσης και της διευθέτησης του χρόνου εργασίας του εργαζομένου.

Επιπρόσθετα, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία προστατεύει το κοινωνικό συμφέρον από συνδικαλιστικές υπερβολές και κατάχρηση των δικαιωμάτων προνομίων και όχι μόνον. Δημιουργούνται μητρώα οργανώσεων που εκπροσωπούν εργαζόμενους ή εργοδότες και δίνεται η δυνατότητα διεξαγωγής ηλεκτρονικών ψηφοφοριών στα μέλη τους. Διασφαλίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο διαφάνεια ως προς τον τρόπο λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, ώστε οι όποιες αποφάσεις να μη λαμβάνονται από οργανώσεις-σφραγίδες. Προφανώς η συνδικαλιστική δράση πρέπει και θα συνεχίσει να προστατεύεται, όπως άλλωστε γίνεται σε όλη την Ευρώπη, όμως προστασία δεν μπορεί να σημαίνει ασυδοσία και δεν μπορεί να θεωρείται προοδευτική πολιτική η συνδικαλιστική ασυλία, ακόμα και για ποινικά αδικήματα.

Ωστόσο η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας προστατεύεται και για πρώτη φορά έχουν μπει κανόνες με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην έρχεται σε σύγκρουση με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι η εργασία των μη απεργούντων και η εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου. Θεσπίζεται αστική ευθύνη για συνδικαλιστές οι οποίοι ασκούν βία ή γενικότερα προβαίνουν σε παράνομες πράξεις κατά τη διάρκεια των απεργιών και όχι μόνο, ενώ μπαίνει τέλος στις απεργίες οι οποίες ενώ κηρύσσονται παράνομες από τη δικαιοσύνη επαναπροκηρύσσονται από τη δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια οργάνωση.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τρέχουσα χρονική συγκυρία η οποία ελπίζουμε ότι κλείνει σταδιακά τον οδυνηρό κύκλο μιας παγκόσμιας πανδημίας, ελλοχεύει ευκαιρίες αλλά και κινδύνους. Ιστορικά γνωρίζουμε από την εποχή του Περικλέους ότι μετά τις πανδημίες η ανθρωπότητα έρχεται αντιμέτωπη με κοινωνικές αναταραχές, διεκδικήσεις, αστάθειες και αναβρασμό. Η ισορροπημένη μετάβαση και η υγιής «μετάφραση» αυτού του αναβρασμού εξαρτάται από δύο πόλους, την κοινωνία και τους πολιτικούς θεσμούς. Το ήθος, οι αξίες και το όραμα διδάσκονται και εκπορεύονται εκατέρωθεν. Όποιος επενδύει στη σειρά επαναστατική λογική δεν στοχεύει στην ανάκαμψη, δεν προστατεύει τα δικαιώματα των εργαζομένων, δεν έχει ανιδιοτελή κίνητρα.

Το παρόν νομοσχέδιο, αποτελεί μια ακόμα μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία της σημερινής Κυβέρνησης προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας, ένα σύγχρονο, ισορροπημένο και ολοκληρωμένο πλαίσιο για την εργασία του εικοστού πρώτου αιώνα.

Θα ψηφίσουμε επώνυμα και υπεύθυνα. Όσοι καταψηφίσουν θα το κάνουν επίσης επώνυμα. Θα καταψηφίσουν την προστασία της μητρότητας, της πατρότητας, την προστασία από τη σεξουαλική κακοποίηση, την ψηφιακή κάρτα εργασίας που προστατεύει το ωράριο, καθώς και την υπερωριακή απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης καλείστε να διαλέξετε αν θα στηρίξετε τον εργαζόμενο, τον γονέα, τον πραγματικό συνδικαλιστή, τον απεργούντα αλλά και τον απεργούντα. Όσοι βρίσκονται απέναντι στην προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση να οδηγήσει τη χώρα στην πρόοδο και στην ανάπτυξη μένουν προσκολλημένοι στο χθες χωρίς καμμία πρόταση για το αύριο.

Κύριε Υπουργέ, σας συγχαίρω για τη σταθερή θέση στο καινοτόμο νομοθετικό σας έργο. Υπερψηφίζω το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας γιατί ρυθμίζει και συμπληρώνει υπεύθυνα

το νομοθετικό πλαίσιο για την εργασία συντονισμένο με τις σύγχρονες προκλήσεις, μεταφέροντας τις ευχαριστίες της δημοσιογράφου από την Αλεξανδρούπολη και σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Νικόλαος Συρμαλένιος για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργοί, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, το εργασιακό νομοσχέδιο, προφανώς βρίσκεται στον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης αντίληψης της Νέας Δημοκρατίας και κουμπώνει με το σύνολο της πολιτικής σας υπέρ των ισχυρών.

Κατηγορείτε εμάς και όλη την αντιπολίτευση για επιστροφή στο παρελθόν, αλλά εσείς με κάποιες διατάξεις –εξαιρούμε τις οδηγίες ενσωμάτωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις οποίες μπορούσατε να φέρετε σε άλλο νομοσχέδιο και δεν τις φέρνετε σκοπίμως, για να μας πείτε ότι υποτίθεται τις καταψηφίζουμε, που δεν τις καταψηφίζουμε- μας επαναφέρετε ουσιαστικά στον δέκατο ένατο αιώνα στα σημεία αυτά τα οποία μιλάμε σήμερα.

Τι θεωρείτε προσαρμογή στο σήμερα; Μια κατάσταση η οποία έχει διαμορφωθεί από τις δυνάμεις του αχαλίνωτου του καπιταλισμού και του νεοφιλελευθερισμού στις τρεις τελευταίες δεκαετίες στην Ευρώπη και στον κόσμο. Μετά το 1990 και μετά την πτώση του πάλι ποτέ υπαρκτού σοσιαλισμού και με τη θεωρία του τέλους των ιδεολογιών συρρικνώθηκε το κοινωνικό κράτος στη Δυτική Ευρώπη. Εισέβαλαν, λοιπόν, τότε στη ζωή μας η μερική απασχόληση, το ελαστικό ωράριο, οι μειωμένες αμοιβές, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Αυτά τα «επιτεύγματα» έρχεστε τώρα να νομιμοποιήσετε και να μονιμοποιήσετε, θεωρώντας ότι η ενίσχυση των ισχυρών εγχώριων και ξένων θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη η οποία κάποια στιγμή θα διαχυθεί στην κοινωνία. Σε καμία χώρα του κόσμου αυτό δεν έχει μέχρι σήμερα επιβεβαιωθεί.

Είναι, όμως, επιτεύγματα και πρόδοος η μερική απασχόληση, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τα μειωμένα ωράρια, οι μειωμένες αμοιβές, η κατάργηση του οκτάωρου, οι ανεξέλεγκτες απολύσεις; Είναι οπισθοδρόμηση οι σταθερές σχέσεις εργασίας, οι αξιοπρεπείς αμοιβές και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, το δικαίωμα στην απεργία; Γι' αυτό και παρά τα όσα λέτε εμείς συνεχίζουμε να υπερασπιζόμαστε και το Σικάγο του 1896, γιατί εσείς μας γυρίζετε πάλι στον δέκατο ένατο αιώνα και στην προ Σικάγου εποχή.

Κάτω από έναν περίτεχνο τίτλο περί προστασίας της εργασίας και με περιτύλιγμα τις θετικές διατάξεις ενσωμάτωσης των δυο ευρωπαϊκών οδηγιών κρύβονται οι πιο σκοταδιστικές οπισθοδρομικές διατάξεις για τον κόσμο της εργασίας. Το νομοσχέδιο πλήττει καίρια όλους τους εργαζόμενους αλλά κυρίως τους νέους που για μια ακόμα φορά θα είναι τα μεγάλα θύματα της επισφάλειας, των απολύσεων, της φθηνής εργασίας και τελικά της ανεργίας. Με τις ρυθμίσεις του ατομικού εργατικού δικαίου αποκαλύπτεται όλη η φιλοσοφία της αντεργατικής πολιτικής του νομοσχεδίου.

Το άρθρο 55, κατοχυρώνει υποτίθεται σαράντα ώρες πενήντα-μερο οκτάωρο, αλλά με ατομικές συμβάσεις διευθετείται ο χρόνος σπάζοντας το οκτάωρο και μειώνοντας τους μισθούς. Η ατομική σύμβαση είναι η κορωνίδα της νεοφιλελεύθερης καταγίδας όπου ο ισχυρός εργοδότης προφανώς επιβάλλει τους όρους του στον εργαζόμενο και μάλιστα σε καιρό επισφάλειας και ανεργίας.

Η Κυβέρνηση λέει ότι υπάρχει ήδη νόμος για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Ποιος νόμος; Ο ν.1892/1990 προβλέπει αποκλειστικά με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή συμφωνίες του εργοδότη και του συμβουλίου εργαζομένων ότι επιτρέπεται να καθορίζεται για διάστημα έως τρεις μήνες αυξημένος αριθμός ωρών εργασίας. Δηλαδή, προέβλεπε και χρονικό περιορισμό αλλά απέκλειε και την ατομική διαπραγμάτευση. Και εν πάση περιπτώσει, αφού υπάρχει αυτός ο νόμος διευθέτησης γιατί τον αλλάζετε τώρα; Υπήρχε λόγος να τον αλλάξετε; Να δούμε όμως τώρα πώς κατοχυρώνεται ακόμα περισσότερο ο εργο-

γοδότης.

Το άρθρο 57 λέει: «αν παραστεί ανάγκη πρόσθετης απασχόλησης ο εργαζόμενος έχει υποχρέωση να την παράσχει». Έτσι πολύ απλά έχει υποχρέωση, ακόμα κι αν είναι με σπαστό ωράριο. Η πρόσθετη απασχόληση αμείβεται με 12% επιπλέον ανά ώρα.

Στο άρθρο 58, ο εργαζόμενος των σαράντα ωρών με πενήντα-μερο μπορεί να δουλέψει κατά την κρίση του εργοδότη συν πέντε ώρες τη βδομάδα και αντίστοιχα ο εργαζόμενος των έξι ημερών. Και αυτή η υπερεργασία -προσέξτε- δεν λογίζεται στο ανώτατο όριο επιτρεπόμενων υπερωριών. Η διαφοροποίηση αμοιβών, πρόσθετη εργασία συν 12%, υπέρ εργασία συν 20%, υπερωρίες συν 40%, παράνομη υπερωρία συν 120% δημιουργεί την πραγματική μείωση των μισθών. Επιπλέον έχουμε και τον γενικό γραμματέα του Υπουργείου να αυξάνει πάνω από εκατόν πενήντα ώρες ετησίως τις υπερωρίες.

Όμως η Κυβέρνηση, εισάγοντας τη δυνατότητα της διευθέτησης του χρόνου εργασίας δίνει τη δυνατότητα σε μία επιχείρηση που υπό άλλες συνθήκες θα πλήρωνε υπερωρίες, να μην καταβάλλει αυτό το κόστος. Αντίθετα προσαρμόζει τον χρόνο εργασίας των εργαζομένων στις ανάγκες της. Στην πραγματικότητα, λοιπόν, νομιμοποιείται η απλήρωτη υπερεργασία και υπερωρία σε μόνιμη βάση. Θεσμοθετεί, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο το μεγάλο κόλπο. Βαφτίζει την υπερωρία υπερεργασία, την πληρώνει επομένως πολύ λιγότερο και έτσι ουσιαστικά μειώνει τον μισθό. Βαφτίζει, δηλαδή, το κρέας ψάρι ή καλύτερα, σε όρους αλιευτικών, τις σφυρίδες μαρίδες. Και ο μεν εργαζόμενος πληρώνεται σε μαρίδες ενώ εργοδότης κερδίζει σε σφυρίδες. Πολύ απλή και πολύ αποδοτική έννοια της πολιτικής οικονομίας και της οικονομίας της αγοράς.

Ο χρόνος είναι αδυσώπητος. Για τις περιπτώσεις που θα υπάρξει διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπως σημειώνεται από το Υπουργείο Εργασίας, αυξάνουμε τις επιτρεπόμενες υπερωρίες κ.λπ., όπως είπαμε με τον γενικό γραμματέα.

Για τις απολύσεις, στο άρθρο 66, είναι άκυρη καταγγελία, λέει από τον εργοδότη σύμβασης αορίστου χρόνου για μια σειρά λόγους. Ποιος κρίνει όμως ότι η καταγγελία υπάγεται σε αυτούς τους λόγους; Μήπως τελικά ο εργαζόμενος αναλαμβάνει το μεγάλο βάρος της απόδειξης δικαιολόγησης του λόγου καταγγελίας της σύμβασής του, άρα τελικά ανοίγει ο δρόμος για μαζικές απολύσεις; Επίσης, ακυρώνεται η δυνατότητα επαναπρόσληψής του εφόσον δικαιωθεί από τα δικαστήρια.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με τα άρθρα 93, 94 και 95. Περιορίζει ασφυκτικά το δικαίωμα της απεργίας. Δεν έχω χρόνο να αναλύσω. Η δε επιθεώρηση εργασίας δημιουργείται δήθεν ως ανεξάρτητη αρχή αλλά είναι ένας θεσμός, έτσι όπως δημιουργείται, που έχει ως στόχο την παγίωση εξυπηρέτησης συντηρητικών επιλογών, όπως άλλωστε έχει φανεί μέχρι σήμερα απέναντι στο ΣΕΠΕ.

Με αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση Μητσοτάκη εφαρμόζει το σχέδιό της για το μέλλον, τη μετατροπή δηλαδή της Ελλάδας σε χώρα φθηνής και ελαστικής εργασίας, χωρίς ρύθμιση, κανόνες, ελεγκτικούς μηχανισμούς και κοινωνικά δικαιώματα. Εφαρμόζει μια στυγνή και αποτυχημένη νεοφιλελεύθερη συνταγή που βρίσκεται σε παραφωνία με προσπάθειες άλλων χωρών στην Ευρώπη που αναζητούν λιγότερες ώρες εργασίας, χωρίς μειώσεις των αμοιβών αλλά και στην Αμερική που λόγω της κρίσης της πανδημίας προχωρούν σε επεκτατικές οικονομικές πολιτικές στήριξης της πραγματικής οικονομίας των εργαζομένων, των μισθών και της ζήτησης αλλά συνολικά και του κοινωνικού κράτους.

Είναι σίγουρο ότι το νομοσχέδιο αυτό αργά η γρήγορα θα καταλήξει στη χωματερή της ιστορίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Πλεύρης.

Κύριε Πλεύρη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας πολλές φορές από το πρωί τις τοποθετήσεις των συναδέλφων από την Αριστερά πραγματικά πιστεύω ότι έχουν βαλθεί, ακόμα και αν υπήρχε η οποιαδήποτε αμφιβολία να μην ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, να θεωρούμε ότι πολύ σωστά κάνει ο

Υπουργός που το φέρνει και το ψηφίζουμε. Διότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ουσιαστικά καμία επιχειρηματολογία που να αναπτύσσεται με βάση τις διατάξεις του νομοσχεδίου ως ισχύουν. Και κατά βάση αυτό το οποίο μεταφέρεται συχνά στην κοινωνία είναι μια τελείως διαφορετική εικόνα σαν να πρόκειται να συζητάμε ένα άλλο νομοσχέδιο.

Θα ξεκινήσουμε βέβαια από αυτά που δεν θέλετε να επαναλαμβάνετε γιατί δεν σας αρέσουν που γίνονται από την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη. Πάμε να δούμε τι κερδίζει ο εργαζόμενος με τα πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου.

Διαφωνείτε στο κομμάτι που ξεκάθαρα πλέον αναπτύσσονται τα κεφάλαια της βίας και παρενόχλησης μέσα στον εργασιακό χώρο κατά τέτοιο τρόπο που προσπαθούμε να εξαλείψουμε όλες αυτές τις συμπεριφορές και φτάνουμε ακόμα και στο σημείο να μιλάμε για την αντιστροφή του βάρους απόδειξης όχι βέβαια στην ποινική διαδικασία αλλά στη διαδικασία που έχει να κάνει με την εργασία, ακριβώς διότι το θύμα βρίσκεται σε μία δυσχερή θέση για να μπορέσει να αποδείξει αυτό το οποίο έχει υποστεί; Διαφωνείτε με μια σειρά αδειών που έχουν να κάνουν με την άδεια πατρότητας των δεκαεσσάρων ημερών, άδεια πατρότητας και μητρότητας για έξι μήνες επιδότηση από τον ΟΑΕΔ, τέσσερις ημέρες για να μπορεί να υπάρχει επίβλεψη των παιδιών, ειδικές μέρες όταν υπάρχει ένα ιδιαίτερο πρόβλημα, επτά μέρες για την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, άδεια προκειμένου να μπορεί να ασκήσει αυτό το δικαίωμα η γυναίκα και αντιστοίχως μια σειρά από προβλέψεις που έρχονται εδώ προκειμένου να βοηθήσουν να υπάρξει πραγματική ισότητα στην αγορά εργασίας; Γιατί αυτό που δεν έχει ειπωθεί είναι ότι κάθε κίνητρο που βλέπετε να δίνεται στο κομμάτι της διευθέτησης των αδειών πατρότητας ουσιαστικά βοηθάει και τις γυναίκες για να μην δημιουργείται μία διακριτή μεταχείριση ως προς την πρόσληψή τους, ότι έχουν περισσότερα δικαιώματα ενδεχομένως από αυτά που θα έχει ο άνδρας και έτσι να επιλέγονται άνδρες για τη συγκεκριμένη θέση. Αυτά, λοιπόν, είναι κεφάλαια που έρχεται μια κεντροδεξιά κυβέρνηση και τα φέρνει ακριβώς επειδή είναι υπέρ του εργαζόμενου.

Με εσάς υπάρχει το εξής πρόβλημα, κύριοι της Αριστεράς. Εδώ είναι περισσότερο μια ιδεολογική σας εμμονή. Εσείς διαβάσετε το Σύνταγμα με ένα και μοναδικό άρθρο: το δικαίωμα στην απεργία και το δικαίωμα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Για σας δεν υπάρχουν άλλα άρθρα στο Σύνταγμα. Όλα τα άλλα άρθρα πρέπει να υποτάσσονται σε αυτό που θέλουν μερικές συντεχνιακές φατρίες να κάνουν. Και δεν βλέπετε τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τι κάνουμε και να μας ακούσει η κοινωνία που μας βλέπει στο κομμάτι του συνδικαλισμού το οποίο αναφέρετε. Διαφωνείτε σοβαρά τώρα ότι όταν υπάρχει μια απεργία σε νευραλγικές υπηρεσίες θα υπάρχει το 33% για να μπορεί να λειτουργεί το κράτος και να εξυπηρετείται ο πολίτης; Όταν ασκείται το δικαίωμα της απεργίας δεν υπάρχει το δικαίωμα του άλλου να κινείται στην πόλη, το δικαίωμα του άλλου να εξυπηρετείται; Αυτά τα δικαιώματα υποτάσσονται; Διαφωνείτε στο γεγονός ότι πλέον μέσα από ψηφιακό πρόγραμμα θα βλέπουμε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις στο κομμάτι της λειτουργίας και των ψηφοφοριών; Τι φοβάστε; Φοβάστε ότι θα γίνονται γενικές συνελεύσεις όπως επιθυμούν μικρές μειοψηφίες προκειμένου να παίρνουν τις αποφάσεις που τους αρέσουν; Είναι δυνατόν να συζητάμε σοβαρά τώρα ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα στην εργασία; Εσείς, που είστε υπέρμαχοι του δικαιώματος της απεργίας; Δεν μπορεί ένας εργαζόμενος να έρχεται και να διαφωνεί με τις αποφάσεις συνδικαλιστικού οργάνου;

Κύριε Υπουργέ, είμαστε στην εποχή -ως δικηγόρος το λέω- που αν πάρει απόφαση το συνδικαλιστικό μας όργανο, είμαστε υποχρεωμένοι να πειθαρχήσουμε. Εκεί δεν προσβάλλονται τα δικαιώματα της εργασίας; Δεν υπάρχουν συμπεριφορές συνδικαλιστών εκβιαστικές και εκφοβισμού στους ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να εργαστούν; Και βλέπετε τα ποσοστά που έρχονται όταν προκηρύσσονται απεργίες.

Την προηγούμενη βδομάδα ήταν φοβερό το ότι υπήρχε μεγαλύτερη συμμετοχή απεργίας στον δημόσιο τομέα -που κατά βάση δεν αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο- από ό,τι ήταν

στον ιδιωτικό τομέα. Τα είδατε τα νούμερα;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς το εξηγείτε αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πώς το εξηγούμε; Στο σιδηρόδρομο δεν ελέγχεται σε μικρές μειοψηφίες, όπως λειτουργούν συντεχνιακά και ασκούν πίεση, ο άλλος ασκεί το δικαίωμα του όπως επιθυμεί.

Εσείς μπορείτε, κύριε Ξανθόπουλε, να το εξηγείτε αλλιώς, δηλαδή ότι ενδεχομένως υπάρχει πίεση του εργοδότη που δεν τον αφήνει.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ενδεχομένως!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Προσέξτε. Δεν κυκλοφορείτε στην κοινωνία, δεν μπαίνετε στα μαγαζιά, δεν μιλάτε με τους υπαλλήλους, δεν μιλάτε με την κοινωνία που σας λέει ότι αυτό που την ταλαιπωρεί είναι ότι προσπαθούν να υπάρχει ένα κανονικό περιβάλλον στο οποίο να εργάζονται και να αναπτύσσονται. Και κανένας δεν εκτιμά τους εργατοπατέρες που συνέχεια βγάζετε μπροστά και οι εργαζόμενοι τους γυρνούν την πλάτη.

Και επειδή εδώ μεγάλη κουβέντα γίνεται για το τι εκπροσωπεί ο καθένας, ό,τι εκπροσωπεί ο καθένας βγαίνει βάσει των εκλογικών αποτελεσμάτων. Ούτε το 3% της Ελληνικής Λύσης ή του ΜέΡΑ25, ούτε το 5% του ΚΚΕ, ούτε το 7% του ΚΙΝΑΛ, ούτε το 30-33% του ΣΥΡΙΖΑ είναι η λαϊκή ή μόνο η λαϊκή τάξη. Δεν είναι μόνο αυτές οι λαϊκές τάξεις. Οι λαϊκές τάξεις βρίσκονται παντού. Ο καθένας μας εκπροσωπεί και ψηφίζεται. Και όποιος έρχεται εδώ και μιλά ως συνδικαλιστής σε εργαζόμενους, δεν έχει καταλάβει τον ρόλο του οποίο έχει.

Εμείς, λοιπόν, βάσει του προγράμματος που έχουμε εξαγγείλει, ερχόμαστε και λέμε στον εργαζόμενο ότι με όλες αυτές τις ρυθμίσεις θα του εξασφαλίσουμε το δικαίωμα στην εργασία.

Και έρχομαι τώρα στο επίμαχο θέμα, αναφορικάς με τη διευθέτηση χρόνου εργασίας. Διευθέτηση χρόνου εργασίας υπήρξε. Είπατε «με τι ασφαλιστικές δικλίδες υπήρξε». Σας ρωτώ: εάν η διευθέτηση χρόνου σημαίνει ότι δεν έχουμε οκτάωρο και έχουμε πληρωμένα ρεπό, δεν ίσχυε και με το προηγούμενο καθεστώς αν γινόταν με συλλογική σύμβαση εργασίας; Αν πιστεύετε δηλαδή, ότι η ρύθμιση ως ρύθμιση καταργεί το οκτάωρο και δημιουργεί ρεπό, η απάντηση είναι ότι αυτό είτε γινόταν με επιχειρησιακή, είτε με ατομική σύμβαση, είτε με συλλογική σύμβαση θα σήμαινε ότι θα ίσχυε. Όταν εσείς θεωρείτε ότι είχατε παραπάνω ασφαλιστικές δικλίδες, σημαίνει ότι κατά βάση αναγνωρίζετε ότι δεν καταργείται το οκτάωρο και δεν πληρώνεται με ρεπό. Εκτός αν έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ να μας πει ότι «ναι, εμείς καταργούσαμε το οκτάωρο και πληρώναμε ρεπό, αλλά είχαμε συλλογικές συμβάσεις». Άρα βλέπετε τι fake news αναπαράγετε; Από τη στιγμή που απλώς αλλάζει ο τρόπος της διευθέτησης και οι προϋποθέσεις που υπάρχουν για τη διευθέτηση, δεν μπορείτε να λέτε ότι καταργείται το οκτάωρο και πληρώνεται κάποιος με ρεπό.

Αντιθέτως, στη σύγχρονη κοινωνία δίνεται η δυνατότητα -και το ανέπτυξε ο κύριος Υπουργός-, με την ίδια την επιθυμία του εργαζόμενου να μπορεί να υπάρξει ένας τέτοιος χρόνος διευθέτησης, που να μην εργάζεται παραπάνω και αν εργαστεί παραπάνω θα το πληρωθεί και θα το πληρωθεί με καλύτερο ποσοστό, αναλογία της υπερωρίας από ό,τι το πληρώνεται σήμερα. Επίσης, με την κάρτα εργασίας, έχουμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε όλες τις δυσλειτουργίες που παρουσιάζονται αυτήν τη στιγμή στην αγορά εργασίας.

Ερχόμαστε, λοιπόν, με ένα συνολικό νομοσχέδιο, με την επιθεώρηση εργασίας που είναι πλέον ανεξάρτητη αρχή, με την κάρτα εργασίας που έχουμε πλήρη παρακολούθηση, με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που γίνεται με την επιθυμία του ίδιου του εργαζόμενου, με το δικαίωμα στην εργασία όπου δεν μπορούν κάποιες φατρίες συνδικαλιστών ουσιαστικά να μην αφήνουν αυτόν που θέλει να εργαστεί, να εργαστεί και με μια σειρά από ευεργετήματα που υπάρχουν και στο κομμάτι της παρενόχλησης και στο κομμάτι των αδειών, να παρουσιάσουμε στην κοινωνία, σε αυτήν που πραγματικά θέλει να εργαστεί, σε αυτήν που έχει κουραστεί να ακούει τον απαρχαιωμένο σας λόγο, ότι επιτέλους μπορεί να έχει ένα πολύ πιο ασφαλές εργασιακό περιβάλλον από αυτό που υπήρχε.

Το υπερψηφίζουμε με μεγάλη χαρά και εδώ θα είμαστε στην ονομαστική ψηφοφορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Στεργιανή Μπίζιου.

ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ (ΣΤΕΛΛΑ) ΜΠΙΖΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στο ευμετάβλητο περιβάλλον της χρονιάς που μας πέρασε, μια χρονιά στην οποία κυριάρχησε η κρίση της πανδημίας, οι εργασιακές σχέσεις επηρεάστηκαν, μεταλλάχθηκαν και ανέδειξαν ζητήματα στα οποία ίσως δεν θα είχαμε εστιάσει υπό άλλες συνθήκες.

Μεγάλος πρωταγωνιστής των εξελίξεων ήταν η τηλεργασία, η οποία προέκυψε ως ανάγκη λόγω των έκτακτων και ειδικών συνθηκών, αλλά προσέφερε τελικά πολλά πλεονεκτήματα και κατέληξε για πολλούς εργαζόμενους να είναι η νούμερο ένα επιλογή τους.

Η εξ αποστάσεως εργασία είναι μια ευέλικτη μορφή παροχής εργασίας που μπορεί εύκολα να προσαρμοστεί στις ιδιαίτερες συνθήκες της ζωής του καθενός. Αναπτύχθηκε και έγινε ευρέως γνωστή κάτω από αυτές τις ιδιαιτερώσεις συνθήκες. Τελικά όμως, φαίνεται ότι είναι μια συνθήκη που ήρθε για να μείνει. Κι αυτό γιατί αποδείχθηκε το ιδανικό εργαλείο για να πετύχει κανείς την πολυπόθητη ισορροπία ανάμεσα στην επαγγελματική και την προσωπική του ζωή. Την ισορροπία αυτή που είναι ζητούμενο για κάθε άνθρωπο, για κάθε εργαζόμενο έρχεται να αντιμετωπίσει με έναν τρόπο συνεκτικό και ολιστικό, με ένα πλέγμα διατάξεων το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας.

Η δυνατότητα να σχεδιάζει ο εργαζόμενος τον τρόπο εργασίας του δίνει την ελευθερία να αξιοποιεί τον χρόνο του ανάλογα με τις ανάγκες του, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του, τις επαγγελματικές, αλλά και αυτές της προσωπικής και οικογενειακής του ζωής.

Είναι αυτονόητο ότι δεν έχουν όλοι οι εργαζόμενοι τις ίδιες ανάγκες. Ο κύκλος ζωής και οι υποχρεώσεις των ανθρώπων είναι διαφορετικές. Και όσοι εργάζονται σε μια επιχείρηση δεν σημαίνει ότι βρίσκονται ταυτόχρονα στην ίδια φάση της ζωής τους.

Αναπόσπαστο κομμάτι της ευέλικτης εργασίας είναι το δικαίωμα διευθέτησης της εργασίας, ένα δικαίωμα που το δίνουμε για πρώτη φορά στις ατομικές συμβάσεις. Οι ευέλικτες μορφές εργασίας είτε μιλάμε για εργασία εξ αποστάσεως, είτε για ημιασχόληση, είτε για την δυνατότητα να εργαστεί κανείς τέσσερα δεκάωρα αντί για πέντε οκτώωρα είχαν αρχίσει να γίνονται τάση πολύ πριν την πανδημία, ιδιαίτερα σε χώρες ανεπτυγμένες τεχνολογικά.

Πρόσφατα η εταιρεία misθώσεων Airbnb ανακοίνωσε πως το 11% των misθώσεων αφορά σε εργασιακούς νομάδες. Οι ευέλικτες συνθήκες απασχόλησης δίνουν στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να προσαρμόζει τη δουλειά του στις διαφορετικές φάσεις της ζωής του. Η εργοστασιακού τύπου μορφή εργασίας για πολλά επαγγέλματα είναι πλέον ξεπερασμένη και δεν ανταποκρίνεται στον σύγχρονο τρόπο ζωής μας. Στην Ευρώπη η πλειοψηφία των εργαζομένων έχει πρόσβαση σε κάποια ευελιξία στο πρόγραμμα εργασίας τους. Στις κάτω χώρες και στις σκανδιναβικές, το ποσοστό αυτό αγγίζει σχεδόν το 90%. Μάλιστα, στις σκανδιναβικές χώρες το φάσμα των επιλογών αυτών είναι πολύ ευρύ και αυτό εξηγεί γιατί αυτές οι χώρες διατηρούν υψηλά επίπεδα απασχόλησης των γυναικών.

Η δυνατότητα να εξατομικεύει κανείς την απασχόληση και με τον τρόπο αυτό να συμφιλώνει τις εργασιακές υποχρεώσεις με την προσωπική του ζωή έχει θετική επίδραση στην αυξημένη συμμετοχή των γυναικών στον εργασιακό στίβο. Ένας σημαντικός παράγοντας που συμβάλλει στην υποεκπροσώπηση των γυναικών στην αγορά εργασίας είναι ακριβώς αυτή η δυσκολία εξισορρόπησης των εργασιακών και οικογενειακών υποχρεώσεων. Η ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και προσωπικής ζωής είναι μια πρόκληση για τους εργαζόμενους γονείς και όσους έχουν την ευθύνη της φροντίδας άρρωστων ή εξαρτώμενων απόρων. Η μετ' αποδοχών άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών, η γονική άδεια έξι μηνών με δίμηνη επιδότηση από τον ΟΑΕΔ, η προστασία απόλυσης του πατέρα μετά τη γέννηση τέκνου, η άδεια δύο ημερών για λόγους που συνδέονται με επείγοντες οικογενειακούς λόγους είναι μερικές μόνο από τις ρυθ-

μίσεις αυτού του νομοσχεδίου που στοχεύουν στην εξάλειψη των ανισοτήτων μεταξύ των δύο φύλων, γεφυρώνουν τις διαφορές που υπήρχαν μέχρι σήμερα ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες εργαζόμενους και εξασφαλίζουν ότι η γυναίκα μητέρα μπορεί να παραμείνει στην αγορά εργασίας και μετά την απόκτηση των παιδιών της.

Τις τελευταίες μέρες έγινε μεγάλη προσπάθεια να ταυτιστεί η ευέλικτη εργασία με την αποσταθεροποίηση και την εργασιακή ανασφάλεια.

Τερατώδεις ανακρίβειες και συκοφαντίες περί κατάρτησης του οκτώωρου και της αποζημίωσης για την υπερωριακή απασχόληση ακούστηκαν και μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η ευελιξία δεν είναι ασυμβίβαστη με τη σταθερότητα στον εργασιακό δεσμό. Η ασφάλεια του εργαζόμενου και η εργασιακή σταθερότητα είναι ένα κεκτημένο για τη Νέα Δημοκρατία. Είναι ένα κεκτημένο που επαναεπιβεβαιώνεται με αυτό το νομοσχέδιο και που προστατεύεται με τις διατάξεις για την απόλυση και την αποζημίωση.

Ο κόσμος της εργασίας, όπως και ο κόσμος μας γενικά, συνεχώς αλλάζει. Εμφανίζονται νέες μορφές εργασίας, νέοι τρόποι οργάνωσής της, σε μεγάλο βαθμό εξαιτίας των τεχνολογικών και ψηφιακών εξελίξεων. Η εργασιακή πραγματικότητα είναι σήμερα διαφορετική από αυτή που ήταν πριν από πενήντα χρόνια, είναι διαφορετική από αυτή που ήταν πριν από ένα χρόνο.

Εμείς προσαρμόζομαστε στην πραγματικότητα. Δεν επιχειρούμε να προσαρμόσουμε την πραγματικότητα σε ιδεοληψίες που μπορεί να είναι και ενός αιώνα πριν. Οι εργαζόμενοι δεν χρειάζονται πατρονάρισμα και σοφούς καθοδηγητές που θα τους υποδεικνύουν το καλό τους. Χρειάζονται ασφαλές εργασιακό περιβάλλον, ποιοτικό εργασιακό περιβάλλον και θεσμούς που λειτουργούν και ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της καθημερινότητας. Όλες μας οι πολιτικές, όλες μας οι δράσεις έχουν στο επίκεντρο τον εργαζόμενο. Κοινός παρονομαστής σε όλες μας τις νομοθετικές πρωτοβουλίες ήταν η προστασία των θέσεων εργασίας. Οι συνθήκες, η ζωή, οι κοινωνίες αλλάζουν και δεν ρωτούν ούτε τις κυβερνήσεις, ούτε εμάς τους πολιτικούς.

Στη Νέα Δημοκρατία έχουμε τα αντανάκλαστα, την ευαισθησία και τη θέληση να αφουγκραζόμαστε τα θέλω των συμπολιτών μας και να ακολουθούμε την πρόοδο που αυτά μας υποδεικνύουν.

Ο λαός μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέει ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παπά. Τα προοδευτικά κόμματα αποδεικνύουν την ιδιότητά τους αυτή με πράξεις, όχι με την ταμπέλα στο όνομά τους. Πριν από μία εβδομάδα καταψηφίσαμε την τηλεργασία στο δημόσιο, γυρίζοντας την πλάτη σας στο αίτημα χιλιάδων εργαζομένων. Τώρα αρνείστε στους εργαζόμενους το δικαίωμα να επιλέγουν πώς θα εργαστούν. Δεν θέλετε οι εργαζόμενοι να έχουν δύναμη, γιατί προφανώς αυτό αφαιρεί από τον έλεγχο που εσείς θέλετε να έχετε πάνω τους και καταρρίπτει το μύθο της δήθεν φιλεργατικής παράταξης και αποκαλύπτει την υποκρισία σας. Οι εργαζόμενοι δεν χρειάζονται προστάτες. Χρειάζονται ευκαιρίες και επιλογές, ό,τι ακριβώς τους παρέχει το σημερινό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Μπίζιου, και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Σάββατο είχαμε μια ευρεία σύσκεψη στο Ρέθυμνο με κοινωνικούς φορείς και η συζήτηση έφερε κάποια σημαντικά ιστορικά συμβάντα στο επίκεντρο της προσοχής μας. Είμαι υποχρεωμένος σήμερα να αναφερθώ στον πρόδρομο του Προοδευτικού Κινήματος, τον Σταύρο Καλλέργη, τον πρωτοπόρο των σοσιαλιστικών ιδεών στην Ελλάδα, που ήταν κρητικής καταγωγής από το Μπραχίμο Ρεθύμνου.

Το 1893, οργάνωσε στην Αθήνα την πρώτη εργατική πρωτομαγιά την οποία εκφώνησε λόγο και το παρακάτω ψήφισμα: «Ο σκοπός της συνθηροίσεώς μας ενταύθα είναι να υπογράψωμεν ψήφισμα διά να δοθεί εν καιρώ εις τη Βουλήν. Το ψήφισμα έχει

ως εξής: «Συνελθόντες σήμερον τη δευτέρα Μαΐου Κυριακήν και ώρα 17.00' εν τω Αρχαίον Σταδίον οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, μέλη του Κεντρικού Σοσιαλιστικού Συλλόγου και υπό μισθόν πάσχοντες εψηφίσαμε: Πρώτον, την Κυριακήν να κλείνουν τα καταστήματα καθ' όλην την ημέρα και οι πολίται να αναπαύονται. Δεύτερον, οι εργάται να εργάζονται οκτώ ώρας την ημέρα. Τρίτον, να απονέμονται σύνταξις εις τους εκ της εργασίας παθόντες και καταστάντας ανικάνους προς διατήρησιν εαυτών και της οικογενείας των. Τέταρτον, το Συμβούλιον του Κεντρικού Σοσιαλιστικού Συλλόγου να επιδώσει το ψήφισμα εις τη Βουλήν».

Στη συνέχεια, είκοσι επτά χρόνια μετά, ένας άλλος Κρητικός, ο Εθνάρχης Ελευθέριος Βενιζέλος ο οποίος θεμελίωσε τη σύγχρονη Ελλάδα, κατοχύρωσε τα βασικά εργασιακά δικαιώματα που αναφέρονται στο ψήφισμα του 1893.

Δυστυχώς, έναν αιώνα μετά δύο άλλοι Κρητικοί, ο κοντοχωριανός του Σταύρου Καλλέργη, ο Υπουργός κ. Χατζηδάκης - πέντε χιλιόμετρα μακριά είναι το χωριό του- και ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης επιχαίρουν που καταργούν τα βασικά εργασιακά δικαιώματα που κατοχύρωσαν οι πρόγονοί μας από την Κρήτη και έχουμε πλέον και αυτή την αρνητική πρωτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπαθήσει να διανείσει το νομοσχέδιο με οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δύο συμβάσεις στο ΙΛΟ, την 190, μάλιστα, την οποία είχαμε ζητήσει εδώ και καιρό να έρθει στη Βουλή για την εξάλειψη της βίας στους χώρους εργασίας, δεν κατάφερε όμως να κρύψει την πραγματική στόχευσή της η οποία είναι να αποδυναμώσει περαιτέρω τη θέση του εργαζόμενου, αφαιρώντας του βασικά δικαιώματα και κυρίως δυνατότητες να διαπραγματεύεται αξιοπρεπώς με τη στήριξη της συλλογικής εκπροσώπησης. Αυτός είναι ο πυρήνας του νομοσχεδίου.

Αρχικά θέλω να φρεσκάρει τη μνήμη των πολιτών και όλων μας για δύο θέματα: Την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας και τη διευθέτηση του χρόνου με συλλογικές συμβάσεις εργασίας που έχουν κάνει σημαία αυτές τις μέρες η Νέα Δημοκρατία, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το ΠΑΣΟΚ με το άρθρο 26 του ν.3996/2011, θεσμοθετεί την κάρτα εργασίας. Νέα Δημοκρατία, Μητσοτάκης και Κωστής Χατζηδάκης, τρία «όχι». Σταθερά Δεξιοί και περιοδικά δήθεν εκσυγχρονιστές, όπως θα φανεί και παρακάτω. «Όχι» βεβαίως ψήφισε κατά πόδας και ο ΣΥΡΙΖΑ. Τυφλή λαϊκίστικη αντιπολίτευση.

Με τον ν.3846/2010 και με τον ν.3986/2011 το «κακό ΠΑΣΟΚ» διασφαλίζει τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας με την εγγύηση της συλλογικής εκπροσώπησης. Η μεν Νέα Δημοκρατία ψήφισε όχι στον πρώτο και ναι στον δεύτερο νόμο και έρχεται σήμερα να επανέλθει στο αρχικό της «όχι» και να νομοθετήσει τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ως αποκλειστικού διευθυντικού δικαιώματος μέσω ατομικής σύμβασης. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε όχι στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και στους δύο νόμους και σήμερα βέβαια τους επικαλείται. Σκοπιμότητες από τη Νέα Δημοκρατία, λαϊκισμός και τυχοδιωκτισμός από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο διαμορφώνεται ένα μοντέλο φτηνής και απαξιωμένης εργασίας αντίθετο με το σύγχρονο ευρωπαϊκό εργασιακό πλαίσιο και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Καθιερώνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε ευρωπαϊκή χώρα, η απλήρωτη εργασία. Οι εργαζόμενοι θα δουλεύουν δέκα ώρες την ημέρα και θα πληρώνονται για οκτώ, με υπόσχεση. Θα δουλεύουν πενήντα ώρες την εβδομάδα, και τις Κυριακές, και θα πληρώνονται για σαράντα, πάλι με υπόσχεση. Και, βεβαίως, μέσα σε αυτό βάλτε και τα γνωστά κουπόνια των πρακτικών που ακολουθούνται. Υποβαθμίζονται οι εργασιακές συνθήκες και αποτρέπεται η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, διαμορφώνοντας για τους νέους της πατρίδας μας ένα δυστοπικό παρόν και ένα ζοφερό μέλλον που θα συνεχίσει να τους διώχνει μακριά από τον τόπο μας. Μειώνεται η δικαστική προστασία και οι εργαζόμενοι είναι πλέον στο έλεος των απολύσεων. Αντί να ενισχυθεί το ΣΕΠΕ, που πέτυχε σοβαρά αποτελέσματα σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της Κυβέρνησης, αντί να ενισχυθεί με επιθεωρητές και τεχνολογικό εξοπλισμό, ουσιαστικά απενεργοποιείται με τη μετατροπή του όχι σε ανεξάρτητη αρχή, αλλά σε «μαϊμού» ανεξάρτητη αρχή, με συγχωρείτε. Επιπλέον, προκα-

λείται αθέμιτος ανταγωνισμός με τη μονομερή ενίσχυση των μεγαλύτερων επιχειρήσεων εις βάρος των μικρών και των πολύ μικρών που θα περιέλθουν σε ακόμα δυσμενέστερη θέση.

Όλα αυτά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι στον αντίποδα των αναγκών του σήμερα και της μετα-covid εποχής που θα προκαλέσει εργασιακή ανασφάλεια και κοινωνικές συγκρούσεις.

Η πανδημία που έπληξε τη χώρα μας, την Ευρώπη και όλο τον κόσμο και μας υπέδειξε με δραματικό τρόπο την ανάγκη για αλλαγή του αναπτυξιακού και παραγωγικού προτύπου, μας υπέδειξε και την επαναφορά του κοινωνικού προσήμου και του ανθρώπου στο επίκεντρο των πολιτικών.

Αυτό προφανώς δεν μπορεί να επιτευχθεί με την κυριαρχία των αντιλήψεων των συντηρητικών δυνάμεων που επιδιώκουν την επανεκκίνηση της οικονομίας και της ανάπτυξης χωρίς περιβαλλοντικές και κοινωνικές προτεραιότητες και κυρίως εις βάρος της εργασίας και των εργαζομένων, όπως επιχειρεί το νομοσχέδιο.

Ήδη στη χώρα μας παρά την ανάλωση σημαντικών ποσών, 30 δισεκατομμυρίων ευρώ χωρίς τα τελευταία χρήματα, η ύφεση καλά κρατεί. Είναι 32% μεγαλύτερη από το μέσο όρο της Ευρώπης. Επίσης υπάρχει σημαντική αύξηση της φτώχειας, διευρύνση των κοινωνικών ανισοτήτων, προβλήματα σε πολλές οικονομικές δραστηριότητες που δεν μπορούν να επανεκκινήσουν, λάθη στον σχεδιασμό και τις προτεραιότητες. Χρήματα δόθηκαν, αλλά δεν έπιασαν τον ανάλογο τόπο.

Γι' αυτό εν όψει αξιοποίησης του Ταμείου Ανάκαμψης, του ΕΣΠΑ και των άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων αλλά και των εθνικών πόρων χρειάζεται αλλαγή πολιτικής και τρόπου διαχείρισης. Κυρίως όμως χρειάζεται αλλαγή αντίληψης για τον ρόλο της εργασίας στην ανάπτυξη, για τον ρόλο της ανάπτυξης και το αποτέλεσμα της ανάπτυξης σε σχέση με την κοινωνία.

Το Κίνημα Αλλαγής, θεωρεί ότι η εργασιακή και ευρύτερα η κοινωνική ειρήνη, η πλήρης απασχόληση με ενίσχυση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, οι αξιοπρεπείς και δίκαιες αμοιβές αποτελούν προϋπόθεση για την επιτυχία των παραγωγικών και επιχειρηματικών σχεδίων γενικότερα αλλά και για την επίτευξη της ανάπτυξης και της προόδου με κοινωνική δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόφιλο Ξανθόπουλο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε ένα εμβληματικό νομοσχέδιο για την κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας. Γι' αυτό και έχει σημασία να κάνουμε μία ευρύτερη αναφορά σε ποιο πλαίσιο εντάσσεται.

Πριν από λίγο καιρό τροποποιήσαμε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης το οικογενειακό δίκαιο στο κομμάτι των σχέσεων γονέων και τέκνων με μία τροποποίηση η οποία συνάντησε την αντίδραση της Αντιπολίτευσης και ευρύτατων κοινωνικών στρωμάτων, γιατί άλλαξε ένα παιδοκεντρικό οικογενειακό δίκαιο σε γονεοκεντρικό και έδειξε τη συντηρητική αντίληψη που διακατέχει τη Νέα Δημοκρατία, θεωρώντας το παιδί ως παρακολούθημα της οικογένειας και όχι ως αυθύπαρκτο προσωπικότητα.

Αυτή η συντηρητική αντίληψη διαφαίνεται και στον τομέα του εργατικού δικαίου το οποίο συζητάμε τώρα και έχει σχέση πρωτίστως με τις πάγιες απόψεις και αντιλήψεις που διακατέχουν τη συντηρητική παράταξη, η οποία θεωρεί ότι τα πάντα πρέπει να προσφέρονται βιωμό και δέλεαρ στον επενδυτή και έτσι θα έρθει η ανάπτυξη ανεξάρτητα από τους όρους απασχόλησης των εργαζομένων.

Σήμερα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μου θυμίζετε –γιατί εγώ τα θυμάμαι ως νέος φοιτητής τότε– τον ομόλογό σας, τον Λάσκαρη, ο οποίος με τον ν.330 διακήρυξε ότι τερματίζεται η πάλη των τάξεων. Ουσιαστικά αυτό το πράγμα προσπαθείτε να εισφέρετε στη δημόσια συζήτηση και με το νομοσχέδιό σας αυτό θεωρείτε ότι επιτυγχάνεται μία εργασιακή ειρήνη και μία εργασιακή ισορροπία, πράγμα το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ακριβώς γιατί η κοινωνία αποτελείται από τάξεις, αποτελείται από κοινωνικές ομάδες που έχουν αντιτιθέμενα συμφέ-

ροντα, αποτελείται από ανθρώπους οι οποίοι προσβλέπουν διαφορετικά στο πώς θα οικοδομήσουν και θα χτίσουν τη ζωή τους. Και αυτού του είδους οι παρεμβάσεις που κάνετε απελευθερώνουν ουσιαστικά τις δυνατότητες που έχει το ισχυρό μέρος, το οποίο –όπως γνωρίζουμε πολύ καλά– θα έχει τη δυνατότητα να συντρίψει το αδύναμο που είναι ο εργαζόμενος.

Κατ' αρχάς, υπάρχει μία πάρα πολύ βασική παράμετρος την οποία πρέπει να αναδείξουμε και η οποία θα απασχολήσει εμάς που είμαστε νομικοί. Για πρώτη φορά διασπάται η ενότητα εργασίας και μισθού. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι προϋπόθεση, μάλλον βάση του Εργατικού Δικαίου είναι ότι ο μιν εργαζόμενος προσφέρει την εργασία του, ο δε εργοδότης οφείλει να τον πληρώσει. Όταν, σήμερα επεκτείνεται κατά δύο ώρες η εργασία και αντί για επιπλέον μισθό χορηγείται ρεπό, αυτό είναι μία πολύ σοβαρή ανατροπή η οποία και φωτίζει και αναδεικνύει την προβληματική διατύπωση και την προβληματική προσέγγιση που έχετε σε αυτό το ζήτημα.

Δεύτερον, επίσης πολύ σημαντικό, διακατέχετε από αυτή τη φιλελεύθερη ιδεολογία ότι τα μέρη είναι ισοδύναμα, ότι ο εργοδότης από τη μία και ο εργαζόμενος από την άλλη μπορούν ελεύθερα να διαπραγματευτούν τους καλύτερους όρους έτσι ώστε να επέλθει μία ισορροπία στα αντιτιθέμενα συμφέροντα.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτό το πράγμα καταντάει γραφικό-τητα; Πείτε κάτι άλλο. Πείτε ότι όταν ο εργοδότης έχει το δικαίωμα να κάνει αυτό που θέλει, εκκινεί τη μηχανή της οικονομίας, να μπορούμε να συνεννοηθούμε. Είναι δυνατόν να εισηγάσετε στην Βουλή ότι προσέρχονται ελεύθερα τα δύο μέρη, ο εργοδότης με τον εργαζόμενο για να βρουν την βέλτιστη λύση; Σε ποιους απευθύνεστε; Όλοι εμείς της Αριστεράς αλλά και αρκετοί από τη συντηρητική παράταξη –υποθέτω– έχουν δουλέψει, έχουν βγάλει μεροκάματο, έχουν αντιληφθεί τι σημαίνει το αντιτιθέμενο συμφέρον και τι σημαίνει να είναι ένας μόνος του απέναντι σε αυτόν που έχει το αποφασιστικό και διευθυντικό δικαίωμα.

Όσο αφορά τώρα την απεργία. Φέρνετε τόσες προϋποθέσεις ώστε την καθιστάτε άνευ λόγου, άνευ νοήματος, άνευ περιορισμού. Τι είναι η απεργία; Η απεργία -θυμίζω για εμάς που είμαστε νομικοί- εμπεριέχει στην ουσία της τη ζημία. Εάν η απεργία δεν επαπειλεί με ζημία τον εργοδότη, δεν είναι απεργία. Είναι κοινωνική εκδήλωση, είναι διακήρυξη, είναι πρόθεση και αντίληψη διαφορετικών απόψεων. Αλλά δεν είναι απεργία.

Άρα όταν μου λέτε ότι θα έχει ένα σημαντικό κομμάτι το οποίο θα κάνει την δουλειά ως προσωπικό ασφαλείας, παύει να υπάρχει ο πυρήνας της απεργιακής κινητοποίησης.

Γιατί σας ενοχλούν οι συλλογικές συμβάσεις; Πείτε μας έναν επαρκή λόγο για τον οποίο είστε αντίθετοι και καθιερώνετε τις ατομικές συμβάσεις. Τις θεωρείτε εμπόδιο; Μπορεί ο κάθε εργαζόμενος κατά μόνας να διαπραγματευτεί τη σύμβασή του; Όλη αυτή η παράδοση παραπάνω από έναν αιώνα, από το τέλος του περασμένου αιώνα όπου η μαζική διεκδίκηση, η συλλογική διεκδίκηση αλλά και η αίσθηση του ανήκειν σε μία ευρύτερη οικογένεια όπου όλοι μαζί παλεύουμε για τα συμφέροντά μας, είναι αυτή που κίνησε την ιστορία, είναι αυτή που έφερε αυτό το επίπεδο ποιότητας που έχουμε στην δυτική Ευρώπη στην οποία ανήκουμε. Δεν το έφεραν οι επενδυτές από μόνοι τους.

Δεν τα λέμε εμείς της Αριστεράς. Τα είπε ο Μπάιντεν, ο πρόσφατος εκλεγμένος Πρόεδρος. Είπε ότι αυτή τη χώρα δεν την έχτισε το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Την έχτισαν οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα οι οποίοι δημιούργησαν τη μεσαία τάξη. Αυτός τα λέει, δεν τα λέμε εμείς. Και φέρνετε τώρα αυτές τις διατάξεις και αφήνετε έκθετο τον κάθε ένα εργαζόμενο απέναντι στην επενδυτική βουλμία του εργοδότη του;

Έχετε πολύ σοβαρή ευθύνη, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, πολύ σοβαρή, γιατί δυναμιτίζετε τα θεμέλια μια κοινωνίας η οποία πρέπει να προχωρήσει μαζί. Δημιουργείτε συνθήκες εργασιακή ζούγκλας. Θα αυξηθεί η ανεργία, γιατί ακριβώς και το ελάχιστο δικαίωμα που έχει ο εργαζόμενος να προσφύγει για να ζητήσει την ακύρωση και την επαναπρόσληψη το ανταλλάσσετε με μία γλίσχηρα αποζημίωση, έτσι που την εργοδοτική αυθαιρεσία την τονώνετε, την τονίζετε.

Κυρίες Υπουργέ και εσείς της Πλειοψηφίας, έχετε μια μεγάλη

κοινωνική ευθύνη και εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα πάψουμε να το λέμε.

Κλείνω με το εξής. Στη Δράμα, που είναι μια συντηρητική περιοχή και στην οποία έχετε και την πλειοψηφία και την ηγεμονία, θα έλεγα, κάναμε μία κινητοποίηση με εργαζόμενους, με συνδικάτα, που ήταν σχετικά επιτυχημένη. Ξέρετε ποιο σύνθημα κυριάρχησε; «Το λέμε από τη Δράμα και ακούστε το καλά. Ο Νόμος Χατζηδάκη θα μείνει στα χαρτιά».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιάννης Αντωνιάδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας για την προστασία της εργασίας και γενικά για τις αλλαγές στην εργατική νομοθεσία.

Πριν μπω στα άδυστα του νομοσχεδίου, στο χρόνο που μου επιτρέπεται, θέλω να κάνω δυο τρεις επισημάνσεις. Κατ' αρχάς, δεν μπορούμε να καταλάβουμε το εξής. Ενώ από τα εκατόν είκοσι εννιά άρθρα η Αντιπολίτευση συμφωνεί σύσσωμη, πλην ΚΚΕ, στα εκατόν εννιά, για ποιο λόγο υπάρχουν όλες αυτές οι φωνές και οι επαναστάσεις χωρίς αιτία;

Δεύτερη επισημάνση. Ο ΣΥΡΙΖΑ και τα κόμματα της Αριστεράς, αδυνατούν να παρακολουθήσουν μια Ελλάδα η οποία αλλάζει, η οποία ψηφιοποιείται, η οποία μεταμορφώνεται. Υπενθυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν αυτή που, όταν οι συνθήκες το επέβαλαν, τη δεκαετία του '70 κρατικοποιούσε επιχειρήσεις. Βλέπετε Ολυμπιακή, Κωνσταντίνος Καραμανλής. Η Νέα Δημοκρατία ήταν αυτή που, όταν οι συνθήκες το επέβαλαν, ιδιωτικοποιούσε επιχειρήσεις. Βλέπετε Χατζηδάκης, Ολυμπιακή.

Η Νέα Δημοκρατία ξανά, ως κόμμα των αλλαγών και της καινοτομίας, έρχεται σήμερα, σε μια εργατική νομοθεσία σαράντα χρόνων ουσιαστικά αμετάβλητη, να εφαρμόσει καινοτομίες και θετικές διατάξεις για τους εργαζόμενους. Δυστυχώς, ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να αλλάξει. Αρνείται να δεχθεί την πραγματικότητα. Είναι μαλωμένος με αυτή και είναι προσκολλημένος μόνιμα στο παρελθόν.

Το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί ένα μεγάλο βήμα για τη χώρα μας. Έρχεται να αντιμετωπίσει σύγχρονα, πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων και ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων, να αποκαταστήσει αδικίες, να καταργήσει αναχρονιστικές ρυθμίσεις, ενώ παράλληλα προσαρμόζει το πλαίσιο της εργασιακής νομοθεσίας στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, συνδυάζοντας την προώθηση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας με την προστασία των εργαζομένων.

Βασικές δομές του νομοσχεδίου, τις οποίες αξίζει να επιμένουμε και να επαναλαμβάνουμε, είναι οι ακόλουθες: Η εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας για την οποία έχει γίνει τόσος λόγος για παρελθόν, παρόν και μέλλον, με την οποία αντιμετωπίζεται η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες. Η σύσταση της Επιθεώρησης Εργασίας ως Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής. Η θέσπιση νέων αδειών για τους γονείς και φροντιστές, όπως η άδεια δεκατεσσάρων ημερών για τους νέους πατέρες και η επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ γονική άδεια και για τους δύο γονείς. Η δυνατότητα εφαρμογής του συστήματος διευθέτησης του χρόνου εργασίας και ύστερα από αίτηση του εργαζόμενου. Η προστασία του κοινωνικού συνόλου από τις απεργίες στην κοινή ωφέλεια της οικονομίας, με την υποχρέωση παροχής υπηρεσιών 1/3 της συνήθους παρεχόμενης. Η δυνατότητα λήψης μέτρων για διαφάνεια στο συνδικαλισμό. Η δυνατότητα συμμετοχής των εργαζομένων εξ αποστάσεως σε γραφεία συνδικαλιστικών οργανώσεων, σε μητρώα.

Επίσης, η απαγόρευση της επαναπροκήρυξης απεργίας που έχει κριθεί παράνομη από τη δικαιοσύνη, από τη δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Η θέσπιση αστικής ευθύνης για τους συνδικαλιστές οι οποίοι ασκούν βία ή προβαίνουν σε παράνομες πράξεις. Η λήψη προληπτικών, κατασταλτικών μέτρων για την αντιμετώπιση βίας και παρενόχλησης, που είναι πολύ σημαντικό. Σύμφωνα με την κύρωση της Σύμβασης 150 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας είναι η θέσπιση του δικαιώματος

αποσύνδεσης στην τηλεργασία, η καθιέρωση πλαισίου προστασίας συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και βεβαίως η διευρύνση της προστασίας των εργαζομένων από άκυρες απολύσεις και η θέσπιση δυνατότητας επιπλέον αποζημίωσης αντί επαναπρόσληψης. Γι' αυτά και άλλα πολλά θα μπορούσαμε να μιλάμε αρκετή ώρα.

Θέλω να σταθώ σε κάποια από αυτά τα οποία είναι πολύ σημαντικά και βεβαίως να ξεκινήσω από το οκτάωρο, για το οποίο ακούστηκε πως καταργείται. Όπως αναφέρουν οι ειδικοί της εργατικής νομοθεσίας, το οκτάωρο είναι κατοχυρωμένο σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι νοητή η κατάργησή του σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς θα μπορούσε να προκληθεί ζήτημα ως προς τη μη εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Αυτό μαζί με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας -όπου ακούστηκαν πολλές απόψεις και μεταξύ αυτών ότι απλώς αλλάζει ο τρόπος, όπως το θέτει η Αξιωματική Αντιπολίτευση- είναι σύγχρονοι θεσμοί, νεότεροι, οι οποίοι υπάρχουν και στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο και εφαρμόζονται τώρα πλέον και στην Ελλάδα.

Εδώ θέλω να αναφέρω και ένα πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, μεταξύ όλων των άλλων, μέσα σε αντιφάσεις οι οποίες υπάρχουν και στη διαρκή διαπάλη. Στη Φλώρινα υπάρχουν πάρα πολλές μεταποιητικές εταιρείες, οι οποίες προσλαμβάνουν εποχικούς εργάτες. Αυτήν την εποχή έχει κακές καιρικές συνθήκες. Παραδείγματος χάριν, βρέχει ασταμάτητα για μια βδομάδα και άλλη μια βδομάδα δεν μπορούν να μπουν οι εργάτες μέσα. Υπάρχουν μεταποιητικές εταιρείες, όπως είναι τα οινοποιία που προσλαμβάνουν εκατό εργάτες. Για δεκαπέντε μέρες πρέπει να τους πληρώνουν χωρίς να μπορούν να δουλέψουν.

Πρέπει να βρεθεί μια λύση χωρίς να αδικούνται και οι εργαζόμενοι, αλλά και για να μπορέσει να πληρωθεί, κατά κάποιο τρόπο, ο εργοδότης, ο οποίος έχει τόσους πολλούς εργαζόμενους και δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στο μεγάλο κόστος. Είναι μια δύσκολη εξίσωση και νομίζω ότι κάπου εδώ παρεμβαίνει και το νομοσχέδιο, το οποίο σε κάποια από αυτά δίνει λύσεις.

Επίσης, θέλω να σταθώ στο θετικό της ψηφιακής κάρτας, στην απεργία από τους συνδικαλιστές, όπως και στο πολύ θετικό ότι οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, μετρό, λεωφορεία, ενέργεια, θα μπορούν να λειτουργούν με το ένα τρίτο, για να μην ακινητοποιούνται τα πάντα και να έχουμε νοσοκομεία χωρίς ρεύμα και συμπολίτες μας χωρίς μετακίνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν πάρα πολλά αυτά τα οποία θα μπορούσαμε να πούμε. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Η Κυβέρνηση συνεχίζει το έργο της, πιστή στις προεκλογικές της δεσμεύσεις προς τους πολίτες που την εμπιστεύτηκαν για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Η Ελλάδα ακολουθεί πλέον τις πολιτικές των πιο προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών, συνδυάζοντας την προώθηση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας με την προστασία των εργαζομένων και εργοδωτών. Γι' αυτό στηρίζω το νομοσχέδιο, στηρίζω εργαζόμενους και εργοδότες. Εδώ είμαστε να το δούμε στην πράξη και ό,τι κενά και αδυναμίες αν υπάρχουν, όλοι μαζί να τα διορθώσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γιώργος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΥ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσο κι αν προσπαθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, να εμφανίσετε ως εκσυγχρονισμό, ως κάτι το μοντέρνο τα όσα φέρνει το αντεργατικό σας έκτρωμα και τον εργασιακό μεσαίωνα, με τις ανατροπές που πρόκειται να διαμορφώσει, όσα ψέματα και αν πείτε, εσείς και τα παπαγαλάκια σας, που με αγωνιώδη και προκλητικό τρόπο μάς τα παρουσιάζετε τόσες μέρες, όλα αυτά δεν μπορούν να κρύψουν ούτε να μακιγιάρουν το αποκρουστικό πρόσωπο του συστήματος της εκμετάλλευσης το οποίο υπηρετείτε με συνέπεια, που δεν εξανθρωπίζεται όμως, αλλά μονάχα καταργείται.

Γιατί τη μόνη ελευθερία του εργαζόμενου να δουλεύει όσο θέλει, όπως κυνικά προπαγανδίζετε και αποδέχεστε, είναι αυτή του εργοδότη που θα ορίζει τη δουλειά του εργάτη όπως ορίζει τη δουλειά μιας μηχανής που όταν μάλιστα χαλάει, θα αντικαθίσταται.

Να γιατί κανένα αίτημα, απαίτηση και εντολή των μεγαλοεργοδοτών δεν έμεινε έξω από το σχέδιο νόμου που τους χαρίζει στο πιάτο τη ζωή του εργαζόμενου χωρίς κανένα όριο στην εκμετάλλευσή.

Γιατί καμιά πλευρά της ζωής του εργαζόμενου δεν μένει ανεπηρέαστη, δεν γλιτώνει από τη διάλυση όλων των κατακτήσεων που ξεχωρίζουν τους εργάτες από τους δούλους. Κανένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα, που έχουν νιώσει στο πετσί τους πάρα πολλά όλα τα προηγούμενα χρόνια με τη μείωση μισθών, εισοδήματος, αναίρεση δικαιωμάτων, δεν ξεφεύγει από αυτή τη λαίλαπα. Παντού βιώνουν την εντατικοποίηση, την εξουθένωση, την εκμετάλλευσή μέχρι εσχάτων.

Μάλιστα το θράσος σας και ο κυνισμός σας απογειώνονται όταν αναφέρεστε στους νέους, τους φοιτητές δηλαδή, αφού θεωρείτε φυσιολογικό ένας νέος άνθρωπος να δουλεύει αντί να είναι αφοσιωμένος στις σπουδές του ή ενώ μετατρέπετε παράλληλα τη μητρότητα σε εκ περιτροπής απασχόληση! Ντροπή και μόνο ντροπή!

Όμως, πέρα από τα παραμύθια σας, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι το νομοσχέδιο είναι για το καλό των εργαζομένων, αλλά και αυτά του ΣΥΡΙΖΑ ότι τάχα γνωρίζει τη συνταγή να διασφαλίζονται τα εργασιακά δικαιώματα και ταυτόχρονα, να θωρακίζονται η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία του κεφαλαίου, η πραγματικότητα είναι πως δεν υπάρχει πλευρά των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που να μην συνδέεται με τη φθορά της υγείας των εργαζομένων.

Γιατί τόσο τα επιτελεία στις Βρυξέλλες, όπως και όλοι σας, όλα τα κόμματα, γνωρίζετε πολύ καλά πως οι εργαζόμενοι σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως και στην Ελλάδα, έρχονται αντιμετωπίζοντας με τις αρνητικές συνέπειες της πολιτικής των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που προωθούνται.

Όπως και όλοι γνωρίζουμε πως οι οκτώ ώρες δουλειά, οι οκτώ ώρες ξεκούραση και οι οκτώ ώρες ψυχαγωγία δεν θεσπίστηκαν τυχαία, αλλά καθορίστηκαν βάσει επιστημονικών κριτηρίων τα οποία οριοθέτησαν τον απαιτούμενο χρόνο, προκειμένου να αναπληρώνονται οι φυσικές και ψυχικές δυνάμεις των εργαζομένων και πως επιβλήθηκαν στην καπιταλιστική κοινωνία με την ταξική πάλη των εργατών.

Έτσι το ωράριο, ο χρόνος εργασίας αποτελεί σημαντικό παράγοντα που επηρεάζει την κοινωνική ευεξία και ισορροπία. Το μη σταθερό ωράριο, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, οι εναλλασσόμενες βάρδιες, ο περιορισμένος ελεύθερος χρόνος δυσχεραίνουν την ομαλή κοινωνική και οικογενειακή ζωή του εργαζόμενου, αυξάνουν την κόπωση, προκαλούν μεγάλη φθορά στην εργατική δύναμη, στις πνευματικές και σωματικές ικανότητες του εργαζόμενου που δεν μπορεί να διορθωθεί αν σε κάποια άλλη περίοδο ο εργαζόμενος δουλέψει λιγότερες ώρες.

Έτσι για παράδειγμα, η εντατικοποίηση της εργασίας εκθέτει τους εργάτες σε περισσότερους κινδύνους για περισσότερο χρόνο, ενώ οδηγεί για παράδειγμα σε μείωση των αντανάκλαστικών τους, αυξάνοντας τις πιθανότητες εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών.

Και είναι προφανές πως ένας εργαζόμενος που καλείται να δουλεύει για μια περίοδο δέκα ωρών τη μέρα δεν προλαβαίνει να κάνει τίποτε άλλο εκτός από τη διαδρομή δουλειά-φai-ύπνος-δουλειά, ζει δηλαδή κυριολεκτικά για να δουλεύει, θυμίζοντας τα «ομιλούντα εργαλεία», όπως αποκαλούνται οι σκλάβοι, αφού η λογική είναι «δουλειά όταν, όπου, όπως και όσο χρειάζεται η εργοδοσία, το κεφάλαιο», που συνεπάγεται πλήρη απορρύθμιση της εργάσιμης ημέρας.

Εδώ και χρόνια εξάλλου αρκετές μελέτες συσχετίζουν τη διαταραχή των κιρκάδιων ρυθμών, το λεγόμενο βιολογικό ρολόι, από τα εναλλασσόμενα ωράρια και τη νυχτερινή εργασία με τον καρκίνο κυρίως του μαστού και του προστάτη.

Ο διεθνής οργανισμός για την έρευνα για τον καρκίνο -που δεν είναι κομμουνιστές, δεν είναι εδώ ο κ. Μαραβέγιας- έχει κατατά-

ξει τα κυλιόμενα ωράρια που διαταράσσουν αυτούς τους ρυθμούς, το βιολογικό ρολόι για να καταλαβαίνουμε, στην κατηγορία των πιθανών καρκινογόνων για τον άνθρωπο, μαζί με ουσίες όπως ο μολύβδος, ορισμένοι χλωριωμένοι υδρογονάνθρακες και άλλα.

Όπως και το γεγονός πως οι διαταραχές των ρυθμών αυτών έχουν συσχετιστεί με πρόωρους τοκετούς, λιποβαρή νεογνά, αλλά και με αυξημένη συχνότητα πεπτικού έλκους, στεφανιαίας νόσου, μεταβολικών διαταραχών, διαταραχών στον ύπνο και άλλα πολλά.

Τα ξέρετε, τα ξέρετε πολύ καλά και ειδικά οι γιατροί της πλειοψηφίας, αλλά και όχι μόνο, και των άλλων κομμάτων.

Τα μη σταθερά ωράρια και η υπερωριακή εργασία προκαλούν κόπωση τόσο περιορίζοντας τα διαστήματα ανάπαυσης ανάμεσα στις βάρδιες όσο και ως επακόλουθο του επαγγελματικού στρες. Από την άποψη αυτή, συνδέονται με το σύνδρομο επαγγελματικής εξουθένωσης των εργαζομένων, το γνωστό «burn-out».

Και αυτό το γνωρίζετε ειδικά οι γιατροί, σε ό,τι αφορά το υγειονομικό προσωπικό στα νοσοκομεία.

Όπως επίσης αντίστοιχα τα αυξημένα ωράρια και οι υπερωρίες συνδέονται με αυξημένους δείκτες εργατικών ατυχημάτων με τον κίνδυνο ατυχήματος να αυξάνεται κατά περίπου 15% στις δεκάωρες βάρδιες και κατά 28%, κοντά στο 30% θα έλεγα, στις δωδεκάωρες βάρδιες.

Τα ξέρετε κι αυτά, όπως όλοι τα ξέρουμε. Στη διεθνή βιβλιογραφία εξάλλου δεν αναφέρεται το σύνδρομο Καρόσι που αφορά τους θανάτους ή τη σοβαρή αναπηρία από καρδιαγγειακά αίτια που σχετίζονται με τις πολλές ώρες εργασίας;

Συγχρόνως, η επιβάρυνση του ανθρώπινου οργανισμού από την υπερωριακή εργασία, πέρα από την κούραση και την επακόλουθη αύξηση της πιθανότητας εργατικού ατυχήματος, έχει και σωρευτικά επίδραση στην υγεία του ανθρώπου, συνδεδεμένη πάλι με αρτηριακή υπέρταση, καρδιαγγειακά νοσήματα, μεταβολικά νοσήματα και πάει λέγοντας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα σε αυτή την κατεύθυνση, οι υγειονομικοί στα δημόσια νοσοκομεία που τόσο πριν από την πανδημία, αλλά κυρίως κατά τη διάρκεια της πανδημίας, με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, την εντατικοποίηση της εργασίας, εξαναγκάστηκαν σε περισσότερες εφημερίες, περισσότερα νυχτερινά, συχνότερη εναλλαγή βαρδιών, ακόμη πιο άσπτερα και ακανόνιστα ωράρια, δηλαδή ακόμα μεγαλύτερη επιβάρυνση των βιολογικών ρυθμών και επιβάρυνση της υγείας τους με τραγικά αποτελέσματα σε κάποιες περιπτώσεις.

Ακόμα και αυτή η λεγόμενη ρήτρα «opt-out» που προβλέπεται στο νόμο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας των γυναικών συνδέεται με την επιβάρυνση της υγείας, αφού η ρήτρα και η εθελοντική παράταση της εργάσιμης εβδομάδας μέχρι τις εξήντα ώρες κατά μέσο όρο λειτουργεί ως νόμιμο προβλεπόμενο μέσο άσκησης της εργοδοτικής διευθυντικής αουδοσίας και τρομοκρατίας.

Και είναι όλοι αυτοί στους οποίους αυτή ακριβώς η διευθέτηση του χρόνου εργασίας θα εφαρμοστεί, που υποκριτικά χειροκροτούσατε, όταν δεν τους στέλνατε τα ΜΑΤ διότι έβγαιναν και διεκδικούσαν μέτρα προστασίας, προσλήψεις προσωπικού, υλικοτεχνική υποδομή για να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες του πληθυσμού μας εν μέσω πανδημίας και όχι μόνο.

Συνεπώς, ο συνδυασμός της διαρκούς ελαστικοποίησης των σχέσεων και των ωραρίων εργασίας με τη δήθεν προστασία της υγείας και ασφάλειας στην εργασία, το λεγόμενο δηλαδή ιδεολόγημα της ευελιξίας, είναι όχι μόνο ανεδαφικό επιστημονικά, αλλά λαμβάνει χαρακτηριστικά συνειδητής προπαγάνδας, συνειδητής προσπάθειας απόκρυψης της πραγματικότητας, των κινδύνων για την υγεία και τη ζωή των εργαζομένων που συνοδεύουν την ελαστικοποίηση της εργασίας.

Μια πρακτική συνθηθισμένη μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των κομμάτων που υπερασπίζονται τα συμφέροντα των εργοδοτών, των βιομηχάνων της αστικής τάξης που μάλιστα είναι αντιεπιστημονική, αντιδεοντολογική όταν εκφέρεται από επιστήμονες υγείας.

Όσα λοιπόν και αν λέτε, όσο κι αν κοπιάζετε για το αντίθετο ως φερέφωνα του κεφαλαίου, αν βάλουμε την επιστήμη με το

κεφάλι προς τα πάνω, υπάρχει σαφής επιστημονική βάση και τεκμηρίωση ως προς τη συμβολή στην προστασία της υγείας και ασφάλειας της εργασίας των εργαζομένων, από τη μείωση του ημερήσιου και εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, αντίστοιχα των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης σε όλα τα επαγγέλματα και πολύ περισσότερο στα βαρέα και ανθυγιεινά.

Γιατί η αντιπαράθεση Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ για το αν θα ξεπατώνεται ο εργάτης μετά από συλλογική ή ατομική διαπραγμάτευση, δεν αφορά τις ανάγκες της εργατικής τάξης.

Και τα δύο κόμματα μαζί με το Κίνημα Αλλαγής έχετε φέρει δεκάδες ελαστικές μορφές δουλειάς από μία ώρα εργασίας την ημέρα μέχρι μία μέρα τον μήνα. Έχετε βαριά ευθύνη για τη γιγάντωση της ανασφάλιστης δουλειάς και των χιλιάδων εργατικών ατυχημάτων.

Όλοι μαζί έχετε δημιουργήσει με τις πολιτικές σας στρατιές ανέργων, μισοαπασχολούμενων, με πρωταθλητές τους νέους και νέες που δεν γνώρισαν ποτέ τι σημαίνει δουλειά με δικαιώματα.

Και αυτό γιατί κανένας σας, όλα τα κόμματα, όπως και καμμία κυβέρνηση δεν αμφισβητεί το πλαίσιο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, δεν μπορεί να απαλλάξει συνεπώς τους εργαζόμενους, το λαό από τα βάσανά του.

Η μόνη ελπίδα για τους εργαζόμενους είναι στην οργάνωση και στο συλλογικό ταξικό αγώνα για να απολαύσουν αυτό που μπορεί να δώσει η εποχή μας, δηλαδή τη μείωση του εργάσιμου χρόνου σε επτά ώρες την ημέρα και τριάντα πέντε την εβδομάδα, μισθό που να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής οικογένειας, απολαμβάνοντας τις δυνατότητες που δίνει η επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος με πραγματικό ελεύθερο χρόνο. Αυτό είναι το σύγχρονο το ρεαλιστικό και αναγκαίο σήμερα τον εικοστό πρώτο αιώνα και όχι το πισωγύρισμα στο δέκατο ένατο αιώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Βασίλειος Γιογιάκας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε αρέσει σε κάποιους είτε όχι, η σημερινή Κυβέρνηση τολμά να αναμετρηθεί με τα προβλήματα του τόπου, προβλήματα που οι περισσότεροι ομολογούν ότι υπάρχουν, αλλά που κανείς δεν τόλμησε να αγγίξει ή δεν μπόρεσε να κάνει τη διαφορά.

Αν μη τι άλλο, το παρόν νομοσχέδιο είναι άλλη μια απόδειξη ότι η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να απαντήσει σε προβλήματα πραγματικά όσο και επίκαιρα σε πεδία ευαίσθητα όσο και δύσκολα, όπως αυτά της εργασίας, που μάλιστα συναντώνται με αυτά της οικογενειακής και προσωπικής ζωής.

Άραγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι πρόβλημα η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία; Δεν είναι πρόβλημα όταν επιχειρούνται παρεμβάσεις για να πέσουν στα μαλακά κάποιοι που έχουν παραβεί την εργατική νομοθεσία ή όταν μια ισχυρή μειοψηφία οργανωμένων συμφερόντων παρανομεί και αρνείται να εξυπηρετήσει βασικές ανάγκες της κοινωνίας; Δεν είναι πρόβλημα όταν η εργασιακή πραγματικότητα στέκεται εμπόδιο στη δημιουργία οικογένειας ή όταν το άτομο γίνεται αποδέκτης συμπεριφορών στο χώρο εργασίας που προσβάλλουν την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του; Ή μήπως δεν είναι πρόβλημα η κατάχρηση της τηλεργασίας που ήρθε στην επιφάνεια μετά το lockdown των προηγούμενων μηνών;

Ασφαλώς και όλα αυτά είναι προβλήματα και είναι μια Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτή που κάποιοι βάζοντας ταμπέλες αποκαλείται νεοφιλελεύθερη και συντηρητική που έρχεται να τα αντιμετωπίσει με προχωρημένες παρεμβάσεις, που δανείζονται την εμπειρία ευρωπαϊκών κρατών, άλλων με παράδοση στο κράτος πρόνοιας κι άλλων με αριστερές και κεντροαριστερές κυβερνήσεις, που προστατεύουν καλύτερα τους εργαζόμενους και τους δίνουν τη δύναμη επιλογής, που δίνουν και στις επιχειρήσεις περισσότερη ευελιξία ώστε να μπορούν να σταθούν στον διεθνή ανταγωνισμό, να αναπτυχθούν, για να δημιουργήσουν δουλειές.

Αυτή η Κυβέρνηση αφαιρεί από κάποιους το μονοπώλιο του φιλεργατισμού και της κοινωνικής ευαισθησίας. Αυτό είναι που ενοχλεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση που τη βγαίνει σε κάποιους από τα αριστερά, ότι μπαίνει

σε χωράφια που μέχρι πρόσφατα κάποιοι θεωρούσαν δικά τους. Γι' αυτό αντιδρούν με τον μόνο τρόπο που γνωρίζουν, με φυγή προς τα πίσω, ανασύροντας προκάτ συνθήματα έτοιμα για κάθε χρήση, προστατεύοντας κατεστημένα συμφέροντα και προνόμια που μάλιστα έχουν κοστίσει στην κοινωνία και τη χώρα και το χειρότερο, διαστρεβλώνοντας τις θέσεις των πολιτικών τους αντιπάλων και παραπληροφωρώντας τους πολίτες.

Αυτή η σκόπιμη σύγχυση και παραπληροφόρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκαλύφθηκε στις επιτροπές. Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να ξέρουν αυτό που, πραγματικά, θα ισχύσει και όχι αυτό που κάποιοι διαδίδουν για να δικαιολογήσουν τα αδιαιολόγητα.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι δεν υπάρχει κατάργηση του οκταώρου. Απλά οι σαράντα ώρες της εργασίμης εβδομάδας μπορεί να μοιράζονται διαφορετικά μέσα στις ημέρες, κάτι που σε μεγάλες επιχειρήσεις και κλάδους όπως ο τουρισμός εφαρμόζεται χρόνια. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτό, όταν προβλέπεται ατομική συμφωνία με τον εργοδότη, μπορεί να γίνει μόνο με πρωτοβουλία του εργαζόμενου.

Η πραγματικότητα είναι, επομένως, ότι το σαραντάωρο πληρώνεται στο ακέραιο, όπως στο ακέραιο προβλέπεται να πληρώνονται οι υπερωρίες και όχι φυσικά να ανταλλάσσονται με ρεπό. Απλά αυξάνεται το πλάφόν των υπερωριών για να μπορεί μια επιχείρηση να ανταποκριθεί στην εποχικότητα της ζήτησης προϊόντων ή υπηρεσιών, για να μπορεί ο εργαζόμενος να ενισχύσει το εισόδημά του.

Η πραγματικότητα είναι ότι είμαστε η τρίτη χώρα στην Ευρώπη που φέρνουμε μέτρα για την προστασία όσων εργάζονται στο σπίτι με κυριότερο το δικαίωμα αποσύνδεσης.

Όπως είναι πραγματικότητα ότι με την Επιθεώρηση Εργασίας να γίνεται ανεξάρτητη διοικητική αρχή δεν παραβιάζεται η συνταγματική πρόβλεψη ότι το δικαίωμα εργασίας προστατεύεται από το κράτος. Γιατί οι ανεξάρτητες αρχές είναι διοικητικά όργανα που είναι ενταγμένα στο κράτος.

Είναι, επίσης, πραγματικότητα ότι εφαρμόζεται επιτέλους, με σκοπό να γίνει υποχρεωτική, η ψηφιακή κάρτα εργασίας για να ελεγχθεί η αδήλωτη και απλήρωτη εργασία και να πληρώνεται ως εργαζόμενος τις υπερωρίες που έχει δουλέψει.

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις προβλέψεις που βελτιώνουν τη θέση των εργαζομένων, βελτιώνουν τις επιλογές και βελτιώνουν την προστασία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκα σε σημεία που, δυστυχώς, μπήκαν κάτω από τον παραμορφωτικό φακό της κομματικής σκοπιμότητας.

Ωστόσο, θα ήταν άδικο να μην αναφερθώ τόσο σε ολόκληρα μέρη του νομοσχεδίου με τα οποία πιστεύω και ελπίζω ότι τα περισσότερα αν όχι όλα τα κόμματα οφείλουν να συμφωνήσουν. Και σε αυτά τα θέματα είναι μία Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που έρχεται να κάνει τη διαφορά. Είναι αυτά που αφορούν την ισορροπία μεταξύ εργασίας και οικογένειας από την καθιέρωση και επέκταση μιας σειράς αδειών για γονείς και την προστασία των γονιών από απόλυση, μέχρι τις ευέλικτες ρυθμίσεις για γονείς και για φροντιστές κοντινών ατόμων με σοβαρά προβλήματα υγείας, αλλά και το μέρος για την αντιμετώπιση της βίας και παρενόχλησης του οποίου οι ρυθμίσεις αγκαλιάζουν μέχρι και δραστηριότητες με μεγαλύτερη εργασιακή ανασφάλεια και περιορισμένη προστασία όπου απασχολούνται συνήθως γυναίκες.

Ύστερα από αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς εκείνοι που κόπτονται για την προστασία των εργαζομένων, των γυναικών, των πιο ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού, εκείνοι που κόπτονται για την προστασία των θεμελιωδών ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και για την ευημερία των πολλών, να στηρίζουν τις ρυθμίσεις που αναμετρώνται με γνωστά και δύσκολα προβλήματα και όχι να στοιχίζονται πίσω από συνθήματα μιας άλλης εποχής, πίσω από μια στενή κομματική πελατεία που έχει από καιρό σταματήσει να εκφράζει το μεγαλύτερο και πιο δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας μας.

Δυστυχώς γι' αυτούς, οι μάσκες έπεσαν. Θα φανεί άλλωστε και στην ονομαστική ψηφοφορία της Τετάρτης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα προκειμένου να πάρει το λόγο ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία ο κ. Νίκος Φίλης.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βγαίνοντας από την πανδημία, αποδεδειγμένοι από τον φόβο, αναζητούμε μια αξιοβίωτη ζωή. Δύο διαφορετικές αντιλήψεις για την ανάπτυξη συγκρούονται. Η μία είναι η επιθετική καπιταλιστική αντίληψη, η νεοφιλελεύθερη, που μετά την πανδημία συνιστά επιπλέον και έναν αναχρονισμό, επικίνδυνο αναχρονισμό.

Ζήσαμε διεθνώς την κατάρρευση των συστημάτων υγείας εξαιτίας της παρατεταμένης δημοσιονομικής λιτότητας. Ζήσαμε τα αποτελέσματα της παραβίασης της φύσης και της κλιματικής κρίσης και τώρα μας προτείνετε ανάπτυξη που συμπίπτει περισσότερο το ήδη χαμηλό κόστος εργασίας και μεγαλώνει τα κέρδη του κεφαλαίου.

Η ανάπτυξη, όμως, είναι αναγκαία όχι ως ποσοτικό μέγεθος - μεγέθυνση λένε τώρα - αλλά ως ποιοτικό υπέρ των πολλών, υπέρ του περιβάλλοντος, υπέρ της δημοκρατίας και υπέρ της κοινωνικής συνοχής. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη για την ανάπτυξη με επίκεντρο τον άνθρωπο και όχι το χρηματοπιστωτικό σύστημα και την οικονομία της πλατφόρμας.

Σε όλον τον κόσμο έχει επιστρέψει η συζήτηση για τον καθοριστικό ρόλο του δημόσιου τομέα και των συναφών κοινωνικών κατοχυρώσεων. Εδώ η Κυβέρνηση Μητσοτάκη επιμένει στο δογματισμό της θεολογίας της αγοράς. Χρησιμοποιεί, μάλιστα, τη νεόγλωσσα, τη new speak κατά τον Όργουελ, που διαστρεβλώνει την έννοια των λέξεων.

Όταν μιλάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για μεταρρύθμιση, εσείς εννοείτε απορρύθμιση. Όταν μιλάτε για ελευθερία, εννοείτε αποκλεισμό. Όταν μιλάτε για επενδύσεις, εννοείτε αρπαχτές. Όταν μιλάτε για δικαίωμα στην απεργία, εννοείτε την υπονόμευσή του. Όταν μιλάτε για την απεργία που δεν έχει κόστος για τον εργοδότη, δηλαδή για μη απεργία. Όταν μιλάτε για συνδικαλισμό, εννοείτε τους εργοδοτικούς. Όταν οψίμως μιλάτε σήμερα για εργοδοτικούς, συκοφαντείτε τους εργαζόμενους που συνδικαλιζούνται για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους με μεγάλο κόστος. Μιλάτε για ανεξάρτητες αρχές και εννοείτε αδιάτακτη κομματικοποίηση ή υπαγωγή στον εργοδότη ευαίσθητων ελεγκτικών μηχανισμών. Και, βέβαια, όταν μιλάτε για ευελιξία στο ωράριο εργασίας, εννοείτε τη διάλυση της καθημερινότητας των εργαζομένων.

Το δικό μας εναλλακτικό μοντέλο ανάπτυξης στηρίζεται στην οικονομία της γνώσης, δηλαδή θέσεις εργασίας που θα παράγουν προϊόντα προστιθέμενης αξίας. Η οικονομία της γνώσης προϋποθέτει μορφωμένο εργατικό δυναμικό. Χρειαζόμαστε εκπαίδευση πανεπιστημιακού επιπέδου, καθώς, μάλιστα, στην Ευρώπη ο στόχος είναι το 2030 οι νέοι έως τριάντα τεσσάρων ετών που θα είναι πτυχιούχοι να ξεπερνούν το 40%.

Η Κυβέρνηση, προωθεί την αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού συστήματος με επιθετικό τρόπο, συρρικνώνει το δημόσιο σύστημα παιδείας, απορρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για θέσεις επισφαλούς απασχόλησης, για θέσεις χαμηλών προσόντων και φτηνής αμοιβής. Μετατρέπει την τηλεργασία σε τηλεανεργία, δηλαδή ακόμα μεγαλύτερες διακρίσεις και ανισότητες. Και, όμως, η τεχνολογία μεγαλώνει την παραγωγικότητα και παρέχει την ευκαιρία να δουλεύουν οι άνθρωποι λιγότερο, χωρίς μείωση των αποδοχών τους, για να ζουν καλά και να δουλεύουν όλοι.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι ο νέος νόμος για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια είναι η άλλη όψη του μαχαίριου που σφάζει τη γενιά της πανδημίας. Είκοσι πέντε χιλιάδες παιδιά, όσο καλά και να γράψουν -και ευχόμαστε να γράψουν καλά- σήμερα και αύριο θα μείνουν εκτός πανεπιστημίων.

Καταλάβετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τι ψηφίσατε; Σε εσάς θα απευθυνθούν όσοι μείνουν έξω για να ρωτήσουν γιατί. Θα μετατραπούν σε πελάτες για τα ιδιωτικά κολέγια. Ακούγονται ως ειρωνεία οι ευχές του Πρωθυπουργού και της κ. Κεραμέως για καλή επιτυχία στα παιδιά.

Να θυμηθείτε τώρα ότι θα καλυφθούν όλες οι θέσεις εισακτέων που έχετε εξαγγείλει, εβδομήντα επτά χιλιάδες τετρακόσιες δεκαπέντε θέσεις, όπως συνέβαινε τόσα χρόνια.

Σε μια περίοδο που εξαφανίζονται εκατοντάδες παλιά επαγγέλματα, μόνο η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη μόρφωση μπορεί να εξασφαλίσει επαγγελματική ευελιξία, αυτοπεποίθηση, καλύτερες αμοιβές. Η στατιστική έχει αποδείξει ότι οι πολίτες χαμηλής μόρφωσης φτωχοποιούνται περισσότερο.

Ποιο brain drain μπορεί να αντιμετωπιστεί με θέσεις επισφαλούς εργασίας, κακοπληρωμένες και χωρίς στοιχειώδη διασφάλιση συλλογικών και εργασιακών δικαιωμάτων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κυρίως, κυρίες συνάδελφοι, εκπληκτικοί ακούσαμε για το συνέδριο της γονιμότητας, που είχε, μάλιστα, την αιγίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας με ομιλητές πολλούς Υπουργούς και σύσσωμη την ιεραρχία.

Περίμενα αντίθετα να ακούσω κάτι από την Εκκλησία για την κατάργηση της Κυριακής αργίας. Για αυτό το θέμα δεν άκουσα λέξη.

Πάντως, μετά τη μαζική κατακραυγή για το μισογυνικό μήνυμα αυτού του συνεδρίου, μας είπαν ότι το συνέδριο αναβλήθηκε, χωρίς πάντως οι δύο Υπουργοί της Κυβέρνησης να ανακαλέσουν τη συμμετοχή τους. Μέσα, λοιπόν, είναι η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση στο συνέδριο. Πουλιάτε προστασία στη γυναίκα δήθεν στα λόγια με το νομοσχέδιο, όταν εσείς πρωταγωνιστείτε σε τέτοιες μισογυνικές πρωτοβουλίες;

Το συνέδριο, βέβαια, πραγματοποιείται εδώ μέσα με σπόνσora την Κυβέρνηση. Ποιος νέος πατέρας, ποια νέα μητέρα μέσα στο δεκάωρο δουλειάς θα μπορέσει να πάρει το παιδί από το σχολείο; Πόσο εύκολο είναι μια γυναίκα να τεκνοποιήσει με το βάρος της ανεργίας ή τον εξαντλητικών σπασμών ωραρίων; Ρωτήστε μια κοπέλα που δουλεύει σε ένα σούπερ-μάρκετ. Ποια οικογενειακή θαλπωρή μπορεί να υπάρξει με εξαντλημένο τον πατέρα ή τη μάνα από την εργασιακή υπερεκμετάλλευση; Ποιος γονιός μπορεί να υπάρξει όταν είναι αόρατος στην κοινωνία και στην εργασία;

Χωρίς ισχυρό κοινωνικό κράτος, χωρίς εγγυήσεις για τη δουλειά και την καθημερινότητα των νέων ζευγαριών, τελικώς χωρίς ασφάλεια, είναι υποκριτική η συζήτηση για το υπαρκτό δημογραφικό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέφερα ότι η μάχη για την παιδεία είναι η άλλη όψη της μάχης για τα εργασιακά και το οκτάωρο. Το αντιλήφθηκαν και οι νέοι, όταν πριν λίγους μήνες κινητοποιήθηκαν κατά του κυβερνητικού αυταρχισμού που θέλησε να τους ενοχοποιήσει για την πανδημία. Τώρα η Κυβέρνηση θέλει να μας πείσει ότι για την αρρώστια, για την εργασία, για την παιδεία, δηλαδή για όσα καθορίζουν οι κοινωνικές προτεραιότητες για τη ζωή μας, είναι πρωταρχική η ατομική ευθύνη και όχι η συλλογική πολιτική βούληση.

Προχθές, με τις απεργιακές κινητοποιήσεις έγινε το πρώτο βήμα. Η κοινωνία διεκδικεί ένα μέλλον με κατοχυρωμένη την εργασία, την υγεία, την παιδεία και τον πολιτισμό. Θα μπορέσουν τα κόμματα της προοδευτικής παράταξης με κορμό την Αριστερά να ανταποκριθούν στη λαχτάρα της κοινωνίας και ιδιαίτερα των νέων να ανακόψουν την απογοήτευση που οδηγεί στην απομάκρυνση από την πολιτική;

Χρειάζεται ο αναγκαίος αναστοχασμός και απεγκλωβισμός από τα αποτελέσματα του μνημονιακού καταναγκασμού. Τώρα που μπορεί να γυρίσει η παγκόσμια σελίδα μετά την οδυνηρή εμπειρία της πανδημίας είναι αναγκαία η διαμόρφωση εναλλακτικών προτάσεων, οι νέες δημόσιες πολιτικές, ένας ρεαλιστικός ριζοσπαστισμός της Αριστεράς χωρίς συνθήματα, με προτάσεις και αγώνες. Χρειάζεται να σεβαστούμε τη λαϊκή δυναμική και να συμβάλλουμε ενωτικά στην πολιτική της εκπροσώπησης. Αυτή είναι η ευθύνη όσων αντιπαλεύουμε τις προσπάθειες της Κυβέρνησης για την ανασυγκρότηση του συστήματος με θύματα τους πολλούς. Οι εμφύλιοι περιττεύουν και ακόμα χειρότερα ζημιώνουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Φίλη, γιατί ήταν και πάρα πολύ συνεπής στον χρόνο.

Τελείωσε ακριβώς στο επτάλεπτο. Κάνω έκκληση να το ακολουθήσουν όλοι οι συνάδελφοι γιατί θα ξημερώσουμε.

Συνεχίζουμε με τον συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Διονύσιο Ακτύπη.

Ορίστε, κύριε Ακτύπη, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκει να εκσυγχρονίσει ουσιαστικά το Εργατικό Δίκαιο, το οποίο έχει παραμείνει το ίδιο εδώ και πολλές δεκαετίες. Μέσω του νέου αυτού πλαισίου δίνουμε περισσότερες δυνατότητες, επιλογές και ευκαιρίες στον εργαζόμενο, ενδυναμώνοντας και ισχυροποιώντας τη θέση του, έτσι ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίζει καλύτερα τις προκλήσεις του σύγχρονου ανταγωνιστικού και εξαιρετικά απαιτητικού εργασιακού περιβάλλοντος.

Παράλληλα, το νέο σχέδιο νόμου προσαρμόζει την εθνική εργασιακή νομοθεσία στις σύγχρονες συνθήκες και τις βέλτιστες πρακτικές, που ήδη εφαρμόζονται εδώ και δεκαετίες στην Ευρώπη.

Έρχομαι τώρα στη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία, βεβαίως, δεν μας εκπλήσσει καθόλου. Είναι η ίδια στάση που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κρατήσει σε κάθε κρίσιμο νομοσχέδιο. Είναι η ίδια στάση που ο ΣΥΡΙΖΑ κρατά από τον Ιούνιο του 2019, πριν από τις εκλογές, τις οποίες και έχασε πανηγυρικά. Από τότε βγαίνατε και λέγατε «Ο Μητσοτάκης καταργεί το οκτάωρο» και άλλα τέτοια μυθεύματα της Αριστεράς. Τότε, βέβαια, οι Έλληνες πολίτες σας γύρισαν την πλάτη και η Νέα Δημοκρατία κέρδισε τις εκλογές με ποσοστό 40%.

Αυτό δεν ήταν αρκετό για να καταλάβετε πως όλες οι προσπάθειές σας να αναπαράγετε το κλίμα του 2015 ασκώντας συγκρουσιακή πολιτική της οκάς δεν είναι αρκετές για να πείσετε τον ελληνικό λαό πως είστε σοβαρό πολιτικό κόμμα, με σοβαρή πρόταση και σοβαρή στάση απέναντι στα πράγματα. Και αν δεν σας το δίδαξαν οι εκλογές αυτό, δεν μάθατε κάτι από τη δήθεν μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση της Πέμπτης; Στις τράπεζες η συμμετοχή ήταν από 2% έως 4%. Το ίδιο ήταν στα σούπερ-μάρκετ, στις αερομεταφορές, στη ΔΕΗ, στο ΔΕΔΔΗΕ, στον ΟΤΕ, στα ΕΛΤΑ, παντού το ίδιο.

Αυτή είναι, λοιπόν, η κινητοποίηση, στην οποία εσείς του ΣΥΡΙΖΑ τοντάτε, προκειμένου να πάρετε την ευκαιρία να βγάλετε από το μπαουλοντίβανο τα διάφορα δικά σας για γαλέρες και λοιπά.

Βέβαια, όπως καταλάβαμε όλοι, απλώς δεν σας βγήκαν τα κουκιά. Πρέπει να το πάρετε χαμπάρι ότι η κοινωνία έχει πάρει το μήνυμα. Όσο και να προσπαθείτε να βγείτε προστά ως υποστηρικτές των αδυνάτων, δεν θα το καταφέρετε.

Πάμε, όμως, να δούμε πώς η Κυβέρνηση αυτή καταργεί το οκτάωρο, όπως διατείνεστε εδώ και μήνες στα «παράθυρα» των δελτίων ειδήσεων.

Το άρθρο 55, λοιπόν, για όποιον γνωρίζει στοιχειώδη ανάγνωση, όχι μόνο δεν καταργεί, αλλά κατοχυρώνει για ακόμα μια φορά το οκτάωρο. Άλλωστε όποια Κυβέρνηση και να αναλάβει το τιμόνι της χώρας, το οκτάωρο δεν μπορεί να το αλλάξει στον βαθμό που η χώρα μας είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που γίνεται μέσω των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου είναι ότι δίνεται η νέα δυνατότητα στον εργαζόμενο να συμπυκνώσει την εργασία του σε λιγότερες μέρες. Κάτι τέτοιο προφανώς θα μπορεί να συμβεί μόνο κατόπιν αιτήματος του ίδιου του εργαζομένου, διαφυλάσσοντας σε κάθε περίπτωση το απαραβίαστο μέγιστο των πέντε ημερών εργασίας ή σαραντά ωρών την εβδομάδα που κατοχυρώνονται με το νομοσχέδιο.

Σε ό,τι αφορά στις υπερωρίες μέσω της ψηφιακής κάρτας, καταπολεμάται αποτελεσματικά η «μαύρη» εργασία, ενώ καταγράφεται η πραγματική εργασία και εξασφαλίζεται ότι οι υπερωρίες θα ελέγχονται και θα πληρώνονται στο σύνολό τους.

Αυτό, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, δεν θα το ψηφίσετε; Δεν θα ψηφίσετε τις βαριές κυρώσεις που εισάγονται σε περίπτωση εργοδοτικών αυθαιρεσιών, εξασφαλίζοντας έτσι την ακριβή καταγραφή και άρα την αποζημίωση όλων των εργαζομένων για όλες τις υπερωρίες που θα κάνουν; Δεν θα ψηφίσετε την αύξηση των γονικών και άλλων ειδικών αδειών για κάθε ερ-

γαζόμενο, προκειμένου να καλύπτονται τόσο οι μητέρες όσο και οι πατέρες ή οι φροντιστές συγγενών με προβλήματα υγείας; Δεν θα ψηφίσετε την αυξημένη προστασία του νέου πατέρα από τυχόν απόλυση και τον περιορισμό των αντικινήτρων για την πρόσληψη γυναικών, την αυστηροποίηση του πλαισίου για τις απολύσεις, τη διεύρυνση του φάσματος προστασίας από τις απολύσεις για πολλές καταχρηστικές συμπεριφορές εργοδωτών, τη θέσπιση των κανόνων διαφανούς λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, προκειμένου οι όποιες αποφάσεις να μη λαμβάνονται από οργανώσεις-σφραγίδες, τη σημαντική διεύρυνση του πεδίου των απαγορευμένων συμπεριφορών, προσθέτοντας και τη βία στους χώρους εργασίας, ώστε να μην καλύπτει αμιγώς τους εργαζόμενους και την ταυτόχρονη εισαγωγή αυτοτελούς πρόβλεψης για την προστασία από τη σεξουαλική παρενόχληση και τη βία; Δεν θα τα ψηφίσετε αυτά;

Συνεπώς, τι είναι αυτό το τόσο τραγικό, το τόσο καταστροφικό που φέρνει το νομοσχέδιο αυτό και για το οποίο η Αξιωματική Αντιπολίτευση και βεβαίως όλα τα κόμματα της Αριστεράς τις τελευταίες μέρες, αν όχι τους τελευταίους μήνες, διαρρηγγύνετε τα ιμάτιά σας; Ιδίως εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ καταφεύγετε σε μια ακραία, αβάσιμη και ανεργάσιμη και κυρίως ανέντιμη αντιπολίτευση, ξεχνώντας ότι σε αντίθεση με τα υπόλοιπα κόμματα της Αριστεράς, εσείς έχετε κυβερνήσει αυτήν τη χώρα, ξεχνώντας τα δεινά που τη δική σας διακυβέρνηση επέφερε στους εργαζόμενους και στις επιχειρήσεις. Τι σας εμπόδιζε, αλήθεια, να κάνετε τα πράγματα όπως εσείς τα θέλατε; Κάνατε τίποτα; Τι κάνατε;

Εάν προστρέξουμε στο παρελθόν και δούμε το 2010 στο άρθρο 7 με υπογραφή προβεβλημένων στελεχών σας σήμερα που είναι στον ΣΥΡΙΖΑ, νομίζω ότι ακριβώς, κύριε Υπουργέ, μάλλον αντιγραφής έχουμε κάνει τον άρθρο 7 στο σημείο του ζητήματος που είναι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Σήμερα δεν κοροιδεύουμε με το να λέμε ότι κάτι καινούργιο εισάγουμε, ενώ η διευθέτηση του χρόνου εργασίας έχει θεσπιστεί από το 2010;

Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ οι επιχειρήσεις, ιδίως οι μικρομεσαίες, η ραχοκοκαλιά της οικονομίας, έβαζαν λουκέτο η μία πίσω από την άλλη, αφήνοντας εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους στον δρόμο και χωρίς κανένα απολύτως εργασιακό δικαίωμα. Τότε, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλούσε. Πρώτα, λοιπόν, κλείνετε επιχειρήσεις, κατατροπώνετε τη μεσαία τάξη. Δεν τα λέω εγώ. Βουλευτής σας τα λέει και πρώην Υπουργός σας. Μετά έρχεστε εδώ και μιλάτε για γαλέρες, οδοστρωτήρες και άλλα τέτοια γραφικά τσιτάτα προς εσωκομματική κατανάλωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απόγνωση της Αντιπολίτευσης την οδηγεί για μια ακόμα φορά σε σπασμωδικές κινήσεις, οι οποίες την εκθέτουν στα μάτια ακόμα και αυτών των λίγων υποστηρικτών που της έχουν απομείνει. Έτσι, λοιπόν, εμείς έχοντας δίπλα μας την πλειοψηφία του ελληνικού λαού προχωράμε μπροστά σ' έναν σύγχρονο ευρωπαϊκό δρόμο. Η Αντιπολίτευση μπορεί να μείνει με τα δόγματα, τις αφίσες, τα συνθήματα και τα τσιτάτα του παρελθόντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε για τη συνέπεια στον χρόνο, κύριε Ακτύπη.

Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα προκειμένου να πάρει τον λόγο η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα Καραμανλή.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2018 σύσσωμο το Σώμα της Βουλής, αλλά και όλη η ελληνική κοινωνία αντιλήφθηκε το εθνικό ζήτημα της δημογραφικής κρίσης που βρίσκεται σε επικίνδυνη εξέλιξη, όπως περιγραφόταν στην έκθεση της διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για το δημογραφικό που έγινε σχεδόν ομόφωνα δεκτή. Ο ίδιος ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας στην ομιλία του στη Βουλή τον Μάρτιο του 2019 αναγνώριζε ότι το δημογραφικό πρόβλημα είναι ένα ζήτημα συνολικής στρατηγικής. Συνιστά συνέπεια τον τρόπο με τον οποίον επιλέγουμε να οργανώσουμε την κοινωνία μας και ότι ο τρόπος με τον οποίον οραματιζόμαστε την ανάπτυξη και την κοινωνική συγκρότηση, τη δομή της οικονομίας, το

ασφαλιστικό σύστημα, όλα τα κρίσιμα ζητήματα της δημόσιας σφαίρας, συνιστά και μια ενιαία απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα του δημογραφικού.

Ορίστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Η ενιαία απάντηση ήλθε. Το σχέδιο νόμου που συζητάμε είναι η θαρραλέα απάντηση στη μεγάλη πρόκληση της αντιμετώπισης της δημογραφικής κρίσης. Όλες και όλοι ομολογούμε ότι η δημογραφική γήρανση δεν επέρχεται χωρίς επακόλουθα. Η ποσοστιαία μείωση του πληθυσμού στις παραγωγικές ηλικίες και η δυσανάλογη αύξηση του ποσοστού των ηλικιωμένων θέτουν σε άμεσο κίνδυνο, εκτός των άλλων, την εθνική μας υπόσταση. Η ανάλυση της γονιμότητας των γενεών δείχνει ότι η ατεκνία μεταξύ των Ελληνίδων δεν φαίνεται να αποτελεί συνειδητή επιλογή, όπως συμβαίνει σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες, όπως παραδείγματος χάρι στη Γερμανία ή την Ιαπωνία. Αντίθετα, είναι το αποτέλεσμα καταστάσεων και συνθηκών που επιβάλλονται από το ευρύτερο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον και δυσκολεύουν την απόφαση για τεκνοποίηση, αποτέλεσμα που επιδεινώθηκε δραματικά με την πρόσφατη δωδεκαετή κρίση και φυσικά τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της πανδημίας.

Σε όλη την Ευρώπη οι πολιτικές για τη γονιμότητα και τη στήριξη της οικογένειας ταξινομούνται σε τρεις άξονες, κοινωνική και οικονομική ενεργητική προστασία των οικογενειών, εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, υποστήριξη της μητρότητας και θετικό περιβάλλον για την οικογενειακή ζωή. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος και αυτόν ακολουθούμε.

Σπεύδω να ξεκαθαρίσω ότι δεν αποτελούμε μέρος του δημόσιου διαλόγου που δίνει έμφαση στην επιστροφή σε παλαιότερα οικογενειακά και κοινωνικά πρότυπα, μια επιστροφή που εκτός από ανεπιθύμητη είναι και ανέφικτη.

Η οικογενειακή πολιτική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη δεν κατευθύνεται στοχευμένα στην ενθάρρυνση της τεκνοποίησης, αλλά αντίθετα αποσκοπεί στην ενίσχυση της πρόσβασης των γυναικών στην αγορά εργασίας και στην προώθηση της ισότητας των φύλων.

Με το παρόν νομοσχέδιο, προσφέρουμε σε γυναίκες και άντρες τη δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα πότε θα κάνουν παιδιά και πώς θέλουν να τα αναθρέψουν, όπως συμβαίνει σε όλον τον προηγμένο κόσμο. Για την Κυβέρνησή μας είναι αυτονόητο ότι και οι δύο γονείς μπορούν και να εργάζονται και να αναλαμβάνουν από κοινού τη φροντίδα των παιδιών τους. Παράλληλα, όλα τα παιδιά, ιδιαίτερα κατά την πολύ πρώιμη ηλικία τους, έχουν το δικαίωμα της ποιοτικής φροντίδας από τους γονείς τους.

Ερωτώ, λοιπόν, τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ: Θα στερήσετε με την ψήφο σας από τις οικογένειες την άδεια πατρότητας δεκαεπτά ημερών και τη γονική άδεια για δύο μήνες και για τους δύο γονείς πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ; Θα στερήσετε με την ψήφο σας από γονείς παιδιών έως δώδεκα ετών τη δυνατότητα ευέλικτων ρυθμίσεων εργασίας, προκειμένου να ανατρέφουν και να προστατεύουν τα παιδιά τους όπως οι ίδιοι επιθυμούν ή έχουν δυνατότητα; Θα στερήσετε με την ψήφο σας από τους πατεράδες το δικαίωμα στην απαγόρευση απόλυσης για έξι μήνες από τη γέννηση του κάθε παιδιού τους; Θα στερήσετε με την ψήφο σας την άδεια φροντιστή πέντε μέρες τον χρόνο για συμπολίτες μας που προστατεύουν εξαρτημένους απ' αυτούς γονείς και αδέρφια; Θα στερήσετε το δικαίωμα σε κάθε μητέρα και πατέρα να αποσυνδέεται και να κλείνει τον υπολογιστή από το τέλος του ωραρίου εργασίας και να αφιερώνει τον υπόλοιπο χρόνο της μέρας ανεμπόδιστα, ποιοτικά και χωρίς αγωνίες στον εαυτό του, τη σύντροφό του, τον σύντροφό του και τα παιδιά του; Θα στερήσετε το δικαίωμα από κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενη να μετράται μέσω της ψηφιακής κάρτας κάθε ώρα και κάθε λεπτό που αφιερώνει στην εργασία και να αμείβεται για όλον τον χρόνο εργασίας του, χωρίς να αισθάνεται την εκμετάλλευση της «μαύρης» εργασίας; Ή μήπως το τυφλό αντιπολιτευτικό σας μένος θα στερήσει το δικαίωμα από κάθε γυναίκα και κάθε άντρα που υφίσταται ηθική ή σεξουαλική παρενόχληση στον κόσμο της εργασίας να καταγγέλλει, να προσστατεύεται και να εργάζεται χωρίς να φοβάται;

Παριστάνετε ότι αντιπολιτεύεστε, γιατί είμαι απόλυτα σίγουρη ότι φθονείτε. Φθονείτε επειδή δεν είστε εσείς που παίρνετε αυτές

τις πρωτοβουλίες, επειδή τα χρόνια που κυβερνήσατε μας καθήλωσαν στον πάτο της Ευρώπης, στους δείκτες ισότητας και για να δείξετε το αντιπολιτευτικό σας μένος μασάτε και ξαναμασάτε την καραμέλα της διευθέτησης του χρόνου και της δήθεν κατάργησης του οκταώρου.

Νομοθετούμε διατάξεις που ήδη υπάρχουν στην πλειονότητα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως την Ισπανία και την Πορτογαλία όπου κυβερνούν σύντροφοι σας αριστεροί.

Λέτε ότι η αγωνιάτε για τους νέους τη διαγενεακή αλληλεγγύη και το σύγχρονο κοινωνικό συμβόλαιο και την ίδια στιγμή αρνείστε τις ρυθμίσεις που εισάγουμε για τα νέα παιδιά, αλλά και για τους μεγαλύτερους που εργάζονται ως ντελίβερι ή κούριερ, που για πρώτη φορά αντιμετωπίζονται ως κανονικοί εργαζόμενοι και αποκτούν δικαιώματα ανάλογα με αυτά των εργαζομένων με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας, που για πρώτη φορά οι συνεργατικές ψηφιακές πλατφόρμες υποχρεώνονται να τους παρέχουν πρόνοια, υγιεινή και ασφάλεια, που οι γυναίκες και οι άνδρες που μας εξυπηρέτησαν με το μηχανάκι τους στην каранτίνα όσο κανένας άλλος παύουν να είναι αόρατοι. Αποκτούν επαγγελματική οντότητα, αποκτούν επιτέλους συνδικαλιστικά δικαιώματα και μπορούν να συστήνουν οργανώσεις, να διαπραγματεύονται και να καταρτίζουν συλλογικές συμφωνίες καθώς και να απεργούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κλείσω την τοποθέτησή μου και με αφορμή τη συζήτηση και για την κύρωση της σύμβασης 190 θέλω να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Στην πανδημία γυναίκες και άνδρες δυναμώσαμε ηθικά. Σπουδαίες γυναίκες και άνδρες μίλησαν φανερά και δυνατά για τους εφιάλτες τους, τους φανέρωσαν και τους εξόρκισαν. Δημιουργήσαμε με αγάπη και αλήθεια ένα καθαρό και υγιές μαζικό κίνημα, το ελληνικό «Me Too». Ας μην το μολύνουμε με μικρότητες. Αναφέρομαι στη διακίνηση από συγκεκριμένα sites και χρήστες των social media της ψευδούς είδησης ότι δήθεν η επιτροπή παρακολούθησης του Ποινικού Κώδικα που ορίστηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης εισηγείται την απόλυση της ένοιας της συναίνεσης από τον ποινικό ορισμό του βιασμού και τη μετατροπή της σε άσκηση βίας. Είναι άδικο απέναντι σε μία Κυβέρνηση που πήρε πάνω της την ενθάρρυνση για την αποκάλυψη σεξουαλικών εγκλημάτων να εγκαλείται επειδή δήθεν καταργεί τη μη συναίνεση, τη στιγμή που με νέες ρυθμίσεις οριοθετούνται αναλυτικότερα και ειδικότερα όλες οι συμπεριφορές που μπορούν να στοιχειοθετηθούν το έγκλημα του βιασμού, προβλέποντας ακόμη και την παραπλανητική απόσταση συναίνεσης.

Σταματήστε να παίζετε με τους εφιάλτες και τις αγωνίες γυναικών και ανδρών που είναι έτοιμοι να ελευθερωθούν, γιατί όσο και να προσπαθήσετε να πείσετε ότι η Κυβέρνησή μας δεν έχει καθαρές προθέσεις, θα διαψευστείτε παταγωδώς.

Όσον αφορά το συνέδριο γονιμότητας, το σποτάκι που γνωστοποίησε το 1ο συνέδριο, ήταν άστοχο, ανεπίκαιρο και αναποτελεσματικό. Πιστεύω ότι ανταποκρίθηκαν, όπως ανταποκρινόμαστε, κύριε Φίλη, όλες και όλοι οι Βουλευτές όλων των κομμάτων όταν μας καλούν να παρουσιάσουμε τις απόψεις μας σε μια εκδήλωση. Τι σχέση μπορεί να έχει η οργανωτική επιτροπή με τους Υπουργούς; Απολύτως καμία. Και επιτέλους ας ξεκαθαρίσουμε ότι όλες τις πολιτικές αποφάσεις σε αυτήν τη χώρα τις παίρνει η Κυβέρνηση και κανένας άλλος. Και η παρούσα Κυβέρνηση έχει αποδείξει τη θέλησή της να αλλάξει τα πάντα στο θέμα της ισότητας των φύλων, της προστασίας και της ενδυνάμωσης των γυναικών, αλλά και της προστασίας των οικογενειών. Όλα τα άλλα είναι απλά φασαρία για να καλύπτονται αδυναμίες.

Για εμάς η ζωή και η αξιοπρέπεια κάθε εργαζόμενης και εργαζόμενου κάθε γυναίκας και άνδρα και κάθε πολίτη είναι στον πυρήνα των αποφάσεών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Δημήτρης Βαρτζόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία και κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, πράγματι, ένα καινούριο νομοσχέδιο το οποίο ήταν αναγκαίο εδώ και καιρό και το οποίο εισάγει στο ελληνικό δίκαιο ότι πιο σύγχρονο υπάρ-

χει διεθνώς. Κυρώνει τη σύμβαση του ILO για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους και μάλιστα προβλέπει τη θέσπιση ενός εθνικού προγράμματος το οποίο θα προέρθει μάλιστα από συλλογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Υιοθετεί όλα τα μέτρα του ILO για την αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στους εργασιακούς χώρους, εντάσσοντας τα υποχρεωτικώς στους κανονισμούς εργασίας και στις συλλογικές συμβάσεις.

Ενσωματώνει την ευρωπαϊκή οδηγία για την εξισορρόπηση ιδιωτικής και επαγγελματικής ζωής και μάλιστα στον υπερθετικό βαθμό των προβλεπόμενων μέτρων. Χαρακτηριστικές καινοτομίες: η άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών, οι δύο μήνες γονεϊκής άδειας και των δύο γονέων που θα πληρώνονται από τον ΟΑΕΔ, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις και για τους δύο γονείς έως την ηλικία των δώδεκα ετών, η άδεια φροντιστού των πέντε ημερών, η απαγόρευση απόλυσης του πατρός για έξι μήνες μετά τη γέννηση κάθε τέκνου. Παράπλευρος ωφέλεια όλων αυτών η ακύρωση των αντικινήτρων μεταξύ των δύο φύλων και ως εκ τούτου η ουσιαστική αναβάθμιση του ρόλου των γυναικών στους εργασιακούς χώρους.

Πάνω, όμως, όλων αυτών, το νομοσχέδιο εισάγει ριζοσπαστικές καινοτομίες. Ουσιαστικότερη όλων είναι η θέσπιση της νέας ψηφιακής κάρτας εργασίας, η οποία σε πραγματικό χρόνο καταγράφει όλα τα στοιχεία της πραγματικής εργασίας και τα μεταδίδει ηλεκτρονικώς αυτομάτως στο αναβαθμισμένο «ΕΡΓΑΝΗ II» προς καταχώρηση και έλεγχο.

Το μεγάλο στοίχημα εν προκειμένω είναι βέβαια η καθολική εφαρμογή. Σημαντική είναι η εφαρμογή αυτή να κινήσει από κλάδους υψηλής παραβατικότητας. Είναι πολύ σημαντική η προστασία της τηλεργασίας, η προστασία της αποσύνδεσης από την τηλεργασία, όπως και η προστασία όλων των εργαζομένων στις ψηφιακές πλατφόρμες.

Είναι πολύ σημαντική η εξίσωση της αποζημίωσης απόλυσης μεταξύ εργατοτεχνιτών και υπαλλήλων. Η θεσμική αυτή ισοδυναμία είναι ο καταλύτης της αναβάθμισης της τεχνικής επαγγελματικής δραστηριότητας. Είναι αυτό το οποίο θα οδηγήσει σε στροφή προς την επαγγελματική εκπαίδευση και θα αλλάξει το παραγωγικό παράδειγμα, το παραγωγικό μοντέλο της χώρας.

Είναι πολύ ουσιαστική η εισαγωγή του νέου ηλεκτρονικού μητρώου των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Η διαφάνεια που επιβάλλει αποτρέπει και τις εκλογικές χειραγωγήσεις, αλλά και τα σωματεία σφραγίδες. Εξίσου σημαντική είναι η διαφάνεια στις εργοδοτικές οργανώσεις, διότι με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται και η υπογραφή και η επέκταση κλαδικών και ομοιεπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων.

Είναι πολύ σημαντική η θέσπιση της νέας επιθεώρησης εργασίας. Προσωπικά δεν είμαι φίλος και οπαδός των ανεξάρτητων αρχών. Προτιμώ και εκτιμώ τις ειδικές γραμματείες. Πρέπει, όμως, να ομολογήσω ότι η αρτιότητα του οργανογράμματος και η επάρκεια των αρμοδιοτήτων είναι απολύτως πειστικές. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η νέα αυτή Επιθεώρηση Εργασίας είναι το κλειδί για την ασφαλή εφαρμογή όλων των ριζοσπαστικών καινοτομιών που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο.

Είναι πολύ σημαντική η αύξηση των νόμιμων υπερωριών και μάλιστα οι εξίσωσή τους μεταξύ βιομηχανίας και υπηρεσιών και τούτο διότι εναρμονίζει επίσης με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο το πλαφόν των εκατόν πενήντα ωρών. Θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, για μελλοντική χρήση να ρίξουμε μια ματιά στην πρόταση της ΔΑΚΕ για την αποφορολόγηση αυτών των αμοιβών των υπερωριών. Είναι, βεβαίως, ένα μέτρο που έχει δημοσιονομικό αποτύπωμα, μπορεί να λύσει χωρίς να επιβαρύνει το επιχειρείν και ουσιαστικά βοηθά την αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων.

Είναι πάρα πολύ σημαντική η ατομική διευθέτηση του χρόνου εργασίας και μάλιστα με πρόταση του ίδιου του εργαζόμενου.

Είναι ένα μέτρο το οποίο ισχύει εδώ και τριάντα χρόνια. Είναι όμως και επιταγή συγχρόνων για την διευκόλυνση και της προσωπικής και της οικογενειακής ευεξίας, ελευθερίας και ευεξίας. Είναι αυτονομία τη σύμβαση αυτών των ατομικών συμβάσεων εκεί όπου δεν υπάρχει σωματείο ή εκεί που δεν υπάρχει πρόβλεψη

στις κλαδικές ή τις επιχειρησιακές συμβάσεις. Εκεί όμως που υπάρχει εκπεφρασμένη διαφωνία μεταξύ εργοδότη και του εργαζομένου, η σύναψη αυτών των ατομικών συμβάσεων ενέχει ορισμένους κινδύνους. Αν, κύριε Υπουργέ, κρίνετε ότι θα πρέπει να διατηρηθεί η πρόβλεψη αυτή καλό είναι να έχουμε κατά νου σε δεύτερο χρόνο την έκδοση υπουργικής απόφασης η οποία για κάθε τέτοια σχετική περίπτωση θα προβλέπει ενδελεχείς ελέγχους και άδεια της αρμοδίας επιθεωρήσεως εργασίας. Είναι πάρα πολύ σημαντική η απευθείας και ειδική νομοθέτηση, η νομοθετική ρύθμιση για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας, της ακύρωσης απολύσεων που έχουν σχέση με την άσκηση νομίμου δικαιώματος. Εν προκειμένω, διευρύνονται πάρα πολύ οι περιπτώσεις οι οποίες εμπίπτουν σ' αυτή την κατηγορία και μάλιστα αναστρέφεται το βάρος της αποδείξεως το οποίο επωμίζεται πλέον ο εργοδότης.

Είναι σωστό να δίδεται αποκλειστικώς στον εργαζόμενο η δυνατότητα να ζητήσει σε αυτές τις περιπτώσεις την ηξημένη αποζημίωση αντί της επαναπρόσληψης. Οι δυνατότητες όμως της εργοδοσίας ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν σχετίζονται με την άσκηση νομίμου δικαιώματος, να μπορεί να ζητά από το δικαστήριο την αποζημίωση αντί της επαναπρόσληψης ενέχει και αυτή ορισμένους κινδύνους. Καλό είναι και σε αυτή την περίπτωση το δικαίωμα να παραμείνει αποκλειστικά στον εργαζόμενο ή εν πάση περιπτώσει να δοθεί η δυνατότητα στο δικαστήριο να κρίνει κατά βούληση. Εάν τούτο δεν είναι δυνατόν καλό θα ήταν, κύριε Υπουργέ, σε δεύτερο χρόνο να δοθεί η δυνατότητα στην Επιθεώρηση Εργασίας να αποτυπώσει στατιστικώς τις συνέπειες αυτής της διατάξεως έτσι ώστε να έχουμε τη δυνατότητα ενδεχομένως μελλοντικών διορθωτικών κινήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό αποδεικνύει με περίτρανο τρόπο ότι η Νέα Δημοκρατία είναι το μόνο λαϊκό κόμμα, η μόνη λαϊκή παράταξη η οποία μακριά από τις υπερβολές της νεοφιλελεύθερης απορρύθμισης και της σοσιαλιστικής υπερρύθμισης υπηρετεί με μοναδικό τρόπο τη μεσαία τάξη, το επιχειρείν και την εργασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βαρτζόπουλο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα θα πάρει η Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής, η κ. Κωνσταντίνη Γιαννακοπούλου. Και στη συνέχεια για να ξέρετε, επειδή υπήρξαν κάποιες ανακατατάξεις, ακολουθεί ο κ. Αλέξανδρος Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, η κ. Μαρία Κομνηνάκη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο κ. Μιλτιάδης Χρυσομάλλης από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Σωκράτης Βαρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Και έτσι ολοκληρώνεται και ο πέμπτος κύκλος. Μετά θα μπορούμε στον έκτο και στον έβδομο.

Κυρία Γιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εργασιακός νόμος που ισχύει σήμερα είναι ουσιαστικά ο νόμος που ψήφισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1982. Πρόκειται για ένα σπάνιο γεγονός όσον αφορά στην αντοχή ενός νόμου με βάση την ελληνική εμπειρία κάτι που δείχνει τον πρωτοποριακό και τον καινοτόμο χαρακτήρα εκείνης της ρύθμισης εκείνο τον καιρό. Ωστόσο από τότε πέρασαν σχεδόν σαράντα χρόνια. Έχουν μεσολαβήσει συγκλονιστικές αλλαγές στην παραγωγή, στην εργασία. Το δίκτυο, η τηλεργασία, οι πλατφόρμες, οι μεγάλες αλλαγές που έρχονται με γρήγορους ρυθμούς λόγω της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης και της ρομποτικής φέρνουν ήδη ανατροπές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Χρειάζονται, επομένως, αλλαγές στο υπάρχον πλαίσιο οι οποίες θα βλέπουν μπροστά, οι οποίες θα αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις του μέλλοντος, αλλά βεβαίως και τα ήδη ανοιχτά προβλήματα τα οποία υπάρχουν. Σε όλα αυτά προστέθηκε και η περαιτέρω επιτάχυνση των εξελίξεων λόγω της πανδημίας και των αλλαγών οι οποίες επήλθαν. Παράλληλα επήλθε και η σημαντική επιβάρυνση στην επισφάλεια των εργαζομένων λόγω της κρίσης του κορωνοϊού. Η κοινωνία και οι εργαζόμενοι βρέθηκαν μπροστά σε μια πάρα πολύ δύσκολη περίοδο αφού περισσότεροι

από εξακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι βρέθηκαν σε καθεστώς αναστολής λαμβάνοντας μόνο το ειδικό επίδομα των 534 ευρώ. Επίσης, μέσα σε αυτή την περίοδο όπου μπαίνουμε σιγά σιγά σε μια κανονικότητα -αν μπορούμε να το πούμε- το εισόδημα των εργαζομένων υπέστη σημαντικές μειώσεις που για ένα μεγάλο ποσοστό ήταν πάνω από το 60% των αποδοχών προ της κρίσης.

Όλα αυτά, λοιπόν, τα δεδομένα οδηγούν σε έναν ακόμη μεγαλύτερο φόβο για απολύσεις, για αύξηση της ανεργίας αφού πολλές επιχειρήσεις είτε δεν άνοιξαν ή κάποιες από αυτές οι οποίες κατάφεραν να ανοίξουν δυστυχώς δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα. Η κύρια συζήτηση, λοιπόν, μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο το οποίο έχει διαμορφωθεί, είναι η αναζήτηση λύσεων με το βλέμμα στραμμένο πάντα στο μέλλον.

Το εργασιακό νομοσχέδιο και ο διάλογος γύρω από αυτό αφορά κυρίως στη ρύθμιση ζητημάτων για την προστασία των δικαιωμάτων και την βελτίωση των συνθηκών της μισθωτής εργασίας αλλά δυστυχώς σε καμία περίπτωση, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των επερχόμενων αλλαγών. Όταν όλες οι σχετικές μελέτες συμφωνούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μέχρι το έτος 2030 θα υπάρχει μόνο το 15%-20% των θέσεων εργασίας με το ίδιο αντικείμενο που έχουν σήμερα και ότι ο κάθε μισθωτός θα αλλάξει τρεις ή τέσσερις φορές ειδικότητα στον εργασιακό βίο, αντιλαμβάνεται κανείς ότι χρειάζεται να υιοθετήσουμε μια διαφορετική αντίληψη και να κάνουμε ένα νέο συνολικό σχεδιασμό. Χρειάζεται μάλιστα, κύριε Υπουργέ, ένας σχεδιασμός οποίος δεν θα αφορά μόνο την εργασία αλλά θα αφορά επίσης και στο εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά καθώς επίσης και στα δημόσια και τα ιδιωτικά προγράμματα διαρκούς επιμόρφωσης και επαγγελματικού προσανατολισμού.

Το θέμα, επομένως, δεν είναι αν υπάρχει ανάγκη αλλαγών αλλά ποιων αλλαγών. Το εργασιακό νομοσχέδιο που προβάλλεται σαν μεγάλη μεταρρύθμιση, δεν χαρακτηρίζεται από τη ματιά του στο μέλλον. Οι τεχνολογικές αλλαγές μπορεί να επιφέρουν μείωση θέσεων εργασίας παγκόσμια μέχρι και 20%-30% σύμφωνα με μελέτες. Γιατί, επομένως, κύριε Υπουργέ, αναρωτιέμαι, δεν ανοίγει ο διάλογος για μείωση των ωρών εργασίας, για παράδειγμα, με σταθεροποίηση όμως των μισθών; Αυτή θα είναι η μεγάλη πρόκληση για το μέλλον. Θα μπορούσε κάποιος να αναφέρει και πολλά ακόμα παραδείγματα.

Ο κύριος Υπουργός, επικαλείται τις θετικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο. Πράγματι κάποιες ρυθμίσεις είναι θετικές. Ποιος θα μπορούσε να δει αρνητικά ότι ο ΟΑΕΔ θα καλύπτει τις γονικές άδειες για δύο μήνες, για τον πατέρα και για τη μητέρα και για την καθιέρωση της άδειας πατρότητας. Ποιος μπορεί να πει ότι είναι αρνητικά τα μέτρα για την κύρωση της σύμβασης 190, για μέτρα για τη βία και για την παρενόχληση στους χώρους εργασίας; Το ίδιο ισχύει και για διατάξεις οι οποίες κατοχυρώνουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα αυτών που δουλεύουν σαν ντελίβερι και κούριερ και τις ρυθμίσεις για να καλύπτονται σε θέματα υγείας και ασφάλειας από τις επιχειρήσεις, τις διατάξεις για την τηλεργασία και για το δικαίωμα στην αποσύνδεση και βεβαίως τη διάταξη για την ψηφιακή κάρτα εργασίας, την οποία εισήγαγε πρώτη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πιλοτικά το 2010. Ήταν τότε πάγιο αίτημα της ΓΣΕΕ να εφαρμοστεί καθολικά.

Είναι όμως αυτές οι ρυθμίσεις οι κεντρικές οι οποίες δίνουν τον τόνο στο νομοσχέδιο; Ασφαλώς και όχι. Και λυπάμαι, γιατί αυτό αποτελεί μία χαμένη ευκαιρία. Το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται κυρίως από την απουσία κάθε πρόβλεψης αντιμετώπισης της αδήλωτης εργασίας, μια τεράστια γάγγραινα ή και της παιδικής εργασίας που συνδέεται με τη σχολική διαρροή. Χαρακτηρίζεται από τη διευκόλυνση των απολύσεων χωρίς ουσιαστική αιτία μέσα σε μια κρίσιμη περίοδο στη μετά κορωνοϊό εποχή, όπου χιλιάδες επιχειρήσεις και εκατοντάδες θέσεις εργασίας βρίσκονται σε απίστευτη επισφάλεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ.

Χαρακτηρίζεται από την απορρύθμιση της αγοράς εργασίας καθιστώντας χιλιάδες εργαζόμενους ομήρους στον εργοδότη, σε μια χώρα που οι μικρές επιχειρήσεις και οι ατομικές συμβάσεις είναι ένα τεράστιο ποσοστό επί του συνόλου.

Υπάρχει πραγματικά -και αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ- εχθρών άνθρωπος, που μπορεί να πιστεύει ότι ένας απροστάτευτος ουσιαστικά εργαζόμενος μπορεί να διαπραγματευτεί ισότιμα με τον εργοδότη του για ζητήματα ωραρίου, για ζητήματα ελαστικοποίησης του, για τα θέματα των υπερωριών, για τον τρόπο πληρωμής του; Γιατί όποιος, πραγματικά, το πιστεύει, τότε μάλλον είναι επηρεασμένος από τη μεταφυσική.

Ας το πούμε, λοιπόν, καθαρά. Με το νομοσχέδιο αυτό θα υπάρχει απορρύθμιση της αγοράς, θα υπάρχει ένταση φαινομένων αυθαιρεσίας από τους εργοδότες, θα υπάρχει κίνδυνος εκτίναξης της ανεργίας, ακόμη και αν έχουμε αύξηση της ανάπτυξης. Θα υπάρχουν κοντολογίς πολύ μεγαλύτερες ανισότητες.

Σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρέπει να δούμε τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν και να προσφύγουμε σε στρουθοκαμηλισμό; Όχι. Αλλά επιτέλους, κύριε Υπουργέ, ας διαβουλευτούμε σοβαρά σε αυτήν τη χώρα ώστε να καταλήξουμε μέσα από μια διευρυμένη κοινωνική συμφωνία σε ένα νέον σύγχρονο, προοδευτικό, δίκαιο -δίκαιο- πλαίσιο εργασίας.

Κλείνω με μια αναφορά, που διάβασα και σημειωνόταν σε ένα άρθρο πρόσφατα, ότι η πρωτομαγιά στο Σικάγο θα συνεχίζει να συμβολίζει την επαναστατική για την εποχή της κατοχύρωση της οκτάωρης εργασίας. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι χρειάζονται ένα νέο ψηφιακό Σικάγο, ώστε να διεκδικήσουν τη συμμετοχή και να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους στη σύγχρονη αγορά εργασίας. Οι ανθρώπινες γνώσεις και οι δεξιότητες είναι το κεφάλαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης.

Ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κυρία Γιαννακοπούλου.

Καλησπέρα και καλή εβδομάδα και από εμένα.

Να υπενθυμίσω ότι σήμερα θα ολοκληρώσουμε με τον κ. Μιλτιάδη Χατζηγιαννάκη.

Τον λόγο έχει ο Κερκυραίος Αλέξανδρος Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ερχόμενος από την Κέρκυρα και οδηγώντας το αυτοκίνητό μου, παρακολούθησα την ομιλία του κυρίου Υπουργού -ελπίζω να του μεταφερθούν αυτά- και δεν μπορώ να μην πω ότι με στενοχώρησε ο ειρωνικός και αλαζονικός τρόπος της εκφοράς του λόγου του προς τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης. Διεκδικεί το βραβείο ενός εκ των πρώτων ειρωνικών και αλαζονικών Βουλευτών της ελληνικής Βουλής. Μακάρι να μη γίνει μισθός ως Υπουργός Εργασίας στους εργαζόμενους. Το εύχομαι αυτό από καρδιάς. Να θυμηθεί ο κύριος Υπουργός ότι με το νομοσχέδιο αυτό, που θα γίνει νόμος, όπως λέτε, θα γράψει με μελανά γράμματα την πορεία του η ιστορία.

Πέραν αυτού, ο κύριος Υπουργός θεωρεί ότι όλοι εμείς, αλλά και η εργατική τάξη στο σύνολό της, είμαστε ανόητοι και τρώμε αμάσητα όσα υποτίθεται περίτεχνα και πομπώδη λέει με περισσή σοφιστεία και εξυπνακισμούς.

Θα εξηγήσω: Για να καταστήσει εύπεπτο το πόνημά του, το περιτυλίγει με κάποιες επουσιώδεις θετικές ρυθμίσεις, δηλαδή χαϊμαλιά και χανδρούλες, λες και μιλάει σε ηλίθιους ή σε ιθαγενείς του Αμαζονίου, τους οποίους ειρήσθω εν παρόδω έχω σε πολύ μεγαλύτερη υπόληψη από την ασκούμενη σήμερα εδώ μέσα πολιτική. Λες και οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα δεν γνωρίζουν ότι κατεδαφίζετε ό,τι αυτοί οι ίδιοι διαμόρφωσαν στο διάβα των καιρών και θα το αφήσουν να διαλυθεί, καθώς κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου. Αυτή είναι η προσωπική μου άποψη και είμαι απολύτως βέβαιος ότι είναι και η άποψη του κόμματός μου. Ακόμη κι εκείνοι που χειροκροτούν σήμερα την πλευρά του Υπουργού Εργασίας, θα τον αδειάσουν κάποια στιγμή όταν οι καιροί θα έρθουν.

Ας κάνει, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός τη βρώμικη δουλειά, που του ανέθεσαν και να κοιμάται ήσυχος ότι ο λαός οσονούπω θα τον ευγωνομνει.

Όλη η πρωινή ομιλία ήταν μια καταφανής προσπάθεια, για να

χρυσίσει το περιτύλιγμα -όπως είπα προηγουμένως- ενός άθλιου νομοθετήματος με το οποίο παίρνει κομμάτι από τη ζωή -κυριολεκτώ όταν το λέω- από τους εργαζόμενους, που μετά από τόσα χρόνια μνημονίων και πανδημίας πονούν ως άνθρωποι και ως οικογένειες. Πονούν, κύριοι Υπουργοί, και τους κοροϊδεύετε ασύστολα. Πλανάσθε πλάνην οικτράν αν νομίζετε ότι με τη γονική άδεια που δίνετε στους μπαμπάδες θα τους πάτε πιο πίσω από το 1920 που θεσπίστηκε το οκτάωρο στην Ελλάδα στους βιομηχανικούς εργάτες και κερδήθηκαν τόσα δικαιώματα με τον ν.2112/1920 του Ελευθέριου Βενιζέλου. Κοιμάστε τον ύπνο του δικαίου, αν νομίζετε ότι με την εξομοίωση των εργατοτεχνιτών με τους υπαλλήλους θα τους καταργήσετε τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και τις ατομικές ελευθερίες. Προσβάλλετε την καρδιά των εργασιακών δικαιωμάτων και βαπτίζετε το νομοσχέδιό σας ως προοδευτική προσαρμογή με τα ισχύοντα στην Ευρώπη. Υποτιμάτε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι είμαστε οπισθοδρομικοί κι εσείς αυτοαποκαλείστε -κάπως έτσι το εννοώ- οι αρχάγγελοι της ανάπτυξης και της προόδου και οι μόνοι φίλοι της εργατικής τάξης. Από εσάς ξεκίνησε η επανάσταση στη Ρωσία από ό,τι αντιλαμβάνομαι. Εσείς συμμετείχαμε στο Σικάγο. Έχω την εντύπωση ότι στον κάμπο της Λαρίσας εσείς είστε με τον Αντύπα.

Ειλικρινά, σκέφτομαι οποία πολιτική αθλιότητα! Θα τρίζουν τα κόκαλα των προγόνων, αυτών που πάλεψαν για να κατακτηθεί το οκτάωρο και για όλες αυτές οι εργασιακές κατακτήσεις. Τρίζουν τα κόκαλα τους, με αυτό που βλέπω σήμερα.

Κύριοι Υπουργοί, έξω από τη Βουλή κατακτήθηκαν με αίμα όσα εσείς καταργείτε με αυτό το νομοσχέδιο. Κατεδαφίζετε το Εργατικό Δίκαιο που ξέραμε και χάρεστε, ειρωνεύεστε και μας λοιδορείτε. Χτυπήσατε τον πυρήνα του Εργατικού Δικαίου στην Ελλάδα. Υπηρετώ ως δικηγόρος χρόνια το Εργατικό Δίκαιο. Πρέπει να διαβάσουμε ξανά, να πάμε ξανά στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο. Μπράβο σας!

Πληροφορούμαι ότι θα καταργήσετε και την πάλη των τάξεων. Να είστε βέβαιοι ότι θα το κάνετε, όπως ο αείμνηστος Λάσκαρης, αν θυμάμαι καλά τον οποίο ανέφερε η συνάδελφος κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου το πρωί. Ήταν υπέροχη η ομιλία της και πρέπει να το τονίσω ιδιαίτερα. Την άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή. Ουσιαστικά, έπληξε με επιχειρήματα απολύτως κάθε λεπτομέρεια του νομοσχεδίου, που συζητάμε σήμερα.

Το εργασιακό νομοσχέδιο είναι στη βάση του, στην ουσία του και στην ψυχή του ένα νομοσχέδιο αντιμεταρρυθμιστικό, αντεργατικό και αντιλαϊκό. Με το νομοσχέδιο αυτό καλούνται οι εργαζόμενοι να το εφαρμόσουν, ενώ έπρεπε να τους ανακουφίζει, να αναγορεύει τις ανάγκες τους και όχι να πειθαρχεί σε ό,τι υπαγορεύει η αγορά και η διεθνής τάξη πραγμάτων.

Εσείς, αλήθεια, ποιανού εντολές εκτελείτε; Θα απαντήσει ο λαός. Έρχεται σε ρήξη με την κοινωνική πλειοψηφία και γι' αυτό θα συγκρουστεί με σκληρό τρόπο με αυτήν. Θυμηθείτε το εδώ που τα λέμε και τα κουβεντιάζουμε. Το είδατε και στις μεγάλες διαδηλώσεις, που έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα, οι οποίες θα αποδείξουν στην πράξη τι είναι. Τις λοιδορείτε. Το 8%, το 3,5%, το 7%. Δεν ξέρετε όμως τι τραβάει ο κόσμος για το μεροκάματο. Ακόμα κι ένας δημόσιος υπάλληλος τα 70 ευρώ, τα 50 ευρώ, τώρα τα σκέπτεται και φοβάται. Τον φοβίζεται με αυτό το νομοσχέδιο σε όλα τα επίπεδα. Και ο ελληνικός λαός, ο εργαζόμενος λαός θα μείνει απαθής, θα σας ακούει να ασελγείτε εις βάρος των εργασιακών δικαιωμάτων, των συλλογικών ελευθεριών και κατακτήσεων.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, αποτελεί την αιτία για τη μητέρα των μαχών. Ειρωνεύεστε τη φράση και θα το βρείτε μπροστά σας. Είναι μητέρα των μαχών για τις αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις αυτού του τόπου.

Εδώ είναι πολύ μεγάλη ευθύνη όλων μας, όλων των κομμάτων από αυτήν την πλευρά να συνενωθούμε σε έναν αγώνα, να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση, γιατί γνωρίζουμε όλοι τα προβλήματα, που έχει το συνδικαλιστικό κίνημα, έτσι ώστε να αντιμετωπίσει στα ίσια αυτήν την επίθεση.

Κύριε Πρόεδρε, βλέπω ότι δεν έχω χρόνο -αν και είχα πολλά να πω- γι' αυτό θα τελειώσω με δυο παραδείγματα, έτσι για να καταστήσω γνωστό το τι ακριβώς συμβαίνει με αυτό το νομοσχέ-

διο, αφού πω σε όλους να διαβάσουν οι ίδιοι το νομοσχέδιο και να μην ακούσουν τον ομιλούντα ή τον οποιονδήποτε, αλλά να διαβάσουν οι ίδιοι το νομοσχέδιο και θα δουν ότι αυτά που λέμε εδώ είναι αλήθεια αποτυπωμένη πάνω στο χαρτί.

Παράδειγμα πρώτο στον τομέα του τουρισμού: Καμαριέρα σε ξενοδοχείο, έγγαμη, πλήρους απασχόλησης με διετή προϋπηρεσία, σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας θα έπαιρνε 1.008 ευρώ τον μήνα. Αν δεν υπήρχε η κλαδική σύμβαση εργασίας, ο μισθός της θα ήταν 715 ευρώ. Αυτό θα έχουμε σε λίγο καιρό. Παράδειγμα δεύτερο, σε εστιατόριο με δέκα εργαζόμενους και φόρτο εργασίας: Εκμεταλλευόμενος ο ιδιοκτήτης τη δυνατότητα να απασχολήσει τους εργαζόμενους υπερωριακά θα δημιουργήσει τρεις θέσεις ανεργίας. Θα δείτε σε λίγο καιρό πώς θα περάσει αυτό που λέμε -τριάντα πέντε με σαράντα χιλιάδες εργαζόμενοι, είπε η Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου το πρωί- θα πάνε στο σπίτι τους.

Με αυτές τις σκέψεις, μιας και ξεπέρασα πολύ τον χρόνο, λέω στον κ. Χατζηδάκη ότι επιτίθεται εναντίον της εργατικής τάξης. Όχι μόνο δεν πρόκειται να συνυπογράψουμε την καταδίκη της λαϊκής εργασίας, αλλά στο μέρος που μας αναλογεί θα οργανώσουμε και θα στηρίξουμε τη λαϊκή αντίσταση των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κύριε Αυλωνίτη.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Κομνηνάκη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τελικά οι εργαζόμενοι αποδείχτηκαν πολύ τζαναμπέτηδες. Εσείς τους προσφέρετε την πρόοδο, τους απαλλάσσετε από τα δεσμά του σταθερού ημερήσιου χρόνου, τους απαλλάσσετε από αυτό το αναχρονιστικό οκτάωρο, τους δίνετε τη δυνατότητα να δουλεύουν δεκάωρο και να πληρώνονται γι' αυτό με ρεπό ή να δουλεύουν ως δεκατρείς ώρες τη μέρα με φθηνότερες υπερωρίες, να δουλεύουν λίγο περισσότερο ακόμα και οι άρρωστοι, όπως μας διαφώτισε πρόσφατα σεσημασμένος φωστήρας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Πιάσατε το νήμα από την ευεργεσία που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στους νοσοκομειακούς γιατρούς, αλλά και τους εργαζόμενους στο εμπόριο που τους έβαλε να δουλεύουν τριάντα δύο Κυριακές τον χρόνο.

Το έχετε ακούσει αλήθεια αυτό, κύριε Σκουρλέτη;

Και επεκτείνετε αυτή την πρόοδο σε δεκάδες άλλους κλάδους καταργώντας πλήρως την κυριακτική αργία, γιατί μας θυμίζατε το πρωί αν έχουμε ακούσει τα διάφορα. Και παρά την τόση πρόοδο, οι εργαζόμενοι βγήκαν κατά χιλιάδες στους δρόμους, σχημάτισαν την Πέμπτη ένα ορμητικό απεργιακό ποτάμι.

Γι' αυτό λοιπόν, επειδή δεν καταλαβαίνουν από πρόοδο, σας προτείνουμε να τους τιμωρήσετε, να πετάξετε την πρόδο σας στα σκουπίδια και να τους επιβάλλετε τον αναχρονισμό που ζητάνε, να ψηφίσετε επτάωρο, πενήνήμερο, τριανταπεντάωρο, μείωση δηλαδή του εργασίου χρόνου με αύξηση των αποδοχών τους, όπως επιτρέπει η τεράστια τεχνολογική πρόοδος, η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση.

Επαναφέρετε, κάντε υποχρεωτικές τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Αυτά να κάνετε νόμο, αυτή την οπισθοδρόμηση, αυτό το «απολίθωμα», όπως το χαρακτηρίζετε, κύριε εισηγητά της Πλειοψηφίας, μην μπορώντας να κρύψετε τον εκνευρισμό και το μίσος που τρέφεται για το απειθαρχο ταξικό κίνημα. Γιατί θα το ξανακάνουν, θα σας δώσουν νέα απεργιακή απάντηση μεθαύριο στις 16 του μήνα, τη μέρα ψήφισής του νομοσχεδίου, ξεπερνώντας και όσους προσπαθούν να μετατρέψουν το ορμητικό ποτάμι σε αδύναμο ρυάκι.

Μετά την Κυβέρνηση και τους γνωστούς «παπαγάλους», ακολούθησαν οι ξεπουλημένοι της ΓΣΕΕ. Άλλοι πρόλαβαν και τα μάζεψαν στο παραπέντε βιαστικοί φαίνεται να υλοποιήσουν τις νοθεσίες του ΣΥΡΙΖΑ και του Κινήματος Αλλαγής προς τους εργαζόμενους να μην επενδύουν στις απεργίες, αλλά στον επόμενο κυβερνητικό σωτήρη που θα καταργήσει και αυτά τα μέτρα με έναν νόμο και ένα άρθρο, εκτός αν τους εμποδίσει πάλι η γνωστή

συνέχεια του κράτους.

Ακούσαμε πολλά αποκαλυπτικά αυτές τις μέρες. Όμως, επανέρχεται πεισματικά ένα ερώτημα που κανένας σας δεν τόλμησε να απαντήσει. Αν όπως επαναλαμβάνετε, άλλοι φανερά και άλλοι διά της πλαγίου, οι απεργίες έχουν φάει τα ψωμιά τους, αν είναι αναποτελεσματικές, τότε γιατί τις πολεμάτε με τόσο μίσος; Αν είναι ξεπερασμένος συλλογικός αγώνας των εργαζομένων γιατί με κάθε ευκαιρία τον θέτετε υπό διωγμό; Αλήθεια, χάριν εκσυγχρονισμού ζητάτε το ηλεκτρονικό φακέλωμα των σωματείων, όλων διαχρονικά των μελών του, των πρακτικών των γενικών συνελεύσεων, τι ψήφισε το κάθε μέλος σ' αυτές κι όλα αυτά στη διάθεση του κράτους και της εργοδοσίας; Ίσως, πράγματι, τότε να μη χρειάζεται η προστασία των συνδικαλιστών από την απόλυση, γιατί είναι τόσο εκσυγχρονισμένο φακέλωμα που δεν υπάρχει καν ελπίδα της πρόσληψής τους από τις επιχειρήσεις. Γιατί ακόμα πασχίζετε, αλήθεια, να ορθώσετε ανυπέρβλητα εμπόδια σε ένα «άσφαρο όπλο», όπως χαρακτηρίζετε την απεργία; Γιατί επιχειρείτε να τη μετατρέψετε στην καλύτερη περίπτωση σε μια συμβολική πράξη; Γιατί τι άλλο από συμβολική πράξη είναι όταν σε όλες τις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα, κοινής ωφελείας, ΟΤΑ κ.λπ., εκτός από το προσωπικό ασφαλείας, θα πρέπει τη μέρα της απεργίας να παρέχεται κατ' ελάχιστον το 1/3 της παρεχόμενης υπηρεσίας; Βέβαια, με τις σημερινές συνθήκες υποστελέχωσης μάλλον τη μέρα της απεργίας θα εργάζονται περισσότεροι από όσοι εργάζονται τις καθημερινές, τότε δηλαδή που δεν σας καίγεται καρφί για την ποιότητα των κοινωνικών, κατά τα άλλα, υπηρεσιών που απολαμβάνει ο λαός.

Όμως, και στον περιορισμό του απεργιακού δικαιώματος βρήκατε κι εκεί στρωμένο τον δρόμο από τον ΣΥΡΙΖΑ με τον περιβόητο νόμο Αχτσιόγλου που θέσπισε προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας την ψήφισή από το 50% συν ένα των ταμειακών εντάξει μελών του σωματείου. Για να ενισχυθεί, μας έλεγαν και αυτοί, η δημοκρατία στα σωματεία. Τι κι αν τέτοια πλειοψηφία δεν απαιτείται για να είναι νόμιμη ούτε η κυβέρνηση της χώρας, δεν απαιτείται για να εκλέγεται περιφερειάρχης ή δήμαρχος που αποκτούν απόλυτη πλειοψηφία με το 43%, όχι των εγγεγραμμένων βέβαια, αλλά όσων αποφασίζουν κάθε φορά να ψηφίσουν. Το ζητάτε όμως ως προϋπόθεση για την κήρυξη της απεργίας. Αυτή που έφαγε τα ψωμιά της, αυτή είναι η υποκρισία σας και η δική σας, δυστυχώς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που θυμηθήκατε σήμερα τις προοδευτικές συμμαχίες και το χρέος ως προς τη λαϊκή αντίσταση.

Και έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία να απογειώσει αυτή τη δημοκρατία, βάζοντας ως υποχρεωτική την ηλεκτρονική εξ αποστάσεως ψηφοφορία. Σας ρωτάμε λοιπόν: Με ποιον τρόπο διασφαλίζεται η μυστικότητα και η ταυτότητα ακόμα αυτού που ψηφίζει, όταν υποχρεώνεται ο εργαζόμενος να ψηφίσει «όχι» στην απεργία υπό το βλέμμα, για να μην πω και από το ίδιο το χέρι του αφεντικού, των διευθυντών προσωπικού, όπως πάνε καροτσάκι τους εργαζόμενους να ψηφίζουν τους εκλεκτούς τους στα εργοδοτικά σωματεία; Ή μήπως κι αυτά πρώτη φορά τα ακούτε; Πολύ περισσότερο που η ουσία της συνέλευσης του σωματείου είναι η συζήτηση, η ανταλλαγή προβληματισμών, η αντιπαράθεση για τα αιτήματα, της μορφής της πάλης που θα επιλέξουν οι εργαζόμενοι. Δεν είναι ένα «like» και «dislike» σαν σε υποψήφιους των ριάλιτι. Αυτή τη δυνατότητα των εργαζομένων να κουβεντιάζουν, να οργανώνονται συλλογικά τρέμετε, γι' αυτό ναρκοθετείτε στο σύνολό της τη συνδικαλιστική δράση.

Κι ενώ με τα ήδη νομοθετημένα εμπόδια, το 90% των απεργιών κρίνονται σήμερα παράνομες ή καταχρηστικές, νομοθετείτε και την προληπτική ουσιαστικά απαγόρευση της απεργίας από δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις σε περίπτωση που κριθεί παράνομη η απόφαση του πρωτοβάθμιου σωματείου. Αλήθεια, από πού κι ως πού; Με βάση το αστικό, το δικό σας Σύνταγμα που το έχετε υποτίθεται εικόνημα όταν μια απόφαση για τυπικούς λόγους κριθεί παράνομη μπορεί να οδηγήσει τελικά και στη συνολική απαγόρευση για την άσκηση του δικαιώματος, ακόμα κι αν το δευτεροβάθμιο όργανο ακολουθήσει την τυπική διαδικασία.

Πιο κραυγαλέα ακόμα ομολογείτε τις προθέσεις σας στο άρθρο 93 -αυτή τη χαρά του προβοκάτορα!- να βγαίνει παρά-

νομη η απεργία με πρόβλεψη μάλιστα αντικειμενικής αστικής ευθύνης της διοίκησης του σωματείου για να αποζημιώνει τον εργοδότη, όταν μπορεί να βαφτιστεί άσκηση ψυχολογικής βίας ακόμα και η εξόρμηση παρούσα του σωματείου έξω από το χώρο δουλειάς τη μέρα της απεργίας. Δεν θέλω να αναφερθώ στα διάφορα χυδαία που ανέφερε ο Υπουργός το πρωί.

Είναι εντυπωσιακή σε αυτές τις περιπτώσεις η ευαισθησία σας για το δικαίωμα στην εργασία. Το ξεχνάτε όμως όταν ακόμα και στην περίπτωση της παράνομης απόλυσης, που και σήμερα φτύνουν αίμα οι εργαζόμενοι για τη δικαστική αναγνώρισή της, καταργείτε την υποχρέωση επαναπρόσληψης και την καταβολή των μισθών υπερημερίας για όλο το διάστημα που μεσολάβησε μέχρι να βγει η δικαστική απόφαση. Καταργείτε δηλαδή κάθε αντικίνητρο για τις αυθαίρετες απολύσεις και το παρουσιάζετε ως κατάκτηση την ένταξη –λέτε- των μπαμπάδων σε αυτό το διάτρητο όμως προστατευτικό πλαίσιο. Ο εμπαιγμός τελικά έχει και τα όριά του!

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αποτελούν τελικά την επίσημη ομολογία του φόβου σας. Αποτελούν τη μεγαλύτερη παραδοχή της δύναμης που δίνει στους εργαζόμενους ο συλλογικός οργανωμένος αγώνας. Τη δύναμή τους αυτή όσο κι αν δεν την αξιοποιούν ακόμα, την καταλαβαίνουν οι εργαζόμενοι. Και να είστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται να αποδεχτούν τη σύγχρονη σκλαβιά τους. Και τότε ναι, ο φόβος σας θα γίνει εφιάλτης, γιατί δεν θα στείλουν στα σκουπίδια μόνο τον νομό σας αλλά και το σύστημα που γεννά και γιγαντώνει την εκμετάλλευσή τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να πάμε στην όμορφη Μεσσηνία, στον κ. Μιλτιάδη Χρυσομάλλη της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είναι και πολύ νωρίς μέσα και περιμένει υπομονετικά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούω καιρό από τα στελέχη της αντιπολίτευσης συναδέλφους Βουλευτές στα τηλεπαράθυρα και όχι μόνο ότι έρχεται ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας που θα φέρει τον εργασιακό μεσαίωνα, θα κάνει τον εργαζόμενο σκλάβο.

Περιμέναμε να δούμε το νομοσχέδιο. Περιμέναμε να δούμε τι γίνεται. Άρχισαν να λένε διάφορα. Διαβάζουμε τις διατάξεις, τις ξαναδιαβάζουμε, τις ξαναδιαβάζουμε και πραγματικά απορούμε. Ποιες διατάξεις είναι αυτές που σας ενοχλούν; Τι είναι αυτό που σας ενοχλεί και προσπαθείτε να δημιουργήσετε ντόρο για αυτό το νομοσχέδιο; Πραγματικά στις περισσότερες απ' αυτές τις διατάξεις συμφωνείτε και το ξέρετε.

Άκουσα πριν τον κ. Αυλωνίτη λίγο πριν ανέβω στο Βήμα να εκθειάζει την ομιλία της κ. Ξενογιαννακοπούλου, τι εκπληκτική, τι ωραία που ήταν! Κύριε Αυλωνίτη, θα σας έλεγα να ανατρέξετε σε μια αντίστοιχη ομιλία της κ. Ξενογιαννακοπούλου το 2010 ως Υπουργός συναρμόδιος με τον κ. Ραγκούση επίσης τότε στον ΣΥΡΙΖΑ και την κ. Κατσέλη επίσης στον ΣΥΡΙΖΑ που έφερε αυτές τις διατάξεις με τίτλο «Διαδικασία διευθέτησης του χρόνου εργασίας» τότε. Αυτή είναι η ομιλία η πραγματική και αυτό συμβαίνει και τώρα. Διευθετούμε και βελτιώνουμε αυτές τις διατάξεις.

Έχετε κάνει προμετωπίδα το οκτάωρο. Κοιτάμε πού καταργείται το οκτάωρο. Είναι δυνατόν ποτέ να καταργηθεί το οκτάωρο; Είναι κεκτημένο δικαίωμα. Δεν πρόκειται ούτε να καταργηθεί ούτε βέβαια να παρακαμφθεί. Είναι απορίας άξιο γιατί επέλεξε το σύνολο της Αντιπολίτευσης να στραφεί τόσο απόλυτα εναντίον μιας ρύθμισης που δεν το καταστρατηγεί, αλλά δίνει το δικαίωμα στον εργαζόμενο, αν έχει λόγο ο ίδιος και ανάγκη, αποκλειστικά από δική του πρόταση, να διαπραγματευτεί τον χρόνο εργασίας του προκειμένου να βελτιώσει τη ζωή του, κάτι που υφίστανται νομοθετικά εδώ και τριάντα χρόνια.

Τι σας ενοχλεί, η ατομική διευθέτηση; Προφανώς δεν σας ενοχλεί αυτό. Και προφανώς αυτό δεν είναι το πρόβλημά σας. Αλλά για να τελειώνουν και οι μύθοι να πούμε πώς έχει δημιουργηθεί το οκτάωρο, αυτό το όνειρο του Ρόμπερτ Όουεν για καθολική εφαρμογή της ιδέας « οχτώ ώρες εργασία, οχτώ ώρες αναψυχή και οχτώ ώρες ανάπαυση». Πότε πήρε δυναμική το οκτάωρο και καθιερώθηκε; Ποιος το καθιέρωσε;

Σας έχω άσχημα νέα. Αν ανατρέξετε, θα δείτε ότι ο πρώτος που καθιέρωσε σε όλα του τα εργοστάσια το οκτάωρο είναι - αυτό που θα ονομάζατε εσείς η αιχμή του δόρατος του καπιταλισμού- ο καπιταλιστικός κολοσσός της αυτοκινητοβιομηχανίας Φορντ το 1914. Και είδαν όλοι άλλοι την απόδοση που είχε η καθιέρωση του οκτάωρου στην αυτοκινητοβιομηχανία Φορντ και ήρθε το 1919 τελικά και έγινε μια καθολική εφαρμογή.

Άρα μη λέτε μύθους και ιστορίες, γιατί οι κακοί εργοδότες, όπως τους ονομάζετε εσείς, αυτοί πρώτοι καθιέρωσαν το οκτάωρο προφανώς και προς όφελος του εργαζόμενου και προς όφελος της επιχείρησης. Γιατί αυτό είναι το σωστό μείγμα.

Ποιες άλλες διατάξεις σας ενοχλούν; Πραγματικά σας ενοχλούν οι ρυθμίσεις για την ψηφιακή κάρτα εργασίας ή ο μετασχηματισμός του ΣΕΠΕ, που και οι δύο αυτές διατάξεις είναι προς μία κατεύθυνση που δεν είναι άλλη από την προστασία του εργαζόμενου αλλά και τη διευκόλυνση της επιχειρηματικότητας;

Και εδώ θα ήθελα -και είμαι σίγουρος- το Υπουργείο άμεσα θα στελεχωσει το ΣΕΠΕ και θα το εξοπλίσει με σύγχρονα ψηφιακά μέσα, ώστε να είναι πανέτοιμο να επιτηρεί τον τομέα της εργασίας και να προλαμβάνει κατάχρηση από τους εργοδότες σε όσους νομίζουν ότι πάνε να κινηθούν εκτός νόμου. Επίσης θα ήθελα και το Υπουργείο -το τονίζω- να δει θετικά την πρόταση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής σχετικά με την ατομική συμφωνία, ώστε αυτή αυτόματα να καταχωρείται στο σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» προκειμένου να καθίσταται γνωστή στο ΣΕΠΕ και τα αρμόδια όργανα και έτσι να εξασφαλίζεται με τον τρόπο αυτό η τήρησή της χωρίς παρεκτροπές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, για να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας, ούτε η ατομική συμφωνία για το χρόνο εργασίας είναι στην ουσία το πρόβλημά σας, ούτε βέβαια η αύξηση των νόμιμων υπερωριών στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ούτε το πλήθος των υπόλοιπων διατάξεων που αφορά τις άδειες, την προστασία από τις απολύσεις, την υγεία, την ασφάλεια και την προστασία του εργαζομένου από τη βία και την παρενόχληση. Προφανώς δεν καταργείται το οκτάωρο ούτε καταστρατηγούνται οι συλλογικές συμβάσεις ούτε τίποτα άλλο σκοτεινό και σατανικό θα συμβεί στον κόσμο της μισθωτής εργασίας. Τίποτα από αυτά δεν σας βρίσκει αντίθετους.

Υπάρχει όμως κάτι που σας βρίσκει αντίθετους και δεν τολμάτε να το πείτε δυνατά, δεν τολμάτε να το πείτε ευθαρσώς γιατί ξέρετε ότι η κοινωνία είναι απέναντί σας σε αυτό. Η κοινωνία είναι με το μέρος μας. Ποιο είναι το πρόβλημα σε αυτό το νομοσχέδιο, για να είμαστε ειλικρινείς; Αυτό το νομοσχέδιο κάνει μια παρέμβαση στα κεκτημένα της συνδικαλιστικής εξουσίας από την οποία εσείς οι ίδιοι τρέφεστε και στηρίζετε για να εξυπηρετείτε όχι τα συμφέροντα των εργαζομένων αλλά το μικροκομματικό σας στρατό. Αυτή είναι η αλήθεια. Και η Κυβέρνηση τολμά μετά το νόμο του 1982 να έρθει και να βελτιώσει και να φέρει τέτοιες ρυθμίσεις.

Προφανώς και το καταλαβαίνω. Έχετε πρόβλημα με τις ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν το αδιάβλητο της δημοκρατικής διαδικασίας για τη λήψη απόφασης απεργίας. Προφανώς προτιμάτε να μην αξιοποιείται η ηλεκτρονική ψηφοφορία και να ψηφίζει το σύνολο των μελών του σωματείου. Προτιμάτε προφανώς τα σωματεία-σφραγίδα. Προτιμάτε την απόλυτη ασυδοσία των συνδικαλιστών, προτιμάτε την καταχρηστική απεργία παρακάμπτοντας ακόμα και τις δικαστικές αποφάσεις. Αυτό είναι το μεγάλο σας πρόβλημα.

Διότι ο στόχος σας δεν είναι να εκφράζεται το σύνολο των εργαζομένων μέσα από το συνταγματικό του δικαίωμα. Στόχος σας είναι να χρησιμοποιείτε τα σωματεία και την απεργία για να ασκείτε μικροπολιτική απέναντι στην Κυβέρνηση και επαναστατική γυμναστική στον κομματικό σας στρατό. Αυτή είναι η ουσία. Δικαίωμά σας, αλλά τελειώνει. Και οι εργαζόμενοι τα γνωρίζουν όλα αυτά και τα ξέρουν.

Εμείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε έναν και μόνο στόχο, να εξασφαλίσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων στην εργασία, να εξασφαλίσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων στην απεργία, να εξασφαλίσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων για ένα αξιοπρεπές και σύγχρονο περιβάλλον ίσων ευκαιριών.

Αν θέλατε να τρολάρετε και να ασκήσετε μια κριτική στον Κωστή Χατζηδάκη, τον Υπουργό, θα μπορούσατε απλά να του πείτε –το οποίο είναι και αλήθεια– ότι στην ουσία εφαρμόζει αυτά που είχε πει ο Μιχαήλ Μπακούριν, δηλαδή βελτιώνει τις συνθήκες εργασίας, αποδίδει στην εργασία αυτό που της οφείλεται και αποδίδει με τον τρόπο αυτό στους ανθρώπους ασφάλεια, άνεση και αναψυχή. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια που γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε στόχο να σταματήσει η ομηρία των πολιτών, η ομηρία της κοινωνίας από απεργιακές κινητοποιήσεις που δεν έχουν αποφασιστεί με την απόλυτη πλειοψηφία, από απεργιακές κινητοποιήσεις που κρίθηκαν παράνομες και καταχρηστικές από την δικαιοσύνη και παρ' όλα αυτά έγιναν γιατί βρήκαν ομπρέλα στα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια σωματεία. Αυτή είναι αλήθεια. Γιατί η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν είναι όμηρος των εργατοπατέρων. Εργάζεται με μόνο σκοπό το συμφέρον ολόκληρης κοινωνίας. Το έχουμε αποδείξει αυτό και το ξέρει και ο ελληνικός λαός.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, σκεφτείτε σοβαρά τι θα επιλέξετε την Τετάρτη το βράδυ με την ονομαστική ψηφοφορία. Θα επιλέξετε το συμφέρον των εργαζομένων και της κοινωνίας ή το συμφέρον των εργατοπατέρων; Εμείς σταθερά και αταλάντευτα πάντα είμαστε με τον εργαζόμενο και την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Χρυσομάλλη.

Να πάμε και μέχρι το Ηράκλειο, στον κ. Σωκράτη Βαρδάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

Κύριε Βαρδάκη, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από αύριο μάλλον οι εργαζόμενοι πρέπει να ράψουν –καθίστε, κύριε Βρούτση, να τα ακούσετε– βαθύτερες και μεγαλύτερες τσέπες!

Έχετε ακούσει ποτέ, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για τους Χατζηγιώργηδες, τον Περγιάλη; Είναι νεκροί του συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι αυτοί που θυσιάστηκαν για να κατοχυρώσουν αυτά που εσείς σήμερα καταργείτε. Και το λέω αυτό για να είστε πολύ προσεκτικοί, πολύ πιο προσεκτικοί όταν από αυτό το Βήμα μιλάτε για το συνδικαλιστικό και το εργατικό κίνημα. Και δεν το ταυτίζω με το σημερινό, καμμία σχέση.

Κύριε Υπουργέ –λείπει ο κ. Χατζηδάκης– σημειώστε. Το άρθρο 120 του Πτωχευτικού Κώδικα –δικό σας πόνημα– λέει: «Ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωση, αν η επιχείρηση πτωχεύσει». Το ξέρετε; Προφανώς όχι. Τριάντα οκτώ οδηγοί απολύθηκαν πριν δύο μήνες στα τουριστικά λεωφορεία, χωρίς αποζημίωση, με τριάντα και τριάντα τρία χρόνια υπηρεσίας. Το γνωρίζετε; Προφανώς όχι.

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας γνωμοδότησε για την υποχρεωτικότητα των συμβάσεων στον τουρισμό. Γιατί δεν την κάνατε υποχρεωτική; Γιατί δεν την έχετε κηρύξει υποχρεωτική;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Υπέγραψα απόψε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Την υπογράψατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βγάλατε και είδηση!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Κάτι, βέβαια, που είχε κάνει ο κακός ΣΥΡΙΖΑ μετά από πέντε έξι χρόνια. Εσείς αγνοείτε ακόμα και το ανώτατο συμβούλιο.

Ξέρετε ότι υπερψηφίσατε –αυτό δεν το ξέρετε σίγουρα– την αύξηση των ορίων ηλικίας, με την απόφαση 1512, 13 Οκτωβρίου στο Λουξεμβούργο; Το ξέρετε, κύριε Υπουργέ; Αναφέρομαι στις 13 Οκτωβρίου του 2020. Ανατρέξτε στο νόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καταργήσατε το βάσιμο λόγο απόλυσης. Το ξέρετε; Όχι. Τον εργαζόμενο που θα δικαιώνεται δικαστικά για άκυρη απόλυση, ο εργοδότης πλέον θα τον γράφει στα παλαιότερα των υποδημάτων. Αυτό προφανώς το ξέρετε.

Αν έχετε το Θεό σας! Για ποιον λόγο τα λατομεία, οι εταιρείες σκυροδέματος πρέπει να δουλεύουν, κύριε Υπουργέ, τις Κυριακές; Ξέρετε ότι εκεί τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα είναι ο

κανόνας.

Ακούστε τώρα το εξής. Υπερρωιακή απασχόληση των οδηγών θα δηλώνεται μετά από δεκαπέντε μέρες. Ακούστε νομοσχέδια. Δηλαδή μετά το μαγείρεμα των εργοδοτών...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ποιο μαγείρεμα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: ...και θα παίρνουν ρεπό για τις ελιές οι καμαριέρες.

Κύριε Χατζηδάκη, δεν γίνεται η αλεπού να είναι εκατό χρονών και το αλεπουδάκι εκατόν δύο. Φέρτε τις δύο κυρώσεις, την ενσωμάτωση οδηγίας, φέρτε και την ηλεκτρονική κάρτα. Αποσύρετε όλες τις άλλες κατάπτυστες διατάξεις και εδώ είμαστε να κουβεντιάσουμε.

Μη μας απειλείτε εμάς για ονομαστικές ψηφοφορίες. Αυτά τα έχουμε περάσει στο παρελθόν και είμαστε θετικοί, το ξέρετε πολύ καλά –το είπε και η εισηγήτριά μας– όσον αφορά τις κυρώσεις και την ενσωμάτωση της οδηγίας, δηλαδή το φερετζέ του πυρήνα του νομοσχεδίου, που δεν είναι αυτό προφανώς.

Ο πυρήνας του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί μια πολυμέτρη επίθεση στους εργαζόμενους, στο ωράριο, στις αμοιβές, στα δικαιώματα, στη συλλογική διαπραγμάτευση, στη συνδικαλιστική τους έκφραση και δράση. Καταργεί το οκτάωρο, καθώς και τις ατομικές συμβάσεις που θεσπίζει, επιβάλλει τη δεκάωρη εργασία, χωρίς πρόσθετες αποδοχές, αλλά με πληρωμή σε ρεπό. Διπλασιάζει τις φθηνές υπερωρίες, καταλύει τις συλλογικές συμβάσεις και οδηγεί σε ανεξέλεγκτες απολύσεις. Συνεχίζει τη διάλυση των ελεγκτικών μηχανισμών και την ενθάρρυνση της παραβατικότητας στην αγορά εργασίας.

Πραγματοποιεί μια επίθεση χωρίς προηγούμενο στις συνδικαλιστικές ελευθερίες και στην ουσία καταργεί το δικαίωμα της απεργίας. Ό,τι δεν έκανε καμμία δεξιά κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, το κάνει η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, δηλαδή να «βάλει χέρι» στο 1264, διπλασιασμός ετήσιου ορίου υπερωριών σε εκατόν πενήντα.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, το εξής. Το ενάμισι εκατομμύριο πλησιάζουν πλέον οι άνεργοι. Πού θα βρουν δουλειά με την αύξηση της υπερρωιακής απασχόλησης, της φτηνής υπερρωιακής απασχόλησης; Σας είπε ο κ. Αυλωνίτης το παράδειγμα –δεν θα το επαναλάβω– με την καμαριέρα. Παίρνει 1.008 ευρώ με τη συλλογική σύμβαση των ξενοδοχοϋπαλλήλων που ισχύει μέχρι 31-12-2022, 751 ευρώ χωρίς συλλογική σύμβαση εργασίας. Αυτή είναι η ατομική σύμβαση, κύριε Υπουργέ. Τι δεν καταλαβαίνετε; Μπορείτε να μας πείτε ποια απεργία θα πραγματοποιείται με 33% προσωπικό ασφαλείας;

Δυστυχώς, αγαπητοί μου συνάδελφοι, δεν είστε μόνο άσχετοι για το τι συμβαίνει στην αγορά εργασίας, αλλά είστε και επικίνδυνοι για τον κόσμο της εργασίας.

Δεκαπεντέμισι από τα δεκαπέντε λεπτά του χρόνου ομιλίας του ο εισηγητής σας δεν βρήκε να πει κάτι ουσιαστικό για το νομοσχέδιο. Ασχολήθηκε με τη διατριβή της κ. Αχτσιόγλου. Διαφήμιση της κάνετε, κύριε εισηγητή. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει.

Να μου πείτε βέβαια, τι να πει και τι να υποστηρίξει; Είναι πλέον εξόφθαλμο ότι τα γραμμάτια που εξοφλείτε είναι πολλά, γραμμάτια που υποθηκεύουν το μέλλον μιας ολόκληρης γενιάς, αλλά και το παρόν ενός λαού που τον οδηγήσατε στη χρεοκοπία την περίοδο 2010 - 2014 και τώρα θέλετε να του δώσετε τη χαριστική βολή.

Εδώ αξίζει να σημειώσουμε την απάντηση που έδωσε ο κ. Μητσοτάκης στους μικρούς δημοσιογράφους, προχθές, όταν ρωτήθηκε τι τον βγάζει περισσότερο από τα ρούχα του. Λες και ήξεραν τα παιδιά! Αυτός που επαναλαμβάνει τα ίδια λάθη, είπατε, κύριε Μητσοτάκη. Προφανώς δεν ενδιαφέρει κανέναν, κύριε Πρωθυπουργέ, πόσες φορές βγαίνετε από τα ρούχα σας με τον ίδιο σας τον εαυτό. Αυτό που ενδιαφέρει όμως τον ελληνικό λαό είναι ότι τα επαναλαμβανόμενα λάθη σας τον οδηγούν σε τεράστια αδιέξοδα.

Στην τοποθέτησή της η εισηγήτριά μας, η κ. Ξενογιαννακοπούλου ανέλυσε άρθρο άρθρο και τεκμηρίωσε την αντισυνταγματικότητα σχεδόν του συνόλου του νομοσχεδίου. Επιτρέψτε μου να σταθώ μόνο στο άρθρο 22, παραγράφου 1 του Συντάγματος, που ξεκάθαρα αναφέρει την άμεση ευθύνη του κράτους για την

προστασία του δικαιώματος στην εργασία. Και εσείς κάνετε ανεξάρτητη αρχή το ΣΕΠΕ, την Επιθεώρηση Εργασίας δηλαδή, κουρελιάζετε και καταργείτε τη δημοκρατία και το Σύνταγμα. Άραγε, πόσο ισχυρά είναι αυτά τα συμφέροντα, τα γραμμάτια που εξοφλείτε, που αντιβαίνουν ακόμα και στη βούληση του ελληνικού λαού;

Κύριε Μητσοτάκη, ομολογώ ότι κατηγορείστε άδικα όσον αφορά τουλάχιστον το οκτώωρο. Την άποψή σας την είχατε διατυπώσει και το 2018 και το 2019. Παρωχημένο και ξεπερασμένο λέγατε το οκτώωρο και ήρθατε σήμερα να το κάνετε πράξη. Σήμερα, βέβαια, προσπαθείτε να μας πείσετε ότι από αύριο, με την ατομική σύμβαση, ο ισχυρός εργαζόμενος θα επιβάλλει στον ανίσχυρο εργοδότη τα θέλω του.

Και ένα τελευταίο. Επειδή η προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση είναι στοιχεία της καθημερινότητάς σας, σας θυμίζω τα 4488/17, 4554/18, 4611/19. Ήταν τρία νομοσχέδια που είχα την τιμή να εισηγηθώ από πλευράς κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν τα τρία νομοσχέδια που επανέφεραν τη χαμένη αξιοπρέπεια της Ελληνίδας και του Έλληνα εργαζόμενου. Είχαν παραλείψεις, είχαν λάθη; Ναι. Όμως, βάλαμε ένα λιθαράκι για να επανέλθει αυτή η αξιοπρέπεια.

Σήμερα με το νομοσχέδιο επαναλαμβάνετε ακριβώς τα ίδια λάθη που κάνατε το 2010 - 2014 και δημιουργήσατε -και μας παραδώσατε- κοινωνικά ερείπια. Δεν θα σας το επιτρέψουμε. Δεν θα σας επιτρέψει ο ελληνικός λαός να τον γυρίσετε εκατό χρόνια πίσω. Δεν θα σας επιτρέψουμε να κατοχυρώσετε τη βαρβαρότητα, τη σκλαβιά, την αναξιοπρέπεια σε ένα λαό που δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται από τις ανισότητες, ανάλγητες πολιτικές σας. Ό,τι και αν ψηφίσετε σήμερα, αύριο, την Τετάρτη όχι μόνο δεν θα εφαρμοστεί, αλλά θα καταργηθεί από την επόμενη κυβέρνηση, που θα είναι η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον έκτο κύκλο ομιλητών θα ανοίξει η κ. Μαρία - Αλεξάνδρα Κεφαλά από τα Γιάννενα και τη Νέα Δημοκρατία.

MARIA - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ με ένα δεδομένο που πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι καθολικά και ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης σε αυτήν εδώ την Αίθουσα: ο χώρος της εργασίας είναι πολύ σημαντικός και επηρεάζει τις ζωές όλων μας.

Σε μια όμως συνεχώς μεταβαλλόμενη κοινωνία, ιδιαίτερα την τελευταία περίοδο που βιώνουμε έντονες και πρωτόγνωρες αλλαγές, ο χώρος της εργασίας και οι εργασιακές σχέσεις δεν θα μπορούσαν να μείνουν ανεπηρέαστες.

Η ανάγκη, λοιπόν, να απαντηθούν ζητήματα της σύγχρονης εποχής που αφορούν στο πλαίσιο λειτουργίας των σχέσεων επιχειρήσεων και εργαζομένων είναι όχι μόνο υπαρκτή αλλά επιβεβλημένη. Γι' αυτό και οι επόμενες δύο μέρες μέχρι και την ψήφιση του νομοσχεδίου μάς φέρνουν όλους προ των ευθυνών μας.

Επαναπροσδιορίζονται στην ουσία τους οι έννοιες της προόδου και της συντήρησης και οι πολίτες αξιολογούν, συγκρίνουν και κρίνουν. Γιατί πώς θα μπορεί να θεωρείται κάποιος προοδευτικός όταν εμμένει και προσκολλάται σε μια απαρχαιωμένη εργατική νομοθεσία σαράντα ετών που έχει ξεπεραστεί από τις εξελίξεις;

Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος ειδικός για να αντιληφθεί πως οι συνθήκες, οι κοινωνικές, εργατικές, οικονομικές και τεχνολογικές, αυτά τα χρόνια έχουν δημιουργήσει τελείως νέα δεδομένα και νέες ανάγκες.

Ως σύγχρονο κράτος καλούμαστε να απαντήσουμε στις ανάγκες του σήμερα και να πράξουμε αυτό που ο εργατικός κόσμος περιμένει για το αύριο, να καταπολεμήσουμε τη μαύρη και υποδηλωμένη εργασία, τις απλήρωτες υπερωρίες και την εκμετάλλευση των εργαζομένων, κλείνοντας έτσι παράλληλα και τη διαρροή πόρων από το ασφαλιστικό σύστημα και τα ταμεία του κράτους, να πατάξουμε φαινόμενα βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης στους χώρους εργασίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι αρνητικές φωνές για το νομοσχέδιο δεν

διαχέονται στην κοινωνία, παρά μόνο μέσα στα κομματικά σας γραφεία, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Σταματήστε να δηλητηριάζετε την κοινωνία. Είστε αρνητικοί πρωταγωνιστές. Υπονομεύετε διαρκώς τη μεγάλη προσπάθεια που κάνει η χώρα να αφήσει πίσω της την πανδημία και να επανέλθει σε αναπτυξιακή τροχιά με μοχλό τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους σε αυτές, τους ευχαριστημένους εργαζόμενους σε αυτές.

Με ψέματα και fake news προσπαθείτε να κάνετε το άσπρο μαύρο για ένα νομοσχέδιο που κοιτά το αύριο και θέτει στέρεες βάσεις για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, εισάγουμε ρυθμίσεις για την προστασία της εργασίας και την επικαιροποίηση του ατομικού Εργατικού Δικαίου και τη νομοθετική κατοχύρωση νέων μορφών, όπως η τηλεργασία και οι ψηφιακές πλατφόρμες.

Εκσυγχρονίζουμε το συλλογικό Εργατικό Δίκαιο με την εισαγωγή ψηφιακών εργαλείων για την καταχώρηση και τη λειτουργία συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Εξασφαλίζουμε με το νέο καθεστώς τις υπερωρίες και την ψηφιακή καταγραφή της πραγματικής εργασίας ότι αυτές θα ελέγχονται και θα πληρώνονται στο σύνολό τους.

Η ψηφιακή κάρτα εργασίας και οι βαριές κυρώσεις σε περίπτωση εργοδοτικών αυθαιρεσίων εξασφαλίζουν την ακριβή καταγραφή και άρα, την αποζημίωση όλων των εργαζομένων για όλες τις υπερωρίες που θα κάνουν. Πρόκειται για ένα πρωτοποριακό εργαλείο ελέγχου της αδήλωτης και υποδηλωμένης εργασίας. Θα καταγράφει σε πραγματικό χρόνο την υπέρβαση του νόμιμου ωραρίου, την υπερεργασία και τις υπερωρίες, αποτυπώνοντας τις αξιώσεις για επιπλέον αμοιβή από τον εργαζόμενο και τις κυρώσεις για τον εργοδότη.

Αυστηροποιούμε το πλαίσιο για τις απολύσεις. Διευρύνουμε το χάσμα προστασίας από τις απολύσεις για πολλές καταχρηστικές συμπεριφορές εργοδοτών. Εναρμονίζουμε με τις νέες αυτές ρυθμίσεις το Εθνικό Δίκαιο με όσα ισχύουν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

Θεσπίζουμε το δικαίωμα αποσύνδεσης στην εργασία, το δικαίωμα του εργαζομένου να μην απαντά σε κλήσεις και μηνύματα του εργοδότη πέραν του συμφωνημένου ωραρίου, προστατεύοντας έτσι την οικογενειακή αλλά και προσωπική του ζωή.

Παρέχουμε τη δυνατότητα στον εργαζόμενο να διευθετεί τον χρόνο της εργασίας του. Ο εργαζόμενος μόνο με δικό του αίτημα και κατόπιν έγγραφης συμφωνίας με τον εργοδότη μπορεί να εργαστεί σε ωράριο που θα επιλέξει για οικογενειακούς, εκπαιδευτικούς ή άλλους δικούς του λόγους. Με αυτόν τον τρόπο ο εργαζόμενος μπορεί να εξασφαλίσει, εάν το επιθυμεί, την τετραήμερη εβδομαδιαία εργασία η οποία όμως θα αντιστοιχεί σε πέντε ημέρες πληρωτέας εργασίας.

Διευρύνουμε τη λίστα των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης, κάτι που σημαίνει επιστροφή του εργαζόμενου στην εργασία του και καταβολή των μισθών του για όλη την περίοδο μέχρι την επαναπρόληψή του. Προστατεύουμε κατ' αυτόν τον τρόπο έμπρακτα τους εργαζόμενους.

Διευρύνουμε το πλαίσιο των αδειών που θα μπορεί να αξιώσει ο εργαζόμενος. Η καθιέρωση αντίστοιχων αδειών και δικαιωμάτων για τον νέο πατέρα θα έχει ως αποτέλεσμα να μην υπονομεύεται η μητρότητα και οι άδειες που τη συνοδεύουν να μην αποτελούν αντικίνητρο για την πρόσληψη γυναικών και την παραμονή τους στην εργασία. Η άδεια πατρότητας λαμβάνει κατ' αυτόν τον τρόπο για πρώτη φορά ουσιαστικό χαρακτήρα.

Με την επέκταση τόσο της άδειας λοχείας εννέα εβδομάδων μετά τη γέννα όσο και της ειδικής άδειας μητρότητας έξι μηνών στην υιοθεσία τέκνου στηρίζουμε τον θεσμό της οικογένειας και θεσμοθετούμε την πλέον σύγχρονη μορφή απασχόλησης, την τηλεργασία που θα εφαρμόζεται μετά από συμφωνία εργοδοτών και εργαζομένων.

Τονίζουμε το αυτονόητο. Δεν καταργείται και δεν υπονομεύεται το οκτώωρο. Απεναντίας θωρακίζουμε και το οκτώωρο και το σαραντάωρο την εβδομάδα.

Δίνουμε τη δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας του εργαζόμενου και της ρύθμισης των ωρών εργασίας του βάσει των αναγκών του. Βοηθάμε τις επιχειρήσεις να οργανώσουν τη

λειτουργία τους, όπως απαιτούν οι ανάγκες της εποχής. Πάντα όμως θέτουμε σε πρώτη μοίρα τους εργαζόμενους αφού χωρίς τη συγκατάθεσή τους δεν θα μπορεί να αλλάξει κανένα πρόγραμμα εργασίας.

Ο εκσυγχρονισμός του Εργατικού Δικαίου είναι μια ακόμη σημαντική μεταρρύθμιση που θα προσαρμόσει την αγορά εργασίας στα σύγχρονα ευρωπαϊκά οικονομικά και τεχνολογικά δεδομένα.

Η διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού αποτελεί το άλφα και το ωμέγα για την επιβίωση και την ανάπτυξη μιας επιχείρησης. Ορίζουμε το πλαίσιο εκείνο που θα βελτιώσει αυτή τη διαχείριση.

Αποτελεσματικός εργαζόμενος είναι ο ασφαλής εργαζόμενος, αυτός που αισθάνεται ότι η επιχείρηση σέβεται τον ίδιο, τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του και με τη σειρά του ο ασφαλής εργαζόμενος είναι και παραγωγικός εργαζόμενος.

Η πραγματικότητα είναι ότι εδώ σήμερα συγκρούονται δύο κόσμοι: αυτός που επιθυμεί τον εργαζόμενο καταπιεσμένο, άβουλο και όργανο των κομματικών τους επιδιώξεων και από την άλλη, αυτός που βλέπει στο μέλλον, που αναγνωρίζει τα προβλήματα και με τις σύγχρονες πρακτικές δίνει τις απαιτούμενες λύσεις.

Είναι δύσκολο να δεχτεί η κατ' όνομα Αριστερά ότι αυτή εδώ η Κυβέρνηση προσαπίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων. Η κρίση όμως ανήκει ευτυχώς στον ελληνικό λαό, ο οποίος εδώ και δύο χρόνια στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη και χαιρετίζει κάθε προσπάθεια κοινωνικής και οικονομικής προόδου, παρά τις αντικειμενικά δύσκολες συνθήκες λόγω της πανδημίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κεφαλά, και για την τήρηση του χρόνου. Όπως πάντα, κυρία.

Θα παραμείνουμε στη Νέα Δημοκρατία και στον κ. Γεώργιο Αμανατίδη από την Κοζάνη. Επειδή έχουν γίνει μερικές αλλαγές, θα ακολουθήσει ο κ. Ιωάννης Ανδριανός και μετά θα πάμε στην κ. Γκαρά και την κ. Αλεξοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου προστατεύεται, επιτρέψτε μου να πω, η εργασία και προσαρμόζεται στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και στις μεγάλες τεχνολογικές προόδους που την επηρεάζουν.

Ενσωματώνονται, λοιπόν, και επικαιροποιούνται οι διατάξεις που αποτελούν ήδη μέρος του Ενωσιακού Δικαίου και εφαρμόζεται από άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο στόχος του σχεδίου νόμου είναι διττός, αφ' ενός η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με μέτρα προστασίας των εργαζομένων -το τονίζω- και αφ' ετέρου, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας που οδηγεί συνεκδοχικά σε προσέλκυση επενδύσεων και σε δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Το ερώτημα είναι γιατί η Αντιπολίτευση αρνείται κάθε διάταξη του νομοσχεδίου. Γιατί είναι υποχρεωμένη; Μάλιστα τις τελευταίες ημέρες η ποιότητα του δημόσιου διαλόγου εκφυλίστηκε και η πολιτική αντιπαράθεση κατέληξε δυστυχώς σε χαρακτηρισμούς αντί δημιουργικές προτάσεις.

Το σχέδιο νόμου -το ξέρετε όλοι- χαρακτηρίστηκε αντεργατικό, αντιδημοκρατικό, αντισυνταγματικό, «οδοστρωτήρας» και ούτω καθεξής. Δεν ακούσαμε διαφορετικές όμως προτάσεις.

Ωστόσο, εάν κάποιος κάνει τον κόπο και δει τα προϊόντα, τα αποτελέσματα της διαβούλευσης, θα διαπιστώσει ότι σε οκτακόσιες απόψεις οι οποίες διατυπώθηκαν, οι περισσότερες από αυτές συμφωνούν με τις ρυθμίσεις, τις βρίσκουν μάλιστα θετικές, πολλές δε προτάσεις ήταν πολύ παραγωγικές και λήφθηκαν υπόψη.

Με άλλα λόγια, η Αντιπολίτευση κινδυνολογεί και καταστροφολογεί, επιτρέψτε μου να πω. Η κοινωνία όμως εμφανίζεται αρωγός στην προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση, ζητά εφαρμογή της νομιμότητας και καλύτερες συνθήκες για την απασχόληση και την προστασία του οκταώρου που όχι μόνο δεν καταργείται, αλλά θα εφαρμόζεται ουσιαστικά με τη χρήση της ψηφιακής κάρτας εργασίας.

Ναι, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν εκχωρούμε και δεν εκχωρώ σε κανέναν το δικαίωμα να αισθάνεται ότι έχει το αποκλειστικό προ-

νόμιο της εκπροσώπησης και προστασίας των συμφερόντων των εργαζομένων μόνο αυτός.

Οι ρυθμίσεις, λοιπόν, είναι αναγκαίες. Θέλω να πω ειδικότερα ότι η Ελλάδα γίνεται μία από τις πρώτες χώρες παγκόσμια που προχωρά στην κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο οικοσύστημα του χώρου εργασίας. Ακόμα και γι' αυτό το θέμα που θα έπρεπε να υπάρχει ομοφωνία, υπήρξαν αντιδράσεις. Μάλλον ήταν υποχρεωμένοι να έχουν αντίδραση.

Ενσωματώνεται, επίσης, η οδηγία 1158/2019 με την οποία θεσπίζονται άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών με αποδοχές που θα δίνονται με τη γέννηση του παιδιού. Διαφωνεί κανείς; Θεσπίζονται γονικές άδειες δύο μηνών σε κάθε γονέα και μάλιστα με επιδότηση του ΟΑΕΔ. Διαφωνεί κανείς; Θεσπίζονται διευκολύνσεις στην εργασία ώστε να συνδυάζουν αρμονικά την οικογενειακή με την επαγγελματική ζωή. Διαφωνεί κανείς;

Επειδή, λοιπόν, ακούστηκαν και αρνητικά σχόλια, επιτρέψτε μου να πω ότι την οδηγία αυτή δεν τη διαπραγματεύτηκε η παρούσα αλλά η προηγούμενη κυβέρνηση. Αντίθετα, η παρούσα Κυβέρνηση όπου υπήρχε η δυνατότητα έκανε προσαρμογές προς το βέλτιστο. Παραδείγματος χάριν, ενώ το κείμενο μιλάει για άδεια πατρότητας τουλάχιστον δέκα ημερών, εμείς προτείνουμε τις ημέρες αυτές δεκατέσσερις. Ενώ λέει ότι οι διευκολύνσεις παρέχονται για παιδιά μέχρι οκτώ ετών, στο νομοσχέδιο προβλέπονται δώδεκα έτη.

Έρχομαι, λοιπόν, στο άρθρο 55 το οποίο αφορά στις υπερωρίες, στο οποίο εστίασε η Αντιπολίτευση κυρίως την κριτική της. Το οκτάωρο, ειπώθηκε και από τους συναδέλφους, είναι ένας θεσμός κατοχυρωμένος. Στην περίμετρο του οκταώρου υπάρχουν δύο θεσμοί, οι υπερωρίες και η διευθέτηση. Η Αντιπολίτευση λέει, εσκεμμένα, ότι οι υπερωρίες θα πληρώνονται με ρεπό. Μέγα λάθος και δεν είναι το μόνο. Προβλέπεται ότι ενώ έχουμε σήμερα ενενήντα έξι ώρες για τις υπερωρίες στη βιομηχανία και εκατόν είκοσι για τις υπερωρίες στις υπηρεσίες, αυτές γίνονται εκατόν πενήντα και μόνο με τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων.

Όσον αφορά στη διευθέτηση, ισχύει στην Ελλάδα τριάντα χρόνια. Εφαρμόζεται σε πολύ μεγάλες εταιρείες και ισχύει στον τουρισμό από το 2013. Ο συνολικός τώρα χρόνος εργασίας του εργαζόμενου είναι ο ίδιος και όχι περισσότερος. Επ' αυτού δεν μπορεί να υπάρξει αντίλογος. Η αμοιβή είναι η ίδια. Η διαφορά είναι ότι ο εργαζόμενος έχει τη δυνατότητα να συμφιλιώσει καλύτερα την προσωπική με την επαγγελματική του ζωή. Γιατί να του στερήσουμε αυτή τη δυνατότητα; Ο Υπουργός είπε και κατά τις συνεδριάσεις των επιτροπών πολλά παραδείγματα και δεν θα πω κάτι επ' αυτού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αντιδρά έντονα τη στιγμή που αντίστοιχα θέματα υιοθέτησε στο παρελθόν, όπως παραδείγματος χάριν τη διευθέτηση στον ξενοδοχειακό κλάδο. Αυτό δεν είναι διγλωσσία; Χρησιμοποιούν φρασολόγιο και τακτικές του 2015. Οι πολίτες, όμως, έπαθαν κι έμαθαν. Ενώ ενίσχυσαν την ευέλικτη εργασία, εμφανίζονται τώρα ως υπέρμαχοι του αντιθέτου.

Με αυτή τη διευθέτηση, λοιπόν, δίνεται η δυνατότητα στον εργαζόμενο να συμπύκνωση την εργασία του σε λιγότερες ημέρες μόνον κατόπιν αιτήματος του ίδιου, επαναλαμβάνω.

Στο άρθρο 74, προβλέπεται η χρήση ψηφιακής κάρτας εργασίας. Η ψηφιακή κάρτα εργασίας είναι μια πραγματική επανάσταση, επιτρέψτε μου να πω, στην αγορά εργασίας και εγγύηση ότι θα εφαρμόζεται το ωράριο ότι θα πληρώνονται οι υπερωρίες ότι θα υπάρχει το δικαίωμα της απουσσότητας και ότι θα προστατεύεται ανταγωνισμός μεταξύ ομοειδών επιχειρήσεων. Είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο και ίσως το χρησιμότερο για να ελεγχθεί η μαύρη ή υποδηλωμένη εργασία. Διαφωνεί κανείς; Για την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας, επιτρέψτε μου να πω, ότι έχω προσωπική εμπειρία. Την εφάρμοσα δεκαπέντε χρόνια τώρα ως Γενικός Διευθυντής στην Αναπτυξιακή Δυτικής Μακεδονίας την ΑΝΚΟ και μπορώ να πω με ασφάλεια και να διαβεβαιώσω ότι ήταν το σημαντικότερο εργαλείο για να κατοχυρωθεί στην πράξη μια διαδικασία που δεν μπορούσε από κανέναν να αμφισβητηθεί, με την οποία μετράει κανείς, αξιολογεί και τελικά ότι είναι ένα εργαλείο με το οποίο μπορεί να αποτυπώνεις τη δικαιοσύνη και να δίνεις

δικαιοσύνη σε έναν φορέα. Απορώ, λοιπόν, γιατί υπάρχουν αντιδράσεις δεδομένου ότι και η ΓΣΣΕ συμφωνεί προς τούτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξη του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα.

Τώρα σε ό,τι αφορά στα συνδικαλιστικά θέματα. Εάν δει κανείς τις ρυθμίσεις -και δεν θα τις αναλύσω για συντομία χρόνου- που προβλέπονται για τον συνδικαλιστικό τομέα, θα μπορεί να εξηγήσει ίσως ευκολότερα γιατί οι συνδικαλιστές είναι πρωτοστάτες στις διάφορες κινητοποιήσεις οι οποίες γίνονται. Δηλαδή εξορθολογίζονται δικαιώματα τα οποία είχαν και τελικά μπαίνουν κανόνες. Δεν μπορεί μέσα από μία πορεία και μία διαμαρτυρία στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας να μην χρησιμοποιούνται οι υπηρεσίες του 33% των υπηρεσιών που προσφέρει ο φορέας. Καταργείται -και δεν νομίζω ότι αμφισβητεί κανείς την αναγκαιότητα αυτή- η δυνατότητα χρηματοδότησης των συνδικάτων από επιχειρήσεις, ΔΕΚΟ και τα κόμματα, αφού ανεξαρτησία και χρηματοδότηση δεν συμβαδίζουν.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητέ Πρόεδρε, σε ευχαριστώ για τον χρόνο που μου έδωσες, οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου αποτυπώνουν μία προοδευτική αντίληψη και φιλοσοφία που ενσωματώνει τις σύγχρονες οικονομικές, κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις στην αγορά εργασίας.

Με το σχέδιο αυτό νόμου υπηρετούνται δύο στόχοι: Πρώτον, η προστασία των εργαζομένων η οποία είναι εργασιοκεντρική και δεύτερον, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας που είναι προϋπόθεση για την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αλλά και εισοδήματος και τη δυνατότητα που δίνει αυτό να επιτελέσει κανείς μια κοινωνική πολιτική προς όφελος των πολιτών.

Υπερψηφίζω, λοιπόν, το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αμανατίδη.

Θα παραμείνουμε στη Νέα Δημοκρατία. Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Ανδριανός από την Αργολίδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου που ρυθμίζει πιστεύω με τρόπο δίκαιο, σύγχρονο και αποτελεσματικό το εργασιακό περιβάλλον σε μια συγκυρία που δεν θα μπορούσε να είναι πιο κατάλληλη προς τούτο.

Η έκτακτη συνθήκη της πανδημίας δημιούργησε σημαντικά προβλήματα καθώς συμπολίτες μας έχασαν τη δουλειά τους ή αναγκάστηκαν να περιορίσουν δραματικά την εργασία τους. Ανέδειξε, όμως, παράλληλα, προκλήσεις και δυνατότητες, όπως η εξ αποστάσεως εργασία, η οποία σε πολλές περιπτώσεις αποδείχθηκε όχι μόνο αποτελεσματική αλλά και βιώσιμη και επιθυμητή εναλλακτική λύση, ακόμα και για μετά το πέρας της πανδημίας.

Η ανάγκη για περισσότερη ευελιξία ώστε εργαζόμενοι και εργοδότες να συναποφασίζουν το πλαίσιο που τους εξυπηρετεί περισσότερο, αλλά και για καλύτερη ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής παρουσιάστηκαν αυτήν την περίοδο ενώπιον μας με τον πλέον εμφανικό τρόπο. Όπως επίσης, κατέστη ξεκάθαρη η ανάγκη για μια σαφέστερη και αποτελεσματικότερη θεσμική προστασία των εργαζομένων έναντι τόσο της μαύρης και αδήλωτης εργασίας όσο και της παρενόχλησης στον χώρο εργασίας.

Στην κατεύθυνση αυτή το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ρυθμίζει ζητήματα που μέχρι σήμερα διέπονταν από διατάξεις που θεσπίστηκαν πριν από δεκαετίες και αφορούσαν μια κοινωνική και οικονομική δομή πολύ διαφορετική από την σημερινή. Ο στόχος, λοιπόν, του νομοσχεδίου είναι διπλός: Αφ' ενός η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας με προσαρμογή του νομικού πλαισίου στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, αφ' ετέρου η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με μέτρα που ενισχύουν ουσιαστικά τις διαθέσιμες επιλογές για εργαζόμενους και εργοδότες, που προστατεύουν τους εργαζόμενους έναντι της αυθαιρεσίας και της παρανομίας και

απαντούν σε υπαρκτά προβλήματα και κοινωνικές ανάγκες.

Αναφέρω χαρακτηριστικά τη θέσπιση της ψηφιακής κάρτας εργασίας, ενός πολύτιμου εργαλείου για την καταπολέμηση της «μαύρης» εργασίας, των αδήλων υπερωριών και της εισφοροδιαφυγής που κατοχυρώνει θεσμικά το δικαίωμα της αποσύνδεσης του εργαζόμενου και διευκολύνει σημαντικά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας χωρίς καταχρήσεις.

Αναφέρω την αναβάθμιση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε Ανεξάρτητη Αρχή που θωρακίζει αυτόν τον υπερπολύτιμο θεσμό από πολιτικές παρεμβάσεις, ενισχύοντας τόσο την αποτελεσματικότητα της παρέμβασής του όσο και τη λογοδοσία στους πολίτες και τους κοινωνικούς εταίρους.

Αναφέρω τη θέσπιση νέων αδειών, πολλές από τις οποίες συνδέονται με τη φροντίδα παιδιών και μελών της οικογένειας, αλλά και την προώθηση της δυνατότητας της τηλεργασίας και της ευελιξίας στο εργασιακό ωράριο, μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν ουσιαστικά την ισορροπία επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής. Και εδώ πρέπει να τονιστεί με έμφαση η ανάγκη να στηρίξουμε ως κοινωνία τα νέα ζευγάρια, ώστε να μπορούν να προχωρήσουν στη δημιουργία οικογένειας.

Κατά την προηγούμενη δεκαετία της οικονομικής κρίσης πολλοί νέοι άνθρωποι αναγκάστηκαν να βάλουν πίσω τα σχέδιά τους και τα όνειρά τους. Οφείλουμε, λοιπόν, σήμερα αυτό το χαμένο έδαφος να το καλύψουμε, εξασφαλίζοντας πολλές και καλές θέσεις εργασίας για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, αλλά και ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που επιτρέπει μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή με αξιοπρεπές οικογενειακό εισόδημα, με ένα ισχυρό δίκτυο ασφαλείας, με ποιοτικές υπηρεσίες παιδείας και υγείας, με ένα κράτος επιτελικό και αποτελεσματικό, που σέβεται τα χρήματα των φορολογουμένων και λειτουργεί ως αρωγός και όχι ως δύναστης.

Αναφέρω, επίσης, τα μέτρα κατά της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία, ένα ζήτημα που οφείλουμε ως κοινωνία να δούμε με ευαισθησία, σοβαρότητα και αποτελεσματικότητα, διατυπώνοντας σαφείς κανόνες που θα διασφαλίζουν ένα υγιές και δημιουργικό εργασιακό περιβάλλον για κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενη.

Αναφέρω τον εξορθολογισμό του πλαισίου για τον συνδικαλισμό που διασφαλίζει τη δημοκρατική νομιμότητα, την αποτελεσματική εργασιακή διεκδίκηση, αλλά και τη θωράκιση από πρακτικές που νοθεύουν και υπονομεύουν το συνδικαλιστικό κίνημα, όπως η χρηματοδότηση των συνδικάτων από την εργοδοσία.

Αναφέρω τις πολύ σημαντικές προβλέψεις για την ενίσχυση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε ντελβερι και κούριερ, αλλά και σε ψηφιακές πλατφόρμες, εργαζόμενους ενός κατώτερου θεού μέχρι τώρα μόνο και μόνο γιατί η νομοθεσία δεν είχε προβλέψει τις εξελίξεις της εργασιακής πραγματικότητας.

Αναφέρω, τέλος, την εξίσωση των αποζημιώσεων απόλυσης εργατοτεχνιτών, που μέχρι σήμερα υπολογίζονταν σε λίγα μεροκάματα με εκείνες των υπαλλήλων που ανέρχονται στο ισοδύναμο μισθών μέχρι και δώδεκα μηνών, μια χρόνια και επίμονη αδικία που πλέον διορθώνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα πετυχαίνει να εξισορροπήσει δύο φαινομενικά ασύμβατους στόχους: Να ενισχύσει, ουσιαστικά, την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας οικονομίας και, ταυτόχρονα, να ενισχύσει εξίσου ουσιαστικά τη θέση των εργαζομένων. Και λέω ουσιαστικά, γιατί σε αντίθεση με μεγάλο μέρος της Αντιπολίτευσης, εμείς στη Νέα Δημοκρατία βλέπουμε αυτούς τους στόχους όχι απλώς ως συμβατούς μεταξύ τους, αλλά και ως αναγκαίους και συμπληρωματικούς. Δεν μπορεί να υπάρξει υγιής, παραγωγική, ανταγωνιστική οικονομία, αν δεν διασφαλίζει για τους ανθρώπους που τη στηρίζουν, δηλαδή τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, συνθήκες ασφάλειας, δημιουργίας, προκοπής και ισονομίας. Και, ταυτόχρονα, δεν μπορούν να υπάρξουν συνθήκες ασφάλειας, δημιουργίας, προκοπής και ισονομίας για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες μιας χώρας, αν δεν υπάρχει μια παραγωγική και ανταγωνιστική οικονομία.

Αυτή, λοιπόν, τη σύνθεση επιχειρούμε και πετυχαίνουμε μέρα

με τη μέρα με την πολιτική που εφαρμόζει η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ανδριανέ, και για την τήρηση του χρόνου. Όπως πάντα, μέσα είστε.

Θα πάμε ψηλά στον ακριτικό Έβρο, στην κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Ορίστε, κυρία Γκαρά, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε

Θα ήθελα να ευχηθώ από καρδιάς και από αυτό το Βήμα καλή επιτυχία στους μαθητές και στις μαθήτριες που δίνουν το δικό τους ωραίο, αλλά δύσκολο αγώνα αυτές τις μέρες μέσω των πανελληνίων εξετάσεων, έναν αγώνα που περικλείεται από στερήσεις, από δυσκολίες, από μάχες, αλλά και όνειρα, όνειρα για το επιστημονικό τους πεδίο, αλλά και για το επαγγελματικό τους μέλλον.

Συνοδεύεται αυτός ο αγώνας, όμως, και από την επιθετική πολιτική της Κυβέρνησης με την υποβάθμιση των δημόσιων πανεπιστημίων, το κλείσιμο σχολών και τον αποκλεισμό χιλιάδων μαθητών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Συνοδεύεται, βέβαια, και από μια σοκαριστική, για μένα τουλάχιστον, δήλωση του αρμόδιου Υπουργού Παιδείας, κ. Συρίγου, ο οποίος είπε ότι οι μαθητές που δεν θα περάσουν στα ΑΕΙ λόγω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που ο ίδιος νομοθετεί, είναι αυτοί που δεν είναι άξιοι, που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν ένα πανεπιστήμιο.

Δυστυχώς, αυτή είναι η αντικοινωνική, αντιπαιδαγωγική αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας, που αυτή ονομάζουν ως αριστεία και κρίνεται από πίσω την εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων. Είναι μια αντίληψη που επαναφέρει τη λογική του καιάδα, όσο σκληρό και αν ακούγεται το 2021, μια αντίληψη που υποβαθμίζει τον παιδευτικό ρόλο του πανεπιστημίου, αλλά στερεί και τη δυνατότητα των νέων ανθρώπων να εκπαιδευτούν, να βελτιωθούν, να εξελιχθούν, να ακολουθήσουν την επιστήμη και το επάγγελμα που αγαπούν. Είναι, όμως, και μια αντίληψη, η οποία υπηρετεί και το νεοφιλελεύθερο δόγμα περί ευέλικτης, ανειδίκευτης και φτηνής εργασίας χωρίς δικαιώματα.

Το σημερινό, λοιπόν, νομοσχέδιο έρχεται να επικυρώσει αυτήν την αναχρονιστική αντίληψη. Είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται να νομιμοποιήσει, να επιβάλει ως κανονικότητα την αસυδοσία που υπάρχει και σήμερα στον εργασιακό τομέα, που μας απομακρύνει από το ευρωπαϊκό κεκτημένο όσο και αν το επικαλείστε, μιας και καμία ευρωπαϊκή ανεπτυγμένη χώρα δεν έχει τέτοιες αντεργατικές διατάξεις που νομοθετούμε σήμερα, διατάξεις που εγκρίνουν ως κανονικότητα την εκμετάλλευση του εργαζόμενου, την απλήρωτη υπερωριακή εργασία, την αύξηση του χρόνου εργασίας, την αποσπασματική εργασία σύμφωνα με τις επιθυμίες του εκάστοτε εργοδότη, τη μείωση μισθού, την αύξηση της ανεργίας, την άρση της συλλογικής υπεράσπισης και εκπροσώπησης των εργαζομένων.

Αυτό είναι, άραγε, το όραμά σας; Αυτή είναι η προσφορά σας στους νέους, στους εργαζόμενους; Αυτή είναι η ανάπτυξη που υποσχέστε, που επικαλείστε, που επαναλαμβάνετε καθημερινά στα τηλεπαράθυρα, αλλά και από αυτό το Βήμα και, μάλιστα, σε μια περίοδο κρίσης, μια περίοδο υψηλής ανεργίας, αποβιομηχάνισης, ανασφάλειας, υγειονομικού κινδύνου;

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο αυτό συνιστά την κορωνίδα της ακραίας επίθεσης της Νέας Δημοκρατίας στο σύνολο του κόσμου της εργασίας, στο σύνολο της κοινωνίας. Και είναι τόσο κραυγαλέα αυτή η επίθεση που έρχεται ως οδοστρωτήρας απέναντι στα συμφέροντα και τις ανάγκες της μέσης λαϊκής οικογένειας, διαλύοντας και την κοινωνική συνοχή.

Καταργείτε το οκτάωρο με την επιβολή της δεκάωρης εργασίας με μείωση μισθού, καθώς οι εργαζόμενοι θα πληρώνονται με ρεπό σε βάθος εξαμήνου και όχι όποτε οι ίδιοι το επιλέξουν, αλλά όποτε ο εργοδότης το επιλέξει. Αυτό, μάλιστα, θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για νέες προσλήψεις και θα αυξήσει κατακόρυφα την ανεργία τα επόμενα χρόνια.

Διπλασιάζονται, επίσης, οι υπερωρίες. Ουσιαστικά νομιμοποι-

είτε την αδήλωτη υπερωρία με λιγότερη αμοιβή. Οι μειώσεις μισθών, βέβαια, θα σημάνουν και αυτόματη μείωση στις συντάξεις, πρόβλημα στα ταμεία και μεταβολές στο επίδομα γάμου και τις τριετίες.

Για πρώτη φορά νομοθετείτε το σπαστό ωράριο για τους εργαζόμενους με μερική απασχόληση. Τις συνέπειες μπορούμε να τις αντιληφθούμε όλοι. Θα δουλεύει, δηλαδή, κάποιος για ελάχιστα ευρώ λίγο το πρωί, λίγο το βράδυ, λίγο το απόγευμα, όποτε τον καλέσει, όποτε το επιθυμεί ο εργοδότης του.

Η αξιοπρέπεια του εργαζομένου πάει περίπατο και αυτό εσείς, κύριοι, κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, το βαφτίζετε «ελευθερία», το βαφτίζετε «διευκόλυνση» και, μάλιστα, το βαφτίζετε «διευκόλυνση στην οικογενειακή ζωή».

Νομοθετείτε, επίσης, τις ανεξέλεγκτες καταχρηστικές απολύσεις, καθώς προβλέπεται η δήθεν εναλλακτική αποζημίωση έναντι της υποχρεωτικής επαναπρόσληψης του εργαζόμενου, ενώ περιορίζεται το δικαίωμα στην απεργία και στοχοποιείται η συνδικαλιστική δράση.

Φροντίζετε να μην υπάρχει καμμία προστασία του εργαζόμενου, να μην υπάρχει κανένα περιθώριο αντίδρασης, κανένα περιθώριο διεκδίκησης, κανένα περιθώριο υπεράσπισης των ανθρώπων που απολύονται.

Παράλληλα, προσπαθώντας, όπως λέτε εσείς, να υποστηρίξετε, να ενισχύσετε την οικογένεια, τον ελεύθερο χρόνο των εργαζομένων, αλλά και να αυξήσετε τις οικογενειακές στιγμές και τις δραστηριότητες, τι κάνετε; Νομοθετείτε την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για χιλιάδες εργαζόμενους. Αυτή είναι η ενίσχυση και η υπεράσπιση της οικογένειας; Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι, σε ποια κοινωνία ζείτε. Ποια συμφέροντα εξυπηρετείτε; Με ποιους ανθρώπους συναναστρέφεστε; Έχετε μιλήσει με εργαζόμενους και εργαζόμενες, κυρίως, στον ιδιωτικό τομέα; Βρίσκεστε σε βέρτιγκο ή λέτε συνειδητά ψέματα, παρουσιάζοντας την εκμετάλλευση και το ξεζούμισμα των εργαζομένων ως ένα ευεργέτημα στην καθημερινότητά τους; Οδηγείτε την κοινωνία σ' έναν νέο Αρμαγεδδών.

Μεγάλοι χαμένοι αυτών των μέτρων και της καταστροφικής σας πολιτικής είναι κυρίως οι νέοι και οι νέες, οι εργαζόμενοι, οι επιστήμονες, οι εργαζόμενες μητέρες, αλλά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που θα πληγούν βαρύτερα από τη μείωση των μισθών και της κατανάλωσης. Σας το είπαν και οι αρμόδιοι φορείς που εκπροσωπούν τις τοπικές αγορές, τις μικρές επιχειρήσεις. Πλήγμα θα δεχθεί η παραγωγή, η οικονομία, η εργασία, οι τοπικές αγορές, θα ενταθεί το δημογραφικό πρόβλημα, ενώ μια γενιά, κυρίως, νέων ανθρώπων θα αναγκαστεί εκ νέου να μεταναστεύσει στο εξωτερικό. Οι νεοφιλελεύθερες συντηρητικές σας ιδεολογίες θα αφήσουν κοινωνικά συντρίμια στη χώρα μας και θα έχουν την υπογραφή του κ. Μητσοτάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε πολύ δύσκολες συνθήκες κατάφερε να μειώσει την ανεργία κατά δέκα μονάδες με πάρα πολλές πιέσεις, σε ασφυκτικό πλαίσιο, να αυξήσει τον κατώτατο μισθό κατά 11%, να καταργήσει τον υποκατώτατο μισθό, να αναβαθμίσει το ΣΕΠΕ και τους ελέγχους, στο οποίο εσείς βάχετε ταφόπλακα διότι δεν θέλετε να υπάρχει έλεγχος και υπεράσπιση των εργαζομένων. Κατάφερε να επεκτείνει δεκάδες κλαδικές συμβάσεις, ενώ πήρε και αυστηρά μέτρα για την τήρηση των ωραρίων και την πληρωμή των υπερωριών, μέτρα που οδήγησαν στη μείωση της απλήρωτης και «μαύρης» εργασίας, μέτρα που επανέφεραν την αξιοπρέπεια στην εργασία.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καταργεί την προστασία της πρώτης κατοικίας, κλείνει δημόσιες υπηρεσίες, πανεπιστήμια, σχολεία, ιδιωτικοποιεί και ξεπουλά τα πάντα, σχεδιάζει την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και των ασφαλιστικών ταμείων, φτωχοποιεί και αφήνει απροστάτευτη την κοινωνία και με το σημερινό νομοσχέδιο νομιμοποιεί την αસυδοσία στην εργασία, απορρυθμίζει την οικονομία και την παραγωγή, κλείνει το μάτι στην εργοδοτική εκμετάλλευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσες ακρότητες και αν επικαλεστούν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όπως οι δηλώσεις του κ. Κυρανάκη, τις οποίες δεν καταδικάσατε, που δεν ντράπηκε να χρησιμοποιήσει ακόμα και ασθενείς ή καρκινοπαθείς ανθρώπους για να δικαιολογήσει αυτό το αντεργατικό έκτρωμα που νο-

μοθετείτε, να είστε βέβαιοι ότι οι πολίτες δεν θα επιτρέψουν την εφαρμογή αυτού του νόμου, ούτε και των αντιλαϊκών σας πολιτικών. Δεν θα επιτρέψουν την οπισθοδρόμηση της χώρας μας.

Κύριε Χατζηδάκη, αναρωτιέμαι μήπως ήλθε η ώρα να ενημερωθείτε πώς μαζεύουν τις ελιές, γιατί θα το χρειαστείτε σύντομα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κυρία Γκαρά.

Τον λόγο έχει η κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Αχαΐα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πριν ξεκινήσω την ομιλία μου να πω και απ' αυτό το Βήμα ότι ενδεχομένως να είναι οι πιο κουρασμένοι και αυτοί που δυσκολεύτηκαν πιο πολύ μ' αυτήν την πανδημία τα παιδιά που σήμερα ξεκίνησαν τις πανελλήνιες και οι οικογένειές τους. Ψυχολογικά τουλάχιστον χρειάστηκαν ιδιαίτερη δύναμη για να φτάσουν σ' αυτήν την πρώτη μάχη που μπορεί να ακούγεται κλισέ, αλλά είναι μόνο η πρώτη μάχη. Κανείς δεν πάει χαμένος. Νομίζω ότι η διαδρομή προς το όνειρο ξεκινάει σήμερα και εύχομαι σε όλους καλή επιτυχία.

Είμαι σαράντα δύο χρονών και δουλεύω από τα δεκαοκτώ μου σ' έναν κλάδο που κατά παράδοση τον λένε αντρικό. Δεν συμφωνώ μ' αυτό, αλλά κατά γενική ομολογία είναι ένας δύσκολος κλάδος, αυτός με τα τεχνικά έργα. Και ως εργαζόμενη και ως εργοδότης είναι η πρώτη φορά που νιώθω ότι έχει συνταχθεί ένα σχέδιο νόμου που έχει επαφή με την πραγματικότητα, που χειρίζεται τα θέματα με σύγχρονο τρόπο, που δίνει ρεαλιστικές λύσεις σε πραγματικά προβλήματα. Όλοι όσοι έχουμε επαφή με την επιχειρηματικότητα και την αγορά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το εργασιακό περιβάλλον χρήζει άμεσης και βαθιάς αναμόρφωσης.

Για να πιστεύει, λοιπόν, κάποιος και να υπερασπίζεται την άποψη ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει εξασφαλισμένο οκτάωρο και πληρωμένες υπερωρίες και άρα δεν χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα, ή δεν έχει δουλέψει ποτέ στη ζωή του ή έχει αποκοπεί εντελώς από την πραγματικότητα. Δεν ξέρω τι από τα δύο έχετε, πάντως ή διαβάσατε διαφορετικό νομοσχέδιο ή ζείτε σε άλλη χώρα, αλλιώς δεν εξηγείται το μέγεθος της παραπληροφόρησης, οι χαρακτηρισμοί και τα ανυπόστατα επιχειρήματα που επιστρατεύετε προκειμένου να το καταψηφίσετε. Σα να κάνετε διαγωνισμό για το ποιος θα πει το πιο ηχηρό ψέμα και τον πιο υποτιμητικό χαρακτηρισμό. Έχετε μπροστά σας ένα νομοσχέδιο που με την ψηφιακή κάρτα, με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, με το δικαίωμα στην αποσύνδεση και τόσες ακόμα παρεμβάσεις, δίνει στον εργαζόμενο τη δύναμη να επιλέξει και να περιφρουρήσει τις ώρες εργασίας του κι εσείς έχετε συνθέσει ολόκληρη την αντιπολιτευτική σας τακτική στη δήθεν κατάργηση του οκταώρου.

Κρατάτε στα χέρια σας ένα νομοσχέδιο, που ενδυναμώνει τον ελεγκτικό μηχανισμό της εργασίας για να περιορίσουμε την αδήλωτη εργασία, για να περιορίσουμε τις παράνομες και απλήρωτες υπερωρίες, να προστατεύσουμε τον εργαζόμενο και να αυξήσουμε το πραγματικό εισόδημά του. Κι εσείς πάλι το μόνο που βλέπετε είναι δήθεν κατάργηση του οκταώρου. Μα εφόσον η υπερωρία πληρώνεται και ο εργαζόμενος με τον εργοδότη συμφώνησαν, εσάς τι λόγος σας πέφτει στο πορτοφόλι τους;

Δυστυχώς, έχουμε διαμορφώσει ως χώρα εδώ και πάρα πολλά χρόνια ένα τόσο παγιωμένο σύστημα ατιμωρησίας της υποδηλωμένης ή αδήλωτης εργασίας, των απλήρωτων υπερωριών, της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, του ανασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος και του κακώς εννοούμενου συνδικαλισμού που καταντήσαμε τελικά όλα αυτά που ζούμε σήμερα να μας φαίνονται φυσιολογικά. Ε, λοιπόν, κάποιος πρέπει να βρει την τόλμη να παρέμβει και η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει αποδείξει ότι διαθέτει τα κότσια να ξεπερνάει τον λαϊκισμό για να υπηρετεί τον λαό.

Στη χώρα μας το Εργατικό Δίκαιο κλείνει τα σαράντα, αδιαφορώντας για τις ραγδαίες παγκόσμιες εξελίξεις στην κοινωνία, την οικονομία και την τεχνολογία. Στη χώρα μας ο καλός εργοδότης

τιμωρείται, οι νομοταγείς επιχειρήσεις πολλές φορές αδυνατούν να ανταγωνιστούν τις παρανομούσες, οι οποίες στηρίζουν την επιβίωσή τους στη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή. Στη χώρα μας ο συνδικαλισμός ασχολείται πιο πολύ με τους συνδικαλιστές παρά με τους εργαζόμενους, αδιαφορεί ακόμα και για την ίδια την επιχείρηση στην οποία εργάζεται, όταν το θυμηθεί να εργαστεί, αλλά συνήθως αδιαφορεί και για το κοινωνικό σύνολο γενικότερα. Στη χώρα μας η γυναίκα βρίσκεται ακόμα αντιμετώπιση με την άνιση μεταχείριση στο εργασιακό περιβάλλον, με απειλή απόλυσης λόγω μητρότητας, ακόμα και με κινδύνους κατά της σωματικής και ψυχικής της ακεραιότητας. Στη χώρα μας, κυρίες και κύριοι, το δεκάωρο και οι αδήλωτες υπερωρίες είναι ο κανόνας και δυστυχώς υπάρχουν ακόμα δυνάμεις που αυτό το στρεβλό καθεστώς θέλουν να παραμείνει και να διαιωνίζεται, γιατί πάνω και πέρα απ' όλα συμφέρει αυτούς και άρα δεν μας πειράζει, ας μη συμφέρει την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας έρχεται να παρέμβει επιτέλους ουσιαστικά σε καίριους τομείς του εργασιακού βίου, να ενσωματώσει και να προστατεύσει εξίσου τις νέες μορφές εργασίας όπως η τηλεργασία, οι ψηφιακές πλατφόρμες, να θωρακίσει πραγματικά το οκτάωρο, δίνοντας παράλληλα την απαραίτητη ευελιξία σε εργοδότες και εργαζόμενους ώστε να διευθετήσουν τον χρόνο τους όπως αυτοί θέλουν και όπως από κοινού αποφασίσουν.

Κυρώνοντας τη Σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αναγνωρίζει πως η βία και η παρενόχληση στον κόσμο της εργασίας επηρεάζουν την ψυχική και σωματική υγεία και παρεμποδίζουν την πρόσβαση, την παραμονή και την εξέλιξη των ατόμων, ιδίως των γυναικών, στην αγορά εργασίας.

Το νομοσχέδιο μεριμνά για την οικογένεια, αντιμετωπίζοντας εξίσου τη μητρότητα και την πατρότητα, αλλά και εξασφαλίζοντας ίσα δικαιώματα και άδειες στις οικογένειες που απέκτησαν παιδί μέσω υιοθεσίας ή υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Μέσω της Ανεξάρτητης Αρχής Επιθεώρησης Εργασίας ενισχύει ουσιαστικά τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, αποκόποντάς τους από την πολιτική παρέμβαση.

Οι τακτικοί διαφανείς έλεγχοι και οι αυστηρές κυρώσεις στους παραβάτες είναι ο μόνος πραγματικός τρόπος αντιμετώπισης της αδήλωτης εργασίας που θα άρει τον αθέμιτο ανταγωνισμό προς τους νομοταγείς εργοδότες και θα διορθώσει αυτές τις αδικίες της αγοράς.

Το νομοσχέδιο έρχεται τέλος να ρυθμίσει ένα ζήτημα που στο μυαλό κάθε Έλληνα πολίτη αποτελεί εστία προβλημάτων, τη συνδικαλιστική ασυδοσία. Κανείς και πολύ περισσότερο η φιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία δεν ακυρώνει το δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου, του κάθε ανθρώπου να παλέψει και να αγωνιστεί για τα συμφέροντά του. Κανείς δεν ακυρώνει το δικαίωμα οργάνωσης των εργαζομένων σε συνδικάτα, καθώς και το δικαίωμα στην απεργία, αλλά πάντα τα δικαιώματά μας πρέπει να οριοθετούνται εκεί που θίγονται τα δικαιώματα των άλλων. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, φτάσαμε να απεργούμε περισσότερο από όσο δουλεύουμε και μάλιστα η απεργία να παρακωλύει και την εργασία του άλλου χωρίς να θέλει. Αυτό δεν μπορεί να είναι πλέον αποδεκτό. Η προστασία του συνδικαλισμού δεν μπορεί να ισούται με ασυδοσία του συνδικαλιστή. Και επιτέλους, ως ποτέ μια χούφτα εργατοπατέρων θα έχουν το δικαίωμα να ταλαιπωρούν όποτε θέλουν, όποτε τους καπνίσει την ελληνική κοινωνία;

Η ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία δεν είναι η ισοπέδωση του συνδικαλισμού και η κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, συνάδελφοι της Αντιπολιτεύσεως. Είναι στοιχειώδης σεβασμός προς τον πολίτη που είναι κι αυτός εργαζόμενος, έχει κι αυτός οικογένεια να θρέψει, σπιτικό να συντηρήσει και δεν δικαιούται κανείς να τον αποκλείει από συγκοινωνίες και δημόσιες υπηρεσίες. Αρκετά όλα αυτά. Θέλουμε ο συνδικαλισμός να αποτελεί ένα ουσιαστικό όπλο στα χέρια του εργαζόμενου και όχι απλά ένα σκαλοπάτι για ανέβασμα σε πολιτικούς θώκους.

Ένα παλιό, σαθρό εργασιακό πολιτικό και συνδικαλιστικό κατεστημένο προσπαθεί απεγνωσμένα μέσα από fake news και άνανθρωπων κραυγών να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη, να γαντζωθεί στις καρέκλες του και να κρατήσει τα κερκείμενα του προνόμια. Αυτό το κατεστημένο προστατεύεται σήμερα, διότι

αποτελείται από τα δικά σας παιδιά. Είστε διατεθειμένοι να κρατήσετε την Ελλάδα πίσω για να μην ενοχλήσει τις συγκεκριμένες προσκυμμένες σε εσάς μειοψηφίες. Για μια ακόμη φορά θα μείνετε απλοί παρατηρητές των εξελίξεων οι οποίες σας έχουν ξεπεράσει προ πολλού.

Η Κυβέρνηση όμως είναι αποφασισμένη να πάει τη χώρα προς τα εμπρός, να την εναρμονίσει με τις ευρωπαϊκές συμβάσεις ενσωματώνοντας παράλληλα τις καλές πρακτικές προηγμένων και κοινωνικά ευαίσθητων κρατών της Ευρώπης και του κόσμου και έτσι να διαμορφώσει ένα νέο, σύγχρονο εργασιακό περιβάλλον.

Γι' αυτό και η υπερψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου αποτελεί πράξη ευθύνης απέναντι στους εργαζόμενους, τους εργοδότες αλλά και σε όλους τους Έλληνες.

Συγγνώμη που σας τη βγαίνουμε από αριστερά. Καληνύχτα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Αλεξοπούλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομοσχέδιο έκτρωμα, νομοσχέδιο ντροπής, νομοθέτημα σύγχρονης σκλαβιάς, ε, το ίδιο πράγμα. Δεν υπάρχει πλέον λέξη που να αποδίδει το μέγεθος αυτού του αποτρόπαιου εγκλήματος σε βάρος της εργατικής τάξης και απ' αυτήν την άποψη είναι νομοσχέδιο απορριπτικό και έχει ήδη καταπέσει ως κουρελόχαρτο στη συνείδηση της εργατικής τάξης. Είναι τόσο απάνθρωπο που μόνο με αστεία και σαθρά επιχειρήματα θα μπορούσε η Κυβέρνηση να το δικαιολογήσει. Και αυτό κάνει. Το ίδιο κάνει ο εισηγητής της, το ίδιο κάνει ο κατά παραγγελία Υπουργός εκτελεστής του οκτώωρου και του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας με την επιβολή δεκάωρης μέχρι και δεκατρείς ώρες εργασίας με απλήρωτες υπερωρίες.

Η μάνα, αυτή η μάνα που της έχετε αφαιρέσει κάθε δικαίωμα στη μητρότητα, που της λέτε να γεννήσει στο σπίτι, διότι είναι καλύτερο από ό,τι να γεννήσει στην κλινική, ενδιαφέρεστε γι' αυτήν τη μάνα, η οποία επιτέλους θα μπορέσει να δει το παιδί της Παρασκευές. Δεν έχει σημασία αν το παιδί της θα πάει στο σχολείο, αν βρίσκεται στο σχολείο. Με λίγη φαντασία μπορεί να επικοινωνήσει μαζί του. Έτσι δεν είναι, κύριε Μαραβέγια; Έτσι είναι.

Την Κυριακή, όμως, που το παιδί θα είναι στο σπίτι; Η μητέρα θα είμαι στο σπίτι ή θα είναι στη δουλειά; Εκεί δεν υπάρχουν ευαισθησίες. Το άλλο, όμως, με τις ελιές; Θα δουλεύει ο εργαζόμενος δεκάωρα, αλλά μετά θα έχει και χρόνο για να μαζεύει τις ελιές του. Ναι, αλλά για την τιμή του λαδιού; Εκεί δεν υπάρχει συζήτηση. Όσο και να είναι η τιμή του λαδιού, θα έχει τον χρόνο να πάει να τις μαζεύει. Αν δε οι φοιτητές; Και αυτοί θα έχουν χρόνο να διαβάσουν στις εξετάσεις τους. Πόσο πρέπει να αυτογελοιοποιηθεί κάποιος; Πόσο πρέπει να αυτογελοιοποιηθεί; Πείτε μου. Ή πόσο δειστροπαμμένος μπορεί να είναι, όταν παίζει με τον πόνο των ασθενών, λέγοντας ότι θα μπορούν τώρα να δουλεύουν υπερωρίες για να πάνε μετά στο γιατρό; Ναι, ναι, είναι αυτός που κουνούσε κάποτε το δάχτυλό του στους νέους και στις νέες επειδή –λέει– δεν μπορούν να κάνουν ένα δομημένο βιογραφικό. Τι ντροπή, τι αίσχος! Έχει ντραπεί και η ντροπή.

Έχετε το θράσος όλο αυτό να το ονομάζετε ευέλικτο ωράριο, βασισμένο –λέει– στις βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όχι, δεν είναι το καπρίτσιο, ούτε απλά τα βάρβαρα ένστικτα κάποιου Χατζηδάκη, κάποιου Μαραβέγια, κάποιου Κυρανάκη. Είναι αυτές οι βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ο νόμος του ΠΑΣΟΚ το 2011 για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που τον διατήρησε και τον επέκτεινε ο ΣΥΡΙΖΑ. Πάνω εκεί τώρα χτίζει η Νέα Δημοκρατία, τροποποιώντας τα προς το χειρότερο.

Ποιος κερδίζει από τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Ο εργαζόμενος; Όχι, ο εργοδότης. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος το εξής παράδειγμα: Εάν στη διάρκεια ενός οκτώωρου ένας εργαζόμενος δουλεύει τρεις ώρες για τον εαυτό του και τις υπόλοιπες πέντε ώρες για τον εργοδότη, η λεγόμενη υπεραξία, που αυτό γίνεται, αυτό συμβαίνει, στην περίπτωση των δεκατριών ωρών ο

χρόνος που δουλεύει για τον εργοδότη αυξάνεται στις δέκα ώρες, τρεις που αντιστοιχούν για τον μισθό του και δέκα ώρες υπεραξίες και τον εργοδότη. Γίνεται, δηλαδή, αντιληπτό ότι το κέρδος του εργοδότη την περίοδο της υπεραπασχόλησης είναι τεράστιο αφού ο χρόνος που δουλεύει ο εργαζόμενος για τον εργοδότη αυξάνεται από τις πέντε στις δέκα ώρες, δηλαδή αυξάνεται κατά 100%. Ο εργαζόμενος, δηλαδή, με τον ίδιο ακριβώς μισθό –μια υπόθεση με τον ίδιο μισθό, γιατί γνωρίζουμε που έχουν πάει και οι μισθοί–, η διευθέτηση στην πράξη αυξάνει τον απλήρωτο χρόνο της εργασίας προς όφελος του εργοδότη.

Η Κυβέρνηση, δηλαδή, υλοποιεί μια πάγια απαίτηση των εργοδοτών, η έννοια της εργασιακής μέρας να πάψει να ισχύει και να ανοίξει με αυτόν τον τρόπο ο δρόμος για την επιστροφή σε αυτό που έλεγε ο Μαρξ όταν αναφερόταν στις συνθήκες εργασίας στην Αγγλία, τον προπερασμένο αιώνα, που ονόμαζε εργοστασιακή μέρα στα πλαίσια της οποίας όλα επιτρέπονται.

Η απάντηση που προκύπτει στο ερώτημα ποιος χάνει από τη διευθέτηση είναι ο εργαζόμενος και αυτό δεν αλλάζει, όσες αστειότητες και αν επικαλεστεί η Κυβέρνηση ως επιχειρήματα για να παρουσιάσει το νομοσχέδιο ως φιλικό τάχα στους εργαζόμενους και στις ανάγκες τους.

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας θα πει ότι ο εργοδότης θα μπορεί να χρησιμοποιεί τον εργάτη όπως και όσο θέλει με βάση τις ανάγκες της επιχείρησης, όπως ακριβώς το ρεύμα, το νερό, όπως οι μηχανές. Δηλαδή, «σκάσε και σκάβε». Τινάζει στον αέρα τις συλλογικές συμβάσεις, καθιερώνει τις ατομικές, αφαιρεί το δικαίωμα του εργαζόμενου στη διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών δουλειάς, μισθού με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. Και αυτό τολμάτε να το εμφανίζετε ως μη αφαίρεση κερκτημένων. Κατάργηση σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας σημαίνει υποδούλωση, σημαίνει εξευτελισμός της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, επιβάρυνση και φθορά της υγείας τους. Ένας εργαζόμενος που καλείται να δουλεύει για μια περίοδο έξι μηνών δέκα ώρες την ημέρα είναι προφανές ότι δεν προλαβαίνει να κάνει τίποτα άλλο εκτός από μια διαδρομή δουλειά-φαγητό-ύπνος-δουλειά. Η λογική είναι δουλειά, όταν, όπου, όπως και όσο χρειάζεται το κεφάλαιο που συνεπάγεται και πλήρη απορρύθμιση της εργάσιμης μέρας. Ο εργαζόμενος μετατρέπεται σε ομιλούν εργαλείο που ζει για να δουλεύει κι όχι το αντίθετο. Που σπαταλά δέκα- δώδεκα ώρες καθημερινά στη δουλειά στις μετακινήσεις του από και προς την εργασία του με ελάχιστο χρόνο για ανάπαυση πόσω μάλλον για ψυχαγωγία, κοινωνική, ακόμα και συνδικαλιστική, δραστηριότητα.

Τι είναι όμως ελεύθερος χρόνος; Δεν είναι εκείνη η περίοδος της μέρας όπου ο εργαζόμενος μπορεί να δημιουργήσει, να αθληθεί, να πάει σινεμά, να πάει ένα θέατρο, να έχει παρά με τους φίλους του, να πάει σε ένα ταβερνάκι; Ο ελεύθερος χρόνος είναι τρόπος ζωής τους. Με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας στην πράξη λιγοστεύει δραματικά ο ελεύθερος χρόνος, η ξεκούραση, η ίδια η κοινωνική ζωή. Επιβαρύνεται η υγεία των εργαζομένων για να διασφαλίζεται η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρήσεων. Για το κεφάλαιο δεν υπάρχει διάκριση ελεύθερου και εργάσιμου χρόνου. Τα όρια πλέον καταργούνται. Τα αντιλαμβάνεται η εργοδοσία ενιαία ως τόπος και τρόπος εξασφάλισης κερδών.

Δουλειά δέκα με δώδεκα ώρες, δουλειά συνεχόμενη, σημαίνει εντατικοποίηση, μείωση των αντανάκλαστικών, έκθεση σε περισσότερους κινδύνους για περισσότερο χρόνο. Οδηγεί σε έξαρση των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών. Προκαλεί μεγάλη φθορά στην εργατική δύναμη, στις πνευματικές και σωματικές ικανότητες του εργαζόμενου που δεν μπορεί να διορθωθεί αν σε κάποια άλλη περίοδο ο εργαζόμενος δουλέψει λιγότερες ώρες. Η διευθέτηση δεν αφορά μια εργάσιμη μέρα αλλά τον συνολικό ετήσιο χρόνο εργασίας. Σημαίνει συμπαράλιση της οικογενειακής και κοινωνικής του ζωής. Ξεκρίβεται από την κοινωνική δραστηριότητα. Το συμπαράλιση αφορά το σύνολο της οικογένειας, τον σύζυγο, τη σύζυγο, τα παιδιά.

Ιδιαίτερα βαριές είναι οι συνέπειες για τους νέους και τις νέες οι οποίοι θα κληθούν να ζήσουν με πολύ χειρότερους όρους απ' ό,τι οι γονείς τους. Θα τους σηματοδέψει το υπόλοιπο της ζωής τους. Η διάλυση των διαπροσωπικών σχέσεων, το ξέκομμα από

τις κοινωνικές δραστηριότητες, από τους φίλους, τις φίλες, από την παρέα. Τα βάρη για τις εργαζόμενες γυναίκες, τις μητέρες εργαζόμενες, είναι αβάσταχτα. Και φυσικά η αγάπη, ο έρωτας, η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη δεν θα έχουν καμμία απολύτως θέση όχι μόνο στην καθημερινότητά τους αλλά επιδιώκετε να πάψουν να υπάρχουν και ως ελπίδα στο μυαλό και στην ψυχή ειδικά των νέων ανθρώπων.

Οι εργάτες και εργάτριες, οι νέοι και οι νέες δεν χρειάζεται - απευθυνόμενοι προς αυτούς- ούτε να κλαίνε ούτε να γελάνε. Πρέπει να οργίζονται και να πεισμώνουν με αυτό το άθλιο και μεσαιωνικό εργασιακό καθεστώς που έχετε νομοθετήσει διαχρονικά όλοι από τις αρχές δεκαετίας του 1990 μέχρι σήμερα. Διότι πηγή του κακού είναι ότι τα μέσα παραγωγής είναι καπιταλιστική ιδιοκτησία. Είναι η πηγή όλων των υποδουλώσεων και της αλλοτρίωσης του ανθρώπου. Και όπως έλεγε ο Μαρξ «το κεφάλαιο είναι νεκρή εργασία που σαν βρικόλακας ζει ρουφώντας μόνο το αίμα της ζωντανής εργασίας. Όσο πιο πολύ ζει, τόσο πιο πολύ αίμα ρουφάει».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Αφαιρεί από τη δράση του ανθρώπου τον ανθρώπινο και δημιουργικό της χαρακτήρα γιατί εμποδίζει τον άνθρωπο να αναγνωρίσει τον εαυτό του και να εκφράζει την προσωπικότητά του. Απευθυνόμενοι, λοιπόν, στην εργατική τάξη και κυρίως στα παιδιά της -αυτούς τους σύγχρονους σκλάβους που θέλει το σάπιο σύστημα σας- τους λέμε να μη σταματήσουν να αναζητούν ιδανικά, απαντήσεις για το σκοπό και το νόημα της ζωής. Δεν υπάρχει ανώτερο ιδανικό που δίνει νόημα και σκοπό στη ζωή του εργαζόμενου ανθρώπου από αυτό που είχε πει επίσης ο Μαρξ ότι το ζήτημα δεν είναι να γνωρίσουμε τον κόσμο αλλά να τον αλλάξουμε. Που σημαίνει τι; Να αντικαταστήσουμε τον κόσμο των αστών, τον κόσμο τον δικό σας, με τον κόσμο όπου η δουλειά δεν θα είναι ανάγκη αλλά ελευθερία. Επομένως, δεν θα εκλαμβάνεται από τον Βουλευτή ως ξένη από αυτόν, αλλά η ελεύθερη δημιουργία. Όλοι θα είναι για τον έναν και ο ένας για όλους. Δηλαδή για τον σοσιαλιστικό κόσμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Συντυχάκη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και την όμορφη Ροδόπη μας. Όσοι δεν έχουν πάει στην Κομοτηνή, στο Πόρτο Λάγος, χάνουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΤΑΚΗΣ) ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της κυβέρνησης, σε ποια πραγματικά προβλήματα θέλετε με τις ρυθμίσεις σας να δώσετε απαντήσεις σε μια αγορά εργασίας που προσομοιάζει με καθεστώς ζούγκλας; Μήπως ότι είμαστε η τελευταία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον δείκτη ποιότητας απασχόλησης; Μήπως ότι είμαστε το μόνο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ο μέσος μισθός μειώθηκε σε σχέση με το 2016 ή ότι είμαστε το μόνο κράτος στο οποίο υπήρξε απώλεια της αγοραστικής δύναμης του μέσου μισθού; Δυστυχώς σε κανένα από όλα αυτά δεν δίνετε απαντήσεις. Είναι να απορεί κανείς πόσο άλλο θέλετε να ρίξετε ακόμα πιο κάτω την αξία της εργασίας. Ποιες ρυθμίσεις δόθηκαν προστασίας της εργασίας και μάλιστα ευρωπαϊκές μας λέτε ότι εισάγετε; Μόνο συνειρμούς μας δημιουργείτε με τις βίαιες ανατροπές στα εργασιακά που συντελέστηκαν τη δεκαετία του 1990 στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Σας ζήτησαν, κύριοι, οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τέτοιες ρυθμίσεις; Οι φορείς της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας; Κανείς τους απ' ό,τι ακούσαμε στη Βουλή. Έχετε βουλωμένα τα αυτιά και δεν τους ακούτε. Εδώ κάνετε πως δεν ακούσατε το ηχηρό μήνυμα που σας έστειλαν οι εργαζόμενοι με τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις τους. Μόνο όταν μιλάει ο ΣΕΒ βγάλετε τις ωτοασπίδες για να ακούτε τα επαινετικά του λόγια. Πέστε τα όμως, κύριοι, να ξέρει ο ελληνικός λαός που άλλα του υποσχέθηκαν και τώρα με τις ρυθμίσεις φέρνετε στη ζωή του τα πάντα κάτω.

Είχατε μήπως υποσχεθεί, κύριοι, ότι θα καταργήσετε το οκτά-

ωρο και θα θεσπίζατε τη δεκάωρη απλήρωτη εργασία; Το είχατε πει και δεν το κατάλαβε ο κόσμος της εργασίας; Είχατε πει στους εργαζόμενους ότι με τις παραπάνω ώρες εργασίας δεν θα πήγαιναν στο σπίτι χρήματα αλλά ρεπό; Ότι με ρεπό θα πλήρωναν τα φροντιστήρια των παιδιών ή τα ενοίκια; Τους τα είπατε αυτά, κύριοι; Όχι βέβαια. Γιατί αν τα λέγατε αυτά σε έναν εργαζόμενο με ατομική σύμβαση εργασίας θα καταλάβαινε ή ότι είστε άσχετοι με ό,τι συμβαίνει στην αγορά εργασίας -που δεν είστε- ή ότι τον κοροϊδεύετε.

Τι δεν καταλαβαίνετε, κύριοι; Ότι ο εργαζόμενος μπροστά στο δилημμα να απολυθεί αν επιμείνει να διεκδικεί τα ρεπό που δικαιούται ή να σκύψει το κεφάλι στις πιέσεις της εργοδοσίας, θα επιλέξει δυστυχώς αναγκαστικά το δεύτερο; Πυροδοτείτε, κύριοι, ένα νέο κύμα μετανάστευσης των νέων επιστημόνων για αναζήτηση δουλειάς στο εξωτερικό με αξιοπρεπέστερους και καλύτερους όρους εργασίας. Εσάς δεν σας καίγεται καρφί αρκεί να εξυπηρετηθούν εκείνοι οι επιχειρηματικοί κύκλοι και οι φίλοι σας που θα επωφεληθούν από τη φθηνή εργασία. Υπάρχει, κύριοι, άλλη χώρα της Ευρώπης με τέτοια υπερεργασία και τόσο μεγάλο αριθμό φτηνών υπερωριών που πλησιάζουν τις τετρακάσιες στις υπηρεσίες; Ποια νομιμότητα δόθηκε θέλετε να επιβάλετε στις υπερωρίες; Γι' αυτό παγώσατε την υποχρέωση των εργοδοτών να δηλώνουν ηλεκτρονικά τις υπερωρίες πριν την έναρξή τους; Αυτή είναι μια ρύθμιση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Έχετε κάνει τον αριθμό των υπερωριών το εθνικό μέτρο. Για να μιλήσω με όρους μουντιάλ, είμαστε πρωταθλητές από τα αποδυτήρια στην υπερεργασία και στον αριθμό των υπερωριών.

Τι κι αν σας λένε ότι υπάρχει κίνδυνος για την υγεία με αύξηση των εργατικών ατυχημάτων; Δεν ιδρώνει το αυτί σας. Μελέτη της ΓΣΕΕ κάνει λόγο ότι με τέτοια υπερωριακή απασχόληση θα χαθούν σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Εσείς πάλι κάνετε πως δεν ακούτε. Είχατε υποσχεθεί, κύριοι, στους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης ότι θα θεσπίσετε το σπαστό ωράριο εργασίας στην ίδια μέρα; Δηλαδή θα δουλεύουν τέσσερις ώρες το πρωί, άλλες τρεις το απόγευμα, κάνοντας λάστιχο την εργασία και κόλαση την οικογενειακή τους ζωή; Τους το είχατε πει και δεν το κατάλαβαν; Για ποια προστασία της εργασίας από τις απολύσεις μιλάτε ανελευθέρια, όταν με το καλημέρα, από τις πρώτες ρυθμίσεις σας ήταν η κατάργηση της υποχρέωσης του εργοδότη να γνωστοποιεί τον βάσιμο λόγο της απόλυσης εργαζομένου, που είχε θεσπίσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ;

Νομοθετείτε, κύριοι, το απίστευτο. Ακόμα κι αν δικαιωθεί δικαστικά ο εργαζόμενος που απολύθηκε να μην μπορεί να γυρίσει πίσω στη δουλειά του, αλλά με λίγα ψήφια αποζημίωσης να πετιέται σαν στημένη λεμονόκουπα στον κάλαθο της ανεργίας.

Εμάς δεν μας ακούτε, την Αντιπολίτευση δεν την ακούτε ούτε τα συνδικάτα. Τουλάχιστον ακούστε τι σας λέει η Ένωση των Δικαστικών που βλέπουν τι γίνεται σήμερα και προβλέπουν το τι θα γίνει στη συνέχεια στις αιτήσεις των δικαστηρίων. Γι' αυτό κάνουν λόγο για άδικες ρυθμίσεις που θα επιτείνουν τις ανισότητες.

Εκεί όμως, που με πιο μελανά χρώματα θα γραφτείτε στην ιστορία, κύριοι, είναι ότι καταστρατηγείτε το συνταγματικό δικαίωμα των εργαζομένων να διεκδικούν μια καλύτερη ζωή, απαγορεύοντας ουσιαστικά τις απεργίες και βάζοντας στο γύψο τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Καταπατάτε δικαιώματα που με αγώνες και αίμα κατέκτησε το εργατικό κίνημα τις προηγούμενες δεκαετίες.

Κύριοι της Πλειοψηφίας αν νομίζετε ότι βάζοντας στον Προκρούστη την αξία της εργασίας και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα, θα δώσετε αέρα στην άπνοια των επενδύσεων και θα απογειωθεί η οικονομία είστε πολύ γελασμένοι. Η χώρα έχει σήμερα ανάγκη από βιώσιμη, δίκαιη ανάπτυξη που θα βάλει όμως στο κέντρο της τον κόσμο της εργασίας. Ρυθμίσεις σαν τις σημερινές δεν έχουν καμία θέση σε αυτήν και γι' αυτό θα καταργηθούν. Στο δικό μας σχέδιο ανάπτυξης, κεντρική θέση έχει η κατοχύρωση ενός νέου πλαισίου εργασιακών σχέσεων, που θα ενισχύει τη διαπραγματευτική δύναμη των εργαζομένων, με ρυθμίσεις που θα επαναφέρουν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας έναντι των ατομικών, που θα θεσπίζει την επεκτασιμότητα της

ευνοϊκότερης σύμβασης για τους εργαζόμενους και την επαναφορά της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, ρυθμίσεις που θα απλώνουν δίχτυ προστασίας στην εργασία από την επαναφορά του βάσιμου λόγου απόλυσης και την αναθεώρηση του πλαισίου για τις ομαδικές απολύσεις έως την προστασία των εργαζομένων της μερικής απασχόλησης, αλλά και των εργαζομένων σε εργολαβίες. Στη δική μας πρόταση η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 και η καθιέρωση του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση αποδοχών αποτελούν προωθητικούς παράγοντες για τη δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Τέτοιες αλλαγές έχουν σήμερα ανάγκη οι εργαζόμενοι και η οικονομία. Αλλαγές που κερδίζουν διαρκώς έδαφος μέσα στη συνείδηση της κοινωνίας.

Να είστε βέβαιοι, κύριοι, ότι η ψήφιση του αντεργατικού αυτού νόμου θα επιταχύνει τη δυναμική τους και θα συμβάλει στη δημιουργία μιας νέας κοινωνικής πλειοψηφίας, ικανής να δώσει μια νέα προοδευτική πρόταση διακυβέρνησης για τον τόπο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε.

Την αυλαία από τον έβδομο κύκλο ομιλητών θα ανοίξει ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Καρδίτσα με τις πλατείες και τους πεζόδρομους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα μπορούσε ο Πρόεδρος αναφερόμενος στην Καρδίτσα να μιλήσει για τον Τσιτσιπά που, μαζί με τη Μαρία Σάκκαρη, έκαναν την Ελλάδα υπερήφανη σε όλο τον κόσμο. Απέδειξαν πως η Ελλάδα, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες έχουν αστείρευτες δυνατότητες.

Προφανώς για να φτάσουν σε αυτό το επίπεδο δεν ήταν με το μάτι στο ρόλο. Δούλεψαν σκληρά, overtime και πέτυχαν πάρα πολλά.

Λοιπόν, αυτήν την Ελλάδα εμείς οραματιζόμαστε. Την Ελλάδα των επιτυχιών, της εξωστρέφειας, των διεθνών διακρίσεων.

Άκουσα να αναρωτιέται κάποιος συνάδελφος σε ποια κοινωνία ζούμε και αν έχουμε μιλήσει ποτέ με εργαζόμενους. Αλήθεια; Πιστεύετε ότι το 40% που πήρε η Νέα Δημοκρατία είναι όλοι τους εφοπλιστές, εργοστασιάρχες, επιχειρηματίες; Πιστεύετε ότι αυτοί είναι οι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας; Μακάρι η Ελλάδα να διέθετε τόσους πολλούς εφοπλιστές, τόσους πολλούς επιχειρηματίες. Μέσα, όμως, σε αυτό το 40% υπάρχουν και πάρα, μα πάρα, πάρα πολλοί εργαζόμενοι, που εμπιστεύονται τη Νέα Δημοκρατία, την πιστεύουν τη Νέα Δημοκρατία και φυσικά σας έχουν γυρίσει την πλάτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ωραίο δώρο τους κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ. Δεν θα σας αρέσει μετά αν σας διακόπτει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Άκουσα και τον προηγούμενο συνάδελφο να ανακοινώνει από το Βήμα της Βουλής, φυσικά με την ασφάλεια της Αντιπολίτευσης, 731 ευρώ κατώτατο μισθό, τριανταπεντάωρο. Αλήθεια, δεν κυβερνήσατε; Γιατί δεν το πράξατε;

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Το αυξήσαμε 11%.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Είστε πολύ καλοί στις παροχολογίες όταν είστε Αντιπολίτευση, αλλά πολύ φτωχοί στην πολιτική πρακτική και στο πεδίο. Είστε πολύ γαλαντόμοι, όταν εξαγγέλλετε από την ασφάλεια των αντιπολιτευτικών εδράνων, αλλά όταν έρχετε στην εξουσία διαψεύδετε και από τους ίδιους σας τους εαυτούς και αναγκάζετε να κάνετε στροφές πολλών μοιρών – όχι 360, αλλά 180- και πραγματικά να δείχνετε το πραγματικό σας μέγεθος και τον πραγματικό σας εαυτό στους ψηφοφόρους, οι οποίοι σας κατέταξαν στα έδρανα της μειοψηφίας, όπου και ανήκετε.

Είστε σίγουροι ότι για το παρόν νομοσχέδιο που συζητάμε είστε στο σωστό γήπεδο με την αντιπολιτευτική ρητορική που χρησιμοποιείτε; Φορέσατε τα γάντια του μποξ και είστε έτοιμοι για καυγά, προφανώς γιατί θεωρείτε ότι είναι προνομιακό πεδίο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Για να δούμε, όμως. Είχαμε μια εργατική νομοθεσία από το

1980. Είναι ίδιες οι συνθήκες του 1980 με το 2021; Δεν θα έπρεπε η εργατική μας νομοθεσία να εκσυγχρονιστεί, να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα, κυρίως στην ψηφιακή εποχή και στις νέες τεχνολογίες; Αυτό κάνει η Νέα Δημοκρατία. Κοιτάζει μπροστά, βλέπει το αύριο, διαμορφώνει την Ελλάδα του μέλλοντος εν αντιθέσει με εσάς που είστε προσκολλημένοι στο παρελθόν και προσπαθείτε να κρατήσετε και την Ελλάδα και τους Έλληνες πίσω.

Βλέπετε, όμως, ότι σας έχει ξεφύγει η πραγματικότητα. Και καταλαβαίνω πολύ καλά την ανάγκη που νιώθετε να διαμορφώσετε αντιπολιτευτικό λόγο ή να αξιοποιήσετε την κατ' εσάς ευκαιρία αυτή, οξύνοντας τον πολιτικό διάλογο. Έχω την αίσθηση, όμως, ότι δεν σας ακούει κανείς. Γιατί αν ήταν τόσο τραγικά τα πράγματα όπως τα περιγράφετε, καταστροφικό νομοσχέδιο, ντροπή, κ.λπ., στις απεργιακές κινητοποιήσεις της προηγούμενης εβδομάδας θα είχαμε και συμμετοχή. Νομίζω ότι τα νούμερα μιλάνε καλύτερα από τον καθέναν στο πόσο ο αντιπολιτευτικός σας λόγος αγγίζει την καρδιά και την ψυχή των εργαζομένων.

Μα γιατί; Γιατί απλούστατα δεν ισχύουν αυτά που λέτε: Καταργείτε το οκτάωρο, θα πληρώνονται με ρεπό οι εργαζόμενοι. Αλήθεια; Πού τα διαβάσατε αυτά; Δεν είναι το οκτάωρο η βάση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα; Δεν είναι η βάση του ισαράντα ωρες εβδομαδιαίως; Και βεβαίως όταν το απαιτούν οι ανάγκες του εργαζόμενου και της επιχείρησης, σε συνεργασία πάντα, θα υπάρχει η απαιτούμενη ευελιξία. Είναι κακό, εφόσον το θέλει ο εργαζόμενος, να δουλέψει για τέσσερις ημέρες δέκα ώρες και να πάρει μία μέρα ρεπό, για τους όποιους λόγους, για την αναψυχή του, για επιπλέον χρόνο με την οικογένειά του, αν αυτό εξυπηρετεί και την επιχείρηση; Γιατί αντιδράτε; Δεν είναι λογικό; Δεν είναι θεμιτό;

Εξάλλου, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει επιχείρηση χωρίς εργαζομένους και φυσικά εργαζόμενοι χωρίς επιχείρηση.

Όπως γίνεται και στις εποχικές εργασίες. Είμαστε τουριστική χώρα. Θα πάνε τώρα στα νησιά, με το άνοιγμα του τουρισμού, πάρα πολλοί εργαζόμενοι να δουλέψουν για δυο, τρεις, τέσσερις μήνες. Και φυσικά δεν θα δουλέψουν οκτάωρο. Θα δουλέψουν δεκάωρο, δωδεκάωρο, ίσως και παραπάνω. Είναι κακό αυτόν τον επιπλέον χρόνο εργασίας να το μεταφράσουν σε επιπλέον ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό χρόνο; Λέτε ότι θα καταστρατηγηθούν οι κατακτήσεις των εργαζομένων για το οκτάωρο. Μα, η ψηφιακή κάρτα εργασίας δεν είναι μια κατάκτηση; Δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση; Δεν βρίσκετε έναν καλό λόγο να πείτε προς αυτήν την κατεύθυνση κι εσείς;

Και θα ήθελα, πραγματικά, όταν θα πάμε στην ονομαστική ψηφοφορία, να δω ποια θα είναι η αντίδρασή σας για τις δεκατέσσερις ημέρες άδειας πατρότητας, για τους δύο μήνες γονική άδεια και για τους δύο γονείς. Ποια θα είναι η αντίδρασή σας απέναντι σ' αυτούς που ασκούν σεξουαλική ή άλλη παρενόχληση στους εργαζόμενους; Θα στηρίξουμε τους εργαζόμενους. Ποια είναι η άποψή σας για εκείνες τις απεργίες που με ελάχιστο αριθμό συμμετεχόντων ταλαιπωρούν μια ολόκληρη κοινωνία;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Δεν θέλουμε -λέτε- τον απεργιακό αγώνα των εργαζομένων. Είναι όμως των εργαζομένων ή είναι των συνδικαλιστών, για να επιβεβαιώσουν τη θέση τους και ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κοινωνικές υπηρεσίες που ταλαιπωρείται έτσι μια ολόκληρη κοινωνία με τη συμμετοχή ελάχιστων συμμετεχόντων;

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η Νέα Δημοκρατία κοιτάζει το μέλλον, εργάζεται για το μέλλον και προσπαθεί να χτίσει την Ελλάδα του αύριο, μια Ελλάδα δυναμική, παραγωγική, εξωστρεφή. Αν δεν μπορείτε να μας ακολουθήσετε σε αυτή την πορεία, τουλάχιστον μην μας τραβάτε πίσω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Σκουρολιάκο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Έχει γίνει μια αλλαγή με τον κ. Καψή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Η Νέα Δημοκρατία κοιτάζει το μέλλον», άκουσα μόλις και συμπληρώνω: Κοιτάζει το μέλλον και φοβάται. Δεν εξηγούνται αλλιώς αυτές οι αντιδράσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα αποτελέσματα που περιμένει κανείς να παράξει ένα νομοσχέδιο σαν αυτό που συζητούμε θα φάνταζαν σαν ένα νόστιμο αστείο, αν δεν το εννοούσατε σοβαρά. Από το πρωί έρχεστε με εξωφρενικά επιχειρήματα για να στηρίξετε έναν εξωφρενικό νόμο για τα εργασιακά. Μας λέτε πολύ σοβαρά ότι θα καταργήσετε το οκτάωρο, μια κατάκτηση των εργαζομένων από τον 19^ο αιώνα. Αναρωτιέται κανείς, λοιπόν, με ποιον είσαστε; Με τον εργαζόμενο ή με το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων που φανερά χρηματοδότησε τη Νέα Δημοκρατία για να γίνει κυβέρνηση και που της χαρίστηκαν και 250 εκατομμύρια και που μπήκαν και άλλα 128 με τη χρηστή διαχείριση του Προέδρου της μέσα σε πέντε χρόνια;

Πάντως διαβάζοντας κανείς αυτόν τον νόμο, με τον εργαζόμενο δεν φαίνεται να είστε. Θα μου πει κάποιος: «Και τι περίμενες από μια Κυβέρνηση που πήρε την Επιθεώρηση Εργασίας και την ενέταξε σε έναν οργανισμό όπου συμμετέχουν και εργοδότες; Αλήθεια, γιατί; Για να μην ξεφύγει και κάνει κανένα έλεγχο παραπάνω καιβάλει κανένα πρόστιμο; Μικρό είναι το κακό γιατί τα πρόστιμα τα μειώσατε 90%.

Τι προβλέπει ο νόμος σας; Για έξι μήνες δουλειά δέκα ώρες την ημέρα χωρίς έξτρα αμοιβή. Δηλαδή τριακόσιες ώρες απλήρωτη υπερωρία. Σε ανταπόδοση, τους άλλους έξι μήνες θα δουλεύετε, μας λέτε, με μειωμένο ωράριο. Βεβαίως τους έξι πρώτους καταλαβαίνουμε ότι δεν θα υπάρχει χρόνος, ούτε για οικογένεια ούτε για να δεις τους γονείς σου ούτε για να πας σούπερ μάρκετ, τίποτα. Τους επόμενους έξι μήνες, όμως, τάξετε παράδεισο. Με συγχωρείτε, ο εργοδότης που καταπατούσε το οκτάωρο όλο τον χρόνο, και που τώρα θα το καταπατεί νόμιμα τον μισό, θα αρκестεί σ' αυτό; Στο μισό δηλαδή; Δεν θα απλώσει το χέρι και στο άλλο μισό, το πιο ανθρώπινο; Μα κι εδώ ο νόμος σας έχει προβλέψει ότι επιτρέπεται να σε κρατήσει ο εργοδότης άλλες εκατόν πενήντα ώρες υπερωρία. Είναι καινούργιες αυτές.

Υπολογίστε, λοιπόν: Τριακόσιες ώρες απλήρωτες υπηρεσίες και εκατόν πενήντα πληρωμένες μας κάνει τετρακόσιες πενήντα συνολικά, δηλαδή δύο μήνες και μία βδομάδα. Ο χρόνος έχει δώδεκα μήνες. Εμείς στην Ελλάδα θα δουλεύουμε δεκατέσσερις μήνες και μισό με τον ίδιο μισθό.

Πώς συλλάβατε αυτή την υπέροχη ιδέα; Μπράβο. Επειδή άκουσα από το πρωί να παραπονιέστε ότι η Αντιπολίτευση μιλάει για γαλέρες και για Μεσαίωνα. Θυμίζουν καθόλου γαλέρα όλα αυτά που παρουσίασα και υπάρχουν στον νόμο;

Όμως, υπάρχουν κι άλλα «διαμάντια» σε αυτόν τον νόμο. Απολύσεις: Διευκολύνονται οι παράνομες και καταχρηστικές απολύσεις. Είναι παράλογο βέβαια, αλλά αυτό κάνετε. Διαλύετε τα συνδικάτα, τα μόνα που μπορούν να εγγυηθούν τη στήριξη των εργαζομένων.

Τώρα τις συλλογικές συμβάσεις θα τις υπογράφουν μόνο τα εργατικά συνδικάτα. Ο εργοδότης θα αποφασίζει μόνος του δηλαδή. Παραχώρηση θα κάνει μόνο για ατομικές συμβάσεις εργασίας, όπου ο εργαζόμενος μόνος και ανυπεράσπιστος υπογράφει ό,τι του δίνουν, γιατί άλλο μισθό δίνει ο εργοδότης όταν μιλάει με όλους τους εργαζόμενους και το σωματείο τους και άλλον όταν συζητάει με τον καθένα ξεχωριστά σε ένα κλειστό δωμάτιο.

Απεργία: Φυσικά το δικαίωμα στην απεργία διατηρείται γιατί, δυστυχώς, είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα. Εκεί μας οδηγεί ο λαϊκισμός. Έχετε δικαίωμα να απεργήσετε, αλλά η απεργία θα πρέπει να είναι επαρκώς δικαιολογημένη. Κάποιος δηλαδή θα δίνει άδεια, αναλόγως αν του αρέσει ο λόγος για τον οποίο απεργείτε, δηλαδή αν του αρέσει ο λόγος για τον οποίο ασκείτε ένα συνταγματικό σας δικαίωμα.

Να μιλήσουμε για τον πολιτισμό; Εδώ να δείτε γαλέρα. Στον χώρο του πολιτισμού ζει και βασιλεύει πραγματικά ένας εργασιακός μεσαίωνας. Εδώ και δέκα χρόνια δεν υπάρχει κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, με αποτέλεσμα ο εργαζόμενος να είναι πλήρως ανυπεράσπιστος.

Η σύμβαση των ηθοποιών καταργήθηκε το 2013 επί κυβέρνησης Σαμαρά και ταυτόχρονα το εργοδοτικό σωματείο, η Πανελ-

λήνια Ένωση Ελεύθερου Θεάτρου, αυτοδιαλύθηκε, οπότε με ποιον θα μιλήσει το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών; Με κανέναν.

Εδώ, λοιπόν, ονειρεύεστε να βασιλέψουν οι ατομικές συμβάσεις εργασίας, η χαρά του εργοδότη. Οι αμοιβές έχουν προφανώς συμπειστεί προς τα κάτω και στην γαλέρα του πολιτισμού οι συμβάσεις είναι συχνά συμβάσεις μιας ημέρας. Κάθε βράδυ ο εργαζόμενος απολύεται και προσλαμβάνεται την επομένη, αν και εφόσον. Αν η παράσταση κατέβει δεν υπάρχει παραμικρή πρόνοια για αποζημίωση. Και βέβαια οι πρόβες είναι απλήρωτες. Είναι δύο μήνες πρόβες και δυο-τρεις μήνες οι παραστάσεις και αν κατέβει δεν παίρνεις φράγκο.

Αυτόν τον εργασιακό μεσαίωνα, αυτή τη γαλέρα ζούμε με τη Νέα Δημοκρατία. Πολλές συμβάσεις μάλιστα στο χώρο του πολιτισμού είναι συμβάσεις μειωμένου χρόνου και για να συμπληρωθεί ένα έτος κάνει κάποιος δύο και τρεις παραστάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο περιορισμένος χρόνος δεν μας αφήνει, αλλά πραγματικά τι να περιμένει κανείς από μια Κυβέρνηση της οποίας η Υπουργός Πολιτισμού κατηγορεί τους καλλιτέχνες, αυτούς καλλιτέχνες που σας περιέγραψα, -σας περιέγραψα το εργασιακό πλαίσιο των καλλιτεχνών- ότι αμείβονται με μαύρα. Ναι, κύριοι μαύρα, κατάμαυρα και ανύπαρκτα είναι τα χρήματα και η ζωή των καλλιτεχνών επί των ημερών σας.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτός ο άδικος νόμος που θα ψηφίσετε αφορά και εσάς και τους κοντινούς σας ανθρώπους. Κυρίως αφορά αυτούς που σας ψήφισαν. Ωραία τους ανταποδίδετε την τιμή που σας έκαναν με ένα αντεργατικό έκτρωμα! Θα σας κρίνουν όμως ξανά αργά ή γρήγορα και τότε θα σας ανταποδώσουν το δώρο που τους κάνετε σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Και εμείς ευχαριστούμε για το χρόνο. Ακολουθεί ο κ. Ξενοφών Μπαραλιάκος.

Και επειδή νομίζω ένας συνάδελφος είπε πριν για τα παιδιά που δουλεύουν εποχικοί στα νησιά, στα τουριστικά, σήμερα αν ρωτήσετε ανθρώπους από όλη αυτή τη διαδικασία, θα σας πουν ότι έχουν μία μείωση 30%. Δηλαδή υπάρχει ζήτηση και δεν υπάρχει ένα 30% για να καλύψει τις ανάγκες, δυστυχώς, που έχει ο τουρισμός, η εστίαση. Θα το δείτε παντού.

Ορίστε, κύριε Μπαραλιάκο, έχετε τον λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για το νομοσχέδιο να ευχηθώ σε όλες και όλους τους υποψηφίους των πανελλαδικών εξετάσεων, σε όλα τα παιδιά που φέτος προετοιμάστηκαν υπό πρωτόγνωρες συνθήκες, που διαχειρίστηκαν όμως με μεγάλη ωριμότητα και υπευθυνότητα τις ιδιαίτερες καταστάσεις που επέφερε η πανδημία, Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στον αγώνα τους. Και εύχομαι από καρδιάς οι στόχοι τους να επιτευχθούν και τα όνειρά τους να γίνουν πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο επικυρώνει με emphaticό τρόπο τη μετάβαση της εργασίας, της εργατικής νομοθεσίας και των εργασιακών δικαιωμάτων στη σύγχρονη εποχή. Όσο και αν μαίνεται ο ΣΥΡΙΖΑ με μια παρωχημένη συνθηματολογία κενή περιεχομένου χωρίς καμία ουσία, η πλατιά μάζα των εργαζομένων αντιλαμβάνεται ότι οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου έχουν θετικό αποτύπωμα στην εργασιακή τους εξέλιξη και την προστασία των δικαιωμάτων τους. Και αυτό είναι, κυρίως, που ενοχλεί περισσότερο την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Σε μια πολιτική μάχη με ισχυρό ιδεολογικό φορτίο που παραδοσιακά θεωρείται προνομιακό πεδίο για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι η Νέα Δημοκρατία μια κεντροδεξιά Κυβέρνηση που κερδίζει τη μάχη των ιδεών, κατοχυρώνει αληθινά τα εργασιακά δικαιώματα και θωρακίζει την εργασία στις νέες προκλήσεις του μέλλοντος.

Οι λίγες χιλιάδες, οι γνωστοί σε όλους πια λίγες χιλιάδες, δεν είναι το αντιπροσωπευτικό δείγμα της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων οι οποίοι σε συντριπτικά ποσοστά έχουν γυρίσει την πλάτη σε όλους τα τελευταία χρόνια έναντι επαναστατική γυμναστική στην πλάτη τους. Διότι έγινε γρήγορα αντιληπτό ότι

πάσχισαν για τα προνόμια των λίγων εις βάρος των αυτονόητων για τους πολλούς. Κι αυτό γιατί αυτοί οι ίδιοι ήταν αγκυλωμένοι σε φεουδαρχικού τύπου αντιλήψεις και αντιμετώπιζαν τους εργαζόμενους με τρόπο προσβλητικό για τα συμφέροντα και την νοημοσύνη τους.

Με το παρόν νομοσχέδιο, θέτουμε οριστικό τέλος σε αυτές τις αναχρονιστικές πρακτικές και μεταξύ άλλων παρέχουμε τα εργαλεία στο συνδικαλιστικό κίνημα να αναμορφωθεί και να αναγεννηθεί με καινούργιους όρους, με μέτρα διαφάνειας και αδιαβλητότητας χωρίς σκιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε εξαντλητικός διάλογος όλο αυτό το διάστημα για τις νέες ρυθμίσεις και τους καινοτόμους θεσμούς που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο οι οποίοι αναλύθηκαν διεξοδικά. Επιτρέψτε μου μόνο να σταθώ σε κάποια σημεία τα οποία αποδεικνύουν την εναρμόνιση της εργασιακής νομοθεσίας όχι μόνο με τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές αλλά και με τις προδιαγραφές της νέας τεχνολογικής εποχής και της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, η οποία απαιτεί ευελιξία, ταχύτητα και προσαρμοστικότητα στα νέα ψηφιακά δεδομένα.

Η επιδημιολογική κρίση άλλωστε επιτάχυνε την ανάγκη για σημαντικές τομές και μεταρρυθμίσεις και στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων οι οποίες θα θωρακίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Ένα από αυτά είναι και η θέσπιση του δικαιώματος αποσύνδεσης στην τηλεργασία για να μπορεί να υπάρχει σαφής διαχωρισμός εργάσιμου χρόνου όσων δουλεύουν από το σπίτι τους χωρίς να είναι αναγκασμένοι να βρίσκονται πάνω από μία οθόνη άπειρες ώρες, βιώνοντας ένα διαρκές άγχος με την αδιάκοπη παραμονή τους σε ψηφιακές πλατφόρμες εργασίας.

Το ίδιο συμβαίνει και με την ψηφιακή κάρτα η οποία αποτελεί μια μεγάλη τομή. Αποτελεί την εγγύηση τήρησης του ωραρίου και καταγραφής των υπερωριών. Όλα θα καταγράφονται ηλεκτρονικά προς το συμφέρον του εργαζόμενου, ώστε να μη μπορεί κανείς να αυθαιρετήσει. Είναι και σε αυτό απέναντι η Αξιατική Αντιπολίτευση;

Η Αριστερά, αναγόρευσε τη συζήτηση για το εργασιακό νομοσχέδιο στη μητέρα των μαχών και ηττάται σήμερα πανηγυρικά. Γι' αυτό άλλωστε ξεπέρασε τον εαυτό της σε τερατώδη ψέματα, σε fake news, σε κινδυνολογία και λαϊκισμό όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Μέχρι ότι καταργείται και το οκτάωρο επικαλέστηκε, ενώ στην πραγματικότητα το οκτάωρο, το πενθήμερο και το σαραντάωρο κατοχυρώνονται πιο αποτελεσματικά και με τον πιο ηχηρό τρόπο περισσότερο από ποτέ. Το οκτάωρο παραμένει αδιαπραγμάτευτο και δεν υφίσταται καμμία αλλαγή στο προηγούμενο καθεστώς.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο λαμβάνονται αυστηρά μέτρα προληπτικού και κατασταλτικού χαρακτήρα για την αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στους εργασιακούς χώρους. Σε μια ευαίσθητη περιοχή των εργασιακών δικαιωμάτων η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απλώνει δίκτυο προστασίας και στέκεται παραστάτης σε ευάλωτες εργασιακές ομάδες για να υψώσουν τις φωνές τους, να καταγγείλουν την αυθαιρεσία και να προασπίσουν την τιμή και την αξιοπρέπεια τους.

Η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι στέκεται εμπράκτως στο πλευρό όλων εκείνων οι οποίοι έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη με υψηλό αίσθημα κοινωνικής ευαισθησίας, με γενναίες πράξεις και όχι με εύκολα λόγια και εύχρα συνθήματα.

Το παρόν νομοσχέδιο, πράγματι, αποτελεί πεδίο ανάδειξης των ιδεολογικών μας διαφορών και της προσέγγισής μας στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την πολιτική στον 21^ο αιώνα. Στοχεύουμε στο μέλλον, την ίδια στιγμή που κάποιοι παραμένουν προσκολλημένοι στο Μεσαίωνα, γι' αυτό μάλλον τον επικαλούνται και τόσο συχνά. Απέναντι σε δυνάμεις οπισθοδρόμησης και αποκλεισμών επιλέγουμε την πρόοδο για το σύνολο της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο και εσάς κύριε συνάδελφε. Συνεχίζουμε

τώρα με την κ. Καρασαρλίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Έκανα ένα λάθος. Έβαλα την κ. Καρασαρλίδου πριν τον κ. Κέλλα. Δεν πειράζει όμως, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα γιατί είχατε αλλάξει με τον κ. Ακτύπη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ (ΦΡΟΣΩ) ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι αντεργατικό, είναι αντικοινωνικό, είναι αντιαναπτυξιακό και κυρίαρχα είναι αντιδημοκρατικό. Γι' αυτό θεωρούμε «μητέρα των μαχών» τον αγώνα που δίνουμε και θα συνεχίσουμε να δίνουμε ενάντια σε αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο, μέχρι και την κατάργησή του.

Για την Αριστερά και για όλο τον προοδευτικό κόσμο, σε όλες τις αποχρώσεις, σε όλες τις εκφάνσεις του, τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα είναι κομμάτι της ταυτότητάς του, της ιστορίας, των αγώνων του και εκφράζουν τις αξίες για ισότητα, για κοινωνική δικαιοσύνη και για δημοκρατία.

Η εργασία αποτελεί πεδίο που αναδεικνύεται με σαφήνεια η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις της προόδου και της Δεξιάς, το νεοφιλελευθερισμό. Αποτελεί μάχη ιδεών και πολιτικών ανάμεσα σε δύο εκ διαμέτρου αντίθετους κόσμους, σε δύο εκ διαμέτρου αντίθετες αντιλήψεις.

Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται ως επισφράγισμα σε μία σειρά μέτρων αντεργατικής και αντικοινωνικής πολιτικής που βλέπουμε να εφαρμόζει με απόλυτη ευλάβεια και προσήλωση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ακόμη και από την επόμενη μέρα των εκλογών, σε ένα πλαίσιο ακραίου και θα τολμούσα να πω αυταρχικού νεοφιλελευθερισμού.

Και όλα αυτά, εν μέσω μιας πανδημίας, μιας ιδιαίτερης, δύσκολης οικονομικής και κοινωνικής περιόδου που τη χαρακτηρίζει η ανεργία, η οικονομική και κοινωνική κρίση, η εμφανής πια μείωση των εισοδημάτων, το φαινόμενο του brain drain και βέβαια της υπογεννητικότητας, για την οποία γίνεται πολύς λόγος αυτές τις μέρες. Όλα τα παραπάνω το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να επιδεινώσει, δυσχεραίνοντας ακόμη περισσότερο τη θέση των εργαζομένων και ευνοώντας καταφανώς συγκεκριμένα, μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Νομοθετεί την απορρύθμιση του χρόνου εργασίας, καθώς καταργεί το νομικά θεσπισμένο εργασιακό οκτάωρο και καθιερώνει τη δεκάωρη εργασία χωρίς πρόσθετες αποδοχές αλλά με πληρωμή σε ρεπό. Διπλασιάζει σχεδόν τις φθηνές υπερωρίες, μειώνοντας έτσι την αξία της εργασίας και εξυπηρετώντας αιτήματα επιχειρηματικών κύκλων -γνωστά είναι αυτά- για μείωση του κόστους των υπερωριών.

Εδώ να σημειώσουμε ότι η Ελλάδα είναι η χώρα που από τη δεκαετία του '80 παρέχει τη μεγαλύτερη ελευθερία στις επιχειρήσεις για την επιβολή ενός μεγάλου όγκου υπερωριών στους εργαζόμενους μέσα από τον μοναδικό, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, θεσμό της υπερεργασίας.

Το νομοσχέδιο, ταυτόχρονα, και ως συνέπεια των παραπάνω μέτρων αποτρέπει τις προσλήψεις, οπότε διογκώνεται ήδη το μεγάλο ποσοστό της ανεργίας και αποθαρρύνει τους νέους από το να αναζητήσουν εργασία στην πατρίδα τους, εφόσον ξέρουν ότι θα αναγκαστούν να μπουν σε ένα δυσμενές καθεστώς εργασίας, όπου θα επικρατεί η φθηνή, η ελαστική, η χωρίς δικαιώματα εργασία. Ενισχύεται έτσι ακόμη περισσότερο το brain drain, αντί να βαδίζουμε σε μία κοινωνία που θα παρέχει κίνητρα στους νέους και στους επιστήμονες για να μπορέσουν να παραμείνουν στη χώρα.

Επιπλέον, τα στοιχεία είναι αμείλικτα. Οι αρνητικές επιπτώσεις από την ανακατανομή του οκτάωρου σε δεκάωρο, αν μετρηθούν σε θέσεις πλήρους απασχόλησης που θα χαθούν, φτάνουν τις σαράντα χιλιάδες. Το νομοσχέδιο επίσης καταλύει τις συλλογικές συμβάσεις, επιβάλλοντας τη σύμβαση ατομικών συμβάσεων, μέτρο το οποίο αφαιρεί την ομπρέλα προστασίας του εργαζόμενου και τον αφήνει εκτεθειμένο και μόνο απέναντι στις βουλές, στις επιθυμίες ενός πανίσχυρου πολλών φορές εργοδότη.

Παράλληλα καταφέρνει πλήγμα στο δικαίωμα της απεργίας και του συνδικαλισμού, μέσα από αυστηρές διατάξεις και περιορισμούς, που θα καθορίζουν τη νομιμότητα της απεργίας. Προ-

βλέπει τιμωρητικές διατάξεις με τη θέσπιση της αστικής ευθύνης που φέρνεται και στους συνδικαλιστές.

Οδηγεί σε ανεξέλεγκτες απολύσεις χωρίς την υποχρέωση της επαναπρόσληψης και σε περίπτωση παράνομης ή καταχρηστικής απόλυσης, ρίχνει στον εργαζόμενο το βάρος της απόδειξης της ακυρότητας της απόλυσης. Εντείνει, δηλαδή, ακόμη περισσότερο την εργασιακή επισφάλεια των εργαζομένων και καταλύεται η προστασία από την απόλυση, η οποία ισχύει εδώ και εκατό χρόνια.

Φέρνει επίσης μια σειρά μέτρων με τα οποία υποβαθμίζει τον ελεγκτικό, συμβουλευτικό και συμφιλιωτικό πολλές φορές ρόλο του ΣΕΠΕ, τον οποίο το μετατρέπει σε ανεξάρτητη αρχή που δεν υπόκειται πια στον έλεγχο ή την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας. Ουσιαστικά, δηλαδή, αποκόπτεται η Επιθεώρηση Εργασίας από τον επιτελικό της ρόλο στην τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, πράγμα που σαφώς οδηγεί σε ανεξέλεγκτη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Πλήττει τους εργαζόμενους με την πλήρη αλλαγή του εργασιακού μοντέλου, προωθώντας έτσι την υπερεκμετάλλευση με μείωση των αποδοχών.

Ένα τέτοιο νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιλέγει να το προωθήσει, όταν όλος ο υπόλοιπος κόσμος και η Ευρώπη αλλά και οι Ηνωμένες Πολιτείες στρέφονται στην αντίθετη κατεύθυνση, αυτήν της στήριξης της πραγματικής οικονομίας και των εργαζομένων.

Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, της μητρόπολης του καπιταλισμού τι λέει; Λέει ότι η αύξηση των μισθών δεν θεωρείται πρόβλημα, αλλά εργαλείο, γιατί θέλουμε να ανταγωνίζονται οι εργοδότες για την προσέλκυση των εργαζομένων και όχι οι εργαζόμενοι για θέσεις εργασίας που παραμένουν σπάνιες. Εδώ και δεκαετίες τα κέρδη των επιχειρήσεων είναι τα μεγαλύτερα, ενώ οι μισθοί των εργατών παραμένουν χαμηλοί, επομένως έχουμε το περιθώριο να αυξήσουμε τους μισθούς χωρίς να επηρεαστούν οι τιμές.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που από την πολιτική της αυστηρής δημοσιονομικής σταθερότητας, μετά την πανδημία αλλάζει πολιτική. Δημιουργεί το Ταμείο Ανάκαμψης, προκειμένου να ενισχύσει τις πιο αδύναμες οικονομικά χώρες, όπως είναι η Ελλάδα, ώστε να αναπτυχθούν με κοινωνικά κριτήρια και να περιοριστούν οι ανισότητες.

Στην Ελλάδα, μόνο το 10% των μισθωτών καλύπτεται από συλλογικές συμβάσεις, ενώ σε αντίστοιχες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 70%. Η δε προοδευτική κυβέρνηση της Πορτογαλίας κατήργησε με νόμο τις ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Αυτό το νομοσχέδιο πλήττει την ανάπτυξη, την κατανάλωση, την πραγματική οικονομία, πλήττει τους μικρομεσαίους. Γι' αυτό βγαίνουν και φωνάζουν, γι' αυτό βγαίνει η ΓΣΕΒΕΕ, βγαίνουν τα επιμελητήρια, γι' αυτό βγαίνει ο εμπορικός κόσμος και διαμαρτύρεται. Γιατί με αυτό το νομοσχέδιο, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μόνο τα συμφέροντα των μεγάλων, των πολύ ισχυρών εξυπηρετούνται.

Πρωθείται ο αθέμιτος ανταγωνισμός, όπως γίνεται παραδείγματος χάριν με τη διεύρυνση της εργασίας την Κυριακή, που είναι σε βάρος των επαγγελματιών και σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Πέραν αυτού, βέβαια, χτυπάτε το λαϊκό εισόδημα, χτυπάτε τη ζήτηση, χτυπάτε την κατανάλωση.

Αυτό το νομοσχέδιο, συνάδελφοι, μας αφορά όλους. Αφορά τη δημοκρατία, αφορά την οικονομία, αφορά τη νεολαία μας, αφορά το μέλλον της χώρας μας. Εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να εκπέσει ως αντισυνταγματικό, θα το αντιπαλεύουμε καθημερινά στην πράξη. Βέβαια δεσμευόμαστε ότι θα το ακυρώσουμε, θα το καταργήσουμε όταν γίνουμε κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Συνεχίζουμε με τον κ. Κέλλα από τη Νέα Δημοκρατία και μετά είναι ο κ. Μπουτσικάκης, ο κ. Λιάκος και ο κ. Χατζηγιαννάκης και ολοκληρώνεται η διαδικασία για τη σημερινή μέρα.

Κύριε Κέλλα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το παρόν σχέδιο νόμου η ελληνική αγορά εργασίας εισέρχεται σε μια νέα εποχή, κατά την οποία εναρμονίζεται με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, διασφαλίζοντας καλύτερες συνθήκες για τους εργαζόμενους και καθιστώντας την οικονομία μας πιο ανταγωνιστική. Και επειδή ακούσαμε πολλές ανακρίβειες από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, οφείλουμε να αποκαταστήσουμε την αλήθεια.

Κατ' αρχάς η εθνική νομοθεσία εμπλουτίζεται με την κύρωση των Συμβάσεων 187 και 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, οι οποίες προάγουν την υγεία και την ασφάλεια και αντιστοίχως, την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας.

Ειδικότερα, βάσει της σύμβασης 187, προβλέπεται η εκπόνηση ετήσιου εθνικού προγράμματος στόχων που αποτελεί προσάρτημα της εθνικής στρατηγικής για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, η οποία εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας μετά τη σύμφωνη απόφαση του αρμόδιου συμβουλίου. Με τον τρόπο αυτό, η πολιτεία θα έχει στη διάθεσή της έναν μηχανισμό διαρκούς εποπτείας και βελτίωσης των συνθηκών εργασίας.

Με τη σύμβαση 190 θεσπίζεται ένα σύγχρονο πλαίσιο πρόληψης και προστασίας των εργαζομένων, των μαθητευόμενων και των αιτούντων εργασία από βίαιες συμπεριφορές και πρακτικές, καθώς και από παρενόχληση και άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, προωθώντας την πολιτική ισότητας μεταξύ των εργαζομένων ανεξαρτήτως φύλου.

Πρόκειται επομένως για διεθνείς συμβάσεις που ως στόχο έχουν την αποτελεσματικότερη προστασία των εργαζομένων και τις ενσωματώνουμε στο εθνικό δίκαιο.

Συγκεκριμένα, η οδηγία 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορά την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής για γονείς και φροντιστές.

Πιο αναλυτικά, πρόκειται για μια οδηγία με κοινωνικό πρόσημο, αφού προβλέπει άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών, γονική άδεια τεσσάρων μηνών και για τους δύο γονείς, δυνατότητα ευέλικτης εργασίας μέσω τηλεργασίας και προσαρμοζόμενο ωράριο για γονείς και φροντιστές ατόμων που έχουν ανάγκη, άδεια υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, φροντίδας παιδιών, μονογονεϊκής οικογένειας, καθώς και επέκταση της άδειας λοχείας εννέα εβδομάδων μετά τη γέννα.

Επίσης, περιλαμβάνει διατάξεις που εμποδίζουν τις απολύσεις σε περιπτώσεις όπως των γονέων νεογέννητων, όπου ορίζεται η απαγόρευση απόλυσης της μητέρας και του πατέρα αντίστοιχα για δεκαοκτώ και έξι μήνες μετά τον τοκετό, καθώς και περιπτώσεις άσκησης δικαιωμάτων που απορρέουν από την οδηγία, όπως η ευέλικτη εργασία και η διευθέτηση.

Θα ήθελα ιδιαίτερα να σταθώ στο ζήτημα της διευθέτησης του χρόνου εργασίας με ατομική σύμβαση που ορίζεται αναλυτικά με το παρόν σχέδιο νόμου. Τι αναφέρει η σχετική διάταξη, συνάδελφοι;

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση ή δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ της συνδικαλιστικής οργάνωσης και του εργοδότη, τότε κατόπιν αιτήματος του εργαζόμενου και μόνον τότε, μπορεί να εφαρμοστεί η διευθέτηση. Και, μάλιστα, επαφίεται στον εργαζόμενο αν θα την επιλέξει, αφού ταυτόχρονα ορίζεται ότι απαγορεύεται απόλυση εργαζομένου σε περίπτωση που δεν επιθυμεί τη διευθέτηση.

Θα μου πείτε: τα δύο μέλη είναι ισότιμα στη διαπραγμάτευση; Όχι, δεν ήταν και δεν θα είναι ποτέ. Συνεπώς, πρόκειται για μια ευελιξία διότι ο εργαζόμενος έχει τη δύναμη να ρυθμίζει όπως ο ίδιος επιθυμεί το πρόγραμμά του και να εργάζεται τις ώρες που είναι πιο παραγωγικός. Αλήθεια, ποιος δεν το θέλει αυτό, όπως και τις δυνατότητες που παρέχει η τηλεργασία η οποία ρυθμίζεται επίσης με το παρόν νομοσχέδιο και την οποία δοκιμάσαμε με τόση επιτυχία κατά την περίοδο της πανδημίας;

Ακούστηκαν πολλά από τους προλαλήσαντες της Αντιπολίτευσης, όπως ότι οδηγούμαστε στο παρελθόν και πολλά άλλα τέτοια φληναφήματα.

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, είναι οπισθοδρόμηση η ψηφιακή κάρτα, η οποία θα διασφαλίσει με τον

πλέον διαφανή τρόπο τις μέρες και ώρες κατά τις οποίες θα εργάζονται οι εργαζόμενοι, βάζοντας τέλος στην εργοδοσία και στην αυθαιρεσία;

Είναι οπισθοδρόμηση ότι κατοχυρώνεται το οκτάωρο και ότι παρέχεται η δυνατότητα στους εργαζόμενους να δουλεύουν τέσσερις μέρες τη βδομάδα λίγο παραπάνω και να απολαμβάνουν τα Παρασκευοσαββατοκύριακα τους όπως αυτοί επιθυμούν;

Είναι καταπάτηση δικαιωμάτων το γεγονός ότι τίθενται όρια στις υπερωρίες σε ετήσια βάση τόσο στον βιομηχανικό τομέα όσο και στον τομέα παροχής υπηρεσιών, για τις οποίες ορίζεται αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 40% και κατά 60% σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης ή ότι αυξάνεται από 80% σε 120% η αποζημίωση για κάθε ώρα παράνομης υπερωρίας;

Αλήθεια, γιατί δεν πάτε να τα πείτε αυτά στους εργαζόμενους των ψηφιακών πλατφορμών, οι οποίοι επιτέλους προστατεύονται και αποκτούν δικαίωμα σύστασης σωματείων και διαπραγματεύσεων συλλογικών συμβάσεων;

Ιδίως οι αυτοαπασχολούμενοι που συνδέονται με τις πλατφόρμες αποκτούν δικαιώματα ανάλογα με αυτά των εργαζομένων με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας. Ποιος κοροϊδεύει ποιον, κύριοι συνάδελφοι;

Με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση Μητσοτάκη πραγματοποιεί μια βαθιά τομή, την οποία ουδείς μέχρι σήμερα επιχείρησε.

Συγκροτείται ανεξάρτητη αρχή που θα διασφαλίζει την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας απρόσκοπτα, χωρίς παρεμβάσεις και πολιτικές κηδεμονίες. Το ΣΕΠΕ αναβαθμίζεται σε Ανεξάρτητη Αρχή, η οποία θα αλλάξει άρδην τα δεδομένα στην ελληνική αγορά εργασίας, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της με ανθρώπινο πρόσωπο.

Επομένως, δείτε ξεκάθαρα τις ευεργετικές διατάξεις του νομοσχεδίου και μην ξεσηκώνετε τους εναπομείναντες προσκεϊμένους στον χώρο σας συνδικαλιστές άνευ λόγου και αιτίας.

Οι μέρες που το δικαίωμα του συνδικαλισμού αξιοποιείτο για κομματικούς σκοπούς πραγματικά τελειώνουν. Ο νέος νόμος βάζει τάξη στο συνδικαλιστικό γίγνεσθαι και δεν θα επιτρέπει την ασυδοσία και την εκμετάλλευση του συνδικαλιστικού κινήματος από λίγους και από μειοψηφίες που παρεισφρέουν στις πορείες, διαταράσσοντας την κοινωνικοοικονομική ζωή και απειλώντας στην καλύτερη περίπτωση τις περιουσίες του κόσμου.

Η αστική ευθύνη των συνδικαλιστών, η απαγόρευση επαναπροκήρυξης απεργιών από δευτεροβάθμιες οργανώσεις, όταν έχει ήδη κριθεί παράνομη από τη δικαιοσύνη, η διαφάνεια στα οικονομικά τους και οι δυνατότητες συνεδριάσεων και λήψης αποφάσεων εξ αποστάσεως οδηγούν τον υγιή συνδικαλισμό στο φως και στη θέση που του αρμόζει, αυτή του κοινωνικού εταίρου της κυβέρνησης.

Ο κόσμος της εργασίας και της υγιούς επιχειρηματικότητας αποκτά τα χεγγύα, προκειμένου να δημιουργήσει ελεύθερα και απρόσκοπτα, χωρίς εκβιασμούς, χωρίς πειθαναγκασμούς και χωρίς κομματικούς πάτρωνες σε ένα κράτος σύγχρονο και ανταγωνιστικό.

Το δικαίωμα στην εργασία όπως και το δικαίωμα στην απεργία είναι ιερό και αποτελεί θεμέλιο λίθο για την Ελλάδα της ανάπτυξης που θα διασφαλίσει ένα φωτεινό μέλλον για τη νέα γενιά.

Για όλους αυτούς τους λόγους, υπερψηφίζουμε με το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε. Συνεχίζουμε τον κ. Μπουτσικάκη από τη Νέα Δημοκρατία. Μετά θα λάβουν τον λόγο ο κ. Λιάκος και ο κ. Χατζηγιαννάκης και κλείνουμε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη Νέα Δημοκρατία ακούμε τις ανάγκες των πολιτών, της κοινωνίας και δίνουμε -έχει βγει και η καμπάνια του Υπουργείου Εργασίας- πραγματικά τη δύναμη στον εργαζόμενο.

Ενισχύουμε τα δικαιώματά του, εκσυγχρονίζουμε την εργατική

νομοθεσία και την προσαρμόζουμε στις κοινωνικές, οικονομικές, τεχνολογικές εξελίξεις και ανάγκες της εποχής μας.

Η Αντιπολίτευση δηλώνει ότι καταψηφίζει το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας στο σύνολό του. Όπως ακούσαμε και από τους προηγούμενους ομιλητές, καταψηφίζετε δηλαδή την άδεια πατρότητας, τη γονική άδεια, την επέκταση της προστασίας της απόλυσης, το δικαίωμα της αποσύνδεσης στην τηλεργασία, δηλαδή θέλετε ο εργαζόμενος να είναι διαθέσιμος όλο το εικοσιτετράωρο στον εργοδότη του και να μην έχει ωράριο και κατ' επέκταση να μην έχει ούτε προσωπική και οικογενειακή ζωή.

Καταψηφίζετε την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης στον χώρο της εργασίας. Κάτι θυμάμαι κάποια στιγμή ότι είχατε κάνει κάτι «γαργάρα» και για τον Πρέσβη της Βενεζουέλας. Τολμάτε και καταψηφίζετε ακόμη και μετά από όλα αυτά που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα και έχουν δει το φως της δημοσιότητας, με θύματα εργαζόμενους και κάθε ηλικίας γυναίκες και άντρες.

Γι' αυτή σας τη στάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη λυσσαλέα αυτή αντίδρασή σας σε ό,τι θετικό κάνει η Κυβέρνηση αυτή δεν θα απολογηθείτε σε εμάς στην Αίθουσα αυτή. Θα κληθείτε να απολογηθείτε στους γονείς, τα θύματα, τους εργαζόμενους, τους απασχολούμενους στην τηλεργασία, γιατί πολεμάτε την αύξηση και την επέκταση των δικαιωμάτων και των εισοδημάτων τους. Θα απολογηθείτε στην ελληνική κοινωνία.

Ερχομαι τώρα στις αντιδράσεις των συνδικαλιστών. Δεν μου κάνει καμμία εντύπωση που οι ρυθμίσεις μας για την προστασία της εργασίας δεν αρέσουν στις ηγεσίες κάποιων οργανώσεων.

Τι είναι αυτό που δεν τους αρέσει; Προφανώς, δεν τους αρέσει ότι χάνουν κάποια συγκεκριμένα προνόμια. Δεν τους αρέσει ότι ενισχύουμε τη διαφάνεια στον συνδικαλισμό. Δεν τους αρέσει ότι απαγορεύουμε τη χρηματοδότηση των συνδικάτων από εργοδότες και κόμματα. Δεν τους αρέσουν οι εγγυήσεις που εισάγουμε ότι η απεργία θα αποτελεί πλέον δικαίωμα κι όχι υποχρέωση των εργαζομένων που δεν επιθυμούν να απεργήσουν, όπως ακριβώς ορίζει το Σύνταγμα. Δεν τους αρέσει ότι αποφάσεις για την απεργία δεν θα λαμβάνονται από κάθε λογής μειοψηφίες, αλλά θα εκφράζουν πλέον την πλειοψηφία των εργαζομένων. Και φυσικά, δεν τους αρέσει λογοδοσία. Γιατί με τη νομθέτηση της αστικής ευθύνης όσοι συνδικαλιστές προβαίνουν σε παράνομες πράξεις κατά τη διάρκεια της απεργίας θα λογοδοτούν γι' αυτές. Δεν αρέσει το νομοσχέδιο σε όσους έχουν, λοιπόν, μάθει να παρανομούν ανενόχλητοι.

Όλα αυτά τελειώνουν. Τέλος στις αυθαιρεσίες. Τέλος στις βιαιότητες. Δημοκρατία σημαίνει ελευθερία, όχι εξαναγκασμός. Να θυμίσω τι έγινε και πρόσφατα στο λιμάνι του Πειραιά; Μια χούφτα ανθρώπων έκλεισε το λιμάνι προκαλώντας δικαιολογημένες αντιδράσεις του κόσμου που απεγνωσμένα περίμενε να ταξιδέψει και μετά εισέπραξε την κατακραυγή του. Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Δεν μπορεί οι όποιες επιδιώξεις των λίγων να γίνονται σε βάρος των δικαιωμάτων των πολλών. Σήμερα δίνουμε τέλος στην άσκοπη και δυσανάλογη ταλαιπωρία του κοινωνικού συνόλου.

Η Αντιπολίτευση επιμένει στα fake news, επιμένει στα χονδροειδή ψέματα ότι δήθεν καταργούμε το οκτάωρο ή ότι δεν θα πληρώνονται οι υπερωρίες κλπ. Κανείς δεν σας ακούει πια, γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι όλα αυτά τα διασφαλίζουμε ειδικά με την εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας εργασίας. Εκεί δίνουμε τέλος στην αδήλωτη εργασία και τις απλήρωτες υπερωρίες. Γι' αυτό αναβαθμίζουμε και την Επιθεώρηση Εργασίας σε Ανεξάρτητη Αρχή ώστε να ελέγχει πιο αποτελεσματικά την τήρηση της εργασιακής νομοθεσίας. Διασφαλίζουμε ότι κανείς δεν θα μπορεί να υποχρεώνει τον εργαζόμενο να δουλέψει πάνω από οκτώ ώρες την ημέρα χωρίς τη θέλησή του. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας ισχύει σε όλη την Ευρώπη, ακόμα και σε χώρες που κυβερνούν οι ιδεολογικοί σας συνοδοιπόροι, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στην Ισπανία και την Πορτογαλία.

Η Νέα Δημοκρατία, διασφαλίζει ότι δεν θα υπάρξουν φαινόμενα κατάχρησης από την πλευρά του εργοδότη με πρόβλεψη ότι η διευθέτηση θα γίνεται μόνο μετά από το αίτημα του ίδιου του εργαζομένου. Άραγε, πού είναι το κακό αν εξυπηρετεί τον

εργαζόμενο να ζητεί ο ίδιος να δουλεύει για παράδειγμα λίγο παραπάνω από Δευτέρα έως Πέμπτη και να δουλεύει αντί για οκτώ δέκα ώρες την ημέρα και να κάθεται τις υπόλοιπες, όποιες κι αν είναι, Δευτέρα, Παρασκευή, όποια τον βολεύει, σε συνεννόηση με τον εργοδότη του.

Αλήθεια, πόσοι εργαζόμενοι δεν θα προτιμούσαν αντί για πέντε μέρες να δουλεύουν τέσσερις την εβδομάδα ώστε να απολαμβάνουν την οικογένειά τους ή οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητά τους τις υπόλοιπες τρεις; Συγγέετε σκόπιμα τη διευθέτηση με τις υπερωρίες. Με το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διασφαλίζουμε ότι οι υπερωρίες θα ελέγχονται και θα πληρώνονται στο σύνολό τους. Αυξάνοντας το πλάφον σε αυτές δίνουμε τη δυνατότητα στον εργαζόμενο να αυξήσει το εισόδημά του. Σε αντίθεση, όμως, με τις υπερωρίες, με τη διευθέτηση δεν αυξάνεται το συνολικός χρόνος εργασίας του εργαζόμενου αφού θα δουλεύει έως συνολικά σαράντα ώρες την εβδομάδα.

Προφανώς, λοιπόν, μιλάτε για κάποιο άλλο νομοσχέδιο, το οποίο υπάρχει μόνο στη φαντασία σας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας αποτελεί στο σύνολό του μια εμβληματική μεταρρύθμιση, μια μεταρρύθμιση-τομή που αντιμετωπίζει συνολικά τα σύγχρονα, αλλά και τα διαχρονικά προβλήματα των εργαζομένων. Είναι στο σύνολό του ένα νομοσχέδιο που υπηρετεί το γενικό συμφέρον, προστατεύει τους αδύναμους, προωθεί τη σταθερότητα των εργασιακών σχέσεων και ενισχύει την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Γι' αυτούς τους λόγους σας καλώ να το υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Λιάκος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τώρα τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΚΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητή κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ μεγάλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο συζητείται το εργασιακό νομοσχέδιο. Στην ανοιχτή διαβούλευση, στις επιτροπές, αλλά κι εδώ στην Ολομέλεια έχουν συζητηθεί όλα τα άρθρα εκτενώς.

Προσπαθώ, όμως, να καταλάβω σε τι ακριβώς αντιτίθεστε. Μας κατηγορείτε για κατάργηση του οκτάωρου, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μας κατηγορείτε ταυτόχρονα για κατάργηση της πενθήμερης εργασίας. Διότι με αυτό το νομοσχέδιο και με την εισαγωγή της διευθέτησης του χρόνου εργασίας ο εργαζόμενος θα μπορεί να δουλεύει τέσσερις μέρες την εβδομάδα, ενώ θα πληρώνεται για πέντε, με την απαραίτητη προϋπόθεση να έχει συμφωνήσει να εργαστεί περισσότερο αυτές τις τέσσερις ημέρες. Όλα αυτά μάλιστα θα εξασφαλίζονται μέσα από την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας εργασίας. Άρα, καμμία υπερωρία δεν θα είναι χαμένη.

Αν ήσασταν τίμιοι απέναντι στο εργατικό κόσμο, δεν θα φωνάζατε για κατάργηση του οκτάωρου, αλλά θα πιέζατε για να εφαρμοστεί η ψηφιακή κάρτα σε κάθε επιχείρηση όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Δεν λέτε κουβέντα για την πατρική άδεια και την προστασία του πατέρα από απόλυση για έξι μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού.

Ξέρετε φαντάζομαι ότι δεν ζούμε σε έναν κόσμο αγγελικά πλασμένο. Υπάρχουν εργοδότες που επιλέγουν συνειδητά να μην προσλαμβάνουν γυναίκες λόγω των προνομίων που παρέχονται σε ενδεχόμενη κύηση. Μήπως σας πέρασε από το μυαλό ότι με αυτές τις ρυθμίσεις μπαίνει μια βιάση, ώστε να μειωθούν οι διακρίσεις λόγω φύλου στις προσλήψεις;

Κατεβήκατε στους δρόμους για την κατάργηση του οκτάωρου, ενώ επί της ουσίας με τη στάση σας αφήνετε εκτεθειμένους τους πιο αδύναμους συνανθρώπους μας, αυτούς ακριβώς που λέτε ότι υπερασπίζεστε.

Αυτό που καταλαβαίνω εγώ από την άκρως υποκριτική και αντιφατική στάση σας είναι ότι κάνετε ευθεία επίθεση όχι στην Κυβέρνηση, αλλά σε όποιον εργαζόμενο επιθυμεί μια καλύτερη ζωή, μια ποιοτική ζωή, χωρίς το φόβο της απόλυσης, όταν επιλέγει να ξεδεύει περισσότερο χρόνο με την οικογένειά του ή όπως ο ίδιος επιθυμεί. Είναι μια στάση καθ' όλα οξείμωρη αν θυ-

μηθεί κανείς ότι επί των ημερών σας δείχνατε όλοι οι κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να έχετε απενοχοποιήσει την καλοπέραση, σπεύδοντας ως κυβερνητικοί να καλοζωιστείτε τις περισσότερες φορές ασύμμετρα από τις θέσεις σας. Όντως, όμως, ξανά Αντιπολίτευση φαίνεται να επανήλθε ο παράλογος ψυχισμός σας, ο οποίος ταυτίζει την καλοπέραση και την ποιότητα ζωής με προνόμια των κακών εργοδοτών που τα κερδίζουν πατώντας στις πλάτες των εργαζομένων τους.

Συγγνώμη αν σας ταρακουνάω -αν και δεν φαίνεται να ταρακουνίστε- αλλά από τους πραγματικούς και παραγωγικούς ανθρώπους του μόχθου σας χωρίζει άβυσσος, με μια κύρια ηθική διαφορά. Εκείνοι μοχθούν για να κερδίσουν μια πιο ποιοτική ζωή, ενώ εσείς θεωρείτε ότι σας τη χρωστάμε όλοι οι Έλληνες πολίτες. Και αναρωτιέμαι γιατί. Μήπως επειδή κουράζεστε για να κρατήσετε ψηλά το ιδεολογικό σας φωτιστέφανο;

Σας ρωτώ εγώ που είμαι τριάντα δύο χρονών, ενηλικιώθηκα όπως και όλοι οι άλλοι συνομήλικοί μου μέσα στην κρίση, είδαμε τους γονείς μας να αγωνίζονται για να μας σπουδάσουν, είδαμε τους γονείς μας τους γονείς των γονιών μας να αγωνίζονται με το υστέρημά τους να συνεισφέρουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό, είδαμε φίλους μας να μεταναστεύουν και να αγωνίζονται για να στεριώσει σε μια άλλη χώρα. Λυπάμαι, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αλλά αυτοί είναι πραγματικοί αγώνες, αγώνες καθημερινοί και έντιμοι.

Μόνο που μέσα σε όλο αυτό, δυστυχώς πάλι για σας, είδαμε πώς είναι να σπουδάσεις σε άλλη χώρα, είδαμε πώς είναι να εργάζεσαι σε άλλη χώρα, είδαμε πώς είναι να λειτουργεί το κράτος σε άλλες χώρες και θέλουμε όλα αυτά που είδαμε να τα εφαρμόσουμε και στη δικιά μας χώρα.

Η εποχή μας είναι πολύ ενδιαφέρουσα για να παραμένουμε στάσιμοι. Θέλουμε να υπάρχουν μέτρα που θα προστατεύουν από τη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση στους χώρους εργασίας. Θέλουμε να υπάρχουν διατάξεις που κατοχυρώνουν τα δικαιώματα όσων δουλεύουν σε ντελίβερι και κούριερ, αλλά και ρυθμίσεις που υποχρεώνουν τις επιχειρήσεις να τους παρέχουν τον αναγκαίο εξοπλισμό για τη διασφάλιση της υγείας τους. Θέλουμε να υπάρχει δικαίωμα αποσύνδεσης από την τηλεργασία όταν τελειώνει το ωράριο. Θέλουμε να προστατεύονται και οι πατεράδες από ενδεχόμενη απόλυση αμέσως μετά τη γέννηση του παιδιού τους και να δικαιούνται και αυτοί άδεια πατρότητας.

Θέλουμε να υπάρχει ψηφιακή κάρτα για κάθε εργαζόμενο, ώστε να μειωθούν οι όποιες ασυδοσίες των εργοδοτών. Με λίγα λόγια, θέλουμε να ακολουθήσουμε τα σημεία των καιρών. Θέλουμε να είμαστε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Ο Γιώργος Θεοτοκάς είχε πει σε ομιλία του: «Όσο πιο ενδιαφέρουσα είναι μια εποχή τόσο πιο πολλές οι ευθύνες που επιωμιζόμαστε απέναντι στον εαυτό μας και στο έθνος μας».

Σας καλώ, λοιπόν, να επιωμιστείτε τουλάχιστον τις ευθύνες του εαυτού σας και στην ονομαστική ψηφοφορία να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Ολοκληρώνουμε τη συνεδρίαση με τον κ. Χατζηγιαννάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά μιλάω τελευταίος σήμερα μετά από μια πολύ μακρά πρώτη μέρα σε ένα σημαντικό νομοσχέδιο. Ξεχάστηκα κιάλας, μιλώ με τη μάσκα, δεν ήταν από αποστροφή για το νομοσχέδιο, έχουμε πολλά διαφορετικά για να το αποστραφούμε, έχουμε πάρα πολλά ζητήματα. Για τη σημερινή δύσκολη μέρα, όπως είπαν και οι συνάδελφοι, ρεπό δεν πρόκειται να πάρουμε ή πιο σωστά να πάρετε, γιατί εσείς έχετε τραβήξει το μεγάλο σήμερα και θα το τραβήξετε για τις επόμενες μέρες. Όμως, δυστυχώς, αυτός που θα το τραβήξει ακόμα περισσότερο είναι ο εργαζόμενος λαός της χώρας μας.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που σας ακούω τόσες μέρες, όχι μόνο σήμερα -σήμερα έχετε ξεπεράσει τον εαυτό σας, γιατί τα ετοιμάσατε κιάλας και τα γράψατε, δεν έφτανε η τεκμηρίωση

που παίρνατε στις διάφορες εκπομπές ή στις δημόσιες τοποθετήσεις σας- ακούτε τι λέτε; Πραγματικά, κάνετε τους χαζούς ή απλά δεν μπορείτε να καταλάβετε πώς δουλεύει ένας άνθρωπος στον χώρο της εργασίας; Και δεν μιλάω για το αν έχουμε σπουδάσει στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό και μπορούμε να διευθετήσουμε και δεν μπορούμε, γιατί η αλήθεια είναι ότι οι περισσότεροι εξ ημών -και με ύψιλον και με ήττα- δεν είμαστε στον χώρο της καθημερινής βιοπάλης, στα εργοστάσια και στις επιχειρήσεις, στις οποίες, δυστυχώς, απευθύνεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Και εγώ, επειδή, πραγματικά, προβληματίστηκα, δεν θα σας μιλήσω με τους αριθμούς αυτούς, τους οποίους όλη μα όλη η Αντιπολίτευση, αλλά και όλα τα συνδικάτα και όλα τα συνδικαλιστικά όργανα στην πραγματικότητα σας έχουν μιλήσει και όλοι οι επιστημονικοί σύλλογοι για το πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν αιτιολογημένα. Θα σας πω με πολύ μικρά παραδείγματα, γιατί έτσι τα κατάλαβα και εγώ και έτσι θα τα μεταφέρω εδώ, γιατί ο κόσμος πρέπει να καταλάβει. Οφείλουμε να δώσουμε και στον κόσμο κάποιες απαντήσεις.

Ήμουν πριν ένα μήνα περίπου στην Αυλίδα, στην περιοχή της Χαλκίδας, στην ιστορική Αυλίδα, από εκεί που ξεκίνησε ο Τρωικός Πόλεμος, στον Φάρο Αυλίδας για την ακρίβεια. Η συγκεκριμένη περιοχή είναι μια περιοχή βιομηχανική. Έχει αρκετά εργοστάσια και η ίδια η Αυλίδα και το Βαθύ, έτσι όπως λέγεται. Όμως, επειδή είναι δίπλα και η βιομηχανική περιοχή των Οινόφυτων, η συντριπτική πλειοψηφία των οικογενειών είναι βιομηχανικοί εργάτες. Και, πράγματι, είχαμε μια συζήτηση με συνδικαλιστές, οι οποίοι εργάζονταν καθημερινά μέσα σε εργοστάσια για την άδικη απόλυση, κατά την άποψή τους και κατά την άποψή μας, δύο καθαριστριών -αυτό ήταν η συζήτηση- και πώς θα μπορούσε το συνδικάτο που είχε το εργοστάσιο να αντιδράσει.

Ακούστε τι μου είπαν. Δεν είχε να κάνει με το νομοσχέδιο, γιατί δεν συζητούσαμε το νομοσχέδιο: «Ο μόνος τρόπος που έχουμε να πιέσουμε την εργοδοσία είναι να απεργήσουμε, να αποφασίσουμε στάση εργασίας την ώρα της υπερωρίας. Γιατί;» Είναι δικά τους λόγια και τα μεταφέρω: «Γιατί αν εμείς οι τρεις ...» -οι τρεις που φόρτωναν και εκφόρτωναν με το μηχάνημα, με το κλαρκ- «... που είμαστε οι μοναδικοί δεν κάνουμε δύο και τρεις ώρες υπερωρίες, που κάνουμε, θα αναγκαστούν να πάρουν άλλον έναν υπάλληλο. Άρα, θα πιεστεί πολύ περισσότερο η εργοδοσία από αυτήν τη μορφή, αν εμείς, δηλαδή, σταματήσουμε τις υπερωρίες παρά από οτιδήποτε άλλο».

Εσείς, λοιπόν, έρχεστε και μας λέτε σε αυτό το πολύ απλό παράδειγμα, που φαντάζομαι συμβαίνει σε όλες τις βιομηχανίες της χώρας ή τέλος πάντων στις περισσότερες, ότι το επιβάλλετε -γιατί περί επιβολής πρόκειται, όταν μιλάμε για δύο μέρη τα οποία δεν είναι ίσα- το δώρο αυτό, από το οποίο οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν τις οικογένειές τους, γιατί οι περισσότεροι από αυτούς, ειδικά όσοι δεν έχουν συλλογικές συμβάσεις, ζουν με λίγο παραπάνω από τον κατώτατο μισθό και περιμένουν αυτά τα 150, τα 180, τα 200 ευρώ -γιατί για τόσα μιλάμε- να φέρουν στην οικογένειά τους. Και μπορεί για εμάς εδώ πέρα όλους μας να είναι δύο συνεδριάσεις τα 150 αυτά ευρώ στις επιτροπές της Βουλής, αλλά για αυτούς είναι πραγματικά το ζήτημα της επιβίωσης, γιατί αυξάνει κατά 20% το εισόδημά τους το οικογενειακό. Για αυτό είπα δύο συνεδριάσεις: 75 και 75, 150.

Αυτό, ακριβώς, λοιπόν, εσείς έρχεστε με αυτήν τη ρύθμιση να τους το κόψετε, να το δώσετε στην εργοδοσία, στον βιομήχανο. Να τα πούμε και στην πραγματικότητα. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία πολυεθνικές του εξωτερικού είναι. Έχουν αγοραστεί, αφού ούτως ή άλλως όλη η βιομηχανία η ελληνική έχει αγοραστεί σχεδόν από τις βιομηχανίες του εξωτερικού.

Άρα, τι έρχεται ο κύριος υπερέρωας Υπουργός να νομοθετήσει; Έρχεται να κόψει αυτό το έξτρα από το οποίο ζούσαν οικογένειες, να μειώσει στην ουσία το εισόδημα του πολύ φτωχού, του μεροκαματιάρη, αυτού που κόπτεσθε, απ' ότι άκουσα στις προηγούμενες τοποθετήσεις σας, για να μπορέσει να διευκολύνει εργοδότες, οι οποίοι πραγματικά δεν έχουν ανάγκη καμμίας διευκόλυνσης στον συγκεκριμένο τομέα.

Να δούμε τώρα το άλλο ζήτημα που συζητάτε για τις ατομικές συμβάσεις και αν αυτές πραγματικά μπορούν να καθοριστούν από την επιθυμία του εργαζόμενου.

Και εκεί σας έχω παράδειγμα συγκεκριμένο: Πριν από ένα χρόνο ακριβώς ή ενάμιση στο Μαντούδι της Εύβοιας εταιρεία αποφάσισε, επειδή δεν υπήρχε συνδικάτο, να κλείσει παραγωγική δραστηριότητα, να δώσει διακόσιους υπαλλήλους και να τους φωνάξει να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις. Και οι άνθρωποι, επειδή δεν είχαν συνδικάτο, πολύ -πραγματικά ισότιμα με την εργοδοσία, ενώ κάναμε παράσταση και εμείς και το ΠΑΜΕ εκεί πέρα στη συγκεκριμένη περιοχή, προσπαθήσαμε να συζητήσουμε με τη διεύθυνση της εταιρείας- πολύ απλά ένας προς έναν πήγε και υπέγραψε. Ο δήμος κινητοποιήθηκε, η περιφέρεια, οι περιφερειακές παρατάξεις κινητοποιήθηκαν, γιατί ήταν πολύ σοβαρό ζήτημα, όπως καταλαβαίνετε, διακόσιες οικογένειες να μείνουν στον δρόμο σε μια περιοχή βιομηχανική και αγροτική. Παρ' όλα αυτά, ένας προς έναν πήγαν και υπέγραψαν συμβάσεις, οι οποίες μόνο φτώχεια έφεραν στις οικογένειές τους. Γιατί; Γιατί δεν ήξεραν πώς να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και φοβόντουσαν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα των εργαζομένων όταν έχουν να διαπραγματευτούν με τους εργοδότες τους.

Και τελικά -και κλείνω με αυτό- τι θα πετύχετε; Όλα αυτά που ήθελαν οι δανειστές στα χρόνια των μνημονίων.

Και μην ξεχνάτε τώρα που μας κουνάτε το δάχτυλο και μας εγκαλείτε, τι περάσατε τον υποκατώτατο μισθό, ο οποίος ήταν προσβολή για όλους τους νέους της χώρας. Πόσες χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες νέοι έφυγαν και, δυστυχώς, το μόνο που θα πετύχετε, αλλά δεν θα σας αφήσουμε -να είστε σίγουροι-, το μόνο αποτέλεσμα που θα έχει αυτό το νομοσχέδιο θα είναι να δημιουργήσετε άλλο ένα κύμα brain drain. Γιατί ακριβώς; Πείτε μου εσείς έναν δικό σας άνθρωπο που έφυγε και τώρα βλέπει αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε και σας είπε ότι «εγώ θα γυρίσω, γιατί είδα ότι το νομοσχέδιο αυτό, πραγματικά, μας εκσυγχρονίζει, μας κάνει μια ευρωπαϊκή χώρα και εγώ τόσο καρό έφυγα γιατί ήθελα να ζήσω καλύτερο μέλλον και, ευτυχώς, ήρθε η Κυβέρνησή σας με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και θα γυρίσω». Αν μου βρείτε έστω και έναν, εγώ, πραγματικά, θα πω ότι έκανα λάθος σε όλη μου την ομιλία και θα υπερψηφίσω.

Να είστε καλά. Να ξέρετε ότι δεν θα το αφήσουμε να περάσει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, έχει ένα ενδιαφέρον αυτό που είπατε με το κλαρκ. Ξέρετε ότι περάσαν τόσες κυβερνήσεις, ήρθαν μνημόνια και αυτά για να πάρει κάποιος άδεια κλαρκ χρειάζεται δύο χρόνια. Δύο χρόνια για να πάρει μια άδεια και σήμερα δεν έχουμε κλαρκ. Δηλαδή, βγαίνεις και βγαίνεις έξω και δεν μπορούμε. Πρέπει να βρούμε μια λύση. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται δύο χρόνια κάποιος για να πάρει άδεια κλαρκ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Με τη συγκαίνηση του Σώματος και ώρα 0.02' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 15 Ιουνίου 2021 και ώρα 9.00,' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».